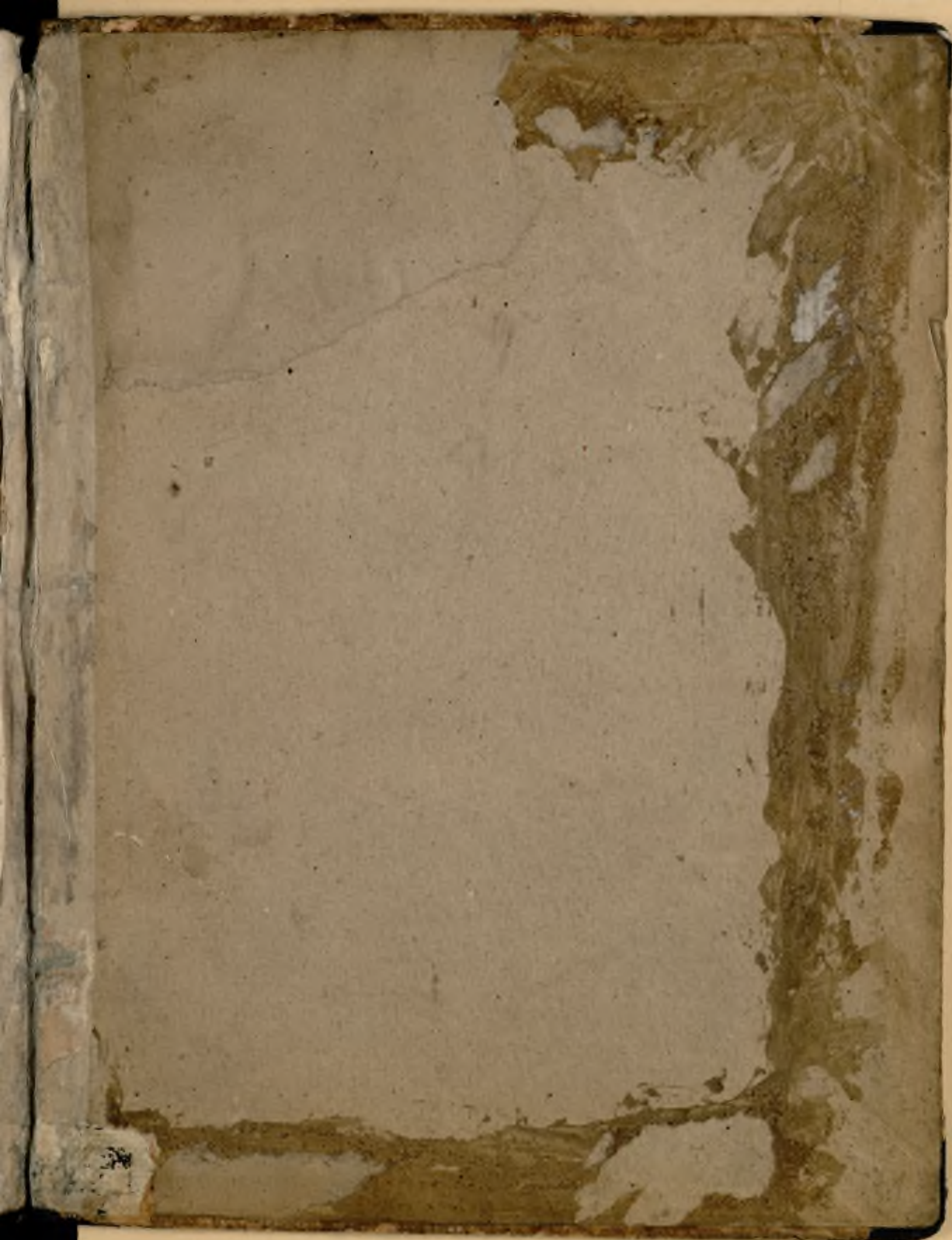

55

וְהָעֵי

כָּלֵנוּ יוֹדֵעַ

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל

אֶת תּוֹרָתוֹ : בּוֹ

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר :

יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם :

יְיָ

לְהוֹמִים

תְּהַאֲרִי

עַל יוֹנִים אֵל

שֶׁב שָׁמַיִם יְיָ

וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא

שֶׁהַבְּטָחָתְנוּ עַל יְיָ

עַתָּה קִבְּצִי אֶתְכֶם כִּי אֶתֶּן

לְיָדִי אֶת שְׂבוּחֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם

וְדַבֵּר

גה

ושוחג

ואלו הן

מור וקציעו

הקושט שנים

קבין יין קפריסין

מביא חמר תירין עתיק

נתן אמר אף כפת היד

את כ

לדך

וסדיך

ל ישראל

ל ממקדשיך

בזמנות לעם ברוך

אלהים

אין .

ובקצה

מתפתו י

על קצות

נפש . עדות יהו

משמחי עב . מצות י

עומדת יעד : משפטי י

ומפני רבי ומתוקים מדבש

י.

טוב

יך פודה

אלהינו מלך

הולל נפה עמו

ידיו ועבר ובשיה

יה אלהינו

זמירה

יִזְרָה

יֹאמֶר

הָדָר מֶלֶךְ

דָּוִד וְדָוִד :

כָּל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

יִדָּה וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל דָּ

הַיּוֹמָה אֲדָמָה וְסִיחַ חֲחִיךְ הוּא שֶׁ

וְלֹמֶד בְּכֹוֶנֶה : צְדִיק יִדְוֶה בְּכָל

ינוסו :

ושלם :

ואמת נזר חסד

לאה ונקח :

רבע

בֶּעַ
אלהים
היו
יְיָ מֶלֶךְ גָּאֹ
אומרים מזמור

הנא רבי אליהו כל
שנאמר הליכות עני

תנני

פנק

ובני אלתי

ונחני באר

עדי שקר ויפה

יה אל יי חזק ויאמי

האל

ישראל

אילסה מיט

אזו וויא דיא

למך דם ונשא צוא

הרי

ל דויב

ומר דאש

ב איך אויף

אלי בשעפיניש

ל תדם אסור בעבות

טוא

ט

נאט

דאפטי

גיאנט ד

איז ניאני

גילאנצט אין

מרשים גם יפרו ט

ט.

אוף

יגין דין

ברוך ולוחשים

גע דער נאך

ומכם באלי הרשישים

ואנין אזו גרוש וויא

אנא

בגד

פון דוד
מער שפל

חושפה שותעב

וויא אונטר אג

יה כפר דין גאט פאר

למענר פון וועגן דיין היי

יא

שכינה

ער גוויקס

ער גישרייא

אשר עלוח במו

אוף בריינגין פון

גיד מינים זאגן בשיינט

דער מיט גאט וואש ער

אז

ב

האב

האשטו

אוף זייער

אוף דיא מז

זעני משי סבבתם מיט

גיווען וויא אויירין קן

וואלקן האשטו זייא ב

וַיֵּא

לְכָל עֵץ

אֵב אֲוֹנֵי אֵין

זֶאב אֲזוּ ווִיֵּא

אֵיִנִם וְאֵל מַעַן

וּוִיֵּא מַפְלַעֲנֵט אֵים

תָּמִיד

זא

וואש

סנו דער

וואש גיבן

בעבודה עיר אין

דינשט פלומר א

קרבות בסוכה סנולה א

דער בית המקדש והיא סב

זי

מער

אחת סקא

גיווען איר

עם אף דיא

מליא עגולה גלייך וויא

זיך פאר ווינדערט ארף

זינד

מיט

דיא ישו

בער בה מיט

ביצמעה בתוסים

אונ אזו וויא רעד

אזו איז פאר דאנדין

מִטָּה.

בְּמִטָּה

מִלְאָכִים .

קֶדֶשׁ :

נָקָא

לְאַחֲזֹר :

כִּי תָנוּס הִ

פְּכֵנֵי צֶאן : מִ

הַצֹּר

היו

יוםם

מו : למען

ישראל בעגלא

ויתרומם ויתנשא

חמתא דאמירן בעלמא

תתקבל

ה.

מ.

תהינה נ.

שבעת פב.

שנים יהיו עדה

לידנה : ועשיתם

בְּרָהֶם :

רוֹשִׁיעַ :

יֵד רַגְשָׁם :

מַכְלָכַל

(אנק"ס פסח"ס פסח"ס פסח"ס) האמורה מפי אהרן ובניו עם קדושה
 שתדור קרוב לי בהראי לה ותשמע תפילתי נאקתי ואנקתי תמיד בשם
 ששמועתי אנקתי יעקב המימה הנקרא איש חם ותתן לי ולכל נפשות
 ביתי מזונותינו ופרנסתנו ברוח ולא בצמצום כחיתר ורא באיסור בנחת
 ולא בצער מתחת ידך הרחבה בשם שנתת פסח להם לאכול ובגד ללבוש
 ליעקב אבינו הנקרא איש חם ותתנו לאהבה להן ולחסד ולרחמים
 בעיניך ובעיני כל רואינו ויהיו דברי נשמעים לעבודתך בשם שנתת
 את יוסף צדיקך בשעה שהלבישו אביו כחונת פסים להן ולחסד
 ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו ותעשה עמדי נפלאות ונסים ולמנוחה
 אות וחצילתי בדרבי ותן ברכי בינה להבין ולהשכיל ולתת את כל
 דברי תלמוד תורתך וסודותיה וחצילני משגיאות וחמדי רעיוני ולפי
 לעבודתך ותאריך ימי וימי אשתי ובני ובנותי (בחר אומ"י וימי אבי ואמי)
 בטוב ובנעימות ברוב עוז ושלום אמן סלה :

לאחר הדוקן אחרים הנכנסים וה
 רבנו של עולם עשיתי מה ידך עלינו ואף אתה עשה
 עמנו כאשר רבסתנו בשקופה ממעון הרשע מן
 השמים וברך את עמך את ישראל ואת הארץ אשר
 נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים עלינו וזול כל
 ישראל עמך : ברכנו אבינו כלנו כאחד (יחד) באור פניך
 כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה
 (ורחמים) וברכה ורחמים חיים ושלום וכל טוב וטוב יהיה בעיניך
 לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה
 בשלומך : (ברוך עוז ושלום) :

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום :
 אלהי נצור לשוני מרע וישפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תרום ונפשי
 כעמר לכל תדיח פתח לבי בתורתך ואחרי מצותך תרחיק נפשי
 וכל הקמים והחושבים עלי לרעה מהרה הפך עצתם ומקלל מחשבתם :
 יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שלא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים שלא
 אכעסם היום ושלא אכעסך ותצילני מיצר היצר ותן בלבי רבנות ונתי פלגנו ואלהינו יחד
 ששך בעולםך בנה עירך יסד ביתך ושכלל חכמך וקבץ קבץ נליות וסדר צאנך ושמח עירך :
 עשה למען שמך עשה למען ימינה עשה למען תורתך עשה למען
 קדושתך למען יחלצון ידידיך הישיעה ימינה וענני : יהי רצון אמרי
 פי והניח לבי לפניך יי צורי וגואלי : עושה שלום במרומיו הוא עושה
 שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו
 'ותן חלקנו בתורתך : ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות :
 וערבה לה' מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות :
 קיש איז עלינו קיי אנשים ומדות

וננעמן מצדנו אנו ורא נעמן פון גיין צדעת וכמי מדי על ידי משה רבינו אנו אן די
 ביטרי וואשר פון משה וענין זיס גווארן דורך משה רבינו וכמי ידיתו על ידי אלישע
 אנו אן דוא פייני וואשר פון ידיתו איז גיט גווארן דורך אלישע הנביא וכאם
 שהפכת את קללך בלעם הרשע מקללת לבנה אנו אנו וויא דו האשט איבר גהקרט ריא
 הללות פון בלעם ווש ער האט גוואלט שעלמן די ישראל איז עש איבר גהקרט
 גווארן צו ברכות כן ההפך כל חלומותי עלי ועל כל ישראל לזכות אנו ואלשטן איבר
 קערן מיני חלומות אף מיר אנו אף כל ישראל צו גוטן ווהשט אנו ואלשט
 מיר היטן וחתנו אנו ואלשט מיר לייט געקן ונרצנו אנו ואלשט מיר באצילנן אנו :
 הא ב

חלומותי עלי ועל כל ישראל לטובה בין שחלמתי על עצמי ובין שחלמתי
 על אחרים ובין שחלמו אחרים עלי אם טובים הם חזקם ואמצעם ויתקנו
 בי ובהם פתלומותיו של יוסף הצדיק ואם צריכים רפואה רפאם בחזקתו
 מלך יהודה מחליו וכמרים הנביאה מצרעתה וננעמן מצרעתו וכמי מרה
 על ידי משה רבינו וכמי ידיתו על ידי אלישע ובשם שהפכת את קללת
 בלעם הרשע מקללה לברכה כן תרפוך כל חלומותי עלי ועל כל ישראל
 לטובה ותשמרני ותחנני ותרצני : אמן

יאר יי אלהים יחנני ויברכני יאר פניו אתנו סלה
 האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך
 יי יי אל רחום וחנן ארך אפים ורכ חסד ואמת
 יי אל באפך חוכתי ואל בחמתך חסרתי
 פניו פנה אלי וחני כי יחיד ועני אני
 מנה אל חפלת הערער
 אליך אליך יי נפשי אישא
 אליך יי שועתי ובבוקר תפילתי תקדמך

ויתנה הנה בעיני עבדים אל יי ארוניהם בעיני שפחה אל יי
 גברתה כן עינינו אל יי אלהינו עד שיחננו
 חנני אלהים בחסדך כרוב חמריך מנה פשעי רבשעי
 ישא ישא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו ומצא חן ושכל
 טוב בעיני אלהים ואדם :

נשא לבנו אל כפים אל אל בשמים
 יי יי חנני קך קויני היה זרועם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה :
 יי אלהים צבאות שמעת תפילתי האנינה אלהי יעקב סלה
 פניו אל תסתך פניך ממני ביום צר לי רטוה אלי אונך ביום
 אקרא מחר ענני

אני בצרך אחוז פניך אשבעה בתקין חמונתך
 אליך אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים
 אליך אקרא בעשוף לבי בצור ידוע מסני תחני
 וישם וישמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם
 שם אצמית קרן לרור ערבותי נר למשיחי שימי כחותם על לבך כחותם על דוועך
 לה לה יי הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי
 כל בשמים ובארץ לה יי הממלכה והמתנשא לכל לראש :
 כי לה יי הותלתי אתה תענה אדני אלהי
 שלום שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו
 יי עוז לעמו יתן יי גברך את עמו בשלום
 כחוב כשערי לון שלל יאמרו אלל שלום רבשעי רק יאמרו זה

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען קדושת חסדיך
 וגדול רחמיה הפשוטים ולמען טהרת שמך הגדול הגבור והנורא
 בן עשרים ושתים אותיות היוצאים מהפסוקים של ברכת כהנים
 עלי ועל כל ישראל לטובה ראש אלי מיני חלומות ואלין גיין אף מיר אנו אף כל
 ישראל צו גוטן בין שחלמתי על עצמי סייא מיני חלומות וענין אף מיר ועלפכט
 ובין שחלמתי על אחרים סייא מיני חלומות בטייטן אף אנדרי לייט ובין שחלמו
 אחרים עלי סייא אנדרי הן גיחלמתי אף מיר אם טובים הם אוב די חלומות בטייטן
 אף גיטן חזקם ואמצעם ויתקנו בי וכאם שטאקן זיא אנו קרעקטין ויזא אנו ואלן
 מקיים ווערן אנו מיר אנו אין ויזא כחלומותי של יוסף הצדיק אן די חלומות פון
 יוסף הצדיק ואם צריכים רפואה אנו ווען זיזא דארפן איין רפואה וראם כחוקיה סלך
 יהודה מחליו דיל ויזא אנו ווי די האשט גחילט חוקיה דר מלך פון יהודה פון
 יין קראנקייט וכשרים הנביאה מצרעתה אנו ויזא מרים הנביאה פון איר צדקה

מעריב ליל שני של סוכות

[illegible]

חזן ברכו את "המבורד :

וּבְקֵל עֵינַי בְּרוּךְ יי המבורך לעולם ועד:

לציון בְּרָנָה · בַּחַג הָאֲסִיף תִּקּוּפַת הַשָּׁנָה ·
בַּחַג הַסְּכּוֹת : וְשֵׁם חֻגִּים בְּשִׂמְחָה רַבָּה ·
וּבְשִׂמְחַת בֵּית הַשּׁוֹאכָה · בַּחַג הַסְּכּוֹת :
זְמִירוֹת וּנְגִינֹת לְהַעֲדִיל · בְּכָל־יָד שִׁיר וְרַב תְּחִלָּה
בַּחַג הַסְּכּוֹת : חֲרִים כֶּדֶם בְּנִינָה · עִם יִלְדִים
פָּרְחֵי כְהֻנָּה · בַּחַג הַסְּכּוֹת מוֹעֲדִים וּמִקְרָצִים
לְדִלּוּג · וּבִידִירָם פְּרִי שְׂמֶן שְׁלִשִׁים לֹג · בַּחַג
הַסְּכּוֹת : יוֹרְעֵי רֵת וְחֻכְמֵי עֵדָה : מְרָאִים לַפְּנִיָּה
קְדָה · בַּחַג הַסְּכּוֹת : כַּהֲנִים וְלוֹיִם מְצַלְצִלִּים
וּמוֹדִים הַחֲסִידִים וְאֲנָשִׁי מַעֲשֵׂה מִדְּבָרִים · בַּחַג
הַסְּכּוֹת : לְאֲנָשִׁים מִן הַנָּשִׁים לְהַפְרִישׁ מִתְּקָנִים
תִּקּוּן גָּדוֹל שֵׁם · בַּחַג הַסְּכּוֹת : מְרָבִים הֵיוּ
בְּשִׂמְחָה וּבְצִלְצוּלִים · מָה יָפוּ פְּעָמֶיךָ בְּנִעָדִים ·
בַּחַג הַסְּכּוֹת : נוֹטְרִים דּוֹלֵב שְׁבַעַה בְּהַלּוּלִים ·
זָכַר לְמִקְדָּשׁ לַעֲשׂוֹת בְּגִבּוּלִים · בַּחַג הַסְּכּוֹת :
סִכָּה לַעֲשׂוֹת בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֶיכֶם · לְמַעַן יִרְעוּ
הָרוֹתִיכֶם · בַּחַג הַסְּכּוֹת : עֲרוּנִים לְהִיּוֹת שְׁבַע
בְּצֵל רַעֲנָנִים סִימָן לְשִׁבְעָה עֲנָנִים בַּחַג הַסְּכּוֹת :
פָּחִים לְהַצִּין לְהַבָּה וְשֹׂרֵב וְסוּפָה תִּהְיֶה לְצֵל
יוֹמָם מִחוּרֵב בַּחַג הַסְּכּוֹת : צִלְתָּה לְהִגֵּן מִלֹּחֶט
וּלְסְכּוֹת · כִּד הָאֲזָרַח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַסְּכּוֹת ·
בַּחַג הַסְּכּוֹת : קָמִים יִתְקוּ מוֹסְרוֹת לִירְאָתְךָ ·
וּשְׂמַחַת אֶתָּה וּבִיתְךָ · בַּחַג הַסְּכּוֹת : רוֹזִים
נוֹסְדֵי יָחַד מְרֹב אֲנָחָה · וְכָל יִשְׂרָאֵל יִשְׁיֵשׁוּ בְּהַלָּל
וּבְשִׂמְחָה · בַּחַג הַסְּכּוֹת : שֵׁם הַנִּכְבָּד שְׁבַעַה
לְהַרְרֵי בְּלוּלֵב וּבְפִרְיָ עֵץ הָדָר · בַּחַג הַסְּכּוֹת :
תִּשְׁבְּחוּת לֹא לְמַדְר · וּלְגִמּוֹר בּוֹ אֶת הָדָל :
בַּחַג הַסְּכּוֹת :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדרבו מעריב ערבים • בחכמה
פוח שערים ובתכונה משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר
את הדוכבים במשמרותיהם ברקיע פוצנו • בורא יום ולילה גודל אור
מפני חשך וחשך מפני אור • ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום
ובין לילה • צבאות שמו : אל חי ומקם תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד :
ישמחו בתגיהם ירידים ונעמים • חסות בצל
סכה שבעת ימים • יתענגו בה במיני
מטעמים • אהובים מצותיה מקימים לילות
ימים : ברוך אתה יי המעריב ערבים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת: תורה ומצוות חקים ומשפטים
אוהבו למדת: על כן ידוע אלהינו בשכבנו ובקומנו נשית
בפתקיה: ונשמח ברברי חלמוד תורתך ובמצותיך לעולם ועד כי
הם חיינו וארץ ימינו וברם נהנה יומם ולילה: ואהבתך אל תסיר
ממנו לעולמים:

פֶּרֶנָּה וְהַלֵּל וְתוֹרָה רַבָּה • יִצְחָקוֹ כֹּל שְׁבֻעָה
כֶּרֶת הַכְּתוּכָה • תְּנִיגוֹתֵיהֶם וְשִׁלְמֵיהֶם
וּפְרִיָּהֶם לִקְרֵבָה • קִרְבָּנוֹתֵיהֶם וְעֻזּוֹתֵיהֶם יִרְצוּ
בְּאַהֲבָה • כְּרוֹךְ אֶתָּה "אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל •

שמע ישראל ויהי

אמת ואמנה כל זאת וקם עלינו כי הוא יי אלדינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו' הפורנו מיד מלכים מלכנו הונאלנו מבפ' כל הערצים האל הנפרע לנו מצרינו והמשלם נמול לכל אויבי ופשונו' העושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר' השם נפשונו בחיים ואלא נתן למוט רגלנו' המדריכנו על כמות אויבינו וירם רגננו על כל שונאים' העושה לנו נסים ונקמה בפרעה אותות ומופתים בארצת בני חם' המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא את עמו ישראל מחובם לחרות עולם המעביר בניו בין נורי ים סוף את רודפיהם ואת שונאיהם בפתומות טבע' וראו בניו גבורתו שבחו וחדדו לשמו ומלכותו ברגזון קבלו עליהם' משה ובני ישראל לה ענו שירה:

אָנוּ בַּמִּצּוֹת וְאֶדְרוּ (נ"א אֶדְרוּ) • תֵּשְׁבוּ בְּעֵין
תְּדוּרוֹ • בֵּת הַסִּבּוֹת : בְּרֹאשׁוֹן תִּקְרוּ
אַרְבַּעַת מִיָּנִים • לְרִצּוֹת עַד מִי עֲנִיִּים • בֵּת
הַסִּבּוֹת : גַּם בְּשָׁנֵי רִמּוֹ לְגִסּוֹךְ הַמַּיִם קַעֲרָה •
תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם מוֹרָא • בֵּת הַסִּבּוֹת : הַרְף
יֹם רִבְעִי לְהַעֲלוֹת בְּשִׁירוֹת • לַעֲמֹר שׁוֹקֵי
יְהוֹשֻׁלִּים בְּפִיזוֹת • בֵּת הַסִּבּוֹת • הַמּוֹנִים עָלוּ

יָקָר חֲסִדְךָ בְּרִנָּה בְּבוּקָר לְמַלְכֶם • אֲמוּנַתְךָ מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ לְהַנְחִילָה • תַּפּוּץ בְּקָרָם וּבְחֵי צִדִּיק וְעוֹלָה בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ • (י"א סדר צור ישראל ונחמד) :

הַשְׂכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּבָנוּ לַחַיִּים מוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וּפְרוּס עֲלֵינוּ סוּכַת יִשְׂרָאֵל וְתַקְּנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלִּפְנֵיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִכַּדָּה לְמַעַן שְׁמֶךָ • וְהִנֵּן בְּעֶרְנוּ וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהִסֵּר שְׁטֵן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ • וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ • כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה וְשִׁמּוּר צִדְקָתֵנוּ וּבּוֹאֲנוּ לַחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם • וּפְרוּס עָלֵינוּ סוּכַת דְּחָמִים וְשָׁלוֹם :

קוֹרָא מִקְרָא קוֹדֵשׁ וּמִשְׁמְרוּ • יִקְבַּל בְּיוֹם הַבָּא שְׂכָרוֹ • גִּאוּת מַפִּיקִים מַגִּינִים סְגוּרוֹ • רוּחַ לְמַלְאוֹת לֹו בַסֶּכֶת עוֹרוֹ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַפּוֹרֵם סוּכַת שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יִירוּשָׁלַיִם :

וְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יי אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

מִי בְמוֹכָה בְּאֵלִים יי מִי בְמוֹכָה נֶאֱדָר בְּקוֹדֵשׁ נוֹרָא תְהִלּוֹת עֲשֵׂה פִּלָּא : מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְנֵיךָ בּוֹקֵעִים לִפְנֵי מֹשֶׁה :

יוֹפִי עֲנִיָּה סִבְכַת עַל גִּאוּתִים • חַפֶּת כְּבוֹדְךָ פִּרְשֵׁת עֲלֵיהֶם לְהוֹיֹת סְדוּלִים • יִחְדוּךָ וּפְאָרוֹךְ בְּעוֹבְרֵי גִלִּים : אִזּוּ לְשִׁמְךָ שְׂבָחוּ בְנֵי אֱדוֹם • זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פְּצוּ פֶה וְאָמְרוּ :

יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : וְנֹאמַר כִּי פִּרְהָ יי אֶת יַעֲקֹב וְנֹאמַר מִיִּדְּךָ מִיִּדְּךָ מִיִּדְּךָ : בְּנֵה סִבְכַתְךָ וְהִקֵּם הַנְּפִילָה • יִסְדּוּתִיָּה לְשִׁתָּה וְלִבְנוֹתֶיהָ עַל תִּלְהָ • צֶאֱנֶךָ לְרַעוּת עַד

חֲזִק שְׂמִיעַ תְּהִלָּה כָּל אֵל שֶׁל סוּכוֹת • קִיָּם עָלֵינוּ קִיָּם אֲרוֹן עוֹלָם :

יוצא ליום שני של סוכות

האל

בְּתַעֲצוּמוֹת עֶזְךָ הַגָּדוֹל בְּכַבּוֹד שְׁמֶךָ • הַגָּבוֹר לְנֶצַח וְהַנוֹרָא בְּנוֹרְאוּתֶיךָ הַמְּדָךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַם וְנִשְׂא :

שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקוֹדֵשׁ שְׁמוֹ וְכַתּוּב רַגְנוּ צְדִיקִים בִּי • לִישָׁרִים נֶאֱוָה תְהִלָּה : בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְרוֹמֵם : וּבִלְשׁוֹן חַ סִידִים תִּתְקַדֵּשׁ : וּבְשִׁפְתֵי צְדִיקִים תִּתְבָּרַךְ : וּבִקְרֹבָה קְדוֹשִׁים תִּתְהַלֵּל :

וּבְמִקְדָּחוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאֵר שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ בְּכָל רוּחַ וְרוּחַ שֶׁבֶן תּוֹכֵת כָּל הַיְצִירִים לִפְנֵי יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְחֵלֶל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדָּר וּלְנֶצַח לְבָרֵךְ לְעֵלָה וּלְקַלֵּם עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבּוּחוֹת דָּוָר בֶּן יִשְׂרָאֵל עֲבָדְךָ מִשִּׁיתָה : וּבְכֵן יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלְּבָנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשִׁמְשֵׁם וּבְאַרְצָה : כִּי לֹא נָאָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה הָלֵל וְזִמְרָה עוֹז וּמִמְשָׁלָה נֶצַח גְּדוּלָה וְגִבּוֹרָה תְהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדוּשָׁה וּמַלְכוּת : בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ וְהַמְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֱלֹהֵינוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהִילָל בְּתַשְׁבּוּחוֹת אֵל הוֹדָאוֹת אֲרוֹן הַנִּפְלְאוֹת בּוֹרָא כָּל הַיְצִירִים רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים הַבּוֹרֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ יָחִיד אֵל הַיְעוֹלָמִים :

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא בְּרַעוּתִיהָ וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתִיהָ בְּנוֹתָנוּ וּבְיוֹמֵינוּ וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶלְמָא וּבְזִמְנָא קָדִיִּם וְאֲמַר : יְהֵא שְׁמִיהָ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי עָלְמֵי יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלָּה וְיִתְהַלָּל שְׁמִיהָ דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַחְמָא וְשִׁירָתָא חֲשׁוֹבָתָא וְנִחְסָתָא רַאשִׁין בְּעֶלְמָא וְאֲמַר : אֲמֵן :

ברכו

יִצְרָר לְיוֹם שְׁנֵי שָׁבוֹת

חַוֵּן בְּרַכּוֹ אֶת יְיָ הַמְּבֹרָךְ : קִרְא וְחַוֵּן בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם : יִצְרָר אֹר וּבֹרָא חֲשֵׁךְ : עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבֹרָא אֶת הַכֹּל : אֹר עוֹלָם בְּאֹצֵר חַיִּים אֲדוֹת מְאוּפֵל אָמַר יְיָ :

מִסֹּד עֵץ אֵיב בְּרָאשֵׁי הַתְּרוּחַת לְבִסּוֹף הַיּוֹם שֶׁם הַמַּחֲבֵר שִׁלְמָה

אֲמִיץ לְנוֹרָא וְאִיִּם : בְּהַסְתּוֹפִי לִפְנֵי אֲמָצָא פְּדִיִּם : אֶךְ בְּחַמְשָׁה עֶשֶׂר יוֹם : בְּלִקְחֵי כֶף תּוֹמַר וּשְׁלֹשֶׁת מִיָּנִי קְבוּעֵי : בָּם אֶהַלֵּל לְאוֹרֵי יִשְׁעֵי : בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי : גְּאוֹת אֲלִבֵּישׁ לְדָר בְּמַרְוּמִים : לְהַלְלוּ בְּמִוִּרְבוֹת שְׁלָמִים וְלֹא קְטוּמִים : תַּחֲנוּנוֹ אֶת חַג יְיָ שְׁבַעַת יָמִים :

אֲמִיץ פִּי לְחֹסֶף לִחוּץ וְחֹק לְהַקְבִּי שֶׁקֶרָא חֵיוֹן בְּהַסְתּוֹפִי פִּי כְּשֶׁאֵין שׁוֹקֵר לִפְנֵי בִסְפֵי הַצִּיּוֹת רִ"ל בְּהִסְתֵּי : קְבוּעֵי : שְׁבַעַת חֲמוּסִים : לְאוֹרֵי וְכִּי הַקְבִּי : בְּמִוִּרְבוֹת נְעֻפִים : לְחֹשֶׁן לִשְׁן חֶפְלָה :

דְּנוֹל זֶה הַקְבִּי : אֲמַדְנוּ פִּירוֹשׁ אֶתְקֵן לוֹ שִׁיר : הַמְּרֻמִּים פִּירוֹשׁ הַקְבִּי הַמְּרֻמִּים תַּשְׁבַּח שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁקֶרָא עִם נִלְוֵי כְּלִישׁוֹן עֵינֵי : וְיִרְיָק יִתֵּן בְּרִטּוֹת לְעַם שֶׁחֲלָלִין אֹתוֹ מִלֵּב וּמִקְרִבֵי מַעֲשִׂים : זְכוּיֹת בּוֹ פִּי יִירֶךְ שִׁכְרֵנוּ וְכוּתָהּ כֶּף עֲוֹנוֹת שֶׁלָּא נִסִּיתִם כְּמוֹס : בְּהַסְתֵּי וְנִלְוִים שֶׁל גִּתִּי גִיטָא : תּוֹמְכֵי פִירוֹשׁ שֶׁזֶה שְׁלֹמֹהן עֲרִבֵי נֶחַל : בְּלִהַקְתֶּם רִ"ל בְּקֶלֶךְ שְׁלָמִים : חֲמוּסִים פִּירוֹשׁ בְּשִׁבְלֵי שֶׁלָּמָּה מַעֲשִׂים בְּנוֹתֵי הַאֵל הַקְבִּי : מִדְּרַבְּכֶם פִּי טוֹרָה שֶׁהַמְּסֻסִּים מְעִרְמִים מְלִיכִים יִסִּיר הַקְבִּי שֶׁהוּא מְנַהֵג עוֹלָם וּמַעֲבִיר לִילּוֹת וּמְבַרֵּךְ יוֹשֵׁם : לְכָל תַּעֲנִשׁוֹ פִּירוֹשׁ שֶׁלָּא תִּבְנוּ חֵם וְשִׁלּוֹם לְדִי עֲבִירָה עִ"י תַּשְׁבַּח וְשִׁמְחָה וְתַעֲנִשׁ : יִסְבִּיחַ פִּירוֹשׁ וְיִלְוִן הַקְבִּי חֶפְלָה וְיִקְבֵּל כְּיוֹן לִי : רַחֵם פִּירוֹשׁ דְּנוֹר שֶׁל תַּפְלָה שֶׁאֵין תַּחֲסֵל עַל עַסְקֵי

חַוֵּן אֶהַלֵּל בְּכַף וְלִשׁוֹן : לְשׁוֹמֵעַ קוֹל לְחֹשֶׁן : פִּנָּם וּלְמַחֲתֵם לְכֶם בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן : מְדוּשׁ :

דְּנוֹל מְקוֹלוֹת מִים נֶאֱדָר : אֲאֶפְדְּנוּ הוֹד וְהָדָר : בְּפִרְיֵי עֵץ הָדָר : הַמְּרֻמִּים בְּקֶהֱלָ עִם נְצוּרִים : בְּהַלְלוּ וּפֹאֵר אֹתוֹ מִבְּתִירִים : בְּכַפּוֹת תַּמְרִים : וְיִרְיָק רֹב בְּרִכּוֹת מֵאֲרָבוֹת : לְאִם מְהַלְלוּ מִסְרַעַף וּמִקְרָבוֹת : וּבְעֶנְף עֵץ עֲבוֹת : זְכוּיֹת וּכְרַעֲוֵי וְעוֹן יוֹמָחַד : מְלַחְבוֹת בְּשִׁדְּהָבָה רִשְׁפֵי נַחַד : תּוֹמְכֵי עֲרָבֵי נַחַד : חֲדוֹת רֹב תַּמְצָאוּ בְּלִהַקְתֶּם : חֲמוּסִים בְּצוּיֵי דָת מְדַבְּכֶם : וּשְׁמַחְתֶּם לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם : מְרַחֲבֶם יִפִּיק נֹחַג לִילּוֹת וְיָמִים : גְּאוֹן נֹגְשִׁיכֶם יִגְרַע וְיִדְמִים : לְכָל תַּעֲנִשׁוֹ בְּחַגִּנֵּת שְׁבַעַת יָמִים : יִסְבִּיחַ אֵל פְּדוּל וְאִוֵּן הַגִּיּוֹנִי : וְיִקְבֵּל בְּקֶרְבֵּן רַחֵם עֲנִינִי : וְתַחֲנוּתֶם אֹתוֹ תַּג לִי : בְּשִׁרְוֹן כַּח יַחְלִיף

לְשׁוֹשֶׁנָּה

לִשְׁן

לְרִי יִתְּצֵב בְּקֶרֶן חֲמוּסִים : יַחְלִיף

גְּדוּלָּה בְּחֵלֶל וּפֹאֵר אֹתוֹ מִבְּתִירִים : יִיאַר קְרִינָן אִיִּם מִיִּט לֹב אִיִּם שׁוֹנֵהִיִּם בְּכַפּוֹת הַמְּרֻמִּים מִיִּט צוּיִינִין פּוֹן מִיִּטְלָל בּוֹיִמֵר רִאשׁ אִיִּז דְּעַר לִלְבֵּל וְיִרְיָק רֹב בְּרִכּוֹת מֵאֲרָבוֹת עַד וְאֵל אִישׁ לְעֵרֵן פִּיל בְּרִכּוֹת פּוֹן דִּיא פֶּעֶנְצֶטֶר פּוֹן הַיִּמֵּל לְאִם מְחַלְלִין מִסְרַעַף וּמִקְרָבוֹת צוּ דְּעַם פֶּאֶלֶק וּוְאֵשׁ לֹבִין אִיִּם מִיִּט גְּדִינְקֵן אִיִּן הָאֲרָצִין וּבְעֶנְף עֵץ עֲבוֹת מִיִּט הָדָם זְכוּיֹת וּכְרַעֲוֵי דִיא מְצוֹת וְאֵלֵן אִיִּבֵּר וְעֵנְיָן וְעוֹן יוֹמָחַד אִיִּן דִּיא זִינֵר וְאֵל פֹּאֵר גִּיבֵן וְעֵרִין מְלַחְבוֹת בְּשִׁדְּהָבָה רִשְׁפֵי נַחַל רִאשׁ יִיאַר וְאֵלֵן נִיטֵי פֹאֵר בְּרַעֲנוֹת וְעֵרִין אִיִּן פֶּלֶאם אִיִּן בְּרַעֲנוֹנִיִּין קִלְדֵן פּוֹן גִּינָם תּוֹמְכֵי עֲרִבֵי נַחַל דִּיא יִשְׂרָאֵל וּוְאֵשׁ הָאֵלֵטֵן דִּיא עֲרָבוֹת וּוְאֵשׁ וּוְאֶקְשִׁין בִּיִּיא דְּעַם מִיִּיךְ חֲדוֹת רֹב תַּמְצָאוּ בְּלִהַקְתֶּם פִּיל פְּרִיִיד וְאֵלֵט אִיִּר גִּיפִינֵן אִיִּן אִיִּיעֵר אִיִּין זֶאמְלוֹנֵג חֲמוּסִים בְּצוּיֵי דָת מְלַבְּכֶם וְיִיִּיל אִיִּר זְעֻנָּה גִּישְׁמֵאֲרֶקֶט אִיִּן דְּעַר מְצוֹה פּוֹן אִיִּיעֵר מֶלֶךְ רִשְׁמַחְתֶּם לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אִיִּן אִיִּר פְּרִיִיט אִיִּךְ פֹּאֵר גִּאֵט אִיִּיעֵר גִּאֵט מְרַחֲבֶם יִפִּיק אִיִּיעֵר מִיא וּוְאֵשׁ אִיִּר הָאֵט וְעֵט עַד אִיִּךְ אִוִּישׁ צִיָּהן נֹחַג לִילּוֹת וְיָמִים גִּאֵט דְּעַר דִּיא פִּירְט דִּיא וְעֵלֵט מִזֶּאג אִיִּן גִּאֵטִים נֶאֱוֵן נֹגְשִׁיכֶם יִגְדַּע וְיִרְמִים רִאשׁ הָעֲרִשְׁאֶפֶט פּוֹן אִיִּיעֵרִי בְּצוּיִינֵר וְעֵט עַד מֵאֲכִין טְטִיל שׁוּיִינֵן לְכָל תַּעֲנִשׁוֹ בְּחַגִּנֵּת שְׁבַעַת יָמִים פּוֹן וְעֵנְיָן זְכוּיֹת פּוֹן דִּיא יִיבִין טַעַן יוֹם מִזֶּב וְעֵט אִיִּר גִּיט גִּישְׁמֵאֲרֶפֶט וְעֵרִין יִסְבִּיחַ אֵל פְּדוּל גִּאֵט וְאֵל פֹּאֵר נְעֻמָּן מִיִּין תַּפְלָה וְאִוֵּן הַגִּיּוֹנִי אִיִּן וְאֵל מְקַבֵּל יִיִּין דִּיא נְעֻמָּן מִיִּינֵי גִירָאֲנֵקֵן וְיִקְבֵּל בְּקֶרֶן רַחֵם עֲנִינֵי אִיִּן עַד וְאֵל מְקַבֵּל יִיִּין דִּיא תַּפְלָה וּוְאֵשׁ אִיִּר מִיִּט אִוִּישׁ אִיִּיעֵרִי עֲנִינִים אִיִּן וְיִיאַר אֶקְרֵבֵן תַּחֲנוּתֶם אֹתוֹ חַח לֵה וּוְאֵשׁ גִּאֵט הָאֵט גִּיבֵאֲמִין מַעַן וְאֵל אִיִּם פִּיִּיאֲרִין פֹּאֵר אִיִּם בְּשִׁרְוֹן כַּח יַחְלִיף לְשׁוֹשֶׁנָּה גִּאֵט וְאֵל פֹּאֵר בִּיטִין מִיִּט רַעֲקֵט פֶּאֶרְמֶקֶיט דְּעַם כַּח פּוֹן דִּיא

אֲמִיץ לְנוֹרָא וְאִיִּם אִיִּךְ וְעַד שְׁמֵאֲרֶקֶן לִיִּיב צוֹא גִאֵט דְּעַר דִּיא אִיִּז פֶּאֶרְכִּמִיִּין אִוִּישׁ שְׁרַעֲקִלִיךְ בְּהַסְתּוֹפִי לִשְׁנֵי מִיִּט דְּעַם וּוְאֵשׁ אִיִּךְ מְרִיט אִיִּבֵּר דִּיא שׁוּעֵל פּוֹן דְּעַר שׁוּל אֲמָצָא מְרִיט וְעַל אִיִּךְ גִּיפִינֵן אִיִּין אִוִּישׁ לִיִּיוִינֵן אִיִּךְ בְּחַמְשָׁה עֶשֶׂר יוֹם אִיִּן פּוֹפֶצֶטִין טֶאג אִיִּן חֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּלִקְחֵי כֶף חֲמִיר אִיִּן מִיִּין טֶאג נְעֻמָּן דְּעַם לֹלֶב וּשְׁלֹשֶׁת מִיִּנֵי קְבוּעֵי מִיִּט דִּיא רִיִּיא מִיִּנִים וּוְאֵשׁ גִּאֵט הָאֵט גִּיפִינֵן נְעֻמָּן בָּם אֶהַלֵּל מִיִּט יִיאַר טֶאג אִיִּךְ לֹבִין גִּאֵט לְאוֹרֵי יִשְׁעֵי וּוְאֵשׁ עַד אִיִּן מִיִּין דְּעַר לִיִּיכְטֵר אִיִּן מִיִּין הִילְפֵר בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי אִיִּן דְּעַם זִיבְטֵן חֲדָשׁ גְּאוֹת אֲלִבֵּישׁ לְדָר בְּמַרְוּמִים גְּדוּשְׁקִיִּים וְעַל אִיִּךְ אִן קְלִיִּידֵן צוּ גִאֵט דְּעַר דִּיא וּוְאֵט אִיִּן הַיִּמֵּל לְהַלְלוּ צוּ לֹבִין אִיִּם בְּמִוִּרְבוֹת מִיִּט צוּיִינֵן שְׁלָמִים גִּאֵטִים וְאֵל קְבוּמִים אִיִּן זֶאנִין גִּיט אֶפְ גִּיפִלִיקֵט אִוִּבֵן דְּעַן אִוִּלֶב אִז עַד אִיִּן אִוִּבִין אֶפְ גִּפִּלִיקֵט אִיִּז עַד פֶּסוּל תַּחֲנוּתֶם אֶת חַח יְיָ שְׁבַעַת יָמִים אִיִּר וְאֵלֵט פּוֹן גִּאֵטִים וְעֵנְיָן מֵאֲכִין יִיבִין טֶאג יוֹם טוֹב אֶהַלֵּל בְּכַף וּלְשֹׁן אִיִּךְ וְעַל לֹבִין מִיִּט מִיִּין מוֹל אִיִּן מִיִּט מִיִּין צוּנֵג לְשׁוֹמֵעַ קוֹל לְחֹשֶׁן צוֹא גִאֵט דְּעַר דִּיא הָעֲרִט רִאשׁ קוֹל פּוֹן תַּפְלָה כֶּנֶם וְיִיאַר עַד הָאֵט גִּאֵטִים וּלְקַחְתֶּם לְכֶם בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן אִיִּר וְאֵלֵט נְעֻמָּן צוֹא אִיִּךְ דְּעַם עֲרִשְׁמִין טֶאג פּוֹן סוֹפּוֹת פִּיר מִיִּנִים קְרוֹשׁ דְּעַר הִיִּילִיגֵר גִּאֵט :

דְּנוֹל גִּאֵט דְּעַר דִּיא אִיִּן גִּבֵּאֲנִידֵט פּוֹן פִּיל מְלַאכִים מְקוֹלוֹת מִים נֶאֱדָר אִיִּן אִיִּז שְׁמֵאֲרֶקֶר פּוֹן דִּיא פִּיל שְׁמֵאֲרֶקֶן וּוְאִשְׁרִין אֲמַדְנוּ הוֹד וְהָדָר אִיִּךְ וְעַל אִיִּם אִן טֶרְטֵן מִיִּט לֹבֵב אִיִּן שׁוֹנֵהִיִּים בְּכַף עַד הוֹד מִיִּט דְּעַר שִׁינֵר פֶּרִי פּוֹן דְּעַם בּוֹיִם רִאשׁ אִיִּז דְּעַר אֶתְרוֹג הַמְּרֻמִּים בְּקֶלֶךְ עִם נְצוּרִים דְּעַר דִּיא וְעַרְשֵׁת דֵּר הִיִּיכֵט אִיִּן אִיִּין וְאֶקְלֹנֵג פּוֹן דִּיא יִשְׂרָאֵל וּוְאֵשׁ יִיאַר זֶאנֵן

לשון קוין כי יאליז כח : לשושנה
אלו ישראל : חונגת בו פי שקיימים
יום טוב עם קרבן תענה ותלח סוכה
ושמתי עליה בשמחה : לעת שספר
הקב"ה עול גלות חטל שבמיכם :
משגות פי להקב"ה שהוא תשגות חן
השמים תשגותו וחתו צלמה ובמורא :
דומים שותקים ר"ל חמור הם תשגות :
גדיבי פרוש אלו ישראל שנתפלגין
סדרי עיד קרנות נגמור יסד הקדוש
ב"ה למולמו ולעוד יהיו חסוס : סולר
שגח : הודיע פירוש עשר חסות
שחמור בחמרים הודיע על ידי חסות
רבינו עליו השלום : עמסיו סכך :
פי' לסרסל סוכר והקוף נענוי כבוד :
כחאל פירוש כמו שיהא לשון ויחל
חסות וגו' : לחון פירוש לרחם על
שארית ישראל : צקן פירוש קל תפלה
ולעקם שחיתים לעקום בחללים קבלתי
והנחתי : קורא בו פירוש הקב"ה
לזה לסרסל שחיו מהללים שיעשו חן
הסוכות שבעת ימים : הסך פירוש
הגון לקבל שכן : להקותיך כעו
הקלותיך : שורר ר"ל השגן : לפזורי
פירוש לישראל הסודים בין עבדים :
קרית חנה ז"ל ירושלים : לרחשירי
פירוש לחת לו חסרה ומנחה וסכל
חטל

לשושנה חונגת ועוצרת וסוככת ברננה שבעת ימים בשנה : לעת יסוד
סבל מעל שבמיכם תרנו ותתנו בקרית מועדיכם חקת עולם לדרותיכם :
משגות מחרך תהללו באימים מנעמים קול ולא דומים בסבות השכו
שבעת ימים : גדיבי עמים סודרי ערכות באכרתו לעד יהו סוכות כל
האזרח בישראל ישבו בסבות : סולר כהלול לשוכן ביניכם ותנוחו בהשקט
כל ימיכם למען ידעו דורותיכם : עליון הודיע פלאו על ידי גואר : עמסיו
סכך בעננים כחאל פי בסבות הושבתי את בני ישראל : פקדתי עמי
לחן שירים : משפטם להוציא כאור וכצהרים : בהוציא אותם מארץ
מצרים : צקן צעקתכם הסביתי באוני ופרות שלחתי לכל המוני וידבר
משה את מועדי יי : קורא דורות חי עולמים : צוה לעם שמו מנעמים חג
הסבות תעשה קד שבעת ימים : רם ממעונך הסך מהללותיך : לרחם
ולחשיע כל דהקותיך ושמחת בתך אתה ובנך ובתך : שורר עוד לכל
יבהלך : לתת תקנה לפזורי כמהיך : שבעת ימים תחוג די אלהיך : תוקף
המון קרית חנה : באים להראות פניו בחנינה : שלש פעמים בשנה :
תאבי ישעו לחזות כבודו : לתתשירו משלו והכל בידו איש במתנת ידו :

חומכי

בארמין דאש איבר בליכונג משפטם להוציא איש צוא ציהן ויער משפט
כאור וכצהרים או דאש ליכט קלאר אונ אזו וויא די זון שיינט אין מיטן
מאג כרוציא אותם מארץ מצרים או איך האב זיין אויש געזיגן פון מצרים
צקן צעקתכם הסביתי כאוני דאש קול פון אייער גישרייא דאש איר האט
אין מצרים גישריגן האב איך פר נאמן מיט מייני אנערן ופרות שלחתי
לכל המני אונ האב גשיקט איין אוש ליוונג צו מיין ברומונג וידבר משה
את מועדי יי פון אזכרון וועגן אוף דער נאולה פון מצרים האט משה
גרעט די ימים טובים צו דיא ישראל קורא דורות חי עולמים נאט דער
דא לעכט אייבג עד וויישט אלי דורות נאך איי דאש דור ווערט
בשאפין צוה לעם שמו מנעמים האט עד גיבאטן צו דיא ישראל וואש
לובין זיין נאמן מיט זיסקייט חג הסכות תעשה לך שבעת ימים דוא זאלשט
דיר מאכן זיבן טאג סוכות ים דוא הוכר נאט ממעונך פון דיניי הומלין
הסך מקלותיך זאלשטו מנין זיין אוף דיא ישראל לרחם ולחשיע כל להקותיך
צו דער בארמין אונ צוא העלפן אלי דיניי איין זאמלונג וואש זיין
זאגן מקיים ושמחת בתך דוא זאלשט זיך פרייאין אין דיניי ימים טובים
אתה ובנך ובתך דוא אונ דיין זון אונ דיין טאכט שורר עור לכל יבהלך
קיין רובר זאל דך מער ניט דר שרעקין לתת חקת אונ זאלשט געבן
ארהאפונג לפזורי כמהיך צו דיא פאר שפרייטי ישראל וואש גלוסטן צוא
דיין הילף אונ זענין מקיים שבעת ימים תחוג ליי אלהיך זיבן טאג זאלשטו
בריינגין קרבנות פון נאטש וועגין חוקי חסד דאש שטארקן ברומונג
פון ישראל קרית חנה אונ געוועזן אין ירושלים וויא דור המלך האט
גרואט אים להראות פניו בחנינה אונ וויא פלעגן קומן צו ווערן געערן
פאר נאט מיט גבעט שלש פעמים בשנה דרייא מאל אין יאר תאבי ישעו
דיא ישראל וואש גלוסטן צוא זיין הילף לחזות כבודו צוא זערין ניין
שכונה

דיא ישראל וואש ווערין אן גירופין שושנה חונגת ועוצרת וסוככת ברננה
וואש זיין בריינגן קרבנות אונ האלטן זיך אוף פון מלאכה אונ זיין
מיט פרייד אונ מיט גאנג אין דער סוכה שבעת ימים בשנה זיבן טאג
אין יאר לעת יסוד סבל מעל שבמיכם צו דער צייט אז עד וועט אפ טאן דיא
משה פון אייער אקסל דש איר וועט דר לייזט ווערן פון דעם גלות
תרנו ותחוגו בקרית מועדיכם וועט איר לייבין נאט אונ בריינגין קרבנות אין
ירושלים דיא שטאט פון אייער איין זאמלונג חקת עולם לדורותיכם איין
אייביג געזין צו אייער דורות משגות מחרך תהללו באימים נאט וואש עד
אין אויף אייך משגות דורך דיא פענצט פון דעם הימל זאלט איר
לובן מיט פארקט מענישט קול ולא דומים איר זאלט אים המיד לובן מיט
אזים קול אונ ניט שווייגן בסבות השכו שבעת ימים אין סוכה זאלט איר
זיין זיבן טאג גדיבי עמים דיא ישראל וואש האבן זיך בוויילט צו דיין
דינשט מיין פון אלי אומות סודרי ערכות וואש זיין זענין מסדר דיא אן
ריכטונג פון דיא מצות באכרתו לעד יהו סוכות ויין זאלין אייביג ברעקט
זיין מיט זייני פליגיל כל האזרח בישראל ישבו בסבות פאר דעם זכות וואש
אזי אלט געזעסני פון דיא ישראל זיין אין סוכה סולר כהלול לשוכן ביניכם
לובט נאט דער דא רואט צווישן אייך והנחת בהשקט כל ימיכם וועט איר
רואין שטיל אלי אייער מאג למען ידעו דורותיכם כדי אייער דורות
זאלן וויסן עליון הודיע פלאו על יי גואל נאט האט גילאט וויסן זייני
וואינדר דורך משה וואש עד אז געזען דער אוש ליידר פון דיא ישראל
עמסיו סכך בעננים כחאל דיא ישראל האט עד מיט וואלקן ברעקט אונ
וויא עד האט גילאט מיט זיין חסד טאן אונ וויא אין פסוק שטייט
כי בסבות הושבתי את בני ישראל אין סוכות האב איך גיטאכט זיין דיא
ישראל מקדי עמי איך האב דר מאגט מיין פאלק לחן שירים צוא דער

יוצר דיום שני שר סוכות

**תומכי פנסני רשאים • משטן וממשותית יהו תבואים • קחזות ודלחפית
בכשורות טובות • לכן הנה ימים באים :**

חן אהלל בפה ולשון • לשומע קול לחשון • בגם ולקחתם לכם ביום הראשון • קדוש :
המאיר לארץ : תחברך טרנו עד חלא כל הארץ כבודו : ותחיד אלוהי • והמזות לאל ברוך ענינות • אהבה רבה קיש אהב וילע על
סראשונים עד וולתך הכל חמלא ביום ראשון של סוכות :

**אנא תרכ עליצתך • לקוי ישועתך • באים לאמץ תהלתך • פועד בית
דגילתך • גרם לבית בחירתך • ישע דראשם בתתך • דלם מבוישר
תגרתך • ותסוככם בגין אברתך : השב על משפט ארמון • אשר שחה
ידיל ישימון • וכנס נדחי המון • זרע תם פצל דח וערמון : זר רשע עקר
יבואם שכול וארמון • חנוניק הוגי אמון • תמטעם בחר חרמון : טועני עורך
עד גבם • יההשרה שכנתך בקרבם • יעלו לחוג לבית גום • בהבונן
עיר מושבם : כח ולא תשובם • צור עוזם ומשגבם לא לנצח תריבם •
כי עליך משליבים יהבם : מקדשך השמם • כימי עולם תרומם • נצח לכל
ישתומם • תתה שקוין שומם סבת דוד קומם • ופורצי גדרה השמם :
עורה כנורי הרומם • ונימיו עוד לא תנמם : פנת מגדל עדר • אפלה
כשהרורי קדר • צפה להדרה בחר • היות סבה וגדר • קנין צאן דיר • אשר
נורה להער • רעה להשמן ולהפר • בבקרת רועה עדר : שער בת רבים**

מקום

: שער בו • : כהמ'ק ושם סו מקטירין קעורות סהיס עולה כמחרות עשן וגם שם סהיס כרובים :
חמט

עקר דיא-רשעים ואלשטו איש רייסין יבואם עש ואל אוף זיין קמן
שכול ואלמון פאר ווארפונג וזיין ואלן שטארבן דאש זייער ווייבר ואלן
בלייבן אלמנות חנוניק דאגן אמון דיני גליבטי וואש לערנין דיא תורה
חטעם בדר חרמון ואלשטו זיין פלאנצין אין בארג חרמון דאש איז אין
ארץ ישראל טועני עולך על גבם דיא דא טראגין דיין יאך אוף יוד
יה נאט השרה שכנתך בקרבם מאך רואן דיין שכנה צווישן זיין יעלו
לחוג לבית גום דאש זיין ואלו אוף גיין בריינגין קרבנות אין דו פון
דיין וואונג דאש איז דאש בית המקדש בחרונן עיר מושבם אז דיא
שטאט פון זייער זיצונג וועט אן גיברייט ווערין כח ואלא חשגבם ואלשט
זיין מיט שטארקייט און קראפט שטארקין צור עוזם ומשגבם דאש שטארקיר
נאט דאש בוישט זייער פערסטונג לא לנצח תריבם ואלשט מיט זיין גיט
קריגן אייביג כי עליך משליכים יתבם דען זיין ווארפין זייער האפונג אוף
דיר מקדש השמם דיין בית המקדש וואש ער איז וויקט כימי עולם תרומם
וואשטו אים אוף הייפין אזו וויא ער איז פריאר גווען נצח לכל ישתומם
און ער ואל שון אייביג גיט פאר וויקט ווערין סבת דוד קומם דיא סוכה
פון דוד דאש איז דער בית המקדש ואלשטו אוף ריכטן ופורצי
גדרה : דיא רשעים וואש האבן צו פראבן איר צום חשם ואלשטו
זיין פאר וויקטן עורה כנורי הרומם דער וועק מיין פירל דער דא שטיל
שווייגט ונימיו עוד לא תנמם און זיני סטרינים ואלשטו מיין גיט מאכין
שלאפן סבת דער עק שטיין דאש איז ירושלים וואש ווערט אן גרופין
מגדל עיר אפלה איז וויקט און שווארץ כשהרורי קר אזו וויא דש שווארצקייט
פון איין טאפ צפה להדרה כהדר ועה צוא פשיינן ויא מיט שווארצייט היות סבה
והדר

חמט : תומכי • פירוש שגדאל
האומים ביה די חושים יהו סתריים
חמטן ומשמות : לחזות • פירוש לרלות
ולקשין בשורות טובות :
אנא וכו' : תרכ • פירוש תרכה
שמתוך : בועד • וס כה"ד :
גדרם • פירוש משגבם לבחמ"ק : ישע •
פירוש בתה ישועה לראשם של ישראל :
דלם • פירוש הנביאם מחכבול יס"ד :
בגין פירוש כלל כנשיך : השב •
פירוש הסב וזנה כהמ"ק כושפט
הראשון אשר שחה לתרנה ולשתיה :
וכנס • פירוש יקבן נדחי ישראל ורע
יעקב שגדאל חס ופלא לא ולו
וערמון : זיני • פירוש רשעי
טמלקים : יבואם • פירוש יבואו עליהם
סוכיו סוכים אלמנות וסוכים חנניס :
אמון • וס סוכה : חטעם • פירוש
חטאוי נטיעתם להרי ליון : טועני •
פירוש טענים עול על טענים : ואל •
פירוש ולחוג חמוק : יהבם • משגב
וכתומם : לכל • פירוש שלל יס"ד
חרב וסמם : ופורצי • פירוש לעב"ס
שער גדר של ירושלים כהדר אוחס :
עורה כנורי השחקק לשורר כהמ"ק :
ונימיו • פירוש סתעין כל יס"ד עוד
בשוק ובשוקה : פנת בו • וס
כהמ"ק : אפלה • פירוש לעת עתה
נחשבת כזולת כשהרומם של שולי
הקדושים : צפה • פירוש כגט להדרה
צופי כהרשעה והיות • פירוש סתים
כמכסה ובגדרה כהרשעה : קנין
בו • פירוש ישראל אשר סופיה לערך
ולקנין כיוסולס : רעה • אוחס
כמרומם טוב שיתו שמיס ואפיר סלסס יס"ד טב וסמון :

שכינה להחשיו משלו צוא בריינגן אים סתנות פון דאש זיניני והכל
בידו און אליינג איז אין נאטש האנט איש כמתנה יהו איטליכער נאך
זיין פאר מען תומכי סוכי רשאים דיא דא נעמן אין זייער הענט
צווייגען פון ביימר ראש ואן דיא פיר מינים משטן וממשותית יהו תבואים
אין דעם וכות ואלן זיין פאר בארגן ווערן פון דעם שטן המשותית
לחזות זיין ואלן זוכה זיין צו זעקן ולחפית און צוא פאר נעמן בבשורות
טובות דיא גיט בשורות פון דיא נביאים וואש זיין האבין גימאנט לט
הנה ימים באים דיא טעג פון דער גאולה וועלן קומן :

דעם טייטש פון אממר גימאנט מען אין יום ראשון של סוכות

אנא איך בעט דיר נאט תרב עליצתך ואלשט מערין דיני פרייר לקוי
ישועתך צוא דיא ישראל וואש האפן צוא דיין הילף באים לאמץ
תהלתך זיין קמן טא שטארקין דיין לויב פועד בית גרילתך אין היות
פון דעם איין ואקלונג ראש איז דיא שול גרם לבית בחירתך שלעפ
זיין און בריינג זיין דיין בית המקדש ישע לראשם בתוך מיט דיין
נעבין הילף אויף זייער קאפ דלם דער הייב זיין מכושל פון שטרוכלונג
תגרת דיין קריג וחסוכם און ואלשט זיין בדעקין בניו מיט בשיצונג
אברתך דיני פליגל השב על משפט ארמון קער אום דאש בית המקדש
צוא זיין ערשטין גראד אשר שחה ליל ישימון וואש דאש האשט אים
וויקט גימאנט וזנה נדחי המון און ואמיל איין דיא פאר שמוכני כרומונג
פון ישראל ויע חס דיא קיגדר פון יעקב פצל לא לא וערמון וואש ער
דאט אפ גישייקט דיא שטעקין פון גיין האלץ און האוין האלץ און
קערקן האלץ דאש ער האט זיין גישטעלט פאר דיא שמה וירי רשע

תחטבו * פירוש תחטבו אותו בלבוש
גוי' ותעשה לו מסגרות של זהב ויהא
חשוב ציריטות כדלכאורה : ערבים *
תחוקים : בפה * פירוש בפה של ישראל
שמשכמים ומעריבים : באז * פירוש
כמקדש שפדית אותם והולח' מתערים :

מקום תמורת וכרובים תחטבו בתמובים * במסגרות ושלבים * תחדש
שירים ערבים * בפה משכמים ומעריבים * תפרנו ותאמץ בשנוכים *
באז פרי' גזי רהבים : עור' וכו' עד גאל ישראל ומתפללן ש"ע ואח"כ מתחיל ה"ד כאן :

תפלה לשליח צבור בקור

אדני שפתי תפתח ופי יגיד ההלכה :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב * האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל תהדים
טובים וקונה רכל וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה : מלך עוזר ומושיע ומנן :
מסוד חכמים ונבונים ומלמד דעת מכנים * אפתחה פי בשיר ורגנים * להודות ולהלל פני שוכן מעונים :
אם תל יום ראשון בשבת מהפסח הסדר ואחרים הפייט של יום ראשון :

סופר ע"פ א"כ

ארחץ בנקיון כפות * בלי חמס קחת סנסון כפות * גמוני פז
לאגוד ולכפות * רשאי אשלים במ אף לכפות : הן
מבעשור תקקי לחיים * והודיעני אורח חיים * זעם מאז
תרשיש ואיים * חרה אפן במ מהיות חיים : טרחי נשא ושת
לי סדיתה * יצתה בת קול לך אכור בשמחה * בארבעת
יום שת גבול שיחה * לכל לערב שמחה בשמחה : מועד
ראיית חגיגת אוסף * נתמך בחלשי לחונני בכוסף * סכה

ארחץ בנקיון * סלח אגול לשם
חמס : בלי חמס * וגול
חמס עקף הלולב : גמוני פז * בחטין
של וכו' חקשור לולב תלמעלה כדי
לשוח : רשאי כח * פירוש חקשור לולב
ד' חטים כהם לח' וחס כסלומותם
כדי לכויר מישראל אף וחימה :
מבעשור * פירוש ב"כ כחב אותו
לחיים : הודיעני * פירוש הקב"ה הודיע
אותי לעסוק במלכות לולב וסוכה :
זעם * פירוש יום הכפורי שופך זעמו
על עבדים שם מלכי העמים ואיים :
טרחי * פירוש טוטה מתל ביום כפור
ושח לי חלימה : בארבעת * פירוש ד'
יוחס שם הקב"ה בין י"ב לסוכות
גבול והפסק לעסוק בבניי סוכה :
שיחה * לי עולם כמו תחת אחד
השמים : לכל * פירוש גם בעל קד
פירוש זה המועד נתמך וגול בגורלי
עליו

ופור

עשה כדי סלח לערב שמחה י"כ שנתלח עונותי בשמחה סוכה : ראית * ו' קרבן רחמים : חגיגת אוסף * ו' חגיגת סוכה ביום חמס : נתמך *
לחוג אותו בחומר ובחלום : סוכת כח * פירוש חלוד ונולד סוכה העדיף לנו הקב"ה שנינו עלית סוכה פנים כמני

מבעשור פון צעדהן טאג אין חורש תשרי ראש איז יום כפור דקקי לחיים
האט מיך גאט אן גשריבן צום לעבין והודיעני אורח חיים און האט מיך
גלאזט וויסן דיא מצות סוכה און לולב וואש זיין זענין אוועג צום
לעבין זעט מאו חרשיש ואיים פון יום כפור האט ער פד גאסין זיין צארין און
דיא אומות וואש זיצן בייא דעם ים חרשיש און אויף זייני אונזלין
היה אפן כם זיין צארין האט אויף זיין גירימט מהות חיים זיין ואלין
ניט לעבין טרחי נכח מיין לאסט ראש זאגן דיא עבירות האט ער מיר
פאר טראגן ושת לי סלחה און האט מיר זיין מוחל געוועזן אין יום
כפור יצתה בת קול אלי יום כפור גייט אויש אבת קול פון דעם הימיל
און זאגט לך אכול בשמחה גיין עמן דין שפייז מיט פרייד בארבעת יום
אין דיא פיר טאג וואש זאגן צווישן יום כפור און סוכות שח
נכול שיחה האט ער גימאכט דיא טעג אנדענין מואל מענין רידיין
פון משא ומתן און אנדרי שיחת חולין לכל לערב שמחה בשמחה מואל גיט
פאר מיין דיא שמחה פון פאר געבונג דיא זיגן וואש זיין זאגן פאר
געבן גוארן אין יום כפור מיט דער שמחה פון סוכות מועד ראית חגיגת
אוסף סוכות איז איין יום טוב אציט וואש מפלעגט אין אים איין
זאמלין דיא תביאה אין ארץ ישראל און אלי וואש ווערן געזעהן
פאר גאט אין בית המקדש האבן גבראכט קרבנות וואש האבן
גרייסן קרבן חגיגה נחמד בחלשי און מיין גורל איז אונטער גלעזונט גוארן
לחונני בכוסף און זאגן דעם יום טוב פיאצין מיט לוקט סכה וסור אויף

גור צו זיין ארזט און אצום קיין צאן דיד דיא ישראל וואש זענין גגליכן צו
דיא שאף אשר טרה להעיר וואש זיא איז אפ גשיידט צו מינרונג רעה להשמן
ואלשטו זיין פאסין און אונט אורט זיין ואלין ווידר פעט ווערן ולהפיר
און דיא געץ זאל זיין ריק און פעט כבכרת רעה ער אז וויא דר פאסטף
פארשט זייני שאף צו פאסין וויא אויף אונט אורט אזו ואלשטו אינו
פארשטין צו גוטן שער בת רבים ראש בית המקדש וואש גש איז גווען
אמוער פון פיל לייט מקום המורה וכרובים דארטן זאגן גמאלט גווען מייטל
ביימר און פייגל חטבו בחטובים ואלשטו אים באוויין פון גיהאקטי שטייגן
כמסגרות ושלבים מיט שלעסר און מיט טרעפ חרש שירים ערבים דעמאלט
וועט בנייאט ווערן זיסי גיזאגן כפה משכמים ומעריבים מיטן מור וועלין
מיר זינגן אבונט און מארגין חפרנו ותאמץ בשנוכים ואלשט אונז אויש
לייזן און ואלשט אונז שטארקן מיט שטארקייט כאו פרי' גזי רהבים און
זאלשט שטארקן מיט שטארקייט דין פאלק וועליכם דוא האשט
ארוש גיזונג פון מצרים וואש ווערן אן גרופן רהבים :

ארחץ בנקיון אף וועל וואשין מייני הענט מיט ריינקייט פון גול
בלי חמס אן רוב קחת צו נעמין סנסון כפות דיא צווייגן פון מייטלין
ביימר און קוף אלולב פאר מיין אייגן געלט און גיט פון גול נמוני פו
לאגוד ולכפות מיט גילדני פערס צוא בינדין דעם לולב רשאי אשלים אף
נעם דיא מינים אז זיין זאגן נאך פריש און פייכט וויא גרין גראז כם
אף לכפות איין צו בייגן און בדעקן מיט זיין דעם צארין פון גאט הו

(ג"ס) ואו א (ח"ב)

דער

יוצר ליום שני של סוכות

ופור נזר להעדיף די בתוסף • ענני קהו מוסרי ואל כסף :
פרחים בנטעם אעמסה לאיום • צחות לצחצה מצוא במ
פריום : חזן קיחתם בדרמים יוכשרו לשם איום • ראיום
להנטל בזה ראשון יום :

שמך משתף בשמנו • שקרת מכפור מחות אשמנו : חזן תסובכנו ואל
תאשימנו • תגוננו ותרוממנו עד מרום שימנו : פריו אתה יי מנן אברהם
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה ורב להושיע : מוריד המל :

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נפלים ורופא תולים ומתיר אסורים ומקם אמונתו
 לישני עפר: מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממת ומחיה ומצמיח ישועה: ונאמן אתה להחיות מתים

תשורת שי אלפים שבעים • שלמתי בזה רגל עלי אום שבעים • רציתי
שיים שמונה ותשעים • קלוע בם תוכחות שמונה ותשעים :
צרפתי אלה באה באסיף פדות וגילה די להוסיף • עזי וישועה לי תוסיף •
סבך נשק ורוע מלהחשיף • נוצרי כדת ימי תגיגתי • מלון סוכת עזר תהא
השגתי • לקשור לזית צלצל דגתי • בגבורי כח חזות אפיקי גאונתי • יושב
בסכה תמור נזה אהליטלול עצי עדן יאהילי חום יום הבא בבוא להבהילו
זכותו

כחא דחזרן ט לדיק שמוס לו הקב"ה סוכה מעורו ויש לדיק שמוס לו ללל וחזן לו ומוטו ואל מסכל מסוף טולם ועד סוכו : בגבורי • פירוש מלאכים קד יסיו הלדקים מלכים
 לעתיד לבא : יושב • פירוש שיש בסוכה חלוקה שהיה לו לדור בביתו : שלול • פירוש בזכות זה

סוכות האט מען מקריב גווען זיבציג אוקסין קענין דיא שבעים אומות
 ראש מיר ואלן צווישן זיא בשלום זיצן רציתי שיים שמונה ותשעים אוק
 האט מען מקריב גווען אכט אונ גינציג שאף אין דעם יום טוב עש
 זאל פאר גאט זיין לרצון קלוע בם תוכחות שמונה ותשעים אוק זאל מיט זיא
 אועק שליידרין אונ דער ווייטירין פון אונ דיא אכט אונ גינציג
 קללות וואש אין דער תוכחה שטייט צרפתי אלה באלה באסיף אוק האב
 גיליטירט דיא קללות מיט דיא קרבנות אום סוכות ראש ער ווערט אן
 גירושן תג האסיף פדות וגילה לי להוסיף גאט זאל מיר בזכות זה מערין
 דער לייזונג אונ פרייד עז וישועה לי תוסיף שטארקייט אונ הילף זאלשטו
 מיר מערין סכור נשק בזכות מצות סוכה האט אונן גאט ברעקט אונ אפ
 גיהיט אין דער מלחמה ורוע מלהחשיף גאט האט אוק גירעקט זיין האנט
 אונ האט גיווין פאר אלי ראש עד איז אונזר מנן נוצרי כדת ימי תגיגתי
 דיא וואש היטן אונ זאגן מקרים דיא מצוה פון דעם יום טוב אזו ויא
 עש גירעך זיין מלון סכת עזר תהא השנה וועלן זיא זוכה זיין צוא זיצן
 אין דער סוכה וואש גאט וועט מאכין פון דער היט פון דעם לזית
 לקשור לזית צלצל דגתי ער וועט זיא אן גינפן פאר אשאטן פון דעם פיש
 דעם דויתן בגבורי כח חזות אפיקי גאונתי וועלן זעדין גאטש שטארקייט
 זאזי ויא דיא מלאכים וואש זיא זאגן שטארק מיט קראפט יושב
 בסכה דער וואש זיצט אין דער סוכה תמור פאר בייזונג נזה אהל ראש
 וואונג פון זיין גיצעלט וואש ער וואנט אגאנן יאר ער ווארפט אונעק
 דיא שטוב אונ זיצט אין סוכה דער פאר וועט ער זוכה זיין מלול עצי עז
 יאהילו וועלן דיא ביימיר פון דעם גן עדן איקר אים מאכן אשאטן אונ
 אציעלט

דער מצוה פון קרבנות וואש מיר האבין מקריב גווען האט ער אונ
 נאך מוסיף גווען דיא מצוה פון סוכה אונ דעם יום טוב פון
 שמיני עצרת וואש מהאט אין דעם טאג בוזגור גורל גווארפן אוק
 קרבנות אונ מואל אין דעם טאג מתפלל זיין מל להעדיף לי בתוסף גאט
 זאל מיר געבן פיד רענין עני גאט האט מיר גיענפירט קה מוסרי
 נעמט אן מיני מצות זיא זאלן ביא איך חשוב זיין ואל כסף אונ גיט דש
 געלט פרוים בנטעם אעמסה לאיום דיא פיר מינים אזו ויא זיא וואקסן אזו
 טראג אוק זיא צו לזיבן דעם פארבטיגן גאט צחות מיט לזיטרכייט נעם
 אוק זיא לצחצה צוא לזיבן גאט וואש ער איז לזיטיר מצוא בם פרוים אוק
 זאל דורך זיא גיפנין ארער לייזונג קיחתם בדרמים יוכשרו לשם איום גאר
 דיא וואש אוק האב גיקופט פאר געלט דיא זאגן כשר פאר גאט
 ראיום להנטל בזה ראשון יום אונ זאגן ראוי צוא נעמן אין דעם ערשטן
 טאג אבר גיט פון גזל :

שמך בשמנו זיין נאמן איז ברעפט אין אונזר נאמן דען נאש
נאמן איז אל אונ אונזר נאמן איז ישראל איז צום סוף דיא
אזותות אל שקרת מכפור מחות אשמנו ואלשטו גיאילט פון יום כפור
אויש צו מעקן אונזר זינד תסובכנו דוא זאלשט אונ ברעקן
אונ זאלשט אונ גיט שולדיג מאכין תגוננו זאלשט אונ באשיצן
וחרומנו אונ זאלשט אונ דער רוכין עד מרום שימנו זאלשט אונ דויה
מאכן בזה אין הימל :

תשורת שי אלפים שבעים דיא מחנה פון זיבציג רינדך שלמתי האב אוק
 מקריב גווען בזה רגל אין דעם יום טוב עלי אום שבעים אין

טלמו וואל יום שאלת הגשמים טלולים
 על יבשה : בתוסף • פירוש הקב"ה
 שמוני טלית • ענני • פירוש הקב"ה
 ענני ואלו לי קהו כו' : פרוים כו' •
 פירוש עננים של די מניס אוק אוחס
 דרך גדולת' כדי לשבח להקב"ה סוכה
 נקי ואל בכל תלחות תלול' בזכות'
 גלולה לפי הקב"ה : קיחתם • פירוש
 לקנות בדרמים אז הם כשרים לשם
 הקדוש ברוך הוא ואלו ראויס לסגול
 צום הראשון : שקרת • פירוש וחרת
 תסובכנו • פירוש תכסה אוחס בל
 כנפך ואל תשים עלינו הטלף ותשם
 עד מרום • פירוש תגביה ותשים
 אוחס עד לשמים :

תשורת פירוש חזון של קרבן
 ע' פירוש : שלמתי פירוש
 קרבתי נגד ע' אומות : רציתי •
 פירוש עוד הקרבתי כבשים ל'ח כדי
 להשליך וועלי בזכות ל'ח קללות
 הכתובס בחורים : צרפתי • פירוש אוק
 לספק הקללות שכתוב בו אלה דברי
 הכדית באלה הקרבנות שכתוב בן אלה
 העשו : סבך • פירוש בזכות הסוכה
 סוכה מסבך לראש צום תלחתה
 כדכתוב סוכה לראש צום נשק :
 ורוע • פירוש ורוע של הקב"ה לגלות
 לכל טעין ומסבך לזכר : נוצרי •
 פירוש שומרי יי ימי סוכה כדה של
 תורה וכו' להשיג לחלק צות תלונה
 תמור לזיבן שיעסה הקב"ה סוכה מעורו
 של לזיבן : לקשור • פירוש שיקשור
 לו רכב על צוחר תללל דג של לזיבן
 כחא דחזרן ט לדיק שמוס לו הקב"ה סוכה מעורו ויש לדיק שמוס לו ללל וחזן לו ומוטו ואל מסכל מסוף טולם ועד סוכו : בגבורי • פירוש מלאכים קד יסיו הלדקים מלכים
 לעתיד לבא : יושב • פירוש שיש בסוכה חלוקה שהיה לו לדור בביתו : שלול • פירוש בזכות זה

זכותו תלין בסכה דנהלו • ושובע שמחות מרושנה • הלוא בעדה שובע
משאננה : חן דגול להנזיר שבעה שושנה • גזר לחונגה שבעה בשנה :
המזבח ככפות ובערבות • באתי לסוכבנהו בסכרים בשיתות ערבות :
חן אני וחו הושיעה נא בניב להרבות • אורות טל להחיות יוני ארבות :
ברוך אתה יי מחיה המתים :

פירוש ע"פ א"ת ב"ש

אורי סבת דוד הנפלת • תקים לבל תחי עזר מושפלת • במדותיה נוסבת
ומכפלת שלשים ושישה כמו שהיתה מתכפלת גורן שהיתה באורך
חמש מאות • רחבה על חמש מאות • דוד ינמה קו שלשת אלפי אמות •
קצובה על שלשת אלפי אמות : הסכוכה בענן צל יומם • צלליה מסככים
כליל צל יומם • ועם אשר עתה סכה מקימים • פרות יפרחו בה בסיומים :
זרים יאתיו לשמה בחוסף • עשות תגינה להשתחות בכוסף • חרבוני קיין
ילחטם לשסף סגורים במסגר על חמישים כסף טסים ועפים בקצוות יקריה
נסככים בשבע קרוא מקראיה : חן יואגרו ממרחק כל קרואיה • בתורים
למכון הר ציון ועל מקראיה :

ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדוד ודוד הללו יה :

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא :

בר

יהי סבת דוד בחזקים כסף : טמים • פירוש הקב"ס יעשה • ללדקים אשר • כספים • והם חנופסים בירושלים : נסככים • פירוש יי' מסוככים • צו' תעוה • ישראל הקוראים • מקרא קדש של סוכות : יואגרו • פירוש יקבל כל ישראל מכל מקומות הרחוקים : בתורים • פירוש יהיו מקומות סביב ירושלים :

צליה ריא וואש ויצן אין שאטין פון דער סוכה מסככים ווערן זיין
ברעקט ווערן לעתיד לבא פון דעם הייסן טאג וואש וועט זיין כליל
צל יומם ביא טאג וועלן זיין האבין אשאטין וויא בנאכט ועם אשר עתה
סכה מקימים און ראש פאלק וואש זיין זאגן אצונדרט מקימים די מצוה
פון סוכה פרוח ופריחו בה בסיומים וועלן זיין לעתיד לבא בליהן פון וועגן
איר זכות ורים יאחיו דיא פרעמדן וועלן קומן לשמה פון דער סוכה
וועגן בחוסף מיט אנפלקעניג דען לעתיד לבא וועלן דיא אימות קומן
און וועלן זאגן רבונו של עולם ואלשט אונז גוועזן געבין דיא תורה
וואקטין מיר זיא און נהאלטין אורי וויא דיא ישראל וועט זיין גאט
געטפערדין גאט איך וועל אייה געבין אמצוה וואש זיין איז גרינג צוא
האלטין ראש איז סוכה וועלן זיין זיך מאכין סוכות עשות תגינה און
וועלן מאכין אפיאדונג להשתחות בכוסף צוא בוקין זיך מיט לוסט פאר
גאט דא וועט גאט לאזן שיינן דיא זון גאנץ היים חרבוני קיין ירחם ראש
דיא דארקייט פון זומר וועט זיין פאר ברענן לשסף צוא שפאלטין און
וועלן זיין פון דער סוכה אונעק גיין סגורים במסגר זיין וועלן פאר
שלאסן ווערן אין בשליסונג פון גיהנם על חמישים כסף ווייל זיין האבין
מחריב גוועזן ראש בית המקדש וואש דוד המלך האט דעם פלאץ
ניקומט פון פופציג גוויכט זילבר טסים ועפים בקצוות יקריה אבר צו די צדיקים
וועט גאט בשאפין פליגל און זיין וועלן פליהן קיין ירושלים וואש זיא
וועט אזו חשוב זיין אזו וויא איין עק שטיין איז חשוב אין דרוז נסככים
כשבע קרוא מקראיה זיין וועלן ברעקט ווערן מיט ייבן חופות אלי דיא
צדיקים און אלי תשובי לייט יואגרו ממרחק כל קרואיה דיא וואש זאגן אן
גיברייט צוא קומין קיין ירושלים ווערן איין גיואמרט ווערן פון אלי
ואיב

אנ יצעלט חום יום הבא במא להבילו אז דער הייסר טאג וועט קומן לעתיד
לבא צוא דער שרעקין זכותו תלין בסוכה לנהלו וועט דיא מצוה פון סוכה
און אים ממליך זיין און וועט אים פירן אין דער סוכה פון דעם לוחן
ושובע שמחות און בזכות וואש זיין זאגן מקיים און סוכות זיבן מצות
מרושנה ווערן זיין גיפעט מיט אל ראש נומץ הלא בעדה שובע משאננה
בזכות דער מצוה וועלן זיין גועמיגט ווערן מיט גומץ און שרום
דגול גאט דער דא איז גיבאנדרט מיט פיל מוויגט מלאכים להנזיר שבעה
שושנה גור ער האט גוזר גווען אפ צוא שידין אונז פון אונזרי הייזר
זיבן מעג לחונגה שכנה בשנה דיא זיבן טעג אין יאר צו מאכן יום טוב :
אורי סבת דוד הנפלת ראש גרוסקייט פון דעם בית המקדש וואש עש
ווערט היינט אן גרופין סוכת דוד הנפלת חקים ואלשטו גאט ראש
און ריכטיגן לבל תחי עזר מושפלת עש זאל שון מיין גיט זיין שפל במרוחה
נוסבת ומכפלת מיט איר מאם וואש זיא האט גיהאט וועט זיא לעתיד
לבא אום הינגלין און מאפיל זיין שלשים ושושה כמו שהיתה מתכפלת ראש
בית המקדש וואש ער וועט גיבאוויט ווערן וועט זעקם און דרייסיג
מאל אזו גרוש זיין וויא ראש בית המקדש וואש עש איז פריד גווען
גורן שהיתה באורך חמש מאות ראש בית המקדש וואש עש איז גוועזן דיא
ליינג פוגיף הנגדרט איילין רחבה על חמש מאות און ברייט פינג הנגדרט
איילין דוד יעשה קו און לעתיד לבא וועט מיין פרייגד הקב"ה דיא מאם
מעסטין מיט אשנור שלשה אלפי אמות זיא וועט לאנג זיין דרייט מוויגט
איילין קצובה על שלשת אלפי אמות און אין דער ברייט און אזו לאנג
ראש איז זעקם און דרייסיג חקים ראש אימליכש חלק איז לאנג פינג
הנגדרט איילין און ברייט און און הסכוכה בענן צל יומם דיא ישראל וואש
זיין זאגן ברעקט גווען אין דער מקדש צוא זיין אשאטין ביא טאג

יוצר ליום שני של מוכות

בד תהי מצות סבה בעיניך בקלה • כי כנגד כל מצות דת
חוקותיה שקולה • המעוזקה והמסיקלה • סגול מסלה •
בסלסוליה מסוקלה • כי לכל שומריה לא יארע תקלה •
וכל בוגריה לעתיד לבא לוקח מהם קללה • בלהט היום
הבא קלונם מקלה • וחוסיה לצדק מכריעה ובם מתרועעה •
לסוככם מרעה • אותם להרעה • בסכת יריעה • להיות רועה
שאתה בטוב מרעה • אתננה לפורעה •
בסכת חיוקים נורא ומרום וקדוש •

החום שם המחבר אליעזר בירכי קליר
אֵלִים כְּהַשְׁעִין אֵב תַּחַת עֵץ סֵבָה • וְנֹצֵב דְּהַאֲרִיחִם • בְּנֶפֶשׁ חֲשׂוּכָה •
לְבַדּוֹ שֹׁמֵר בְּלוֹד קוֹן בְּקוֹן לְמִשְׁכָּה • וְעַמּוּד וְגַז וּפִסְתָּ בְּעֶדֶם לְסוֹכְכָה •
עַל כִּי תוֹעִים לְמַד תַּעֲוֹב מִסֵּבָה • וּמֵאֵם רַחֲבֵי גִוְיָה וְנַעֲמָתָה לֹא יִסְבֶּה • זָכָה
בְּכֵן גִּזְעוֹ שְׁלוֹל רֵת נִסּוּכָה • בְּרוּחַ הַקּוֹדֶשׁ סְכוּת בְּמֹו הוֹרֵם סִכְהֵי רִגְלֵי גְבִיר
אֲחִים וְסַע פְּעָמִים סְכוּתָה • וּמֵאֲרָמִי וְשַׁעִיר בְּעֶדוֹ סְכוּתָה • בְּכֵן הִנִּיטוּ סַעוֹ

בבבן • פי' בשביל קן וזה דרשו לבלול דח החורה שהיא נכנסה מראש : **בירוח הקודש** כו' • פירוש וזה לרמות ברוח הקודש כמו זקנס ויעקב ברגלו ונבע למקום שנאמר ב' כ' מעות סוכה שנאמר ולתקנתו טעה סוכות ע"כ קרא שם המקום סוכות : **ומארמי** • פירוש ומלכן ועשו
- פי' לכן וכו' ברו ונחלו חמל"י וישנו מרעמסס וישנו בסוכות :

וְיָמֵי רֵאָה יִזְכָּן חַפּוּת וְעֵלִין וְיִין אַרְוֶם
 וְקִדְמָהּ אֹנֶן אֶל צִדִּיקִים וְאֵשׁ וְעֵלִין
 יִירֹפֶן וְעֵרִין :
 מַצִּיהָ פֶּן סוֹכֶה וְאֵל נִיט גִּרְנָה גִּשְׁאֲצֵט
 כָּל מַצּוֹת דָּח חֻקִּיהָ שְׁקִלָה דַּעַן וְיָא אִי

און דער תורה וּשְׁמִיּוֹן המעוקה דא דא
 ווענט וועמקולה און איז איז געשטיינט
 מיט אריין אין דער סוכה קיין וואס
 דער סוכה איז גאנץ ריין איז גראמט
 און וואו ווער ריין כי לכל שומריה דען צו דא
 דע מקלה טרעפט ויך מיט קיין שטודירונג
 לשון אין איר און האלטן מיט דא מצוה
 אלא לוקח מהם קלה וועט פון זיי גיבן ווערן
 עט שעלטן וועט ער וואו זאלשט זיין
 ווען דא מצוה פון סוכה בלשם היום הבא
 ש ער וועט קומן קלום מקלה ווי זיין האבן
 איבער דעם פאר ברענט ווערן וועט און די
 צדק מבריעה וועט זיין גאט מבריע זיין צו
 ויך ווער זוכה ווערן זיין זיך בהעפטן
 זיין ברעקן פאר אלעם ביין אום להרעה
 אורט צו פאקן זיין בטוב ידיעה אין
 פון דער הוט פון דעם ריזן וואו וועט
 זאל זיין איר פאסטן שאתה בטוב מרעה

בל וכו' : רמזעחקת : פירוש תחומות
בדמיון : ורמזסוקלה : כשם שטובין
לכסם שחשטין אצטם תחומה קד יב
דברים שאין מונעטין לסוכה מן הדרוץ
תלמי שרגא דר ומעטלתא : סולו ימי
והוא דרך טוב לעשר' : במלסוליה
פירוש בתלסותיה של חורה שזא
סוקלה וטוקה חכל דבר רע : קלונם
פירוש בונגס כל אוחס שאין מקיימן
מלות סוכה היא גורמת להם שצטרו
ותוסיה : פירוש התבססם בלל סוכה
יכרע אוחס הקב"ה לתעד ולדק : וובס'
פירוש בנזחם יסיו ומצברים להקב"ה :
לדרעה : פירוש ליתן להם מדעה טוב:
שאתה : פירוש לשאת ארעם ולהבסם
בחרעם טוב : לפורעה רוע יסלם להם
הקב"ה שער אצטת שטובין אצטת
תקום : בסוכת דר' : זה בחמ"ק :
אלים : פירוש כשחשטין אצרתם

אַנאַליטיש תחת העץ וְהַיִּט
 יוֹשֵׁבֵין תַּחְתָּיו כְּתָמָה סוֹכֵה : וְנֹצֵב :
 פִּירוֹשׁ וְעוֹמֵד עֲלֵיהֶם וְלִשְׁתֵּלם וְלִשְׁעִידֵם :
 כְּמַסַּת רַחֲמוֹתָ : חִשּׁוּבָה : לֵאמֹר חֶסֶד
 עֲלֵיהֶם : לְבָרִיו : פִּירוֹשׁ לְבָנֵי שֹׁתֵר
 הַקִּבְיָה נִצְחִיִּים וְשִׁמְעֵי לֵהֶם מִדָּה כִּנְגֵד
 מִדָּה שֶׁשֶׁכֶּר שֹׁתֵר יוֹקֵד גַּל מוֹעֵד וְיֵם
 יָחַן לֵהֶם חֶסֶד נְחִלִּימִים : וְעוֹמֵד וְנֹצֵב :
 פִּירוֹשׁ תַּנּוּן עֲלֵיהֶם הַכּוֹל : אֲחוּס : עֵל
 בִּי בִי : פִּירוֹשׁ אֲבִירֵם אֲנִי נִרְיִים
 וְלִמֵּד לֵהֶם לְחַבֵּב עֲבוֹדָה : וְהֵם
 וְהֵמָּה בְּדוּלֵי עֲבוֹדָה עִיז : רַחֲבִי :
 לֵאמֹר שִׁירָה וְגוֹלָם : וְנִעְמָתָה : פִּירוֹשׁ
 נִתְחַבֵּרֵם : שִׁירָה וְקִרָא שֶׁאֵי יוֹסֵם : זִכָּה
 אֲחוּס אֲבִירֵם : רַגֵּל בִּי : פִּירוֹשׁ הַקִּי
 בְּעוֹד הַגִּיטָה וְהַלֵּל : בִּבְנֵי חֲנִינִי

ווייטער ערמייר בתורים למכון הר
גרינגילט ארום בארג ציון ועל
אדון

בל חזוי מצות סבה בענין קלה ראש
זיין אין דייני אויגן מי כנעד
גיוואגן געקען אלי מצות וואש
אין רעכט ארום גרינגלט מיט
ראש מיינט מען ראש מבריינט
בלים סלול מסלה דער וועג פון
בסמוליה מסוקלה מיט אידי הלכות
אלי וואש היטין דיא מצוה לא יא
וכל בוגריה און אלי דיא וואש פע
און וואש עש גהער צו זיין לעהר
אקללה און איינר דעם אנדערן
און ווי דר ווש הט ניש מקיים ניש
אין דעם פלאם פון דעם טאג ווא
מבזה גווען די סוכה וועלן זיין
וואש בשיצן זיך אין דר סוכה
גירעכטיקייט וובם סחודעה און
צוא גאט לסוככם מדעה ער וועט
און וועט זיין בריינגן אין אגוט
דער סוכה וואש ער וועט מאכ
זיין ווא אריעה לחיה רעה ער

אמנם פירוש אחד כי חטת מוכה
בזרחת חטת כמו חגיגת

שמחה ולי חיים : בואת כר - פירוש
במורה המקראת זאת אשר בפרושים
ובמאמרים המורה חיים המורה וזה

במורה כחה חלוצי נחשבו לה לחלוצי
סוכה ר"ל לולב ומצנע ושמה : לצוות*

לשון חיצור כמו לטוחה בעלמא :
דורש ב' • פירוש שאם ט"ו : והונקב
ראשון : והאכל לשון מקורם כמו ונחב

עם : וכדי לבשרנו : כי מחל לעומת
ראשונים : זכרון ב"י : פירוש הקב"ה
בראשית ה' : וזו היתה חטאתם

אלא לדבר זה קורא אומה סוף שנה

שבת שהוא סוף שנה יידון על המים
מה יהא בסוף שנה וזה שיסד : טוב
זה הכתב : ידיו בן נזלי שורה : 3

מים הטובים : כלולים : לי מכלל יומי :
בתורים : לשון כח : מהוד הדד

אדר וב' • פי' כמו שכתב בסוד התורה
והדר • האב"ה נהדרו להר • סוד
פי' במחולג נאחז ומאור • נאדר

מקדחא אדר הקדושה משובח משה
 פו : עקב כו' : פירוש הדם מחפין
 אומר בלילה ומרבה מחפין : פנינים :

בר' : פירוש רמז שמכוננים לבס להקב"ה
ועושה חוכם כדרס : צפוי וכו' : פי'

במחיר של 100 שקלים נעשה לכפר בעד
לב שמחגלה : בחוללי - פרוט כסיר
הלוים שהים בחללים : להסליל , פרוט

לשנח להקב"ה רוכב בערבות :
מלדמעיש ' מי' חלנד הם אלן המלוס
קשרה ואלן מוסקיון וול אשד חרם :

כ"י אקב בוי • פירוס לפי סגבריות
תמקן על ד' חמים הללו מה טובם

חמ"י הקב"ה כי חקך חוועד חלי חיסרים
אטפוט ולקן חוועד שקבעתי חלי עוזד
לכא לפרס להא טעמי חלוא : במאז -

אמנם מצות גוררת מצות דער ון

מקנים זיין גאנץ פיל מצו
מצוה פון סוכה וואס שטייט פ

גזירות חזקתו לה לעזות גאט האט
פון ליכט און חזקתו האט פרישט

ראשון דער ערשטער מאג פון ס'
 נאך וועגן ראשון מאגער נאך

ער ווערט אן גירופן דער ער-

אין שנה אין דער תורה ווערט

דעשט וועגן רופט ער אן סו

טוט משפטן דיא קוואלין פון ווע
פנים ויזא נעמין פון גאטש ווע

ומוזמנים זיין זענן גיבריינט אונ
טואן זיך פרייאן מיט דעם אחר

פרייאן זיך אז מען שפילט און
שענסטין לוב נאך ונהרד בחרו

בשר לזון ברכתי לפני : קדושים •
לקבץ או צבא חיל ישראל שבו נהם
קדושים וזו : למועד • לקח הגולה
שאר דמיון מועד מועדים וזו
מועד : כימי • כמו כחול : וענתה •
פירוש המורה עלמה העיר טל ישרא
שקיימה : במדותיה • כדי תלמי ורובו
ושולח : ובקצבותיה • שיעור של
סוכה קטנה • טפח • וזו :
במחצותיה • שאין תחילה פחות מי
טפח : ובמחצותיה • חלב ומועד
הדפנות של סוכות ורביעית אפילו
טפח : בסוכות • כדור שאין וקבל
טומאה : בצלותיה • שיא לתת תרומה
מתחת : בביאותיה • שיא כעין מרח
הפחם שנקטן ויולאן : בגדרותיה
שיא עמוד תרומה על הפרך ושל
יחל פרס יתר מעשר : בחגיגותיה
בחיגת רחם וחיגת שמה : ולאום •
פירוש שם עובדי לא יתעבר ברחוב
ובחולות של סוכה : בי אש • ישראל
העומדים חני בן וחקימן חלום
סוכה : מועצותיה • ח"ם הגומים
טל ליום סוכה לא יעטלו ולא יכלו
לקצותיה • לגבולותיה : לקצותיה •
לקח סוכה : דגל • פי • שעה
הכל בחיוב וחסום של כמו אש
על דגל כמו כן בדד יעטלו וכו' :
והרומים

המועד • בירכתי צפון בקרית מועד • קדושים בתוכם לועד • למועד
מועדים וחצי מועד להתהלך בתוכם ולדועד • להשיכם באהלים כימי
מועד • וענתה השירה הזאת לפניו לעד • וסכה תהיה לצל יומם לעד •
במלין מגיד ישר טוב תעד • על כל שקים מצות סכה להעד • וכל
שומריה יבא ויעד • ואנכי הודע ועד : כי עמי קימו מצותיה • במדותיה
ובקצבותיה • באמותיה ובמחצותיה • בדפנותיה ובמחצותיה • בסוכות
ובצללותיה • בביאותיה וביציאותיה • בגדרותיה ובפרצותיה • בחגיגותיה
ובעליצותיה • וזר לא יהיה במוצאותיה • ונכר לא יעבור בתוצאותיה •
וערל לא ישותף במחצותיה • ועבדים לא ירמוס בתצרותיה • ולאום
לא יערב בתוצותיה • פי אם עמוסו נוצרי מצותיה • גם לא
יפרו מועצותיה • בלב שלם ישובו לקצותיה • ובנפש טובה יבאו
חצרותיה • עתה יבאו עמי לקצותיה • כמו הם לבדם רגלו משבצותיה •
כן בדר ישובו ברביצותיה • לתת למו שבר מרצותיה • לקח סכת אל
לרצותיה • לעת חלוק ארצותיה • בשורות הכרם לחברם לתוצאותיה •
באורך מפאת קדים לקצותיה • ועד ים אוקינוס למצותיה ברוחב שבעים

וחמשה

אונ מיט איר פראך בתענית מיט אירי קרבנות ובעליצות אונ מיט איר
פרייד ולאום לא יערב בתוצותיה • אונ קיין פרעמד פאלק זאל קיין חלק נישט האבן
אין דר מצוה כי אם עמוסו נוצרי מצותיה נאר דיא גליבטי ישראל וואש זיין
היטין אירי מצות נם לא יפרו בתענית אונ זאל נישט פאר שטערע ווערין
דיא דינים פון דער סוכה בלב שלם ישובו לקצותיה מיט זייער גאנצן הארץ
וועלן זיין קימן צוא איר גרעניץ • ובנפש טובה אונ מיט אונט גמיט יבאו
חצרותיה וועלן זיין קימן אין איר הוף גאט וועט זאגן עתה יבאו עמי
לקצותיה אצונר לאו מיין פאלק קימן צום עק פון דעם שבר פון דר סוכה
כמו הם לבדם דגלו משבצותיה און ויין זיין אליון האבן דער הייבט אונ
נצירט די מצוה כן בדר ישובו בתענית און וועלן זיין אליון רואן אין דער
סוכה פון דעם לוחן לתת למו עבר מרצותיה צוא גיבן זיין זייער שבר וואש
זיין לוחן צוא דער מצוה לקח סכת אל לרצותיה לעתיד לבא וועט זיין גאט
בוועלן מיט זיין סוכה לעת חלוק ארצותיה צוא דער צייט או ער וועט צוא
טיילן ארץ ישראל בשורות הכרם און ויין זיין שגורות פון דעם ויין
גארטן לחברם צוא בהעפמן זיין לתוצאותיה צוא איר איש גאנץ באור
אין דער לוינג מלא קדים פון מרחק נייט לקצותיה צוא אירי עקין ים
אוקינוס אונ ביז דעם ים אוקינוס למצותיה צוא אירי גיבאט ברוחב אין דער
ברייט וועט זיין שבעים וחמשה מיל ארצותיה פינג אונ זיבציג תחום שבת
גבול שבת ושבת וועט זיין ראש חלק פון איטליכן ישוב בוגדר כד יעל
במחצותיה און וועלן זיין אף גיין און גאט וועט צוא טיילן ראש לאנד
ארץ ישראל לעתיד לבא וואו בת קול הצא בארץ הזאת דעמאלט וועט איין
בת קול אש גיין אף דער ראוונר ערר על דר גבוה אף ארובין בארן
לבשר בשורה זאה מבשר צוא זיין דיא בשורה כל שקים מצוה זאה ווער

עש

מיט משה רבינו פון דעם אהרל מועד לישב בדר המועד צוא ויצן מיט
דיא ישראל אין ירושלים וואש זיין פלעגן זיך איין זאמלין אין דיא
שלש רגלים ברכתי צפון בקרית מועד צוא ויצן אין בית המקדש ביא
צפון זיין פון ירושלים קדושים בתוכם לועד צוא איין זאמלין אין בית
המקדש אריין דיא ישראל וואש ווערין גירופין קדושים למועד מועדים וחצי
מועד צוא דער צייט פון דער גאולה וואש דיאל האט מרמו גיוועזין
אין זיין ספר להתהלך בתוכם ולהודיע גאט וועט צווישן זיין גיין אונ וועט
תמיד לאוין רואין זיין שכינה צווישן זיין להשיכם באהלים כימי מועד
צוא מאכין ויצן זיין אין וייערי גיעלשמן און ויין פריער וענתה השירה
הזאת לפניו לעד דיא תורה אליון • וועט עדות זאגן אף דיא ישראל ראש
זיין האבין זיין מקיים גיוועזין וסכה תהיה לצל יומם לעד אונ דיא סוכה וואש
גאט וועט מאכן צוא דיא צדיקים לעתיד לבא וועט דיא סוכה זיין צוא
איין עדות און זיין האבן מקיים גיוועזין דיא מצוה פון סוכה במלין מגיד
ישר טוב תעד און ויין אגטר מלין וועט זיין אף זיין ממלין זיין אונ
עדות זאגן על כל שקים מצות סוכה להעד • וזו : שומריה יבא ויעד אונ
אף אלי וואש האבין גידיט דיא מצוה וועט גאט קימן אונ וועט עדות
זאגן ואנכי הודע ועד ער וועט זאגן אף ויין און בין אליון דער עדות
כי עמי קימו מצותיה ראש מיין פאלק ישראל האבן מקיים גיוועזין דיא מצוה
פון סוכה במדותיה ובקצבותיה מיט דער מאס ויין זיין אויש גיעצט
באמותיה מיט אירי איילין ובמחצותיה אונ מיט אירי מחצות בדפנותיה מיט
אירי ווענט ובמחצותיה אין מיט אירי בשטאנר בסוכות מיט איר סכה
ובצללותיה אונ מיט איר שאמן כביאותיה ובביאותיה ויין און זאל אין
איר אריין גיין אונ ארוש גיין בגדרותיה מיט איר צום ובפרצותיה

יוצר דיום שני של סוכות

וחמשה מיל ארצותיה גבול שבט ושבט כף יעלו בנפוצותיה : ואז בת קול
הצא בארץ הזאת על הר גבוה לבשר בשורה זאת כל שקים מצוה זאת
יבא בנועם צורו לחזות לשקוד דלתות ולשמור מזוזות להביט ולשור נס
על זאת ישועות עריות על כל כבוד חפזות מזוזות חפזות בחליות
אחזות עד כסא כבוד מואחות ויושב על כסא ביופיו לחזות במחזות
המצוחצחות בתשע מחזות וכל אשר תריר לעשות זאת יזכה להאמר
לו כזאת אשרי אנוש יעשה זאת יחשב לו כשמר כל התורה הזאת ומי
שמע כזאת ומאת יי היתה זאת ואחשבה לדעת זאת והיא נפלאות בעיני
זאת עד אבא לישיבי פרזות ואשאלה לזקני מי זאת מה אתן שומרי סכה
זאת והם ישיבוני עזות ויראוני רב טוב הצפון בבית גזות לבעלי סכה
יהו נכזות ומחיל אל חיל יצערו ומסכה לסכה יערו ומאהל אל אהל
יערו בסכה אשר יצמרו בסבת שלם יצמרו בסבת עמקים יומדרו
בסבת צלצל יעדרו בסבת סביבו יחודרו בסבת מלכס יתוערו
בסבת צפוני ואחרו בסבת נאות דשא יוברו בסבת מי מנוחות
יכבדו בסבת עץ חיים יתיסרו בסבת שתחתיו יסערו בסבת צללותיו
בחיל יסלדו במעלותיו אל יתרו במערבותיו זר יאפרו ברחובותיו

ארצותיה וכו' . שחזיק כל שטח
 לעול בלודן תן התורה למערי וברוכ
 ט"ה חיל חל"י : יבא בנועם וכו' .
 יבא לזקוק ויעלו עס לזרס בסוכה
 על לוח : בחליות : פירוש מעלות ו
 על גב ו עד כסא הכבוד : ויושב : פי'
 ויסתכל ביופיו של חזק האבט על
 כסא : במחזות וכו' . פירוש נחשט
 תרלות שניה בחזקל : המצוחצחות
 ר"ל בחסוקלחא התארים : וכל אשר
 תריר לעשות : תלות מוסה : והיא
 נפלאות בעיני : על תלות מוסה מה
 גדול חזק סכה : עד אבא ליושבי
 ירושלים והשאלה לזקני ישראל חפזי מה
 חזק שר גדול של שומרי סוכה וכו'
 וענו תשובות ענות : יהו נכזות .
 נחלות : ומחיל . פי' חזק אל כח
 של חלבים : יצערו : לי חלעדי רגל :
 יוערו יקבלו יצמרו יבחו : בסוכת
 שלם : פירוש בירושלים יסו מלומדים
 נוכות שמו למתים בסוכה נגלות :
 עמקים : סדה טוח ופני קרף עמק :
 יומדרו : לכל אחד נודד לפי כבודו :
 צלצל : פירוש המנוסה חטור לוח
 סגלח וכלל דגים וכו' : יעדרו :
 לי חזוק : בסוכת : שיהיה סביב
 הקצ"ס יעשו חזק רכס : יוברו .
 יסו יושבים בנות נדר : בסוכת
 שתחתיו יסערו : הלזקים והסו
 מסעור : שטעה לזס הקצ"ס : צללותיו
 שטעה לל חללבים : יוסלדו : לזון
 סכה : במעלותיו : של עץ החיים
 יתרו

יתרפרו

דיא וואש זיין הימן דיא מצוה פון סוכה והם ישיבוני עזות און זיי וועלן
 מיר ענפירן שטארקי און גרושי זאכן ויראוני און זיין וועלן מיר ווייזן
 רב טוב הצפון בבית גזות ראש פיל גומץ וואש און בהאלטן אין די אוצרות
 פון גאט לבעלי סכה יהו נכזות דיא אוצרות וועלן צוא מיילט ווערן צוא די
 וואש האבן מקיים גיווען דיא מצוה פון סוכה ומחיל אל חיל יצערו און פון
 איין מתנה צו דער אנדרד מתנה וועלן זיין טרעטין ומסכה לסכה יערו און
 פון איין סוכה צוא דער אנדרד סוכה וועלן זיין זך איין זאמלן ומאהל
 אל אהל יערו און פון איין גיצעלט צוא דעם אנדרין וועלן זיין איין
 גיואמילט ווערן בסכה אשר יצמרו אין דיא סוכות וואש זיין וועלן זיין
 בהעפטין בסוכת שלם יצמרו זיין וועלן בהעפט ווערן אין ירושלים
 בסבת עמקים יומדרו איטליכר וועט האבין אויש גימאסטין אוף דעם פעלד
 אסוכה נאך זיין כבוד נאך נאך בסוכת צלצל יעדרו אין דער סוכה וואש זיין
 וועט נמאכט ווערן פון דעם ליתן וועלן זיין גישטארקט ווערן
 בסוכת סביבו יחודרו זיין וועלן מאבן אגרושי שמתה אין דער סוכה וואש
 ארום גאט וועט זיין בסוכת מלכס יתוערו אין דער סוכה פון זייער מלך
 וועלן זיין זך איין זאמלן בסבת צפוני יאחריו אין זיין פאר בארגני סוכה
 וועלן זיין גיאניצגט ווערן בסבת נאות דשא יוברו אין אסוכה וואש זיין
 איז גיבאוויט ביין שייין גראו וועלן זיין אליין זיין בסבת מי מנוחות
 יכבדו אין דער סוכה וואש זיין איז ביין דעם וואשיר וועלן זיין גיעהרט
 ווערן בסבת עץ חיים יתיסרו אין דער סוכה וואש זיין וועט זיין אונטער
 דעם עץ החיים וועלן זיין גיגורנד פקטם ווערן בסבת שתחתיו יסערו
 אונטערין סכך פון דער סוכה וועלן זיין גישפייזט ווערן בסבת צללותיו
 בחיל יסלדו אין דעם שאטין וואש דיא מלאכים וועלן מאבן אין דער
 סוכה

עש האט מקיים גיווען דיא ראויני מצוה פון סוכה יבא בנועם צורו לחזות
 דער זאל קומן צוא ועהין דיא שכינה פון גאט לשקוד דלתות ולשמור מזוזות
 ער וועט תמיד זיין אוף מיין מיר להביט ולשור נס על זאה און וועט נעהין
 דיא נסים וואש איך וועל טאן צוא דיא ישראל על כל כבוד חפזות מזוזות
 צוא דעם כבוד וואש איטליכר צדיק וועט האבין וועט אים גאט מאכן
 איין דעפה חפזות בחליות אחזות איין דעפה וועט זיין אין דער אנדרד
 חיפה אן גנומן מיט גלדר עד כסא כבוד מואחות זיין וועלן גרייכן ביז
 דעם כסא הכבוד ויושב על כסא ביופיו לחזות און וועלן ועהין גאט וואש
 ער יוצט אוף דער שטול מיט זיין שיינקייט במחזות המצוחצחות מיט גלדוירי
 שייין בחשע מחזות מיט גיין ארלייא שיינין וואש אייני איז לומדיר פון דער
 אנדרד וכל אשר תריר לעשות זאת און דער וואש ער האלט תמיד דיא
 מצוה יזכה להאמר לו כזאת וועט ער זוכה זיין ראש צוא אים וועט גזאנט
 ווערן אשרי אנוש יעשה זאת וואל איז דעם מענטשין וואש ער האלט
 תמיד דיא מצוה יחשב לו עש ווערט אים גירעכנט כשמר כל התורה הזאת
 גלייך ויין ער וואלט גרזט דיא גאנצי תורה ומי שפע כזאת און ווער האט
 אוועליכש גיהערט ראש דיא מצוה זאל אזוי איין גרוישין שכר האבין
 ומאת ה' היתה זאת און ראש איז נאך פון גאט ואחשבה לדעת זאת און
 טראכט ראש צוא וויסן פאר וואש דיא מצוה האט אזו אגרושין שכר
 והיא נפלאות בעיני זאה אבר עש איז פון מיר פאר דעלן עד אבא ליושבי פרזות
 ביז איך וועל קומן צו די תלמידי חכמים וואש וועלן זיין אין ירושלים
 וואש זיין וועט זייער גרוש זיין ויין איין אפני שטאט אן אמאוויר
 ואשאלה לזקני מי זאה וועל איך פרעגין צוא דיא גקיים פון דיא ישראל ווש
 ווערן אן גירופן מי זאת מה אתן שומרי סכה זאה וואש איז דיא גאב פון

יחדו לאל : במעברותיו פי' בסביבו
 של עץ החיים שהוא לזון חסד וערבה
 יקטנו וז' להקב"ה : יתרדפו לזון
 רחמי ערשו ויהיו סוכנים בנחמה
 כלולה : ושיעור וכו' פירוש כשיעור
 שחדר הקב"ה ברוחו וזוא ויאלך ח"ק
 שם לעלות לעולם אל עץ החיים ועני
 עקרו ג"כ ח"ק אבל לענפו אין להם
 שיעור וזוהי : ועל יובל פלגי וזס
 שרשו ענשו : ופלגיו פירוש חוט
 נחפלו נהום : לכל תעלות לזון
 חתול הברכה העליונה : ושבע
 כחות של לדיקוס חתה ענפי של עץ
 חיים הם מנחמים ונחמיו : וכתבתיהם
 של לדיקוס לי ונעלות של חלואים
 מסתופפים בליל ומנחמים להקב"ה :
 ועל גבם של לדיקוס מי חטות
 וכו' : טסים פרחים : בשיח נדבדו :
 לאפרו לקטנו : ברקמה וכו' כלו
 יבום ללדיקוס נגדים חטוים
 וחזונים : יש וכו' פירוש בנזון בן
 דוד יהיו ישראל בקומה וקומה וזכ"ס
 שלאחד יהיה חטלה ומחטלה יורד
 מחבריו אפי"ה שלם גדול יהיה ביקום
 כחלואים

יתרפדו : ושיעור תפישותיו יומדרו : חמש מאות שנה הליכותיו עלות
 עובי עקרו בזה קו להעלות : אבל מגין ענפיו אין במדה להעלות : ועל
 יובל שרשו פעולות : וכל מי בראשית מנו נפעלות : ופלגים נפלגים
 קכל תעלות : ושבע כתי קודש המעולות : תחת סכת נופו מתעלות
 ומתחתיהם שלשים מעלות : ומסתופפים בצלם בשיר המעלות : ועל
 גבם שלשים מעלות : זו למעלה מזו עולות : ועד בסא הכבוד טכות ועולות
 בשיר נעימות שיר המעלות : וכל אחד ואחד לפי כבודו : וכבוד והדר
 יתן הורו : בזיו שכניה יחדו : במראה פנים יכבדו : בעשרה לבושים
 לאפרו : ברקמה ועתיק לרפרו : במראה הקשת לחסדו : במראה הנונה
 לנגדו : בצאת השמש בעורו : אשר בו צדקו יעידו : לפי הרשום בכתב
 ידו : ולפי מעשיו ומעבדו : ישלם למו פעלם כמעבדו : יש ממאה אמה
 קומתם : כתבנית היכל רקמתם : יש ממאותם ושלש מאות תקומתם : כן
 ועד תשע מאות הקמתם : ולפי שיעור תקומתם כן תהא בארץ מהלכתם
 יש מהם מלא העולם הליכתם : ומסוף העולם ועד סופו הליכתם : יש משישה עשר עולמות
 מלכותם : ויש משלש מאות ועשרה ממשלתם : ויש

משלש

היה וועט אים נאט שיינט כבוד אפ געפין בוז שכניה יחדו ער וועט
 זיין גיאניציגט און ניקריינט מיט לויטריקייט פון דער שכניה במראה פנים
 יכבדו ער וועט אים מכבד זיין מיט דער שיין פון דער שכניה בעשרה לבושים
 לאפרו און נאט וועט אים אן צירין מיט צעהן קליידר ברקמה ועתיק לחסד
 מיט גיוועבמי און טייארי קליידר וועט ער אים אן צירין במראה הקשת
 לחסדו פון נאטש חסד וועט זייער נישטאלט גלייך זיין צום נשטאלט פון
 דעם רענין בונן כמראה הנונה לנגדו און וועלן זיין ליכטמין וויא דער
 שטערין וואש היישט נונה כצאת השמש בעורו און אז וויא דא זון אז ויא
 שיינט אשר בו צדקו יעידו און איטליכר מענטש וואש זיין גירעכטיקייט
 וועט און אים ערות זאגן לפי הרשום בכתב ידו אז וויא עש איז אן
 גיציכניגט און אן גישריבן מיט זיין האנט ולפי מעשיו ומעבדו און נאך זייני
 מעשים נאך ישלם למו פעלם כמעבדו ער וועט זיין צאלין נאך זייער
 מעשים נאך יש ממאה אמר קומתם אז משיח וועט קומין וועלן זיין אטייל
 צדיקים הויך הונדרט איילן כתבנית היכל רקמתם און ריא וועבדו וועלן
 הויך זיין הונדרט איילן אז הויך וויא ראש היכל איז גיוועזן און
 וועלן זיין אין שייני גיצירטי קליידר יש ממאותם און אטייל וועלן זיין
 פון אזויא הונדרט ושלש מאות און דרייא הונדרט איילן הקומתם זייער
 בשמאנד כן ועד תשע מאות דקתם און אטייל וועלן ביי זיין הונדרט איילן
 גרוש זיין כן תהא בארץ מהלכתם נאך זייער גרוש נאך אז וועט זייער
 נאנט זיין און דער ערד יש מהם מלא העולם הליכתם אטייל פון וויא וועט
 זייער נאנט זיין איבר רר נאנציר וועלט ומסוף העולם ועד סופו הליכתם זייער
 נאנט וועט זיין פון איין עק וועלט צוא דער אנדריי עק וועלט יש משישה
 עשר עולמות מלכותם איין טייל צדיקים וועט זיין זייער מלוכה איבר ועכצן
 עולמות ויש משלש מאות ועשרה ממשלתם און אטייל פון זיין איז דריי הונדרט
 אן

(ה"ב)

סוכה וועלן זיין גלובט ווערין בעלותיו און זייני שטאפלן אל יחדו וועלן
 זיין איינציגן נאט במעברותיו וז' יאפרו און דעם פראץ וואש ארום עץ
 התמים וועלן זיין אן גורטין אקרוין צוא נאט ברוחבותיו יתרדפו אין זייני
 נאסין וועלן זיין ליגין און אנצירטי בעט ושיעור תפישותיו יומדרו און
 דעם שיעור פון זיין אן פאנג וועלן זיין מעסטן חמש מאות שנה הליכותיו
 ילוח דער ארום נאנט פון דעם עץ החיים איז פינף הונדרט יאר נאנט
 יוכי עקו און דא גרעב פון זיין ווארציל גוז קו להעלות איז און גירעכניגט
 דא מאס אבר מגין ענפיו אין במדה להעלות אבר דא צאל פון זייני
 צווייגין קען מען אין קיין מאס נישט אריין בריינגין ועל יובל און בייא
 אשטראם ווישיר שרשו פעולות זאגן זייני צווייגין גיפלאנצט וכל מי
 בראשית מנו נפעלות און פון דעם וואשיר זיין אריש אלי וואשירין וואש
 זאגן בשאפין גיווארין פון ששת ימי בראשית ופלגים און טייכין נפלגים
 ווערין צוא טיילט לכל תעלות צוא אלי גראבין ושבע כתי קודש השולות און
 דא יופן כחות פון דא תשובי צדיקים תחת סכת נופו מהעלות וועלן
 לובין נאט און וועלן זיך פרייאין אונטר דעם שאטין פון זייני צווייגין
 ומתחתיהם און פון אונטר זיין שלשים מעלות וועלן זיין דרייסיג שטאפלן
 צוא ריא מלאכים ומסתופפים בצלם זיין וועלן זיך בשיצין אין שאטין פון
 דא צדיקים בשיר העולות צוא לובין נאט און דא שטאפלן מיט אניאונג
 ועל גבם שלשים מעלות און איבר דא צדיקים וועלן זיין ועכצן שטאפלן
 ו למעלה מזו עולות איין שטאפל העביר פון דעם אנדריין ועד בסא הכבוד
 טכות וזולות און דא מלאכים ווערין שוועבין פון איין שטאפל צום
 אנדריין ביי אן דעם בסא הכבוד כשית נעימות שיר המעלות און מיט שייני
 רייד אין ניואנט וועלן זיין זינגן און דא שטאפלן וכל זחד ואחד לפי
 כבודו און אטיילכר צדיק נאך זייני מעשים טובים נאך וכבוד והדר יתן

(ג"ס) זיין א

יוצר ליום שני של סוכות

משלש מאות ושלשים ושישה שליחותם • ושלום גדול יש בינותם • ושנאה
 אין במחנותם • ותחרות אין במחיצתם • ואיבה אין בהליכתם • ופלגות אין
 בחופתם • וקנאה אין במשכנותם • ושנא אין ברפידתם • ותנומה אין
 ברביצתם • ואסון אין במגורתם • ודמעה אין בעפעפותם • וצרה אין
 במחשבותם • וצוקה אין במוחותם • ויצר רע אין בלבותם • ורע עין אין
 בדירתם • ומיתה אין במדורתם • ומחלה אין בגיותם • ששים כל אחד ואחד
 בנחלתם • שמחים במפעלותם • גלים בירושתם • רוננים בפור חלקתם •
 עולצים באורחותם • חדים את אל בחדותם • והוא יתהלך בתוכם • עמו
 לסכו למשכם • בעבותות אהבה להמשיכם • באברתו לסככם • תחת
 כנפיו לסככם • בסתר אהלו למסככם • בינו לבין משרתיו לתוכם • ויניח רוכב
 ערבות • ויחן בתוך מעלות ערבות • בצדק קיחת שתי ערבות • ואחת
 מרבבות קודש אלפי רבבות • לעמוד בין הדסי עבות • בצדק שלשת אבות • וירום כסא
 מיוחד • וישב עם זקני גוי אחד • אוגרי לולב אחד • ומעמיתים בם אתרוג אחד • ויאתו
 בני אבות שלשה • היחוסים אום משלשה • יותר מקוראי קדוש שלשה • ויערב לו שית
 אמונים • המהללים בארבעת מינים • מארבע חיות מרובעי פנים • ויחפון במחוללי חמשת

כחלבים חוש : בשוחותם
 בתחנות לבם : בפור לזון גורל :
 עולצים שמים : לסוכו פירוש לטות
 על מעלה יתמוך את האדוקים : לתוכם
 לזון חוד וחולע : ויניח הקדש הקטן
 מקרא ערבות וישרם הכינתו בין ישראל
 שותפין מעלה וסנה נאם וחזוק :
 בצדק פירוש צדקת שולגין כי ערבות
 יחד : ואחת פירוש ויבא עם חלבים
 פורת לעמוד בין ישראל מקראים
 סמים : ומעמיתים מחפשים חתונ
 עם שלשה מינים : ויאתו ויבאו :
 משולשת כהנים ליום וישראלים יותר
 מחלבים שאחרים קדוש קדוש קדוש :
 ויערב לפני הקדש הדור על ישראל
 יותר מחלבים החיות : במחוללי פני
 ישראל החסידים בשמחה כמחולל
 וקראים כי יט כי גברי וכו' ו'
 ועוסקים בחסד חותמי חורב ובשם
 סדרי חסד והוא מקובל לפני הדי
 יותר מחלבים החסידים
 ככמים

וששת

פרידק והוא יתהלך בתוכם און נאם וועט שפאצירן מיט דיא צדיקים עמו
 למי למשכם אריין גיין מיט זיין אין דער סוכה פון דעם גן עדן בעבותות
 אהבה להמשיכם מיט גרוש ליבשאפט אין דער סוכה זיין אריין ציהין
 באברתו לסככם תחת כנפיו לסככם צוא כ'שצין און צוא בדעקן זיין מיט דיא
 פלגל פון דער שכינה בסתר אהלו לסככם אין ויין פאר בארגנים גיצעלט
 וועט ער זיין בדעקן בינו לבין משרתיו לתוכם זיין וועלן זיין צווישן נאם
 און צווישן די מלאכים זיין וועלן העביר זיין פון די מלאכים ויניח רוכב
 ערבות נאם וועט לאזן דעם הימל וואש היישט ערבות ויחן בתוך מעלות
 ערבות און וועט רואין צווישן דיא ישראל וואש זיין האבין אין זך זים
 מעלות בצדק קיחת שתי ערבות אין דעם זכות וואש זיין נעמן צווי ערבות
 ואחת מרבבות קודש אלפי רבבות נאם וועט קומן מיט אלי הייליג מלאכים
 לעמוד בין הדסי עבות צוא שטיין צווישן דיא ישראל וואש זיין ווערן אן
 גירופין הרסים און זאגין ממנים דיא מצוה פון דעם בצדק שלשה אבות אין
 דעם זכות פון דיא דרייא אבות וירום כסא מיוחד נאם וועט זיך אום הייבן
 פון זיין איינציג שטוד פון דעם כסא הקבור וישב עם זקני גוי אחרי און וועט
 זיך נעצין צווישן די ישראל אוגרי לולב אחד זיין בינן אין לולב ומעמיתים
 בם אתרוג אחד און זיין בהעפסין צוא דיא דרייא מינים אין אתרוג ויאתו
 בני אבות שלשה און זיין וועלן קומן די ישראל וואש זיין זאגן די קנדר
 פון דיא דרייא אבות היחוסים אום משולשה יותר מקוראי קדוש שלשה די ישראל
 וואש זענן גידרית מיט כהנים ליום ישראלים אין זייער יחוס בעסיר
 אז דער יחוס פון דיא מלאכים וואש זאגן דרייא מאל קדוש ויערב מ
 שית אמונים און על איז יסר פאר נאם דיא רייד פון ישראל וואש זיין
 גלייבן אין נאם און דער גאולה המללים בארבעת מינים וואש זיין לויבן
 נאם מיט די פיר מינים פון לולב מארבע חיות מרובעי פנים וועט נאם צוא

און צעהרן עולמות זייער גיועלטקייט ויש משלש מאות ושלשים ושישה שליחותם
 און אמייל וועט זיין ויער שליחות פון דרייא הוגדרט און ועקם און
 דרייסיג עולמות ושלום גדול יש בינותם האמשי איין מבשרה וועט זיין
 גרעשיר פון דער אנדריד וועט פארט גרוש שלום זיין צווישן זיין
 ונראה אין במחנותם און אין ויער רואונג וועט גיט זיין קיין שנאה נחירות
 אין במחצתם קיין אן רייצונג וועט גיט זיין אין זייערי מחצות ואיבה אין
 בהליכתם און פיינט שאפט וועט גיט זיין אין זייער גאנג ופלגות אין בתופתם
 קיין טילונג וועט גיט זיין אין זייערי חופת וואש נאם וועט מאכין צוא
 דיא צדיקים וקנאה אין במשכנותם און קנאה וועט גיט זיין איי ויער רואונג
 כלומר איינער דעם אנדרין וועט גיט מקנא זיין ושנה אין במדורתם קיין
 שלאף וועט גיט זיין און זייערי בעטין ותנומה אין ברביצתם קיין דומלונג
 וועט גיט זיין און זייער גליגראסון און במגורתם קיין מארד וועט גיט זיין
 אין זייערי אוגין ודמעה אין בעפעפותם קיין מרערין וועט גיט זיין אין זייער
 אגנין וצרה אין במחשבותם קיין צרה וועט גיט זיין אין זייערי מחשבות
 וצוקה אין במוחותם קיין איינגשאפט וועט גיט זיין אין זייערי נירין
 יצר רע אין בעבותותם און קיין יצר דע וועט גיט זיין אין זייער הארצין
 דע עין אין בדירתם קיין עין ורע וועט גיט זיין אין זייער וואונג ומיתה אין
 במדורתם און קיין מוט וועט גיט זיין אין זייער וואונג ומיתה אין בגיותם
 קריינק וועט גיט זיין אין זייער גוף ששים כל אחד ואחד בנחלתם איטליכער וועט
 זיך פרייאין מיט זיין ארב שטחים במפעלותם זיין ווערין זיך פרייאין מיט
 זייערי מעשים טובים מליס בירושתם זיין וועלן זיך פרייאין מיט זייער
 ירושה רתנים כפור חלקם זיין וועלן זינגן און לויבן וואש נאם און זייער
 חלק עולצים באורחותם זיין מאכין דער פרייאין נאם מיט זייערי גומי
 בעשים חדים את אל בחדותם זיין וועלן דער פרייאין נאם מיט זייערי

הערן

בכפים : איתנים אטח : חתונים
זכות וז' : היות פירוש להיות ישראל
למעלה מן המלאכים ויעסקו בתורה
שזה יקרה מעתה : ואותם פירוש
ותלכס יסאלו לישראל הושיעם בסוכה
של הקב"ה שקנים ושלום : מה פעל
הקדוש ב"ה שהוא שומר לישראל
הקדושים אמונים וזוהי הארצה הארה
בשמים וזוהי סוד גילה לישראל : ומה
חשף פ' ומה גילה מסודות הנסחרות
והם יסאלו למלאכים דבור האטון :
בונים פירוש הם חסידים ומשכמים
בקול רם לה' ע"ס שהוא מושיע להם :
כי הם כו' פירוש שהיו יושבים למי
הקב"ה קדש המלאכים בשביל שזו
עוסקים בתורה שקראם חרב פיפוח :
הלל וכו' ר"ל מתינים הלל אחר הלל
והיה ישיבת עם חדשות : ואחריו
פירוש אחר שזה של ישראל החיות
מתחת מורא יתנו יע וישיבתו להקב"ה :
ושרפי פירוש השרפים עומדים ומשעל
למלאכים אחרים ורוננים : מכונים
וכו' ר"ל לומר שמוכנים להאחיל
כולם כלאחד : מצנים : לשון סיון :

וששת : ההוגים חמשת ועורכים ששת : מהלולי חתולי כנפי ששת
ויעורר אהבת איתנים : וכיהון פאר חתונים : היות למעלה מהם נתונים
ומחיצתם תהא מבפנים : משתעשעים ביקרה מפנינים : בצל שרי לפני
ולפנים : ואותם ישאלו שנאנים : בסכת גוה שאננים : מה פעל נוצר
אמונים : ומה הורה במעונים : ומה גילה סוד לנאמנים : ומה חשף
ממצפונים : והם יבארו למו חיד צפונים : קול רנה וישועה אשר בם
מונים : כי הם היו ראשונים : חרב פיפוח שוננים : הלל במשנה שוננים
חדשים וגם ישנים : שירות ותשבחות משננים : ואחריו זיע חיות נותנים
בקול רעש מגננים : קדוש וברוך עונים : ושרפי מעל כנף רננים
עומרים ממעל ורוננים פה אחד עונים : וזה אל זה מכונים : וזה אל זה
מצנים : וזה אל זה מתבוננים : וזה אל זה נבונים : ושלוש קדושה
לקדוש נותנים :

נקדיש וכו' : אחת קדוש : יעלה ויבא ויבאנו : ר"ל ומוזים וכו' תחלה ביום ראשון של סוכות : וטעמן הלול והאחרון
ומצרכין על טעילה לולב ולין ומצרכין סכיתים ביום שני אחריו חל יום ראשון בשבת וקריין הלל :

הושענא

סדר

הושענא

למענך אלהינו הושענא : למענך בוראנו הושענא :
למענך גאלנו הושענא : למענך דורשנו הושענא :

וכשתל יום ראשון בשבת אזי אומרים בשני לעזר

הקבנו : יפה נוף מושל כל הארץ : כלילת יופי : לינת הצדק
מכון לשבתך : נוה שאנן : סכת שלם : עלית שבטים : פנת
יקרת
בארנינו ואכן קול רנה וישועה אשר בם מונים זינא מואין דער ציילין גאטש
ישכרים מיט גרוש גיזאנג כי הם היו ראשונים פאר וואש זאנן די ישראל
אזוי גרוש בינא גאט ווארום איידער ער האט דיא וועלט בשאפן
אזי דיא נשמות פון דיא ישראל בשאפן גיזאנג חרב פיפוח שוננים אז
וויא אשווערד מיט צוויי שארפן אזי זאנן זינא שארף מקנים זין דיא
תורה ומצות הלל במשנה שונים זינא לובן גאט איין לוב נאך דער אנדרד
חדשים וגם ישנים ראשונים זינא לובן גאט מיט אננייא לוב מואן זיי פארט
לובן גאט אקמי לוב שירות ותשבחות משוננים מיט גיזאנג מואן זינא שארפן
ואחריו זיע חיות נותנים נאך דער לוב פון דיא ישראל מואן איז ליבן
דיא חיות הקדש מיט צימדיש בקול רעש מננים מיט אנרוש קול מואן
זינא וינגין קדוש וברוך עונים זינא ענפרין נאך דיא ישראל קדוש וברוך
ושרפי מעל כנף רננים און ברענידיג מלאכים וואש לובן גאט מיט זיער
פריון עומרים ממעל ורוננים וואש זינא שטייאן און לובן העכיר פון אנדרי
מלאכים פה אחד עונים מואן זינא מיט איין מול ענטפרין וזה אל זה מכונים
איידר צום אנדרן מואן זיך מכין זיין וזה אל זה מצנים איידר צום אנדרן
מואן וינקן וזה אל זה מחבונים איידר צום אנדרן : מואן פאר שטיין גיבוי
אל זה נכונים איידר צום אנדרן אזי אן גיבוי ושלש קדושה לקדוש נותנים
און זאנן דרייאל קדוש צוא רעם הייליג גאט :

אכן שחיה : בית הבחירה : גורן ארנן : דביר המוצנע : הר
המוריה : וזה יראה : וכול תפארתך : חנה רוד : טוב

הערין די הפלה פון ישראל מין פון די הפלה פון די פיר חיות פון רעם
בסא הכבוד ויהפוך במחללי חמשת ושה נאט האט בעסיר ליב די שמתה
פון ישראל וזש זינא האבין אים יום טוב און זאנן עולה תורה פינה
און אים יום בפור ועקס התנים חמשת ועורכים ששת וואש זינא לעדן דיא
פינה ספרים פון חמש און ועקס סדרים פון משניות מהלולי חתולי כנפי
בעסיר פון רעם לוב פון די מלאכים וואש האבין ועקס פליגל ויערד
אהבת איתנים גאט וועט דער וועקין רעם זכות פון דיא אבות וואש זינא
ווערין אן גירופן איתנים וכיהון פאר חתונים און וועט זינא אן קליירן בדי
בכור פון איין פהן גדול היות למעלה מהם נתונים און זיער אורט וועט העכר
זין פון דיא מלאכים ומחיצתם תהא מבפנים און די מחיצה פון ישו אל וועט
זין אונגוייניג פון דיא מלאכים משתעשעים ביקרת מפנינים און זינא וועלן
יך פרייאן מיט דער תורה וואש זיא איז טיעריר פון גין גאלר בצל
שרי לפני ולפנים אין שאטין פון גאט פון אונגוייניג וואתם ישאלו שטנים
און דיא מלאכים וועלן פרעגין דיא ישראל בסכת גוה שאננים וואש
זיעין אין סוכה פון גאט מה פעל נוצר אמונים וואש מוט גאט דער היסיד
פון ישראל ומה תורה במעונים און וואש האט ער גיפאקטי זין היסל ומה
גילה סוד למאכים און וואש פאר אסור האט ער זינא מנלה גיווען ומה חשף
ממצפונים און וואש פאר אפרבארניגים סוד האט ער זינא גיזאנג דם יבארי
למו חיד צפונים און דיא ישראל וועלן דיא מלאכים מפורש זיין דיא פאר

יוצר ליום שני של סוכות

עומסי ערכה להקף מזבח : כן הישענא : ברושעת פלאי ארון ברושעת
ציער פלשת בחרון אף ונושע : כן הישענא : ברושעת קהלות בבליה
שלחת : רחום למענם שלחת : כן הישענא : ברושעת שבות שבטי
יעקב תשוב ותישב שבות אהלי יעקב ורושעת נא :

ברושעת יומרי מצות וחכי ושונית אל למושעת ורושעת נא :

אני ורו הישענה נא :

הישענה אח עמך וברך את נחלתך דעם ונישאם עד העולם : ויהי
דברי אלה אשר התננתי לפני יי קרובים אל יי אלהינו יומם
ודילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו : למען
דעת כל עמי הארץ כי יי הוא האלהים אין עוד :

יקרת : ציון במצונת : קודש הקדשים : רצוף אהבה : שכונת
בבורך : תל תלפיות : רושענא :

אני ורו הישענה נא :

מיוסד ע"פ א"ב
ברושעת אלים בלוד עמך בצאתך לישע עמך בן הישענא : ברושעת
גוי ואלדים : ררושים לישע אלהים בן הישענא : ברושעת המון
צבאות ועמם מלאכי צבאות : כן הישענא : ברושעת זכים מבית
עבדים : חנון בידם מעבירים : כן הישענא : ברושעת טבועים בצול
גזרים : יררך עמם מעבירים : כן הישענא : ברושעת פנה משוררה
ויושע : לנחת מצונת ויושע : כן הישענא : ברושעת מאמר ורוצאתי
אתכם : נקיב ורוצאתי אתכם : כן הישענא : ברושעת סוכבי מזבח :

לדוד וכי שיר טל יום ק"ס אלה היתה ומוילין ב' ס"ה : וקורן ב' חמור שור ח' כסב כדחמול והמסור קורא בפתחם כדחמול ומסורין ויקלל חמלום ח' סיון ח' פסוק ב' :

לשכן ב ערפל : בנה בניתי בית וכל לך מכון לשבתך עולמים:
יסב המלך את פניו ויברך את בל קהל ישראל וכל קהל ישראל
עמד : ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד
אבי ובידו מלא לאמר : מן היום אשר הוצאתי את עמי את
ישראל ממצרים לא יכרתני בעיר מבול שבטי ישראל לבנות
בית להיות שמי שם ואבחר ברוד להיות על עמי ישראל : ויהי
עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל : ויאמר
יהוה אל דוד אבי יען אשר היה עסילבב לבנות בית לשמי
המיכת כי היה עסילבב : רק אתה לא תבנה הבית כי אס
בנה הוצא מחלצך הוא יבנה הבית לשמי : ויקם יהוה את
דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב : עד כסא ישראל
כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל : ואשם
שם מקום לארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עסילבבני
בהוציא אתם מארץ מצרים :

חמור ב"כית הספרים ומחלל חנון ים חלל : אשר יכללו ומחללל מוסף כדחמול חמלל
ביום חללל כל סוכות :

ויקללו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים
בתג הוא החדש השביעי : ויבאו כל זקני ישראל וישאו
הבנים את הארון : ויעלו את הארון יהוה ואת האהל מעד
ואת כל בלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הבתנים והלויים :
והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנעדים עליו אתו לפני
הארץ מנבחים צאן וברך אשר לא יספרו ולא ימנו מרוב :
ויבאו הבתנים את הארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר
הבית אר קדש הקדשים אליהם תחת נגפי הכרובים : כי הכרובים
פרשים בנפים אל מקום הארון ויסבו הכרובים על הארון ועד
בריו מלמעלה : ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן
הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום
הזה : אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הניח שם משה
בירב אשר כרת יהוה עסילבני ישראל בצאתם מארץ
מצרים : ויהי בצאת הבתנים מן הקדש והענין מלא את
בית יהוה : ולא יכלו הבתנים לעמד לשרת מפני הענין כי
מלא בבור יהוה את בית יהוה : אז אמר שלמה יהוה אמר

יוצר לשבת וחול המועד של סוכות

הענין מחלל שכן עדוכי חלי קדים וברכו ואחר כך חמורים זה

ברוך אתה יי אלהינו מקד העולם : יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא את הכל : אור עולם באוצר חיים אורות
מאופל אמר יהי :

מיוסד ע"פ א"ב בראשי החירות

אפאר לאהי מערכה : אשר יעין ופעל ברחבה וארוכה : וצונו לישב
בסכה : באר תורתו למפענחים והקשיבו : בססם לנצח האהבו :
בסכות תשבו : גלה שכרה ממרומים : והנחלים שלש מאות ועשרה
עולמים

אפאר טו : ברחבה כח החור
סכא חסד חני ים :
למפענחים לת"ח הנגלים סחרי
חור : והקשיבו וקצלו : בססם
חאקס ללח ואחר להם תלחט חת
סחור

פר בארגני זאכין און האבן און זיה מקבל גיוועזין בססם לנצח האהב עד
האט זיין גישמארקט און אייבג כרי זיין ואלין ליב האבן ריא תורה
און האט זיין גישמארקט בסכות חשבו אור זאלט ויצין אין סוכה גלה שכרה
ממרומים עד האט כנלה גיוועזין פון דעם הימיל דעם שחר פון סוכה
והנחלים שלש מאות ועשרה עולמים אין האט זיין גישמארקט ירשינן דריין
הנודרט

אפאר לאהי מערכה און טוא בשיינן נאמ אשר יעין ופעל ברחבה וארוכה
איידיד עד האט בשאפין ריא וועלט האט עד איין עצה גיהאלמן
מיט דער תורה וואש זיא איין ברייטער פון דעם ים וצונו לישב בסכה
און עד האט אונז גישמארקט צוא ויצין אין סוכה באר תורתו עד האט
קמורש גיוועזין די תורה למפענחים והקשיבו צו די חכמים וואש זאנן מנלה

יוצר לשבת וחול המועד של סוכות

עולמים • בסוכות תשבו שבעת ימים : חן יקבענו הדור כמאז באריאל •
 דרכינו הישר ורחם ישראל • חזקנו בעל יד יקותיאל • קדוש :
 דהר בנוף אותותיו למענכם • וסבך עננו עליכם • למען ידעו דורותיכם :
 האירו מובהקים באמירה • שתמחה מרבה מצלתה שלא כתורה •
 ואם לא כשרה : ועטרה בסדינין ובקרומין המצוירין • וסככה כהלכת
 מורין • בגזירת קדישין ומאמר עירין : זהר שפורין חוץ מסכה • ואכילה
 ושתיה בתוך סוכה • והוא מטייל בסכה : חשובה ארבע אמות על
 ארבע • פסולה פחותה מארבע פדי לזכות עם רובע : מכסו ערת בחירי •
 בתקון דת מורי • צא מדרת קבע ושב בדרת עראי : יחיד בשברא
 עולמו • וכללו בזוגים בעצומו • שנים שנים כנאמו : כשיצר קויתן וזוגתו •
 בן עש וזו שרי והורתו • ומרעהו אלף הרים ואשתו : לצחק בהם צנן
 הזכרים בלהוקים • והנקבות דרג בבהוקים • ומלחם לעתיד לבא לצדיקים :
 מועדים הכין בגן עדן במסיבה • ויי עד ראשם לטובה • והמלך בן דוד
 שר הצבא • נכנסין פוקם לדין • פני יושב על כסא דין • ובצדק אותנו דין :
 סדר מצותיך תן לנו ונקימה • ונזכה עם אלו בנחמה • שגיא כח שובן

רומה

החורב : הדור זה הקבץ :
 באריאל צוית המקדש : יקותיאל
 זה תרעיה : דיהר פירוש קטן
 בתלמי ונכס סאלותיו : מובהקים
 חוץ : שלא בתורה ר"ל חוץ
 עשוי כאלהם : ועטרה וכו' ר"ל
 מותר לעשות כיו כסוכה : בגזירת
 וכו' • ח"ח שחזון למלכים : וזה
 פירוש הסדר הקבץ של יעשה סכך
 בדבר התקבל טוהה כגון שטחין :
 עם רובע אלו ישראל שאלו שכן
 ומספר ארבע רובע וכו' : מכסו לי
 חוקין : וכללו פירוש ועטרה ארבע
 העולם בנפיות חזות חזות : כנאמו
 כדבורי שאלו שנים שנים אלו חן :
 וזו שרי : זה שר הכר ונקבות :
 ר"ל ומתקנו בכל יום אלף
 הרים וכן ללחם וברא חוץ ללחם
 בכן : צנן כיו פירוש שר הכר ולחם
 כל הכרים צוית פירוש חוץ :
 בלהוקים לשון לאהץ נפילים שאלו
 לשון חבורים נפילים הרים ונחמם
 ללחם : סדר כיו כן יאמרו
 האמות לעתיד חן לנו התורה ונקימה
 ונזכה עם ישראל בנחמה : שגיא
 כח

ושב בדרת עראי • גיא ארוש פון דער שטוב און זיין אין סיבה יחיד
 כשברא עולמו • גאט איז גיווען איינר אז ער האט בשאפן דיא וועלט
 וכללו בוונים בעצמו • אין דיא אלי בשעפיש פון דער וועלט האט ער
 גמאכט פאר ווייס שנים שנים כנאמו וויא אין דער תורה שטייט פאר ווייס
 זענן אלי ניקומן צוא נח אין דער תיבה אריין כשיצר קויתן וזוגתו אז
 ער האט בשאפן דעם קויתן מיט זיין ווייב בן עש וזו שרי והורתו אזוי
 האט ער בשאפן דעם שור הכר מיט זיין ווייב ומרעהו אלף הרים ואשתו
 און ער מיט זיין ווייב אזוי וייער שפיו אלי טאג טויזנט בערג
 גראו לצחק בהם • גאט טוט זיך מיט זיין שפילן צו חבורים בלהוקים ער
 האט קאלט גימאכט דעם לוייתן מיט דעם שור הכר זיין וואלן
 גיט קאנן מאכין גיווינין והנקבות דרג בבהוקים און וייערי ווייבר האט גאט
 גיקולט און האט צוא שניטין און שטיקער ופלות לעתיד לבא לצדיקים
 ער האט זיין איין גואלצין אויף דער סעורה פון דיא צדיקים וזענן
 אז משיח וועט קומן מועדים הכין בגן עדן במסיבה דיא סעורה איז אן
 גיברייט צוא זיין אין גן עדן ויי על ראשם לטובה גאט וועט דואין אויף
 זייערי קעפ צוא גומן והמלך בן דוד שר הצבא און דער מלך המשיח בן
 דוד וועט דארט זיין נכנסין פוקם לדין דיא אמות וועלן אריין קומן
 צום משפט פני יושב על כסא דין • פאר גאט וואש זיצט אף דער שטור
 פון משפט בצדק אחוה דין זיין וועלן זאגן מיט גירעבטיקייט
 ואלשמו אונז משפטין סדר מצותיך חן לנו ונקימה גיב אונז דייני מצות
 וועלן מיר זיין מקיים זיין ונזכה עם אלו בנחמה וועלן מיר און וזכה
 זיין מיט דיא ישראל צוא פרייאין זיך שגיא כח שובן רומה גאט וואש
 רואט אין הימל עליון השופט כל באמנה דער גאט וואש משפט אלי
 מיט אמת ישמע להם בחשוכה וועט ער זיין ענטפירן מיט פאר שטאנר

והנדרט מיט צעדין וועלמן בסוכות חשבו שבעת ימים אין דעם זכות וואש
 זיין זיין זיבן טאג אין סוכה יקבענו הדור מיר ביטן דיה דוא גאט וואלשט
 אונז איין זאמלן כמאז באריאל אזו וויא ער הט אונז אויט גצונן פון מצרים
 זוג האט אונז גיפאנויט דעם בית המקדש דרכנו הישר אונזר וועט זאל
 זיין גלייך ורחם ישראל אונז דער פארים זיך איבר דיא ישראל חזקנו בעל יד
 יקותיאל שפארק אונז אזו וויא דוא האשט אינו גישטארקט דורך משה
 רבינו קדוש דוא דייקניר גאט דהר בטף אותותיו למענכם • גאט האט גישפרונגן
 אין מצרים און האט בוויין זיין צייכן פון אייערשט ווענין וסכך עננו עליכם
 אין דער מדבר האט ער אייך ברעקט מיט אנואלקן למען ידעו דורותיכם
 פדי זיין וואלן וויסן אלי אייערי דורות האירו מובהקים באמירה דיא
 חכמים האבן גימאכט לייכטן מיט וייערי רייד שתמחה מרבה מצלתה שלא
 כתורה אסוכה וואש דיא זון איז מיין פון דעם שטמין איז פסול ואם לאו
 און אז דער שטמין איז מיין פון דער זון כשרה איז זיא כשר ועטרה
 כסדינין ובקרומין המצוירין און צוא צירן דיא סוכה מיט שיין צירונג וסככה
 כהלכת טורין צו ברעקן דעם סכך וויא דיא חכמים האבן גפסקת כגזירת
 קדישין ומאמר עירין דיא גזרה פון דיא חכמים וואש זענן גלייך צו מלאכים
 זהר שפורין חוץ מסכה האט מזהיר גיווען אז מיט אייערני זאג אנדרי
 כלים טאר מען גיט צו דעקן די סוכה ואכילה ושתייה בתוך סוכה און גסן
 און טרונקן מוז מען אין סוכה והוא כפיל כסוכה און צו שפצירין און
 גאר אין סוכה חשוכה ארבע אמות על ארבע אסוכה פון פיר איילן און
 פיר איילן איז כשר גסולה פחותה מארבע ווינציג פון פיר איילן איז
 פסול כיו לזכות עם רובע מוכה זיין דיא ישראל וואש האבן גירואט
 און פיר דגלים אין דער מדבר סכמו ערת גזירי דיא חכמים האבן
 שחקן גיווען בתקון דת מורי וויא אין דער תורה שטייט צא מדרת קבע

יוצר לשבת וחול המועד של סוכות

רומה : עליון השופט כל באמונה . ישמע להם בתבונה . יש לי מצוה קטנה : פירוש סבה ושאלה . ארבע דפנות וצל עליה אל תרחקו מאליה : צללים לעשות בה יעטו . וחמה תקרח עליהם ולוהטו וברגליהם יבעטו : קרוש יפוך עליהם חמה . ויפילם בגיהנם בלי רחומה . במדרגה התחתונה במהומה : רם רוכב ערבות . הזחירנו מצות ערבות . ותחן לפני להרבות : שם יחיו ויבושו קנאת עם . אף אש צריך תאכלם במסעם . כאבני אלגביש אש וגפרית וזעם : חיו תקף יחינו מיומים . הוד והדר ריע בכפלים . כהיום הזה בירושלים קרוש : הכל יודך

בה . זה הקב"ה : ושאלה : ר"ל והלך לה דהינו ד' דפנות כו' : צללים כו' . פירוש ועושים כל אחד סוכה ורובם להשכאח ולהעטף בלל סוכה והקב"ה יולא חום מרחקם ורחם נכח עליהם עד שבעטו גפרים בחמה חיד ויולאין ויבעטין וחזון מלח סוכה והקב"ה יפוך עליהם כלי : ערבות . מחזקות : ותחן . תפלה : קנאת עם . עמוס . המקלס ציטתל יבושו לעתיד : במסעם . בלגיהם : אלגביש . בלגני כד : תקף . זה הקב"ה : יחינו . ויולאנו מלחמה כמו מיומים ר"ל כמו מולדים ומבגל :

ירוצצו פירוש המלכים ר"ל בלגיהם כפרק : ישחפכו רוחו למלכים המהמדים בכל יום ומפרים בגור דיוור כמים המהמדים חן המורק : לפרקים . כל אחד תשרה צעת שלו : יעשו . ר"ל דוקים צמחיות זה חן זה לצמחו של הקב"ה ולא יזק א' חס : צנים עומדים : צורה . צום : ואשמורות בלל : צלולם ר"ל מרומים קולם ומחורים להקב"ה : צהל . פי' בשמחה וסחרת קול ירעו וישמחו להקב"ה : חששם . ר"ל חס : וחשים ומחשים : ומייעים . חכה פחד מוריד' ויעה כמו שפית מים מוקקין קשת . ר"ל הברית שבטותן ליהלל ע"י קשת לא יחסר : לגיון . חיל מלכים : הגיון . לי' דבור וסבה : ברגין . סס נח : נוגנים כו' . פירוש המלכים מנצחים להקב"ה אחרי סבדישו נכסת

ירוצצו בברקים : ישחפכו כמורקים . ישרתו לפרקים . איש ברעהו יעושו ולא נזק . והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק : צנים במשמרות . צוחר ואשמורות . צלולם ומירות . צהל קול ירעו הולך וחזק : חשמלי מרכבה . חששם לא כבה . וחשים בלי עכובה . חרדים ומייעים בצוק מים יזק : קבציאל השר קולות יבושר . קשת לא יחסר . קרב להסתכל ירא פן יתנוק : המוני לגיון . קובעים הגיון . טיבלים ברגין . נוגנים בהקדש גן נעול ומעוק . והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק :

יפה
: פירוש המלכים מנצחים להקב"ה אחרי סבדישו נכסת
: פירוש המלכים מנצחים להקב"ה אחרי סבדישו נכסת
: פירוש המלכים מנצחים להקב"ה אחרי סבדישו נכסת
: פירוש המלכים מנצחים להקב"ה אחרי סבדישו נכסת

אבלין ישחפכו כמורקים דער נאך אז זיין טואן אפ וייער שליחות ווערן זיין פאר ברענט אין טיף דינור ישרחו לפרקים זיין ריין נאט איטליכר אין זיין צייט איש ברעהו יעושו ולא נזק זיין טואן איילין אין שליחות פון נאט און ווערן גיט נזק והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק און דיא חיות פון כסא הכבוד מואן לופין אהין און אהער וויא אשיין פון אבלין צנים במשמרות צוחר ואשמורות זיין שטייאן אוף דעם משמר ביא טאג און ביא נאכט צלולם ומירות זיין ריבין אוף זייער קול מיט גיטאנג צהל קול ירעו הולך וחזק מיט פרייד טואן זיין לובין נאט און זייער קול ווערט גישטארקט חשמלי מרכבה דיא חיות וואש מראגין דעם כסא הכבוד חששם לא כבה זייער ליכט ווערט גיט פאר לאשין וחשים בלי עכובה זיין גיילין אן זאמננג חרדים ומייעים בצוק מים יזק פון זיין לופט מיידן שוויים פאר דער שרעקניש און ציטרניש וואש זיין האבין פאר נאט קבציאל השר קולות יבושר דער מלאך טוט זאגין בשורות מוכות קשת לא יחסר דאש וואש נאט האט כורת ברית ניוועין מיט נח דודך דעם רעגין בוגין אז קיין מבול זאל גיט זיין וועט גיט גימנירט ווערן קרב להסתכל ירא פן יתנוק דער מלאך גינערהגט צו קקין אוף דעם רעגין בוגין האט ער מורא ער זאל גיט נזק ווערן המוני לגיון דיא חילות מלאכים וואש זאגין שירה מיט ברימנג קובעים הגיון זיין גיילין זיך אן איין שבת צוא נאט טיבלים ברגין זיין זעגן זיך טיבל אין טיף וואש היישט רגין עגנים ווען זאגין דיא מלאכים שירה מיט גיטאנג בהקדש גן נעול ומעוק נאך דעם אז זיין זאגין קרושה דיא ישראל וואש זאגן נוען אין מצרים אפ גישייט פון

יש לי מצוה קטנה איך האב אקלייני מצוה פירוש סבה ושאלה זיין היישט מוכה און איירי דינים ארבע דפנות וצל עליה פיר ווענט בדעקט מיט סבך אל תרחקו מאליה איר זאלט זיך גיט דער ווייטערן צוא האלטן דיא מצוה צללים לעשות בה יעטו ווערן זיך איטליכר מאכין איין סוכה חמה תקרח עליהם ולוהטו און נאט וועט אויש ציהן דיא זון פון דער פומר פאם און וועט זיין ברעגן וברגליהם יבעטו און מיט זייער פים ווערן זיין מרישן און וועלן אנמלופין מיט פרייד פון דער סוכה קרוש יפוך עליהם חמה נאט וועט אוף זיין ברגין ווערן ויפילם בגיהנם בלי רחומה און ער וועט זיין אריין ווארפין אין גיהנם אן רומנות במדרגה התחתונה במהומה אין אונטרגיטין גיהנם מיט פאר טימלינג רם רוכב ערבות נאט רואט אין רומל וואש היישט ערבות הזחירנו מצות ערבות נאט דאט אונז גינעבין זיסי מצות והחן לפני לרצות נאט האט ליב אז דיא ישראל זאגין מערין פאר אים תפלות שם יהיו ויבושו קנאת עם דיא פעלקר וואש וועלן זעהן דאש גויש פון ישראל וועלן זיין מקנא זיין אף אש צריך האכלם במסעם דיא בליידנר פון ישראל וועט זיין פאר ברעגין פיאר אז זיין וועלן אויש גיין פון דער סוכה כאבני אלגביש אש וגפרית וזעם און זיין וועט פאלן שטיינר איין פיאר און שוויביל פון דעם רומל תקף יחינו מיומים דער שטארק נאט זאל אונז אויש לגיון פון דעם גלות אז זיין ער האט אונז אויש גלייזט פון מצרים און בכל הוד והדר ריע בכפלים דיא גאולה זאל ציטיא מאל און גרוש און שייך זיין וויא קרייזר אין גיטען כהיום הזה בירושלים און וויא דערטאג וואש מיר זעגין גיטען אין ירושלים קרוש דיילינר נאט :

ירוצצו כבדקים דיא מלאכים מואין לופין אין נאטש שקיתות וויא

יפה וברה כרדה לגיא פתרוסים • יהיר חסר לב הכביד עול בשנוסים •
 צוחה וקבלה למעתיק פלוסים • פקד לה סרסור להוציאה בנסים :
 הקשה עקלהון לשלח אום עמוסה הטיח דברים כמוטל בעריסה ופיץ מי
 להציל ארוסה ובספר רתותי אין שמו במכוסה והשיבו שליש בשם רר
 מעונים • התיצב והכן קך מול נגף אבנים • דם וצפרדעים וערוב עדים
 נכונים וחילים קטנים המכונים כנים דבר והשלים מכות עשרה • והוציאה
 בתפם מאפלה לאורה • והבה עוינה מכה כעורה • והנחילה קדומה
 אלפים סתורה : הושיבה בסכה בארץ מדברים • והכניסה לחפה בחדרי
 חדרים • וענף עץ עבות ופרי עץ חדרים • וערבי נחלים וכפות תמרים :
 חדשה שיר נזמר רננות ורננים זכות אבות וכנים ימלטם מאוננים בנראה
 כים ומביעת גאונים • חנה ממוס עוזר אבות וכנים : עזרת וכו'
 חזו"ע ימותה חנה : ר"ס יעלה ויבא וכו' • וחזו"ע הלל שלם תחלה כיום ח' דסוכות : וחז"כ חזו"ע חזו"ע :

יפה וברה • ישראל כסידור לחזו"ע
 סקרא גיא פתרוסים : יהיר
 כו' • זה פרעה : בשנוסים • ישראל
 החזו"ע וחזו"ע חזו"ע : וקבלה
 לשון לעקם : למעתיק • להקדים
 המספר היום הקולס כפלים : סרסור
 זה משה רבינו ע"ה : עקלתון • זה
 פרעה : עמוסה • אלו ישראל : הטיח
 הלעגו בדברים כחטוק האוכס כעריסה :
 ופיץ • ודבר : ארוסה • אלו ישראל
 סלחור וארסור לי נחמוני : בטכוסה
 לשון חיקון ר"ל אין שמו כתוב בספר
 עלי הכתובים כי כל האלוקות שבעולם :
 שליש • זה משה רבינו ע"ה : אבנים
 כונו למכות : עוינה • זה פרעה
 שאח רע עין : כעורה • חנוה :
 קדומה • סתורה • חזו"ע חזו"ע חזו"ע
 אלפים שנה : וענף כו' • פירוש וגם
 להציל ארוסה חזו"ע חזו"ע חזו"ע
 חזו"ע :

הושענות

הושענא

סדר

למענך אלהינו הושענא : למענך בוראנו הושענא :
 למענך גואלנו הושענא : למענך רורשנו הושענא :

אום נצורה בבבת • פוננת בדת נפש משיבת • גומרת הלכות
 שבת • דורשת משאות שבת • הקובעת אלפים תחום
 שבת ומשיבת רגל משבת • זכור ושמור מקימת שבת •
 חשה למרר ביאת שבת • טורחת כל משה לשבת • וישבת
 וממתנת עד כלות שבת • כבוד ועונג קוראה לשבת • לביש
 וכסות מחלפת בשבת • מאכל ומשתה מכינה לשבת • נועם
 מגדים מנעמת לשבת • סעודות שלש מקימת בשבת • על
 שתי כפרות כוצעת בשבת • פורטת ארבע רשויות בשבת •
 צווי הדלקת נר מדלקת בשבת • קדיש היום מקדשת בשבת •

פון גיאוף אזו וויא אפאר שלסער גארטין :
 יפה וברה כרדה לגיא פתרוסים • דיא ישראל וואש זאנן שיין אונ לומר
 אז זייא האפין גינדרט קיין מצרים יהיר חסר לב הכביד עול בשנוסים
 האט דער גארישער בעל גאון פרעה שווער גימאכט רעם יאך איף
 ישראל צוחה וקבלה למעתיק פלוסים • האט זיא גישריגן צוא גאט וואש צוא
 ברעכט דיא גוואנני בערנ פקד לה סרסור להוציאה בנסים האט גאט נשיקט
 משה רבינו ער זאל אוש ציהן זייא מיט נסים הקשה עקלתון לשלח אום
 עמוסה האט פרעה גיט גוואלט ארוש לאוזן פון מצרים דיא ישראל הטיח
 דברים כמוטל בעריסה ופיץ מיט גאט וואש אקנר וואש ליט
 אין וויא ופיץ מיט גאט וואש אקנר וואש ליט גאט וואש אקנר וואש ליט
 זאל קענין מציל זיין פון מיין האנט דיא ישראל וואש זאנן אן גרופן
 כלה ובספר רתותי אין שמו בטכוסה און נאמש נאמן איז גיט דער מנוגט אין
 מיין ספר הזכרונות וואש שטייאן דער מאנט אלי הארץ פון דער וועלט
 והשיבו שליש בשם רר מעונים האט אים משה גענפרט פון גאטש ווענן התיצב

פון דעם :
 פיר סכות דם וצפרדעים וערוב עדים נכונים דם וצפרדעים און ערוב זאנן אן
 גבריית ציא זאן דאש שליוחת פון גאט וחילים קנים המכונים כנים און
 קרייני בשעפנש ראש הייטש כנים דבר והשלים מכות עשרה משה האט
 אים מתרה גווען און האט גבראכט אף אים צווען מכות והוציאה חתום
 מאפילה לאורה און האט זיא אוש גיצונן פון איין פינצטרין גדות צוא
 איין ליכטיג גאולה מיט פוכין והבה עוינה מכה כעורה און האט גיטלגן
 פרעה מיט מיאומי טכות והנחילה קדומה אלפים סתורה און האט גיטלגן דיא
 תורה וואש זיא איז בשאפן גיווארין צווייא טונגט יאר פאר דער וועלט
 הושיבה בטובה בארץ מדברים אין דער מדבר האט ער זיא גזעצט אין
 אסוכה פון וואקן והכניסה לחופה בחדרי חדרים און האט זיא ארין גבראכט
 אין זייני פאר בארגני חדרים וענף עץ עבות ופרי עץ חדרים וערבי נחלים וכפות
 תמרים און האט זיא מנלה גווען אז זיא זאלין נעמן דיא פיר מינים
 פון דעם :

יצר לשבת וחול המועד שר סוכות

נמר בן הושענא : כהושעת משפטי כשאות שבת נמרו : נהו ושבתו רשויות
והחומים שמרו בן הושענא : כהושעת סיני הושמעו ברבור רביעי : ענין
זכור ושמור לקדשו שביעי בן הושענא : כהושעת פוקרו ירחיו שבע להקף
צרו עד רדתה בשבת לתקף בן הושענא : כהושעת קרלת ועמו בבית
עולמים : רצוף בתגום שבעה ושבעה ימים בן הושענא : כהושעת שבס
עזי נולה לפדיום : תורתך בקראם בתג יום יום בן הושענא : כהושעת
משמחך בבנין שני המוריש : נוטלין לולב כל שבעה
במקדש בן הושענא : כהושעת תבונת ערבה שבת מריחים : מורכבות מוצא
ליסוד מנחת מניחים בן הושענא : כהושעת ברכות וארוכות נכוהות

מקלים : בפטירתן יופי לה מנחת מקלים בן הושענא : כהושעת מודים
ומיחלים ולא משנים : בולנו אנו ליה וענינו ליה שונים בן הושענא :
כהושעת יקב מחצביק סוכבים ברעננה : רוננים אני והו השיעה נא
בן הושענא : כהושעת היל זריוס משרתים במנורה קרבן שבת כפול עולה
ומנחה בן הושענא : כהושעת לויך על רוכנם להרבת : אומרים מזמור
שיר ליום השבת בן הושענא : כהושעת נתומיק במצוריק תמיד ושהעשעון
ורצם והתליצם פשוטה ונחת יושעון בן הושענא : כהושעת שבות שבמי
יעקב : תשוב ותשיב שבות אהרי יעקב והשיעה נא : אני והו
השיעה נא : השיעה את עמך וכו'

לדוד בן שיר של יום ק"ב ואלו כאלוהים ונולת קבלת ואין מנחין עלים

קהלת א ב ג

הכמתי עמדה לי : וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא
מנעתי את לבי מפל שמחה כי לבי שמח מפל עמלי וזה היה
חלקי מפל עמלי : ופניתי אני בכל מעשי שעשו ידי ובעמל
שעמלתי לעשות והנה הכל הכל ורעות רוח ואין יתרון
החת השמש : ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי
מה האדם שיבא אחרי המלך את אשר כבר עשור : וראיתי
אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החשך :
החכם עיניו בראשו והסכל בחשך הולך וידעתי גם אני
שמקרה אחד יקרה את כלם : ואמרתי אני בלפי במקרה הסכיל
גם אני יקרני ולמה חכמתי אני או יותר ודברתי בלפי שגם זה
הכל : כי אין זכרון לחכם עם הסכיל לעולם בשכר הימים
הבאים הכל נשכח ואף ימות החכם עם הסכיל : ושנאתי את
החיים כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי הכל הכל
ורעות רוח : ושנאתי אני את כל עמלי שאני עמל תחת השמש
שאניחני לאדם שיהיה אחרי : ומי יודע החכם יהיה או סכל
וישלט בכל עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גם זה
הכל : וספוזי אני כיאש את לבי על כל העמל שעמלתי תחת
השמש : כי יש אדם שעמלו בחכמה ובדעת ובכשרון ולאדם
שלא עמל בו ותנני חלקו גם זה הכל ורעה רפה : כי מה
הוא לאדם בכל עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת השמש :
כי כל ימיו מכאבים וכעס ענינו גם בלילה לא שכב לבו גם
זה הכל הוא : אין טוב באדם שיאכל ושתה והראה את נפשו
טוב בעמלו גם זה ראיתי אני כי מיד האלהים הוא : כי מי
יאכל ומי יחוש חוץ ממני : כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה
ודעת ושמחה ולחוטא נתן ענין ואסוף ולכנוס לתת לטוב
לפני האלהים גם זה הכל ורעות רוח : ג לכל זמן ועת לכל
חפץ תחת השמים : עת ללדת ועת למות עת לסעת ועת
לעקור נטוע : עת להרוג ועת לרפוא : עת לפרוץ ועת לבנות :
עת לבכות ועת לשחוק עת ספור ועת רקוד : עת להשליך
אבנים ועת כנוס אבנים עת לחבוק ועת לרחוק מחבק : עת
לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך : עת לקרוע ועת
לתפור עת לחשות ועת לדבר : עת לאהב ועת לשנא עת
מלדמה ועת שלום : מה יתרון העושה באשר הוא עמל :

א דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם : הכל הכלים אמר
קהלת הכל הכל הכל : מה יתרון לאדם
בכל עמלו שיעמל תחת השמש : דוד הולך ודוד בא והארץ
לעולם עמדת : וזרח השמש וזא השמש ואל מקומו שואף
זורח הוא שם : הולך אל דרום וסוכב אל צפון סוכב סוכב
הולך הרוח ועל סביבותיו שב הרוח : כל הנחלים הלכים אל
הים והים איננו מלא אל מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים
ללכת : כל הדברים יגיעים לא יוכל איש לדבר לא תשפע
עין לראות ולא תמלא און משמע : מה שהיה היא שיהיה ומה
שנעשה הוא שנעשה ואין כל חדש תחת הים : יש דבר
שיאמר ראה זה חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה
מלפנינו : אין זכרון לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא יהיה
לדם זכרון עם שיהיו לאחרנה : אני קהלת הייתי מלך על
ישראל בירושלם : ונתתי את לבי לדרוש ולתור בחכמה על
כל אשר נעשה תחת השמים הוא ענין רע נתן אלהים לבני
האדם לענות בו : ראיתי את כל המעשים שנעשו תחת
השמש והנה הכל הכל ורעות רוח : מעות לא יוכל לתקן
וחסרון לא יוכל להמנות : דברתי אני עם לבי לאמר אני הנה
הגדלתי והוספתי חכמה עד כל אשר היה לפני על ירושלם
ולבי ראה הרבה חכמה ודעת : ואחנה לבי לדעת חכמה ודעת
הוללות ושכלות ידעתי שגם זה הוא רעיון רוח : כי ברוב חכמה
רב כעס ויוסוף דעת יוסוף מכאוב : ב אמרתי אני בלבי לכה
נא אנסכה כשמחה וראה בטוב והנה גם הוא הכל : לשחוק
אמרתי מהולל ולשמחה מה זה עשה : תרתי בלפי למשוק
בין את בשרי ולפי נהג בחכמה ולאחז בסכלות עד אשר
אראה אי זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר
ימי חייהם : הגדלתי מעשי בניתי לי בתים נטעתי לי פרמים :
עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל פרי : עשיתי לי
ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים : קניתי עבדים
ושפחות ובני בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי
מפל שהיו לפני בירושלם : בנסתי לי גם כסף וזהב וסגלת
מלכים והמדנות עשיתי לי שרים ושרות ותענוגות בני האדם
שרה ושרות : וגדלתי והוספתי מפל שהיה לפני בירושלם אף

ראיתי את הענין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו : את
הכל עשה יפה כעתו גם את העלם נתן בלבם מבלי אשר לא
ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד
סוף ידעתי כי אין טוב בם כי אם לשמוח ולעשות טוב בחייו :
וגם כל האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל עמלו מתת אלהים
הוא : ידעתי כי כל אשר יעשה האלהים הוא יורה לעולם
עליו אין להוסיף וממנו אין לגרוע והאלהים עשה שייראו
מלפניו : מה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים
יבקש את נדרף : ועוד ראיתי תחת השמש מקום המשפט
שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע : אמרתי אני בלבי
את הצדק ואת הרשע ישפוט האלהים כי עת לכל חפץ ועל
כל המעשה שם : אמרתי אני בלבי על דברת בני האדם
לכרם האלהים ולראות שהם ברמה כמה להם : כי מקרה בני
האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחד לרם כמות זה בן מות
זה ורוח אחד לכל ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הכל :
הכל חולף אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל
העפר : מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח
הבהמה הורדת היא למטה לארץ : וראיתי כי אין טוב מאשר
ישלח האדם במעשיו כי הוא חלקו כי מי יביאנו לראות כמה
שיחיה אחריו : דן ושבתי אני ואראה את כל העשקים אשר
נעשים תחת השמש ודנה רמעת העשקים ואין להם מנחם
ומיד עשקיהם בן ואין להם מנחם : ושבת אני את המתים
שכבר מתו מן החיים אשר כמה חיים ערנה : וטוב משניהם
את אשר עדין לא היה אשר לא ראה את המעשה הרע אשר
נעשה תחת השמש : וראיתי אני את כל עמל ואת כל כשרון
המעשה כי היא קנאת איש מרעהו גם זה הכל ורעות רוח :
הכסיל חבק את ידיו ואכל את בשרו : טוב מלא כף נחת
ממלא חפנים עמל ורעות רוח : ושבתני אני ואראה הכל תחת
השמש : יש אחד ואין שני גם בן ואח אין לו ואין קץ לכל
עמלו גם עינו ^{כ"ט} לא תשבע עשר ולמי אני עמל ומחסר
את נפשי מטובה גם זה הכל וענין רע הוא : טובים השנים מן
האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם : כי אם יפלו האחד
יקים את חברו ואילו האחד שיפל ואין שני להקומו : גם אם
ישכבו שנים וחס להם ולאחד איך יחס : ואם יתקפו האחד
השנים יעמדו נגדו וחיותו המשודש לא במהרה ינתק : טוב
ילד מסבן והכם ממלך וכן וכסיל אשר לא ידע דהורר עוד :
כי מבית הסורים יצא למלוח כי גם במלכותו נולד רש : ראיתי
את כל החיים המרלכים תחת השמש עם הילד השני אשר
יעמד תחתיו : אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניו גם
האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה הכל ורעיון רוח : שמר
רגליך יי ^{כ"ט} כאשר תלך אל בית האלהים וקרוב לשמע
מתת הבסילים ובה כי אינם יורעים דעשות רע : הן אל תברר
על פיה ולבה אל ימדר להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים

בשמים ואתה על הארץ על בן יהיו דבריה מעטים : כי בא
החלום ברוב ענין וקול בסיל ברוב דברים : כאשר תדור נדר
לאהלים אל תאחר לשלמו כי אין חפץ בבסילים את אשר תדור
שלם : טוב אשר לא תדור משתדור ולא תשלם : אל תתן את
פיה לחטוא את בשרך ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא
למה יקצוף האלהים על קולך וחבל את מעשה ידיך : כי ברוב
חלומות וחבלים ודברים הרבה כי את האלהים ירא : אם עשק
רש וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל תתמה על החפץ כי
נבזה מעד נבזה שומר ונבזה עליהם : ויתרון ארץ בכל היא
היא ^{כ"ט} מלך לשרה נעבד : אהב בסף לא ישבע בסף ומי אהב
בהמון לא תבואה גם זה הכל : ברבות הטובה רבו אוכליה
ומה כשרון לבעליה כי אם ראות ^{כ"ט} עניו : מתוקה שנת
העובד אם מעט ואם הרבה יאכל והשבע לעשיר אינו מניח
לו לישון : יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשיר שמר
לבעליו לרעתו : ואכד העשר תהיה בענין רע והוליד בן ואין
בירו מאומה : כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא
ומאומה לא ישא בעמלו שיוסף בירו : וגם זה רעה חולה כל
עמל שבא בן יזה ומה יתרון לו שיעמול לרוח : גם כל ימיו
בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף : הנה אשר ראיתי אני
טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמלו
שיעמל תחת השמש מספר ימי חייו אשר נתן לו האלהים כי
הוא חלקו : גם כל האדם אשר נתן לו האלהים עשר ונקסים
והשליטו לאכול ממנו ולשאת את חלקו ולשמוח בעמלו זה
מתת אלהים היא : כי לא הרבה יזכר את ימי חייו כי האלהים
מענה בשמחת לבו : ויש רעה אשר ראיתי תחת השמש
ורבה היא על האדם : איש אשר יתן לו האלהים עשר ונקסים
וכבוד ואינו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה ולא ישליטנו האלהים
לאכול ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הכל וחלי רע הוא : אם יוליד
איש מאה ושנים רבות יהיה ורוב שיהיו ימי שניו ונפשו לא
תשבע מן הטובה וגם קבירה לא תהיה לו אמרתי טוב ממני
הנפל : כי בהכל באובחשך ילך ובחשך שמו יכסה : גם שמש
לא ראה ולא ידע נחת דוה מזה : ואלו חיה אלף שנים פעמים
וטובה לא ראה הלא אל מקום אחד הכל חולף : כל עמל
האדם לפיחו וגם הנפש לא תמלא : כי מה יותר לחכם מן
הכסיל מה לעני יודע להלך נגד החיים : טוב מראה עינים
מהלך נפש גם זה הכל ורעות רוח : מה שהיה כבר נקרא
שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לדין עם שתקוף ^{כ"ט}
ממנו : כי יש דברים הרבה מרבים הכל מה יותר לאדם :
כי מי יודע מה טוב לאדם בתיים מספר ימי חייו הקלו ויעשם
כצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת השמש :
טוב שם משמן טוב ויום המות מיום תולדו : טוב ללכת
אל בית אכל מלכת אל בית משתה כאשר הוא מן כל
האדם וחלי יתן אל לבו : טוב פעם משחוק כי ברע פנים יטב

(גם) חית א (חב)

קהלת ז חט

כב : לב חכמים בבית אכל ולב פסילים בבית שמחה : טוב לשמע גערת חכם מאיש שומע שיר פסילים : כי כקול חסידים תחת הסיר בן שחק הפסיד גם זה הכל : כי העשק יהלל חכם ויאבד את לב מתנה : טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארץ רוח מגבה רוח : אל תבהל ברוחק לבקום כי כעם בחיק פסילים ינוח : אל תאמר מה היה שהימים הראשונים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה : טובה חכמה עם נחלה ויתר לראי השמש : כי בצל החכמה בצל הפספ ויתרון דעת החכמה תהיה בעליה : ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עותו : ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה גם את זה לעמת זה עשה האלהים על דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה : את הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו : אל תהי צדיק הרבה ואל תתחבם יותר למה תשומם : אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה תמות בלא עתה : טוב אשר תאחז בזה וגם מזה אל תנח את ידך כי ירא אלהים יצא את כלם : החכמה העז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר : כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יתמא : גם לכל הדברים אשר ידברו אל תתן לבך אשר לא תשמע את עברך מקלקל : כי גם פעמים רבות ידע לבך אשר גם אתה קללת אחרים : כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני : רחוק מה שהיה ועמק עמק מי ימצאנו : סבותי אני ולפי לדעת ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל והסכלות הוללות : ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה : ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבון : אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי : לבר ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר ורמה בקשו חשבונות רבים : חן מי בתחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועוז פניו ישנא : אני פי מלה שמר ועל דברת שבועת אלהים : אל תבהל מפניו תלך אל העמוד בדבר רע כי כל אשר יתפץ יעשה : באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה : שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם : כי לכל תפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו : כי איננו יודע מה שיהיה כי כאשר יהיה מי יגיד לו : אין אדם שליט ברוח לכלוא את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו : את כל זה ראיתי ונתת את לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם באדם לרע לו : ובכן ראיתי רשעים קברים ובאו וגמקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר בן עשו גם זה הכל : אשר אין נעשה פתגם מעשה רבעה קברה על בן מלא לב בנני האדם בדם לעשות רע : אשר

אח נחב

חטא עשה רע מאת ומאריך לו כי גם יודע אני אשר יהיה טוב ליראי האלהים אשר יראו מלפניו : ומוב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים בצל אשר איננו ירא מלפני אלהים : יש הכל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אדם כמעשה הרשעים ויש רשעים שמגיע אדם כמעשה הצדיקים אמרתי שגם זה הכל : ושכחתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכול ולשתות ולשמוח והוא ילוננו כעמלנו ימי חייו אשר נתן לו האלהים תחת השמש : כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות את הענין אשר נעשה על הארץ כי גם ביום ובלילה שנה בעיניו איננו ראה : וראיתי את כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את המעשה אשר נעשה תחת השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא : מן כי את כל זה נתתי אל לבי ולבדור את כל זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם אהבה גם שנאה אין יודע האדם הכל לפניו : הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולטורד ולטמא ולזובח ולאשר איננו זוכה בטוב כחטא הנשבע כאשר שבועה ירא : זה רע בכל אשר נעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא רע והוללות בלבבם בחייהם ואחריו אל המתים : כי מי אשר יחבר אל כל החיים יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת : כי החיים יודעים שימתו וחמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר כי נשפת זכרם : גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אברה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת השמש : לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינה כי כבר רצה האלהים את מעשיך : בכל עת יהיו בנדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר : ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חיך הבקך אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבקך כי היא חלקך בחיים ובעמלק אשר אתה עמל תחת השמש : כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה חלך שמה : שכחתי וראה תחת השמש כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא לנבנים עשר וגם לא ליודעים חן כי עת ופגע יקרה את כלם : כי גם לא ידע האדם את עתו פדנים שנאחזים במצודה רעה וכצפרים האחויות בפז בדם יוקשים בני האדם לעת רעה בשתפול עליהם פתאם : גם זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי : עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא אליה מלך גדול וסבב אתה ובנה עליה מצודים גדולים : ומצא בה איש מסבן חכם ומלט הוא את העיר בתחמתו ואדם לא זכר את האיש המסבן והוא : ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסבן בזויה ודבריו אינם נשמעים : דברי חכמים בנותן נשמעים מועצת מושל בפסילים : טובה חכמה מפלי קרב וחוטא אחד יאבד טובה

הרבה

יבד נחב

אל תנח ידך כי אינה ידע אי זה יכשר הזה אי זה ואם שניכם
כאחד טובים : ומתוך האור טוב לעינים לראות את השמש :
כי אם שנים הרבה יהיה האדם בכלם ישמח ויזכר את ימי
החשך כי הרבה יהיו כל שבא הכל : שמח בחור בילדותה
ויטיבה לבך בימי בחורותיה והלך בדרכי לבך ובמראי עיניה
ידע כי על כל אלה יביאך האלהים במשפט : והסר פעם מלבך
והעבר רעה מפשרך כי הילדות והשחרות הכל : יב וזכר
את בוראך בימי בחורותיך עד אשר לא יבאו ימי הרעה
והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בדם חפץ : עד אשר לא
תחשך השמש והאור והחם והבוכים ושכו העבים את
השם : ביום שזעו שמרי הפית והתעותי אנשי החיל ובטלו
המחנות כי מעטו וחשכו הראות בארבות : וסגרו דלתים בשוק
בשפל קול המחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר :
גם מנבה יראו ותתחיתם בדרך וינאץ השקר ויסתכל החנב
ותפר האכזבה כי הולך האדם אל בית עולמו וסכבו בשוק
הסופדים : עד אשר לא ירחק יחסי חבל הפסח ותרחץ גלת
הזהב ותשבר כד על המפוע ונרוץ הגלגל אל הבזר : וישב
העפר על הארץ כשהיה ודרות תשוב אל האלהים אשר
נתנה : הכל הכלים אמר הקהלת הכל הכל : ויתר שהיה
קדלת חכם עוד למד דעת את העם ואזן ותקד תקן משלים
הרבה : בקש קדלת למצא דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת :
דברי חכמים בדרבנות וכמשמרות נטויעים בעלי אספות נתנו
מרעה אחד : ויותר מהמה בני הזר עשוות ספרים הרבה אין
קץ ולחג הרבה ינעת בשור : סוף דבר הכל נשמע את האלהים
ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם : כי את כל מעשה
האלהים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע :

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם : סימן יתקין

ס רבתי

ק"י : שיר של יום אהת הראה : ומולדיו ב' ס"ח : בראשון קורין ו' אגוסט בסדר כי תשא ראם אהת אומר אל : ולמענין קורין בספר חורש שנים לפי סדר היום אם סוף יום ראשון של חול
המועד קורין וזכום השני וזכום השלישי : וכן כל סדר יום ויום : ומענין וזהו ביום כל גוג : ים טהגים לכוזר נ"כ את יום תג הסוכות סוף בברכות : הספירה בשבת חול המועד של סוכות מה
שליש כן בשבת חול המועד של פסח שלישי וזכרון יום טוב בספירה ובמסר"י כ"ל ים טעמים על זה :

קריאה לשבת וחול המועד של סוכות

לא חוכד לראת אתפני כי לא יראני האדם יחי : ויאמר יהוה
הנה מקום אתי ונצבת עלי הצור : והיה בעבר כבדי ושמתיה
בנקרת הצור ושבתני כפי עליה עד עברי : וחסדתי את כפי
וראית את אחרי ופני לא יראי : יביש ויאמר יהוה אל משה
פסל לך שני דתת אבנים כראשנים וכתבתני על הדלתות את
הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שפרת : והיה
נכון לבקר ועלית בבקר אלדך סיני ונצבת לי שם על הראש
ההר : ואיש לא יעלה עמך ונס איש אל ירא בכד הדת גס
הצאן ותבקר אל ידעו אל מול הדת ההוא : המשי ופסל שני
לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ועל אלדך סיני
כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים : ויהי יהוה
בען ויתעצב עמו שם נקרא בשם יהוה : ויעבר יהוה ויער

הרבה : י זכובי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר מחכמה מכבוד
סכלות מעט : לב חכם לימינו ולב בסיל לשמאלו : וגם בדרך
כשהכל הולך לבו חסר ואמר כלל סכל הוא : אם רוח המושל
תעלה עליה מקומה אל חנה כי מרפא ינית חמאים גדולים :
יש רעה ראיתי תחת השמש בשונה שיצא מלפני השליש :
נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל ישבו : ראיתי
עבדים על סוסים ושרים הולכים בעבדים על הארץ : חופר
גומץ בו יפול ופורץ גדר ישכנו נחש : מסיע אבנים יעצב בהם
בנקע עצים יסכן בהם : אם קרה הכרזל והוא לא פנים מלכל
וחילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה : אם ישף הנחש בלוא לחש
ואין יתרון לבעד הלשון : דברי פי חכם חן ושפתות בסיל
תבלענו : תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה :
והסכל ירבה דברים לא ידע האדם מה שיהיה ואשר יהיה
מאחריו מי יגיד לו : עמל הכסילים תניענו אשר לא ידע ללכת
אל עיר : אי לך ארץ שמלכך גער ושריך בבקר יאכלו :
אשריך ארץ שמלכך בן חורים ושריך בעת יאכלו בגבורה
ולא בשתי : בעצלותים ימך המקרה ובשפלות ידים ילך
הבית : לשחוק עשים לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה את
הכל : גם במדעה מלך אל תקלל ובחדרי משכבה אל תקלל
עשיר כי עוף השמים יודיק את הקול ובעד כנפים הבונים כחוב
יגיד דבר : יא שלח לחמך על פני המים כי כרוכ הימים
תמצאנו : תן חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה
רעה על הארץ : אם ימלאו העבים נשם על הארץ יריקו ואם
יפול עץ בדרום ואם בצפון מקום שיפול העץ שם יהוא : שמר
רוח לא ידע וראה פעמים לא יקצור : פאשר אינה יודע מה
דקה תחת בעצמים בבטן המלאה ככה לא תדע את מעשה
האלהים אשר יעשה את הכל : בבקר זרע את זרעך ולערב

ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את ידיהם
הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה
אמרת ידעתיה בשם וגם מצאת חן בעיני : ועמה אסינא
מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא
חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה : ויאמר פני ילכו והנחתי
לך : ויאמר אליו אם אין פניך דרכים אל תעלנו מזה : ובמה
ידע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלא בלכתך עמנו
ונפלנו אני ועמך מפל העם אשר על פני הארמה : פ יי
ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה
כיימצאת חן בעיני ואדעך בשם : ויאמר הראני נא את כבודך :
ויאמר אני אעביר בליטובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך
ותנחי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם : ויאמר ויהי

קריאה לשבת

פני יקרא יְהוָה יְהוָה אל רחום ותנח אֶרֶץ אֲפִים ורכ־חֶסֶד
 ואמת: נָצַר חֶסֶד לְאֲלֹפִים נִשְׂא עֵינָיו ופָשַׁע וְחַטָּאת וְנִקְהָ לֹא
 יִקְהָ פָקֶד. | עֵינָיו אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בָּנֵי בָנִים עַל־שְׁלֹשִׁים
 וְעַל־רַבְעִים: וַיִּמְדַּר מֹשֶׁה וַיִּקְדַּ אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה: וַיֹּאמֶר אֶם־
 נָא מִצְאֵחֵיחַן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יִלְדֵּנָא אֲרֹנִי בְקֶרְבְּנוּ כִּי עַם־קָשֶׁה
 עָרַף הוּא וּסְלַח־לְעוֹנָיו וּלְחַטָּאתָנוּ וְנִחַל־לָנוּ: וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנֹכִי
 בְרִית בְּרִית נָגִד כָּל־עַמְּךָ אַעֲשֶׂה נִפְלֹאת אֲשֶׁר לֹא־יִבְרָאוּ כָּל־
 הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אַתָּה בְּקֶרְבּוֹ אֶת־
 מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־נִזְרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ: שִׁשׁ שְׁמֹר־
 לָךְ אֶת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶךָ הַיּוֹם הַנֶּה גֵרֶשׁ מִפְּנֵיךָ אֶת־הָאֲמֹרִי
 וְהַכְנֵעֵנִי וְהַחֲמִי וְהַפְרִיז וְהַחֲזִי וְהִכּוּסִי: הַשְׁמֹר לָךְ פֶּן־תִּכְבַּר
 בְּרִית לַיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בֹּא עֲלֶיהָ פֶּן־יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ
 בְּקֶדְבְּךָ: כִּי אֶת־מִזְבְּחָתָם תַּחֲצִיץ וְאֶת־מִצְבַּתָּם תִּשְׁבֹּרֵן וְאֶת־
 אֲשֵׁרֵי תִכְרֹתֶיךָ: כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָאֵל אֲחֵר כִּי יִהְיֶה קָנָא שְׂמוֹ
 אֲדָנִי קָנָא הוּא: פֶּן־תִּכְבַּר בְּרִית לַיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזִנּוּ | אַחֲרֵי
 אֱלֹהִים וַיִּבְחֻ לְאֱלֹהֵיהֶם וַיִּקְרָא לָהֶם וַאֲכָלֹת מִזְבְּחֵם: וְלִקְחֹת
 מִבְּנֵיתָיו לְבָנֶיךָ וְזִנּוּ בְּנִתָּיו אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְהִזְנוּ אֶת־בְּנֶיךָ אַחֲרֵי
 אֱלֹהֵיהֶם: אֲלֹהֶיךָ מִסִּכָּה לֹא תַעֲשֶׂה־לָּךְ: שִׁשִּׁי אֶת־הַנּוֹצֹת
 תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֹּת אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ
 הָאָבִיב כִּי בַחֹדֶשׁ הָאָבִיב יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם: כִּלְפָטֹר רֹחַם לִי
 וּבְכָל־מִקְנֶךָ תִּזְכֹּר פֶּטֶר שׁוֹר וְשֵׂה: וּפֶטֶר חֶמֶד תִּפְדֶּה בְשֵׂה
 וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפְּתוּ כָּל בְּכוֹר בְּנֶיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא־יִירָאוּ פָנַי
 רִיקָם: שִׁשַּׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת בַּחֲרִישׁ
 וּבְקִצִּיר תִּשְׁבֹּת: וְחַג שִׁבְעַת תַּעֲשֶׂה לָּךְ בְּכוֹרֵי קִצִּיר חֲמִים
 וְחַג הָאֵסִיף תִּקְוַת הַשָּׁנָה: שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה יִרְאָה כָּל־
 מִזְבֹּחַךְ אֶת־פָּנַי הָאֵרֶן | יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי־אֹרִישׁ גּוֹיִם
 מִפְּנֵיךָ וּדְרִתְכֵתִי אֶת־גִּבְלֶךָ וְלֹא־יִתְחַד אִישׁ אֶת־אֶרְצְךָ בְּעִלְתָּהּ
 לְרֹאשׁ אֶת־פָּנַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה: לֹא־תִשְׁחַט
 עַל־חֶמֶץ דָּם־זִבְחִי וְלֹא־יִלֵּן לְבָבְךָ וְכָח חֵג רִפְסָה: רֵאשִׁית בְּכוֹרֵי
 אֲדָמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשֹׁל גִּדִּי בַחֲלֵב אִמּוֹ:

ואומר המעיד הברכות וזהם : והנה ישראל וכוונתם לפי שבה הברכות היה בכל יום קרבן אחד מארבע בתי' על פסח שהיה בכל שבעה ימים הקדשות שזה : ואומרים יקום שורק מי שצריך לחקך ולקבל : אשרי יבגלו : חיי קדים : ותחמלנן ומספ של יום טוב ואומרים זו הח יום השבת הנה וזה יום חג הסוכות הנה : ואומרים וניום השבת ואחר כך הקרבן שקראו בספר תורה שנים * ומנחתם ונסכים :

חזק ברכו את " המבורך :
ברוך " המבורך לעולם ועד :

בְּרַק אֶתָּה יִרְאֶה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרָם מְעַרֵּב עַרְבִים
בְּתַכְתֵּמָה פֹּתֵחַ שַׁעֲרִים וּבְתַבְנִית מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַיָּמִינִים

השבעה ביום השמיני : שמיני טבם לברך
 קהל מלכם בשלח את העם לדרכם ביום
 השמיני : שמיני יחד אור עט לקרבן טוב מעט
 ביום השמיני : שמיני כפור ומנוח דוחה לקיים
 צווי עונות מוחה ביום השמיני : שמיני לעודף
 שמחה לראות לנענע שמיני בעשותו נוראות
 ביום השמיני : שמיני מזמן לעתיד לבא לשמח
 בו עם קרובו ביום השמיני : שמיני נקרא עצרת
 לאום כאישון נגצרת ביום השמיני : שמיני
 סדורה ברתות ובו נכרתו שלש עשרה
 בריתות ביום השמיני : שמיני ערוך התחומים
 בו להציל מפוערת גנון והציל ביום השמיני :
 שמיני פים בו להתכן למכות טבח והכן ביום
 השמיני : שמיני צווי לומר זמן ולברך האל
 הנאמן ביום השמיני : שמיני קבוע רגל בפני
 עצמו לשמוח בו עמו ביום השמיני : שמיני
 רצוי להקריב קרבן בו לברו למלא כל הארץ
 כבודו ביום השמיני : שמיני שיר בו לברו
 למלל לגמור בו את הלל ביום השמיני :
 שמיני תת ברכה בפני עצמה לנותן לעוף כח
 ועצמה ביום השמיני : שמיני דורשי נצוח
 יחודך אנא להשתחות באים ברוב חסדך :
 יחש עזרם מקודש בזכות חסידך בעזרת
 שוררו על הים סהרדי בגילה ברנה בשמחה
 רבה ואמרו בודם :

מי כמוכה פאלים ירוה מי כמוכה נאדר בקודש נורא תהלות עושה
 פלא : מלכותך ראו בניך בנקע ים לפני משה :

טועני עול מלך אל אמונה ישובו בסכה שבעה
 באמונה בנתנו חלק לשבעה וגם
 לשמונה לקראת זה ישענו להחיש שבעה
 חשמונה זה צור ישענו פצו פה ואמרו :

י ימלוך לעולם ועד : ונאמר כי פדה י את יעקב ונאלו מיד חזק ממנו :
 מחיל אל חיל הולכים נסעו מסכה ודשמוח

בשמיני

ומבדיל בין יום ובין לילה ירוה צבאות שמו : אך חי וקם תמיד ימלוך
 עלינו לעולם ועד :

אעניד לך תפארה והלל ביום שמיני העצרת
 בליל גבורותיך ברב עם אמלל דוד
 מעביר יום ומביא ליל : ברוך אתה יי המעריב
 ערבים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת : תורה ומצות תקים ומשפטים
 אותנו למדת על כן ירוה אלהינו בשכבנו ובקומנו נשית
 בתוקך : ונשמח בדברי תלמוד תורתך ובמצותיך לעולם ועד כי
 הם חיינו וארך ימינו וברם נהנה יומם ולילה : ואהבתך אל תסיר
 ממנו לעולמים :

הזכר לעטרנו בשנת טובותיך ונרוה מרשן
 ביתך זכור לדורשיך יושבי ביתך
 חסד נעורים וכלול אהבתך : ברוך אתה יי
 אוהב עמו ישראל : קריאת שמע תמצא לעיל

אמת ואמונה כל זאת וקם עלינו כי הוא ירוה אלהינו ואין זולתו
 ואנחנו ישראל עמו : הפורנו מיד מלכים מלכנו הנאדרנו מכף כל
 העריצים : האל הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל איבי נפשנו :
 העושה נדורות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר השם
 נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלינו המדריכנו על כמות איבנו
 וידם קדנו על כל שונאינו העושה לנו נסים ונקמה בפרעה אוחות
 ומופלים בארמת בני חם המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא
 את עמו ישראל מתיכם לתורת עולם המעביר בניו בין גזרי ים
 סוף את חוקיהם ואת שונאיהם בתרונות טבע וראו בניו גבורתו
 שבתו ותורו לשמו : ומלכותו ברצון קבלו עליהם משה ובני ישראל
 לך ענו שירה :

שמיני אשפוך לב ונפש כמים לפני רוכב
 בגאותו שמים ביום השמיני : שמיני
 בכהנה לשרת משרת וניניו קרא משה לאהרן
 ולבניו ביום השמיני : שמיני גזרת דת גשמים
 אם רב ואם מעט גרשמים ביום השמיני :
 שמיני דרש לאות ברית להנצל בו מאף
 שארית ביום השמיני : שמיני הוכן לנאמנה
 תן חלק לשבעה וגם לשמונה ביום השמיני :
 שמיני ותר לסופה עוצרים לישוב בבתים
 ובתצרים ביום השמיני : שמיני זמן לבהמה
 להרצות פני שוכן רומה ביום השמיני : שמיני
 חקר לאספו עם שבעה מפני טורח יולדת

מעריב ר"ל שמיני עצרת

ושמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם • ופרוס עלינו
סוכת רחמים ושלום :

פונים מסכה לביתם לישוב • צקון לחשם
הקשב • קוראי רוממותיך שמך לחשב •

תפרוס עלינו סבת שלומך תהלות יושב •
ברוך אהרן יהודה הפרוס סוכת שלום עלינו ועד כל עמי ישראל
ועד ירושלים :

וידבר משה את מועדי יי אל בני ישראל :

ח"ק שח"ע תולא בליל א' של סוכה • ק"ס טלוט ק"י אדון עולם :

יוצר לשמיני עצרת

האל

בתעצומות עזך הגדול בכבוד שמך • הגבור לנצח ותנורא בנוראותיך • המלך
היושב על כסא רם וגשא :

שוכן עד מרום וקדוש שמו וכתוב רננו צדיקים ביי • לישרים נאווה תהלה •
בפי י שרים תתרוםם :
ובלשון ח סידים תתקדש :
ובשפתי צדיקים תתברך :
ובקרוב ק רושים תתהלל :

ובמקדוה רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמך מלכנו בכל דור ודור שכן תוכת כל היצורים לפניך יי אלהינו ואהי אבותינו
להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדרר ולנצח לברך לעלה ולקלם על כל דברי שירות ותשבחות דור בן ישי עבדך משתחא :
ובכן ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ : כי לה נאה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה
הלל וזמרה עוז וממשלה נצח גדולה וגבורה תהלה ותפארת קדושה ומלכות : ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש ומעולם
ועד עולם אתה אלהינו ברוך אתה יהוה אל מלך גדול ומהילל בתשבחות אל ההודאות אדון הנפלאות בורא כל הנשמות רבון כל
המעשים הבורר בשירי זמרה מלך יחיד אל חי העולמים :

יתגדל ויתקדש שמוה רבא בעלמא די ברא כרעותיה וימליק מלכותיה בתיכון וביומיון ובחי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו
אמן : יתא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך וישפח ויתפאר ויתרוםם ויתנשא ויתהדרר ויתעלה ויתהלל שמייה דקדושא
ברוך הוא לעילא מן כל ברכתא ושידחא חשבונתא ונחמתא דאמין בעלמא ואמרו אמן :

חזן ברכו את יי המבורך : קדל יחזן ברוך יי המבורך לעולם ועד :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך • עושה שלום ובורא את הפל :
אור עולם באוצר חיים אורות מאופל אמר ויהי :

מיוסר ע"פ א"ב

אום באישון ננצרת • חשך אותה מבצורת • ביום השמיני עצרת : באחי
בתחנון לפניך • לחלות את פניך • ביטה ופקח עיניך : גלה לה יומך •
וחמל :

אום זו ישראל : באישון • שחזור
בס ירננו כלשון : חשך •
לי מעשה : מבצורת • רעבון :
ביום • ר"ל נחלה זו שחפלין
בשע : ביטה כמו הכעס : יומך

אום באישון ננצרת דיא ישראל וואש נאט היט זיין וויא ראש שווארץ עצה מיט דער תפלה וואש מיר ביטן אום שמיני עצרת באחי בתחנון
אפיל פון דעם אונ חשך אותה מבצורת היט זיא פון הנגדר ביום השמיני לפניך איה בין גיקמן מיט גיבעט צוא דיר לחלות את עיך צוא ביטון ריך
ביטה

קן סגולה : הזמני : הקל : וסכות
וקבל : מעני : תפלות : בתבליט
בסוף וואו ש' : במעמדם בתפלות :
לעורדם : לחוקם : קדומים : אלו
הזכות : צאצאיו : בניסם : עקלו
לשון עקום : עין ולב : זה נהליק
שואל ענינים ולנס של יסדאל :
תנאום : הדבר : ויעורר : רל
החיות התמים : עליות : שמים :
להרביד : לי רביד וקשט : להדמם
להכרית ולהשקט מלכות : שור :
רלס : ברתמך : לי תמיד : קרב :
מלחמה : וממחמה : שר :
מסבך : מה שמקום מתוך : צקון
שפית חלחם : ארבעה : שש קול
שזון וקול שומה קול חתן וקול בלה :
תבחישה : לשון חבוב וואו לשון
הפסק : עגומים : לשון אבילות
בבני

וחמול על עמך ושמחה ישנו מעמך : ביום השמיני : שמחות הזמני וסכות
נא מעני : קדוש : הורשים בתכלית מועדם : גשמי נרכות במעמדם : צפה
נא לעורדם : השקיפה עליהם ממרומים : וזכור ברית שלשת קדומים :
והמלא על צאצאיו רחמים : ואם עקלו ברשע : חוסה ועבור על פשע
והצמח למי ישע : וזעקים אליך בכל לב : הרופא לשבורי לב : בוגן מקום
עין ולב : חטאם תנאום לכפר : וברית אד תפר : בזכות אמרי שפר :
טוב השוכן רומה : חיש יום נחמה : ועורר ישני אדמה : יה שוכן עליות
ורב העליות עתה בנס גליות : כר שושניך להאביר : ואוהביך שמחות
להרביד : במלכות משיח בן דוד : למעלה למעלה לרומם : בית מקדשך
השמים : צרים מנו להדמם : מהללים לך בתגינתם : שור קהד עדתם :

ושמע קול זעקתם : נגדך בתחן עומדים : ועל דלתותיך שוקדים : ואותך בהתמר מיוחדים :
שיחתם לפניך יערב : וחשבם מיום קרב : וממחמה כי לא תקרב : עמדם רוב ברכות :
וחיים ארוכות : עדי עד מאריכות : פתח למו אוצרך : וקום עלימו אמריך : ואל יבשו מסבךך :
צקון לחשם תשמע : וקול מבשר להשמע : טובות ונחמות במשמע : מולות ארבעה להחשישה :
ולעורתנו חיושה : וצורריך תבחישה : רם על רמים : שמח נפש עגומים : בבנוי כמו רמים :

שבחה

ישראל פון דעם גלות כל שושניך להאביר אלי דיניי פיינט צוא מאכין פון
לירן ואוהביך שמחות להרביד און דיניי ליבי ישראל ציר אן מיט פרייד
במלכות משה בן דוד מיט דער מלוכה פון משיח בן דוד : למעלה למעלה לרומם
דוא זאלשט זיין גאנץ דורך דער הייבין בית מקדשך השם צוא באוין דעם
וויסמן בית המקדש צרים מנו להדמם צו בשניידן אונזרי בליידנר סחללים
לך כתינתם זיין טואין דרך לובין אין זייער יום טוב שור קול עומם קק
אוף דעם איין זאמלונג וואש זיי זאמלן זיך איין אין שול ושמע קול זעקתם
און הער צוא זייער נישרייא ענד בחתן עומדים אקניין דיר שטייאיין זיין
מיט תפלה ועל דלתותיך שוקדים און איילין צוא גיין אוף דיא טירין פון
דער שול ואוחר בהתמר מיתדים און צוא דיר טואין זיין המיד לייאנין
קריאת שמע שיחתם לשון יערב זייער תפלה זאל פאר דיר זים זיין ונחשם
מיום קרב און פאר מייד זיין פון מלחמות וממחמה כי לא תקרב עש זאל צוא
זיין ניט גינערנן קיין בראך עמדם רוב ברכות קריין זיין מיט פיל ברכות
וחיים ארוכות און מיט ליינג לעבין עדי עד מאריכות אייבג לעבן פתח לבו אצור
עפין זיין דיניי אוצרות וקום עלימו אמריך און זיין מקיים אוף זיין דיניי
גומי רייד ואל יבשו מסבך און זיין זאל ניט פאר שעמט ווערן פון דיין
האפונג וואש זיין האפין צוא דיר צקון לחשם תשמע הער צו זייער תפלה
וקול מבשר להשמע צו מאכן הערין די ישראל איין קול פון גומי בשורות
טובות ונחמות במשמע איין גומי טרייסמונג קולות ארבעה להחשישה צוא איילין
די פיר קולות פון דער גאולה וואש וועט גינאנט ווערין פאר ריזשלים
וויא אין פסוק שטייט קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול בלה ולעורתנו
חיושה און צו אונזר הילף אייל וצורריך תבחישה און דיניי בליידנר וואש
לייגין אין אונזר גאולה זאלשטו זיין אוף מאכן לייקנין רם על רמים

נאט

ביטה ופקד עיניך קק און עפין דיניי אונזין גלה לה יומך אנפלעק צוא איר
דעם קין פון דער גאולה וחמול על עמך און דער בארים זיך אובר
דיין פאלק ושמחה ישנו מעמך און פיל פרייד זאלין זיין גרייבין פון דיר
ביום השמיני דעם אכטין טאג פון סכות שמחות הזמני פיל פרייד גרייט מיר
אן וסכות נא מעני און פר נעם מיין תפלה קדוש הייליגער נאט הורשים בתבליט
מערס זיין טואין נאט ביטן מיט תפלה אין סוף פון זייער יום טוב
גשמי נרכות במעמדם אין זייער גיבעט טואין זיין ביטן רעגין פאר איין
גדבה צה נא לעורדם ביטן מיר דוא זאלשט קקן צוא שטארקין זיין
השקיפה עליהם ממרומים קק אף זיין פון דעם הימל חכור ברית שלשת קדומים
און גריינג דעם ברית פון דיא דרייא אבות והמלא על צאצאיו רחמים
און ווער דער פולט אף זייערי קינד מיט רחמנות ואם עקלו ברשע און
ווען חס ושלום זיין האבן פאר דיר גינדרנט חוסה ועבור על פשע והצמח למי
ישע האב אף זיין רחמנות און פאר גיב זיין דיא זינד און שפראץ צו
זיין איין הילף וועקים אליך בכל לב דיא ישראל שרייאן צו דיר מיט דעם
גאנצין הארצין הרמא לשבורי לב דוא זאלשט היילין צוא דיא וואש האבן
אגיבראבין הארץ כון מקום עין ולב פרייט אן דעם בית המקדש וואש די
ישראל האפין אף אים מיט דעם גאנצין הארצין חטאם תנאום לכפר וברית
אל תפר זייערי זינד זאלשטו זאגן צוא פר געבין און דעם ברית זאלשטו
ניט פר שטערין בזכות אמרי שפר אין דעם זכות פון שייני לוב טוב השוכן
רומה נאט וואש רואט אין רוכין הימל חיש יום נחמה אייל דיא גאולה
ועורר ישני אדמה און זיין מורה דיא מתים וואש ליגן אין דער ערד יה
שוכן עליות ורב העליות נאט וואש רואט אין רוכין הימל און איז אבשעפר
פון אלי בשעפניש עתה בנס גליות בעטין מיר דרך דיניינא זאמיל איין דיא

יוצר רשמיני עצרת

שְׁבַחָהּ בְּפִימוֹ מִתְנִים • וְגִדְלָהּ בְּלִבָּם מִשְׁנִים • וַיַּחֲדֶךָ בְּכָר יוֹם עֹנִים :
חֵן תִּקְפִּים שֶׁבַח וְהוֹדִיה רוֹחֵשִׁים • וְרוֹנִים רוֹעִשִׁים וְלֹא חֲשִׁים • וְאוֹתָךְ
מַעֲרִיצִים וּמִקְרִישִׁים קְדוֹשׁ :

בבני ר'ל כנות המקדש : מתנים
 תספרים : משנים : לשון ושגות
 לנכד :

ובשכל יום טוב בשבת אומרים כן בכל יודך אל ארון לאל אלהי שבת ואהיב תתחילת תהיך לליל ארבע

המאיר לארץ ולחרים עליה ברחמים ובטובו מתרש בכל יום
 המיד מעשה בראשית : מה רבו מעשיך יי בלם
 בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך • המלך המרומם לבדו
 מאז המשבח והמפואר והמתנשא מימות עולם : אלהי עולם
 ברחמיו הרבים רחם עלינו ארון עזנו צור משגבנו מנן
 ישענו משגב בעדנו : אל ברוך גדול דעה • הכין ופעל זהיר
 חמה טוב יצר כבוד לשמו • מאורות נתן סביבות עזו • פנות
 צבאו קדושים רוממי שדי המיד מספרים כבוד אל וקדושתו :
 התברך יי אלהינו בשמים ממעל ועד הארץ מתחת על כל שבה
 מעשה ידיה ועל מאורי אור שעשית (שיצרת) חמה ופארה סלה:
 התברך לנצח צורנו מלכנו ונואלנו בורא קדושים יששכר שמך

שם המחבר בראשי התורות אמתי בירבי שפטיה חזק

אֲרָאִים וּמִלֵּאכִים מִקְרִישִׁים וּמִכַּרְבִּים • לְמֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים : מוֹכְנִים
וְעֹרֹכִים • בְּכַנְפֵיהֶם סוֹכְכִים • יוֹם יוֹם מַמְלִיכִים • לְמֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים : תְּקִיפֵי שִׁרְפִים • תְּשַׁבְּחוּת מִיָּפִים • לְמֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים : יָקָר
אֱלֹהֵי אֱלֹהִים יוֹרְבֵי רֶבֶבן צְפוּפִים רֹאשֵׁיהֶם בּוֹפְפִים לְמֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים :
בַּחֲוֵרֵי מַרְכָּבָה • מְרֻנָּם בְּאַחֲבָה • לְמֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים : יְהוֹדוּן יוֹצֵבָא •
בַּחֲוֵרֵי שִׁירָה עֲרִיכָה • לְשׁוֹרֵר בַּחֲבָה • לְמֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים : רִגְיוֹן הַנֶּהַר
מְאוֹד חֵשׁ יוֹמָהָר • לְמֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים : בּוֹ לְהַמְהָר חֲשַׁמְלִי זֹהָר • חֲרוֹשׁ
שִׁיר דְּהַנֶּהַר • לְמֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים : יְשׁוֹרֵר מִיכָאֵל • וַיִּזְמַר גְּבִרְיָאֵל לְמֶלֶךְ

אראלים הם מלאכים : יקר
 אלפים ורבות מלאכים
 מעופפים וראשים צפופים תחת
 איהם : בחורי • מלאכים האומרים
 ומתכבדים עליהם : יהודון • מלאכים :
 יוצבא • לשון קצין : רגיון • זה נהר
 דגור : ויומר • לשבת לחיים :
 חשמלי וזר • המלאכים טובלים בנהר
 דגור ו"פ ואה"ל אומרים שיה וזה
 שאלו אומרים בקדושה ובטהרה :
 חרוש • מהדסים שיר בלעק
 ונועה • ג'ל לשון לעקס : פוחד
 בר פרוש מכת פחד של מורס מתקרב
 ומסס אה עלאו אל הקר : מעומ
 פרוש דגור של הפלוח עיראל תקבן
 מרגלמן

ישראל דעם עון העגל יום יום ממלכים אלי טאג מאכן זיין קנינן לשלך
 מלכי המלכים תקיפי שרפים דיא שטארקן ברעניגריני מלאכים חשבנות מופים
 זאגן שייני לוב לשלך מלכי המלכים יקר אלפי אלפים דיא ווערדיני מלאכים
 פיל טויזנט ורבי רבבן אונ פיל צעהן טויזנט צפופים זיין שוועבין ראשיהם
 כופים זייער קאפ בייגן זיין איין לשלך מלכי המלכים בחורי מרכבה דיא אוש
 דער וויילטי מלאכים וואש זעגן אין דער מרכבה ראש
 אין דער פסא הבבור טרנים באהבה זיין לובן מיט גרוש
 ליבשאפט לשלך מלכי המלכים יהודון יוצבא דיא מלאכים וואש הייסן יהודון
 זאמלן זיך איין בחור שירה עריכה מיט שונורייט פון איין זיס גזאנג לשורר
 בחבה צוא זינגן אונ לובין מיט ליבשאפט לשלך מלכי המלכים רגיון הנהר
 דער טייך און דעם הימל וואש היישט רגיון ראש אין דער נהר
 דיגור מאוד חש ויומר איילט זיך זייער צוא לובין לשלך מלכי המלכים בו להמיה
 אין אים זאגן זיך מטרר חשמלי וזה דיא מלאכים וואש זעגן אייטל
 ליכט חרוש שיר להנהר אז זיין ווילן דער גיגאן איין שירה צוא זינגן
 לשלך מלכי המלכים ישורר מיכאל ער טוט זאגן איין שירה מיכאל ויומר
 גבריאל

נאט וואש איז העביר פון אלי תוכי שמח נפש ענונים דיא טראווידיג ישראל
 באך דער פרייאין בבני כמו רשים מיט דעם גיבייא פון דעם רובין בית
 המקדש שבת בשמו מתנים דיין לוב טואן זיין ריידן מיט זייער מול
 וגדל בלבם משגים אונ דיין גרושקייט טואן זיין און זייער הארץ שארפין
 ויחודך בכל יום ענונים אונ טואן דך איינציגן פד אגאט אלי טאג הוקפים
 שבת והודיה רוחשים זיין שטארקן זיך אין נאמש לוב ורוננים אונ זינגן רועשים
 ולא חשים זיין טואן לובין נאט מיט גרוש גשריין אונ טואן נים שווייגן
 ואותך מעריצים ומקדשים אונ דך נאט טואן זיין שטארקן אונ היילגן קדוש
 רבקה דער דא : זיין הייליג :

אראלים דיא מלאכים וואש זיין היישין אראלים ומלאכים אונ אנדרי
 מלאכים מקדישים ומברכים זיין הייליגן אונ לובן לשלך מלכי המלכים
 צוא רבקה דער קינג איבר אלי קנינן מוכנים וערכים דיא מלאכים
 וואש זעגן המיד אן גיברייט צום דינקט פון רבקה בכנפיהם סוככים מיט
 זייערי פליגל דעקן זיין צו זייערי פים וואש זיין האבן איין גשטאלט
 ויין די פים פון איין קאלב ברי רבקה ואל נים דער מאנן צוא דיא

יצר לשמיני עצרת

**השלום • חסנם בצדק ושלום : טובות לכללם • יקר להכלילם • בבור
הנחלים • למעלה לעלם • מלא משאלותם • נהוג בשמתתם • שמח ערתם •
עורר פרותם • פנה לחננם • צמת מענם • קבל מענם • רומם המונם • שמור
הדורים • תקומם עדרים • ונרומם בקרעך גזרים • עורר וכו' עד גאל ישראל**

הובילם • כניסם • חסנם • חסם • חסם
להכלילם • לעטרים • פנה • פנה
וחתן לוחם • צמת • לשון כריחה •
מענם • ענו'ם • המענים לוחם • מענם
הפסח • הדורים • ישראל שמהדריס
בחלום • בקרעך • פירוש כקריעת
יס סוף :

ומהפליג ש'ע חמלא בליל ראשון של סוכות • וגומרין את ההלל : ק"ש עיר של יום אלה הלא ומוציאין ב' סוף ומתחילין לקרות בתחא בפרשת ראש עשר העשר ואין חילוק בין אם הל בליל
או כשתל בחול חמני שמו וזמן העשרות רק בשבת קורין שבעה גברי ובחול חמשה גברי רק בשאר ימים טובים יש חילוק כשתל בשבת מתחילין עשר העשר ובחול מתחילין כל הסוכות : וצ"ל למפסיד
בפרשת פסח : ביום השמיני עשר :

יהוה יהוה בך חמא : נתון תתן לו ולא ירע לבבך בהתקן לו
פי בגלל : הדבר הזה יברכה יהוה אלהיך בכל מעשיך ובכל
משלת ידך : פי לא יחדל אביון מקרב הארץ עליך אנכי מצוה
לאמר פתח תפתח את ידך לאחיה לעניך ולאבינך בארץ :
ס פי ימכר לך אחיה העברי או העבריה ועבדך שש שנים
ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך : וכי תשלחנו חפשי
מעמך לא תשלחנו ריקם : העניק תעניק לו מצאנך ומרגנך
ומיכבדך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו : וזכרת כי עבד היית
בארץ מצרים ויפרך יהוה אלהיך עליך אנכי מצוה אתה רכב
הזה היום : יהוה בריאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת
ביתך פירש לו עמך : ולקחת אתה מרגע ונתתה באונו
ובדלת יהוה לך עבד עולם ואם לאמתך תעשה כן : לא יקשה
בעיניך בשלחה אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר
עבדך שש שנים וברכה יהוה אלהיך בכל אשר תעשה : פ ישראל

עשר תעשה את בלתיבואת ורעך היצא השדה שנה שנה :
ואכלת לפני : יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשבן
שמו שם מעשר דגנה תירשת ויצדקה ובכרת בקרך וצאנך
למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך בלתימים : וכיירבה
ממך הרבה פי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם פי יברכה יהוה אלהיך :
ונתתה בכסף וצרת חספס בידך והלכת אל המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך בו : ונתתה הכסף בכל אשר תאווה נפשך
בבקר ובצאן ובין ובשקר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת
שם לפני יהוה אלהיך ושמת אתה וביתך : והלוי אשר
בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונתתה עמך : ס מקצת
שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה השנה ההוא
והנתת בשעריך : ובא הלוי כי אין לו חלק ונתתה עמך ותנן
והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכה
יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה : יי ס מקץ שבע
שנים תעשה שמטה : וזה דבר השמטה שמת כל פעל משה
ידו אשר ישה כרעיו לא יגש את ידעיו ואת יאיו כי יקרא
שמטה ליהוה : את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אהיך
תשמט ידך : אפס כי לא יהיה לך אביון כי יברך יברכה
יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה : רק אם
שמע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כד המצוה
הזאת אשר אנכי מצוה היום : כי יהיה לך ברכה כאשר דבר
לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשקל בגוים רבים
ובך לא ימשלו : ס פי יהיה בך אביון מאחד אחיך מאחד
שעריך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך
ולא תקפץ את ידך מאחיה האביון : כי פרחת תפתח את ידך
לו והעבט העביטנו די מחברו אשר יחבר לו : השמר לך פן
יהיה דבר עסילבבך בלעל לאמר קרבה שנתהשבע שנת
השמטה ורעך עינך באחיה האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל

כשתל אתרן של פסח או יום שני של שבועות בחול מתחילין לקרות כל הסוכות
בליל הסוכות אשר ילך בבקרת ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה
אלהיך לא תעבד בבכור שורך ולא תגו בכור צאנך : לפני
יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה
וביתך : וכי יהיה בו מים פסח או עור כל מים רע לא תזבחנו
ליהוה אלהיך : בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו בצבו
וכאיל : רק את דמם לא תאכל על הארץ תשפכו במים :
פ לוי ובשבת י שמור את יחדש האביב ועשית פסח ליהוה
אלהיך פי בתרש האביב תוציא יהוה אלהיך ממצרים
לילה : ותחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר
יבחר יהוה לשבן שמו שם : לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים
תאכל עליו מצות להט עני כי בחפזו יצאת מארץ מצרים
למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך : שליש
ובשבת ה ולא יראה לך שאר בכל גבך שבעת ימים ולא ילך
מין הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר : לא תוכל
לזבח

פנה לחננם קער זיך צו זייער תפלה צמת מענם פאר שנייד דיא ווש פייגנין
זיין קבל מענם פאר נעם זייער גביט רומם המונם דער הייב זייער פרומונג
שמור הדורים היט דיא ישראל וואש זיין זאנן בשייגט מיט מצות הקומט
עדרים שמעל אוף דיא זיבן אבות וואש ווערין אן גירופין רועים
וטרנד בקרעך גורים וועלן מיר דין לובין אז וויא מיר ראפין גילובט אז
דוא ראשט דער ים גישפאלטן :

דער השלום דיא קינד פון דיא אבות וואש זענין גיווען גאנץ מיט גאט
חסנם בצדק ושלום שטארק זיין מיט גרעכטיקייט און שלום טובות לכללם גיב
זיין פיל גומץ יקר להכלילם צוא קריינין זיין מיט טייערטיקייט כבוד להחלום
צוא מאכן ארפין זיין בבור לפעלה לעלם דויד ציא דער הייבין זיין
מלא משאלותם זייער גיבעט צוא דער פולין נהוג כשמתים פיר זיין מיט
פריד שמת ערם דער פריא זייער עדה עור פחות דער וועק זייער נאעלה

צוה יהוה את משה :

העשרה לשמיני עצרת בשמים א סימן ח

ויהי ככלות שלמה להתפלל אליהוה את כל־התפלה ויהי חנה הזאת קם מלפני מזבח יהוה מברע על־ברפיו וכפיו פרשות השמים : ויעמר ויברך את כל־קהל ישראל קול גדול לאמר : ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לאנפל דבר אחד מכל דבריו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו : יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל־יעזבנו ואל־ישנו : להמות לבכנו אליו ללכת בכל־דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו : ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר־יום ביום : למען בעת בלעמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד : ויהי לבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה : והמלך וכל־ישראל עמו זכרים זכר לפני יהוה : ויופח שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושנים אלה וצאן מאה ועשרים אלה ויחנכו את־בית יהוה המלך וכל־בני ישראל : ביום ההוא קרש המלך את־תוף התצר אשר לפני ביות־יהוה ביעשה שם את־העלה ואת־המנחה ואת חלבי השלמים בייכובת הנחשת אשר לפני יהוה קמן מרביל את־העלה ואת־המנחה ואת חלבי השלמים : ויעש שלמה בעת־ההוא את־זבח וכל־ישראל עמו קהל גדול מלכוד חמת עד־נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום : ביום השמיני שלח את־העם ויברכו את־המלך וילכו לארציהם שמחים וטובי לב על כל־הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו לישראל עמו : כי יהי ככלות שלמה לבנות את־בית יהוה ואת־בית המלך ואת בלית־שק שלמה אשר חפץ לעשות :

לובח את־הפסח באחד שעריה אשר־יהוה אלהיך נתן דך : כי אם־אלהמקום אשר־יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את־הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים : ובשלח ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך : ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה : ס רביעי ובשבת : שבעה שבעת תספר־לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות : ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר נתן כאשר יברכה יהוה אלהיך : ושמת לפני יהוה אלהיך אתה ובנת ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם : וזכרת ביעבד היום במצרים ושמרת ועשית את־החקים האלה : פ המשי ובשבת חג הסכת תעשה לה שבעת ימים באספך מגרגך ומקבך : ושמת בתך אתה ובנת ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך : שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר־יבחר יהוה כי יברכה יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידך והיית אף שמת : שלוש פעמים בשנה יראה בדיבורך את־פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את־פני יהוה ריקם : איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן־לך :

ונחל החון ספר תורה שניה וקרא בו לפסטר בפרשת פנחס

ביום השמיני עצרת תהיה לכם פלימלאכת עבודה לא תעשו : והקרבתם עלה אשה רית ניתח ליהוה פרא אחד איל אחד כבשים בני־שנה שבעה תמימים : מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר חטאת אחד מקרב עלת התמיד ומנחתה ונסכה : אלה תעשו ליהוה במועדיכם קרב מנדריכם ונדבתים לעלתיכם ולמנחתים ולנסכים ולשדמיכם : ויאמר משה אל־בני ישראל ככל אשר

ואמר הכהנים אל אחי העשרים : ואם כל נשמת לעתים יקום שרן מי סדך למך וסדקל * ויזכרון נשמות אב רחמים אשר יצלו * ומתחל החון מלי קדים בנינו :

תפלת מוסף והיא תפלת גשם

יתגדל ויתקדש שמוה רבא בעלמא די ברא כרעותיה וימליה מלכותיה : כחייכון וביומיכון ובחיי בית ישראל בעקרא ובזמן קריב ואמרו אמן : ירא שמייה רבא מברך לעלם ועלמי עלמיא יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתגדל שמוה דקודשא בריך הוא לעילא מן כל ברכתא ושירתא תושבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

מכיון שהחזן חשב היום ויוריד בגשם כדי שם סגור יתפלל חשב היום ותחללן הקהל שמוה עשירי בלחז חלל צלל ראשון של סוכות ואחר כך חוזר החון ומתחל בקול :

ואין סגורין עד סתחן מסיים גבורות גשם ואז הקהל מתחל אפיק חטן :

והשיר חזר ארני שפתי חפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב : האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל וסדרים טובים וזונה רכל וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה : מלך עוזר ומושיע ומגן :

אף ברי אתה שם שר מטר : להעביב ולהענין להריק

להמטר

אף ברי כר שם שר מטר וקרא כר ע"ש שפתי חפתח חזיר חזר על העולם בלחז וזונס ופעמים חזיר לזכר ולהורות העולם : אתה : לשון סימן על

ואז ר"ל אחיות שמו חפשים על מה שמזונס : להעביב לעשות טובים ועניים וכל מה הוא : להריק העניים חפשים את עליון מן השמים על

אף ברי אתה שם שר מטר מלאך וואש עד איז אקאגנה איבר דעם א ותיות פון זיין נאמן בטייטן אף ויני פעולות דען ראש ווארט אי אז דען הישט עד אף ברי איז טייקש ניצייקט ראש הישט די טייטש קארין איז ראש ווארט ברי איז טייטש מיט ועטיקט דען ראש

תפלת גשם

להמטר • מים אבים הם גיא לעטר • לבל יועצרו בנשיון

שטר • אמינים גנון הם שואלי מטר • ברוך אתה יי מגן אבריהם •

אתה גבור לעולם ארני מחיה מתים אתה רב להושיע •

יטריה דפלו מפלו גשם • למוג פני נשי בצחות לשם •

מים לאדרך בנית ברשם • להרגיע ברעפם לנפוחי

גשם • להחיות מזכירים גבורות הגשם •

מיוסד ע"פ א"ב כפול

אפיק מען מעטר • ביום המעטר • אערוד שוע ולא אפטר • בניב

המפטר • בקץ המנוטר • שאוני הנוטר • במוכפי לעטר • תפלת

מטר • גילת פעמים • שוש יום מיומים • גל לי משמים • בשואלי בו מים •

רלתי שמים • אשר מול שער המים • דוד יפתח משמים • בשופכי לו לב

במים • הגיגי בל ידמים • בצע אשמים • הולכנו בכפור אשמים • ושוטן

מה ישמים • ואמרי רשומים • בערכם נרשמים • ודיתי עם שמים • להזכיר

גבורות

שוע ולא אפטר איך וועל אן ריכטן גיבעט פאר גאט און וועל פון דאנן
ניט אוועק גיין אן גיבעט בניב המפטר מיט דיא רייר וואש גייט ארויש פון
מיין גייעפיגט מול בקץ המנוטר אין דעם יום טוב וואש ער ווערט גיהיט צו
ביטין אין אים און רענין שאוני הנוטר מיין איין זאמלונג זאל ווערן גיהיט
פון רייר גאט בכוספי לעטר תפלת מטר מיט גיין מוכף וועל איך קריינן גאט
מיט דער תפלה פון רענין גילת פעמים בייא דעם יום טוב שמיט צווייא
מאל אן גשריבין מען זאל זיך פרייאן שוש יום מיומים אין דעם טאג שמיני
עצרת דארף מען זיך פרייאן מיין זון אלי טעג גל לי משמים אנפלעק מיר
דיא שמחה פון דעם הימל בשואלי בו מים אין דעם טאג וואש איך ביט
און וואש רלתי שמים די גיין פון דעם הימל אשר מול שער המים וואש זאנן
קין דעם וואש טואר וואש אין בית המקדש איז גוועזן וואש דורך
דעם טואר האט מען גבראכט דיא וואש וואש מען האט גאנץ
סוכות גנאסין בייא דיא קרבנות ריר גאט דער פריינט יפתח משמים דיא
מזארין זאל ער עפינין פון דעם הימל בשופכי לו לב כמים בזכות וואש
איך פאר גים מיין הארץ מיט תפלה וויא וואש הגיגי בל ידמים דיא רייר
פון מיין תפלה זאל ער גיט מאכן שווייגן בצע אשמים פון ווענין עבירות
און גזילות וואש איך האב גטאן הולכנו בכפור אשמים דען דיא אלי וויר
זאנן פאר געבן גווארין אים יום כפור ושוטן מה ישמים און מיט וואש פאר
אשולר קאן רער זיטן אונז שוידריג מאכן ואמרי רשומים בערכם נרשמים
און דיא רייר זאנן אן גצייכנט אין הימל אלץ כסדר וואש דיא
מענטשן טואן ודיתי עם שמים איך האב מתוודה גוועזן מיני מעשים מיט
דיא דאנן פרומי לייט וואש האלטן זיך נאר פאר גיט לחזיר גבורות

על הארץ • מים אבים • חספין לנו
מים כדי לעטר את הארץ בפירות •
אבים • לבן פירות • לבל יועצרו •
שלא יהיו האשמים נעלים בשל
חטותינו • בנשיון שטר • כמו שער
חוב לשון טסה בחצירו • אמינים •
אלו אבות וזכוחם חגן על ישראל
השאלים מער •

יטריה י"ד שטרות המלך להניח
טבים ולקבל חיים עליונים
ולחפץ אותם בכל מקום אשר ילוח
הש"י ויהא לפניו כח לחלק • מפלו •
ר"ל שתקבלים חיים האלקים לשנים
חלים בקרבן וחלים לחטה בחוקים •
למוג • לי יושה • נשי • הארץ •
בצחות • פי • שהיא יבשה וקשה כאבן
שקרה לשם • מים • כמו שהמים
נקראים אדירים והקב"ה נקרא אדיר
וזה כמות שגיה שמה בשחק • ברשם
ביתר • להרגיע • פי • לוח חרונע
בירידת לבני חלם שנקרא נפוחי נשם
שאל ויפתח באפו נשמת גוי • להחיות •
ישראל החזקרים גבורות באדם •

אפיק אפיק הפלג • מעטר • על
שם שיהפלתן של ישראל נעשה
עטרה להקדים • ולא אפטר • לא חבל
מכאן עד שהפלת הפלג לפני הש"י •
בניב • בדבור סוף חס • בקץ •

דיא וועלט איז גיט זוכה בריינגט ער דעם רענין מיט צארין וואש
דער רענין ניצט נאר גיט איז דיא וועלט איז זוכה צום רענין
בריינגט ער אים מיט זעמיקייט דאש דיא וועלט ווערט דורך דעם
רענין גישפייט להעביד ולהענין דער דאנן מלאך מאכט טונקל דיא
הימל מיט וואלקן להדיק להמטר אייש צוא לערין דיא וואשיר און
מאכין רענין מים אבים בם גיא לעטר צו מאכין קריינין דיא ערד מיט פירות
לבל יתעצרו בנשיון שטר דיא רענין זאלין גיט און גיהאלטן ווערין פאר
אינער שטר רוב פון אונזרי יונד אמינים גנון בם בזכות דיא אבות
זאלשטו בשיצין ויערי קינדר שואלי מטר דיא דא פגענין דעם רענין •

יטריה גאט זאל מטריח זיין דעם מלאך לשל מפלו גשם צוא אוש
טיילין דעם רענין פון דיא אייברשטי וואשיר וואש זיין זאנן אפ
גיטיילט גווארין פון דיא אונטערשטי וואשיר בשעת אז גאט האט דיא
וועלט בשאפן למוג פני נשי צוא מאכין צוא גיין און ווייך דיא ערד
בצחות לשם דעמאלט אז זיא איז פאר דארט וויא אשטיין מים לאדר
בניה ברשם דיא האשט דיא וואשיר אין דער תורה אן גירופן אדירים
אזו וויא דיין נאמן ווערט אן גירופן אדיר להרגיע צוא מאכין רואין
ברעפם מיט ויערי טריפין לפוחי נשם צו די קינדר פון אדם וואש אין זיי
איז אריין גבלאזן גווארן אנשמה להחיות לעבדי צו מאכין גבורות
הגשם דיא ישראל וואש זיין דער מאנן דיין גבורה וואש דיא בווייזט
מיט דעם רענין •

אפיק מען איך וועל איש ציהן גיבעט מעטר דאש גאט זאל דורך מיין
תפלה גיכריינט ווערן כיום המעטר אין דעם גיכריינטן טאג אשיר

גשמים

גבורות גשמים : זעק ממצר : אקרא בעת צר : זה ירחיב לי בצר : שוע
 אשר לא בצר : חזק ירך לא תקצר : מפתוח אוצר : חטא אם עצר : יפן
 בעם נעצר : טעמים אחר : חילים לגבר : טפי נתורים אחר : ולא
 במתגבר : יורוני מה אדבר : פני תיבה בעובר : ירשוני בעדם להסבר :
 כי עת לחשות ועת לדבר : פרוע ברך להברך : במות להרריך : כיוון
 חין להעריך : בעד עם מעריך : לחבוש ולהאריך : חרבון חרב מפרך :
 לדבר גבורות אאריך : כי עת לקצר ועת להאריך : ממטע דרבנות :
 אבינה תבונות : מעם בינות : אדבר נבונות : נאקות מכוונות : להמטיר
 גיא ולבנות : נשמות לבוננות : ברבת בנות : שעירים להרביב : חזוים
 להעביב : שיחים להאביב עד זמן אביב : עדנים להנביב : מקריחת
 שביב : עבים להלביב : לרוות עם חביב : פנים לי ישא : בצנתי פני
 בניסה : פועל בעשר נסה : יזכור לי לחוסה : צור רם ונשא : אלו עין

אשא

ממצר מלח : בעם נשאל מחזיקין
 חטא חטא טלח : טעמים פי דבר
 על חפלה אחר וחילים על ישראל
 אחר שפלט עמי : טפי פי דברים
 טורים עמי לי דבור : נתורים לשון
 אש חבשני נחר : ולא במתגבר :
 פירוש לא בחזק כי הם נטו לי רשות
 להלך ולהסיר בעדם : לחשות :
 חלשול כגון בימות הקץ ועת לדבר
 כגון עתה : להברך לשון השחיתות :
 במות פי שדרכט על נחמי ארץ :
 כיוון פי כוונת החפלה להחפלה
 כסדר וצריך נער ישראל שחזק עדי
 נפשו : לחבוש ולהאריך לי רפואה :
 חרבון פירוש יבשת הארץ השחורה
 הפירות : ממטע הם חיל האושרים
 אש הצירות כדרכן לפיה : מעם
 בינות מוסרל שנקראים עם חכם
 ונכון רצו לחבונת מה שחיל לעולם
 יסדר אש שבו של חסום ואח"כ שאל
 לרבו : נאקות חפלות : לבנות :
 הוא שזה לכן : ברבת פי ויחש הארץ
 נשאל שנקראים רבות בטח : שעירים
 פירוש גשמים שורדים ביום ובסערס
 על הארץ יר שטפה אותם טפים קטנים
 הנקראים רבנים רצו שיהו לברכה על

טעמים : חזוים : אלו טעמים קטנים יחלל אותם מים כדי שיהיו טבין : עדנים : פירוש פירות מחזקים ילמות מחזקות החזק : להנביב לשון חנוכה : להלביב פירוש יר שיהיו טבין
 וטעם ליתן גשמים שיהיו פירות לשון חילוי וחללני : פנים וכו' : יר שאל לי פנים שיהיו בטח בחפלה בעד כנסת ישראל : פועל זה אביהם שחננה נעשרה נפשות : לחוסה :
 לרם

כי עת לקצר רען עש איז אצייט צוא ריידן אין קרצן יעק להאיר און
 אצייט צוא דער לייגנרין פון פיל צוא ריידן מסע רבנות פון דא
 רייד פון דא חכמים וואש ויא זענין גיליכן צוא אפלאנצונג און
 אנוויין אייזין וואש גיוויינט אברהם אין רעכטין ווען אזו גיוויינט ויא
 דא לייט צוא גיין אין רעכטין ווען אבינה תבונות פון דא דאויני פרוב
 איה פאר שטאנר מעם בינות אדבר נבונות פון דעם פאר שטאנר פאלק
 ישראל האב איה גילערנט צוא ריידן אן גיברייטי זאכן אזוי ווא
 דא חכמים האבין גיוואנט פריאר דארף אמענטש מסר ויין נאמש
 שבהים דער נאך זאל ער ביטן ויין בקשה נאקות מכוונות ראש גישריאי
 פון די חפלות מיט כוונה מוא איה פאר גאט להמטיר גיא ולבנות גאט זאל
 שיקן דעם רענין איה דער ערד און איה דא קארין פעלדיר נשמה
 לבונות צוא בואין דא וויסטי פעלדיר ברבת בנות דא ערד זאל בוועצט
 ווערין מיט דא ישראל וואש ווערין אן גירופן רבת בנות שיערים
 להרביב דא שטורים רענין וואש ויא זענין ניש חסיד נט זאל ער
 מאכן צוא קלייניטראפין ויא זאלין ויין צוא אברהם איה דעם גראו
 חזוים להעביב דא קלייני וואלקן זאל ער מאכן צו דיק וואלקן שיחים
 להאביב דא ביימר פרוכטין צוא מאכן עד זמן אביב ביז אין דער צייט
 ראש ויא וועלן צייטיג ווערין עדנים להנביב דא זיסי פירות צו פריכטן
 מקריחת שביב ער זאל ויא אפ רוטן פאר דער היין פון דער זון עבים
 להלביב דא וואלקן זאלין מאכן בליאין דא פירות לרות עב חביב צוא מאכן
 זעטיין ראש גליבטי פאלק ישראל פנים לי ישא איה זאל פאר גאט צוא
 גיפערלין ויין בצנתי פני בניסה אין מיין שטיין פאר דעם איין זאמלונג פון
 דא ישראל פועל בעשר נסה דא ווערן פון אברהם וואש ער איז גפרובט
 גיווארין מיט צערון פרוב יזכור לי לחוסה זאל ער מיה גיריינקן צוא דער
 הארוסין מיה צור רם ונשא גאט וואש ער איז הייך און דער רובין
 אלו

נשמים און היינט בין איה נקומן צוא גיריינקן ראש שטארקייט פון דא
 רענין זעק ממצר אקרא בעת צר אייש דעם איינשטאפט שרייא איה און רוק
 גאט אין דער צייט פון אצרה זה ירחיב לי בצר ראש גאט זאל מיר דער
 ווייטער אין איינשטאפט שוע אשר לא בצר ראש איה ביט אז דא צרה זאל
 איה מיר ניש קומן חזק ירך לא תקצר דין שטארקי האנט איז ניש קרין
 און פאר מילדך מפתוח אוצר פון צו עפנין דעם אוצר פון רען חטא אם עצר
 אויב דורך דא וינר איז רר רענין צוא איה גהאלטן ווערן יסן בעם
 נער זאל ער זיך קערין אין דעם זכות פון דא ישראל וואש ויא
 זאנין מקיים דא מצוה פון עמיני עצרת טעמים אחר רייד פון חפלה
 וועל איה בהעפטיין חילים לגבר איז וועל שטארקן ראש חיל פון דא
 ישראל ויא זאלין איה ביטן מיט מיר טפי נתורים אחר אועלכי רייד
 וואש ויא זאנין ווייש ויא קרייר וועל איה בהעפטיין ולא במתגבר און
 ניש ויא אייגר וואש שטארקט זיך מיט גיוואלד מתפלל צוא ויין יורוני
 מה אדבר דא חכמים האבין מיר גיוויין וואש איה זאל ריידן פאר גאט
 פני תיבה בעובר ווען איה פאר איבר פאר דעם ארון הקודש צוא טאן
 חפלה ירשוני בעדם להסבר ויא האבין מיר רשות גינעבין פאר ויא
 מתפלל צו ויין כי עת לחשות רען עש איז אצייט צוא שוויינן פון צוא
 ביטן איה רענין דהיינו אום זומר ועת לדבר און אצייט איז צוא ריידן
 און ביטן איה דעם רענין אזו ויא היינט כדע ביד להסיר דרום קניא
 איה מיט מייני קניאן פאר גאט במת להרריך גאט זאל מיה מאכן מריטן
 אנה דא הייך פון דעם לאנר כיוון חין להעריך איה בין מכוון אן צוא
 ריכמן מיט מין כוונה דא חפלה בעד עם מעריך פאר דא ישראל וואש
 ויא נעבין ראש שאצונג פון ויער נפש אין דער צדקה אריין לחבוש
 ולהאריך ער זאל פלאסטרין און היילין רבת חרב מסריר ראש דארקייט
 און מרוקן הייד פון דער ערד וואש צוא ברעקלט דא פירות לרם
 נבונות אאיד דרום וועל איה לאנג ריידן פון דעם פת פון דעם רענין

תפלת גשם

אֵשׁ • צְבֹאוֹ לֹא אֲנִיָּסָה • וְלֹא בְרוּחַ נִסָּה : קוֹלִי יַעֲרֹב • רִנְתִּי לַפִּנְקִי
תִּקְרָב • קָמְתִי כְּבִקְרָב • חֲגוּר כָּלִי קָרֵב : רִשּׁוֹת צִעִיר וְרֹב • אֲטוֹל טָרֶם
אֶקְרָב • רַחֵשׁ אֲבִשֶׁר וַיַּעֲרֹב צִדְקַת בְּקָהֶל רֹב : שְׁלִיחַ לַמִּסְתוּפִים • צִיד
לְאִסּוּפִים • שִׁבְעַת יָמֵי חַג אִסּוּפִים • וְנִסּוּךְ הַמֵּים חֹסְפִים : שְׁמִינִי מוֹסִיפִים
וְכֹו נֶאֱסָפִים • שׁוֹעֵת מִים מִחֹסְפִים • בְּחִין מוֹסְפִים : תְּפוּצִינָה עֵינֹוֹת מִים •
בְּרַחֲבוֹת פְּלָגֵי מִים • תִּמְשַׁכְנָה בְּטוּחוֹת דָּפָה מִים • לַהֲתַגְבֵּר בְּנַחֲלֵי
מִים : חַן תִּזְכּוֹר לִי אֶתִּי נִהְרִים • מִשׁוֹב אַחֲרֵיהֶם • תַּעֲנֵנִי עַדִּי אֶפְרַיִם •
בְּשֹׁפְכֵי שִׁיחוֹת צֹהָרִים :

מיוסר ע"פ א"ב מרובע

אֶקְשָׁטָה כֶּסֶד וְקָרֵב לַהֲבִיעַ בְּעַד מִים • אֲזוּם לִפִּי מַעֲט גֵּעַת בְּרַחֲבוֹת
מְלֹאכֶת מִים • אַחֲסַפָּה מַעֲיָן מַעֲשֵׂה מַפְעַל מִים • אֶת פִּנִּי מִבֵּין
לַהֲשִׁמֵּעַ גְּבוּרוֹת מִים : בְּגִבְהֵי שָׁמַיִם אֶצֶר אֶסְמִי מִים • בְּתַחֲתִיּוֹת אֶרֶץ
הַחַיָּא תְּרוֹמוֹת מִים • בָּם הַחַל וְכָל חוּג אֶרֶץ וְשָׁמַיִם • בָּם הִרְקִיעַ הָרוֹם
וְקָרָה שָׁמַיִם : גַּם בְּטָרֶם יִצְרוּ פְתוּכֵי אֵשׁ וּמִים גִּמְר וְכָלֵל כָּל בְּמִשְׁלַת מִים
גִּרָה אֶצְלוֹ אֲמֹן לִשְׁעִשְׁעוּ יוֹמִים גִּנְזָה פְּעוֹל אֶתֹו עוֹלָמוֹת שְׁנֵים דְּרָךְ וְהִשְׁתָּה
שְׁתוֹת

הארה טיהא אללו בדיחא אלפים שנה קודם שצדק העולם וזיס הקב"ה מטייל בה : גנות פירוש הקב"ה גם הארץ לפעול את העולם והעולם : דרך י"ל דרך על נחמתי א"ר : דעת

אֵלֶּי עַם אֲשֶׁר צוּרָה אִים הַיִּיב אֶהָ אֶהָ מִינִי אֲוִינִי צְבֹאוֹ לֹא אֲנִיָּסָה דִּי יִשְׂרָאֵל
וּוֹאֵשׁ יִיָּא וְעֵנִין זִיין חֵיל טוֹא אֶהָ יִיָּא צוֹא אִים אִיין זְאֻמְלִין צוֹא טָאן
תַּפְלָה וְלֹא בְרוּחַ נִסָּה אֲוִינִי נִיט מִיט הַאֲפִרְדִּיג נְמִיט קוֹלִי יַעֲרֹב מִיין קוֹל
זֶאֶר גִּיטִס זִיין רִנְתִּי לַפִּנְקִי תִקְרָב מִיין לֹב זֶאֶל פֶּאָר דִּיר גִּינְעֵהֲנִין קָמְתִּי
כְּבִקְרָב חֲגוּר כָּלִי קָרֵב אֶהָ שְׁמַעַל מִיךְ אִן גִּיגֶרֶט מִיט מִיין תַּפְלָה אֲוִינִי
אִינֶר גִּרֶט אִן כָּלִי זִיין צוֹא זִיין אִין דְּעַר מְלַחְמָה רִשּׁוֹת צִעִיר וְרֹב אֲטוֹל
טָרֶם אֶקְרָב אֶהָ וְעוֹל נַעֲמִין רִשּׁוֹת פִּין יוֹגֵג אֲוִינִי אֶהָ טוֹ גִּינְעֵהֲנִין
תַּפְלָה צוֹא טָאן רַחֵשׁ אֲבִשֶׁר וַיַּעֲרֹב צִדְקַת בְּקָהֶל רֹב מִיין תַּפְלָה זֶאֶל גִּיטִס זִיין
אִן אֶהָ וְעוֹל מְבִשֶׁר זִיין דִּיא גִירֶעֱכִמִּיקִיט פִּין דַּעַס אִיין זְאֻמְלֹנֵג
פִּין דִּיא יִשְׂרָאֵל שְׁלִיחַ לַמִּסְתוּפִים אֶהָ בִּין אִיין שְׁלִיחַ צוֹא דִּי וּוֹאֵשׁ טֶרַעֲמִן
אִיבֶר דִּיא שׁוֹוְעִלִין פִּין דִּיא שׁוֹלִין צִיר לְאִסּוּפִים אֲוִינִי צוֹא דִּיא
וּוֹאֵשׁ זְאֻמְלִין זִיךְ אִיין בִּין אֶהָ אִיין שְׁלִיחַ שִׁבְעַת יָמֵי חַג אִסּוּפִים זִיךְ זְאֻמְלִין
זִיךְ אִיין צוֹא הַאֲלֵטִין זִיבִן טָאן סוֹכּוֹת תַּסּוּךְ הַמֵּים חֹסְפִים אֲוִינִי אֶנְפֶּלְעֶקֶן
צוֹא גִיטִס דִּיא זִיבִן טָאן פִּין סוֹכּוֹת וּוֹאֵשִׁיר בִּיָּא דִּיא קֶרְבָּנוֹת שְׁמִינִי
מִסְסִים דַּעַס אֲבִטִּין טָאן וְעֵנִין יִיָּא מוֹסֵף וְכֹו נֶאֱסָפִים אֲוִינִי דַּעַס טָאן
זְאֻמְלִין יִיָּא זִיךְ אִיין שׁוֹעֵת מִים מִחֹסְפִים צוֹא שְׁרִיָּאִין אֲוִינִי צוֹ טָאן תַּפְלָה
אֶהָ דַּעַס רַעֲנִין אֶנְפֶּלְעֶקֶן וּיָיָא בְּחִין מוֹסְפִים אִין דְּעַר תַּפְלָה פִּין מוֹסֵף
תְּפוּצִינָה עֵינֹוֹת מִים דִּיא קוֹוֹל וּוֹאֵשִׁיר זֶאֶל וְעֵרִין אֲוִינִי גִינְעֵהֲנִין כְּרֹחוֹבוֹת
פְּלָגֵי מִים יִיָּא זֶאֶלִין זִיךְ דְּעַר וּוִיטִירִין אֲוִינִי זֶאֶלִין וְעֵרִין בְּעַר וּוֹאֵשִׁיר
תִּמְשַׁכְנָה בְּטוּחוֹת לִפִּי מִים דִּיא גִירֶאֱנֶקֶן פִּין דַּעַס הָאֲרִצִּין זֶאֶלִין גִּינְעֵהֲנִין
זֶאֶלִין צוֹם מוֹיֵר צוֹא בִּימִין אֶהָ וּוֹאֵשִׁיר לַהֲתַגְבֵּר צוֹא שְׁטֹאֲרִיקִין זִיךְ
כְּנַחֲלֵי מִים אִן וּיָיָא דִּיא מִיבִין וּוֹאֵשִׁיר תִּזְכּוֹר לִי אֶתִּי נִהְרִים וְאֶלְשֶׁט מוֹיֵר
גִירֶינֶקֶן דַּעַס זְכָרָה פִּין אֲבִרְהָם וּוֹאֵשִׁיר עַר אִין גִּיטִס פִּין אֶרֶם נִהְרִים
מִשׁוֹב אַחֲרֵיהֶם וְזֶאֶל זִיךְ נִיט אֲוִינִי קַעֲרִין צוֹא רִיק תַּעֲנֵנִי עַדִּי אֶפְרַיִם

וּוֹאֵשׁ מִיר עֲנִטֶפֶרִין פִּין וְעֵנִין דִּיא יִשְׂרָאֵל וּוֹאֵשׁ וְעֵרִין אִן גִירֶפִין
אֶהָ דַּעַס שִׁבְט אֶפְרַיִם בְּשִׁפְתֵי שְׁתוֹת צֹהָרִים אִן אֶהָ פֶּאָר גִּיט מִיין הָאֲרִץ
מִיט תַּפְלָה בִּין צוֹא מִיטָאן :
אֶקְשָׁטָה כֶּסֶד וְקָרֵב אֶהָ וְעוֹל צִירִין מִינִי גִירֶאֱנֶקֶן לַהֲבִיעַ בְּעַד מִים צוֹא רִיָּרִין
אֲוִינִי תַּפְלָה טָאן פִּין וְעֵנִין וּוֹאֵשִׁיר אֲוִינִי לִי מַעֲט דְּעַר מִיט וְעוֹל
אֶהָ אֲבִיטֵל גִירֶינֶקֶן נַעֲמִין אֲוִינִי אִן רִיָּרִין בְּתַחֲתִיּוֹת מְלֹאכֶת מִים צוֹא רִיָּרִין
פִּין דִּיא פֶּאָרְטִיקִיט פִּין דְּעַר מְלֹאכֶת וּוִיָּא דִּיא וְעוֹלִט אִין בְּשֹׁאֲפִין
גִירֶאֱנֶקֶן מִיט וּוֹאֵשִׁיר אַחֲסַפָּה מַעֲיָן מַעֲשֵׂה מַפְעַל מִים אֶהָ וְעוֹל אֶנְפֶּלְעֶקֶן
אֶלִיבִינִישׁ פִּין דִּיא וְעַרְק פִּין שְׁשַׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית וּוֹאֵשׁ עֵשׂ אִין גִירֶעֱנִין
דוּרְךְ וּוֹאֵשִׁיר אִן פִּין מִבֵּין פֶּאָר נֶאֱט דְּעַר דִּיא אִין פֶּאָר שְׁטֹאֲרִיקִין לַהֲשִׁמֵּעַ
גְּבוּרוֹת מִים צוֹא מִאֲבִין הָעֵרִין דִּיא שְׁטֹאֲרִיקִיט פִּין וּוֹאֵשִׁיר בְּגִבְהֵי שָׁמַיִם אִין
דְּעַר הַיִּיךְ פִּין דִּי הַיִּמֶל אֶצֶר אֶסְמִי מִים הָאֵם עַר אִין גִירֶאֱמִילִט אֲוִינִי
וּוֹאֵשִׁיר בְּרַחֲבוֹת אֶרֶץ תְּחִיבֹא חֲרוֹמוֹת מִים אֲוִינִי אֲוִינֶר דְּעַר עַרְדִּי הָאֵם עַר
בְּהַאֲלִטִין אֶפְרֹוֹמִיין וּוֹאֵשִׁיר בָּם הַחַל וְכָל חוּג אֶרֶץ וְשָׁמַיִם צוֹוִישִׁין דִּי וּוֹאֵשִׁיר
הָאֵם עַר אִן גִירֶבִין צוֹא בְּשֹׁאֲפִין הַיִּמֶל אֲוִינִי עַרְדִּי וּוֹאֵשׁ יִיָּא זֶאֶלִין
קִיִּלְעֶבְדִּיג וּוִיָּא אֶצִירְקִיל בָּם הִרְקִיעַ הָרוֹם צוֹוִישִׁין דִּיא וּוֹאֵשִׁיר הָאֵם עַר
אֲוִינִי גִינְעֵהֲנִין דִּיא עַרְדִּי וְקָרֵב שְׁמִים אֲוִינִי גִיבְעֶלְקִיט דִּיא הַיִּמֶל גַּם בְּטָרֶם
יִצְרוּ נֶאֱהָ אִין דִּי מְלֹאכִים זֶאֶלִין בְּשֹׁאֲפִין גִירֶאֱנֶקֶן פְּתוּכֵי אֵשׁ וּמִים וּוֹאֵשׁ
יִיָּא זֶאֶלִין אֲוִינִי גִינְעֵהֲנִין פִּין פִּיאִיר אֲוִינִי פִין וּוֹאֵשִׁיר גִּמְר וְכָלֵל כָּל בְּמִשְׁלַת
מִים הָאֵם עַר אֶלִיבִין בְּשֹׁאֲפִין אֲוִינִי גִירֶט דוּרְךְ דְּעַר תּוֹרָה וּוֹאֵשׁ : א
אִין גִירֶבִין צוֹ וּוֹאֵשִׁיר נִרָה אֶצְלוֹ אֲמֹן לִשְׁעִשְׁעוּ יוֹמִים זֶאֶל הָאֵם בִּיָּא אִים
גִירֶאֱנֶקֶן אֲוִינִי אִין גִירֶעֱנִין גִירֶאֱנֶקֶן נֶאֱט פִּין בְּרִיאַת
עוֹלָם דִּיא אִין צוֹוִיָּא טוֹזִיגִט יֶאֶר גִנְזָה פְּעוֹל אֶתֹו עוֹלָמוֹת שְׁנֵים עַרְדִּי הָאֵם
בְּרֶאֱלִיטִין דִּיא תּוֹרָה צוֹא בְּשֹׁאֲפִין מִיט אִיר עוֹלָם הַזֶּה אֲוִינִי עוֹלָם הָבָא
דְּרָךְ

תפלת גשם

יה כבט בכל פועל כי אין חיות בלי מים יישר תת מתנת חנם לעולם מים:
 בפין תת מאז ישוב דת למים כל להשקות נעי מתחתיות מים בשר
 בבעלי זרוע כי יחמסו מים כיון ושב לשוקקה מאוצר שמים למעל דרקוע
 עש כבריכות מים דנטות עליה כפה מועת מהמת מים להטיף ממנה
 מגרע נטפי מים להלך מהלך כמה בלי עירוב מים מראה הקשת
 בעששית במים מנו כל יבנו בח מורד מים מראה כל מראה ומראהו
 במראית מים מודעת לגיא אות ברית בלי מובעת מים נוצץ ברק כבהל
 להבריק במחת מים נוהם ברעש וקול גלגל רעם מרעים עד המים

נשיאים ורוחות מקרימים למים נראים בעולים ממים ושבים אל המים
 שם משקל לרוח בו לפדם מים סיים לפי כל ארץ מה להגדיל מים ספה
 ומר במדה תכן מדת מים סדר לשבט דארץ לחסר להמציא מים עב
 וחיוז ונשיא ואיר וענן מים ערך בם שאת משא מעמוס מים עפים וראים
 עד פני רקיע השמים עומדים צרורים עד יורשו להריק מים פחד שעירים
 משתערים בהרעפים מים פליאים צרורים כנוס כגר שתית מים פורחים

להמתיק

לגולי סהם תחום תחת מים נורה ברעש כלל דינור זכ כל חקול נהמו רעש הגלגלים כהגשמים יורדן נשיא פ' עננים ורוח נאים קודם ירידת הגשמים ממים
 ר'ל מים חוקיים פ' הקב"ה עשה משקל לרוח עוסיס לפי ערך ומשקל המים סיים פירוש הקב"ה חקן ועשה סימנים כיום מער לכל חרץ שבעולם כי יס עזה בנקמה טלחה לייכה
 כינה ויס גשם שריד כינה להגדיל לשון גורל ספק פירוש הקב"ה נתן לשולם מים לפי ספורו ומרד לפי סוגלם סדר ר'ל הקב"ה גור צר"ס על המער שירד חס
 לשבט לחרץ ליסורים ולס למחר עב כ' פירוש ס' שמוח יס לענן וסדר חותן עננים לשאת חסא על וי גשמים מעמוס לשון חסא וראים ג"כ לשון פיריה ועופיה
 צרורים פ' עומדים מחוברים עד שיון לס רשות להריק פחד פ' כל העולם מתפחדים מהברות הסגנות כמפחד שמים ורשמים משתערים ברעפים פליאים
 פירוש עננים נעלמים ומחברים יחד ומהמים פיהם כעדות ומקצין וי חוקיים פורחים

בלי מים אז נאט האט גזעהן אז אלי בשעפניש קאנן נט לעבין אן
 וואשר יישר תת מתנת חנם לעולם מים אין אים וואל גפעלן עד זאל געבין
 וואשר אים וזסט אף דער וועלט כפי תת מאז ישוב דת למים אז נאט האט
 גיואנט בשעת בריאת שמים וארץ אז דיא וואשר זאלן זיך איין נאמלן
 אף איין ארט און זאלן נט פד פליצין די וועלט כל להשקות נעי מתחתיות
 מים איז גיווארין זיך דעה דיא אונטרשטי וואשר זאלן מאכן אן מרונקן
 דיא ערד כשר כבעלי זרוע כי יחמסו מים אז נאט האט גזעהן אז דיא לייט
 פון דער וועלט רובין אונזק דיא קוואלן פון וואשר וועט דיא וועלט
 חריב ווערין כיון ושב לשוקקה מאוצר שמים האט נאט גור גיווען אז דיא
 ערד זאל מרונקן רעגין וואשר וועלן זיין מוין נאט בעטין למעל
 לרקיע עש כבריכות מים איבר דעם הימל האט ער גימאכט אז איין טייך
 וואשר לנחת עליה כמה מועת מחמת מים דיא הימל האט ער גיוועלכט איבר
 דיא ערד פון דיא וואשר טוט זיא שוויצין להטיף ממנה מגרע נטפי מים צף
 מאכן טריפן פון איר ראש מערונג פון טראפן וואשר להלך מהלך כמה
 בלי עירוב מים דר רעגין גייט פון הימל צוא דר ערד און עש מישט זיך
 גיט צום דף איין טראפן מיט דעם אנדרן מראה הקשה בעששית במים דר גשטלט
 פון דעם רעגין בונן איז און ויין אנלאז מיט וואשר אז מען שטעלט אף
 דער זון האט זיא פיל פארבין מנו כל יבנו בת מורד מים פון דעם רעגין
 בונין קען מען פאר שטיין נאטש גבורה וואש ער האט מיט זיין טרייט
 גמאכטן דיא וואשר מראה כל מראה דער רעגין בונן האט עטליכי
 גשטאלטן ומראה במראה מים און זיין גשטאלט איז ויין וואשר מודעת לנא

אות ברית בלי מובעת מים ראש איז איין צייבן אז עש זאל קיין מבול נט
 זיין אף דער וועלט נוצץ ברק כבהל להבריק כשהת מים עד טוט מאבין גיך
 לייבטן דעם בליין צוא דיא וואש גלוגשין רעגין נורה ברעש וקול גלגל רעם
 מרעים על המים עד טוט שטורמן און דונערן אז רעגין גייט נשיאים הרוחת
 מקרימים למים וואלקן און ווינטן פערדן זיך פאר דעם רעגין נראים בעולים
 ממים ושבים אל המים זיין ווערן אן גזעהן ויין זיין גיין אף פון דעם
 ים און דער נאף גיין זיין קרוק צום וואשר שם משקל לרוח בו לפדם מים
 נאט האט גיווארין דעם ווינט ער זאל קאנן טראפן דעם וואלקן
 ווערליג די וואשר סיים לפני כל ארץ מה להגדיל מים נאט גיציבינט
 איטליכש שטיקל ערד ויין פיר רעגין זיא דארף האבן ספק ומר במדה תכן
 מדה מים עד מעסט מיט אמאס דעם רעגין סדר לשבט דארץ לחסר להמציא
 מים אמאל בריינגט נאט דעם רעגין פון גאר דער מדינה וועגין און
 אמאל פון איין שבט וועגין און אמאל פון איין מענטש וועגין עב וחיוז
 ונשיא ואיר וענן מים דער וואלקן האט פיגף נעמן ערד בם שאת משא מעמוס מים
 ער האט אן גירעכט דעם וואלקן ער זאל קאנן טראפן דיא משא פון
 דער וואשר עפים וואים על פני רקיע השמים זיין פליהן אף דעם הימל
 עומדים צרורים עד יורשו להריק מים זיין שטיין ברהפט ביו נאט גיט זיין
 רשות זיין זאלן אויף ליידיגן די וואשר מרד שעירים משתערים בהרעפים מים
 גאר דיא וועלט טוט זיך שרעקן פאר דיא ווינטן בשעת רעגין פליאים
 צרורים כנוס כגר שתית מים דיא וואלקן ברהפט זיך און עפיין אמיל
 ויין איין לאגיל און מרונקן זיך אן אין ים גיוואלצני וואשר מרחים
 להמתיק

גשמים כדי להחיות מי' אוקיטם
זהם מלחם כדלעיל : פונים : פירוש
לחם שגשמים חושים אל יס אוקיטם :
רביבים : גשמים קונים : צומחים :
פירוש מלחמים לחם אדמה כעצמה
על פלגי מים : ציה : הארץ מחזקת
חפני הגשמים העולים על הארץ :
צחיון : פי' לחמו ויכס יתום החמה
משיבים הגשמים : קו : פי' שאמר
הקב"ה יי' רקיע ויחי חבדל בין מים
למים : קצבם : פי' עשה קצבם שהמים
עלונים תלוים בחומר הקב"ה כדי
שיתן מהם כי המים עלונים מחזקין
הגשמים שהם מלחמים ואלו מלחם
פירות : קול בו' : פירוש האמרות
ומצוות כשנלחמן מהם מים לעולם
ואל האמור קולא לקול מלחם כדי
שיתן המים עלונים אליו ויתחזק מים
עלו : שעות : לי' וישע אל הכל :
רועשים : פי' כשהגשמים יורדי' ירעם
לחם ואל גש המ' החמוני' המ' בקול
ואומרים זה לזה נעשה קלונים להקב"ה
שקרא אדיר וקולו על מים שנאמר
קול ה' על המים : רגן : פי' שנה
טחנים להקב"ה שאומה ומלטה על רוג
גשמי שנה שירדו לעולם : רדתם :
פי' כשורדן מיד כל העולם שחם
ומחני' שיר להקב"ה שחם בשעת מים :
שבה : פי' הקב"ה כיה שנה בשבת
והלל בשם מים שנאמר אדיר' חסדיו יס
וכתוב אדיר בחרם ה' : שת : פי'
הקב"ה עשה לבוש כסה את עליו בלבוש
לבן כשלג : שות : פי' דומה קול כקול

להמתיק בשחק ממרוחית מים : פונים שוב ללכת אל מקום המים : צבאות
רביבים המרביבים מים : צומחים בערכים עד יבלי מים : ציה ממוגנים
ברדת זלת מים : צחיון חרבון קיץ להשביע שובע מים : קו מובדל אשר
הובדל למים : קצבם חלם באומר להפרות מטר מים : קול צנורות כי
יחילו מהם מים : קולות יתנו תהומות שעות לצמאון מים : רועשים
ומרעשים קול מקולות מים : רועשים ונושאים קול לאדיר קולו על המים :
רגן מרעמים קמרעים על רוב מים : רדתם כל ישירו שיר למורד מים :
שבת פנוי שם פנה בשם מים : שתף בשם אדיר אדירים למים : שת מעטה
קבושו במחזה שליגת מים : שוה קול חורו בקול רבוי מים : תבן וכל ומר
וגזר ודלה מים : תת לכל גיא וגיא מעין לשחות מים : חיו תרגל מעדן נהר
יובל מים : תוכו להפרד לרפוע ראשי מים :

מזכיר ע"פ תשרי' ונ"כ תחום שם דמחבר אליעזר בירבי קליר מקרי' ספר

תכנם לארץ וחצות לחצות מים : אמן לכל אחד ואחד מה יתנו מים :
שקל לראש עפרות תכל לבד פלגי מים : למטר השמים תשתה מים :
רצות לה שלום בירידת מים : עמוק ותלול גלוי ותבוי באחת שתות
מים : קרח וכפור ושלג ונגל מים : זומנו לה לשוקקת בכל מיני מים : צופה

בה

המ' שנאמר קול ה' על המים כקול מים רבים : תבן בו' : מלם לי חיון ומידה : תת : פי' כל זה עשה כדי ליתן לכל בקטם מים לשחות : תרגל : פי' הקב"ה מנולד ונולד
חן עדן נהר יובל שמו : תוכו : הקב"ה קרע בחד לחוה נהר קרע' ומסס יפיר וסס לחרבנה ראשם : תכנם : הקב"ה חן המים להשקות ח"י וסאר חרטה ולחלק מים לכולם :
לחצות : לי' לחלק : אמן : פי' כיון לכל עין ועין חסות מים : שקל וכו' : הקב"ה שקל ח"י סהא ראש לכל תכל לה לבדה יחד פלגי מים : רצות : פירוש לקר שוטה
ממטר השמים להרות לה השלם גשמי' ברכם שישו פירותיה מחוקם : עמוק : פי' בין עמוק בין גבוה בין גלוי בין נסתר כולן שותין כחמה מירידת גשמים לא כחמס השמים חן
הגלום שעתוק שוטה וגבוה חנו שוטה : קרח וכו' : כל' ח"י' כל חלו מים מוכנים להשקות ח"י' : צופה : הקב"ה חסות בה

להמתיק בשחק ממרוחית מים : ציה ממוגנים ברדת זלת מים : קו מובדל אשר הובדל למים : קול צנורות כי יחילו מהם מים : רועשים
ומרעשים קול מקולות מים : רועשים ונושאים קול לאדיר קולו על המים : רגן מרעמים קמרעים על רוב מים : רדתם כל ישירו שיר למורד מים :
שבת פנוי שם פנה בשם מים : שתף בשם אדיר אדירים למים : שת מעטה
קבושו במחזה שליגת מים : שוה קול חורו בקול רבוי מים : תבן וכל ומר
וגזר ודלה מים : תת לכל גיא וגיא מעין לשחות מים : חיו תרגל מעדן נהר
יובל מים : תוכו להפרד לרפוע ראשי מים :

שבת כווי שם כנה בשם מים נאמן ווערט אן גירופן אונ זיין לוב אוף דעם
נאמן פון וואסער שתף בשם אדיר אדירים למים נאמן האט משתף גינען אונ
ווערט אן גירופן אדיר אונ ריא וואסער אדירים שת מעטה לבשו כמחזה שליגת
מים נאמן האט זיך אן נקלייט אוף דעם בארג סיני מיט אוויים קלייד
וויא שנייא שוה קול חורו בקול רבוי מים זיין שיין קול איז גלייך גוען צוא
אקור פון פיל וואסער תבן וכל ומר וגזר ודלה מים נאמן האט אונ גירופן רי וואסער
אוף דעם הימל אונ האט זיין גימאסטין תת לכל גיא וגיא מעין לשחות מים
כדי ער ואל גיבן צוא איטליכן אקוואל וואסער תרגל מעדן נהר יובל מים נאמן
האט גפידט פון דעם גן עדן אטייך עד היינט יובל תוכו להפרד לרבות
ראשי מים עד האט אים אין דער מיטן גישפארטין אונ האט אים צוא
טיילט אוף פיר טייכן רוא גרעשמי אין דער וועלט :

וואסער פונים שוב ללכת אל מקום המים : צבאות רביבים המרביבים מים : ציה ממוגנים ברדת זלת מים : קו מובדל אשר הובדל למים : קול צנורות כי יחילו מהם מים : רועשים
ומרעשים קול מקולות מים : רועשים ונושאים קול לאדיר קולו על המים : רגן מרעמים קמרעים על רוב מים : רדתם כל ישירו שיר למורד מים :
שבת פנוי שם פנה בשם מים : שתף בשם אדיר אדירים למים : שת מעטה
קבושו במחזה שליגת מים : שוה קול חורו בקול רבוי מים : תבן וכל ומר
וגזר ודלה מים : תת לכל גיא וגיא מעין לשחות מים : חיו תרגל מעדן נהר
יובל מים : תוכו להפרד לרפוע ראשי מים :

תכנם לארץ וחצות לחצות מים : אמן לכל אחד ואחד מה יתנו מים : ציה ממוגנים ברדת זלת מים : קו מובדל אשר הובדל למים : קול צנורות כי יחילו מהם מים : רועשים
ומרעשים קול מקולות מים : רועשים ונושאים קול לאדיר קולו על המים : רגן מרעמים קמרעים על רוב מים : רדתם כל ישירו שיר למורד מים :
שבת פנוי שם פנה בשם מים : שתף בשם אדיר אדירים למים : שת מעטה
קבושו במחזה שליגת מים : שוה קול חורו בקול רבוי מים : תבן וכל ומר
וגזר ודלה מים : תת לכל גיא וגיא מעין לשחות מים : חיו תרגל מעדן נהר
יובל מים : תוכו להפרד לרפוע ראשי מים :

יוד א (ח"ב)

אז

תפלת גשם

בה עין להתמידה במים • ראשית ועד אחרית דרושה רוות מים • פשע אם
הועצם ונגזר עדי עצירת מים • בתחן ופלל יפתו מגרע בנטפי מים • עין
ישאו לרוכב בעזרם שמים • ישנים היות במצע והוא מספיק למו מים • שיה
מהיום נעצרים להזכיר בשיתם מים • רוגשים בסוף שבעה לציין במוסףמים •
נסוך מנסכים שלשת לוגי מים • בם לערוך בסדר שלשת רביעיות מים •
ממעל להרביע זכרות רבע מים • יעד בכפל מתחת פרית נקבות מים •
ליפתח ארץ ויפרו ישע מטר מים • קוראים זה לזה עד ישיקו מים למים •
כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים • לצמאון ישעיהו עינות ותהומות
מים • יחד רגת וקשקשת הגדלים בהמן מים • יתאו לדרתו גמות מנו מעט
מים • טרוחי שחין וכאב וחולי מעים • רוגעים ומתרוחים באווי קרת מים •
חיי כל נשי מסרת במזלות שמים • ממונים על כל ארץ איך לפרנסם מים
זבת חלב ודבש ארץ נחלי מים • קדשת אותה לשמך למוגנה מים • ואתה
בירך תתה מפתח מטר מים • רשות אין להנתן בלעדך לפתוח אוצרות
מים • הקם רבך המובתת בשפע מים • יחד לרצון לגרב למותר לתניף

מים

זכר • פי' היום מתאזר לחגג כד לגלות מנוח מעט מים לשון הגמליאל נא • מרדכי • פי' מוכי שחן ומולי ומעייס טלס נחם ומתרווחן בתאות מים קרים • חיי • פי' מוח של כל
הנשמות חסרת בתולות להיות ממונים על כל מים • זבת וכו' • הוא חיי • והקב"ה קדש אותה שהוא עליו מחטור עליו והאזן נעשית רכה מפני הגשמים ולא כשאר ארצות שהם
גיד הממונים • בשפע • ברזי ונזוח • יחד כו' • פי' סיסה נשמים כדי סיסה הבריות בלמודה אלה וברישות לפי ששאלן גשמים אז הוא רעב ח"ו וזכריות
נשים

אנן דיא פאר בארגני ערטייר טרונקן אלי גלייך וואשיר קרח וכפור ושלג
ונול מים איין אונ שנייא אונ אלי רינגירני וואשיר וזמנו לה לשוקקה ככל
פיני מים ראש איז אן גיברייט פון ארץ ישראל וועגן יא זאל האבן
פון אלי מינים וואשיר צופה בה עין להתמידה במים נאט קקט המיד אופ
ארץ ישראל ציא גיבין צוא איר וואשיר ראשית ועד אחרית דרושה רוות מים
פון אן הייב יאר ביו סוף יאר פארשט יא נאט אונ מאכט יא זאט
מיט וואשיר פשע אם הועצם ונגזר עדי עצירת מים ווען דיא עבירות זעגן גורם
איין צוא האלטן דעם רעגן בתחן ופלל יפתו מגרע בנטפי מים מיט ויערי
הפלות טואין זיין נאט איבר בעמין עש זאל ניש גימינרט ווערין
דער רעגן עין ישאו לרוכב בעזרם שמים מיט ויערי תפלות וואש ייא הייבן
אופ ויערי אוגין צוא נאט טואין זיין אים דער הייבן ישנים היות במצע
והוא מספיק למו מים דיא ישראל שלאפין אופ ויערי בעט אונ ער ניש
זיין רעגן שיה מהיום נעצרים להזכיר בשיתם מים אין דער תפלה פון שמיני
עצרת מואין זיין דער מאגן אונ ביטין רעגן רוגשים בסוף שבעה לציין
במוסף מים זיין שטורמין מיט גיבעט נאך דיא זיבן מאג סוכות אז נאט
זאל אן צייכנין ראש יאר רעגן נסוך מנסכים שלשת לוגי מים נאנץ סוכות
האבן זיין גינאסן אופ דעם מזבח אלי טאג דרייא קווארט וואשיר
בם לערוך כבוד שלשת רביעיות מים אין זכות פון ניסוך המים זאל נאט געבן
אין דער צייט רעגן בעל להרביע זכרות רבע מים דער רעגן וואש גייט
פון דעם הימ"ל איז גיגריכן צוא איין זכר אונ טוט זאט טאכן דיא ערד
יעל בכפל מתחת פרית נקבות מים אקוונן איין טראפין רעגן גייט צוויי טראפן
פון דער ערד ארוש וואש יא היישט נקבה ליפתח ארץ ויפרו ישע מטר מים
צוא עפנין דיא ערד אונ זאל זיין איין ברכה פון הילף פון רעגן

איתש

חמור להח לה מים • ראשית כו' • כדכתיב איך אחר פי' אלהיך דרוש
אורה חמור מראשית השנה וגו' כיו
להשגיח ביום • פשע • פי' אם נחנכו
הפסעים ונגזר בשמים עליות נשמים •
בתחן • בחפלה אט חפזין להקב"ה שלא
יגרע וימנע נטפי מים • ישנים • פי'
כשארל ימנים בחטותיהם הקב"ה
חספין לה מים • במצע • לי חטא •
שיח וכו' • פי' שהם נעצרים בשמים כדי
להזכיר גשמים בחפלתם • רוגשים •
פירוש מחלספס בשמיני עשרה שאל
אחר שבעה ימי החג כדי לציין בחפלה
מוסף המים ר"ל לזכור • נסוך וכו' •
פי' מנסכים שלשת לוגין מים ע"ג
המזבח ונזוחם יערוך הקב"ה של
רביעיות דהיינו רביעה ראשונה שיה
ובשית של מי נשמים • ממעל פירוש
אופן מים עליונים הם מוסרם שרובים
לקרקע כזכר לנקבה • יעל • פי' כנגד
טיפה אחת טוהרת ומחננה פוגעות
בה שני טיפות מחננה מהאם ואופן
מים התחתונים נקראים נקבה שפירם
גורים ככל ענף העופה של מחנה
ליפתח • פי' כל זה כדי שיתח ארץ
ויפרו וירבו ישע מחטור המים •
קוראים • המים עליונים למים התחתונים
עד שיתחברו זה לזה • לצמאון • פי'
כיון האלה למים כן המטעות והתמות
פונין וצאננין הגשמים היורדים • יחד

זכר • פי' היום מתאזר לחגג כד לגלות מנוח מעט מים לשון הגמליאל נא • מרדכי • פי' מוכי שחן ומולי ומעייס טלס נחם ומתרווחן בתאות מים קרים • חיי • פי' מוח של כל
הנשמות חסרת בתולות להיות ממונים על כל מים • זבת וכו' • הוא חיי • והקב"ה קדש אותה שהוא עליו מחטור עליו והאזן נעשית רכה מפני הגשמים ולא כשאר ארצות שהם
גיד הממונים • בשפע • ברזי ונזוח • יחד כו' • פי' סיסה נשמים כדי סיסה הבריות בלמודה אלה וברישות לפי ששאלן גשמים אז הוא רעב ח"ו וזכריות
נשים

נעים וגדים בעולם : רי : פרוש
שור של תהום מ' סוף ורי כנף :
גשמים : פי' תועור לו' מיני גשמים
תשבעה רקיעים : שבע : פרוש
לשבע' ו' חלות העומדים על ו'
העומדים שאל תלבו עומדים שבעה :
בצור : פרוש ישראל אין עושן
תלבוש' ו' ימי החג ובשמי' נעלים
ומתפללן בב' כ' בשביל חיים : בל' ל'
תנועה מתלבוש' : פרוש : תפלת
קבל : רעיון : פרוש ישראל תהיל
במנוח' ככל מצוי חיים וסוף לשון
התשוב על מי מתנוחת ירמלני :

יפתח פרוש תפתח הארץ כנפיה
לקבל הטפות ויהיו שונות בעולם :
לשבור : פי' ולא נשברים ורוע וזכ' על
מקסי' שגרים שניקרים החלוצים מים :
אם יספיק בשביל שבע שנים ויאל :
כזבו : ל' אשר לא יספיק חיותו :
זכור : פרוש רבש' וזכ' לזכות
אברהם שאלו יוקח לא משע חיים
ובזכותו תפלת ישראל וז' להם
חיים : כי ארובות : פי' חלוצים
החיים המוקים יהיו נפתחים בלי
עכוב וקלקול עד חודש ניסן סוף
וזמן אביב : מים אד' : פרוש יר'
שעונים יסיו מעולם גשמים במחצית
וימטר טרם יהיו עשבים בל' : בירד
של הקב"ה תפתח של גשמים : בצול :
פרוש סיון של גשמים כשהמים מתחילין
לשתתחם במחצית : חגור :
פרוש לפתח ולסדור אזור ותגורם של
בני יצחק ר"ל מן הגלות ובאשר תגסס
בעקידה וספק לבו להב' ותסד' עמלו
לשחטה ק' בזכותו יתו בני ישראל :
מיומים : ר"ל משתי פרענויות שגברו
עליו חורבן בית ראשון ובית שני :
מים באר וכו' : פרוש זכור לזכותו
במרהיטים : מים גבר : פרוש שירדו גשמי' בגבורה
בצמחה

מים : רי ארבעים סאה משער מקוה מים : תמימים איך בו יזוהרו אם אין
בו שיעור מים : גשמים שבעה משבעה רקיעי מים : שבע ארצות שבע
ושבעה עמודי שמים : בצור חוגגים שבעה ונעצרים עדי מים : פרוש קשוב
בשפכם לך לב כמים : חיו אדון השקיפה ממעון קדשך מן השמים : רעיון
לנהל ברכין בעל מבועי מים :

כאן יסד הפיימן י"ב חדשים וי"ב מזלות ואבות העולם ושבעה עניות שבתענית וי"ב שבטים והתחיל באברהם ובראשי
החרוזות מרמז הפסוק יפתח ה' לך את אוצרו הטוב וגו' וגם הפסוק כי כאשר ירד הגשם והשלג וגו' ומיוסר ע"פ א"ב מרובע
יפתח ארץ לישע : לשבור מטה רשע : מים אם כזבו
בפשע : זכור גם יקח נא מעט מים ותישע : פי' ארבות
שמי ערין : עד אביב יפתחו בדי פריץ : מים אד להעלות
במרין : טרם יהיה בארץ :

מול ניסן מלה

י' בירו מפתח : זולתו בלי יפתח : מים
בצול ירתיה : חגור בני עקוד לפתח : כאשר
בוזן ושפך לב כמים : יחיו מלאיו מיומים :
מים באר חפר פעמים : זכור תת המון
מים בשמים :

לך נשים וישוע מרהיטים : להקר חורב להטים : מים גבר

של יצחק שחפר הצלר פעמים וזן מים מן השמים : לך נשים : ישראל ותירץ את התעלה במים לקרד בני גשמים יוצא ומחיות הארץ : מים גבר : פרוש שירדו גשמי' בגבורה
ובקלות כרהטים שמקלחין קלוח גדול בזכות יעקב שהיה תפלת מקלות ברהטים שאל

אין אינר מים דעם אנדרין די ארבעים סאה משער מקוה מים דער שיעור
פון אמקרה אין פערציג מאס המשך איך בו יזוהרו אם אין בו שיעור מים אז
חס ושלום קיין רעגין וועט נים זיין וויא וועלן זיך דיני ישראל וואש
זאנן נאנץ אין ריין דינשט מובקין גשמים שבעה משבעה רקיעי מים מאך
רעגניגן פון דיא זיבן הימלן שבע ארצות שבע ושבעה עמודי שמים מאך זאמ
דיא וועלט וואש זיא איז נישט לט אוף זיבן חלקים אונ שטייט אוף זיבן
זיילן אוף דיא אפ גרונט בצור חוגגים שבעה ונעצרים עדי מים זייא האבין
יום טוב זיבן טאג סיבות אונ טואן נים זיין מלאכה אונ מאכן שמיני
עצרת אונ ביטן אוף רעגין פלום קשוב בשפכם לך לב כמים זייער גיביט
ואל שמו פאר געמין אז זייא פאר גיסן פאר דיר זייער הארץ וויא וואש
אדון השקיפה ממעון קדשך מן השמים נאמ זאל קוקן פון זיין הייליגן וואונג
דער לנהל ברכין בעל מבועי מים דיני ישראל זאלשטו פירן אונ מאכן רואן
וויא אוף קוואלן פון וואשער וואש לייט האבן הנאה :

יפתח ארץ לישע נאמ זאל עפינן דיא ערד זיא זאל מקבל זיין דעם רעגין
וועט זיין איין ישועה אוף דער ווערט לשבור מטה רשע וועט צוא
בראכין ווערין ראש שטארקייט פון די רשעים וואש זאלשטו איין תבואה
אונ האלטן אוף איינקרית מים אם כזבו בשפך אוב דער רעגין טוט זיך פאר
מידין אייך די זינד וכו' גם יקח נא מעט מים ותישע בדין מיד דרך זאלשט גריינגן

אונ העלף פון וועגין דעם זכות פון אברהם וואש ער האט גיזאנט צו
דיא מלאכים זייא זאלן נעמן אביסיל וואשער כי ארבות שמי ערד ראש
דיא פערנעמיר פון דעם שטארקין הימל עד אביב יפתחו בלי פרי זאלן זיין
אפין ביז ראש חודש ניסן דיא פירות זאלן צייטן ווערן פון אד לתולות
במדי דער וואלקן זאל גיך גריינגין דעם רעגין טרם יהיה בארז אייך דיא
פירות שפראצין ארוש :

י' בירו מפתח בייא נאמ איז דער שליטל פון רעגין זולתו בלי יפתח אן אים
ווערט נים געפינט מים בצול ירתיה אז דיא טיפי טייבין ווערין ווארים אז
אסימן פון רעגין חגור בני עקוד לפתח לייט וואש דיא ישראל אין דעם זכות
פון יצחק וואש ער איז גיבונגן גיווען אוף דעם מזבח כאשר בוח ושפר
לב כמים וויא ער איז גיפרובט גיווארין אונ האט זיך גיזאנט קולין אונ
זיין הארץ איז פאר נאסין גיווארין וויא וואשער יחיו מלאיו מיומים אין זיין
זכות זאלן זייא אוש גילייט ווערין פון דעם יצד דערע מים באר חפר
פעמים גיב רעגין אין זיין זכות וואש ער האט גיזאנט צינייא מאל
וואשער זכור חת המון מים בשמים ביטן מיד דרך נאמ וואש דוא זיצט אין
הימל אין זכות פון יצחק זאלשטו גיבן רעגין לך נשים ושוע מרהיטים צוא
דיר טואן וויא גינערגין אין מאכן לופין זייער גישרייא מים תעלה
להקר חורב לחטים צוא קליין דיא היצן מיט רעגין מים גבר במרהיטים שטארק
דעם

את זמן חבוי גופר • היוגבלו גבולות בספר • מים זילת שפר •
למרד ארמת גור עופר • השמים זעק לקבל • חום בתמוז
מלחבל • מים זורמו לתבל • בששת מיני תבל •

השמים חשרת כברה • חשור לרוח נשברה • מים חזו
בגבורה • למביני עתי ברה • ושמה חלקם
בחיים • בסרטן גדל במים חיים • מים חשופים
ובקב חצוים • הוצא מבית מים חיים •
לתת טעם ונופש • להוציא אסירים לחופש •

מים טביעת רפש • לבל יבעיתו מתרף נפש • לטרחות
במבולות • ולא כחורב אב מחבילות מים טמונים בתחבולות •
חשוף להציב כל גבולות •

מטר יורה לירות • שדות ויערות • מים ימלאו
יאורות • למגודדי גרוד שירות • ישוב יפרה
הר וגבעה • ירבץ באריה עלי טביעה • מים
ישלשו רביעה • להפרד לראשי ארבעה •

וארכים מער הרבה וירצן כחמסה על ארץ בארץ הסוכן על הארץ בחמסה • מים ישלשו • פירוש יבא מים בשלוש רביעה ראשונה ושנייה

מול תמוז סרטן

מול אב אריה

ארצך

על כל מים • את זמן • פירוש חזון
כח שהיה נחלל בחינה של עני גופר
הוגבלו גבולות של עשירים בספר גמאמר
ויה גבול הכנעני חלדון גומור • מים
זילת • פירוש מים שזלו בשפע וגופר
כדי למרד ולתקן ארמת יהודה שנקרא
גור באריות וגופר באריות • השמים •
פירוש יהי רצון מלפני אבינו שבשמים
שקבל זעקת ישראל שאחור החיות
שנחמו לא יחבל ויקלקל את העולם •
מים זורמו • פירוש מים יעשו לתקן
ולחבל את פירות הארץ כחלדון בשם
עולם שנעולם דהיש ידע וקלף קר
חום קין ומורף • השמים חשרת •
פירוש חן השמים שחולין הכנה גמאמר
בנרבים דקים העשין בחין כבד מחזון
חום חרבה לישראל שם להם חום
כנרה לפני ה' • מים חזו • פירוש
יבולו עניים בגבורה לארמת יעקב
שנאמר בהם יודעי כינה לעתים • מים
חשופים • פירוש מים גבוה רל מים
טלונים שם מובדלים ברכיע אוחן
מים הארץ מנהל'ק לתת טעם לפירות
ומטמה לישראל כדי להוליד אותם מטמה
מים מביעת • פירוש מים הם שם
מלחום ומזיקים לעולם יהי רצון שאל
יבולו ארמת וכולן שנאמר כי טם
חרף נפס לחום • לא מרחות • פירוש
לא יהיה עורח בעולם כמו שהיה דבור
הבול ולא יהיה כחורב וחיותות של
אב שנחבל בחיותות כל העולם • מים
טמונים • פירוש מים הגומים במחשבות
של הקב"ה גלם אותם הקב"ה האליב
כל גבולות טמים • לירות • כמו לירות
מים ימלאו • פירוש יד שחללו כל
הארצות מים לשבע נד שחקן חילות
וגדודים • ישוב • פירוש יחזור וישרה
ורבה ארצו של נד שם קשים מאוד
ושנים

גופר פון דער צייט וואש נח איז גיווען בהאלטן פאר דעם מבול אין
דער תיבה פון פיסמן האלץ הוגבלו גבולות בספר אז ער איז ארוש גגאנן
פון דער תיבה איז גינען גיווארן איין גבול צוא אלי פעלקר אנטר
דיא מולות וואש אין הימל איז מים זילת שפר למרד ארמת גור עופר אבר
אבר ארץ ישראל וואש אין חלק יהודה אין וואש ער איז גיליכן צוא
איין לייב טוט גאט אליין מעסטן און גיבן שייני רינגיריג וואשיר
השמים זעק לקבל חום בחמו מלחבל גאט זאל פאר נעמן ראש גשיריא
פון דיא תפלות פון דיא ישראל אז דיא ריין פון תמוז זאל נישט פאר
דארפן דיא תבואה פון דער ווערט מים זורמו לחבל רעגין זאלן גיין
צוא זים מאכן דיא פירות פון דער ערד גלייך אז דאש גיוורץ וואש
נישט אטעם אריין אין איין עסין בששה מיני תבל אין דיא זעקס צייטן
וואש גאט ראט גידיסין אז ויין זאלן נישט פאר שטערט ווערין ביו
דיא ווערט וועט שטיין און דאש זאגן דיא צייטן ויין שניט קעלט
היין שארפי קעלט ברענגיריג היין השמים חשרת כברה דער הימל וואש
מאכט טריפן פיל רעגין ויין דורך אויף חשור לרוח נשברה דיא וואשיר
זאלשטו מערין צוא דיא ישראל וואש טואין תפלה מיט אצויראכין
הארץ מים חזו בגבורה דיא וואלקן זאלן רעגנין מיט שטארקייט לשכיני
עתי כרה און דעם לאנד פון שבט יששכר וואש ויין פאר שטיין דיא
קלאדי תורה ושמה חלקם בחיים און אלי וואש האבין אחלק אין דער

תורה האבין ויין דאש אייבני לעבין כסרטן גדל במים חיים ויין אקרעפם
וואש זיין לעבין אז אין וואשיר מים חשופים ובקו חצוים דיא אייברשטי וואשיר
וואש זיין אז אנפרעקט און זיין אז גיטיקל גווארן מיט אמאם
הוצא מבית מים חיים מאד ויין אוש ציהין פון דעם בית המקדש ראש
מיינט מען ער זאל גיבאוויט ווערין לתת טעם ונופש צוא גיבן איין טעם
אין דיא פירות און איין אפ רואונג צוא דיא ישראל להוציא אסירים לחופש
מיט דעם וואש ער וועט דיא גיבונדני אוש ציהין פרייא מים טביעת רפש דיא
גיוואלצני וואשיר פון דעם ים וואש טוט שארין דער וועלט לבל יבעיתו
מתרף נפש ויין זאלן נישט דער שרעקן ראש לאנד פון ובולון וואש ער
ווערט גרופן חרף נפש לא שרחות כמבולות עש זאל נישט זיין דער רעגין חם
ישלום אמידרה ויין דער מבול אויף דער ווערט ולא כחורב אב מחבולות
און נישט ויין דיא ריין פון אב וואש טוט פאר דארבין דיא פירות און
תבואה מים טמונים בתחבולות דיא וואשיר וואש גאט האט בהאלטן אנטר
דער ערד מיט תחבולות חשוף להציב כל גבולות דער וואש האט גישטעלט
דעם גבול פון דער וועלט זאל ער אנפלעקן ויין מטר יורה לירות שדות
יערות מיר בעטן דך רוא זאלשט מאבין רעגין אין דער צייט זיין
זאל מאכן וואש דיא פעלדיר און דיא וועלדיר שם ימלאו יאורות עש
זאל דער פילט ווערין דיא טייכן מיט וואשיר למגודדי גרוד שירות צוא
שבט נד וואש ער האט איין גיוואלעט תיירות צוא גיין איין נעמן
ארץ

תפלת גשם

**אֲרֶצְךָ בּוֹיֵן הָרוֹם רָגֵל • וְלֹא נִשְׁקִית בֶּנִּין בְּרָגֵל • מִיָּם בְּזוֹנוֹךְ
אֶל • יִנְקֶךָ בִּשְׁן בְּמִנּוּחַ עֵגֶל • כִּי כָל בִּשְׁקִי יִשִּׁישׁ
בְּאַסְפָּם בָּר בְּאַלּוּל בְּמִלּוֹךְ רָסִים • מִיָּם בְּרָמִים לְהַעֲסִים •
בְּנִטְפֵי חֶלֶב וְעֵסִים :**

מול אלול בתולה

**בַּעֲתוֹ לְהַרְעִים רַעַם • בִּנְחַת וְלֹא בּוֹזַעַם • מִיָּם
לְחַת טַעַם • בְּאַדְמַת מִשְׁפִּיר אִמְרֵי נֹעַם •
אִם לְשִׁבְטָאָם לְאַרְצָן נִשְׁלָחִים • לְהַעֲלִיץ בְּתוֹלָה
בְּאַבֵּי שְׁלָחִים • מִיָּם לְפִלְגִים נִשְׁלָחִים • לְשִׁמְחָה
עִיר אֱלֹהִים :**

**וּלְבִרְךָ מִמֶּנֶר יִרְחִים • בְּעֶרְוֵן תְּנוּב פְּרָחִים • מִיָּם מַעֲבִים
מִטְרִיחִים • וּמַעֲדֵנִי מֶלֶךְ מֵאַרְיָחִים • יְהִי מְזוֹנִים וְנִטְר •
בִּירַח אֵיתָנִים לְהַתִּיר קָטֵר • מִיָּם מַעֲתָה כָּל יֵאֵמֵר • לְהַרְעִיף
שְׁעִירֵי מִטֵּר :**

אֶת נִיב מִזְכִּירֵי שֶׁבַע • שְׁעָה בְּנוֹסֶךְ שֶׁבַע • מִיָּם נָהַל לְשׁוֹבְעֵי

וְשִׁינִי וְשִׁלְשׁוֹת מִדֵּי נִהְיִיתָ הַמְּבֹרָכִים
בְּפִי בְּרָאשִׁית שְׁלֹשׁ טַעֲמִים מִיָּם
שֶׁהָיָה עַן הַיָּם : אֲרֶצְךָ • פִּי • אֵלֶּי
שֶׁמֶטוֹן כְּעֵד כֹּסֶף הַכְּבוֹד וְהָאֵל הָרוֹם
תָּלַל כָּל הַקְּבָלִים וְלֹא לְרִיבִים לְהַשְׁקִיף
בְּרָגֵל וְכִן הַשְׁמִיטָה הַקְּבָלִים זֶה : מִיָּם
בְּזוֹנוֹךְ • פִּי • יֵד שִׁקְלָתוֹ אֲנִלִּי מִיָּם רֵעַ
טִיטוֹת גְּדוּלוֹת עַל אֲדָמָת דָּן שֶׁאֵלֶּי כִּי
יִנְקֶךָ מִן הַבֶּן כְּדֵי שִׁהֵא הַשְׁמִיטָה
גְּדוּלוֹת וְנִחִים לְחַלֵּל עֲגִלִּים וְנִהְיִיתָ
דְּקוּת : כִּי כָל • פִּי • כָּל שְׁמִיטָה
בְּפִינְסָהּ כְּשֶׁלֹּסְפִים הַמְּבֹרָכִים בְּחֹדֶם
אֲלוֹל הַגְּדִלָה עַל יֵד טַל טִיטוֹת מִיָּם :
בִּשְׁקִי • פִּי • פִּינְסָה כְּמוֹ עַל מִדֵּי יִשָּׁר כָּל
עֲמִי : לְהַעֲסִים • לְהַנְחִיךְ : עֵסִים •
לְשׁוֹן מַחֲוֶה : מִיָּם לְחַת • פִּי • מִיָּם
חֲסִיק כְּדֵי לְחַת טַעַם בְּאֲדָמַת נִשְׁלָחִי
שֶׁאֵלֶּי כִּי הַטָּעֵן אֲמִירֵי שֶׁר : לְשִׁבְטָה •
פִּי • אֵל לְשִׁבְטָה אֲחֵר אוֹ לְאַרְצָה אֲחֵר
וְהָאֵל הָרוֹם נִשְׁלָחִים כְּדֵי לְשִׁמְחָה כִּסֵּט
יִשְׁאֵל בְּפִינְסָהּ שֶׁהוּא יִבְשֵׁם : שְׁלָחִים •
פִּי • שֶׁהוּא בִּית הַשְּׁמִיטָה שֶׁהוּא שֶׁהוּא יִבְשֵׁם
לְבִרְךָ הַפִּינְסָה שֶׁהוּא מַחֲוֶה עֲמִי
הַכִּסֵּט שֶׁלִּבְנָה מִתְחַדֵּךְ חֵט הַפִּינְסָה :
בְּעֶרְוֵן • פִּי • מַעֲדֵנִי : תְּנוּב • פִּי • לְחִיטָה
וְנִטְרָה : מִיָּם מַעֲבִים • פִּי • מַלְאָכִים
מַעֲרִיזִין חֵט עֲלֵיהֶם בְּלִיחֻתָּם שֶׁל מַקֹּס
כְּדֵי לְבָרֵךְ טַעַם מַלְאָכִים מִיָּם וְאִתּוֹן
גְּמִיטָה טַחֲנִין אֲרִיזָה וּפִינְסָה לְאֲדָמַת
אֲחֵר שֶׁאֲחֵר כִּי הוּא יִתֵּן מַעֲרִיזֵי מִלֵּךְ :
הַדְּרוֹת בִּי • פִּי • הַקְּבָלִים הָרוֹם חֵט
הַפִּינְסָה בְּקִיץ טַל וְנִטְר חֵט הַשְׁמִיטָה
בְּאֲלוֹרָה שֶׁל מַעֲלָה וְיֵד שִׁתִּיר אִתּוֹן
קִשְׁרִים שֶׁל גְּמִיטָה בְּחֹדֶם שְׁעִירֵי שֶׁקֶרָה
יִתֵּן אֲחִיתִים לְכָל יֵדוֹ נִסְכָּרִין מַעֲלָה :
יֵאֵמֵר • פִּי • שְׁעִירֵי כְּמוֹ כְּשֶׁעֲרִים
לְשִׁבְטָה לְאֲדָמַת יִסְכָּף שֶׁאֲחֵר כִּי וְקִרְנֵי רֹאשׁ קִרְנֵי

לְקִרְנֵי
מִיָּם נָהַל פִּי יֵעַר בְּרִיחַ מִיָּם
כִּסֵּט

דָּעַר וּנְאֻשׁ עֲקֵט יֵיבֵא לִבְשֵׁת עַד נִאֲמַר אִם לְשִׁבְטָה אִם לְאַרְצָה נִשְׁלָחִים אוֹ רַעֲנִין
נִיטָה פִּין אֵיין בּוֹם אֲדָרָה פִּין אֵיין נִרְיָל וְעֵנִין לְהַעֲלִיץ בְּתוֹלָה בְּאַבֵּי שְׁלָחִים
כְּדֵי צוֹ דָּעַר פְּרִיָּאן רִיא יִשְׂרָאֵל וּנְאֻשׁ וְעֵרִין אֵן גְּרֹפֶן בְּתוֹלָה מִיָּם דִּי
פִּירוֹת פִּין רִיא דָּאָרִי פִּעֲלָרֵךְ מִיָּם לְפִלְגִים נִשְׁלָחִים לְשִׁמְחָה עִיר אֱלֹהִים וּנְאֻשִׁיר
זֶלְשִׁטוֹ שִׁקְוִין אֵין רִיא מִיָּכֵן צוֹא דָּעַר פְּרִיָּאן דִּי שְׁמִיטָה יְרוּשָׁלַם וְלִבְרִי
מִסְגֵּר יִרְחִים בְּעֶרְוֵן תְּנוּב פְּרָחִים אֵין צוֹא בְּעֶנְטִישִׁין דִּיא פִּירוֹת זֶאָן וְעֵרִין פִּין
דִּר לְבָנָה אֵין זֶאָלֵן שְׁפָרָצִין מִיָּם פִּעֲמָקִיט מִיָּם מַעֲבִים מַעֲרִיזִים וּפִעֲדֵי מֶלֶךְ
מֵאַרְיָחִים גִּיב וּנְאֻשִׁיר פִּין רִיא וּנְאֻשִׁיר מִיָּם מַלְאָכִים מִיָּם יֵד צוֹא
בְּרִיָּנִין זִיָּא אֵין מֵאָךְ שְׁפִיָּין צוֹם לֵאנֵךְ פִּין שֶׁבֶט אֲשֶׁר וּנְאֻשׁ שְׁמִיטָה
בִּיָּא אִים וְהוּא יִתֵּן מַעֲדֵנִי מֶלֶךְ הַדְּרוֹת מוֹנִים וְנִטְר עַד מֵאֲכַמְזֻאִם דִּיא וְעֵלְמַת
מִיָּם שְׁפִיָּין אֵין הֵיט דָּעַם רַעֲנִין אֵין זִיין אֲוִצֵר בִּירַח אֵיתָנִים לְהַתִּיר קָטֵר אֵין
חֵרֶשׁ תְּשִׁירֵי וּנְאֻשׁ דִּיא אֲבוֹת וְעֵנִין נִבְאָרִין נְוִאָרִין זֶאָל עַד אֲוִף בִּינִדִּין
דָּעַם בּוֹנֵד פִּין רַעֲנִין מִיָּם מַעֲלָה כָּל יֵאֵמֵר פִּין רִיָּנִין אֵן זֶאָל דָּעַר רַעֲנִין נִיטָה
פִּאר שְׁלָאִסִין וְעֵרִין לְהַרְעִיף שְׁעִירֵי מִטֵּר צוֹ מַרְיָפִין דָּעַם שְׁפִרִיָּא רַעֲנִין אֵין טִב
מִזְכִּירֵי שֶׁבַע שְׁעָה בְּנוֹסֶךְ שֶׁבַע דּוֹא זֶלְשִׁט מִקְבֵּל זִיין דִּיא זִיבֵן בְּרִכּוֹת פִּין דִּר
תְּפִלָּה גְּלִיף אֵין וּנְאֻשׁ מִעַן הָאֵט מִסְכָּה גּוֹעֵן וּנְאֻשִׁיר זִיבֵן טָאָךְ אֲוִף דָּעַם
מִזְכִּירֵי מִיָּם נָהַל לְשׁוֹבְעֵי לְקִרְנֵי רֹאשׁ לְשִׁלֵּשׁ רִבֵּי מֵאָךְ זֶאָל מִיָּם וּנְאֻשִׁיר אֵין דִּיא
דְּרִיָּא צִיָּטִין פִּין רַעֲנִין רֹאשׁ לֵאנֵךְ פִּין שֶׁבֶט יִסְכָּף רֹאשׁ עַד אֵין גְּלִיכִין
צוֹ דִּי רַעֲנִידֵי פִּין אֵיין רֹאשׁ אֵין נִטְר חֵט כִּסֵּט רֹאשׁ פְּלִאנְצוֹנֵךְ וּנְאֻשׁ וְעֵרִין
מֵאַוִּיָּאֵל

אֲרֶץ יִשְׂרָאֵל יִשׁוּב יִפְרָה הִר וּנְבִיעָה יִרְבֵּין כְּאִרְיָה עֲלֵי טַבּוּעָה עַד וְאֵל וְיִידֵר מֵאֲכֵן
פְּרוֹכְפִּעֲרִין דִּיא בְּעֶרְג אֵין טָאָל וְעֵט שֶׁבֶט גֵּר הַאֲוִעֲרִין וְיִיא אֲלִיָּב
אֲוִף דָּעַר עֲרֵד מִיָּם יִשְׁלֹשׁ רִבְעִיָה דִּר רַעֲנִין זֶאָל גִּיין אֵין דִּי דְרִיָּא צִיָּטִין
וּנְאֻשׁ מִרְאָרְף עֵשׁ זֶאָל זִיין אֲבִרְכָה לְהַפְרֵד לְרִאשֵׁי אֲרִבְעָה פִּין דָּעַם טִיָּף
וּנְאֻשׁ גִּיט אֲרִישׁ פִּין דָּעַם נֵן עֲרֵן אֵין צוֹא טִיָּלֵט וְיָךְ אֲוִף פִּיר טִיָּכֵן
אֲרֶצְךָ בּוֹיֵן הָרוֹם רָגֵל אֲרֶץ יִשְׂרָאֵל וּנְאֻשׁ אֵין מִכּוּוֹן אֲקַעֲנִין כִּסֵּט
הַכְּבוֹד וְלֹא נִשְׁקִית בֶּנִּין בְּרָגֵל אֵין מִעַן בְּרִאָרְף נִיט בְּנִיטִין יֵאֵמֵר אֵין וּנְאֻשׁ
אֵיין נִאֲרִטִין מִיָּם דָּעַם פֹּסֶם מִיָּם כּוֹנוֹךְ אֵלֶּי יִנְקֶךָ בִּשְׁן בְּמִנּוּחַ עֵגֶל אֵין דָּעַר
מִדִּינָה פִּין שֶׁבֶט דָּן זֶאָל גִּיין אֲרַעֲנִין מִיָּם גְּרֹוֹשִׁי טְרַאפִּין עֵשׁ זֶאָל זִיין
וְיִידֵךְ רֹאשׁ נִרְאֹו צוֹא פִּאֲסִין דִּי יִנְקֶךָ קַעֲלָרֵךְ כִּי כָּל בִּשְׁקִי יִשִּׁישׁ דָּעַן אֲלִי
טוֹאִיין יֵד פְּרִיָּאִין מִיָּם דָּעַר שְׁפִיָּין פִּין חֵיוֹת אֵין בְּרִמּוֹת כִּסֵּט בְּרִי בְּאַלּוּל
בְּעֵלֹל רָסִים אֵין זִיָּא וְאַמְלִין אֵין רִיא תְּבוּאָה אֵין אֲלוּל וּנְאֻשׁ זִיא אֵין
גִּיּוֹאֲקִין גִּיּוֹאֲרִין פִּין טַל אֵין פִּין שְׁפִרִיָּא רַעֲנִין מִיָּם בְּרִמִּים לְהַעֲסִים דָּעַר
רַעֲנִין זֶאָל זִים מֵאֲכֵן רִיא וְיִיין נְעִרְטִינִיר בְּנִטְפֵי חֶלֶב וְעֵסִים עֵשׁ זֶאָל מַרְיָפִין
וְיִיין אֵין רִיא טְרַאפִּין פִּין דִּיא זִיסִי מִלֵּךְ בַּעֲדוֹ לְהַרְעִים רַעַם אֵין דָּעַר
צִיָּט צוֹא מֵאֲכֵן דּוֹנִינִין בִּנְחַת וְלֹא בּוֹזַעַם עֵשׁ זֶאָל זִיין בִּנְחַת אֵין צִאָרִין
עֵשׁ זֶאָל קִיָּיִנִים נִיט שְׁאָרִין מִיָּם לְחַת טַעַם גִּיב רַעֲנִין כְּדֵי עֵשׁ זֶאָל זִיין
אֲטָעַם אֵין רִיא פִּירוֹת בְּאַדְמַת מִשְׁפִּיר אִמְרֵי נֹעַם גִּיב רַעֲנִין כְּדֵי עֵשׁ זֶאָל זִיין
נִפְתָּלִי וּנְאֻשׁ וְיִיין פִּירוֹת וְעֵרִין פְּרִיָּאֵר צִיָּטִין אֵין אֲרֶץ יִשְׂרָאֵל אֵין

תפלת גשם

לקרני ראם לשלש רבע : את גמעי חמת
במש . חמריף לאסוף בר בפלוס גומשי מים נול
בגמפי אמש . וכאור בוקר יזרח שמש :

כל שיח בו יאשרו . יתרועעו אף ישירו . מים
שעירים יחשורו . ואדמת רודם יעשירו : הארץ סוקרים
בברק אש . פן כמבול בול תתביש . מים ספק מלביש .
נואמים אב למטר היש :

מזל תשרי מאזנים

מזל חשוון עקרב

מעשה עקוש כל בריה : לא יעצרו מגיא פוריה . מים
עמקים יעטפי פריה . בזכר ענית מוריה :
והולידה עב תהול בשתה . בבמקום עקרב בלי
לשיתה . מים ערף ראשיתה . המטר לעוברים
שמה לרשתה :

ידך פתח בזרוע חשוף . לפתוח אוצר אסוף . מים פקוד
לציה כסוף . בזכר ענית ים סוף : והצמיחה פירות במי
שלג . בימי חנכה להציץ מלג . מים פנות ארצה בלי פלג .
מדוק להוריד גשם ושלג :

והלית צבאיך רסיסי אגר . בנתת נהל מעגל . מים צוק
בקול

בשל רביעות של גשמים : את גמעי חמת
פ' הגעונים שם כחשן חפני האם
חמריף לחפנים ע"י גשמים ולחפן
החבולת בדין ובהכרעת קף חלונים
לעונה : גומש בלי חוף גאופט :
מים נול : פ' חן גשמים של בריה
באמם וכיום יחא הארץ וזרחת ואלענת
בו וזקנו וזמרו וישירו שם להקב"ה :
מים שעירים : פ' שירבו גמיות
גדולת ובאילו של בנימין שחזר בו
לעיר רודם יעשירו בפירות : הארץ
בו : פ' פירות שיהיו הארץ רודם בקום
של אש סוף סוף טוב גשמים כדי שלא
יתביש הארץ כמו שנחבישה בדור
החבול בחודש חמשה : מים ספק :
פירות חן לסם מים די ספק שלא
יחבישו ישראל שומרים חן אב לחמר
אלא הקב"ה : מעשה : פירות כסול
חמשים וחמשים של בריה שחשון
לא יחא נטף הארץ חלשנות פירות :
מים עמקים : פירות מים של בריה
החמר לו כדי שיהיו העמקים בפירות
לי ועמקים יעטפו בר : בזכר פירות
נכוח ענית שנית לאברהם ביר
המורים : והולידה : פירות ייר שכל
הארץ מולידה פירות וע"י עב שחמור
עליה יחא רפואת בשרה ושלג לאם
לוחה יבישה חמדר שם בו גשמים
ועקבים : מים ערף : פ' יערוף מים
על א"י בראשונה וכן חמר לישראל
שחזר בה אחר רוח בא שמה לרשעה :
חשוף . חולת : אוצר : של גשמים
שאל חשון ואין רשות לאם בריה
לפחות : מים פקוד : פירות ופקוד
הארץ במים חמשים וחמשים נכוח
שנית לחמשים על ים סוף : והצמיחה
פירות חמשים הארץ : פירות במי
שלג : להצין ולהריות הארץ בימי חמשה
שאל בלחש וכן חלק חמשה בלי
פירות : מלג : לשון חולות חמשה :
מים פנות : פירות מים לפנות חמשה
על הארץ בלי חמשה : מדוק חמשים :
והלית : פירות חלוא לישראל שם
ונתן

נאריך טיפות גשמים וטיפות כל של בריה : רסיסי : לשון טיפות וגם אכל אכל סוף שיר גמי גשמים וזה גמי טל : בנות . נחא אה ישראל בנתה בדוק שלט : מים צוק : פירות שפק
על הארץ בקול רעם שחא וטעל חמד לחבולת בכות שנית ליהושע בנגל :

פאוויראלט פון דער היץ חמריף לאסוף בר בפלוס גומש ואלשמו שפיין זיי מיט
רעגין אז דיא תבואה זאל זיין איין גבונין פון פעמקייט מים נול בגמפי אמש
וכאור בוקר יזרח שמש ביא נאכט זאל גיין רעגין אונ ביא טאג זאל
שיין דיא זין כל שיח בו יאשרו אלי בזכר מיט אלי גראוין זאקן גישמארקט
ווערן יתרועעו אף ישירו זיין ווערן לובן אונ זינגן מים שעירים יחשורו ואדמת
רודם יעשירו רעגן מיט גרושי כראפן זאל גימערט ווערן און דעם לאנד פון
שבת בנימין וואש עש שטייט ביא אים צעיר רודם זיין זאלין רייך
ווערן מיט פירות הארץ סוקרים כברק אש דיא וועלט זאלין ווערן בליצן
ראש איז אבימין און רעגין פן כמבול בול תתביש אונ זיין זאלין גיט פאר
שעמט ווערן אז וויא אין מבול וואש האט זיך אן גיהובן אין חרש
חשון וואש ער היישט בול ווייל אלי פירות זענן פאר פולט גיווארין
מים ספק מלביש נואמים אב למטר היש גיב גיגונ רעגין דיא יישראל זאלן גיט
פאר שעמט ווערן ווש זיי זאגן אז רעגין גיט נאר נאט מעשה עקוש כל בריה
לא יעצרו מגיא פוריה דיא עבירות פון דער וועלט זאלין גיט איין האלטן
דעם רעגן פון צוא לאון וואקען פירות מים עמקים יעטפו פריה בזכר ענית מוריה

תפלת גשם

מזל כסליו קשת

בקול גלגל בזכר ענית גלגל: ונתן צאנך שבח לך
במרין: קשת להראות לחיל ארץ: מים צרוּרִים
למטרות ערין: תתיר לאמר לשלג הוא ארץ:
גוים קצפו ממי הקצפה: כנפתחו ארבות
להציפה: מים קרים בלי חציפה בזכר ענית מצפה:
וע קודש מטעתו: מוכפלת להכין מרעיתו: מים קלים
מלהבעיתו: צו לתת מטר ארצך בעתו:

מזל שבת גדי

רבים רננות בישבי: הרבתי לך להקשיבי:
מים רוח להשאבי: בזכר ענית תשבי:
לזרעא שית נדכו: כגדי רובין להשריכו: מים
רבה כגתר דכו: בקדרו עד כה ועד כה:

מזל שבט דלי

ואתה שעה ניב שפתי: המזכירים מאימתי: מים שוקק
עמותי: בזכר ענית בן אמתי: ולחם שמן
ודשן לרשם: בדלי שבט יצחצח כלשם: מים
שפע לנפוחי נשם: וימלאו העבים נשם:
לא תלוה מלפתוח כל סגור: לענות מצפצפים

כענור

מאך מיד ואט מים וואשר אין דעם זכות פון אליהו הנביא וואש דוא
האשט אים גענפירט אין דר הכרמל לזרע ראה שית נדכו כגדי רובין להשריכו פון
נעם דאש גיבעט מים דעם צוא בראכן הארץ פון דעם וואש זייאט
תבואה זאלשטו אים שטילן מים פרייליכקייט וויא אציקלי מים רבה
כגתר דכו בקדרו עד כה ועד כה פיל וואשר גיב צוא אונז אזוי וויא דוא
האשט צוא גיהערט דא תפלה פון אליהו וואש ער האט זיך איין גבוה
צוא דער ערד און דער הימל איז ווארן וואקנדיג פון איין עק צום
אנדערן ואתה שעה ניב שפתי המזכירים מאימתי און דוא גאט פאר נעם דאש
גיבעט פון מיין מזל וואש מיר דער מאנן גשם אין דער צייט מים שוקק
עמותי בזכר ענית בן אמתי מאך אן טריינקן וואשר דא ישראל וואש
זאנן בהעפט איינר צום אנדערן אין דעם זכות פון יונה הנביא וואש דוא
האשט אים גענפירט אין בוך פון דעם פיש ולחם שמן ודשן לרשם און
זאלשט אן שרייבן איין פעט יאר בדלי שבט יצחצח כלשם מים דעם מזל
פון דלי וואש אין שבט איז זאל ער מאכן לייכטן דא ערד וויא
אקרושטאל מים שפע לנפוחי נשם וימלאו העבים נשם זאקשט מערן וואשר
צו אלי בשעפנש וואש האבן אין זיך אנשמה און וויא זאלן דר פילט
ווערן דא וואלקן מים רענין לא תלוה מלפתוח כל סגור לענות מצפצפים כענור
דוא בדארפשט נישט לייאן ביא קיין בשעפנש דעם שלימל צו עפנן דעם

אצור

ונתן: פירוש ישראל נתן לך שבח
במסירות שתרמה להם הקשת בענן לחזק
הארץ שלא יחדרו חותי יאבול: מים
צרוּרִים: פי' המים הם קצורים בשתי
ארץ תתיר אותם קשר וחלואי לשלג שירד
לארץ: מים קרים: פירוש חן לנו מים
קרים שלא יזיקו לנו בצורה שלג כמו
שעשו לדור המבול בזכות שניתן להחיות
במלפא: זרע רובי: אלו ישראל:
מוכפלת: פירוש לחקן להם פירמסה
בכפלים ושירד להם מים קלים בנחת
שלא ינעונו: רבים: פי' הרבה תפלות
התפללתי בזכות הדעה כדי שתקשיב
תפילתי בזכות שניתן לאלוהי הקדוש:
לזרע פירוש ראה ושמע לחפלה האדם
שזרע לפניך תפלות בשבירן לט:
כגדי רובין כמנוחה: מים רבה פי'
חדיבה לנו מים כמו שהרבות
לאליהו בשעה שציקר והסתחמה לארץ
ואו נתקדו שמים בטובים ויחדו המים
עד כה ועד כה: מאימתי: פירוש
שמוכרין גבורות גשמים בזמן כגדוסין
מלחמה ומכירין וכולי: מים שוקק
פירוש השקה לישראל שהם חברים
ועמותים בזכות שניתן ליונה בן אמת
לרשם: ר"ל לכתוב בספר פירסה
וכלכלה: בדלי פירוש במזל דלי סהא
מדם שט: יצחצח: וינק הקרקע
בגשם כמו לשם סהא אכן טוב: שפע:
חדיבה לבי אדם: לא תלוה: פירוש
אדם הקב"ה איך לרץ להלוות מחברים
חפחה על גשמים: לענות: פי' תענה
לישראל המלפפלים בחפלה כענור הוא
עוף

טוא און פיר זייא מים נחת מים צוק בקול גלגל וכו' גיב אנים רענין מים
דונערין אין דעם זכות פון ירושע וואש דוא האשט אים גענפירט אין
גלגל ונתן צאנך שבח לך במרץ קשת להראות לחיל ארץ דא ישראל וועלן דיר
לזיבן איילונדיג מים דעם וואש דוא וועשט ווייזן דעם רענין בוגן צוא
שטארקן דא לייט פון דער וועלט וויא זאלין זיך נישט פארקמין פאר
דעם מבול מים צרוּרִים למטרות ערין תתיר לאמר לשלג הוא ארץ דעם רענין ויש אין
אין שטארקן הימל פאר בינדן זאלשטו און בונדן און זאנן צום
שנייא ער זאל גיין און דער ערד גוים קצפו ממי הקצפה כנפתחו ארבות להציפה
די פעלקר פון דור המבול ונענין דער צעדיגט גיווארן אז גאט איז און
זיא ברונג גיווען און האט געפינט די פענצטיר פון דעם הימל צו פר
טריינקן דא וועלט מים קרים בלי חציפה בזכר ענית מצפה גיב קלי וואשר נישט
גיאילט אין זכות פון שמואל הנביא וואש גאט האט אים גענפירט
אין מצפה ורע קודש מטעתו מוכפלת להכין מרעיתו דא הייליג קינדר פון
אברהם יצחק ויעקב גרייט זי אן איין גיטאפילטי פרנסה מים קלים
מלהבעיתו דער רענין זאל גיין מים נחת דא וועלט זאל זיך נישט דער
שרעקן צו לתת מטר ארצך בעתו גיב רענין אין זיין צייט רבים רננות בישבי הרבתי
לך להקשיבי און האב פיל תפלות גיטאן מים ישוב הדעת צוא דיר
כדי דוא זאלשט מקבל זיין מיין תפלה מים רוח להשאבי בזכר ענית תשבי

עוף : תריק : מער לכל מדרג שמים
 זו ישראל בזכות דוד שהיה משבט יהודה
 שגמור בו גור אריה : ואגור : זה
 שלמה ע"ש שהיה חסדף החכמה :
 לאובל : פירוש הכריות חולק לך ענינים
 שחזן להם חזון : לאדרו : פירוש
 לחזק ולתקן אותם כדני הם על ידי
 גשמים ותחזקתן השמים : במימים
 פירוש כבימי צות האשון וצות שני :
 ארץ נחלי : ר"ל גליל :

מזל אדר דגים

זכור אב אברהם שנתן אחר
 כמים : גגנתו : היות לו חזון :
 מאש של נמרוד : וממים : ר"ל חמור
 שהיה בסדום האלה ללזוט בוסטו :
 דרשתו ב' : נסית אותו אל ויהיה אחד
 מדרוך בבוזו לא"י והיה זורע תפלות
 על כל מים ובטולו היה רעב ולא הרבה
 אחר מדרוך : רשתת : ודגרת לאביו
 בצדקו : פירוש בוסטו ימון את ישראל
 רבינו מים : ייחד : פירוש היה מיוחד
 לבו ובטת בהקד"ש : משוי : זה משה
 שהיה מושלך בים סוף בחיבת גומל וזאת
 בת פרעה והאשיחא מן האים : גמר
 פירוש אותו בנות יחור כשאלב להם
 מים

בעגור : מים תריק לכל מגור : בזכר ענית
 גור ואגור : לאובל תלות לך עינים : לאדרו ולהדנו
 ממגר שמים : מים תן להחיות במימים : ארץ
 נחלי מים :

אדרינו ואלהי אבותינו :

מחיתין
 ע"פ א"ב
 מיוסר

זכור אב נמשך אחרך במים : ברכתו בעין שתול על
 פלגי מים : גגנתו הצלתו מאש וממים : רשתתו בזרעו
 על כל מים : קהל בעבורו אל תמנע מים :

זכור הנולד בבשורת יקח נא מעט מים וישתה להורו לשחמו
 לשפוך דמו במים : זהר גם הוא לשפוך לב במים : חפר
 ומצא בארות מים : קהל בצדקו חזן חשרת מים :

זכור טען מקדו ועבר ירדן מים : ייחד לב וגל אבן מפי באר מים : כנאבך
 לו שר בלול מאש וממים : לכן הבטחתו היות עמו באש ובמים :
 קהל בעבורו אל תמנע מים :

זכור משוי בתיבת גומא מן המים : נמו דלה דלה והשקה צאן מים :
 סגוליד

ואלשמו ניש פאר מידין וואשר :

זכור הנולד בבשורת יקח נא מעט מים גירינק דעם זכות פון יצחק וואש
 ער איז גיבארין גיווארין אין דער בשורה אז אברהם האט
 גיהייסן נעמין דא מלאכים אביסל וואשר רשתת להורו לשחמו לשפוך דמו
 כמים דוא האשט גיוואנט צוא אברהם זיין פאטער ער זאל אים קולין
 און זאל פאר גיטן זיין בלוט וויא וואשר ווד גס הוא לשפוך לב כמים
 ער איז אדך גיווארינט גיווען צוא פאר גיטן זיין הארץ אין דער תפלה
 וויא וואשר חפר ומצא בארות מים ער האט גיגראבין און האט גיפגין ברוגן
 מיט וואשר בצדקו חזן חשרת מים מיט זיין גירעכטיקייט ואלשמו דער
 בארומין דא ישראל מיט מערוג פון וואשר :

זכור טען מקדו ועבר ירדן מים גירינק דעם זכות פון יעקב וואש ער האט
 גיטראגין דעם שטעקן און איז איבער גיגאנגין דעם ירדן וואשר
 ייחד לב וגל אבן מפי באר מים ער האט גיאיינציגט דאש הארץ צוא גאט
 און האט אפ גיטאן דעם שטיין פון דעם ברוגן וואשר כנאבך לו שר
 בלול מאש וממים אז ער האט זיך גירינגילט מיט דעם מלאך וואש איז
 אויש גימישט פון פייאר און וואשר לכן הבטחתו היות עמו באש ובמים דרום
 האשטו אים פאר זיכרט צוא זיין מיט אים אין פייאר און אין וואשר
 בעבורו אל תמנע מים אין זיין זכות ואלשמו ניש פאר מידין וואשר :

זכור משוי בתיבת גומא מן המים גירינק דעם זכות פון משה רבינו וואש
 ער

אוצר פון רעגין און ארי פאר שקאטיני זאכין און קיינר קען דיר ניש
 ווערין צו הערן די תפלה וואש דא ישראל זאגן מיט איין קול
 אזו וויא דער פוגל וואש היישט עגור מים תריק לכל מגור בזכר ענית גור ואגור
 גיב רעגין און אלי ערטר וויא ישראל וואגן אין זכות פון דוד המלך
 און זיין זון שלמה וואש ער האט איין גיוואמילט ארי חכמות לאובל
 חלות לך עינים דא ישראל האפין צו דיר דא ואלשט זיין נעבין פרנסה
 לאדרו ולהדנו ממגר שמים צוא שטארקן און צוא מעדין זיין וויא פיש
 דורך זיסי רעגין פון דעם הימל מים תן להחיות במימים גיב רעגין וויא
 דוא האשט גיגעבין אז דער ערשטער און דער אנדער בות המקדש
 איז גישטאנן ארץ נחלי מים צוא בענטשין ארץ ישראל וואש איז
 גיבענמישט פון גאט מיט טייכין וואשר :

זכור אב נמשך אחרך כמים גירינק דעם זכות פון אברהם וואש ער
 האט זיך גיצוגין נאך דיר וויא וואשר ברכתו בעין שתול על פלגי מים
 דוא האשט אים גיבענמישט אזו וויא אבום וואש וואקסט ביין איין
 טייך גגנתו הצלתו מאש וממים דוא האשט אים בשיצט און האשט אים
 מציל גיווען פון פייאר און וואשר דרשתו בזרעו על כל מים דוא האשט אים
 גיפארשט און גיפרובט אז דוא האשט אים גיהיישן גיין קיין ארץ
 ישראל איז גיווארין גרוש הגניזר איז ביין אים פארט גלייך גיווען
 וויא ער האט גיוועט ביין דעם וואשר בעבורו אל תמנע מים אין זיין זכות
 (ג"ס) יא א (ח"ב)

בשעה שחור החן ברכו אותם הקל יתברך

קהל יתברך וישתקף ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיי אין אלהים סליל לרוב כערכות ביה שמו נעלם לפניו ושמו מרומם על כל ברכה ויהיה ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : יהי שם יי מבורך פצחה נער עולם :

חן ברכו את יי המבורך :
והקהל ענין ברוך יי המבורך לעולם ועד :

שמיני טבע חתומי חותם : ידידות נצר
מכתם : ביום השמיני : שמיני בלוד לשמחה
גדולה : למכהן בחנוך עולה : ביום השמיני :
שמיני מלפני פני פניו : נחלק בכל עניניו : ביום
השמיני : שמיני סבם לשלוח מלך : עת ויברכו
את המלך : ביום השמיני : שמיני פנות בוקר
הקנתו : צדק ילין מעונתו : ביום השמיני : שמיני
קול שמע באהבה : רנת בית השואבה : ביום
השמיני : שמיני שלום שומר אהלו : תוך ימי
עלית רגלו : ביום השמיני :

שמיני יצוה חסדו קדוש לעמו : ובלילה שירה
עמו : מלך השריט בעולמו : עלינו
כמאז יהי נועמו : בגינה ברנה בשמחה רבה
ואמרו כולם :

מי כמוכה באלים יהוה מי כמוכה נאדר בקדש יורא תהלות עושה
פלא : מלכותך ראו בניך בוקע ים לפני משה :

שמיני היטיבה יי לטובים : קוראיק בדברים
ערכים : טובות ישמע לאהובים : נועם
מלכותך ענות תאבים : זה צור ישענו פצו
פה ואמרו :

יי ימלוך לעולם ועד : ונאמר כי פדה יי את יעקב וגאלו מיד חוק ממו :
שמיני תן חקך לשבעה וגם לשמונה : מצוה
עלינו לתת מנה : זכרון אבות יזכור בם

דר מעונה : קנות שנית עדת מי מנה : ברוך
אתה יי מלך צור ישראל וגואלו : (י"א גאל ישראל) :

הישיבנו יהוה אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים טובים ולשלום
ופרום עלינו סוכת שלומך ותקננו בעצה טובה מלפניך
ורו שיענו מודה למען שמך : והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר
והרב ורעב ויגון והסר שני מלפנינו ומאחרינו : וכצל כנפיק
חסדירנו : כי אר שומרנו ומצילנו אתה כי אל מלך חנון ורחים אתה
ושמור צאתנו וכואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם : ופרום עלינו
שמיני סוכת רחמים ושלום :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בברכו מעריב ערכים :
בחכמה פותח שערים ובתבונה משנה עתים : ומחליף את הזמנים
ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברמז ברצונו בורא יום ורילה :
וגלל אור מפני חושך וחושך מפני אור ומעביר יום ומביא לילה :
ומבדיל בין יום ובין לילה יהוה צבאות שמו : אר חי וקנס תמיד ומלוך
עלינו לעולם ועד :

את יום השמיני : בטוב זמיני : רני פלט
יסובבני : לעת ערב בצלו יגונגני : ברוך
אתה יי המעריב ערכים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת : תורה ומוצות חקים ומשפטים
אותנו למדת : על כן יהוה אלהינו בשכבנו ובקומנו נשית
ברעיק : ונשמח בדברי חלמוד תורתך ובמצותיך לעולם ועד כי
הם חיינו וארך ימינו : ובהם נהנה יומם ולילה : ואהבתך אל תסיר
מפנינו לעולמים :

אימה אהב ברוך בתוסף : במרה מרבה
מראש בכוסף : בזה עצרת חג אוסף :
אוהביו יקרב אליו להאסף : ברוך אתה יי אוהב
עמו ישראל : ק"ש תמצא לעיל

אמת ואמונה כל זאת וקנס עלינו כי הוא יהוה אלהינו ואין זולתו
ואנחנו ישראל עמו : הורנו מיד מלכים מלכנו הנאלנו מלך כל
העריצים : האל הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו :
העושה גדולות עד אין חקר : נסים ונפלאות עד אין מספר : השם
נפשנו בחיים : ולא נתן למוט רגלינו הפדריכנו על כמית איבינו :
וידם קרנו על כל שונאנו : העושה לנו נסים ונקמה בפרעה אוהות
ומופתים באדמת בני חם : המכה בעברתו כל בכורי מצרים : ויוצא
את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם : המעביר בנו בין נזרי ים
סוף : את רודפיהם ואת שונאיהם בתרועות טבע : וראו בני נבחרתו
טבתו ותרדו לשמו : ומלכותו ברצון קבלו עליהם משה ובני ישראל
לך ענו שירה :

מיוסר א"פ א"ב ושם המחבר יצחק

שמיני אמין בפני עצמו : בחוב קבוע בשמו :
ביום השמיני : שמיני גמרו בפנים רגל
וזמן : דבר שיר וקרבן מזמן : ביום השמיני :
שמיני הוסיף לגוי נבכר : ובמוספי קורש
מבכר : ביום השמיני : שמיני זמן והוקבע
לרצות : חוק נולד בו לחרצות : ביום השמיני :

מעריב ליל שמחת תורה

שמיני אלהים יתנו • ממעון קדשו לברכנו • ברוך אתה • ה' הבורא • שבת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל
נואמו יחיש מלכנו • בפריסת שלמו • ידבר משה את מועדי • אל בני ישראל :
לסוכבנו :

יצר לשמחת תורה

נשמת מלומדי מורשה נקראים בני חופש • נצח יונטעו לחיי עולם ונופש
תורת • תמימה משיבת נפש :
נשמת חכמי חמדה בנכורה ולא בשתי • תמליך מורה ושים רפואתי •
עדות • נאמנה מחכימת פתי :
נשמת בני בינה מתענגים מטוב חלב • הרגישו רזי דרי חלב •
פקודי • ישרים משמחי לב :
נשמת בני נבונים בשקול ותכריע מאזנים • תישר יופי חקור ותקון אזנים •
מצות • ברה מאירת עינים :
נשמת מדע תורה בלבם למסער • תכבד בונן אשורינו לא תמער •
יראת • טהורה עומדת לעד :
נשמת ירדים ידם זיין פיפיות חודיו • תרון רוממות סלסול עוז מחמדיו •
משפטי • אמת צדקו יחרו :
נשמת ויעורים בארצות שבים • שריריך פזוריק רוממוך בעת תשיבם
רצבי עדים • באומרים אלו פינו מלא שירה כים : נשמת כל חי וכו' :

נשמת מלומדי • כו' • פירוש נשמות
ישראל שלומדים תורה
שקראת מורשה וחס נקראים בני חורין
ט"ש כשכנעו התורה סיו בני חורין
ומחלקי האותות וחסות התורה יסיו ללח
נעוטים וחסה להם תנחה בעוה"ב :
חבמי • ח"ח העוסקים בתורה שהיא
חמדה מוסב ומחנך בנה ולא בשחיה
ונשמתה • תמליך מורה • ללומדים בה :
הרגישו • פירוש תלפזן סודות לחדי
כלב : בשקול • פירוש כששקול חלח
כנגד ענינות חכמים חלח על ענינות :
תישור • פירוש חמוק לח"ח ששעו וחקנו
אזנים לתורה : תכבד • ח"ח וחכונ
כליפת רגילות שלח יונטעו לעולם :
ירדים • חלו ישראל וידיע חרב פיפיות
ר"ל התורה וישרי עורות והשמות על
ידי תורה שנקראת עוז מחמדיו :
ויעורים • פירוש מקובלים : בארצות
שבים • חלקן גלותם כלומר מקבלים
עולם גלותם ומשכחים ומחללים לפניך
וירוממוך בעת תשיבם לחיי ואלו יחזרו
אלו פינו חלח שירה כים לא סיו
יכולין לסער נפלאותיו ששעה לעמוד
לנח כי יסיו יותר חלח חסדים שעה :
שריריך • פירוש ישראל חסד שרירים
ופזורים בין העוה"ב יתנו שבת כך
בעת שתשיב חלחם לארץ ישראל ואומרים
חלו וכו' :

האל

דיא תלמידי חכמים וואש זיין האבין גיפארשט אונ גימאכט אהיקון
אז מואל קענין דיא תורה ומצות מקיים זיין מצות ח' ברה מאירת עינים דיא
מצות פון גאט זאגן לומר אונ מאכין לייכטין דיא אוגין :
נשמת מדע תורה בלבם למסער דיא נשמות פון דיא תלמידי חכמים וואש
דיא ווישן שאפט פון דער תורה לעהינט אונטער זייער הארץ
תכבד בונן אשורינו לא תמער זאלשט זיין אפ גיבין כבוד זייער טריט ברייט
מאכין זיין זאלין זיך גיט אוש גליטשן און אייבג יראת ח' שחרה עומדת
לעד נאמש פארבט אזי ריין אונ שטייט און אייביג :
נשמת ירדים ידם זיין פיפיות חודיו דיא נשמות פון דיא ישראל וואש דיא
תורה איז בייא זיין שארף אין דיא הענט וויא אבלי זיין בייא איין
גבור הרון רוממות סלסול עוז מחמדיו זיין מאכט לובין אונ דער הייבין דעם
וואש גלוסט אונ שטארקט זיך אין דער תורה משפטי ח' אמת צדקו יחרו אלי
משפטים וואש גאט טוט אמת אונ גירעכט :
נשמת ויעורים בארצות שבים דיא נשמות פון דיא ישראל וואש זאלין זיך
אזיין צוא לובין דרך אין דיא לעגיר פון זייער גיפיינקניש
פזוריק ירוממוך בעת השיבם לצבי עדים זייני איברי פאר שפרייטי ישראל
וועלין דרך לובין אז דוא וועשט זיין אום קערין קיין ארץ ישראל
באומרים חלו פשו מלא שירה כים אונ וועלין זאגן אונדז מול זאל זיין אזו גרוש ווי
רם קאן מען גיט דר ציילין זייני נסים וואש ער האט מיט אונ גימאן :

נשמת מלומדי מורשה נקראים בני חופש פון דיא ישראל וואש
לערנין תורה וואש זיין צוא זיין אירושא אונ דורך דער
תורה זענין זיין פרייא איבר דעם נכות נצח יונטעו לחיי עולם ונופש אייביג
וועלין זיין גיפלאנצט אין גן עדן צוא אייביג לעבן אונ רואונג תורה
"חמימה משיבת נפש נאמש תורה איז נאמן וי דר קויקט די נשמה אין געז
נשמת חכמי חמדה בנכורה ולא בשתי דיא נשמות פון דיא חכמים וואש
לערנין די גלוסטני תורה אונ שטארקן זיך אין דער תורה אונ
טרונקן גיט קיין וויין צו דער פרייאין זיך תמליך מורה ושים רפואתי דוא
מאכשט קניגן די תלמידי חכמים ווש זי זאגן מורה הוראות וואש זיין
וויין דעם וועג פון תשובה אונ ראש איז ארפואה ערות • נאמנה מחכימת
פח' די תורה איז בייא גאט אבגלייבט ערות ויא מאכט קלוג איין נאר :
נשמת בני בינה מתענגים מטוב חלב דיא נשמות פון דיא פאר שטאנדיג
חכמים טואין זיך היינט אום שמחת תורה פרייאין מיט איין
גוט הארץ הרגישו רזי דרי חלב זיין זאלין איין סודות התורה אין דיא
וואונג פון זייער הארץ פקודי • ישרים משמחי לב דיא מצות פון גאט זענין
רעכט פארטיג זיין מאכין דער פרייאין ראש הארץ :
נשמת בני נבונים בשקול ותכריע מאזנים דיא נשמות פון דיא תלמידי חכמים
ווען דוא וועשט וועגן זייערי מצות מיט דיא עבירות זאל דיא
שאל פון מצות איבר וועגן תישר יופי חקור ותקון אזנים זאלשט שטארקן

האל

בתעצומות עזך הגדול בכבוד שמך • הגבור לנצח והנורא בנוראותיך • המך •
היושב על כסא רם ונשא :

שוכן עד מרום וקדוש שמו וכתוב רננו צדיקים בך • לישירים נאווה תהלה :
בפי ישרים תתרוםם :
ובלשון ח סידים תתקדש :
ובשפתי צדיקים תתברך :
ובקרוב ק רושים תתהלל :

ובמקדוה רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמך מלכנו בכל דור ודור שבן חובת כל היצורים לפניך יי אלהינו ואהי אבותינו
להודות להלל לשבח לפאר להרומם להדר ולנצח לברך לעלה ולקלם על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיח :
ובכן ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ : כי לה נאה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבתה
הלל ומורה עז וממשלה נצח גדולה וגבורה תהלה ותפארת קדושה ומלכות : ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש ומעולם
ועד עולם אתה אלהינו ברוך אתה יהוה אל מלך גדול ומדולל בתשבחות אל ההודאות ארון הנפלאות בורא כל הנשמות רבון כל
המעשים הבוחר בשירי זמרה מלך יחיד אל חי העולמים :

יתגדל ויתקדש שמוה רבא בעלמא רי ברא ברעותיה וימליך מלכותיה בחייכון ובימיכון ובתיי רכל בית ישראל בעלמא ובזמן קריב ואמרו
אמן : יהא שמוה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמוה קדושא
ברוך הוא לעילא מן כל ברכתא ושרתא השבתתא ונחמתא ראמיה בעלמא ואמרו אמן :

חזן ברכו את יי המבורך : קדל וחזן ברוך יי המבורך לעולם ועד :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך • עושה שלום ובורא את הכל :
אור עולם באוצר חיים אורות מאופל אמר יהי :

מוסד א"פ א"ב בראשי חרות ובסוף התוס שם המחבר שמואל

אשרי העם שדו ככה • מאלהיו וגואלו • ישא ברכה • מתברך בשמים ובארץ •
ובארץ גערכה • וזאת הברכה : בפנות עניו לנוח שכיבה •
הזהיר אמרו לאלפי רבבה • שמור רת בזרוע כתובה • ויאמר יי מסיני
בא : גואלם חזר בכל אמים • ומצאם כלם בערי מומים • הפיל חבלים
לו

אשרי העם שלו ככה וואל דעם פאלק וואש איז אים און מאלהיו וגואלו ישא
ברכה ראש פון גאט און פון משה וענין זייא גבענמזשט גווארן
מתברך בשמים ובארץ גערכה ער האט זייא גבענמזשט מיט אזוי אברכה
וואש פון דעם הימל און פון דער ערד וזאת הברכה און ראש איז דא
ברכה בפנות עניו לנוח שכיבה איידר משה רבינו איז גשטארבן הוהיר
אמרו לאלפי רבבה האטשער דא פיל טויזנט ישראל מוהיר גיווען און
דא

יוצר לשמחת תורה

לֹא בְנֵעִימִים • אֶף חֹבֵב עַמִּים : דֹּרִים מְקַדִּימִים לְנִשְׁמָע נַעֲשֶׂה • הַשִּׁיבֹה
זֹאת בֵּל תִּמְשָׁה • בּוֹקֵר וְעֶרֶב לֹא נִגְשָׁה • תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה : הַחֲבִיתָר
אֲדֹנָן כִּתֵּר לְהַמְלִךְ • יִהְיֶה עִם אֱלֹהֵי בְהִשְׁתַּלָּךְ • רִנְנוּ כָּל גִּי וּפְלִדָּה • וַיְהִי
בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ : וּמִיד מַחֵה כַּעֲב אֲשֵׁמוֹת • בְּנֵאנָה לְמֶלֶךְ בְּיוֹם רוֹמְמוֹת •
שֶׁאֵת וַיִּתֵּר יְהִי לְתַקּוּמוֹת • יְהִי רְאוּבֵן וְאֵל יִמּוֹת : זִכֵּר טוֹב וְנָעִים כְּנֵאמֶר •
שֶׁבֶת אֲחִים יָחַד כְּהִתְאַמֵּר • מַצְרִימוֹ תִּזְוֹת לָמוּ לְמִשְׁמֶר • וְזֹאת לִיהוּדָה
וַיֹּאמֶר : חֲסִידֶךָ אִישׁ נֹצֵר מֵאֲמִידֶךָ • נִסִּיתוֹ בְּמִסָּה וַיֵּאֱמֵן דְּבִירֶךָ • וְלַעֲוֹלָם
שֶׁרֶת בְּבֵית דְּבִירֶךָ • וְלֹלֹי אֲמַר תִּמְיָךְ וְאוֹרֶיךָ : טוֹב בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה בְּקוֹמוֹ •
מִי לִי אֱלִי בְּנֵאֲמוֹ • אוֹסְפוֹ חֲסִידוֹ כְּאֶחָד לִשְׁמוֹ • הָאוֹמֵר לֵאבִיו וְלֵאֲמוֹ : יִמְלֵא פִימוֹ תְּהִלַּתֶךָ
לְנִקְוֹב • שִׁירֶיךָ בְּאֶדְמַת נֹכַר מְקוֹב • לְהַסְלִיל אוֹרַח וְלִישָׁר עֲקוֹב • יוֹרוֹ מִשְׁפָּטֶיךָ לִיעֲקֹב : בְּקֶדֶם
מִבֶּן כְּבוֹד בְּהַבְדִּלוֹ • קוֹדֵשׁ קִדְשִׁים הַיּוֹת גּוֹרְלוֹ • בְּכַפְלִים בֶּן עוֹד לֵאדֹלֹ • בְּרַךְ יי חֵילוֹ : לְשִׁכּוֹן
בֵּין כַּתְּפֵי גְאוּנִי • מְקוֹם שִׁירוֹת לִי וְכִהְנִי • רוֹחַב אֲהֵלִי וִירֵיעוֹת מִשְׁכְּנִי • וְלִבְנִימִין אֲמַר
יְדִיד יי : מִבְּרֻכּוֹת שָׁמַיִם וְתַחַת נִסְמַכְתָּ • בְּרֻכּוֹת שָׁדִים וְרַחֵם מִתְּבֻרַכַּת • אֲרֻצּוֹ מִכָּל הַיּוֹת
נַעֲרַכְתָּ • וְלִיֹּסֶף אֲמַר מִבְּרֻכַּת : נָא חֲסֵדוֹ לֹא יִמִּישׁ • חֶשֶׁךְ עֲצָמוֹ בְּזֶרֶה מִלְּשִׁמֶשׁ • בְּטוֹב כֵּךְ

בְּנֵעִימִים • אֶלֹּי יִשְׂרָאֵל : דֹּרִים • אֶלֹּי
יִשְׂרָאֵל : הַשִּׁיבֹה • הַקְּבִילֵם לִפְנֵי וְלֹא תִסְבֹּחַ
לֹא תִסְבֹּחַ וְחַסֵּד : גִּישׁוֹ נִשְׁמָע : יִהְיֶה וְכִי
יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלִיכֵם עָלָיו יִהְיֶה : וְפִלֶךְ •
לִשְׁוֹן שֶׁרֶת וְדוֹכָם : שֶׁאֵת • מִי כִּהְנִי
וְחִלּוֹת יָקִים עֲלֵיהֶם לְשׁוֹלֵם : זִכֵּר •
מֶלֶךְ אֲחִים רִחוּן יִהְיֶה : חֲסִידֶךָ • וְזֹס
שֶׁבֶת לִי שֶׁלָּא עָשָׂה לֹא תִסְבֹּחַ : נִסִּיתוֹ
שֶׁלָּא תִסְבֹּחַ עִם שֶׁלָּא תִסְבֹּחַ : טוֹב •
זֹס חֲסֵד : לְנִקְוֹב • לְפָרֶשׁ : מְקוֹב • שֶׁלָּא
לְפָרֶשׁ מִכְּתוּב אֶדֶךְ נִשְׁרֵת אֶת שִׁיר ה' עַל
חֲדָתָה נֹכַר : מִבֶּן בְּבוֹרֵדֶל מִיִּשְׂרָאֵל :
לֵאדֹלֹ • לְחֻקֵּי : גְאוּנִי • וְזֹס בֵּית הַמִּקְדָּשׁ :
חֶשֶׁךְ • מִי חֲנִי עֲלֵיהֶם תִּלְחֹץ מִטוֹפֵי־עַר :
יִתְגַּדֵּל

גבול

לִי אֱלִי כְנֵאֲמוֹ אֲנִי הָאֵם גִּיֹּאֲנִט וְעוֹד עֵשׂ גְּלִיבִט אֲנִי נֹאט זֹאֵל קִמִּין צוֹא
מִיד אוֹסְפוֹ חֲסִידוֹ כְּאֶחָד לִשְׁמוֹ הָאוֹמֵר לֵאבִיו וְלֵאֲמוֹ עַד הָאֵם וְיָהּ אֵיין
פִּין נֹאטִשׁ וְעוֹנִין וַיֵּא עֵשׂ שְׁמִיטִי הָאוֹמֵר לֵאבִיו וְלֵאֲמוֹ עַד הָאֵם וְיָהּ אֵין
גִּיֹּאֲנִט נֹאטִשׁ נִקְמָה אֲנִי הָאֵם וְיָהּ גִּיט רַעַד בְּאִרְמִט אֲפִי וַיֵּין פֹּאטִיר
אֲנִי מִשְׁמִיר יִמְלֵא פִימוֹ תְּהִלַּתֶךָ לְנִקְוֹב דִּיין לֹב טוֹאִין וַיֵּא דַעַר פּוֹלִין מִיט
וַיַּעַר מוֹל אֵין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שִׁירֶךָ בְּאֶדְמַת נֹכַר מְקוֹב אֲנִי אֲפִי דִיא מִיִּכִין
פִּין בְּבֵל הָאֲבִין וַיֵּא גִיט גִּיֹּאֲלִט וְנִגִּין לְהַסְלִיל אוֹרַח וְלִישָׁר עֲקוֹב אֲפִי הָאֲבִין
וַיֵּא גִיֹּוִיוִין צוֹא דִיא יִשְׂרָאֵל רַעַם שְׁמִיטִי פִין דַּעַר תּוֹרָה צוֹא גְלִיֶּךָ מֵאֲכֵן
רַעַם קְרוֹמִין וְעוֹנִי וַיֵּא עֵשׂ שְׁמִיטִי יוֹרוֹ מִשְׁפָּטֶיךָ לִיעֲקֹב וַיֵּא טוֹאִין לַעֲרִנִין
דִּיִּי מִשְׁפָּטִים פִּין דַּעַר תּוֹרָה צוֹא יַעֲקֹב כְּקֶדֶם מִבֶּן כְּבוֹד בְּהַבְדִּלוֹ אֲנִי
וַיֵּא עַד הָאֵם פְּרִיאֵר דִּיא לִיֹּים אֶפֶס גִּישִׁיר פִּין דִּיא יִשְׂרָאֵל וַיֵּא שֶׁרֶת וְעוֹרָן
אֲנִי גִיֹּוִיוִין כְּבוֹרִים קוֹדֵשׁ קִדְשִׁים הַיּוֹת גּוֹרְלוֹ דַּעַר קִדְשִׁי קִדְשִׁים אֲנִי אֲנִי וַיֵּין
מִיִּיל בְּכַפְלִים בֶּן עוֹד לֵאדֹלֹ כְּפֵל צוֹא שְׁמִיִּיטִי אֲנִי פִסּוֹק שְׁמִיִּיטִי
בְּרַךְ יי חֵילוֹ נֹאט זֹאֵל אֲנִי שְׁמִיִּיטִי לִשְׁכּוֹן בֵּין כַּתְּפֵי גְאוּנִי נֹאטִשׁ הָאֵם גִּיֹּאֲנִט
צוֹא רֹוִאִין אֲנִי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וַיֵּא אֲנִי גִיֹּוִיוִין גִּיֹּוִין אֲנִי חֶלֶק יְהוּדָה
וְבְנִימִין מְקוֹם שִׁירוֹת לִי וְכִהְנִי רוֹחַב אֲהֵלִי וִירֵיעוֹת מִשְׁכְּנִי אֲנִי רַעַם אוֹרֵם הָאֲבִין
בְּרִינִי דִיא לִיֹּים מִיט דִּיא בְּרִינִים אֲנִי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וַיֵּא אֲנִי פִסּוֹק
שְׁמִיִּיטִי וְלִבְנִימִין אֲמַר יְדִיד יי בְּנִימִין אֲנִי דַּעַר גְּלִיבִטֶר פִּין נֹאטִשׁ מִבְּרֻכּוֹת
שָׁמַיִם וְתַחַת נִסְמַכְתָּ דִּיא בְּרֻכָּה פִין הִימֵל אֲנִי עַרְדִּי נֹאֵל אוֹנִטֶר גִּלְעָהֲנִט
וְעוֹרִין בְּרֻכּוֹת שָׁדִים וְרַחֵם מִתְּבֻרַכַּת דִּיא בְּרֻכָּה פִין פֹּאטִיר אֲנִי מִיטֶר זֹאֵל עַד
גִּיֹּוִיוִין גִּיֹּוִיוִין וְעוֹרִין אֲרֻצּוֹ מִכָּל הַיּוֹת נַעֲרַכְתָּ וַיֵּין לֵאנֵד אֲנִי גִיֹּוִין גִּיֹּוִין גִּיֹּוִין
מִיִּין פִּין אֲלִי שְׁבִטִים אֲנִי וַיֵּא עֵשׂ שְׁמִיִּיטִי וְלִיֹּסֶף אֲמַר מִבְּרֻכַּת וַיֵּין לֵאנֵד
אֲנִי גִיֹּוִיוִין גִּיֹּוִין פִּין נֹאטִשׁ נָא חֲסֵדוֹ לֹא יִמִּישׁ אֲפִי בֵּית דִּיֶּךָ נֹאטִשׁ וַיֵּין חֲסֵד
זֹאֵל וְיָהּ גִּיט אֶפֶס טוֹאִין חֶשֶׁךְ עֲצָמוֹ בְּזֶרֶה מִלְּשִׁמֶשׁ עַד הָאֵם וְיָהּ פֹּאֵר מִיִּיטִין פִּין
פּוֹטִיפֶרֶשׁ וְיִיִּיב בְּטוֹב כָּל גְּבוּלֵי יִתְגַּדֵּל מִיטִי נֹטִין זֹאֵל גִּיֹּוִין וְעוֹרִין וַיֵּין
גבול

דִּיא תּוֹרָה גִּיֹּוִיוִין אֲנִי רַעַם וְחֶלֶק פִּין דִּיא יִשְׂרָאֵל אֶף חֹבֵב עַמִּים מִחֲמַת
לִיֹּשְׁאֲפִט הָאֵם עַד אֲנִי גִיֹּוִין אִיִּטְלִיכִין שְׁבִט אֲיִין בּוֹוֹנֶר פֹּאֲלֶךְ
דֹּרִים מְקַדִּימִים לְנִשְׁמָע נַעֲשֶׂה דִיא יִשְׂרָאֵל אִיִּדֶר וַיֵּא הָאֲבִין גִּיֹּוִין דִּיא
תּוֹרָה הָאֲבִין וַיֵּא גִיֹּוִין מִיד וְעוֹלִין וַיֵּא מְקַבֵּל וַיֵּין הַשִּׁיבֹה וְאֵה כָּל תְּמִשָּׁה
הָאֵם וַיֵּא נֹאטִשׁ גִּיֹּוִין מִיד רַעַם וְזֹכֶה וְעוֹט עַד פִּין וַיֵּא גִיט אֶפֶס טוֹאִין
בּוֹקֵר וְעֶרֶב לֹא נִגְשָׁה תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה אֲנִי דַּעַר פְּרִיאֵר אֲנִי אֲפִי דִיא נֹאכְטִי
וְעוֹלִין מִיד גִּיט פֹּאֵר נַעֲמִין דִּיא תּוֹרַת מֹשֶׁה הַחֲבִיתָר אֲדֹנָן כִּתֵּר לְהַמְלִךְ צוֹא
קִדְשִׁין נֹאטִשׁ מִיט אֲדֹרִין אֲנִי קִינִין אִים מִיט קִדְשִׁיט שְׁמֵי יִהְיֶה עִם
אֱלֹהֵי בְהִשְׁתַּלָּךְ אֲנִי אֲפֹאֲלֶךְ וַיֵּא וְאֲרִפִּין וַיַּעַר בְּטוֹחִין אֲפִי נֹאטִשׁ רַעַם
כָּל גִּי וּפְלִדָּה וַיֵּא טוֹאִין לֹבִין נֹאטִשׁ אֲלִי אֲוִמוֹת אֲנִי אֲלִי דֹּכְסִים וַיְהִי
בִישְׁרֵת מֶלֶךְ נֹאטִשׁ אֲנִי אֲמִלֶּךָ אִיִּבֶר דִּיא יִשְׂרָאֵל וּמִיד מַחֵה כַּעֲב אֲשֵׁמוֹת אֲנִי
הַיִּכָּה הָאֵם עַד פֹּאֵר גִּיֹּוִין דִּי וַיֵּין אֲנִי אֲוִאֲלֶקֶן גִּישׁ יִהְיֶה אֲוִוֶעַק כְּנֵאנָה
לְמֶלֶךְ בְּיוֹם רוֹמְמוֹת אֲנִי וַיֵּא עֵשׂ אֲנִי שִׁיִּין צוֹא אֲמִלֶּךָ רַעַם טוֹאִין אֲנִי
מְקִינִיט אִים שֶׁאֵת וַיִּתֵּר יְהִי לְתַקּוּמוֹת עֵשׂ זֹאֵל וְיָהּ אֲפִי הוֹבִין דִּיא בְּהוֹנָה
וּמִלְכּוֹת צוֹא דִּיא יִשְׂרָאֵל יְהִי רְאוּבֵן וְאֵל יִמּוֹת עַד זֹאֵל לַעֲבִין רְאוּבֵן אֲפִי
אִיִּבִין אֲנִי זֹאֵל גִּיט שְׁמִיִּיטִי אֲפִי יַעֲנִיד וְעוֹלֵט זִכֵּר טוֹב וְנָעִים כְּנֵאֲמֶר
אֲנִי אֲנִי בְּהַעֲפִיטִיט וַיֵּא עֵשׂ שְׁמִיִּיטִי שֶׁבֶת אֲחִים יָחַד כְּהִתְאַמֵּר דַּעַר
אֲנִי גִיֹּוִין גִּיֹּוִין אֲפִי רְאוּבֵן מִיט יְהוּדָה מַצְרִימוֹ הַיּוֹת לָמוּ לְמִשְׁמֶר הַיִּט
וַיֵּא פִין אִיִּרִי בְּלִידִינֶר זֹאת לִיהוּדָה וַיֵּא אֲנִי דַּעַר אֲנִי דִיא בְּרֻכָּה צוֹא
יְדִידֶךָ חֲסִידֶךָ אִישׁ נֹצֵר מֵאֲמִידֶךָ לִי הַיִּטִּין דִּיִּיטִי דִּיִּיטִי זִי הָאֲבִין קִין חֶלֶק
גִּישׁ גִּיֹּוִין אֲנִי עוֹלֵל נִסִּיתוֹ בְּמִסָּה וַיֵּא דְבִירֶךָ וַיֵּא הָאֲבִין גִּיֹּוִין אֲנִי דִיִּיטִי
דִּיִּיטִי אֲנִי הָאֲבִין גִּיט גִּיֹּוִין וְעוֹלֵם שֶׁרֶת בְּבֵית דְּבִירֶךָ אֲנִי אִיִּבִין דִּיִּיטִי
וַיֵּא וְיָהּ אֲנִי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וַיֵּא עֵשׂ שְׁמִיִּיטִי וְלֹלֹי אֲמַר תִּמְיָךְ וְאוֹרֶיךָ אֲהֵרִין
הַבִּתֵּן וַיֵּא קִימֵט אֲרֻשׁ פִּין שְׁבִט לִי הָאֵם גִּיֹּוִין דִּיא אֲוִרִים וְחֻמִּים
טוֹב בְּשַׁעַר יִתְגַּדֵּל בְּקוֹמוֹ אֲנִי מֹשֶׁה הָאֵם וְיָהּ גִּישְׁטֶעֱלִט אֲנִי דַּעַר מִתְּנָה מִי

יתגמש • וממגר תבואות שמש: סמוך יצר מהחור והאדם פוזו זרועיו
מזהב אודם שלום יצור מרחמו מקדם ומראש הררי קדם: על קרקוד גלגולת
נאה פרפת כל טוב תבואה להשפיע שפע כל תבואה וממגר ארץ ומלאה:
פי שנים בנחלת תכלו תחת מחלל יצוע מחוללו • וועד נחול חלש בגורלו •
בכור שורו הדר לו: צידון ירבתו להרות צמח ממבין עתים ללחם קמח מאת
זה זה ישמח ולזבולן אמר שמח: קנין חלזון ספון חבוא • כל יועיל למכסה
משאו • יזבח וזכי צדק וייראו • עמים הר יקראו: ראשית ראה לו ויואגר •
ששם חלקת מחוקק יואגר • גרוד יגורנו בבא גר • ולגר אמר ברוך
מרחיב גר: שכן במצר בראות חילו • הקטון למאה ולאסף גרלו • דלם
פראש גרודי חילו • נירא ראשית לו: תנין עלי דרך היה שפיפון עלי אורח
היה בצריו נדחם בשם אחיה • ודרן אמר רן גור אריה: שבע ודרשן בפנימי
וחיצון • ים ודרום ירש בעלצון • תלבושת פרים לבוש הצאן • ולנפתלי אמר
נפתלי שבע רצון: מטבל בשמן רגלו באושר • רצוי אחיו היות בכושר •
ומעדני מלך נותן מעושר • ולאשר אמר ברוך מבנים אשר: וכימיה רבאך
בחוק חיליך • תדרוך עד במתי גועליך • רגליך כל תגוף להבשיךך •
ברזל

תלוי • בעלצון • צמחה • באושר • בחוק • וכימיה • פירוש כיוו נערוך קר תהיה חוק וחקף בנקודת: גועליך • עט"ס שגולים וחולמים
גבול וויא עש שטייט וממגר תבואות שמש און פון דעם זיסקייט פון דער
און וואש מאכט זיס דיא פירות סמוך יצר מהחור והאדם פוזו זרועיו
דעם יצר הרע עד זאל ניט פאר שעמט ווערין לעולם הבא פוזו זרועיו
מזהב אודם איבר דעם האט עד זוכה גיווען צוא פינגרליך פון רוט גאלד
שלום יצור מרחמו מקדם ואל אים היטן וואש עד אזי זיין ליב האבר
פון פריאר ומראש הררי קדם אין ארץ ישראל וואש אזי פריאר בשאפין
גיווארין על קרקוד גלגולה נאה ברכת כל טוב תבואה דיא ברכות זאלין זיין
און זיין קאפ להשפיע שפע כל תבואה עש זאל זיין אברכה פון אלי תבואות
וויא עש שטייט וממגר ארץ ומלאה מיט זיסי פירות זאל זיין פול דיא
ערד פי שנים בנחלת תכלו תחת מחלל יצוע מחוללו • ער האט גינמין צוויי חלקים
און ראובינש אורט וועד נחול חלש בגורלו און אזי איין גינמלט גווארין
אין זיין גורל דיא בכורה צוא ירשנין וויא עש שטייט בכור שורו הדר
זי ראש מיניט מען יוסף וואש ווערט אן גירופן שור צידון ירבתו להרות
צמח ממבין עתים ללחם קמח מאת זה זה ישמח ולזבולן אמר שמח • קנין חלזון ספון חבוא • כל יועיל למכסה
משאו • יזבח וזכי צדק וייראו • עמים הר יקראו: ראשית ראה לו ויואגר •
ששם חלקת מחוקק יואגר • גרוד יגורנו בבא גר • ולגר אמר ברוך
מרחיב גר: שכן במצר בראות חילו • הקטון למאה ולאסף גרלו • דלם
פראש גרודי חילו • נירא ראשית לו: תנין עלי דרך היה שפיפון עלי אורח
היה בצריו נדחם בשם אחיה • ודרן אמר רן גור אריה: שבע ודרשן בפנימי
וחיצון • ים ודרום ירש בעלצון • תלבושת פרים לבוש הצאן • ולנפתלי אמר
נפתלי שבע רצון: מטבל בשמן רגלו באושר • רצוי אחיו היות בכושר •
ומעדני מלך נותן מעושר • ולאשר אמר ברוך מבנים אשר: וכימיה רבאך
בחוק חיליך • תדרוך עד במתי גועליך • רגליך כל תגוף להבשיךך •
ברזל

גינמין צו זיין טייל ראש לאגר פון סיוחן און פון עוג וואש משה ראש
איין גינמין צום ערשטיגן ששם חלקת מחוקק יואגר ווייל משה רבינו וועט
דארטן בגראבין ווערין גרוד יגורנו בבא גר אין זיין לאגר טוט גיין פיל
חילות איבר דעם ידרן צוא איין געטן ארץ ישראל וויא עש שטייט
ולגר אמר ברוך מרחיב גר משה לובט גאט וואש עד האט גימאכט ברייט
זיין לאגר שכן במצר בראות חילו דוד המלך אז ער האט דער גערין
זיין פאלק הקטן למאה ולאסף גרלו ראש דער קלענשטיג שלאגט און
הגדרט מאן און דער גרושר און מווינט דלם בראש גרודי חילו האט עד
זיין און גירופן און גימאכט עלצטי און זייני חילות וויא עש שטייט
וירא ראשית לו זיין זאגן ראוי זיין זאלין זיין עלצטי חנון עלי דוד היה שפיפון
עלי אורח היה בצריו נדחם בשם אחיה שמשון הגבור אזי גיווען וויא אשלאגט
און דעם וועג און ער פלעגט מלחמה האלטן מיט דעם פיינט מיט
דעם הייליגן שם וויא עש שטייט ולח אמר רן גור אריה ער אזי גלייך צו
איונגין לייב שבע ודרשן בפנימי וחיצון ים ודרום ירש בעלצון נפתלי ער אזי זאט
מיט אלי ברכות און האט גירשית אברייט לאגר מיט פרייר חלבושת
כרים לבוש הצאן ראש אן קליידין פון דיא פעטי שאף וויא עש שטייט
ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון פון גאטש רצון וועט ער זאט זיין מיט אלי
ברכות מטבל בשמן רגלו באושר אשר האט גיהאט אפעט לאגר זייני פיס
האט ער איין גיטונקט אין בומיל רצוי אחיו היות בכושר ער אזי גיווען
בוויליגט צוא זייני ברנדר מחמת שיינקייט ומעדני מלך נותן מעושר זיין
גיבן מעדני מלכים צוא עסין פון גרוש עשירות וואש זיין בקימן פון
בומיל וויא עש שטייט ולאשר אמר ברוך מבנים אשר ער אזי גיבענטשט
מיט שייני קינדר וכימיה דבאך בחוק חיליך און וויא דוא בישט שטארק
גיווען

גינמין צו זיין טייל ראש לאגר פון סיוחן און פון עוג וואש משה ראש
איין גינמין צום ערשטיגן ששם חלקת מחוקק יואגר ווייל משה רבינו וועט
דארטן בגראבין ווערין גרוד יגורנו בבא גר אין זיין לאגר טוט גיין פיל
חילות איבר דעם ידרן צוא איין געטן ארץ ישראל וויא עש שטייט
ולגר אמר ברוך מרחיב גר משה לובט גאט וואש עד האט גימאכט ברייט
זיין לאגר שכן במצר בראות חילו דוד המלך אז ער האט דער גערין
זיין פאלק הקטן למאה ולאסף גרלו ראש דער קלענשטיג שלאגט און
הגדרט מאן און דער גרושר און מווינט דלם בראש גרודי חילו האט עד
זיין און גירופן און גימאכט עלצטי און זייני חילות וויא עש שטייט
וירא ראשית לו זיין זאגן ראוי זיין זאלין זיין עלצטי חנון עלי דוד היה שפיפון
עלי אורח היה בצריו נדחם בשם אחיה שמשון הגבור אזי גיווען וויא אשלאגט
און דעם וועג און ער פלעגט מלחמה האלטן מיט דעם פיינט מיט
דעם הייליגן שם וויא עש שטייט ולח אמר רן גור אריה ער אזי גלייך צו
איונגין לייב שבע ודרשן בפנימי וחיצון ים ודרום ירש בעלצון נפתלי ער אזי זאט
מיט אלי ברכות און האט גירשית אברייט לאגר מיט פרייר חלבושת
כרים לבוש הצאן ראש אן קליידין פון דיא פעטי שאף וויא עש שטייט
ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון פון גאטש רצון וועט ער זאט זיין מיט אלי
ברכות מטבל בשמן רגלו באושר אשר האט גיהאט אפעט לאגר זייני פיס
האט ער איין גיטונקט אין בומיל רצוי אחיו היות בכושר ער אזי גיווען
בוויליגט צוא זייני ברנדר מחמת שיינקייט ומעדני מלך נותן מעושר זיין
גיבן מעדני מלכים צוא עסין פון גרוש עשירות וואש זיין בקימן פון
בומיל וויא עש שטייט ולאשר אמר ברוך מבנים אשר ער אזי גיבענטשט
מיט שייני קינדר וכימיה דבאך בחוק חיליך און וויא דוא בישט שטארק
גיווען

גינמין צו זיין טייל ראש לאגר פון סיוחן און פון עוג וואש משה ראש
איין גינמין צום ערשטיגן ששם חלקת מחוקק יואגר ווייל משה רבינו וועט
דארטן בגראבין ווערין גרוד יגורנו בבא גר אין זיין לאגר טוט גיין פיל
חילות איבר דעם ידרן צוא איין געטן ארץ ישראל וויא עש שטייט
ולגר אמר ברוך מרחיב גר משה לובט גאט וואש עד האט גימאכט ברייט
זיין לאגר שכן במצר בראות חילו דוד המלך אז ער האט דער גערין
זיין פאלק הקטן למאה ולאסף גרלו ראש דער קלענשטיג שלאגט און
הגדרט מאן און דער גרושר און מווינט דלם בראש גרודי חילו האט עד
זיין און גירופן און גימאכט עלצטי און זייני חילות וויא עש שטייט
וירא ראשית לו זיין זאגן ראוי זיין זאלין זיין עלצטי חנון עלי דוד היה שפיפון
עלי אורח היה בצריו נדחם בשם אחיה שמשון הגבור אזי גיווען וויא אשלאגט
און דעם וועג און ער פלעגט מלחמה האלטן מיט דעם פיינט מיט
דעם הייליגן שם וויא עש שטייט ולח אמר רן גור אריה ער אזי גלייך צו
איונגין לייב שבע ודרשן בפנימי וחיצון ים ודרום ירש בעלצון נפתלי ער אזי זאט
מיט אלי ברכות און האט גירשית אברייט לאגר מיט פרייר חלבושת
כרים לבוש הצאן ראש אן קליידין פון דיא פעטי שאף וויא עש שטייט
ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון פון גאטש רצון וועט ער זאט זיין מיט אלי
ברכות מטבל בשמן רגלו באושר אשר האט גיהאט אפעט לאגר זייני פיס
האט ער איין גיטונקט אין בומיל רצוי אחיו היות בכושר ער אזי גיווען
בוויליגט צוא זייני ברנדר מחמת שיינקייט ומעדני מלך נותן מעושר זיין
גיבן מעדני מלכים צוא עסין פון גרוש עשירות וואש זיין בקימן פון
בומיל וויא עש שטייט ולאשר אמר ברוך מבנים אשר ער אזי גיבענטשט
מיט שייני קינדר וכימיה דבאך בחוק חיליך און וויא דוא בישט שטארק
גיווען

גינמין צו זיין טייל ראש לאגר פון סיוחן און פון עוג וואש משה ראש
איין גינמין צום ערשטיגן ששם חלקת מחוקק יואגר ווייל משה רבינו וועט
דארטן בגראבין ווערין גרוד יגורנו בבא גר אין זיין לאגר טוט גיין פיל
חילות איבר דעם ידרן צוא איין געטן ארץ ישראל וויא עש שטייט
ולגר אמר ברוך מרחיב גר משה לובט גאט וואש עד האט גימאכט ברייט
זיין לאגר שכן במצר בראות חילו דוד המלך אז ער האט דער גערין
זיין פאלק הקטן למאה ולאסף גרלו ראש דער קלענשטיג שלאגט און
הגדרט מאן און דער גרושר און מווינט דלם בראש גרודי חילו האט עד
זיין און גירופן און גימאכט עלצטי און זייני חילות וויא עש שטייט
וירא ראשית לו זיין זאגן ראוי זיין זאלין זיין עלצטי חנון עלי דוד היה שפיפון
עלי אורח היה בצריו נדחם בשם אחיה שמשון הגבור אזי גיווען וויא אשלאגט
און דעם וועג און ער פלעגט מלחמה האלטן מיט דעם פיינט מיט
דעם הייליגן שם וויא עש שטייט ולח אמר רן גור אריה ער אזי גלייך צו
איונגין לייב שבע ודרשן בפנימי וחיצון ים ודרום ירש בעלצון נפתלי ער אזי זאט
מיט אלי ברכות און האט גירשית אברייט לאגר מיט פרייר חלבושת
כרים לבוש הצאן ראש אן קליידין פון דיא פעטי שאף וויא עש שטייט
ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון פון גאטש רצון וועט ער זאט זיין מיט אלי
ברכות מטבל בשמן רגלו באושר אשר האט גיהאט אפעט לאגר זייני פיס
האט ער איין גיטונקט אין בומיל רצוי אחיו היות בכושר ער אזי גיווען
בוויליגט צוא זייני ברנדר מחמת שיינקייט ומעדני מלך נותן מעושר זיין
גיבן מעדני מלכים צוא עסין פון גרוש עשירות וואש זיין בקימן פון
בומיל וויא עש שטייט ולאשר אמר ברוך מבנים אשר ער אזי גיבענטשט
מיט שייני קינדר וכימיה דבאך בחוק חיליך און וויא דוא בישט שטארק
גיווען

יוצר לשמחת תורה

ברזל ונחשת מנעלך : אדיר בורא שחקי שפרון : רוקע הארץ כנסי מחרון :
העיני כל אליך ישברון : אין כאל ישורון : להבדיל מים ממים ולבדרם :
התויד רקיע בינם ופיררם אל מקום הקום וימדרם מעונה אלהי קדם : יקר
שני מאורות חדר : היה השריץ וצפור נבדר מרוקם בצלם צר להתעורר :
ישראל במה ברד : יה שבת ממפעל בהואל : ויקדש שביעי בבכתב
יקותיאל : נשא ויאשר עמו אל : אשריך ישראל :

המאיר לארץ ותברך צורנו עד מלא כל הארץ כבוד

אופן חתום בראשי החרוזים אמתי יחי

אשנבי שחקים : נראים בנרתקים : וכראי מוצקים : נועם שיר ממתקים :
קדוש קדוש קדוש : צבאות : מראה הקשת : כאש צבועה
מאששת : דמות מינים שלשת : לזכר הברית מקדשת : קדוש קדוש
קדוש : צבאות : תקיף ממטרון שר : הנהפך לאש מבשר : מלמד מוסר
לילדי אור נמסר : קדוש קדוש קדוש : צבאות : יפיה שר התורה : התופן
אש שחורה : לקשור עטרה לאתיות התורה : קדוש קדוש קדוש : צבאות :
סוד עולמו : הנקרא צדיק שמו : בהגיון נואמו : הוא המרעיש עולמו : קדוש
קדוש קדוש : צבאות : חדרי תימן : כסיל ועש המזומן : האל הנאמן
להקדישו מישבין מעמו : קדוש קדוש קדוש : צבאות : יופי קורקסי אש :

החתומין

קריסי השמים שם אל החומים בטבעת של הקב"ה להקב"ה שכול אל כוללה אל מקדשים ולחזירים קדוש כו :

וויא עש שמיים אשריך ישראל וואל איז דיר ישראל :
אשנבי שחקים דיא פענצטער פון דעם הוימל : נראים בנרתקים ובראי מוצקים ווערן
אן געזען וויאאשפיניל פון גילייטערט קופר נועם שיר ממתקים מיט
אויסי לויב לובין זיין צו נאנט קדוש קדוש קדוש : צבאות : אונז זאגן דריי מאל
נאנט איז הייליג מראה הקשת כאש צבועה מאששת ראש גישטאלט פון דעם
רעגין בוגין עד האט איין פארב וויא גשטארקט פייאר דמות מינים שלשת
עד האט דרייא ערלייא גשטאלטין לזכר הברית מקדשת צו נאנט וואש עד
גירינקט דעם ברית עד זאל נישט בריינגן קיין מבוז זאגן דיא ישראל
דרייא מאל קדוש קדוש קדוש : צבאות : חקף משטון שר הנהפך לאש
מבשר דער שטארקער מלאך מטי' וואש עד איז גיווארן פון פלייש
פייאר מלמד מוסר לילדי אור נמסר עד לערינט תורה מיט דיא קינדער פון
אבררם וואש עד איז איבר גענפירט נוארין אין פייאר פון דיא
כשרים אונז זאגן דרייא מאל קדוש קדוש קדוש : צבאות : יפיה שר התורה
התופן אש שחורה דער יפיה איז דער האר פון דער תורה ערנעמט
אין זיין האנט שווארץ פייאר פון דער תורה לקשור עטרה לאתיות התורה צו
קניפין איין קריין צו דיא אותיות פון דער תורה אונז זאגן דרייא מאל
קדוש קדוש קדוש : צבאות : יסוד עולמו הנקרא צדיק שמו : דיא גרונד פעסטין
פון זיין וועלט דער מלאך וואש היישט צדיק שמו : דיא גרונד פעסטין
עולמו דורך זייני רייד מאכט עד שטורמין דיא וועלט אונז זאגן דרייא
מאל קדוש קדוש קדוש : צבאות : חדרי תימן כסיל ועש המזומן דיא מזלות
וואש זיין זאגן אין דרום זייט וואש היישט כסיל ועש זענען אן
גיברייט האל הנאמן להקדישו מישבין מעמם צום וואר ראפמינג נאנט מיט פאר
שטארק צוא הייליג אונז זאגן דרייא מאל קדוש קדוש קדוש : צבאות ימי
קדקסי

גיווען אין דער יוגנט אזו וועשטו שטארק זיין אוף דער עלטיר תדרוך על
בסחי געליך דוא וועשט טרעטין אוף דער רוק פון דייני שונאים גליך כל
תוף להבשילך דייני פיס וועלין נישט גישטרוכילט ווערין אוף דער עלטיר
וויא עש שמיים ברזל ונחשת מנעלך אזו וויא אייזירני טירן מיט קופרני
רגלין אזו איז שטארק ניין לאנד אדיר בורא שחקי שפרון נאנט וואש האט
בשאפין שייני רימלן רוקע הארץ כנסי מחרון נאנט האט פאר שפרייט דיא
ערד אונז האט זיא איין גיזאמילט מיט גרים צארין העיני כל אליך ישברון אלי
אויגן טואין צוא דיר האפין וויא עש שמיים אין כאל ישורון עש איז נישט
דיא וויא דער נאנט פון ישראל להבדיל מים ממים ולבדרם התויד רקיע כיום
ויסידם צוא מאכין אצווישין שייך צווישן דיא אברשטי אונז צווישן דיא
אנטרשטי וואשער האט עד גימטלט דעם הימל צווישן זיין אונז האט
זיין אש גישטייט אל מקום הקום ויפירם עד האט איין גיזאמילט אונז האט
גימאקטין זיין איין גימל אף דעם הימל וואש איז מעונה אלהי
קיס דיא וואונג פון נאנט וואש עד איז גיווען איי דיא וועלט איז בשאפין
גיווארין יקר שני מאורות חדר דיא ליכט פון דער זון אונז פון דער לבנה
האט עד גשארפט היה השריץ וצפור נבדר חיות האט עד גמאכט ווירמגין
אונז עופות איז ווארן אפ גשייט מרוקם בצלם צר להתעורר ארם הראשון וואש
עד איז בשאפן נוארן מיט דעם צלם אלהים האט עד אים גשטארקט
איבר אלי בשעפניש וויא עש שמיים ישראל בשם ברזל אזו ישראל זאגן
נישט זענען זיין פאר זיכרם יה שבת ממפעל בהואל אזו נאנט האט גוואלט
רואן פון זיין ווערק ויקדש שביעי בבכתב יקותיאל האט עד גיהילגט דעם
זיבטן טאג וויא עש שמיים אין דער תורה פון משה נשא ויאשר עמו אל מיט
דעם הייליגן שבת האט נאנט גשטארקט אונז אף גירובן דיא ישראל

החתומין בטבעת אש • ראש אוכלה אש • בשלוש קדושה להאש • קדוש
קדוש קדוש • צבאות : והחיות : לאל ברוך אהבה רבה ק"ש אמת ויציב • על הראשונים עד וולחך :

זלח מוסר ע"פ א"ב ותתקן שם המחבר משה בר שמעון חזק

אז בקשוב עניו • עלה אל הר העברים כדעתו חשב כעליית סין בהרורים
גזירת דת חדשה ופקודים ישרים • רוד יש לו ליתן למשכעים בחורים:
העת בקשוב ומת בהר אשר אתה עולה • נ"ו צוח בפה מלא • זו עליה
ירידה היא להתפלה חנון אעברה נא ואראה הדר הטוב והמעולה: מחור
ענהו רב קד אל תוסף דבר • יהושע משרתך הגיע זמנו היות לך חבר: כי
המלכות בחברתה: כמלא נמא לא תתחבר לחר נבו תעלה ושם תמות
ובני תקבר : משה בידע כי גזרה עליו נגזרה • גם לארון כל הורע חובתי

דיפה וברה • סגולים פן יאמרו בסתר עבר עבירה • עד כן לא ענהו איום ונורא • פודה השיבו
על אשר מעלתם בי במי מריבה • צעקת שועתכם לפני לכן לא בא • קניסה זו עליכם לכן
נקצבה • רשום ירשם וכתב בגפוש משיבה : שכמי ישרון • חבץ וניחת • תמימי תפרוני מדרת
שחת'מר צרתו כלם וצוחו כאחת שאין פדיון וכופר בכלום חפץ ודבר תוכחת: השלים נפשו מד
למיתת נשיקה בראותו כי אין הצלה בתפלה וצעקה : שמעוני אחי ורעי עסקו בדת חשונה •
ואל תהי זאת לכם למכשול ולפניקה: חיליו בכוחו שלשים ימים • זוכרים צדקת מעשיו אשר עמם

החמים

עליו נגזרה או משה האט גיוויקט או אף אים אז נגזר גיווארן ריא
נגזרה גם לארון כל הורע חובתי ליפה וברה האט ער גיוואנט צוא גאט זיין
מודיע מיין שולד צו די ישראל וואש זאנן קלאר און לומיר אין
דיין דינקט סגולים פן יאמרו בסתר עבר עבירה ריא • ישראל זאלן גיט זאגן
אז ער האט פאר בארגער הייר עובר גיווען איין עבירה על כן לא ענהו
איום ונורא איבר דעם האט אים גאט גיט גענפירט פודה השיבו על אשר
מעלתם בי במי מריבה גאט דער אויף לייויר האט אים גענפירט איבר
דעם וואש איר האט געפילשט אין מיר ביין דער מי מריבה צעה
שועתכם לפני לכן לא בא איבר דעם האב איך גיט צוא גיהערט. אייער
תפלה קניסה זו עליכם לכן נקצבה רשום ירשם • וכתב בגפוש משיבה און איבר דעם
אז איך איך דער כנס נגזר גיווארן און אן גיציכניט אין דער
תורה וואש זיא טוט דער קוויקן ראש גפוש שבמי ישרון קבץ וניחת ריא
שבטים פון ישראל האט ער איין גיוואמילט און האט גירעט מיט
זיין מיט נחת תמימי תפרוני מדרת שחת מיין גאנצי לייזט מיד איש פון צוא
גירדן אין גרוב מר צרתו כלם וצוחו כאחת האבן זיין אלי גשריגן מיט אבישר
גישרייא שאין פדיון וכופר בכלום חפץ ודבר תוכחת ראש עש איך קיין אייש
דיוונג מיט קינרלייא בגערליכי זאך און צוא בווערין זיך מיט גאט
השלים נפשו מיר למיתת נשיקה האט ער היקף • איבר גענפירט זיין נשמה צום
טוט מיט קישונג בראותו כי אין הצלה בתפלה וצעקה ווען ער טוט זעהן
אז גענפירט אים גיט אף זיין תפלה שמעוני אחי ורעי עסקו בדת חשונה
הערט צוא מיני ליבי פרודר זיט עוסק אין דער גלוסטיני תורה
ואל תהי זאת לכם למכשול ולפניקה אונזש זאל גיט זיין צוא איך צוא איין
שטורכלונג חיליו בכוחו שלשים ימים זיין חל ריא ישראל האבן אים

קדקטי אש החתומין בטבעת אש ריא שייני דקלקל פון פייאר ראש אז
ריא הימלן וואש זיין זאנן פאר חמיות מיט ארונג פון פייאר ראש
אוכלה אש צוא גאט ער איז פייאר וואש ער פאר ברענט אנדר
פייאר בשלוש קדושה להאש מיט דרייא פאכנידיג קדושות צו שטארקן
גאט קדוש קדוש קדוש • צבאות :

אז בקשוב עניו או משה האט גיהערט פון גאט עלה אל הר העברים ער זאל
גיין אף דעם בארג פון עברים כדעתו חשב כעליית סין בהרורים האט
ער גימינט עש וועט זיין אזו וויא ראש אף גאט פון דעם בארג
סני מיט שונדרייט גזירת דת חדשה ופקודים ישרים גאט וועט געבין גיאי
מצות דוד יש לו ליתן למשכעים בחורים גאט וויר געבין צוא ריא ישראל
וואש זיין זאנן איש גקלעבין פון שבטים אומות העת כקשב ומת בהר
אשר אתה עולה אז ער האט דער הערט אז גאט דיישט אים שטארבין
אף דעם בארג • נ"ו צוח בפה מלא זו עליה ירדה היא להתכלה האט ער זי
ני גישריגן מיט אפול מול ראש אדוף גאט איז אדאפ גירדיג צוא
ווערין פאר מיטין פון דער וועלט חנון אעברה נא ואראה הדר הטוב והמעולה
דר בארומיגן גאט לאו מיד איבר פארין זעהן דעם בארג וואש דר בית
המקדש וועט גיבאוויט ווערין טהור ענהו רב לך אל תוסף דבר גאט האט
אים גענפירט דוא זאלשט מיין גיט ריידן יהושע משרתך הגיע זמנו היות
לך חבר דיין ברנר יהושע איז גיקומין ריא צייט ער זאל ווערן אמלק
איבר ריא ישראל כי המלכות בחברתה כמלא נמא לא תתחבר דען איין מלוכה
מיט דער אנדריי מלוכה אין איין הארין בלוק ווערט גיט בהעפט
לדי נבו תעלה ושם תמות ובני תקבר אף דעם בארג נבו וועשטו אף גיין
און שטארבין און אין טאל וועשטו בגראבן ווערין משה בידע כי נגזרה

א (גיט) יב

הַתָּמִים קָפִץ וּדְלַג כְּאִרִי לַפְּרוֹתָם מִבֵּין עֲנָמִים • וְהֵם בָּקָע לַפְּנִידִם
וַיִּמְלִיכוּ מִלִּפְנֵי מֶלֶךְם לְעוֹלָמִים : עֲזַרְתָּ וְכו' שְׂמִיעַ אֶתָּה בְּחִרְתָּ יַעֲלֶה וַיֵּבֶא וְהִשְׁמָעוּ וְכו' וְקִרְיָן הֲלֵל קִישׁ חֲמָצָא כּוֹס א' רַמְבַּם

עזרת וכו' שמ"ע אתה בחרתנו יעלה ויבא והשיאנו וכו' וקורין אלל ק"ש חמצא ביום א' רפוכת

את עמו בשלום : ויהיו נא אמרינו לרצון • לפני אדון כל : ויהי
בנסוע הארון ויאמר משה • קומה יתרה ונפצו איביה • וינסו
משנאיה מפניה : קומה יתרה למנוחתה • אתה וארון ענף :
ברגיה ילכשו צדק • וחסידיה ירננו • בעבור דוד עבדך • אל
תשוב פני משיחה : ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה • קוינו לו
ויושענו זה יתרה קוינו לו • נגילה ונשמחה בישועתו : מלכותה
מלכות כל עולמים • וממשתלתה בכל דור ודור : פי מצוי
תצא תורה ודבר יתרה מירושלים :

אמרה ר' ראובן לר' יצחק : כי יהיה הוא האלהים אין עוד מלבדו :
לעושה נפלאות גדולות לבדו : כי לעולם חסדו : אין
כמוך באלהים ארני : ואין כמעשיך : יהי כבוד יהיה לעולם
ישמח יהוה במעשיו : יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם :
יהי יהוה אלהינו עמנו : כאשר היה עם אבותינו אל יעזובנו
ואל ימשנו : ואמרו הושענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן
הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך : יהוה מלך יהוה
מלך יהוה ימלוך לעולם ועד : יהוה עוז לעמו יהוה יברך

מֶלֶךְ עוֹלָמִים הוֹשִׁיעָה נָא • נֶאֱדָר וְאֶדִיר הַצְלִיחָה נָא • סוֹמֵךְ
וּפְלִים עֲנֵנוּ כְּיוֹם קְרָאנוּ : עוֹזֵר רַלִּים הוֹשִׁיעָה נָא • פוֹדֶה וּמַצִּיל
הַצְלִיחָה נָא • צוֹר עוֹלָמִים עֲנֵנוּ כְּיוֹם קְרָאנוּ : קְדוֹשׁ וְנוֹרָא
הוֹשִׁיעָה נָא • רַחוּם וְחַנּוּן הַצְלִיחָה נָא • שׁוֹמֵר הַבְּרִית עֲנֵנוּ
כְּיוֹם קְרָאנוּ : הוֹמֵךְ הַמִּיּוֹמִים הוֹשִׁיעָה נָא • תִּקְוָה לַעֲד הַצְלִיחָה
נָא • תָּמִיד בְּמַעֲשָׂיו עֲנֵנוּ כְּיוֹם קְרָאנוּ :

אֲנִי יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא • אֲנִי יְהוָה הַצְלִיחָה נָא : אֲנִי יְהוָה
עֲנֵנִי בַיּוֹם קִרְאֵנִי : אֱלֹהֵי הַרוּחוֹת הוֹשִׁיעָה נָא • בֹּחֵן
לִבָּבוֹת הַצְלִיחָה נָא • גּוֹאֵל חֹק עֲנֵנִי בַיּוֹם קִרְאֵנִי : דּוֹבֵר
צִדְקוֹת הוֹשִׁיעָה נָא • הַרְדּוּ בִלְבוֹשׁוֹ הַצְלִיחָה נָא • וְתִיק וְחִסֵּד
עֲנֵנִי בַיּוֹם קִרְאֵנִי : יָד וְיֶשֶׁר הוֹשִׁיעָה נָא • יְיָ חֹמֶל דָּלִים
הַצְלִיחָה נָא יְיָ מִיֻּסָּב וּמִמִּיֻּסָּב עֲנֵנִי בַיּוֹם קִרְאֵנִי יִיְיָ מִחֲשָׁבוֹת הוֹשִׁיעָה
נָא • כַּפִּיר וְנֹאֵר הַצְלִיחָה נָא • לֹבֵשׁ צִדְקוֹת עֲנֵנִי בַיּוֹם קִרְאֵנִי :

אֶרְצוּ מִמֶּנּוּ שָׁמַיִם כְּמֵל וּמִתַּחַת רַבְּצֵת תַּחַת : וּמִמֶּנּוּ תְּבוּאוֹת
שֶׁשֶׁשׁ וּמִמֶּנּוּ גֵרֵי יִרְחִים : וּמִרֹאשׁ הָרִיר־קָדָם וּמִמֶּנּוּ גִבְעוֹת
עֹלָם : וּמִמֶּנּוּ אֶרֶץ וּמְלָאָה וּרְצוֹן שֶׁכֵּן סֵנָה תְּבוּאוֹתָהּ לִרְאֵשׁ
יוֹסֵף וּלְקָדָק גִּיד אֲחֵי : בְּכֹר שׁוֹרֵי הָדָר לוֹ וְקָרְנֵי רֵאשׁ קָרְנֵי
בְּרֵם עַמִּים יִנָּת וְחֵדוּ אֶפְסֵי־אֶרֶץ וְהֵם רַבּוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם
אֶלְפֵי מִנְשָׁה : ס יִבְיִי וְלִזְבִּילָן אֶכֶר שְׂמֹחַ וּבֹלֵן בְּצִאתָהּ וַיִּשְׁשֶׁכֶר
בְּאַהֲלֶיהָ : עַמִּים הִרְיָקְרָאוּ שֵׁם יוֹזְבָדִי וְכִתִּי־צֹדֵק כִּי שָׁפַע יָמִים
יִנָּכּוּ וּשְׁפָנִי מִמוֹנֵי חוֹל : ס וְלֵגֶד אִמֶּר בְּרוּךְ מִדְּחִיב גֶּד כְּלִבִּיא
שֶׁכֵּן וְטָרָף זֶרֶע אֶת־קָדָק : וִירָא רֵאשִׁית לוֹ בִּישָׁם הִלָּקֶת
מִחֶקֶק כְּפֹן וַיֵּחָא רֵאשִׁי עַם צִדְקָתָהּ יְהוֹה עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם־
יִשְׂרָאֵל : ס תִּשָּׁשׁ וְלֵדֵן אִמֶּר דִּן גִּיד אֲרִיהַ יוֹנֵק מִדְּהִבְשָׁן :
וּמִנְפֹתֵי אִמֶּר נִפְתְּחִי שֶׁבַע רְצוֹן וּמְלָא כְּרֶכֶת יְהוֹה יָם וּדְרוֹם
יִקְשָׁה : ס וְלֹאֲשֶׁר אִמֶּר בְּרוּךְ מִבְּנֵים אֲשֶׁר יְהִי רְצוֹן אֲחִיו וּמִכָּל
בְּשֵׁם רָגֵלוֹ : בְּרוּל וּנְחֻשֶׁת מִנְעֻלָּה וּכְיִמִּיהָ דְּבִאָה : אֵין כָּאֵל
יִשְׁרוֹן רֶכֶב שָׁמַיִם בְּעֹזָהּ וּבְגִאוֹתָהּ שִׁחִים :

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ רֵאיוֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לִפְנֵי מוֹתוֹ : וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינַי בַּאֲזֶנְךָ מִשְׁעִיר לָמוֹ
הוֹפִיעַ מִדֶּר פֶּאָרֶן וְאַתָּה מִרְבַּבְתָּ קֹדֶשׁ מִימֵינוּ אִישׁ דָּת לָמוֹ : אַף
חִבֵּב עַמִּים כָּל־קִרְשָׁיו בִּידֶךָ וְהֵם תָּבוּ לְדִלְגָּה יֵשָׁא מִכְּבֶרֶתְךָ :
תּוֹרָה צִוְּהֵלְנוּ מֹשֶׁה מוֹרֶשֶׁה קִדְשָׁתָּ יַעֲקֹב : וַיְהִי בִישְׁרוֹן מִקֶּדֶ
בְּהַקְאֶסֶף רֹאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל : יְחִי רָאוּבֵן וְאַלְמֹת
וַיְהִי מִתּוֹ מִסְפָּר : ס וְזֹאת לַיהוָה וַיֹּאמֶר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוָה
וְאַל־עֲזָבוּ הַבְּיָאֵנוּ יְדֵיו רַב לוֹ יַעֲזֹר מִצְרֵי הַדָּוָה : פ וְלֹלֵי
אִמֶּר הַמִּקֵּד וְאוֹרֶיךָ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ בְּמִסַּח הַתְּרִיבָה
עַל־מֵי קְרִיבָה : הֶאֱכָר לְאִכְיוֹ וְלֹאֲכֹו לֹא רְאוּתִיו וְאַתָּה־אֲחִיו לֹא
הִבִּיר וְאַתָּה־בְּנִין בְּנוֹ מִיָּבֵל לֹא יִדַּע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרָתְךָ וּבִקִּיתְךָ
וַיִּצְרּוּ : יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לַיעֲקֹב וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְרוּ
קִטּוּדָה בְּאַפֵּה וּבְקִיל עַל־מִזְבְּחֶךָ : בֵּרַךְ יְהוָה חֵילוֹ וּפְעָל
יְדֵיו הַרְצֵה מִזֵּן מִתְּעִים קָמְיוֹ וּמִשְׁנֵאוֹ מִן־יִקְוֹמוֹן : ס
לִבְנִימָן אִמֶּר יְדִיד יְהוָה יִשְׁבֵּן לְבִטָּח עָלָיו חֶפֶץ עָלָיו כֹּל־
הַיּוֹם וּבֵין כִּתְפוֹי שִׁבֹן : ס שְׁלִישִׁי וְלִיוֹסֶף אִמֶּר מִנְּרָבָת יְהוָה

וְקִירֵן לַחֲזֵן הַחֵדָּה וְהַזֹּמְרִים לִי מִרְשָׁתָּה הָאֵל וְקִירֵן תְּשׁוּבָה חֲלָבִי קִדְשׁ עַד לַעֲשֵׂי כָל יִשְׂרָאֵל
וְשִׁין אֶחָד לַחֲזֵן מִי שֶׁבֶךְ :

גילויים פון דיא מצרים וואס בקו לעבנס וועלט מלכס לעולמס אונ נאך
 מער ער האט גישפאלטן דעם ים צוא פאר זיין אונ זיין האבן
 נמאכט קניין נאט און אייביג !

בזיווג דרייסיג מאן ווירט צוקען מעשיו איר עטל דרמס וויא מ'זאג נדייקן
דיא גרעכעני מעשים וואש ער האט מיט וויא גלאנצען קען וויל בארי
טערען מיט עטלס ער האט געטרינגט וויא אירע און האט וויא איש

רשות לתת תורה

מרשות האל הגדול הנבור והנורא : וברשות מפי ומפנינים יקרה : וברשות מנהדרין הקדושה והטהרה : וברשות ראשי ישיבות ואלופי התורה : וברשות זקנים ונערים יושבי שורה : אפתח פ ב שירה ובזמרה : לתודות ולהלל דבר בנחמך : שהחיו וקיימו ביראתו הטהרה : והיענו לשמות בשמחת התורה : המשמחת לב ועינים באורה : טהרת עושר וכבוד וחסד וחפציה : מארכת ימים ומיספת גבורה : לאוהביה ולשומריה בצווי ואזהרה : ובכן יהי רצון מלפני הגבורה : לתת חיים וחסד ועטרה : לר' פנא הנבחר להשלים התורה : לאמצו לברכו לנדלו בתלמוד תורה : לדרשו להדרו ליעדו בחכמה : לזיוו לחסו לשכסו לישרו ללמדו לקח וסברה : למלטו לנשאו לבעדו בסעוד ברוה : לערנו לפרנסו לצדקו בעם נכרא : למרנו לרחמו לשמרו לזמכו מכל צוקה וצרה : לתקפו לשמכו לחממו ברוח נשברה : עמוד עמוד עמוד ר' פלוגי בר פלוגי תתו תורה : ותן כבוד לאל גדול ונורא ובשכר זה תזכה לשמות בדררה : לראות בנים עומקים בתורה : ומקמי מצות בתוך יפה וברה : ותזכה לשנות בשמחת בית הכחירה ופניה להאיר בצדקה באספמלריא המאירה : בגבואת ישעיהו מלא רוח צעה וגבורה : שישו אתה משוש המור אבל וצרה : עמוד עמוד עמוד רבי פלוגי בר פלוגי מרשות כל הקהל הוה והשקם התורה :

מענה אליו קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניה אויב ויאמר השם : וישכן ישראל במזבד עד עין יעקב אל ארץ רגו וחירוש ארשמי יערפרטל : אשריה ישראל מי כמך עם נושע ביהוה מנן עזרה ואשרי חרב נאותה וכחשו איביה לך ואחיה על כמותימו תדרה : ס ויעל משה מערכת מואב אדרתך נבו ראש הפסגה אשר על פני ירדו ויראו ידוה את כל הארץ אתה נלעד ערדו : ואת כל נפתלי ואת הארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד תים האחרון : ואת הגלב ואת הככר בקעת ירדו עיר התמרים עד צער : ויאמר יהוה אליו ואת הארץ אשר נשבעתי לאבותי ליתן לך ולעקב לאמר לזרעה אתנה הראיתיה בעיני ושמע לא תעבר : וימת שם משה עבדי ידוה בארץ מואב על פי יהוה : ויכפר אתו בני בארץ מואב מול בית פער ולאידיע איש את חברתו עד היום הזה : ומשה בוימאה ועושרים שנה במחו לאכרתה עינו ולאנס לחה : ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויחמו ימן בכי אבל משה : ויהושע בן נון מלא רוח חכמה בייסמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל וי עשו כאשר צוה יהוה את משה : ולאדם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים : לכל האמת והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפקעה ולכל עבדיו ולכל ארצו : ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל : חזק

בספר תורה שנים קורין לתת בראשית ואחרים לו מרשות מרומם וקורין מבראשית עד אשר ברא - להם לעשות :

יב ב

רשות לתת בראשית

מרשות מרוכס על כל ברכה ושירה : נורא על כל תהלה ומרה : חכם לבב ואמין בת וגבורה : מושל עולם אדון כל יצירה : ומרשות כבודו בת מלך פנימה עצורה : ראשית קנינים אלפים אצורה : ברה חמימה משיבת נפש ומחיוה : ישורין נתנה מורשה לעברה ולשמרה : מלמדה נאנו יעקב לפתחה ולסגרה : כליל הוד נשיא מרבה המשרה : יושבי על מרין משיבי מלחמה שערה : ראשי ישיבות גולה פזורה : ומרשות חבורת צדק המאשרה : וקנים ונערים בכל שורה ושורה : קבוצים פה היום לשמחת תורה : ונעצרים לים ולהלל בגיל ומורא : איתה מחבבים ביום נתיחה בדררה : מלסללים בה כחרישה ולא כישנה שעברה : צמאים למוץ ולהתענג מזו יקרה : משמחת לב ועצב מסירה : תחומיה ישעשעו נפשם בה להתאדה : והונים במקרא ותורה במשנה ובנמרא : רצים ומביאים טפס לבית העתירה : ועושים גם מעשים באורה : לכן ודול שכרם מאת הגבורה : על ראשם שמחת עולם משורה : תאבים לראות בגין בית הכחירה : ובכן נסכמתי רצת פולס לבררה : בחור הרימותי מעם חוף החבורה : מצאתיו לב נכון להסבירה : צדק וחסד תורה באורח ישרה : ונשאו לבו ונרבה רוחו להתעוררה : תהלה וראשון היות להתחיל התורה : ועתה קום ר' פ' ב' פ' עמוד להתאורה : בא והתיצב ועמוד לימיני וקרא מעשה בראשית לכבוד צור ברא : על זאת מתכיפין התהלה להשלמה בתורה : עד שלא ירגל בעם זו לשקרה : יען נעשים ראשון למצוה נבורה : מה רב טובך ומשכורתך תורה : טוב עין חבורה בנדרתך מלעצרה : ומבדכות בוראך חבורה ידך מלמצרה : בעבור שכל המכפר תורה בצפירה : יהי נופו מכבוד בכח להתאשרו : מרד עמוד עמוד ר' פ' ב' פ' חתן בראשית ברא : מרשות כל הקהל הקודש הוה לברך אל גדול ונורא : אמן יענו אחריו הכל מדרה :

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ : והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים : ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור : וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך : ויקרא אלהים : לאור יום ורחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד : פ ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מקדיל בין מים למים : וי עש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי בקר יום : ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני : פ ויאמר אלהים קו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי בקר יום : ויקרא אלהים : ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב : ויאמר אלהים תרשא הארץ רשא עשב מוריע ורע עץ פרי עשה פרי למיט אשר זרעו וכו' על הארץ ויהי בקר יום : ותוצא הארץ רשא עשב מוריע ורע למיטו ועץ עשה פרי אשר זרעו וכו' למיטו וירא אלהים כי טוב : ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי : פ ויאמר אלהים יהי קארת ברקיע השמים להקדיל בין היום ובין הלילה

הראה לשמחת תורה

נאמן אשר לא קם עוד כמורו ומלאך נראה מתוך הסנה לוי בער באש הסנה אך לא אכל עצמו וחילו וינאל עניו להרים ויקרא אליו אלהים הסתיר פניו הקרנים מהביט אל האלהים אשר רבו מופתיו אך באמונה אל חי עצמו בעצמה הוא הנחיל דת נאמנה דת מלאה דעת וחכמה כפר דוריק אל נא תשאל איך היה וכמה הנפלאים הנזכרים למה יקצוף האלהים הדוברים עליו שקרים ולא האמינו באלהים אשר הוא הוריד לוחות שנים ובעת טעיתי במעלי ארבעים יום פעמים לא אכל חם בשילי איך אוכל לחם ימים אשתה בי נאסף פלילי בתיו פירש לי אמרים אשר אמר לו האלהים ובמותו ברח ישרים ויברך אותם אלהים אשר מה נכבד מפקד ומדרש דת היתה אמן בשוגג הורשה עניו וירש דור מדור קרוב למרחוק ויסוד שם המפורש על ספר ואלה שמות חק ויקרא סוד הספרים וידבר אתו אלהים דבר אלה הרברים בראשית ברא אלהים אשר וכו'

הפסוק לשמחת תורה ביהושע כסין א

ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אליהושע בן נון משרת משה לאמר משה עבדי בת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אלהאריך אשר אנכי נתן לכם לבני ישראל בלמקום אשר תדרוך כפי הנלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אלימשה מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול ונרדפת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם לאיתניצב איש לפניך כל ימי חיך כאשר הייתי עסימשה ארזה עמך לא ארפך ולא אעזבך חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה אתהאריך אשר נשבעתי לאבתם לתת להם רק חוק ואמין מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צוה משה עבדי אל תסור ממנו ימין ישמאל למען תשכיל ככל אשר תלה לאיתניצב ספר התורה הזה מפיה ותגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל דבריו בו כיוצא הצליח את דרכך ואז תשכיל הלא צויתך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת בי עמך יהוה אלהיך ככל אשר תלה ויצו יהושע את ישראל העם לאמר עברו במדבר המנה וצו את העם לאמר הכינו לכם צרה כי בעוד שלשת ימים אתם עוברים את הירדן הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יונה אלהיכם נתן לכם לרשתה ולראובני ודגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר זכור את דבר אשר צוה אתכם משה עבדי יהוה לאמר יהוה אלהיכם מנית לכם ונתן לכם את הארץ הזאת נשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועורתם אתם עד אשר יניח יהוה לאחיכם בכם וירשו גסדמה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתם וירשתם אתה אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מורח רשמש וי עני את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך ככל אשר שמענוו אל משה בן נשמע אליך רק יהוה

הלילה והיו לאחת ולמעדים ולימים ושנים והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהיכן ויעש אלהים את שני המארת הנדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הבוכבים ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי פ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף ועופף על הארץ על פני רקיע השמים ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה ו הרמשת אשר שרצו המים למינם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים ועוף ירב בארץ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי פ ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיית ארץ למינה ויהיכן ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינה וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב וזרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר רבו פרי עץ וזרע זרע לכם יהיה לאכלה וכלד חית הארץ וכל עוף השמים וכל ורמש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהיכן וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי פ ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מפד מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מפל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות את צוה יהוה את משה

חוק ולוקח החזן ספר תורה שלישית וקורא למפסיד בפרשת פנחס

ביום השמיני עצרת היתה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם עדה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה חמשים מנחתם ונסכים לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה אלה תעשו ליהוה במועדיכם קדש מנדריכם ונדרבתיכם לעלתיכם ולנשחתיכם ולנסבתיכם ולשלימתיכם ויאמר משה אלי בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה

זה לומר קודם הפסוק זה המספר שמו אברהם בלתי המיוחס

אשר יר העברים על תרדים הגבוהים וכן קר מרת קברים הקבר איש האלהים בלבבי לכה ובאיך על מות ציר

יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם משה : כ
 ומרה את דפיה ולא ישמע את דבריה לכל
 רק חוק ואמץ :

ואומרים ברכות הפטרה ואמ"כ

סוסר ע"פ א"ב בראשי התרונות

אשר בגדל אבות בנים גדל . ובבורח
 נגלה . במלאכי צבאות אלפי ש
 אדיר קרא למשה לקבל לוחות . רב
 ותפלצון : הטה שמים וירד וירכב
 ברים מתוך האש . ויתחקקו על ל
 האלהים . שופר תקעו בשמי מרו
 משעיר יי זרת : טפתו כלם בני י
 יי טפתים בלוחות . וימין משה טפ
 טפתים . וטפתים מפורש בין יד
 אין כמות בכל הגביאים : מי עלו
 אלהים נשיא נשיאים היה משר
 הים בתפלתו . ועל ידי שלוח
 אנכי יי אלהיך אשר תצאחי
 פתחו כלם פיהם ואמרו יי יי
 ומרה . בשעה שאמר לו ו
 קלו : ידושע בן נון שמו
 נתלת שבטים עומדים לו
 אספו אלהינו : תפלת מע
 תפלתו לעולם לא שבה
 משה מת מי ד

סחן מתחיל סכו וסמחו

שישיו ושמחו בשמח
 סחרה מכל
 בואת התורה : כי

חין בו

ב ודקל עונין

ברוך אתה יהוה
 בחכמה פור
 ומסדר את הזוכר
 נולד אור מפני ד
 ומבריל בין יום וג

ליל שמריב
 מצריב
 דוד מעריב

יח: פסח רמים זרים תהרס • ורעיתך

חג פסח: פסח שש בבל בית

ת ליל בלילי חג פסח: פסח

להראנו בו גפלאות • בלילי

פסח:

שחקים • תקפו הגידו

תוקף כבודו בים

משוררים ומשחקים •

רבה ואמרו כולם:

יד בקורש נורא תהלות עושה

ני משה:

יד לבא • עדין כי

עם קרובו • צורנו

צור ישענו פצו

זב וגאלו מיד חזק ממנו:

כי בו שבר

יוז אום מדקה

ברוך אתה

אל ישראל:

ים טובים ולשלום

ה טובה מלפניך

ועלינו איב דבר

ובצל בנפיק

מנון ורחם אתה

ופרום עלינו

שר הציל

בת רבים

בים:

כל עמו ישראל

ישראל:

עולח:

יוצר ליום

בתעצומות עזך ה

שוכן עד מרום

בפי

ובשפתי

ובמקלות רכבות עב
להורות להלל לשב
ובכן ישתבח שמה ל
הלל וזמרה עז
ועד עולמ אלה

יוצר רחוק

פרוק אה

אור

מיסד ע"פ א"ב

אור ישע

השיר

להשקות

הוא מיסד ע"פ א"ב

אור ישע

השיר

הוא מיסד ע"פ א"ב

אור ישע

השיר

אישון של פסח

לְרִיחַ שְׁמִיךְ : בְּנֵי בֵיתְךָ וְחֹרֶיךָ : הִנֵּם
 אַחֲרֶיךָ : גֵּאָה וְרַב עֲנוּהִי חֹדֵי מִבְּנוֹת
 מִחֹרְחָרֶת : קָרַב רָגְזוּ סִתְרֵחֶרֶת
 יָרַת : חֹלִי וְכִמְר מְדִלִי בְּדִלִי
 דְּרַבּוֹנִי מִלְּמַד מְרַדְּעִי : נִתּוֹן
 דְּרִיךְ סוֹס לְמִנוּסְתִּי : בָּיִם
 רְנִי מִלִּי תִיךְ : רְטִיט נּוּמִי
 צָהָב : בְּנִצּוֹר צוֹלֵרָהָב
 וְ : וְסָר בְּאוֹכֵל עֲשָׂבוֹ
 קִזְמוֹר : וְכִלְנִי בְּצֹר
 יר : זִיף חֹזֵב מִסְפָּר
 זוֹהָ לַחֲפֶת יִרְעֵתִי

הבן

י' פ"י שהוכיח אותי על עבירות
 להיות לי מדרך קף רגל : המירו
 בקה ולהלן נאמר סוסך לשון זכר
 ו' נגד : מחייך לשון מחי ומחי
 : בניצול שנללו את מלרס
 כי נחגזה לבי בטובה שהשפיע
 עגל שנקרא שור חוכל טסב :
 ור עריצים לזמור ענפים של
 פ' פ' דוד בסגיל שהרימז
 פ' הקב"ה להתחזר
 הגיד

צִרִים זַעֲנוּ וְוָאֲרֵן
 אֵלֵי חֵיךְ רְטִיט נּוּמִי
 וְנִזְנוּ גִינְעֵבִין מִיר
 יֵאֵשׁ פֶּאֶר רְוִילֵט
 ז' הַמִּתִּים דָּאֵשׁ
 נֵאֵט אוֹנוּ גִינְעֵבִין
 יֵשֵׁט רָהָב וּבְבִיר
 קִיד נֵאֵט גִינְעֵבִין
 ש' מִיט נֵאֵט עֵר
 נֵאֵבִין אֵפֶּ גִינְיִיט
 הַמֶּלֶךְ : לְבוּ זִמֵּן זִמֵּן
 פֶּון גִּינְאֵנֵג דִּיא
 א פֶּאֶר שְׁנִיידִין
 ר דֵּער בֶּארומֵן
 ר הוֹיל בִּרְכּוֹם חֲסֵד
 צִנּוֹר חֲרָפָה - יִיד
 יֵאֵשׁ עֵשׂ שְׁמִיט
 ז' שֶׁאֵפֶט יִתְפִּין
 זוֹהָ לַחֲפֶת יִרְעֵתִי
 י מִיט יִרְעֵת
 חֵשׁ

יוצר ליוני

הנך יפה רעיתי : חש חפשי מרוד

הנך יפה דודי : טלמל פניקמי נר

קורות בתינו ארזים : טירת

מצלצלת : אני חבצלת

יאים ערבי גיחוחים : כי

מוזער : ישרח לווי מע

מלא עין : כתב רא

יסרני קשות מקוי

בהפלישי : גם צי

לב אחד ושכם

אתכם : מבור

דודי : מבית ר

לצבי : נחדה

ישראל שסיו מטט מוזר :

הרבני פ' גדלני בסוד

מטעמים במדבר כדי של

פירוש בזכות המורה שבי

וכו' : פירוש פרס הס

להר סווי : לאסיר

סיו לוחלים ועוקקין

מודה כנגד מדה :

הקב"ה לפה וראה

דברים

חש חפשו מר

מצרים

חתני ירירי

דודי דר

טענן

בתינו

גבא

מצל

אישון של פסח

אישון של פסח
כי הנה הסתיו עבר : סרסור
תרץ הנצנים נראו בארץ : ספק
לית ספוגיה : התאנה חנטה
לע : ערב שלישול בהקלע
עולים : ענין לא מעלים
קדלי : פנים בפנים
פקוד דר טפוח עד
יתי פה עכובי : על
זאמנה : אהומה
י שמנים שמרים
זו לודי חברתי
לותכם : ריחוק
ז תמה עילה :

רגשו

ס תפוח : פירוש פעולה
: קפוח : פירוש חוסר
במרכבו הקטנה טענית
פירוש טוס לעשות מקדש
זל הסדים : קרצתי
ך ללכת בדרכי השם :
ל חסם סנקרא טוב לא
זו אסורים בגלות עד
ו ישראל ממלכים ביד
כל

לא קפוח דער
עבירה איז
אנט אויף
אש מען
עם ויר
דער
שראל
חשיג

יוצר ליום

רגשו בני עולה • מי זאת עולה :

שער צא ושמתו • הנה מטתו •

שירות נבוב הרב • כולם או

טרסקלו • תמליל חסה ל

ידידות בוסף

צאִינָה וְרֵאִינָה

חזן הנך יפה

חזן שניך

חזן כחוט השני

חזן כמגדל

חזן שני שריך

היום :

מזם מכבדים

עמודים כולם של כמף

צאִינָה פירוש לאו

שנע"פ :

מן הגול ומן כיסור

שני

שני שריך וכו

החדים לה

שנא' ה

דיש גלי בחע

פון מצר

גישטון

שרות "

דיא

מיט

גיר

של פסח

יִתְּנִי אֲחֹתִי כֹלָה: הִבַּת בֵּת נְגִידִים:

כֹּלָה: מְנוּחָה וּשְׁאֵר וַיַּעֲוִדִים:

תִּיךְ כֹּלָה: אֲחֹת מְשִׁיחִים

לָקַם וְאִין מְגִידִים: סָתוּם

נְדִירִים: נָרַד וְכֶרֶכּוּם

מַעֲיֵן גְּנִים הִדְחַת

תִּימָן: יֶחֱד לְכַנֵּם

דּוֹגְמַת מְלוֹאִים

שְׁעִירִים: תּוֹחֶקֶת

הָאוֹרִים וְתוֹמִים

קָמְתִי נֹצֵבְתִי

זֹרִים: נַעֲשֶׂה

ונשמע

יְבוֹ פִּירוֹשׁ לַעֲוִיד הַקִּבֵּץ

בְּקֵן שְׁנַעַת יוֹמִים וַיֵּץ

תְּשַׁעֵר לִירוּשָׁלַם שְׁנִקְרָא

דִּי עֹנְטִי אֶבְדַּחִי בֵּית

לְבַטֵּחַ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ

יְתִי: אֶצְתִּי פִירוֹשׁ

וְנִשְׁמַע

זֹרִים וַיֵּא וְעַנֵּן

אִזּוּ וַיֵּא עֲשֵׂה

אִין זְאֵמֶלֶן

יֵא אֶרִיין

יְנִי אֲחֹתִי

נִיוֹעֵן

הָאֵט

תְּעִיד

נָגִין

אֵל

יוצר ליוצר

ונשמע אמרים • מצאנוני לגיונות ר
השב עתי אתכם • דרוש דור מיי
לעתיד שאל נפשרים • הם
תקושרים • נגדו נהרגים כי
דודי נועמו עמו מיש
מחזרים • צביו
עמוד שחרים • צור
בביאורים • חשן

בסודות של זה"מ נקרא הסם כח
תקוטנו : צפות • פירוש לראות
חזה וכו' • פירוש י"ר שגדלה

המאיר לארץ ולדר
המיד מע
בחכמה עשית כ
מאז המשבח ודר
ברחמיק הרבי
ישענו משגב
חמה טוב יצר
צבאיו קדושי
תתברך

תתברך

האב

ואג

האב

מה

י עֶתֶר • שִׁבְנוּ בְּיֹשֶׁב סֶתֶר •
ר • רַב בְּנִין וְסוֹתֶר • מוֹרְאוֹ

ז • פְּתוּחוֹת שִׁיחַ סְפוּנִים •
ג • נִגְדוּ מִלְּפָנִים • כְּבִיזוּ

יֵת מֶרְקָח רִקְוִיחִים •
עֶלּוֹב מְשֻׁמִּים •
::

הֶרֶךְ קוֹשְׁמוֹת •
רְחֵי מְלַקְמוֹת •
וְזוֹ וְעַד כְּתֻלָּנוּ •
פֶּרֶף • הֵם

בְּרַבְרוֹ שֹׁפֵר
שִׁחִקִּים

זִים אֶחָ הַנֶּפֶשׁ שְׁנֵאֵר
זִכּוֹ • פִּי כְּעֹרֹגָה
עִים וְזוֹ • פִּירוֹשׁ
לִיֶּסֶן לַחֲשׁוֹן גְּדוֹל
לִסָּא לַחֲחֹק רַגְלִי
זִי פִירוֹשׁ כְּתוּרָה
נִבְרָא

מִתֵּן לִנְפִשׁ

יִזְזוּ אֵיין

וּמוֹשׁוֹתִים

וְיִמְנֵן

נִמְנֵ

יוצר ליום

שחקים : אמר ויקרא ארקים :
המון אפיקים : חלים ועיר

והתחת ישוררו וכרובים יפארו ושרפים ירונו
וכרוב לעומת שרפים לעומתם משי
לאל ברוך געימות יתנו למי
ותשבחות ישמיעו כי
גבורות עושה חדשות בעל
בורא רפואות נורא תהלו
בכל יום תמיד מעשה
כי לעולם תסרו : ויהת
אור חדש על ציון תא

אהבת עולם (אהבה ר
חמלה עלינו :
שבטחו בקי יתלמד
ותלמדנו : אבינו אב
ולהשכיל לשמוע לל
תלמוד תורתך באר
ויחד לבבנו לאהבו
נבשל לעולם ועד

מיוסר ע"פ א"ב ר
אהבוך נב

גי

רובבים

פרצה

הסב

אומרים
נתן לי
ועידך

ישון של פסח

הלח הרמון: חכמי מלאכות מלאכות:

יענים אסופות גנתי: יחד נוטעים

ה גבהות קרן זקופה: מי זאת

אל גנת אגוז: לגולל אבן

תני: מתי לחציר נעמית

יום להתנרב מעולים

ר עבודה מהגן השב

סופרים: שני שדיך

במגרל: צו חסד

זמור אשמת גנאי

זרות עמק יזמר

יקים במאמר

ב: וחכך כיון

ועלי תשוקתו:

מחפורים

פי' כשהיו ישראל נודדים

גן: פי' השכלים לשון

ח משה ואהרן סופרים

פירוש יחזור הדרת וכן

: כאמור: בנצח

יחלף: ולשפלות

יחזר: מעלה בחמור:

מחפורים

עד אום צוא

ואו ביד סופרים

אזו וויא

: שני שדיך

ט צוא

נ שיון

בעטן

ויא

הוא

יוצר דיוח

מחפורים שור שפורים · הסתכל ב

בכפרים : בינה רצוי תורמים ,

קול צורחי הטובות והרעות

ומוחל לי · מי יתנף באחד

אביאך : קרוביך עם ד

וימינו תחבקני : אחר

אתכם בנות ירושלי

על לבך : אתות ר

עניה לנחמה · ת

החיכל לפני · כ

היושבת בגנים

לך בטיולים :

עד הרי בשם

קומי לך

בימה מרחש הצט לני

חמה : רגל פרוש

אדר בז' חלו סנ

בטיולים וחזור חז

נב"ס שנקראת ה

ח'גן מיר זע

צוה צים :

אז וויא :

בזרים ד

אנז לזו

לבה דוד

ראש

של פסח

ואתה יי מגן בעדי :

הבט ממעלות כי מכות

טנף וגעילות יחלל

ים קהלות במקהלות

גמול פועל הרים :

רי גזרים ביקר

כליל שמורים

אומרים :

- גוזל יסו שלמים שגל ואח

יכחו שזרזו אבותינו כשעברו

ין ומגביה שפלים

זר דלים (העונה)

לא עליון גואלם

שירה בשמחה

ז נורא תהלות

פת הים יחד

עד :

יה וישראל

זריבנו

ילנו

יוצר ליי

בְּרַח דּוּרֵי עֵד שִׁפּוּחַ קֶץ מַחֲזֹר

וּגְבוּהַ נְבוֹזָה יִשְׁכִּיל וַיִּזְכֹּר

קוֹל דּוּרֵי הִנֵּה זֶה :

בְּרַח דּוּרֵי וּדְמָה לָךְ לְצִי

תּוֹכְעִים תֹּאבִי

מְשִׁיבֵי רִיבֵה רִיבֵי

בְּנִיבֵי זֶה

בְּגִלל אֲבוֹת הַ

חֲסִינָה לְמַחֲרָפִים חוֹרֵי בְּדָרִי

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכִי

לָכֶם צֵא

אֲנִי אוֹזֵב וּמִגֵּן

וְאֵל־שֹׁתֵי הַמִּזְוֵה

מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד

אֶת־הַדָּם עַל־

הַפֶּתַח וְלֹא יִקַּח

אֶת־הַדָּבָר דַּ

אֶל־הָאָרֶץ

הַעֲבֹדָה בְּ

לָכֶם : וְאֵל

יִשְׂרָאֵל

וַיִּשְׁתַּדַּל

וְאֵדָר

בְּכֹ

הִי

הִי

ימל את־בני ישראל אל־גבעת הערלות :
 יהושע כל־העם הוצא ממצרים הזכרים
 זו במדבר בדרך בצאתם ממצרים :
 יצאים וכל־העם הילדים במדבר
 זלו : כי ארבעים שנה הלכו בני
 י־הגוי אנשי המלחמה היצאים
 זה אשר נשבע יהוה להם
 שבע יהוה לאבותם לתת
 ז הקים תחתם אתם מל
 ים בדרך : ויהי כאשר
 זנה עד חיותם : ויאמר
 זצרים מעליכם ויקרא
 זני בני־ישראל בגלגל
 זרש בערב בערבות
 הפסח מצות וקלוי
 זלם מעביר הארץ
 זביאת ארץ כנען
 זישא עיניו וירא
 זילך יהושע אליו
 זלא כי אני שר
 זארצה וישתחו
 זשרצבא יהוה
 זר אתה עמד
 זמסגרת מפני

י יקום מידק

וְדִשְׁאִיהָ לַחֲדוֹת • דְּצִים

טל להגן קר

אתה גבור לך

תְּהוֹמֹת הַדָּוָם קֶרֶב

טל זכרו

מיוסד ע"פ א"ב כפולות בראשי

ארשה ארוש רי

מלעשון

נחישון • ארצה

מהזכיר גבורו

תפלת טל : ה

יבספ • ואתיצ

במוסף : זכר

יבבר • חנו

עבר : טעו

גבורות טל : מי

אלו יזאל : יבכ

בר לשון תפלת

הפתיו עבר

נחמי וי

פרייאן זיר

אח ילדור

חזק

וזא

מז

יִיּוֹן : בְּשָׂרִים וּכְחוֹלָלִים · אֶהְלֵל
יָיִם · לֹשֶׁא דַע פְּלִידִים · צִנְתִּי
זָלִלִים · מִטַּעַם זִקְנִים אֶתְבוֹנֵן
נְבוֹנִים · בִּינַת עִם מְבִינִים ·
זִי בְשׁוּעַ אֶפְתָּח · כְּאוֹלָם
זִי וּבַח לִי יִמְתַּח · כְּרוֹק
יִשָּׂא · עֵין בַּחֲזִין אִשָּׂא
תְּגִיסָה צִקּוֹן בְּעֶדֶם
דְּלִנִי שִׁפְתִּים קוֹל
עֲצֵלָתִים · עֲרֻכְתִּי
יִית חֲנוּתִי לְמִמָּר
מִר : חֲזִין תְּפִלַּת
זִי רְסִיכִי מַל :

ע"פ א"ב מרובע

מַל · אֲבִשָּׁר
אֲמַרְתָּ מַל :
תְּחַפִּיקִי מֵעַן
אַרְצָה

זוה קמחי ממשפחתי

ד' דיא ישראל

ים וואש פאר

ז' איז פאר

דיר פאר

שראליס

יית א

שתי

מי

ש

ארצה כרסים מל • בגשתי צקוני יעל
 גדלוי לכל באש אוכלת ולי כר
 גם בהופיעו בי דפק בראש י
 וחלד ככונן בקץ עתותי מי
 ומאום לא בטל : הטבי
 תולדות אגלי מל • השי
 אוסם אוצרות מל • ו
 מל • ומשם צר חומ
 אשש באר מל • י
 וגשם היטל • זר
 אורות מל • חיר
 חזיז לארבעים
 מללה עד דור
 גשמים מה צו

שירוש מעקן א"י כחכל
 מל וחתי ח"ל בלעך גלג
 מטעות כי היה די

מיט מין הפלד

ארצה כרסים מל אי

ויערין אזו ווי

המלה וואש

ויערין פאר

לכני סיום א

ויען שבי

גלוי לכל

בשע

ברעו

מזל • יזורבו נצמתו בחורב וחום טל •
די לעודם בדי לבטל : כרת לו •
ת בקווי מטר וטל : לא בנו •
רדוק המנוטר • לבם חלק •
זוטטה גיא בחורב בלי •
סליל והטלילם בטל •
להיטל • נחשב את •
ל • נעקר להפריח •
מבורך בהריה •
ידיו להתבודד •
ין לברך ממגר •
זל : פסע ודלג •
שלח דישע •

בראשון

יהם ושרה היו אנומים
ך ופירח כשזונה בטל :
ם בו פירוש הסכים
ס מטל ובשכול מכירת
שנה

מעשים טובים

מדרוך גיווען

גיווען מאבן

נו להפקד בעת

יא האבין

יו במעדר זה

זענין

ארין

ליאן

ברנו

נמ

תפלי

בראשון להרסים טל • פגע בכך חר
לאלוש עדנתי ברדת טל • צער
בולכלו במן אבור טל • צי
קבצתי להר חמד נחור או
וברך ונטף וזילת טל • ה
בח הירד לי בטל • ה
הוד מסך והיטל • ה
ציר בין שרי בלין
בעין נתברך במי
מבורך בטל • ה
בז

מיוסד בתרונות ראשונות
קהל תחת אילר

בגיזת נ

מאתי טל : ר

האומן את הונק : תקו
לו סי עמך וואל היס
ומרה אשו

בראשון להרסים טל

לייזין פון מ

ערשטין חר

דריבר הא

צאתי לאלוש

צידה שלח

קין י

מיט

בור

להר

גיי

לעף רוח לידר ונפשו נטל : צרפית

בן התיר נדר טל : פשע אם

אגלי טל : עתר לפני חי

יל : סדר וחשף לכל כח

את להררי קדם במתנת

יחננו בעד טל : יניפו

יר בתחן טל : קרום

יל : למתים חפשי

מו יעלו בשכבת

ישר יחיו בטל :

זלול טל : זרב

דת טל : וסכה

: הוגי המולה

זוג שאריתם

לעבור בסך

וטל

אסמים אולרות :

עין כמו סך הכל :

סלולים

ורתה לחיים מחית

ש זאל איבר

יבין פון טל

גיברייט

ייג מיט

אורות טל

טל

אין

ניין

א

וּמַל • סְלוּלִים עֲלוֹת אֶל נִכּוֹן וְנִשְׁאֵר
חַיִּין פְּרוּחַ יִפְרָחוּ בְּשׁוֹשַׁנָּה בְּמַל
מַל • רֹאזֶר

הפייטן מסדר והולך י"ב חדשים וי"ב י
אחת מזל של אותו חודש ונגדו צדיק

מיוסר ע"פ א"ב מרובע

אֱלִים בְּיוֹם מַחַר
לְהַטְלִיל

מַל לְהַעֲזֵן •

בְּשִׁמְהָ מַל אֶ

בּו א

בְּרִית כְּרוֹת

מַל בַּל יִזֵּי

גִּזַּע כְּרָבִי

לְצַדִּיק

וְרוֹדֵאֵי נִ

עלות אל נכון

גזאנג ווא

איין גלי

דעם ב

יערפו

דרין

ני

מזל אייר שור

יילם במעגל

עד קץ
וגיא
בטל

טל הגפת עב
זרש תירושי
יילין בטל

מזל סיון תאומים

אב תמוז :

זחספם :

חבא

ז אל להבן ונס

ניוועלטיגט

פון ארץ

יה וואש

יר לשבן

הט

נמט

אמ

תפל

חבא משוד שמן • פסוהיד

יורטן • להפסח כ

מראיית טללי נצנו' ו

עי

טללי ישע אשא

אל ואב:טי

כ

ילדות טל ה

בו פ

כ

ברסים רד

לד

לאות

להע:

סרס
ניב
רז
ט

" מִדּוּ מֵאֲגִלוֹ יַעֲשֶׂה לִּי לְהַסְפִּיק
 • מַעֲסִים יִין רִקְוִי • מִדּוּ
 כִּמְטֵר לְקִי :

מִזֵּל תְּשֵׁרֵי מֵאֲזֵנִים • מִל

יָנִים :

לְחִשְׁבֵּי מַעַת
 צִים לְנִמְלֵם

מִזֵּל חֲשׁוֹן עֶקֶב

• צִמְחֵי
 לְבָרָד

פֶּן
 שֶׁלֹּם
 מִל
 יֵד

תפלה

צִיָּה אִם מוֹדֵק שְׁתִּיּוֹ מִדְּקוֹשׁ

עֲבִים תִּהְיֶה מֵאֲשֵׁר

צִהְרִים • בֵּל יִשְׁוֹף עֵד

אֲתוֹי נִהְרִים • חֵי

קָלִי בֵּל יוֹצֵבֵט • בֵּל

יוֹחֲבֵט • ל

תִּקְוֹב • לֵהֶכ

בְּלִי לִרְקוֹ

רִשַׁע מִרְמָה

בְּמִדְלִי •

טֵל ר

שֶׁפֶר אֶסֶנִי

מֵאֲרֵר

מִתְחִין הָאֲרֹן

טֵל ר

יֵיט

יֵאֵשׁ

בְּעֵנִי

יֵאֵל

יֵאֵל

הַתְּפִלָּה • בְּטֹל :

יְיָ הָאֲרֶץ לְגֹאֲזֵן וּלְתַפְאֶרֶת

יִמְרָת • בְּטֹל :

יִים שְׂבִיעֵנוּ בְּרֹכָה •

יְשׁוּבָה • בְּטֹל :

לֵין מִמִּסְגָּרִים •

בְּטֹל :

זַעֲמֵד שְׁמֵנוּ •

בְּטֹל :

יְיָ אֲנֵה תִפְקֵן

בְּטֹל :

ר' : מִי כְמוֹךָ

זִיָּה הַמֵּתִים :

דָּבָר הָאֲמֹר

יָם מִשְׁרָתִיו

שָׁמַע

זַמִּיעֵנוּ

אדיר אדירנו יי אדונינו מה אדיר שםך בכל הארץ :
הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד
לאמר : קדל ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לי

ברכו את יי

והקדל עליו ברוך יי הני

ברוך אתה יהוה אלהינו
בהכמה פותח שני
ומסדר את הכוכבים ב
גולל אזור מפני חושך
ומכדיל בין יום ובין י

ליל שמרים :

בצוען

גדולתו מאז

בבוקר חם

אהבת עולם

אורנו

בזעקת : ו

הם חיינו ו

ליל ש

י

זיכר

או

במצלה בלילי חג פסח : ליל

אשה למלה : אזכרה נגינתי

זח : ליל שמרים רוח וזהצלה

נדרה בלילי חג פסח :

לנצור יחידו כשמע

מרים לנקמה נטורה

פסח : ליל שמרים

זנה לא נעדרה :

זכנו לישע וגם :

זח : ליל שמרים

יעל ישועות :

או בהניחך

זג פסח : ליל

לעולם נודה

יר בתרשך :

פסח :

הודאות :

תועדת :

עוללים

זרבה

השכיבנו יהוה אלהינו לשלום והעמידנו מלפנו
 ופרוס עלינו סוכת שלומך וחסדך
 והשיענו מרה למען שמך והגן בעד
 וחרב ורעב ויגון והסר שטן מלפני
 תסתירנו כי אל שומרנו ומצילנו
 ושמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום
 סוכת

אור יום הנק ספיר

נדרה קרוא

מפואר כרך מ

בעשר מעלות

המלבן נגודיו

עיר האלהים

כפור שלים

מכשולים

שלשלים

ומהקרוז

שלים פ

להקרים

מבערו

ושבת

עירו

קצר

ידי

וי

ו

אוֹתֵיךָ הַמֶּלֶךְ

נָתַתָּה תְהִלָּה :

נוֹ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ
עֲבָדְךָ מְשִׁיחָה :
יְנוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה
מְקֻדָּשׁ וּמְעוֹלָם
מִזֹּת רַבּוֹן כָּל

מְרִיב וְאֶמְרוּ
הַרְקֻדָּשָׁא

לְךָ :

יוצר דיום שני של פסח

לשם חרף
בואי פדום
לשם חרף

משחרף : בואי בנצות לשחרף : משכני אתריך : גאה עדוי גאווה : עבור
בראשי התאווה : גורלי השפיר והגוה : שחורה אני ונאווה : גלף לוחות חרת :
נקרה מדר וסוחרת : גאני ולא לאחרת : אל תראוני שאני שחורחורת : דלי
קץ להברילי : ממשולי מר מדלי : דגלני ושח לגדלי הגידה לי : דב
לפרעי : כאב מיסרי ומירעי : דרבן בבקר רדעי : אם לא רחמי
וקרעו : וצר בסאסאה פרעו : הקדים פניו והכריעו : דר
הביני סודי סתרים : ענני שלוש כתרים : הי
לחיק בתורים : ותרי זהב : איבי זקר חת
זהב : וזכר ברית סבו : ומפלשת עם הר
במסבו : זכות עקוד מור : אין רחמי
המור : זכרון משלי אפר : חק ב
חבש מחץ מריתי : בסה ע

לחבש : סבו פירוש זקן זה חברה : וסר
על בניו לגלות : זלעף לשון ולעפות פיר
חבש פירוש רפא חכמי ססנו

בארץ סיני וואש ער שמע
לחם משחרף דוא האשט ג
וואש ער איז גייעאט צו
אז איה טוא קומן צו
משכני אתריך ציט מיד
השפיר והגוה זיין שיי
האט גיגלוסט מיין
תורה וויא עש ש
עין העגל בין אין
גאני ולא לאחרת ער
טייעריר פון ביר
גימאכט הערש
גיט זעדין וואש
דגלני ושח לגדלי הג
מין אפ שיידין
טראפין וואש די
האט צוא גיזאג
דגן בבקר רדעי ג
פאטיר וואש
גלייכט די פרג
גיט דעם רעכט
קיעו צו בסאסאה
אין דער צייט
גישפאלטן :
אפערדט פו
אז גלא

יוצר ליום שני של פסח

רעיתי : חבל עוד דודי • נגף שוללי דרירי • חדשתי שיר דירירי • הנך יפה
דודי : מהור פענח רזים • תמי מדות מפרזים • טעמי תורות חורזים • קורות
חינו ארזים : טוב ערה מנצלת • עגדה גוי מפצלת • טלאיו סך בבחוצלת
ילת : ישרני מעקוש זוחחים • חשכני מבול שוחחים • יקרני בגיא
שנה בין החוחים : יושבי נוף בגער • חית קנה יגער • יחלצני
• כתפוח בעצי היער : בגבור מתרונן מיין • יקן ודריק
• אר בית היין : כפוח משיחכם בוששות חרפוני
ישות • סמכוני באששות : ליישקר לדרשי
• מדרשי שמאלו תחת לראשי : לסבול
להחיש ישע בעתכם • השבעתי
"מלאכיו צו לדדי קול דודי : מגר
רנציבי דומה דודי לצבי :
דודי ואמר לי : נגידים

לי

אחוי : צבי זה אל" : נציבי פוחז
שענה

מקדש דיא כהנים זאלן
ש איז גיווען אין אונז
גיבראכט צום משכן
חרפוני טווי עששות כלפיר

יך אזו פאר שעמין
? וואש טואין אונז
סמכוני באשישות דיא
איה זאל זיך ניש
להריצני כנה מדרשי
אונ וואש אקורין
נונג ראש בית
ער האלט זיין
ין רעם עול פון
דר גאולה לחיש
זיילין דיא גאולה
וכבודי גאט טוט
האט מיר גניבין
זט ער גיפאמין
זון מיין פריינט
זט צארין דיא
ר האט מק
יפר נציבי מיין
ז אין פסוק
זרים וואש
האט ער
ענה דודי

שבעה ולא שבעה קולות השמיני
כדכתיב: כי הנה פי' שבעה קולות
עבר: סבת האזין ואלה הקב"ה
תפלתו: גורדי זכ תשם ואלה:
סונים וזרים חבל בתפלות: סונה
אלו ישראל שנקראו סונה בשמים:
עונו פירוש הקב"ה עשה
שהו רוצים לחונג א'
פירוש כתיב

לי דבר. שבעה קולות כמדבר. נשפי מור העבר. כי הנה הסתיו עבר:
מכת שועי וירץ. שלח גורדי פרץ. סונים חבל במרץ. הנצנים נראו
בארץ: סונה עונו מונה. מופ כדונג למוגניה. סערה מאנחה להפיגיה.
התאנה חנמה פניה: עזים שת בסלע. ראשי תנינים לקלע. עלות פרויה
לצלע. ינתי בתנוי הסלע: עזוז הדריך בנעלים. יופי פעמי נעלים. ערף
קמי בשעלים. אחוז לנו שעלים: פץ לי מחשילי. מה דורך משלי.
מרפש ומרלי. דודי לי: פללתי לנורא ואיום. ראות כמום יור
אסירך לפריום. עד שיפוח היום: צעקתי לצור מרי.
מכאובי צפות באבדן מורכבי. על משכבי צחוי.
אמנה. ציון קריה נאמנה. אקומה נא: קניתי.
מחמודים. קובלת מאריות ונמרים.
שברתי. לאמים תחתך הדברתי הוד.
רוממתי קרן נגידכם. ישע אשיר

שם חדר אותי כמו חמלים: קובלת פירוש
לשון וודו בד שאלת הלכתי בגדי

ואמר לי אזו האט מיין פריינט
ערליכי רייד האט ער צו מיר
אינ האט מיר גלאזט הער
איז גווען אויף דער וועל
האט גיוואנט היינט קיי
ווארום דער גלות מ
מכת שועי וירץ ער הא
שלח גורדי פרץ סונים חו
פאר דארבן דיא ס
דיא שפראצונג דש
מצרים סונה עונו מונה ס
האבן גיוואלט צוא ברע
סערה מאנחה להפיגיה קיי מצר
ניט אויט לאון ראש זיפצ
האט גשפראצט זייני פיו
אדרן עזים שח כסלע ראשי חו
וויא אישטיין בדי אז די
אז דיא ישראל זאלין
צייט זאנט דער פסוק
וויא איין טוב אין ר
נעלים דער שטאך
וואש האבן עולו
מצרים אין דער
שעלים ער האט
דוד משלי וואי

יוצר דיום שני של פסח

אתכם : רבתי אשים בעולה : מכל עלמות לעלה : רצויה כריח עולה : מן
 זאת עולה : שרת בבית אילמו : אפרני שבין יהלומי שתיה מכלל עולמו
 הנה מטתו של שלמה : שואגי בקול ערב : יחוד בוקר וערב : שגון שחורות
 בעורב : כלם אחזי חרב : תלפיות רביר היכלו : כבוד אומר כלו : תעף
 ראמים הכלילו : אפריון עשה לו : חן תתנתו אוה וכסף : לו הזחב והכסף
 תאזו רצף בכוסף : עמודיו עשה כסף :

רבתי פירוש יקראל שם טכסיו
 כלמנה אשים בעולה : עלמות :
 טו"ס : לעלה לרומם : שרת :
 פירוש יח"ד טאוסה לשרת בנחמ"ק אשר
 חקני בלמוד ומשכנות זכר וספיר
 ירמיה ונקראת שתי ומכלל יופי :
 י"י ישראל האלונים לפני
 ח"ס שמעון
 י"י :

קדל וחזן מלך ביפיו מוכלל :
 קדל וחזן שוכה מחלקת שלל :
 קדל וחזן לחתך פרט וכלל :
 קדל וחזן משוררת לו מהלל :
 קדל וחזן ברום אשיותיו מותלל :
 יחיד ריח נרדכין מוגלל : כלך יפה
 יתחכלל : לבבתני וארשתך
 ילך : נופת תמונה חבך
 ימאיר גיא וחלל :

מלך הקב"ה וואש ער
 מחלקת שלל אור זאנט
 ויא אזו בייא איך
 יני תלמירי חכמים
 עזרה בחוט השני משורר
 גישטו שיין אז רוא
 חלל אזו דאך וויא דיא
 יוט די חזרה :
 ויא אזו פול דיא גאנצי
 וין דיא ברי ארון עד שיפוח
 רש וועט זיין אויף דער
 מירמעל שטיין בלד יפה
 חשוב ביי מיר וויא דיא
 זיין אן גיצירט מיט
 צוא מיר אזו גליבט
 דיא וואש בצווינגן
 יד מלל וואש פאר
 יגל זיין נופת הפוסה
 ד בהעפטיין צוא
 י ער אזו גרוש
 וועלט :

ייה

גן נעול אזה שוכן תרשישים • שלחך בחר בעירין וקדישין • נרד וכרכום
 גמר תמרותך להעשין • מעין רלוח געל והאשים • עורי המחצבת רהב
 לגזים • באתי והושט לי דרך בעזים • אני ישנה • זך הגוני בחרוזים • פשמתי
 חליתי בכרעי לתרום • דודי מכסני תבנית מרכבו • קמתי יחרתיו בחצובי
 שלהבו • פתחתי כבודי חמק מלכוא מצאוני לוחמי פצעוני בנו השבעתי
 מחלתי לדודי לתוות • מה דורך נמו אלתי קושבות • דודי סלסולו ברבי
 רכבות • ראשו עמור רכובו בערבות • עניני כיונים פונות בכר חכיונים •
 לחיו בערוגות צומחות בושם רגיונים • יריו פשוטות מקבלות הגיונים •
 שוקיו רמו להרוך גיאונים •

חבו ממתקים • שעשוע מדרש ותקנים אנה הלך שרעיתו מדקים ושוחקים
 דודי תפצותי יכנס ממרחקים • אני תפארתו אשנן כלוהמים
 המתלהקים • והחיות לאל ברוך נעיונות אהבה רבתי ק"ש אמת ויציב על הראשונים עד וולתך •
 מוסר ע"פ א"ב בראשי החרוזות ובשניות תתום שם המחר משלם בירכי קליטומם חזק
 אורך כי עניתני • מועד מפרך ודררתני • לא ידעתי נפשי שמתני •
 בחרתני סגל להעמית • שפר נחלתך עולמית • שובי שובי

השולמית

כלוהמים כמלאכים סתמלסמים לומר ברוך כבוד • מתקנות • אורך כי עניתני ענית לי בלתי • הדררתני לשון דודי • לא ידעתי להאיר מן הסתם ואני בעמיו נרמתי
 נהנת בננות • להעמית לזיוח לו לעמיתו • שובי פי' חזר שובי

גן נעול ישראל סגורים בערוות חזק
 הקב"ה הסוכן צן המלאכים •
 שלחך פרום בנבואים פסח שלומים
 לישראל בחר הקב"ה יוחר המלאכים •
 גמר פירוש לוח הקב"ה להקטור ושטן
 הים תחרה ועולם מעין דלוח פי' עטור
 ר"ל עננים מאם לוחם הקב"ה נחיצים •
 עורי פירוש הקב"ה יעורר לוחם יד
 הסורחת הים לישראל לטור בחרות •
 בעזים פרום צמים עזים • ישנה •
 במלכים • זך הש"י יפסח לוחי בחרות
 של אכנים טובות • פשמתי פי' אריו
 מעלי התגשעים כבודי לע"ז
 ר"ל במעשה ענל • דודי
 מכסני פירוש הקב"ה טיכס לוחי בדי
 דגלוס כבנות ד' חיות שחרבנס •
 קמתי לפני לוחו בכל ז"ס כמלאכים •
 פתחתי בחרות וגל קבל תשובתי •
 חמק כבודו מלכוא אלי לכן מלאכי
 לחמי טיטוס וסגנו ככ"ה • השבעתי
 ב"י פירוש הסבעתי סגנו המלחי
 כדודי ושיעור נעור לפני ודרי שמועט
 נכסיו חף שחרות לי סגורס לוחי
 מה דורך כלותר לוח שורפים לוחם
 ולוח מלל מידיו • סלסולו שכו בן
 חללים • פונות לרחוק כל הגס דרום •
 רגיונים לשון חדרה • רגיונים חללות
 רש פירוש גרוס נדחות גלים •
 ממתקים מדני תורס • אנה הלך
 דורך ססלסל חסחקים ותקיס בלות
 וישראל חסיון טי • אשנן מדרי •

בערבות מיין פריינט גאט ויין לוב איז צווישן פיל מליאנן הייליג
 מלאכים אונ איז ניקריינט אין דיא זיט ליבי האמלן עניני כיונים פונות
 בכל חכיונים לחיו בערוגות צומחות בושם רגיונים זייני אונגן קערן זיך אונג אונגרי
 בהעלמיניש זייני קון באקן זאנן לוסטיג און וויא בייטין וואש וואקסן
 אין זייא גלוסטיג פשמים יריו פשוטות מקבלות הגיונים שוקיו רמו להרוך גיאונים
 זיין ווירן איז פאר שפרייט מקבל צוא זיין דיא תפלות פון דיא וואש
 ביטן צוא אים אונ ער איז דער הויכט צוא פאר שטושן אלי האפרייני
 מענטשן תב ספחוקם שעשוע מררש ותוקים זיין טמין איז זיס זיין דר טייאונג
 איז דיא תורה אונ מצות וואש ער האט גיועצט אנה הלך שרעיתו מרקס
 ושוחקים דודי תפצותי יכנס ממרחקים דיא עכרים זאנן וויא איזי אונקע גיאנאגין
 אייער ליבר פריינט גאט וואש זייני גיועלין דיא ישראל צוא רובט מען
 אונ מען שמוסט זייא זאגין דיא ישראל אונזר פאר שפרייטונג פון
 דעם גלות וועט ער איין זאמלן פון אונזר דער ווייטנש איז תפארתו אשנן
 כלוהמים המתלהקים איה וועל לובן זיין שיינקייט צווישן ברעג דני מלאכים
 וואש זאמלן זיך איין אים צוא לובן •

אורך כי עניתני מועד מפרך ודררתני איה לוב דרך גאט וואש דיא האשט
 מיר גיענפירט אין גלות מצרים אונ האשט מיר פרייא גימאכט
 פון מייני שווערי ארביט אין דער היינטיגער צייט פון פסח לא ידעתי נפשי
 שמתני איה האב ניט גיוויסט צו היטן זיך פון עכירות האב איה מיר
 טרם גיווען צוא זיין אין גלות בחרתני סגל להצמית שפר נחלתך עולמית דיא
 האשט מיר אפ נקליבן פר איין עם סגילה אונ דיר צוא זיין איין גועלן
 מאך שיין דיין נחלה די ישראל איה אייבך שובי שובי השולמית האקט מיר
 גינאמט (נ"ב)

גן נעול אזה שוכן תרשישים שלחך בחר בעירין וקדישין דיא ישראל וואש זייא
 זענין אפ גרויט פון דער עכירה פון ניאוק וויא איין פאר שלאסיער
 נארטין האט גאט צוא זייא גיגלוסט אונ האט זייא אפ גיקליבן גלייך
 וויא מלאכים נרד וכרכום גמר תמרותך להעשין מעין רלוח געל והאשים מוט
 אלירלייא בשמים האט גאט דיא ישראל פליבט דעם פאר טריבטין
 קוואל אונ ראש פאלק פון דיא מצרים האט ער וויא פאר שולדט אונ
 פאר מלאכות עורי המחצבת רהב לגזים באתי והושט לי דרך בעזים גאט דער וועק
 דיין מאכט אונ דיא רשעים און וויא דיא האשט גיטילט דעם ים
 צוא מאכין פאלירין דיא מצרים אונ מיר איז ווארן איין ווען איין דיא
 שטארק וואשיר אני ישנה זך הגוני בחרוזים פשמתי חליתי בכרעי לתרום איה
 בין גישלאפן אין גלות מצרים האט מיר גאט איש גילייזט דער נאך
 האב איה גימאכט ראש ענל האט מען מיר גיהיישן אויט טון מיין שיין
 צירונג דודי מכסני תבנית מרכבו קמתי יחרתיו בחצובי שלהבו גאט מיין ליבר
 פריינט האט מיר גיגיבן פיר רגלים אין דער מדבר איין גלייבן וויא די
 מרכבה וואש איז אין הימל אונ שטייא איה אלי טאג אונ בין אים
 מיוחד מיט לויב אזוי וויא זייני מלאכים וואש זענין פון פלאם פייאיר
 יחרתיו כבודו חמק מלכוא מצאוני לוחמי פצעוני בנו השבעתי מחלתי
 זאן אונ זיין כבוד איז פאר שפעטיגט גיווארן צוא קימן צוא מיר
 דער ווייל שטרייט מען אונ מען גיפיינגט מיר אין גלות השבעתי מחלתי
 לדודי לתוות מה דורך נמו אלתי קושבות איה בשוואר מען זאל ווגן מיין קריינק
 פון דעם גלות פאר מיין ליבן פריינט גאט מיר זאגין אייביג דיין
 ליבשאפט אונ האלטיין דיין גיבאט דודי סלסולו ברבי רכבות ראשו עמור רכובו

יוצר דיוס שני של פסח

השודרמית : גאלתהך מלחין מועימך • לחוג חגי מנעימך • מה יפו פעמך •
דמיון משבילך יוהר : מראיהם כרקיע מונחר • שרדך אגן הסדר • הצמתי
כל מעבירך : בהתלונני בין בריך שני שריך • ובחתי צריך לעשן ידעתך •
לאפור ולחושן : צוארך במגדל השן • ועכתי קמך להאמל רצצתים בקנה
קמל : ראשך עליך בפרמר • חושר לחמי הוטעמת • בשובע שמחות
הונעמת : מה יפית ומה נעמת • טווי ירעות רקמתך • ירדות שכן הקמתך •
זאת קומתך : יחד ריחך תמר • קודש קרשים לתמר • אמרתי אעלה בתמר •
בנסתך לחרהר הטוב : לרחוש דבר טוב • ותכך בין הטוב • לאגור נדתי
ולועדי : ולראות בקרית מועדי • אני לדודי • מעון נדרש פשרה • נאור
מיוך תחרה : לכה דודי נצא השרה • נא שאג ממרומים • ירדו ראמים •
נשכימה לפרמים : סורה באורך תורית • מנחתה כקדם תרית • הדוראים
נתנו ריח : עדו בשמחת ארמונה • ולדין כיום חתונה • מי יתנך • פרוות
מושב צבאך : סבב כחו נביאך • אנהגך אביאך • צפצוף נועם בדרשי •
נחמדים מפז בפרשי : שמאלו תחת ראשי • קץ אהב נדבתכם • זמנו

מן גלות אחס ישראל תעלה עם
 סקב"ס : מועימך פי חטמך •
 מנעימך : לען נועם : דמיון כו' •
 פי : סנהדרין ואנשים נלכדת הגות
 סקב"ס : שרדך אגן הסדר יוהר •
 סקב"ס : הצמתי לען כרית •
 ובחתי פירוש הוכחתי חושיך לערך
 חותם בניהם : צוארך נגדל שולך
 חוק כמגדל הסן כשחם טוסקי בתורם •
 ועכתי לען חוטבו כלס : להאמל •
 לען חוטל : קמל נסח : חושר •
 פירוש רבי סמו : יחד כו' פי כסבל
 סהייס סוויס : לרקיס ורית ונעמיס
 טוויס כרית הקטורת לכן אחרת לען
 בניהם : בחמד צב"ס : להחר •
 הטוב יר סיני ללחם נורס : לאגור
 לסוף : מעון חקש שחרס כסדה •
 נאור פירוש חתם הקב"ס חושיך תחם
 לען : סורה ישראל סקב"ס נולס
 וסורס : ארמונה נחמ"ס : ולדין
 פירוש ולשונת כוס ח"ס : פרוות •
 ירושלים : צבאך חלו ישראל : סבב
 לקיס : כחו זכריה סנעל : צפצוף
 כו' פירוש כסלי דורס גד"ס כסחמיס
 חסו חסל סמלו סל הקב"ס לרשמי
 לחוקי : קץ כו' פירוש קץ סל הנלות
 סחס

מלעורר

האב ניואנט איך וועל רואין אין בית המקדש וואש איז דוך וויא איין
 טייטל בויס כנסתך להרר הטוב לרחוש דבר טוב איך האב דך גיבראכט צום
 בארג סיני דוא ואלשט לערנן דיא תורה ותכך בין הטוב אונ דין גומן איז
 גיווען זיס וויא איין גומר וויין וואש דוא האשט ניואנט נעשה ונשמע
 לאגור נדתי ולועדי ולראות בקרית מועדי איין זאמלן די יודן פון גלות כדי זיי נאלן
 קענין עולה רגל זיין איז לדודי אורי כעט איך מיין פריינט מעון נדרש כשרה
 נאור מיוך חדרה דעס צוא אקרעטן בית המקדש זאל נאט מיט זיין שיינקייט
 דער פרייאן לכה דודי נצא השרה נייא מיין פריינט פון דעס גלות אונ
 לאמיר גיין קיין ציון וואש זיא איז צוא אקרעט וויא איין פעלד נא שאג
 ממרומים ירדו לטבח ראמים איך ביט דך נאט שרייא אן פון הימל אונ הארגי
 די רשעים וואש זענן גלייכן גיווארין צו איין ראם נשכימה לפרמים וועלן
 מיר זיך פערדן צוא באוויין דעס בית המקדש דעס וויין נאדטן פון נאט
 סורה באורך תורית מנחתה כקדם תרית די ישראל וואש זענן אפ נקערט פון דעס
 בית המקדש מיט דיין ליכט זאלשטן זיי שיינן אונ אירי מנחות זאלשטן
 שמעקן ווי פריאר הדוראים נתנו ריח ווען די צדיקים מיט די רשעים האבן
 גגעבן איין גומן ריח עלו בשמחת ארמונה ולדין כיום חתונה דר פרייא אונז מיט
 דעס בית המקדש אונ וויא דעס טאג פון מתן תורה מי יחד ווער וואלט
 ראש נגעבן עש זאל זיין אונ פרוות מושב צבאך סבב כחו נביאך דיא שמאט
 ירושלים זאלשטן ארום רינגלן מיט אמאוויר פון פייאר אונ וויא דיא
 נביאים האבן גזאנט אנהר אביאך איך וועל דך פירן אונ בריינגין צום
 בית המקדש צפצוף נועם בדרשי נחמדים מפז בפרשי ווען איך טוא דרשנין אונ
 ריידן אין דער תורה וואש זיא איז גלוסטגער פון גין גאד שאלו חתו
 ראש זאל זיין ויין לינקי האנט אונטר מיין קאפ צוא אונטר לעהנין מיד
 איך זאל אין איר קיין טעות גיט האבן קץ אהב נדבתכם זמנו מלעורר מתיבס
 דעס קץ פון דר נאקלה זאלט איר נט דער וועקן פאר דר צייט השבתי

גיואנט קער זיך אום פון דעס גלות מצרים דוא ישראל וואש איר זענט
 גאנץ מיט הקב"ה גאלתהך מלחין מועימך לחוג חגי מנעימך איך האב די ישראל
 אויש גילייזט פון בציונינגש פון דיא וואש האבן אוף דיר אין מצרים
 גיצארינט אונ האב זיא גיגיבן דעס זיסן יוב טוב פון פסח מה יפו פעמך
 וויא שייין זאנן דייני טרית וואש דיא בישט עולה רגל קיין ירושלים דמיון
 משבילך יוהר מראיהם כרקיע מונחר דייני קלוגי סנהדרין זאל לייכטן אונ וויא
 דער הימל מיט זיין לייכטיקייט שרדך אונ הסדר אונ דער ראש ישיבה זאל
 לייכטן וויא דיא לבנה הצמתי כל מעבירך בהתלונני בין בריך איך האב פאר
 שניטן אלי דייני שונאים וואש האבן מיט דיר נארכיט אונ האבן
 מיר גימאכט איין האדברג אין בית המקדש צווישין דיא צווייא
 שטאנגין פון דעס הייליגן ארון אונ וויא עש שטייט עש שרדך איך
 האב גירואט צווישין דיא צווייא שטאנגן פון דעס ארון וואש זענן
 גיווען וויא צווייא ברוססן פון איין אשה ובחתי צריך לעשן איך האב
 גישטראפט דייני בליידגער אין גיהנם ידעתך לאפור ולחושן אבר דיר האב
 איך מלדע גיווען אז דער כהן גדול זאל טראגן דעס חישן ואפור צוארד
 כמגדל השן ווייל דיין האלו איז שטארק וואש דוא בישט עוסק אין דער
 תורה ועכתי קמך להאמל רצצתים בקנה קמל איך האב פאר שמוסין אונ פאר
 שניטן מייני פיינט וויא אצוושטוסנס שמעקן ראשך עלך ככרמל בזכות די
 תפילין וואש זענן אוף דיין קאפ שטארק וויא דער הר הבקמל חושר
 לחמי הוטעמת בשובע שמחת הונעמת דעס מן האב איך דך גמאכט פר זוכן
 מיט אויס אונ אפרייליך נאטקייט מה יפית ומה נעסה וויא נאר שייין אונ
 זיס בישטן טווי ירעות רקמתך ירדות שכן הקמתך דאש שפענן אונ ראש וויבן
 פון דיא ירעות וואש איז גיווען צוא נדעקט דער משכן יא קוהר דאש
 איז דיין הייך יחד ריחך תמר קודש קרשים להמר בייא נאט איז גלייך גיווען די
 מעשים טובים פון דיא צדיקים אונ וויא קמורת אמרתי אעלה בתמר איך

יוצר ליום שני של פסח

סו 66

שאלת חללים נמצאת : השבעות
אתכם אל תעזרו לאת קודם העם :
רצוצת כו' ישראל הנשבים וכו'
כום התעלה בעזרוו הסו'ם שאלו
קומות יאמרו מי זאת עולה למעלה
ו : שעה קבל תפלת ישראל שם
תך בגלות וסם עם הקב"ה : השכני
מקטע חוקים : אהובים שני מוסב
לספרים ב"ה כל וספסו חללים שגדלו
חיים רבים : תללת לי גובה ותלל :
ערומות שאלו נערמו חיים : להרמות
שאלו והרמים כי את לשון ים ואלו
עלית לך שחיות :

ברח וכו' : אוני חמוד בית מקדשך :
הקם פירוש קיים יוצר דבורך
שאלת נכון וסם בית ה' וכו' :
וכותבך כדונן בין העכו"ם לשון
טבתוך כסף : לשכך לשון שבת :
ובאברתך פירוש חתם כנפיק : אל
לכך ו : יושלים שאלו חסד עני
ולבי סם : זגדנו עזבו סחורם שגדלו
לקח טוב ונרסם נחבז חתם : ורגשם
שגשגוים עני : מחלב של חסדים :
באשם לשון סחור : מרום מראשון
וס סח"מ : בבדושן לי לא חתם :
סבות פירוש סקב חסלה שחללן
נלחם : דלותי פירוש סעלי חללות
עט"ס : נצורי ישראל חסורו כחשון :
חסורים

מלעזר מתיכם : השבעתי אתכם : רצוצת זרים ורעולה : קוממיות
חולבת ומתעלה : מי זאת עולה : שעה שיר מכתם : חשכני מזרים
ואיתם : שימני כחותם : תוקף עוז אהבים : כל יששפון רהבים מים רבים :
חיו מים רבים תללת ערמות : אדיר במרומות : תשית ים לחרמות : ונפיק
לך רוממות : עורח ער שמו קדוש ישראל

ברח דודי אל מבון לשבתך : ואם עברנו את בריתך : אנא זכור אוני
חפתך : הקם קושט מלתך : כונן משוש קריתך : העלותה על
ראש שמחתך :

ברח דודי אל שלם סכך : ואם העינו מדרךך : אנא הצין מדרךך :
ותושיע עם עני ומותבך : חמתך מהם לשכך : ובאברתך סלה
להסחובך :

ברח דודי אל לבך ועיניך שם : ואם זנתנו טוב מרשם : אנא שמע שאגת
קול צורריך ורגשם : רוח מרם גושם : ועפרם מחלב ידושם :
ופגריהם יעלה באשם :

ברח דודי אל מרום מראשון ואם בגרנו בכחשון : אנא סבות צקון לחשון
דלותי מטבוע רפשוני : גאול נצורי כאישון : באז בחורש הראשון :

בגלל אבות תושיע בגים : וחביא גאולה לבני בנייהם : ברוך אתה יי גאל ישראל : ומתפללן הקהל שמיך תצא ביום א' ימיבות
והשין חור ארני ששתי תפתח ופי יגיד תהלתיך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב : האל הגדול הנבור והנורא אל עליון גומל וסודים
טובים וסונה דכל וזכר חסדי אבות ומביא גאול לבני בנייהם למען שמו באהבה : מלה עוזר ומושיע ומגן :

מסור

ירושלים ואם תעוט מדרךך : אנא הצין מדרךך : אנא אויב מיר האבן
גיוונדינט ביטן מיר דך די ואלשט קיין פון רייני פענצטר פון דעם
הימל וחושיע עס עני ומותבך : און העלף דיין ארום פאלק וואש זענן צו גאנן
צווישן דיא עכרם חסר סחם לשכך ובאברתך סלה להסחובך דוא ואלשט
שטילן פון זייא דיין צארין און מיט רייני פליגל ואלשט זייא צו דעקן :
ברח דודי אל לכך ועיניך שם : אנטלופ מיין פריינט צום בית המקדש
וואש דיא שכינה טוט דארטין רואין ואם זנתנו טוב מרשם : אנא אויב
מיר האבין עובר גיווען דיא גוטי רייד וואש איז אן נצייענט אין דער
תורה אנא שמע שאגה קול צורריך ורגשם : רוח מרם גושם : איה ביט דך הערצוא
ראש ברוינט און ראש גישרייד פון דוא בליידיר :

ברח דודי אל מרום מראשון : אנטלופ מיין פריינט צום בית המקדש
וואש דוא האשט אים דער היינט איידר דוא האשט דיא וועלט
בשאפין ואם בגרנו בכחשון : אנא סבות צקון לחשון : אנא אויב מיר האבן גיוונדינט
פאר דיר מיט לייקנין ביט איה דך פאר נעם אינור גיבעט וואש מיר
פאר גיטן צו : דיר דלותי מטבוע רפשוני גאול נצורי כאישון : און דר הוב אונז פון
דעם גלות פון דער טריינקניש פון ליים און לייז אושריא ישראל
וואש זענן וויא אשווארין אפיל פון און כדו כחדש הראשון און וויא דוא
האשט אוש גילייט דיא ישראל פון מצרים אין דעם ערשטן חורש :
אזרים

אתכם דרום טוא איה איה באשווארין רצוצת זרים ורעולה קוממיות תולכת
ומתעלה דיא ישראל וואש זענן צוא בראבין ואלשט זייא בריינגן
קיין ארץ ישראל מיט גרושקייט מי זאת עולה וועלן אלי זאגן
ווער איז נאך אזו וויא ראש פאלק וואש גייט איה קיין ארץ ישראל
שעה שיר מכתם חשכני מזרים מורים פאר נעם ראש גזאנג פון די ארומי ישראל
און פאר מייד וויא פון שטארקי רשעים שימני כחותם און בהעפט מיד צו
דיר וויא איין תחתם תוקף עוז אהבים כל ישטען רהבים ראש שטארקייט פון
דייני גליבמי ישראל זאלן זייא גיט פאר פלייצן די רשעים וואש ווערן
אן גרופין מיט רבים מים רבים תללת ערמות אדיר במרומות דער שטארקיר גאט
וואש האט גימאכט פון דעם ים וויא אהובין בארני תשית ים להרמות ונפיק
לך רוממות אז משיח וועט קומן וועט דער ים פאר טרוקנינט ווערין וועלן
מיר דך לובן :

ברח דודי אל מבון לשבתך : ואם עברנו את בריתך : אנא זכור אוני
חפתך : הקם קושט מלתך : כונן משוש קריתך : העלותה על
ראש שמחתך : ברוך אתה יי גאל ישראל : ומתפללן הקהל שמיך תצא ביום א' ימיבות
והשין חור ארני ששתי תפתח ופי יגיד תהלתיך :

ברח דודי אל שלם סכך : ואם העינו מדרךך : אנא הצין מדרךך :
ותושיע עם עני ומותבך : חמתך מהם לשכך : ובאברתך סלה
להסחובך :

יוצר ליום שני של פסח

מסוד חכמים ונבונים • ומלמד דעת מבינים • אפתחה פי בשיר ורגלים • להורות ולהלל פני שוכן מעונים :

סידור ע"פ א"ב

אסירים אשר בפושר שעשעת • בענם שיע צקונם שעת • גוי
ואלהיו יחד הושעת • דלת קץ ואתם נושעת :
הימשכו אחריך במדבר כבהמה • וצורדימו הממת
בשלוש מהומה • זועמו בעשר מכות באף ובהמה • חנוניך
בפסוח וגנון לרחמימטרם חמצה חררה חפזו לצאת בכישור •
יצאו לקץ רץ דוד רך לתשור • חיו בנות בכז חג בעבותות
קשור • להנות בו בקץ ערך ענין שור :
אהבוך אהביך אותם חנון • בהר הלכנון • חיו בפסוח וגנון •
בעדם חנון : ברוך אתה " מן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה ורב להושיע : מוריד המל :
מכלכל חיים בחדר מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומחיה אסורים ומקום אמונתו
לישני עפר : מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לה מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה : ונאמן אהה להחיות מתים
מה אילו פלאי נסיד • מתנוסס גם את מנוסיד • נאור רחמיה על כל
מעשיך • נפלאים יתר את עמוסיד : סוף מסך רעד ללודים מסכת •
שיח נואקך עת שם הסכית • עברים באברתך סכת • עורים בעברתך
חשכת : פצת חנוך המו ואל תחטאו • פסילי פורכים לעמם להמו :
חיו צאן לפסח משכו ושתמו • צדקו אותו ואת בנו ביום אחד בל תשתמו :

מחשבותיה

באוונג פון רעם בית המקדש בפסוח וגנון בעדם חנון איבר חופ זייד
אונ בשין זיי פון אלים ביין :

מה אילו פלאי נסיד מתנוסס גם את מנוסיד וואש פאר אשטארקייט איז רייני
גסים דוא דער הייבשט מיט רייני נסים דיא ישראל וואש פליהן
צו דיר בשעת צרה נאור רחמיה על כל מעשיך דוא ליכטיגער נאט דיינ רר
בארמקייט איז אף אלי רייני ווערק נפלאים יתר את עמוסיד אבר מיר
ביטן דיק נאט פאר מער רייני ווינדר מיט דיא ישראל וואש וענין
גילארן מיט מקות פון דער מישורש לייב סוף מסך רעד ללודים מסכת אונ
איין כוס פון פורעניות האשטו אן גיטרינקט צו דיא מצרים וואש
הייסין לודים שיח נואקך עת שם הסכית דיא הפלה ווש דיא ישראל האבן
דיך גיבעטן אין דער צייט האשטו פאר נומן עברים באברתך סכת דיא
ישראל האשטו ברעקט מיט רייני פליגל עורים בעברתך חשכת די מצרים
האשטו גישלאנן מיט דער מכה פון תישף מיט צארן פצת חנוך המו
ואל תחטאו דוא האשט גירעט צו דיא ישראל זייד זאלן ניין ויערי
אוערין צו דיינ גיבאט איז זאלן גיט וונדגן פסילי פורכים לעמם להמו די
אפ געמיר פון מצרים ווש זייד האבן הארט גדינט מיט ישראל וענין
ווארן פאר פלאמט פאר אירי אוגין צאן לפסח משכו ושתמו דרום האט
ער גישאפט מען זאל נעמן אשאף צו אקרבן פסח ווארונ די אפ
נאט פון מצרים האט גיהייסן מלה צדקו אותו ואת בנו ביום אחד בל תשתמו

ווען

אסירים ישראל סכז חסורים
נחלים כביל וכות אבות:
בענם פירוש נחלים שנקראו עננים
קבלת נשקת חפלים : ואלהיו שאלו
ושב די וסכז לא נאור אלא וכן ללמדך
שאל' נעלמו שג טעם חן הגלות :
כבהמה שלא אמרו להם אהה חנוניך
אוחנו למקום חיו ורע : בשלוש
בקס ואלן וטופות : בכישור פירוש
בכזי ופירוש סחמל' בכזי על הכורים
וישראל שורו : יצאו לקץ • פירוש
נעת אפי רך אברהם ליקח בן בקר
רץ להסין חסורים לחלוקים של הקב"ה
שקרא דודי : בנות פי' לכן בנות
ללוח לנו לקבור קרנות החג בעבותות
ולרבות בו קרנות ולדבר בו ענין
שור : אהביך אלו ישראל : חנון רחם
אוחס להסין לירושלים שנקרא די
כלבנו :

מה אילו פירוש חוקים : מתנוסס
פירוש אהה חנוני את ישראל
בנסים שאלה בית חנון להס בעם
לרע : סוף פירוש סם חסרעלי לחמרי
חסכת : שיח פירוש חפלת ישראל סם
בעת האת שעת : עברים ישראל
שאלו חסור חסר כנפך עליהם חנוני
עורים חללים שלא ראו חס את חסו
בני ימי חסלה : בעברתך חנוני חסות
חן חסול : פצת דבית חסות חנון
לכלי חסות : פורכים כו' פי' חללים
חשכונים חסות כפר לעמים כחשכו
יחלס חסות חס עלה : צדקו פירוש
אפי' חסות חסות יחלס חסות לא
חשכנו

אסורים אשר בבהר שעשעת דיא ישראל וואש וענין גיווען אין מצרים
האשטו זייד איש גיווען אין אשיני צייט בענם שיע צקונם שעת
גוי ואלהיו יחד הושעת דלת קץ ואתם נושעת אין מצרים וואש ווערט אן גרופן
ענם האשטו צוא גיהערט זייער גישרייא אונ גאט איז אף מיט זייד
ארוש גינאנן פון רעם גלות אונ האשט איבר גיהערט אונ קלענר
גימאכט רעם גלות פון מצרים חסכו אחריך בסרר כבהמה זייד האבן זיך
גיווען נאך דיר אין דער מדבר וייד איין בהמה וצורדימו הממת בשלוש
סהות אונ ויערי בליידגר האשטו פאר טומלט מיט דריי פד טומלטש
וועט בעשר מכות באף ובהמה זייד ונאמן עברים באברתך סכת דיא
מיט צארין חנוך בפסוח וגנון לרחמימטרם חמצה חררה חפזו לצאת
ברעקט אונ איבר גיזופרט צוא דער בארומן טרם חמצה חררה חפזו לצאת
בכישור איידער זייער טייג איז וואוער גיווארן האבן זייד גיאיילט ארוש
גיינ מיט רעכט פארטיקייט יצאו לקץ רץ דוד רך לתשור אין דער צייט אז
אברהם איז גילאפין בריינגן איין ווייבי רינד צוא די מלאכים וואש
וענין גיקומן אים אפשוורה זאן אז יצחק וועט גיבארן ווערן כונת בכז
חג בעבותות קשור האשטו גיבאטן דיא ועלביני צייט אז מואל מאכין
יוס טוב אונ מואל קנפון פיל קרבנות להנות בו בקץ ערך ענין שור אונ
מואל לויאנין ועקצן טאג אין גיכן דיא פרשה פון שור או פשב או עז
אהבוך אהביך אותם חנון די ישראל וואש האבן דיק ליב דרום היישין
זייד רייני ליב האקר דער בארים זיך איבר זייד בהר חלבוני מיט דעם

תשענו אותו ואת כל : מחשבותיך
 כי בנקמה שתהא ממשדך ליהמנו :
 מעורר פירוש העורר המוסר והרעף
 עליהם טל של חמס מן החמס :
 קמי פירוש טעמי ישראל חכמת בכתך :
 קפצת מן החמס שהוא חלק
 ח"ק שנה לקנות ישראל כך לעם :
 רשפת פירוש שרפת לוויכך בחכות
 שכל מכה היתה לרוע וקצור בלדעט חכו :
 ראו פירוש כלל ראו מלרס כן יראו
 וילכו לו : צורים אלו ישראל :
 צורים שחוסים מחסו כן יוסף וכן דוד :
 שלום פירוש ילם העשר קרנות של
 כבוד שלקחו העכו"ם כדלוחה במרס :
 שער פירוש יקום דברי נצילים להטות
 בחכות עשר כמו החלשים : המימים
 כיצאו בחזקת כן תחוק ענה ידע
 הרסות : תפסות לנאלט נחירות
 שלפירס הפירוש בחמה :

ערב פירוש ערב רב אשר טלה עם
 ישראל שסנכת דרך החדר :
 בכשלו נוקשו ישראל עושה לשון
 ע"ז שטענז : ומבסלי
 פירוש ומסר מלרס אותו ערב רב
 קבלה להגדיר : וכתוע פירוש ליה
 לט כחשפה ארץ מלרס לא חשכו :
 ומאז פירוש כלל ידעת קודם ביאה
 העולם מחלוקים טעמו כדעס מחמת
 החטא חזקת וסדכט אולם ולהעלות
 הפואה להפלת של ישראל חלפת :
 ובתבנית פירוש ומכנית עול שהעור
 כנודו : חבבת להטו חסור עול על
 עון העול : ועל כל קרבן קרבט
 הגדלת שהחלת זו נראשון בשמיני
 לחול חס : קצפם פירוש הקף שיה
 רחוי

איש גינאנן מיט שטארקייט תחוק ידס רשות דוא ואלשט שטארקן דיא
 שלאפי הענט פון דיא ישראל תפסות עלינו כצפרים עפות ואלשט און אונז
 איבר רופן און ואלשט איילן דיא גאולה אזו וויא דיא פוגלין וואש
 פליאן גוף :

ערב אשר עלה את עם הסבבת דער ערב רב וואש איז און גינאנן מיט דיא
 ישראל וואש דוא האשט זיין גימאכט ארום רינגלין דיא מדבר
 בכשלו נוקשו עשות זרות תעבה דורך זייער שטרוכלונג זאנן דיא ישראל
 און גישטרוכלט גיווארן צוא מאכן איין אפ גאט וואש פאר דיר איז
 אום ווערדיג ומבסלי כור הם לך חצבה און פון דיא גארשקייט פון מצרים
 האשט זיין מקבל גיווען פאר גרים וכתוע האפפסוף בלי לתעות צוית
 און דוא האשט אונז גישאפט אז ראש גארשקייט פון מצרים זאלן מיר
 גישט טאן ומאז מכאוב כדעתה הכללת ודחבת און איירר דו האשט די וועלט
 בשאפין האשמו גיזעהן אז דער מענטש וועט זינדיגן האשמו אים
 גישטארקט און האשט אים ברייט גימאכט אז ער קאן תשובה טאן
 ווייל ער לעבט ולהעלות העל לתאל חאבת און דוא גלשט צו דר תשובה
 ראש איז איין הייליג צוא אידי זינד ובתבנית אשר המירוף לעין כל חבבת
 האשטי זיין האבן גיוונדיגט מיט רעס עגל האשמו פארט זיין גליפט
 און האשט זיין פאר גיבן זייערי זינד שור בעד שור להשוד הסבבת האשט
 גידייכן אררן רבין בריינגן איין אוקס פאר איין אוקס זאל זיין
 אכפרה ועל כל השורה חשורו שבת דעם קרבן האשמו גישטארקט מיין
 פון אלי קרבנות ראש דוא האשט גידיישיין צום ערשטן בריינגן אים
 שפסם העבירה זייערי זינד האשט גימאכט איבר פירן דפסם צללת קצפם
 השבת

מחשבותיך מפעלותיך לרוחמנו : חיו מעורר רוחמנו : מרעף
 מרוחמנו : ברוך אתה יי מודה המתים :

קמי קהלך קצצת בחילך : קפצת חמש מאות מדלך : קנות לך עם מיוחדך :
 רשפת צרים : רבוע מכות צוררים : ראה יראו בן צורים : רומם צורים
 בשלות צורים : שדום קרנות עשר : שלהבם כאכלו בקש בחוסר : שטר
 תכלית מכות עשר : חמו ברוח זלעפות : תמימים כיצאו בתועפות : חיו תחזק
 דים רפות : תפסות עלינו כצפרים עפות :

ימלך יי לעולם אלהיך : ציון לדור ודור הללו יה :
 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא :

ערב אשר עלה את עם הסבבת : בכשלו נוקשו עשות זרות
 תעבת : ומבסלי כור הם לך חצבת : וכתוע האפפסוף
 בלי לתעות צוית : ומאז מכאוב כדעתה הכללת ודחבת
 ודהעלות העל לתאל חאבת : ובתבנית אשר המירוף לעין
 כל חבבת : שור בעד שור לתשור הסבבת : ועל כל תשורה
 תשורו שגבת שמצם העברת : דפסם הצללת : קצפם השבת :

רחתלם

ווען מען האט גיקולט דיא מוסר פון דיא שאף און אקרבן פסח זאל
 מען מאכן גירעכט דוא מצוה וואש גאט האט גיבאטן אים און זיין
 זון טאר מען ניש קולן אין איין טאג און זאל ניש נעמן ראש זעלבני
 לעמלי און אקרבן פסח מחשבותיך לרוחמנו מפעלותיך לרוחמנו מיר בעטן דיר
 גאט אז דוא ואלשט קערין דייני גיראנקן און דייני ווערגונג צו דער
 בארומן און דער הוכן אונז מעורר רוחמי דער וועק אונזרי מתים מרעף
 מרוסנז מאך מדיין און זיין רעס טל פון לעבן פון דעם הימל :

קמי קהלך קצצת בחילך דיא פינט פון דייני איין זאמלונג פון דיא
 ישראל האשט פאר שניטן מיט דייין כח קפצת חמש מאות
 מהלך דוא האשט גישפרונגן פון דעם הימל וואש איז פינף הונדערט יאר
 גאנג קנות לך עם מיוחדך און האשט דיר גיקופט און אפאלק וואש זיין
 האבן און דיר גיחאפט רשפת צרים רבוע מכות צוררים דוא האשט פאר
 ברענט די בליינד און דוא האשט זיין גישלאנן מיט מכות וויש איטלבי
 מכה איז גיווען צום און גבונדן מיט פיר מכות ראה יראו כן צורים און
 אזו וועלן זיך פארבטן די אומות פון צור רומם צורים בשלות צורים דר דיר
 דיא ישראל און שיק זיין די צווייא שלוחים משיח בן יוסף און משיח
 כן דוד שלום קרנות עשר גאט וועט זיין גאנץ מאכן די צעהן הערר פון כבוד
 שלהבם כאוכלו בקש בחוסר אזו וויא דיא מצרים זאנן פאר ברענט גיווארין
 וויא שטרוויא שטר תכלית מכות עשר ער וועט זיין בצאלן אזו וויא דיא
 גביאים האבן גואנט אז ער וועט זיין און אוקס זאלן וויא פרעה מיט
 צעהן מכות חמו ברוח זלעפות זיין זאנן ווארן צוא גענצט דיא מצרים וויא
 אברעניגנדיג ווינט המימים כיצאו בתועפות דיא נאנצי ישראל וואש זאנן

יוצר ליום שני של פסח

לתתלם חשבת • וישעם קרבת • בועדם נצבת • ובקרבת
נשגבת ונתקדשת :

קהל וחזן חי וקים נורא ומרום וקדוש :

אז על כל חיתו יער נשאת שור • ועל כל נוחח עלית תשורת שור •
ליציר כף רצית בהטבת פר שור • לחוות כי בחררי אלף בונן כח
שור : עלה ויותם שמות חמשה • עגל פר אדף שור בקר ברת חמשה •
ומן כפור בעד נפש נקובת חמשה • נפש רוח היה נשמה יחידה מחמשה :
רץ אל בקר אב בזה מועד • עת אשר גרודים להומין ועד • בכך זכרון
שור אהג בזה מועד • שור או כשב או עז להיות לי קעד : יוקשים בהתעו
זו במעשה העגל • רבים עלצו ופצו אין ישועתה לסגל • רם כתפץ להצדיק
מלמדת עגל • חק בלדת שור בלי להזכיר עגל • בטוי מרי דלי רוע דבה
קשור • בעם הממירים כבוד בתבנית שור • יה הודיעמו כי נתם באורח
מישור • לכל עורכי שי הקרים קרבן שור : קוד צפצפה יונת אלם איך בי
יבחר • בקול ענות אשר שמעתי חג ליי מחר • לפירה נתן שוע בלי עוד
להתחר • כי תמור חג מחר • חגיגת שור לחג בחר : יוקש אלה אלהיך
אשר תעו בלעדי יכפר אלה באדה הם מועדי : חן רצוי שרשת אלה יגישו

רצוי לבא עליהם : לתתלם לפרשה :
אז וכו' • ליציר פירוש לאדם הראשון
הוא יציר כפי נתינתו בהטבת
פר שור : לחוות פירוש לאדם כי שור
כל אדם יציר מרעמו היה בלחץ הרים :
עלה פירוש בלחץ שעות נתינתו ונתינת
בהטבת פירוש חורם : זמן פירוש האין
לכפר על נפש שם לה חמשה שעות :
אב חמשה : גרודים חמשה :
להומין פירוש לסטודה כיום : אהג
פירוש חסר : יוקשים פירוש ערב
רץ הכוין את ישראל מקראו עם זו :
רבים חלומות העולם שנתו וחמור
אין חקיה לעם סגולה : מלומדת :
ישראל מקראו עם חמשה חמשה
חלומות : חק פירוש חקב בחורם שור
כי יולד ולא חקב עגל כדי שלא להזכיר
עון העגל : בטוי פירוש דבור העגל
סגל מחר חמשה רצו לקשור כי רוע
העגל סודות כי השמן לשלם : כי
נתם והארה קרבן שור הקדים לכל :
קול דבור ישראל מקראו יונת אלם איך
כי יבחר אשר שמעתי חג וכו' : לפירה
פירוש לאדם נתן חמשה חמשה
יגרה הקדים נתם רבי וחמור
תמור חמשה חמשה חג לה חמשה חמשה
הקדים קרבן שור לחג : יוקש פירוש
כשמן שחמור חמשה חמשה חג חמשה
חמשה : יבחר חמשה חמשה חמשה
רצוי פירוש חמשה חמשה חמשה חמשה
כן

עדי

מיט דעם עגל האבן ויה דיא שונאים פון די גליבמי ישראל גפרימי
און האבן גיזאנט או נייא וועלן שון קיין חילף ניש האבן רם כתפץ
להצדיק מלמדת על דער הוכר נאט האט גיוואלט מאכן גירעכט רי ישראל
פון דעם עגל חק בלדת שור בלי להזכיר עגל רופט עד אן איין קאלב וואש
ווערט גיבארן שור בדי ער זאל ניש דער מאנן דעם נאמין עגל דער
ווייל ייזא האבן דאש עגל גימאכט בטוי מרי דלי רוע דבה קשור דיא
רשעים וואש האבן ביטרי מעשים אזו ווא דיא מראפין וואש היינגן
אין עמיר ריידן ילעכטי רייד בעם חממרים כבוד בתבנית שור דיא ישראל
האבן פאר ביטן נאשש כבוד אין אנשטאלט פון איין אוקס און נאגן
ער וועט ייזא ניש מוחל זיין יח הודיעמו כי נתם באורח מישור נאט האט
גימאכט ווישן אז ער האט זיין מוחל גיווען מיט רעכט פארטיקייט
לכל עורכי שי הקדים קרבן שור פאר אלי קרבנות פון דעם משכן האט ער
גיפערדיט איין אוקס פאר אקרבען קול צפצפה יונת אלם איך כי יבחר ראש קול
פון ישראל וואש ווערט אן גירופן יונת אלם טואן ריידן וויא אזוי
נאט זאל אין מיין תפלה אוש דער וויילן בקול ענות אשר שמעתי חג ליי מחר
אז אוקס האב גימאכט הערין מיט מיין קוד בייא דעם עגל חג ליי
מחר לפירה נתן שוע בלי עוד להחרר האט משה רבינו מתפלל גיווען אז
נאט זאל שון ניש טון אוקס דיא ישראל מיין קיין פרעכניש כי הסור
חג מחר חגיגת שור לחג בחר פאר דער עבירה וואש ייזא האבן גיזאנט ייזא
ווערין מארגני-מאכן יום טוב האט ער ייזא גיטיישין מקריב זיין איין
אוקס אין בית המקדש יוקש אלה אלהיך אשר תעו בלעדי יכפר אלה באלה הם
מועדי דאש שמדוכלונג וואש ייזא האבן גיזאנט אלה אלהיך זאל פאר
נעבן

השבה אלי וייערי עבירות האשמו מוחל גיווען און האשט זיין גמאכט
קלאר און וייער צארין האשטו ווידר גיקערט לתתלם חשבת וישעם קרבת
דיא האשט זיין גינעהונט און גידאכט צוא היילין און צוא העלפן
זיין בערם נצבת ובקרבת נשגבת ונתקדשת צווישן וייערי איין זאמלונג טוישטו
שטיין און צווישן ייזא בישטו גיווארין גישטארקט און גיהייליגט :
אז על כל חיתו יער נשאת שור פון לאנג אן האשטו דער רובן פון אלי
חיות איין אוקס פאר אקרבען ועל כל נוחח עלית תשורת שור און איבך
אלי קרבנות האשטו אוקס גירובן דעם קרבן פון איין אוקס ליציר כף
רצית בהטבת פר שור צוא אדם הראשון בישטו באווייליגט גיווארין מיט
אקרבען פון איין אוקס לחוות כי בחררי אלף כון כח שור צוא זאגן אז דער
אוקס פון אדם הראשון איז גיווען זיין פאשע טויזנט בערג גרא
עלה ויותם שעות חמשה עגל פר אלף שור בקר ברת חמשה מיר גיפונן אין דער
הורה וואש עש איז פינג ספרים פאר האגדן שטייט אז דער אוקס האט
פינג נעמין זמן כבוד בעד נפש נקובת חמשה דר אוקס איז אן גנרייט צו מכפר
זיין פאר דער נשמה וואש ויא היישט פינג נעמין נש רוח היות
נשמה יחידה מממטה רץ אל בקר אב בזה מועד אין דעם יום טוב פון פסח
איז אברהם גלאפן נאך דער רינד עת אשר גרודים להומין ועד אין דער צייט
אז ער האט דיא מלאכים אוקס דער סעורה איין גיזאמילט בכך זכרון
שור אהג בזה מועד שור או כשב או עז להיות לי קעד ויבחר
אז דער מאנן אין ליעגן דיא פרשה שור או כשב דאש איז איין
עדות אוקס זאל דער מאנן דעם אוקס פון אברהם יוקשים בהתעו זו במעשה
העגל רבים עלצו ופצו אין ישועתה לסגל דא ערב רב אז ייזא האבן גישטורכלט

יוצר ליום שני של פסח

עדי ואזכרה למו ברית שלשת עדי :

אל נא לעולם תוערץ ולעולם תוקדש ולעולמי עולמים תמלוך ותחנשא האל מלך נורא מרום וקדוש כי אתה הוא מלך מלכי המלכים מלכותו נצח נוראותיו שיחו ספרו עוזו פארוהו צבאו קדושתו רוממותו רון שיר נשכה תוקף תהלות תפארתו :

חן וקל ובכח שור או כשב או עז כי יולד :

שור אשר מאז עלי עופר פסח במקרין ומפרים תת כפרו שח גמוליו צור צו עלימו לפסוח באומר ואמרתם זבח פסח הוא ליי אשר פסח :

שור דרש אב להאריך קרואי אל הכין ענות מאז להומשכו אחרי אל ובצדקו חפשו ישרי אל אשר פסח על בתי בני ישראל :

שור זעם יחומי ארם נהרים חיכו בתבניתו לשוב אחורים טוב זכר למו יושב בחום צהרים במצרים בנגפו את מצרים :

שור ימן מעשה שור בו להציל כונו במלואים פסוחים בו להציל לתן למלט לפסוח ולהציל כמו בתם ואת בתינו הציל :

שור מכפר בעשור משוחים בו כתיבו נעלם דבר בעדה בו יאהבו סליחה מצאו בו שובבים כהעזי ויקוד העם וישתחוו :

בן אלם הס מועדי עדי שירוש אלה עדי שטינו על אחרותי : שור אשר מאז עלי אחר פסח ודבר סתום סופר נסח : גמוליו פירוש לבנו אה הקב"ה : לפסוח : להגן עליהם וסיון אה בלעתי בו : דרש בו פירוש אברהם לקח שור להזקין חלוצים לסעודה והגן עונות לפניהם וחלו וכו' להחשיכם אחרי הקב"ה וזכרותו נשתחררו : שור זעם פי בשביל מעשה יעגל הקוף הקב"ה על בני אברהם שבא חלום נהרים ונחמיות נעשית חנניה שור לשון אחורים למלך והקב"ה זכר להם זכות אברהם כמו בחלום : ימן פי וימן להקריב שור בשמיני לחלוצים כדי להגיל ישראל מן שון העגל קן עסה יד שחלח חסן להגן כמו בחלום : מכפר כולל להגן : משוחים היש כ"ג שחלח בואה יבא אהין וגו' גם העדה הציג פר העלם דבר ונחשך להם בלעדה : שובבים פי מורדים ששון דרכם וכו' והיו מחזורים עונם על הכר וזה : ויקור בו : וסור סיה נלקח לחמול

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

שור

געבין ווערין מיט דעם ווארט וואש שטייט בייא דיא ימים טובים אלה מועדי יי רצוי שלשת אלה ינישו ערי ראש בוויולונג פון דיא דרייא רגלים וואש שטייט בייא זייא אלה הם מועדי ראש זאלין מייני ישראל רעד מאנן אין זייא דיא נסים וואש איה גאט האב מיט זייא ניטאן וואכרה למו ברית שלשת עדי אונן איה וועל זייא גרינקן דעם ברית פון די דרייא אבות וואש זיי האבן איה מיר עדות גזאנט אז איה בין : אין איינצער גאט איה דער וועלט ובכן שור או כשב או עז כי יולד אז משיח וועט קומן און דיא וועשט באוויין דעם בית המקדש וועלן מיר מקיים זיין דעם פסוק שור או כשב :

שור אשר מאז עלי עופר פסח במקרין ומפרים תת כפרו שח דער אוקס וואש ארם הראשון האט מקריב גווען און האט זיך איה גילייזט זיין לייב האט ער גיהאט איין ראדן און קלאין גמוליו צור צו עלימו לפסוח זייני קינדר האט גאט גיהיישן אין זכות פון קרבן פסח צוא בשיצן ואחרים וייא עש שטייט אין פסוק זבח פסח הוא ליי אשר פסח שור דרש אב להאריך קרואי אל הכין ענות מאז להומשכו אחרי אל דעם אוקס וואש אברהם האט גקלט איה דר סעודה פון דיא מלאכים און הט זיין אן גהרייט מצות און פון דענסטמאל האבן וייא זוכה גווען אין דער מרבר ציהן גאך גאט ובצדקו חששו ישרי אל אשר פסח על בתי בני ישראל און אין זיין זכות זאגן דיא

ווא

יוצר ליום שני של פסח

שור עלי משוררים בהדרת קודש • פשעם למחול לשרת
 בקודש • צדק היות ראש לניתוחי קודש • באלה
 מועדי "מקראי קודש":
 שור קצב לתנו וכשב ועז במלל • רנן עלימו קריאת הלל •
 שלש כתות גבורות בס למלל: תורה וקול זמרה
 להודות ולהלל:

למחול פשע ליום האסורין בזה"ש
 שחור וסדרת גוי: צדק: פי וכה
 הסור למחול בראש קרבנות על מועדי:
 קצב: פיוס לוס להקריב בזה ולדבר
 ורין עליהם הלל: שלש כתות יתון
 הספח נשט בשלם כיתוח:
 אומץ וכו': לאורחי לאברהם שאל
 וימלק עליהם לילה: דלתיו:
 שיה הקב"ה נראה אליו בט"ו בטס:
 הסעיד: פיוס האכל מלכס: זכר
 פיוס ליות לזכרון שיקריב הקריבה
 הצלח מן הכקר עם הפסח: ולורטו
 באש: מומן פסח: חולץ: נמלט:
 טאטאת: בליל לוס גיקערט: מוף
 ונוף: מלרס נקרא כן: און: כטור
 כמורחט לוי: כביר: זה הקב"ה:
 כן בכור: שרלל: מסורת סוגרה
 הים ויוס נעת פסח: בצליל: שגאחר
 ללל לזכ: שגורס מחסך בזה:
 משמני: פיוס גבורי מל על סתרת:
 עוד

יוצאי חפזון • ספקס מוזן • לשובע ודא לרזון • קדוש:
 ובכן ואמרתם זבח פסח:

אומץ גבורותיך הפלאת בפסח • בראש כל מועדות נשאת פסח • גלית
 לאורחי חצות ליל פסח • ואמרתם זבח פסח:

דלתיו רפקת כחום היום בפסח • הסעיד נוצצים עגות מצות בפסח • ואל הכקר רין זכר
 לשור ערך פסח • ואמרתם זבח פסח:

זועמו סדומים ודוהטו באש בפסח • חלץ לוס מהם ומצות אפה בקין פסח • טאטאת אדמת
 מוף ונוף בעברך בפסח • ואמרתם זבח פסח:

יה ראש כל און מחצת בליל שמור פסח • כביר על כן בכור פסחת ברם פסח • לבלתי תת
 משחית לבא בפתחי בפסח • ואמרתם זבח פסח:

מסגרת סגרה בעתותי פסח • נשמרה מרין בצליל שעורי עומר פסח • שורפו משמני פור
 ולוד ביקר יקור פסח • ואמרתם זבח פסח:

עוד

פון פסח ואמרתם זבח פסח: דלתיו רפקת כחום היום בפסח נאמ דמ ויך באוויון
 צו אברהם אז ער האט ויך מל גיווען אים פסח הסעיד נוצצים עגות מצות
 בפסח ער האט גימאכט עסין די מלאכים מצות אין פסח ואל הכקר רין זכר
 לשור ערך פסח ראש ווש ער אזי גילאפין נאך דעם אוקס איז אוכר אז
 מדאך בריינגן אקרבן חנינה אום פסח ואמרתם זבח פסח: זועמו סדומים
 ולוהטו באש בפסח די לייט פון סדום זיי האבין דער צאנזש נאט זאגן
 זייא פאר ברענט גיווארין אום פסח חולץ לוס מהם ומצות אפה בקין פסח לוס
 איז ניצול גווארין פון זייא און האט גבאקן מצות סוף פסח טאטאת אדמת
 מוף ונוף בעברך בפסח דוא האשט איש גיקערט ראש לאנר פון מצרים אז
 די בישט איבר גיפארן אין פסח ואמרתם זבח פסח: יה ראש כל און מחצת
 בליל שמור פסח נאט האשט גישלאגן אלי בכורים פון מצרים די נאכט
 פון פסח בכור על כן בכור פסחת ברם פסח דער שטארקד נאט האט איבר
 גיהופט די הייזר פון די ישראל וואש ווערן אן גיהופין בני בכורי
 אין זכות פון דעם בלוט פון קרבן פסח לבלתי תת משחית לבא בפסח כרי
 עש זאל נישט קומין קיין פאר דארבונג אין אונזרי טורין אים פסח
 ואמרתם זבח פסח: מסגרת סגרה בעתותי פסח די שטאט יריו איז פר שלאסן
 גיווען אין דער צייט פון פסח נשמרה מרין בצליל שעורי עומר פסח די שטאט
 מרין איז פאר טולגט גווארן אין דעם זכות פון דעם עומר וואש מראט
 מקריב גווען פון נעך שטין אים פסח שורפי משמני פור ולוד ביקר יקור פסח ראש
 מעי

וויא עש שטייט ויקר העם וישתחו ויזיא האבן ויך גיבוקט צו נאט שור עלי
 משוררים בהדרת קודש פשעם למחול לשרת בקודש און דער אוקס האט מכפר
 גיווען אף דיא לויס וואש ראבן גוונגן און האבן ברינט אין בית
 המקדש צדק היות ראש לניתוחי קודש באלה מועדי "מקראי קודש" דער אוקס האט
 זוכה גווען צו שטיין צום ערשטין אין דער פרשה אלה מועדי וואש
 מען לייאנט אום יום טוב שור קצב לתנו וכשב ועז במלל איין אוקס האט ער
 גיהייסן מקריב זיין פאר אתגיה און אשאף אוהר אצוי האט ער
 גיהייסן בריינגן פאר אקרבן פסח: רנן עלימו קריאת הלל מען זאד איבר
 זייא זאגן הלל שלש כתות גבורות בס למלל אין דרייא כתות האט מען דעם
 קרבן פסח נקילט און האבן דער ציילט דיא נסים פון יציאת מצרים
 תורה וקול זמרה להודות ולהלל דא האבן זיי גוונגן דודו און הלל: יוצאי חפזון
 ספקס מון די ישראל וואש זאגן ארוש גגאנגן פון מצרים איילנדג ואלשטו
 זייא באנוגן מיט שפיין לשובע ולא לחיון צו זאמקייט און נישט צו מאגריקייט
 קדוש הייליג נאט ובכן ואמרתם זבח פסח און אזי ואלט איר דער ציילין
 ראש שעכטונג פון דעם קרבן פסח:

אומץ גבורותיך הפלאת בפסח ראש שטארקייט פון דיין גבורה האשטו
 גווינדרט אום פסח בראש כל מועדות נשאת פסח דער אן הייב פון
 אלי ימים טובים אין פסח גלית לאורחי חצות ליל פסח די האשט ויך באוויון
 צו אברהם אז ער איז נאך גילאפן איז מלכים די טוען האלבי נאכט

עוד היום כנוב לעמוד עד געה עונת פסח : פס יר כתבה לקעקע צור בפסח : צפה הצפית ערוך השלחן בפסח : ואמרתם זבח פסח : קהל כנסה הדסה לשלש צום בפסח : ראש מבית רשע מחצת בעץ חמשים בפסח : שתי אלה רגע תביא לעוצית בפסח : תעוז ירך ותרום ימנך כליל התקדש חג פסח : ואמרתם זבח פסח : וכבן ולך תעלה קדושה כי אתה קדוש ישראל ומושיע :

בעשר מכות פתרוסים הפרכת : וארכה למו הארכת : לשלח בלי עכוב עם אשר בדרת : וכמה פעמים כמו העדת : וכאלה כמה במ התרית : וכליון עליהם לא גמרת : עד כי גמרו רשעים כאשר גזרת : ונאצו למול ציר אשר בחרת ונס מי : אשר אמרת לשלח את העם אשר דברת : ואתה לעמם קנאה אצרת : וכגבור מתרונן מין משנה הערת : כלי קרב חגרת : בארצם עברת : בכוריהם פגרת : רהביהם שברת : ראשית אונם הדברת בשופטים שפטים עשית : לילה חצת : ראש מחצת : תגין רעצת : ראש לויתן רצצת : בכל גיא אותם הפצת : למען ספר שמך עצת : חמש מאות מהלך רצת : ולסוף בסוף לחימו נפצת : וכל שאנו בסאסאה לחצת : ועל החרים קפצת : ולישע עמך יצאת : ואותם בזרוע הוצאת : וכל המוני חם כחוחים

ישראל וואש דוא האשט אוש דער וויילט פאר איין פאלק וכמה פעמים כמו הערת דוא האשט זיין עטליכי מאל איין התראה נטאן וכלה כמה במ החרים און פיל מאל האשט זיין און גיאנט וכליון עליהם לא גמרת עד כי גמרו רשעים כאשר וזרה און דוא האשט זיין ניש גיאנט פאר ענין ביוואנטי ויין האבין איש נארביט מיט דוא ישראל דיא צייט וואש נאט האט גיאנט צוא אברדם אבינו ונאצו למול ציר אשר בחרת ונס מי : הי אשר אמרת און זיין האבן גיצארינט אקנין משה רבינו און האבן גואנט ווער איזאיער נאט לשלח את העם אשר דברת וואש דוא זאגשט פון ויינט ווענין צוא שיקן די ישראל ואתה לעמם קנאה אצרת וכגבור מתרונן מין משנה הערת און דוא האשט זיך אין זיין מתקנא גיווען און אזו ויין איין גבור פון ויין האשט זיך דער וועקט בלי קרב חגרת בארצם עברת און דוא בישט איבר גיפארין זייער לאנד מיט כלי זיין בכוריהם פגרת רהביהם שברת ראשית אונם הדברת און דוא האשט אלי וייערי בכורים אוש גידרנית און וייער גרושקייט האשט צוא בראבין בשופטים שפטים עשית לילה חצת ראש מחצת אין וייערי שופטים האשט גיזאן אין משפט און האשט דוא נאכט צוא מיילט און דוא בכורים האשט גידרנית הנין רעצת ראש לויתן רצצת און פרעה וואש ער ווערט אן גידושן תנין האשט צי בראבין און האשט אים צוא קוועטשט זיין קאפ בכל גיא אותם הפצת למען ספר שמך עצת און דער נאנאציר וועלט האשט דוא מצרים פאר שפרייט כרי ויין ואלין דער ציילן דיין נאמין חמש מאות מהלך רצת ולסוף בסוף לחימו נפצת דוא בישט גילאפין פינג וינדרט יאר נאנג און האשט דוא מצרים דער טריינקט אין ים סוף וכל שאנו בסאסאה לחצת דוא מחרים האשטו בצאלט מרה כנגד מרה ועל החרים קפצת ולישע עמך יצאת ואותם בזרוע הוצאת צוא דער הילף פון דיין פאלק בישט גיפארגנין איבר בערג און האשט

עוד היום כנוב לעמוד עד געה עונת פסח : פס יר כתבה לקעקע צור בפסח : צפה הצפית ערוך השלחן בפסח : ואמרתם זבח פסח : קהל כנסה הדסה לשלש צום בפסח : ראש מבית רשע מחצת בעץ חמשים בפסח : שתי אלה רגע תביא לעוצית בפסח : תעוז ירך ותרום ימנך כליל התקדש חג פסח : ואמרתם זבח פסח :

וכבן ולך תעלה קדושה כי אתה קדוש ישראל ומושיע : בעשר מכות פתרוסים הפרכת : וארכה למו הארכת : לשלח בלי עכוב עם אשר בדרת : וכמה פעמים כמו העדת : וכאלה כמה במ התרית : וכליון עליהם לא גמרת : עד כי גמרו רשעים כאשר גזרת : ונאצו למול ציר אשר בחרת ונס מי : אשר אמרת לשלח את העם אשר דברת : ואתה לעמם קנאה אצרת : וכגבור מתרונן מין משנה הערת : כלי קרב חגרת : בארצם עברת : בכוריהם פגרת : רהביהם שברת : ראשית אונם הדברת בשופטים שפטים עשית : לילה חצת : ראש מחצת : תגין רעצת : ראש לויתן רצצת : בכל גיא אותם הפצת : למען ספר שמך עצת : חמש מאות מהלך רצת : ולסוף בסוף לחימו נפצת : וכל שאנו בסאסאה לחצת : ועל החרים קפצת : ולישע עמך יצאת : ואותם בזרוע הוצאת : וכל המוני חם כחוחים

פעמי חיל פון סתרכ איז פאר ברענט גיווארין מיט ברענגדיג פיאר אום פסח ואמרתם זבח פסח : עוד היום כנוב לעמוד עד געה עונת פסח : עש איז נאך פריא גיווען און סתרכ האט זיך גישטעלט אין דער שטאט נוב ביו עש האט גינעריכט די צייט פון פסח פס יר כתבה לקעקע צור בפסח : איין האנט פון דעם הימל האט גישריפן ביא דעם מקד בלשער און דער וואנט איש צוא ריימן דעם ווארציל פון בכל אום פכת צפה רצפת ערוך השלחן בפסח בלשער האט דאש גיעהן און ער איז גועסן ביא דעם טיש אים פסח ואמרתם זבח פסח קהל כנסה הדסה לשלש צום בפסח : אכרת האט איין נאמקלז דיא ישראל און האט ויין גידריסן זיין ואלין פאסטין דרייא טאן און דער דרייטער טאן איז גווען אום פסח ראש מבית רשע מחצת בעץ חמשים בפסח דעם קאפ פון הקן האשט פאר שניטן מיט אהלית פון פופציג איילין אום פסח שתי אלה רגע תביא לעוצית בפסח : ויין דיא צווייא פרעה און המן וואש קומט ארוש פון עמלק האבין אמפלה גהאט אין איין אויגין בלוק אזו ואל קומין אויף דיא רשעים פון ענין העני ירך ותרום ימנך כליל דחשד חג פסח עש ואל זיך שטארקן דיין לינקי האנט און ואל זיך דער וויבין דיין רעכמי האנט אזו ויין ריא נאכט איז גידרילינט גווארין מיט דעם יום טוב פון פסח : ואמרתם זבח פסח

וכבן ולך תעלה קדושה כי אתה קדוש ישראל ומושיע דרום ואל צוא ריר אויף גיין ראש וואש דיא ישראל הייליגן דרך און דוא בישט זייער הייליג און העלפישט זיין :

בעשר מכות פתרוסים הפרכת מיט צערן מכות האשט דיא מצרים צוא בראבין וארכה למו הארכת דוא וואלשט זיין ניקאנט באדר שלאנן מיט דער מכה פון בכוריים נאר דוא האשט זיין איין יאר דרייער אהרונה גיטאן לשלח בלי עכוב עם אשר בחרת ונס מי : אשר אמרת לשלח את העם אשר דברת : ואתה לעמם קנאה אצרת : וכגבור מתרונן מין משנה הערת : כלי קרב חגרת : בארצם עברת : בכוריהם פגרת : רהביהם שברת : ראשית אונם הדברת בשופטים שפטים עשית : לילה חצת : ראש מחצת : תגין רעצת : ראש לויתן רצצת : בכל גיא אותם הפצת : למען ספר שמך עצת : חמש מאות מהלך רצת : ולסוף בסוף לחימו נפצת : וכל שאנו בסאסאה לחצת : ועל החרים קפצת : ולישע עמך יצאת : ואותם בזרוע הוצאת : וכל המוני חם כחוחים

יוצד ליום שני של פסח

בחוחים הצית • כי במדתם למו מדרת • וכל היקום בם למדת •
 וכמו ענו עם אשר חמדת • בה במדה אותם השמדת • הם
 שפכו כמים דם עולליהם • לכן להם נהפכו נוזליהם • הם
 מעבוס למען השחיתם • לכן עלתה צפרדע ותשחיתם • הם לחצום
 בעפר וחומר ללבון לבנים • לכן הומר עפרם לכנים • הם הגלום להביא
 חיות להצדאות לכן ערוב פא בגבלם להצרות • הם השיתום כמו חללי
 קבר • לכן חיתם סגרה לדבר • הם אסרום להריק רבועות • לכן מק
 המורם באבעבועות • הם העבירות בחום ונשף • לכן סגר מקנם לבדר
 וגם רשף • הם גאו במלך אין לארבה • לכן לא היה בן ארבה • הם
 האפילו ברה כשמש • לכן בשברם יום נחשף לאמש • הם עצו לאפר בן בכור • לכן חצות
 לילה נגף בם כל בכור • הם זממו לאברם במים • לכן פאו באש וכמים • ואתה פסחת בחצי
 ליל על פתחים • באכלם זבחי פסחים • ובעצם היום הוצאתם שמחים • לעין פתרוסים
 ובסלוחים • והצתו בקוצים בסוחים • ושושנים בלוקטו מבין החוחים • רנן והלל ושיר
 משוחחים • רננות לך משיחים • תודה וקול זמרה פוצחים • ואתה בשמחתם שמחת •
 וכישועתם נושעת • בכל צרתם צרת • בכל קצם קצרת • וכמו היו בין החוחים • לגאמן
 בית נגלית בסנה וחוחים • וכמו לוחצו בלבנים וחומר • בן נגלית בלבנת ספיר באומר •

לח נהדך קרם • בחוחים פרום
 כקלום שפת • וכל היקום כי כל
 סגורם נפלו קין שלח ליגע בישראל
 מעבוס שחיתו לוחם בחור הצנין
 הומר לי חמור • להצדאות פרום
 ללח חיות • להצרות להחיות
 השיתום עשום • להריק פי מנעום
 משיח ורבים שלח יריק הרע •
 רבועות לשון חסד רבוע ישראל •
 מק נמק בשרם • בחום פרום ביום
 ובלילה • גאו בישראל שחן להם חלך •
 כמו ארבה רחל לומר שלח ממלחם
 ביד רמה וזין לרם מוחם בידם •
 האפילו ישראל שחורו ביום בשום •
 בשברם פי מקום ליום והנה לילה •
 עזר עז • צרת כמו לער •
 לגאמן זה משה • בסנה רחן בכל
 ימים

ובהוצאתם

פון דיישרקין • הם האפילו ברה כשמש לכן בשברם יום נחשף לאמש • ואתה בשמחתם שמחת •
 גמאכט פינצטער דיא ישראל ויש זאגן גלעכען צו די זון דרום האט נאט
 ויזא נישלאגן מיט פינצטערניש • הם עצו לאפר בן בכור לכן חצות לילה נגף בם
 כל בכור ויזא האבין גינאלט מאכין פאלירן דיא ישראל וואש זאגן ביא
 גאט אכבור דרום האט ער גיטייט האלבי נאכט דיא בכורים פון
 מצרים • הם זממו לאברם במים לכן פאו באש וכמים • ואתה פסחת בחצי
 מאכין פאלירן אין וואשיר דרום איז אף ויזא גיקמן מכוח פון פיידר
 און וואשיר ואתה פסחת בחצי ליל על פתחים באכלם זבחי פסחים • און דיא האשט
 איביר ויזא איביר גיהופט האלבי נאכט אז ויזא האבין גיעסן דעם
 קרבן פסח • ובעצם היום הוצאתם שמחים • לעין פתרוסים ובסלוחים • און אין לוטרין
 מאנ האשטו ויזא אוש גיעזגן מיט פרייד פאר דיא אוגין פון מצרים
 וחצו בקוצים בסוחים • און דיא מצרים האשטו פאר ברענט ויזא אפ גישניט
 דערניד וישעשם כלוקטו מבין החוחים רנן והלל ושיר משוחחים • און אז דיא האשט
 אוש נקליבין דיא ישראל ויזא ארוז פון דערניד טואן ויזא זינגן לוב
 צוא ריר רננה לך משיחים תודה וקול זמרה פוצחים • מיט קולות פון גיזאג
 טואן ויזא רך לזבין ואתה בשמחתם שמחת • ובישועתם נושעת אז דיא ישראל
 ווערן גיהאלפן און פרייאין ויזא פריישט דא ויזא אף מיט ויזא כל
 צרתם צרת בכן קצם קצרת • און ויזא נאט האט צער אז דיא ישראל איז אייגן
 דרום האט ער גימאכט קורץ דעם גלות פון מצרים • וכמו היו בין החוחים
 לגאמן בית נגלית בסנה וחוחים • און אז ויזא דיא ישראל זעגן גיזען אין
 מצרים ויזא צווישן דערניד האט גאט ויזא בוויין צוא משה רבינו אף
 דעם דארין אוש צוא לייזן דיא ישראל • וכמו לוחצו בלבנים וחומר • בן נגלית
 בלבנת ספיר באומר • און אז ויזא מיהאט מיט ויזא גיארבט ציגל • און ליים

האשט ויזא אוש גיעזגן מיט גיזאקייט • וכל המון חם בחוחים הצית כי כמדתם
 למו מדה דיא מצרים האשטו פאר ברענט ויזא דערניד און ויזא
 זעגן ווערט גיזען וכל היקום כל למדת מיט דער שטראף פון ויזא האבין
 זיך גאר דיא וועלט אפ גילעדינט • וכמו ענו עם אשר חמדת בה במדה אותם
 חמדת און אז ויזא האבין דיין גלושטיג פאלק גיפיינט אז
 האשט ויזא פאר טוליקט • הם שפכו כמים דם עולליהם • לכן להם נהפכו נוזליהם
 זי האבין פאר גאסן דאש בלוט פון יודשי קינד ויזא וואשיר דרום איז
 גיזאקין פון ויזא וואשיר בלוט • הם מעבוס למען השחיתם • לכן עלתה צפרדע ותשחיתם
 ויזא האבין דיא יודשי קינד אין גימאכט דרום איז אף גיזאגן דר
 פרעש און האט ויזא פאר דארבין • הם לחצום בעפר • וחומר ללבון לבנים • לכן חומר
 דעם לבנים • ויזא האבין מיט דיא ישראל גיארבט מיט ליים • און מיט
 ציגל דרום איז גיזאקין • פון ויזא ערד כנים • הם הגלום להביא חיות להצדאות
 לכן ערוב פא בגבלם להצרות • ויזא האבין דיא ישראל גיזאקין חאפין חיות
 דרום איז גיזען דיא מכה דיא חיות זאלן • ויזא אוש חאפין • הם השיתום כמו
 חללי קבר • לכן חיותם סגרה לדבר • ויזא האבין גימאכט דיא ישראל הפקר צוא
 טייטן דרום • איז גיקמן און דיא בהמות דיא מכה פון דבר • הם
 אסרום להריק רבועות • לכן סגר מקנם באבעבועות • ויזא האבין פאר מיטין דיא
 ישראל • פון צוא קומין צוא ויזא ויזא ויזא ויזא • און צוא גיזאגן ויזא
 לייב מיט פייכט בלאטירן • הם העבירות בחום ונשף • לכן סגר מקנם לבדר • וגם רשף
 ויזא האבין גיארבט מיט דיא ישראל • ויזא טאן און ביא נאכט דרום
 האט ויזאקין בהמות דער האגיל דר שלאגן • הם גאו במלך • אין לארבה • לכן
 לא היה בן ארבה • ויזא האבין ויזא מיט גאון גיהאלטן איביר דיא ישראל
 וואש ויזא זאגן פרייא ויזא די הישקמן דרום איז גיקמן אף ויזא די מכה

אדם לו ער : התאמת לי חלומים :
 גיא ודוק ארץ ואמרים : רום : גלגל
 הסמים : פצת פירוש חמרה קדושים
 חזיו : הצצת פירוש הצללת חלומים
 מן שנות עש"ס לכנות בשם גבור
 כדמפרס וחולל ישראל נקראו אלס בשם
 החלטים שנקראו וכו' : אין באל
 פירוש בישראל כהוב אין כאל יסורין כנגד
 שמו של מייכאל : גבורי האדיקס
 נקראו גבורי כח : משלשי לומר קדוש
 קדוש קדוש כמו חלטים :

וכהוצאתם מתחת סבלות • אתם הוצאת מסבלות • וכרובאו בבלה •
 למענם שלחת בבלה • וכנרו לעילם • כסאך הושם בעילם • וכנעו
 ליון עזרת בא ליון • ובגלותם לשעיר • אלי קורא משעיר • ובשובם
 מארם אתם תבא ארם • באמור מי זה בא מארם • ובבואך לדלתי
 לבנון אתך יבואו ללבנון : כי מרחם אותם נשאת ומבטן אותם העמסת •
 ברעים וכאחים הם לך התאמת • בדרתם להם עמם רדת • וכל מחניך
 הורדת • ובעלותם אתם עלית • וכל משרתיך העלית • ובצאתם יצאת • ובכנינו נמצאת •
 ובנותם מנוחה מצאת וצבאותיך אשר במעלה הוצאת • להוריעם כי כמו נרצית • ובשכילם
 גיא ודוק יצרת • ובקרבם נתקדשת • ונשגבת ונערצת • ונתהדרת ונתאדרת • וכפאר מעלה
 פארם אמצת • וכשירות רום שירותם חפצת • ובקדשת מרום קדושתם היות פצת • ובכנינו שם
 גבוה • שמותם חצצת • אלס בשם אלים • אלהים בשם אלהים • בנים בשם בנים • מתנות
 בשם מתנות • שמות בשם שמות • מחיצות בשם מחיצות • אין באל בשם מיכאל • גבורי
 אל בשם גבריאל • בני יעקב בשם אלהי יעקב • קדוש יעקב בשם קדוש יעקב • משלשי
 קדוש • בשם משלשי קדוש : כנהוב וכו'

ואמר אלה בחרתו יעלה ויבא • והשילמו להם ויחזיקו ברכת כסאם • שם שלום וכו' • ואומרים כלל שלם כסאם ראשון וקדים שלם • אין כחור : ומחולין ב' ספרי חורם ואומרים ויהי
 כסאם י"ג מדות שמוע ישראל על הכל ועשור ויגן וכו' : וקדין • בפרשת חמשה גברי • ומחולין שר או כסב וכו' עד חנוני • ה' אל בני ישראל • חמשה כיום אל' הכותש :

למפסיר בפרשת כנחם

מצות יאכל : ביום הראשון מקראיך כל מלאכת עבדה
 ובחרש הראשון בארבעה עשר יום להדש פסח ליהוה : לא תעשו : והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני יעקב שנים
 ובחמשה עשר יום להדש הזה חג שבועת ימים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם :

ומנחתם

מתן חורה האט עד אוש גצונן דיא מלאכים פון דעם הימל צו ווייזן
 אז עד האט בווייליגט דיא ישראל ובשכילם גיא ודוק יצרת און פון ייערש
 וועגן האט נאט בשאפין הימל און ערד ובקרבם נחקשת ונשגבת ונערצת
 ונתהדרת ונתאדרת און צווישן דיא ישראל בישטו גידייליגט און בשיינט
 און נשטארקט ובפאר מעלה פארם אמצת וכשירות רום שירותם חפצת און וויא דיא
 שייני גואנג פון דיא מלאכים אזו מושטו וועלן ראש לוב פון די ישראל
 ובקדשת מרום קדושתם היות פצת דיא האשט גואנג די קדושה פון די ישראל
 זאל זיין אן גינומין און וויא דיא קדושה פון מלאכים ובכנינו שם גבוה שמותם
 חפצת און און וויא דיא נעמין פון דיא מלאכים און ווערן אן גרופן דיא
 ישראל אלס בשם אלס אלהים בשם אלהים בנים בשם בנים מתנות בשם מתנות שמות
 בשם שמות אמאל ווערן דיא ישראל אן גירופן און ווי די מלאכים אלס
 און אמאל אלהים און אמאל בנים און אמאל מתנות מחיצות בשם מחיצות
 און וויא מלאכים האבין איטליכיר איין מתיצה איינר פון דעם אנדריין
 און איטליכיר פון דיא ישראל זאנן חשוב ביא גאט און אפ גישייט
 איינר פון דעם אנדריין אין באל בשם מיכאל גבורי אל בשם גבריאל אקנין דעם
 מלאך מיכאל און גבריאל שטייט ביא די ישראל אין באל און ווערן
 אן גירופן גבורי אל בני יעקב בשם אלהי יעקב קדוש יעקב בשם קדוש יעקב דיא
 קנרד פון דעם הייליגן יעקב ווערן זיא גישטארקט פון דעם הייליגן
 גאט פון יעקב משלשי קדוש בשם משלשי קדוש דיא ישראל זאנן דרייאמאל
 קדוש און וויא דיא הייליג מלאכים זאנן דרייאמאל אין הימל קדוש :
 ארוביך

און האט זיך גאט בווייזן אונטיר דיא פים איז גיווען וויא אציגיל פון
 ארימזנט וואש היינט ספיר וכו' וצאתם מתחת סבלות ארם הוצאת סבלות און
 אז דיא האשט וויא אוש גיצונן פון דעם גלות פון שווערי ארביט
 בישטו מיט זיא און ארש גינאנגין פון דעם גלות וכרובאו בבלה למענם
 שלחת בבלה אז דיא ישראל זענן פאר מריבין גיווארין אין גלות בבל איז
 גאט אויך גינאנגין מיט זיא וכנרו לעילם כסאך הושם בעילם און אז זיא
 זאנן פאר מריבין גיווארין קיין שושן הבירה וואש ווערט אן גירופן עילם
 האט גאט גישטעלט זיין שטול אין עילם ובגלותם לשעיר אלי קורא משעיר און
 אז זיא זאנן פאר מריבין גיווארין קיין שעיר האט דער נביא גואנג גאט
 רופט מיה פון דעם לאנד שעיר ובבואך לדלתי לבנון און יבואו ללבנון און אז
 גאט וועט קומין צו דיא מירין פון דעם בית המקדש ווערן די ישראל
 אויך קומין מיט אים כי מרחם אותם נשאת ומבטן אותם העמסת ברעים וכאחים הם לך
 התאמת רען דיא האשט דיא ישראל גיטראנגין ווי מטראנגט אקנין און
 פין דער מיטערש בויף האשטו וויא גילאדין מיט מצות און האשטו זי
 צו דיר ברעפט וויא אצווייליג בדרתם להם עמם רדת וכל מחניך הורדת אן דיא
 ישראל האבין גינדרט אין גלות מצרים האשטו מיט ארי מלאכים
 אויך גינדרט ובעלותם אתם עלית וכל משרתיך העלית ובצאתם יצאת און אז דיא
 ישראל זאנן ארש גינאנגין פון מצרים בישטו מיט זיא אויך ארש
 גינאנגין און מיט אל דיין בדינרש ובכנינו נמצאת און ווערשט גיפגין
 אין זייער פין צוא ענטפערן זיא ובנותם מנוחה מצאת און אין זייער רואונג
 בישטו און רואין וצבאותיך אשר במעלה הוצאת להוריעם כי כמו נרצית בשעת
 יח ב

קריאה ליום שני של פסח

לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים : ויצא את האשרה מבית יהוה מתוך ירושלים אל-נתח קדרון וישרף אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישלך את-עפרה על-קבר בני העם : ויתן את-בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארנות שם בתים לאשרה : ויבא את-כל-הכהנים מערי יהודה וישמא את-הבמות אשר קטרו-שמה הבהנים מגבע עד-באר שבע ונתן את-במות השערים אשר-פתח שער יהושע שדר-העיר אשר-על-שמאל איש בשער העיר : אך לא יעלו בהני הבמות אל-מזבח יהוה בירושלים כי אם-אכלו מצות בתוך אחיהם : ויצו המלך את-כל-העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם כפתיב על ספר הברית הזה : כי לא נעשה כפסה ה' מימי השפטים אשר שפטו את-ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה : כי אם-בשמינה עשרה שנה למלך יאשיהו נעשה דפסת הזה ליהוה בירושלים : וגם את האבות ואת-היורענים ואת-התורפים ואת-הגלולים ואת כל-השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלים בער יאשיהו למען הקים את-דברי החזרה הבתבים על-הספר אשר מצא חלקיהו בבהן בית יהוה : וכבר לא-היה לפניו מלך אשר-שב אל-יהוה בכל-לבבו ובכל-נפשו ובכל-מאדו ככל תורת נושה ואחריו לא-קם כמוהו :

ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו : עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים : ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם : מלכד עלת הפקר אשר לעלת החמיר תעשו את-אלה : כאלה תעשו ליום שבעת ימים להם אשה ריחניח ליהוה על-עולת החמיר יעשה ונסכו : וכיום השביעי מקרא-קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו :

הפסח ליום שני של פסח במלכים ב' מימן כג'

וישלח המלך ויאספו אליו כל-זקני יהודה וירושלים : וי על המלך בית-יהוה וכל-איש יהודה וכל-ישובי ירושלים אתו והכהנים והנביאים וכל-העם למקמן ועד-גדול ויקרא באזניהם את-כל-דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה : וי עמד המלך על-העמוד ויכרת את-הברית לפני יהוה ללכת את יהוה ולשמר מצותיו ואת-עדותיו ואת-חקתיו בכל-לבב ובכל-נפש להקים את-דברי הברית הזאת הבתבים על-הספר הזה וי עמד כל-העם בברית : ויצו המלך את-חלקיהו הכהן הגדול ואת-כהני המשנה ואת-שכרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל-הכלים העשויים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מתוך ירושלים בשדמות קדרון ונשא את עפרם בית-אל : והשבות את-הבמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקמר בבמות בערי יהודה ומסבי ירושלים ואת-המקמרים

האפצור חומר הכרמות אשר יאלטו ויתחזקו הסד' להיכל ח'ק ותחפצין חוסף ותחזק חומר ותערב בחך להם ועולין לחזק קים אין כלליתו שלט ק"י תחזק חוסף ח' דסוכות

יוצר לשבת וחול המועד של פסח

החזן ומחל שכן עד וכו' חלו קדים וברכו ואחר קדושים וכו'

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם : יוצר אור ובזר חשך עשה שלום ובורא את הכל : אור עולם באוצר חיים אורות מאופל אמר יהוה :

מיוסד ע"פ א"ב בראשי החרוזות ובראשי החרוזות שניות חתום שמעון ב"ר יצחק גידל בתורה

אהוביך אהבך מישרים • שירתך נוגנים ושוחרים • אחרים קדמו שרים •
שיר השירים : אמונת עתי חקות • מפה אל פה נעתקות •
אמרותיו חיד ממתיקות • ישקני מנשיקות : בעשותך נוראות להמונה •
עזים נכו מפניך • באורים כבודך מרננה • לריח שמנה • ברוכי רתם
משחרך • וועדו לקראת דברך • באהב הביאני תדריך • משכני אתריך •
גדלני

אהוביך מ' ישראל אהבים חזק
לשבת חסידים : אהוביך
שירם אחר ישראל קדמו חללים חזק
חזק : אמונת וכו' ח' חזק :
נעתקות חזק של הקד' חזק של
ישראל : עזים ח' חזק : באורים •
חזק נעתק חזק : ברוכי ישראל
שמעון בברכה חזק חזק חזק
נקראת חזק : חזק חזק חזק חזק

אנמלאפין גיווארין באורים כבודך מרננה דייני ישראל האבין ריך גלובם
אין דעם מיפניש פון דעם ים לריח שמנה דייני האבין ריך גלובם
גוסין שם וויא אנוניר איל שמעקט ווייט ברוכי רתם שחרך וועד לקראת דברך
באב הביאני תדריך ראני פאלק וואני פון דער מוטרש לייב זענין זיין
גיבענטשט און לובין ריך האבין זיך היינט צוא אנגד גזאמקט
אנטקנין דייני ריך צוא צוא הערין מיט ליבטאפט הוא האשט מק
גיבראכט אין היין חדר ראש בית המקדש משכני אתריך היינט זאלט
אוק מיד מאבן ציהו נאך דיר גרלי ורומני לחזק נעמתי בשכור מצה נח
בשמי ענה נאט האט מיד דער חזבין דורך דעם וואש ער רט נילושט
מיין

אהוביך אהבך מישרים שירתך נוגנים ושוחרים דייני ישראל וואש
האבין ריך רעכט פארטיג ריב האבין זיין גיווארין דייני
שירה אין היינטיג צייט אחרים קדמו שרים דער נאך האבין זיין מלאכים
גיווארין שיר השירים אמונת עתי חקות מפה אל פה נעתקות אנוניר חזק גיווארין
גיווארין צוא אנוניר עלטרין פון דעם מול פון הקב"ה צום מול פון משה
רבינו אחריו חיד ממתיקות זיין זאג וואש זענין יום צום גומעי דורך זאג
דר פמק ישקני מנשיקות ער האט מיד גמאן קושן פון דעם קושין פון זיין
מול בעשותך נוראות לחזק עזים נכו מפניך אז דו האשט גמאן וויגד צוא דייני
פאלק ישראל זענין ריך שטארק וואשירין פון דעם ים סוף פאר דיר

יוצר לשבת וחול המועד של פסח

סובלת • ולא נכזבה תוחלת • טמון וצפון מנצלת • אני חבצלת : יקר
נערב בנחוחים • רחש תחן נאנחים • ידעם בגיא כסלוחים • כשושנה בין
התוחים : יורשי הר למצער • הכיר ואתב מנער • יחרוהו זקן ונער • כתפוח
בעצי היער • כלכלני בציה מסכבת • ונפרע נשיון מגבית • כנסני לארץ
נושבת • הביאני אל בית : כללני בעוז מדרשות • בשבעים פנים נדרשות •
כבודם חקור מלחשות • סמכוני באשיות : לא עזבוני לנמשי • מגני ומרים
ראשי • לודים מרדו בקושי • שמאלו תחת לראשי : לנחץ קץ ישעכם • צאת
מאוסר בבליכם • להמתין בא עתכם השבעתי אתכם : מסכל עול דודי •
ועדני צור פודי • וימחר ישע בעדי • קול דודי : מקצר זמן אבי • תת צרי
למכאובי • מדלג מקפץ להאחיבי • רומה דודי לצבי : נגדשה סאת שודדי •
והגיע עת מועדי • נסעי נא והכבדי • ענה דודי : נגרע עול ונשבר • באין
מחסור דבר • נאמן רועה גבר • כי הנה הסתו עבר : שרי מופת גבראו •
מליצי יושר נקראו סודרים תמחו כראו • הנצנים נראו : סובו עגלה וחרוניה •

עבותיה

באין פירוש ויולאט מלא כל טוב בלי מחסור : נאמן זה מחרטה נבר על פדעה : כי הנה הסתיו פירוש ימי הגלות ולמים עברו :
שרי זה משה ואהרן : סודרים פירוש ולמים תמחו כראו הנסים ששעו משה ואהרן : הנצנים אלו משה ואהרן : סובו פי הכתובים סבבו את מלכים לחסון
באשיות

שוערי ארביט האט מיד מיין בשיצור נים פאר לאזט אונ האט אויף
גיהרפין מיין קאפ וויא עש שטייט שמאלו תחת לראשי זיין לינקי האנט
איז אונטר מיין קאפ צוא אונטר לעהנין מיד לנחץ קץ ישעכם צאת מאונר
כבליכם להמתין בא עתכם השבעתי אתכם צוא איילין דעם קץ פון דער גאולה
און ארוש צוא גיין פון זיך ועלפירט פון דער פוגר פון דעם גלות
פאר דער צייט האב איך אייך בשווארין צוא ווארטין ביו עש וועט
קומן אייער צייט מסכל עול דודי ועדני צור פודי וימחר ישע בעדי פון דעם
יאה וואש האבן איבר אונז גיוועלטיגט האט אונזר בשעפיר אונ דער
לייזר גיאילט אוש צוא גיין אונז מיט הילף קול דודי דש קול פון מיין
פריינט איז מקצר זמן אבי תת צרי למכאובי מדלג מקפץ להאחיבי דש ער חט קורץ
גמאכט די צייט ווש ער האט גזאנט צו אברהם צו גיבן איין רפואה צו
מיין ווייטאג און האט גרופט צוא מאכין מיד ליבין רומה דודי לצבי מיין
פריינט נאט איז גלייך וויא איין הירש ווש לופט ניה אונז ער גאליט די
גאולה ערשה סאת שודדי והגיע עת מועדי נסעי נא והכבדי עש איז פול גווארן דיא
מאס פון מיני רופירש אונ עש איז גיקומן מיין צייט אז איך זאל פון
דעם גלות ארוש גיין אונ איך זאל גיערליכט ווערין ענה דודי אונ שרייט
צוא מיר מיין פריינט נגדע עול ונשבר באין מחסור דבר נאמן רועה גבר דר יאה פון
דעם גלות איז צו פראכן גווארין אונ עש וועט דיר גאר נים אפ גיין אין
דר מרבר איין בגלייכט פאסטא משה רבינו האט זיך נשטארקט אויף
פרעה כי הנה הסתו עבר דען די צייט פון גלות מצרים איז שון איבר גפארן
שרי מופת גבראו מליצי יושר נקראו סודרים תמחו כראו דיא מצרים האבן זיך גוונדרט
אז וויא האבן גיועהן אז משה איז אהרן ואנין בשאפין גווארין רעכט
פארטוני מליצים הנצנים נראו דיא שפראצונג ראש איז משה ואהרן וענין
ווארן גזעהן סובו עגלה וחרוניה עבותיה לקצץ וקניה סף להשבת סניה נאט האט
גזאנט צוא דיא מלאכים איר זאלט ארום רינגלין דיא כצרים וואש

ווערן

תחלת הגלות אנוש שסחר וטמון
מזה הקץ חתי ויהי זאת חזקה אזי
הכלת שחבתי אלל הקב"ה : יקר
נערב סיה חפלת ישראל שחלמים בגלות
כנחוחים : ידעם שאלח ודע אלהים
בניא פירוש בלחץ מלכים לפי שטמון
באחונתה כשונה בין החומים : יורשי
וכו ישראל סהו יורשים בית החקדש
לחון מוטט וסב"ה הכיר ואתב להם
שאלח נער ישראל ואתב : יחרוהו
על הים זקן ונער : כתפוח מעולה
חכל עלי היער כן הקב"ה מעולה על
כל אלהים בין האדוקים : כלכלני
בו פירוש כשנבתי מ' שנה במדבר
כלכל אחי צמן עד שפירט החוב של
חרגים שחזיינו לחסון יום לבנה :
נשיון לשון נוסה והח' כנסני לאי
והבליט לבחתי : כלכלני פי כהני
בכתר חורה הגדשה צע' פנים :
כבודם של חורה למקור צס ולא לשחוק
והזון דרשות סמכני כמו סוסות של
יין : לנששי לשון לא יטוס ה' עמו :
לודים מלכים : שמאלו כי נצחם
לו זר : לנחץ למחר : בבליכם לי
בככלי ברזל : דודי טגשי • ועדני
ויין וקצץ חותי : מקצר הזמן של
ד' חלות שנה סקב לחצי אברהם לחון
רפואה למכאובי : נגדשה סאת
סאחס של מלכים : נגדע גברת :
שרי זה משה ואהרן : סודרים פירוש ולמים תמחו כראו הנסים ששעו משה ואהרן : הנצנים אלו משה ואהרן : סובו פי הכתובים סבבו את מלכים לחסון
באשיות

מיין בין גאלרני צירונג אויף מיין ארום וויא עש שטייט קורות בתינו ארום
דיא באלקניג פון אונזרי הייזר זענן טענן ביימיר טורח עול סובלת ולא נכזבה
תוחלת טמון וצפון מנצלת דעם עול פון גלות טואין דיא ישראל ליידין אונ
פאלירין נים ראש האפונג פון דער גאולה נאששי עש איז פראלטן פון
זיין דער קץ פון דער גאולה ראש וועל אויף ישראל זוכה זיין אי
חבצלת וואש איך בין גלייכין צוא איין רה יקר נערב בנחוחים רחש תחן נאנחים
ידעם בניא כסלוחים דיא הפלה פון דיא טייגרי ישראל וואש האבן אין
מצרים גיקרעכצט איז פאר דיר זים גיווען ווייל זיין זאמן גישטאנן אין
דער אכונה כשושנה בין החומים וויא איין רה צווישין דערניר וואש זיא
שטייט דאך אין איר פארב יורשי הר למצער הכיר ואתב מנער יחרוהו זקן ונער
דיא יתדן וואש האבין גיטאן יירשגין ראש בית המקדש אויף פיר יארין
וואש ער האט זיין פון לאנג אן ליב האבין זיין אים אויף דעם ים מיוחד
גיווען אלטי אונ ייגין אונ האבין גיאנט כתפוח בעצי היער נאט איז גלייך
וויא איין עפיל בום צווישין די ביימיר פון דעם וואלד איז דאך דער בום
בעמיר פון אלי ביימיר אונ איז נאט בעמיר פון אלי מלאכים פון דעם
המל כלכלני בציה מסכבת ונפרע נשיון מגבית כנסני לארץ נושבת ער האט
מיד גישפויזט אין דער וויסטר מדבר אונ האט אונז בצאלט דעם חוב
וואש ער האט צו גיזאנט אונזרי אבות אונ האט מיד אריין גיבראכט
איז ארץ ישראל הביאני אל ביה אונ האט מיד גבראכט צום בית המקדש
כללני בענה מדרשות כשבעים פנים נדרשות כבודם חקור מלחשות ער האט מיד
גיקריינט מיט מיני מדרשים וואש ווערין גידרשת איך זיבצנ פירוש
פון סודות התורה דער כבוד פון דער תורה איז צוא פארשטיין זיא אונ
ניט צוא שווייגין סמכני באשיות אונ דיא דרשות פון דער תורה האבין
מיד אונטר גילעוהנט דאש הארץ וויא בעכיר וויין לא עזבוני לנמשי טגשי
ומרים ראשי לודים מרדו בקושי אז דיא מצרים האבין מיד גיבירט מיט

בצנחתי לקצץ ועוניה . סוף קהשבת סיגיה . התאנה חנמה פגיה : עוז
תושיה מקלע . סביב הוגבלו בצלע . עמדה במישור מקלע . יונתי
בתנוי הסלע : עוילים הוצעו חללים . יציאי עקרי אמללים . עומדים לזנב
נחשלים . אחוז לנו שועלים : פרש ענן להאחזי . מגיה בליל הלי . פנוקים
שלש האכילי . דודי לי : פעולת שכר קפוח . טפלותי כנאר נפוח . פולצתי
בשאת וספוח . עד שיפוח : צפיתי עוצב בי . ותיק רוחק מקרבי . צנתי
לבקש אוהבי . על משכבי : ציר עלות בתחנה . בקש כפור למי מנה .
צעוק וחלות אנא . אקומה נא : קושרו לזים קשורים . יופי תומים ואורים .
קומם להכות בוערים . מצאוני השומרים : קבל מרום תפלותי . מחל פשע
חטאתי . קרבתו שת בעדתי . כמעט שעברתי : ראו בחרתי בכס . אל
תנחצו יציאתכם . ראות בציה עתותיכם . השבעתי אתכם : רמה קרן
סגדה . ממדבר יצאה נרגה . רוזנים נוסרו למללה . מי זאת עולה : שכן
בארם שכנתו . נבללה מציון יפעתו . שחת אבן שתיתו . הנה מטתו :

שלמים

עלי והרמיק מותי : צנתי עמדה : ציר זה תסה : כפור סליחה לישראל שנאמר בן מי חנה עפר יעקב : קשורים יופי הס חורים ותומים וכו' הלום על שלח העו נענל ועל שם
סבכו השומי' ששם הענל זהו תלואי השומרים שומרי תשורת הקודם : קרבתו . שכנתו סת בעדת ישראל ולולי זאת כמעט שעברתי מן העולם : אל . חוהבו בחוק ללאת מן
הגלות וחלודע קן הגלות בלוח הוק על זאת הסענתי אתכם : רוזנים פירוש העברים נחשלו לדבר על ישראל מי זאת עולה : בארם אלו ישראל : יפעתו וסרו לזון הפוע : שחת
פירוש

על עד שפיה בין גאט האט אונזעק גווייט מיין זיגד און האט מיר מיטל
ניווען צפיתי עוצב בי ותיק רוחק מקרבי צנתי לבקש אוהבי איך האב גזעה מיין
טראוירדיקייט ווייל גאט האט זיך דער ווייטערט פון מיר האב איך מ'ך
נישטעלט צו בעמין מיין לייב האבד על משכבי אוף מיין גלענד אין דער
מדבר ציר עלות בתחנה בקש כפור למי מנה ציוק וחלות אנא דר שלית משה רבינו
אין אוף גנאנגן מיט גביש און הט גשרינן איך ביט ד'ך אור ואלשט
פר געבין די זונד פון יידן אקומה נא דען וועל איך ווידר אף שמיין קושר
לזים קשורים יופי חומים ואורים קומם להכות בוערים די לזים וואש האבן זוכה גווען
צום אורים ותומים האט גאט זיין גימאכט אבונד אז זיין זאלן טייכן די
גארטישע מענטשן וואש האבן גוונדנט מיט דעם על דרוף גייט דער
פסק מצאוני השומרים זיין האבן מ'ך גיפונן דיא לזים וואש היטן דעם
משכן קבל מרום תפלותי מחל פשע חטאתי קרבתו שח בעדתי גאט האט מקבל גווען
פון דעם דימל מיין קפדה און האט פר געבן מייני זיגד און האט גמאכט
רוזן צווישן אונז זיין שכניה און ווען דש וואלט גיט גווען כמעט שעברתי
וואלט איך זיכר נפארן פון דער וועלט ראו בחרתי בכס אל תנחצו יציאתכם
ראות בציה עתותיכם זערת איך האב אין אייך איש דער וויילט איר זאלט
גיט זיילן איינער ארום גאנג פון גלות צו ווישן די צייט פון דער גאולה
השבעתי אתכם דרוף טוא איך אייך בשווארין דמה קרן סגלה מטדבר יצאה נרגלה
רוזנים נוסרו למללה דש הערשאפט פון ישראל איז דר דעכט גווארן און זי
זאנן ארום גנאנגן פון דער מדבר מיט פאנן ארי שדרות האבן זיך איין
גומלט צו לוכן די יודין מי עולה ווער איז נאך אז די אומה וואש
גייט אוף פון דר מדבר שכן בארם שכנתו נבללה מציון יפעתו שחת אבן שתיתו זיך
דט גמאכט האן זיין שכניה צווישן יודן זיין שייך איז ווארן גקרוגט פון
ציון און דארטן האט ער גגרוגט פעסט דעם אבן שתיה הנה מטתו וואש

דדויף

ווערין אן גירופן עולה און הרנגין דיא בכורים און איר זאלט צוא האקן
אירי גראבי שטריק מיט ווייטער אנקריש פון דיא שיפין דאש מיינט מען
דעם שר פון מצרים אין ים סוף צוא פאר שטערן אירי שלעכטי' דען
התאנה חנמה פגיה דיא פייגן בום האט גשפראצט אלי יונגי פירות דש איז
משה ויארדן עוז תושיה מלגלע סביב הוגבלו בצלע עמדה במישור מקלע דער נאך אז
ער האט גוואלט געבן די שטארקי תורה צו ישראל האט ער זי פאר
באטן ויין זאלן גיט אנפלעקן זייער פנים צו זעהן אין דער שכניה אין
דער זייט פון דעם בארג סיני זאנן זיין גישטאנגן אוף אנקריש אודט
גיט אוף דעם בארג כרי זיין זאלן גיט גווארפן ווערן מיט שטיינר יינתי
בתנוי הסלע דענשט מאל האט גאט דעם בארג איבר גרעקט איבר דיא
ישראל זענן זיין גווען אין איין צדה ווי אשוב אין דיא שפאלטן פון
דעם שטיין עוילים הצעו ורלים דיא גארטישע מצרים זענן ווארן אוש גבעט
מיט דער שלאנג יציאי עקרי אמללים דיא קינדר פון חם וואש ער איז פאר
שאלטן גווארן וויא דיא פאר שניטני ענדישן און שלאנגן עומדים לזנב
נחשלים דיא זענן אוף גשטאנגן צוא דער שלאנג דיא שדאפי ישראל דרוף
גייט דר פסוק אחוז לנו שועלים די פוקסן האבן אונז בגריפט פרש ענן להאחזי
מגיה בליל הלי פנוקים שלש האכילי ער האט פאר שפרייט איבר מיר דעם
וואלקן וויא אנציעלט זונג האט ביא נאכט גראכט און האט מ'ך
גימאכט עסן דרייא ערלייא גומי שפיין דער מן און דויר שריו און דער
פאר דודי לי ראש האט צו מיר גגיבן מיין פריינט הקב"ה פעולת שכר קפוח
פולצתי כנאר נפוח פולצתי בשאת וספוח דעם שכר פון קבלת התורה האב איך
אן גווארין און איך בין גווען וויא אליינער לאגיל ויש איז אן גבלאזין
און וויא אנשוואלניר זיך בין דער שראקן גווארן און גאט האט מ'ך
גשלאנגן מיט צרעת פון שאת וספדת בשעת איך האב גמאכט ראש

יוצר לשבת וחול המועד של פסח

שלמים ועולות לקרב • סדר בוקר וערב • שש פהני להתקרב • כלם אחו
 חרב : תכן ארון מכלול • לוחות מונחות בצל • תבנית כרובים להאחיל
 אפריון עשה לו : היו תעודה נתונה בחוסף • המון עם בתתאסף • תאר
 ספרה בבוסף • עמודיו עשה כסף :

שם המחבר שמעון בר יצחק
חזן צאינה וראינה

חזן הנך יפה

חזן שניך

חזן בחיט השני

חזן במגדל דויד

קהל וחזן שור בעטרה המעטרת :
 קהל וחזן מור ולבנה מקטרת :
 קהל וחזן עורכי טעמי מסורת :
 קהל וחזן נתק שפתותיך מדברת :
 קהל וחזן נושקי הגבורים נאזרת :

שני שריך במלכות וכהנה מוכתרת • עד שיפוח רגש המודה עוברת •
 בקד יפה יפית להיות גברת • אתי מלכנון כלה צעדי מוטפת מקשרת :
 לבבתני חוסן יקרי מוכרת • מה יפו קשומיך בעוז ותפארת • נופת חכך
 הרים עוקרת • גן נעול זורעת חסד וקוצרת • שלחך קבוצי סלסול מגברת •
 גרד וכרפום בשומך באפי קטורת • מעין גנים תעודה חודשת וגומרת •
 עורי צפון ובואי להעלות המורת • באתי לגני ראות גדת הפותרת •
 אני ישנה הלב עד במשמרת • פשטתי אדר בתונת משורת • דודי מושיע

פירוש וסס יסוד בראי • מקרא
 מוטת : אחויו דרב לשונות הקרבנות :
 תכן כלומר וסס הבין ארון ומכלול
 יופי שבו שלוחות מונחות בצל :
 תעודה פירוש החומה נתונה בפסח :
 בבוסף בחמה וחימוד :

צאינה וכו' שור פירוש הכינוי
 בעטרה המעטרת להקדש
 נחך הוא : מעמי פי' לדרוש דברים
 ככתבן ופסוקים דורשים הדברים
 מקריאתן : בחוט השני הוא נאה
 כן נאה שפתותיך כמחברים ד"ת :
 במגדל חק כן הם המלאים שומרים
 בחור כגור בבלי זין :

שני שריך הם חסד ואהב : עד
 שיפוח היום הטעם כחור לעבור
 על עבד' פורענות או נאה לך
 להיות גברת נמלכות : אתי תלך מן
 הגלות צמות תפילן : חוסן פי' יוקף
 כבודי : בעוז חומה ונמשש טובים
 שיהא חפזת לעושה : עוקרת •
 בפלסל : גן נחם ישראל משמרת
 בחולות כן נעול : זורעת שאל' זרעו
 לזרע וקלף לפי חסד : שלחך פי'
 שלוחי נכור ותקנן להגבר בסד
 ושבת וחילול לפני כקטורת : כמעין
 שחגגבר כך מתגברין בחור כחורשין
 אותה : עורי ללח מן הגלות ולעלות
 זמנים הנמששים בלפון שומרים חומות
 טען : באתי להביא לראות שני
 סעודים מקרא יכן ובעז ועל כל
 אחד עשוי כמו חר : ישנה נגלות :
 הלב זה הקב' : עד לשור אחי :
 אדר פירוש יקר בגדי כהנים שבו שם
 חסד

פליטה

עד שיפוח ונש החולה עוברת כלך יפה ויפית להיות גברת • ביו עש וועט ויך דער
 היצין דער טאג פון יום הרין ראש עש וועט איבער פארן איין פורעניות
 און דיא עוברי פוכבים ומזלות רענשט מאל וועשטו זיין שיי צוא
 שטארקן זיך אין דער מלכות אתי מלכנון כלה צעדי מוטפת מקשרת איין
 דעם זכות וואש איר ליגט תפילין וועט איר אוש גיכויזט ווערין פון
 גלות לגברת חוסן יקרי מוכרת מה יפו קשומיך בעוז ותפארת דוא בישט ביא מיר
 גישטארקט אין הארץ און שיי אז דוא בישט גיכויזט מיט דער
 שיינר תורה ומעשים טובים נופת חכך הרים עוקרת גן נעול זורעת חסד וקוצרת דייין
 נומין איז יום וואש איז זיך מפלפל אין דער תורה און זאגן אז ווי אפאר
 שלאסניר גארטין וואש איז גיכויזט מיט חסד און צדקה שלחך קבוצי
 סלסול מגברת טרד וכרפום בשומך באפי קטורת דייני חוננים וואש זאמדין איין
 יוסי גיאנג זענן מרועה פאר מיר אז וויא נענליך און זאפן ווש דוא
 האשט גיטאן אין דיא קטורת מעין גנים תעודה חודשת וגומרת עורי צפון ובואי
 להעלות המורת אז וויא אקווא' ברוין וואש אין גארטין אזוי קוועלין דיא
 תלמידי רבמים מעט דער תורה און מיר ביטין דין נאט דער וועק
 ראש אורט וואש דער בית המקדש איז גישטאנן וועל מיר מקמיר זיין
 קטורת באחי לגני ראות גדת הפותרת איך בין גיכויזט מיט חסד וקוצרת
 זעהן די קיילכדיני קרון אני ישנה הלב עד במשמרת מיתאמ פון מיר אראפ
 טוט נאט מיר פארט היטן פשוטי אדר בחונת משורת מיתאמ פון מיר אראפ
 גיזענן דיא קליידיר פון דער כהונה וואש זאגן גיזענן גישטענן און

נצוארינט

דרק איז גווען דער בית המקדש ווש ווערט אן גרופן משהו שלשים ועולות
 לקרב סדר בוקר וערב שש פהני להתקרב • דא ננערנט די כהנים ווי זאגן מקריב
 זיין קרבנות און דעם תמיד פון אין דר פריא און און דר נאכט כלם אחי
 חרב זיין אלי זענן גווען אן גנורט מיט שווערדין צו קולן דיא קרבנות
 תכן ארון מכלול לוחות מונחות בצל תבנית כרובים להאחיל
 וואש זאגן גילענין אין ארון און דיא כרובים האבין אים בדעקט מיט
 דיא פליגל אפריון עשה לו וויא איין תופה האט עד גימאכט צום ארון
 מ' דיא עליגל פון דיא כרובים תעודה נתונה בחוסף המון עם בתתאסף האר ספרה
 בבוסף דיא גרושטיני תורה וואש זיא איז אפדעקט גיגעבין גווארין אז
 זיא האבן זיך איין גומלט ראש פאלק ישראל צום בארג סיני עמודיו עשה
 כסף זייני זיידן פון דער תורה האט עד גלייטשט וויא זילביר :

צאינה וראינה שור בעטרה המעטרת גייט און ווערט דיא קרנין וואש יודין
 האבין גימאכט צוא נאט הנך יפה מור ולבנה מקטרת וידין זענן
 שיי אז וויא זענן מקטרת קטורת שניר עורכי טעמי מסורת דייני ציין קערנין
 דיא מעמיט און דיא מסורת פון דער תורה כחוט השני וחק שפתותיך מדברת
 דייני לעפען זענן אז וויא ארוטיר פארם ווען זיין ריידן אין דער
 תורה כגדל דיר נשקי דבורים נאזרת אז וויא דער טערס פון דוד איז
 שטארק אז זאגן דיא שטארקי סנהדין וואש זענן אן גנורט מיט
 תורה וויא איין גבור מיט כלי זין שני שריך במלכות ובדונה מוכרת דש מיינט
 מען וואש משה איז גווען גיכויזט מיט מלכות און אהרן מיט כהונה

פליטה הנשארת . קמתי נצוח קדושתו מספרת . פתחתי סגוב תהלתו
מזמרת . מצאוני לישעו מקנה ומספרת . השבעתי המון מלאכי השרת .
מה דורך שאדוני תמיד מתמכת ומאמרת . נערץ ונשגב תבן שתקים
בזרת . הנערץ בשלוש קדושה המאשרת :

הכל יודוך כו' עד מלא כל הארץ כבודו ואחר כך אומרים זה

שם המחבר שמעון בר יצחק

רודי שליט בכל מפעל . הכל למענהו פעל . מרכבה רגול ומועל .
קדוש במטה ובמעל : ראשו עמוד פז כתר . מהור צופה כל
סתר . ומאזין לקול עתר : נערץ בשפת יתר . עיניו נגדו יישרו חזים .
יה חכם הרזים . בחור נעים בארזים . זך עושה חזיונים : לחיו רקח מגדלות
בשמים . בביר משיב טעמים . יושר אמרו נעים . הניזניו בין מחבמים :
ידיו צדק ומשפט מופלאים . לגלילי תרשיש ממולאים . חילי צבאיו
נוראים . חתים ומפניו יראים : שוקיו קומת עמודי שש . יסוד עולם
להתאשש . בשביעי למעלה משש . יפה כסאו לישש : חכו רבי תורות
ותקים . יחדו בתבל ובשתקים . אדירי חשמלי ברקים : עוצם קדשתו
מפיקים : אנה ברוך ומבורך שמו . דורשים אראלי מרומי . וזה לזה קורא נאמו . אומר קדוש
בשששמו : חיו רודי נותן לעמו עוז . מפימו יתברך במעוז . אני אחזק תהלה ועוז . נועם לשם

מגדל עוז : והיות לאל ברוך . ק"ש עד אין אלהים וולחך :

אלה

רעבט פארטיגן ויער הארץ אקנין אים נאט וואש ער קלוגט אין אלי
סודות בחור נעים כארזים זך עושה חזיונים ער איז אויף דער וויילט זים אונד לומר
אונד בשאפט דיא וואלקן פון דעם רעגן לחיו רקח מגדלות בשמים בכיר משיב
עמים יושר אמרו נעים הניזניו בין מחבמים ער האט אונד דיא תורה גיניבן
וואש איר ריה איז וויא אליירליא בשמים אונד ענפירט גוטי טעמים זייני
זיס רייד מאכן פאר שטענדיג דיא חכמים ידיו צדק ומשפט מופלאים לגלילי
תרשיש ממולאים זייני ליבי מצות זענן ווינדרליך מיט גירעכטיקייט זיין
זענן גיגליכן צוא גילדני פיננרליך וואש זענן דער פולט מיט אבנים
טובות חילי צבאיו נוראים חתים ומפניו יראים זיין חיל דיא מלאכים אנקנין אונד
פארקטין זיך פאר אים שוקיו קומת עמודי שש יסוד עולם להתאשש בשביעי
למעלה משש יפה כסאו לישש ער האט אונד גינעבין דיא תורה כדי דיא
וועלט זאל זיין קיום האבן אין זיבטן הימל האט ער בשיינט זיין
שטול זאל זיין אייביג חכו רבי תורות ותקים יחדו בתבל ובשתקים אירי חשמלי
ברקים עוצם קדשתו מפיקס דורך זיין תורה ווערט ער גיאניגניגט אוף דער
וועלט אין דיא הימלן זייני מלאכים אין הימל שטארקן זיין לויב
אנה ברוך שמו דורשים אראלי מרומי וזה לזה קורא נאמו אומר קדוש בשלש
זייני הייליג מלאכים פרעגן איינר צום אנדערן ווי איז זיין גילובטיר נאמן
אונד זאגן דרייא מאל קדוש רודי נותן לעמו עוז מפי יתברך במעוז אני אחזק תהלה
ועוז נועם לשם מגדל עוז אונד ליבר נאט גיט זיין פאלק שטארקייט פון זיין
מול וענן זיין גיבענשט אונד מיט זים לויבניג טאגן וויא אים לובין אונד

מיט

יט א (ח"ב) (נ"ס)

ניצוואריגט רודי מושיע פליטה הנשארת מין פריינט נאט זאלשט העלפין
דיא יודן וואש זאגן איבר גבליבן אין גלות קמתי נצוח קדושתו מספרת
פתחתי סגוב תהלתו מזמרת . מצאוני לישעו מקנה ומספרת . השבעתי המון מלאכי השרת .
מה דורך שאדוני תמיד מתמכת ומאמרת . נערץ ונשגב תבן שתקים
בזרת . הנערץ בשלוש קדושה המאשרת :

רודי שליט בכל מפעל הכל למענהו פעל . נאט וואש ער גוועלטיקט אויף אלי
ווערק האט ער אלץ פון זיין כבוד וועגן בשאפן מרכבה רגול ומועל
קדוש במטה ובמעל ער ווערט דער דובט אונד גהיילגט אוף דעם הימל אונד
אויף דער ערד דורך זייני יודן ראשו עמוד פז כתר מהור צופה כל סתר זיין קאפ
איז גיקריינט מיט איין קרוין וואש פון גין גאלד ער איז ריין אונד
זעמט אלי פאר בארגני זאבין ומאזין לקול עתר נערץ בשפת יתר ער פאר געמט
צום קול פון דיא תפלות ער איז גשטארקט מער אז דיא לעפצן קענען
ריידן עיניו נגדו יישרו חזים יה חכם הרזים חתים ומפניו יראים זיין חיל דיא מלאכים אנקנין אונד
פארקטין זיך פאר אים שוקיו קומת עמודי שש יסוד עולם להתאשש בשביעי
למעלה משש יפה כסאו לישש ער האט אונד גינעבין דיא תורה כדי דיא
וועלט זאל זיין קיום האבן אין זיבטן הימל האט ער בשיינט זיין
שטול זאל זיין אייביג חכו רבי תורות ותקים יחדו בתבל ובשתקים אירי חשמלי
ברקים עוצם קדשתו מפיקס דורך זיין תורה ווערט ער גיאניגניגט אוף דער
וועלט אין דיא הימלן זייני מלאכים אין הימל שטארקן זיין לויב
אנה ברוך שמו דורשים אראלי מרומי וזה לזה קורא נאמו אומר קדוש בשלש
זייני הייליג מלאכים פרעגן איינר צום אנדערן ווי איז זיין גילובטיר נאמן
אונד זאגן דרייא מאל קדוש רודי נותן לעמו עוז מפי יתברך במעוז אני אחזק תהלה
ועוז נועם לשם מגדל עוז אונד ליבר נאט גיט זיין פאלק שטארקייט פון זיין
מול וענן זיין גיבענשט אונד מיט זים לויבניג טאגן וויא אים לובין אונד

יוצר לשבת וחול המועד של פסח

מינוט ע"פ א"ב בראשי החרוזות ובראשי החרוזות שניות חתם שמעון בר יצחק חזק ואמץ אמן

אלה וכלה הראיתיני · שמעה אזני והבנתני · לא ידעתי נפשי שמתני ·
בבואך להדין ראבי · מלך פצת להיטיבי · שובי שובי · גיא חזיון ·
תחומיך · עלותך להגיש שדמיך · מה יפו פעמיך · רגליך יזהירו כזהר ·
ובעצם השמים למוהר · שררך אנן הסהר · הדר כיהון אפוריך · נועם ·
מלכות כבודיך · שני שריך · ונחת שולחן רשן · בנוכח מנורה לרשן ·
צוארך במגדל השן · זבול קודש הלולך · רפר יופי מכדולך · ראשך ·
עליך · חיל למאוד עצמת · ברבי תורות נתחבמת · מה יפית ומה נעמת ·
טכסים נוי תהרתך · יתאו לאמים לראותך · זאת קומתך · ידועיך נטועים ·
במסמר · צנועים בכל משמר · אמרתי אעלה בתמר · בתורה בשכל ·
טוב · תמורה מזהב טוב · ותבך ביין הטוב · לאל אקוה לסעדי · קדושי ·
פודי וכבודי · אני לדודי · מפורת מקצה לקצה · תנון סגוריה היצא · לכה ·
דודי נצא · נהג מעוטי עמים · זרח אורך לעמומים · נשכימה לכרמים ·
שוש מסכה להאריה · קול קורא להצריח · הודוהים נתגוריה · עמך בועד ·
להאריה · ולבא בשמחת גילי · מי יתנך באח די · פנות דרך בבואך ·

אלה נסים על חרשים ובאלה נסים
 יוצר הראיתיני · והבנתני ·
 בחרתך ולא נתיי לב לידע ונתיי
 כפסי לחטוא · להדין פירוש לשמות ·
 ראבי ינוני · יל לתחול טון העגל ·
 מלל פירוש הדור דבריה שבה אלי
 בתשובה ואלו חרשים בל"י · שכל החושים
 נתגלו מלך תנחומין · רגליך שחו ·
 קבועים בהם חכמים טוטה המורידים ·
 ובעצם השמים קן יסוריו הסנהדרין ·
 שושנים סביב כחל גורן ענוה · כיהון ·
 חזקן כנדי סאה זה אחר · נועם ·
 מלכות זכ תס · הם שני שריך ·
 שטוק חרש לשרל כשרים · ונחת ·
 כי זה למס השנים שיה שון ודק ·
 לדשן · שחמור ודקו זה המורה ·
 נטעה הנחת · הלולך שחמור ·
 נטעה ככלי שיר · רפר לשון קישוט ·
 מכדולך לשון חכלל יופי · ראשך ·
 רל על ראש הקבים · טכסים לשון ·
 חקן · ידועיך פירוש ח"ח דבריהם ·
 נטועים כיתד החקן · בשכל פירוש ·
 כל חטא כחורס כתר תורה עני שכל ·
 טוב ששני כליות האמורים מזהב ·
 מפורת ישרא חסודים בקלס עולם ·
 סגוריה הסגורים בגלות הליא אותם ·
 נהל נח · לעמומים לחכמים בגלות ·
 נשכימה לבס"ח · שוש פי להסמיה ·
 נשכימה האדוקים בשון ובשומה ·
 להצריח · לנטוק לבשר האולה ·

אל

מיט שטארקייט וויא איין שטארקיר פיינר טערים :

תורה בישטו גישטארקט אונ וגקרינט מה יפית ומה נעמת וויא שייך
 אונ זיס בישטו טכסים נוי תהרתך יתאו לאמים לראותך ירא שייני מנהנים פון
 רייני גלובטי יורין מואין אלי פעלקר גלושטן צוא זערוך ווא קומתך אז
 דוא בישט הוד אונ אופ גריכט גישטאנין אז מיהאט אריין גווארפן
 אין קאלך אובן חנניה מישאל ועזריה אונ נאט האט זיין מציל גווען
 ידוער נטועים במסמר צנועים בכל משמר רייני חכמים אונ רייני יורן זענין
 גיפלאנצט אין פרומקייט צוא היטון רייני היטונג אמרתי אעלה בחמר ארך
 האב גיואנט ארך וועל ווערן גלובט הודך דיא צדיקים וואש זענן גיגליכן
 צוא איין טייטל בוים כחוריה בשלל שוב חמורה מזהב טוב זיין זענן גיקריינט
 מיט גוטין שכל אונ גלוסטגר פון גין גאלד ותבך כיין הטוב אונ ריין גומן
 פון דיא חלמדי חכמים וואש ריידין אין דער תורה איז וויא גומר וויין
 לאל אקוה לסעדי קדושי פודי וכבודי צוא מיין היילגן נאט מיין אויש לייזער
 טוא ארך האפן צוא אונמור לעהנין מיר אני לדודי אונ ארך בין צוא מיין
 פריינט הקב"ה צוא היטון זיין תורה מפורת מקצה לקצה תנון סגוריה היצא ירא
 ישראל וואש זענן פאר שפרייט פון איין עק וועלט ביי דעם אנדרן
 לייז זיין אויש דער פון לכה דודי נצא גיין מיין פריינט אונ מאך אונן ארוש
 גיין פון צווישן דיא עברים נהל מעוטי עמים זרח אורך לעמומים פיר די ישראל
 וואש זענן ווייניגער פון אלי אומות מאך שיינין ריין פאלק וואש זיין
 זענן היינט מונקול נשכימה לברשים דען וועלן מיר זיך פערדן צוא דיא
 כתי מדרשות שוש מסכה להאריה קול קורא להצריח מיר זאלן הערין ראש
 קול שופר משיח אונ זאלשט אינו מאכין פרייאן מיט איין פרייליכר
 סעודה הודוהים נתגוריה דען וועלן דיא ישראל האבן איין גומן שם עמי
 בועד להאריה ולבא בשמחת גילי ריין פאלק ישראל זאלן אלי בנאנר זיין אונ
 דוא זאלשט זיין מיט אונן בייא אונר פרייר מי יתנך באח לי דען וועלן מיר
 זאנין ווער האט דך גיבן צוא מיר וויא איין ברודר פנות דרך בבואך אל

אלה ובאלה הראיתיני שמעה אזני והבנתני דיא נסים פון מצרים אונ נאך מער
 נסים וואש מען קאן וויא ניש אויש דער ציילין ראשטו מיר גוויזון
 לא ידעתי נפשי שמתני פון דעשט ווענין האב איך גיטאן מיין לייב גלייך וויא
 ארך ווייש דער פון ניש אונ האב גיוונרנט בבואך להדין ראבי מלל פצת
 להיטיבי אז דוא בישט גיקומין צוא פרייליך מאכין מיני ווייטאנא האשטו
 מיר צוא גיואנט גוטין צוא טאן אונ האשט גיואנט שובי שובי קער
 זיך אום מיט תשובה גיא חזון החמיר עלותך להגיש שלמך ראש שיינינגרני אורט
 ידושלים וועשטו וזכה זיין רדיגין מקריב צוא זיין קרבנות אונ שלמים
 מה יפו פעמך וויא שייין זאנין רייני טריט אז דוא בישט עולה רגל
 רגליך יזהירו בואר ובעצם השמים למוהר רייני גללים וועלן לייכטין וויא
 ראש קלארקייט פון דיא הימלן שרד אונ הסדר רייני סנהדרין וואש זענן
 אין מיטן דער וועלט וויא איין נאפיל אין מיטן מענטשן האבן גלערנט
 אף איין טיש וואש ער איז גיווען קאליכריג וויא איין האלבי לבנה
 הדר כיהון אפוריך נועם מלכות כבודיך ארך וועל דיר גיבן ראש שיינקייט פון
 אורן רברן וואש ער איז גיווען אן גיגורט מיט דעם אפור אונ ראש
 זסקייט פון דער מלוכה פון משה וואש זענן גיווען שני שריך רייני צווייא
 בריסט ראש זיין האבין דך אן גיוונן מיט תורה ונחת שולחן רשן
 בעבת מנורה לרשן אונ דעם שולחן וואש אקונין דער הייליג גילרני
 סגורה וואש אין בית המקדש ראש איז ראש שוניהייט פון
 ישראל גלייך וויא צוארך כמגדל השן איין גלייכר אונ איין
 גלאמיר האלו וואש איז וויא איין טורם פון העלפאנר ביין זבול קודש הלולך
 רפר יופי מכדולך ריין היילג הארברג ראש בית המקדש איז ריין לויב
 ראש איז ריין צירונג אונ רייני שייני קרן ראשך עלי וואש דו טראגשט
 אונ ריין קאפ חיל למאוד עצמת ברבי תורות נתחבמת מיט פיל קראפט אונ

מבונך

אל מבונך ומקראך • אנהגך אביאך : צאת ממסגר נפשי • מבין מעבדי
בקושי : שמאלו תחת ראשי : קוות מועד עתכם • ציון עלות קריתכם •
השבעתי אתכם : רואי מופתי הנאלה • אומר יעני במלה • מי זאת עולה :
שוכני בגיא גדותם • מהר מאתך תהלחם • שימני כחותם : תוקף עוז
אהבים נגן • שירים ערבים • בעל מים רבים :

התום שם המחבר שמעון בר יצחק

מים רבים שמת נתיבה • אחות משבת קך באהבה • אם עניתי ונפשי
תאבה • אני חומה ושרי לאין קצבה • ברם געים ונחלה חשוכה • פרמי
בזוז ושמוני חרבה • היושבת רבוצה וישע מקוה • ברח ישע הפלא דגול
מרבבה • דודי צור גערין באלפי רבבה • ודמה לך חי בעל מי תהום
רבה • קדושים שבחוד שירה ערבה • בגילה ברנה בשמחה רבה :

עזרת עד שמו קדוש ישראל

חזן שם המחבר שמעון

ברח דודי אל שאנן נזה • ואם הלאינו דרך העוה • הנה לקינו בכל מדוה •
ואתה יי מעוז ומקוה • עליך כל היום נקוה לגאלנו ורשיתנו כגן רוה :
ברח דודי אל מקום מקדשנו • ואם עונות עברו ראשנו • הנה באה
בברזל נפשנו • ואתה יי גאלנו קדושנו • עליך נשפוך שיח רחשנו
לגאלנו • ממעון קדשך לרחפישנו :

ברח

בארובט און וויסט היושבת רבוצה ישע מקוה מיר לעגן אין גלוח און האפן
אוף דיין הילף ישע הפלא דגול מרבבה דודי צור גערין באלפי רבבה ואלשט איילן
מיט דיין ווינדרליכי הילף גאט וואש איז שטארק גילויבט צווישן
מלאכין פון זיינע מלאכים אין הימל ודמה לך חי בעל מי תהום רבה קדוש שבחך
שירה ערבה לעבדך גאט ואלשט דך גלייכין וויא און דעם ים דאש דיין
היידן פאלק האפן דך גילובט מיט איין זיס גאנג בגילה ברנה בשמחה רבה
מיט גרוש פריילך הארץ :

ברח דודי אל שאנן נזה ליבר גאט ואלשט איילן צוא אונזר שטיל וואנג
דאש בית המקדש ואם הלאינו דרך העוה רנה לקינו בכל מדוה ואתה יי מעוז
ומקוה און ווען מיר האבין פאר קרימט אונזר וועג נון וענין מיר דאך שון
גישלאגן גיווארין מיט פיל וויימאג און דא גאט בישט אונזר שטארק
האפונג עליך כל היום נקוה לגאלנו ולשוהנו כגן רוה און דיר האפין מיר אל
טאג ואלשט אונז אויף ליידן און אונז מאכין וויא איין ואמין און
אפיינים גארטין :

ברח דודי אל מקום מקדשנו איל מיין פריינט גאט צוא באוויין דעם בית
המקדש ואם עונות עסרו ראשנו הנה באה בברזל נפשנו און אונזר
עבירות וענין העבר פון אונזר קאפ זאל כפפר זיין דער גלות וואש איז
גלייך וויא מבונט מיט אייזרני קייטן ואתה יי גאלנו נקדושנו עליך נשפוך שיח
רחשנו צוא דיר הייליגר גאט אונזר דער ליידר טאגן מיר פאר גיסן דא
רייד פון דך תפלה לגאלנו ממעון קדשך לרחפישנו צוא אויף ליידן אונז פון דעם
הייליגן וואנג פון הימל צוא מאכין אונז פרייא :

ברח

סבוכ ומקראך רום אויף דעם וועג אין ריין טון קומין צום בית המקדש
אנהג אביאך וועל איך ריך פירין און בריינגן ארון צאה ממסגר נפשי מבין
מעבדי בקושי מיה אויף צו צירין פון דעם פאר שלאסנים גלות פון מיין
שווער ארביט שמאלו תחת ראשי זיין לינקי האנט זאל זיין אונזר מיין קאפ
צו העלפין מיר קוות מועד עתכם ציון עלות קריתכם טאג האפן און דער צייט
פון דער גאולה דאש איר וועט און גיין קיין ציון אייער שמואל און
איר ואלט נישט ארויף גיין פאר דער צייט השבעתי אהם דרוף האב איך
איך בשווארין רואי מופתי הנאלה אומר יעני במלה דיא עכס וואש וועלן
זעהן דיא ווינדר פון דער גאולה וועלן זאגן מי ואה עולה ווער איז דאש
פאלק וואש גייט אזו און פון דעם גלות שוכני בגיא גלותם מהר מאתך תהלחם
אייל די גאולה צו דיא ישראל ווש אין גלות זענן דען פון דיר איז זייער
לויב שימני כחותם און טוא מיה בהעפטן צוא דיר וויא איין תחתם וואש מען
טראגט תמיד ביא זיך חוקף עוז אהבים נגן שירים ערבים וועלן מיר דיר זינגן
זיסי גאנג מיט שטארק ליב שאפט בעל מים רבים אזו וויא און דעם ים :
מים רבים שמת נתיבה אחות משבת קך באהבה אין שטארקין וואשר פון ים סוף
האשטו גימאכט אונז איין וועג דא האשט אונז צוא דיר גיצונין
מיט פריינט שאפט אם עניתי ונפשי תאבה אני חומה ושרי לאין קצבה האמשי איך
בין גיפיינט אין גלות פון דעשט ווענין טוט מיין נפש גלושטן צו גאט
איך בין שטארק וויא איין מאוויר און זיין גלובין און מייני תלמיד
תכמים האט קיין קצבה נישט צוא וייער בהעפטונג צוא גאט ברם געים ונחלה
חשוכה כרמי בזוז ושמוני חרבה מיר זענין דיין ויסר וויין גארטן און מיר זענין
יש ב

יוצר לשבת וחול המועד של פסח

ברח דודי אל עיר צדקנו • ואם לא שמענו לקול מצדיקנו • הנה אכדנו
בכל פה מדיקנו • ואתה יי שופטנו מחוקקנו • עליך נשליך • יהב
חלקנו • לגאלנו בהשקט ובבטחה להחזיקנו :

ברח דודי אל ועד הזבול • ואם עליך שברנו כלי סבול • הנה לקינו בכל
מיני חבול • ואתה יי משמח אכול • עליך נסביר להחזיר כבול • לגאלנו
להתגדל מעל לגבור :

ברח דודי אל נשא מגבעות • ואם זרנו בפרוע פרעות • הנה השיגנו צרות רבות ורעות •
ואתה יי אל למושעות • עליך נשפוך שיח שועות • לגאלנו וקעמרנו כובע ישועות :

בגלל אבות תושע בנים • ותביא גאולה לבני בניהם : ברוך אתה יי גאל ישראל :

ומתפללן ש"ע ואומרים ישת חסד ובכרתם רחם ואומרים יעלה ויגאל ואומרים יגאל בדילוג וק"ס פיר של זוס ואומרים פיר הסירים :

שיר השירים א ב

בתינו ארזים רחישנו היטנו קרי ברותים : ב אני תבצלת
השרון שושנת העמקים : כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין
הבנות : בתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בצל חמדתי
וישבתי ופריו מתוק לחבי : הביאני אל בית דעין ודגלו עלי
אהבה : סמכוני באשישות רפרוני בתפוחים כי חולת אהבה
אני • שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני : השבעתי אתכם
בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם העירו ואם
תעוררו את האהבה עד שתחפץ : קול דודי הנה זה בא
מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות : דומה דודי לצבי או
לעופר האילים הנה זה עומד אחר כחלנו משנית מן החלונות
מציץ מן התרכים : ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי
ולכי לך : כי הנה הסתו הסתו קרי עבר הגשם חלף חלף לו :
הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע
בארצנו : התאנה חנטה פניה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי
לכי יי קרי רעיתי יפתי ולכי לך : יונתי בחגוי הסלע בסתר
המדרגה הראיתי את מראיך השמיעני את קולך כי קולך
ערב

א שיר השירים אשר לשלמה : ישקני מנשיקות פיהו כי
טובים דדיך מיני : לרית שמניף טובים שמן תורב
שמך על פועלמות אהבך : משכני אחרך נרוצה הביאני
המלך חדריו בגילה ונשמחה בך נזכרה דדיך מיין מישרים
אהבך : שתורה אני ונאווה בנות ירושלם כאדלי קדר כיריעות
שלמה : אל הראוני שאני שתחרת ששופתני השמש בני
אמי נחרו בי שמני נטרה את הכרמים פרמי שלי לא נטרתני :
הגירה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצחרים
שלמה אחיה בעמיה על ערבי חבריך : אם לא תרעי לך
היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך על
משכנות הרעים : לסכתי ברבבי פרעה דמיתך רעיתי :
נאו לחיך בתורים צוארך בחרוזים : תורי זהב געשה לך
עם נקדות הכסף : עד שהמלך במקבו נרדי נתן ריחו : צרור
חמר דודי לי בין שדי ילין : אשכל הכפר דודי לי בכרמי
עין גדי : הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יוניס :
הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו רעננה : קרות

הבאים שמינו אותנו : מדיקנו •
וז מלכות יון שגמור חלטה ומדק
ושלמה בתגלים רסס : ועד זה בזה"ק
ט"ס וועדתי שום : עליך של תורה :
הכול לשון השחת : אכול לשון
לשונות : נסביר חגוס של חקיה :
להחזיר חסל : נשא מגבעות זוס
בית המדק שגמור נמן יסיה הר בית
הי בראש הסרים ונשא מגבעות :
בפרוע ל צעול ושכחת האלות כמו
למה תפרישו : ולעמרנו בטוב
יטעונו :

עליך נסביר להחזיר כבול לגאלנו להתגדל מעל לגבור •
דעם טראויריגן און צוא דיר טואן מיר האפין זאלשט אונז אויף
בונדן פון דעם גלות און צוא דער גרייזשן אונז נאט העכר • ין אנבול :
ברח דודי אל נשא מגבעות אייל מיין פריינט צום בית המקדש וואש עד
ער איז העכר פון אלי רוק • ואם זרנו בפרוע פרעות הנה השיגנו צרות רבות
ורעות און ווען מיר האבין פאר שטערט דייני מצות זאל מכפר זיין דיא
גרושי און בייני צרות וואש און און איז ניקמין ואתה יי אל למושעות עליך
נשפוך שיח שועות לגאלנו ולעמרנו כובע ישועות • צוא דיר גאט מוט מען האפן
און מיר טואן פאר דיר פאר גיסן תפלה זאלשט און און און איז לייון און
קרוגן מיט אקרון פון היקף בגלל אבות תושע בנים ותביא גאולה לבני בניהם
פון וועגן דעם זכות אבות זאלשטו העלפין זייערי קינדר און זאלשט
בריינגן איין גאולה צו זייערי קינדר קינדר :

ברח דודי אל עיר צדקנו אייל מיין פריינט צוא דער גרעכטיג שטאט
ירושלים ואם לא שמענו לקול מצדיקנו הנה אכדנו בכלי פה מדיקנו און אוב
מיר האבן נישט צוא גיהרט צוא דער שטראף פון אונזרי נביאים זאל
מכפר זיין ראש וואש דיא שונאים עשין אינזאוף און ליירקן אונז
איש פון אונז נטוש ואתה יי שופטנו מחוקקנו עליך נשליך • יהב חלקנו און דוא גאט
בישט אונז שופט און האשט אונז גיגיבין גוטי גועץ אוף דיר טואן מיר
ווארפן אונז בטרון לגאלנו בהשקט ובבטחה להחזיקנו צוא איש לייון און
שמארקן אונז מיט שטילקייט און זיכרהייט :

ברח דודי אל ועד הזבול אייל מיין פריינט צוא איין זאמלין אונז אין בית
המקדש ואם עליך שברנו כלי סבול • הנה לקינו בכל מיני חבול און אוב מיר
האבין צוא בראכין דייין יאף פון מצות ראש מיר האבין נישט גואלט זיי
ליידן זאל מכפר זיין ראש וואש מיר וועגן פאר דארבין גוארן
מיט אלי פאר דארבניש וואש אין דער תורה שטייט ואתה יי משמח אכול

קמתי אני לפתוח לדודי ידיו נטפו מור ואצבעותי מור עובר
 על כפות המנעול : פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי
 יצאה בדברו בקשתיו ולא מצאתיו קראתי ולא ענני :
 מצאתי השמרים הסבבים בעיר הבוני פצעוני נשאו את רדודי
 מעלי שמרי החמות : השבעתי אתכם בנות ירושלם אם
 תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני : מה דורך
 מדור היפה בנשים מה דורך מדור שבעה השבעתני : דודי
 צח ואדום דגול מרבבה : ראשו כתר פז קוצותיו תלתלים
 שחרות בעורב : עיניו כיונים על אפיקי מים רחצות בתלב
 ישכות על מלאת : לחיו כערוגת הבשם מגדלות מרקחים
 שפתותיו שושנים נטפות מור עבר : ידיו גלילי זהב ממולאים
 בתרשים מעיי עשת שן מעלפת ספרים : שוקיו עמודי שש
 מסרים על אדני פז מראשו כלבנון כחור כארזים : חכו
 מתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם : ו אנה
 הלך דורך היפה בנשים אנה פנה דורך וגבקשני עמך : דודי
 ירד לגנו לערוגות הבשם לרעות בגנים וללקוט שושנים :
 אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים : יפה את רעיתי בתרצה
 נאווה בירושלם אימה בנרגלות : הסבי עיניך מנגדי שדם
 הדחיבני שערך בעדר העזים שגלשו מן הגלעד : שניך בעדר
 הרחלים שיעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין ברם :
 כפלה הרמון רקתך מבעד לצמתך : ששים המה מלכות
 ושמזנים פילגשים ועלמות אין מספר : אחת היא יונתי חמתי
 אחת היא לאמה ברה היא לילדתה ראוה בעת ויאשרוה
 מלכות ופילגשים ויהללוה : מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה
 כלבנה ברה בחמה אימה בנרגלות : אל גת אנה
 ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרדה הנפן הנצו
 הרמונים : לא ידעתי נפשי שמתני מרפכות עמי נדיב : ו שובי
 שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך מה תחזי בשולמית
 כמחולת המחנים : מה יפו פעמך בנעלים בת נדיב חמוקי
 ירכיך כמו חללים מעשה ידי אמן : שורך אגן הסדר אל יחסר
 המזג כמנוף ערמת חטים מטה בשושנים : שני שריך כשני
 עפרים תאמי צביה : צוארך כמגדל השן עיניך ברכות
 בחשבון על שער בת רבים אפך כמגדל הלבנון צופה פני
 דמשק : ראשך עליך כפרמל ודלת ראשך בארגמן מקד
 אסור ברהמים : מה יפית ומה נעמית אהבה בתענוגים : זאת
 קומתך דמתה לחמר ושריך לאשכחות : אמרתי אעלה
 בתמר אחזה בסנכניו ויהיו נא שריך כאשכחות הנפן וריח
 אפך כתפוחים : וחכך ביין המזב הולך לדודי למישרים
 דוכב שפתי ישנים : אני לדודי ועלי תשוקתו : לכה דודי
 נצא השרה גלינה כפפרים : נשכימה לכרמים נראה אם
 פרחה הנפן פתח הסמדר הנצו דרמונים שם אמן את דודי
 לך : הדודאים נתנו ריח ועל פתחתנו כל מגדים תרשים גם
 ישנים דודי צפנתי לך : ח מי יתגה כאח לי יונק שרי אמי

אמצאך

ערב ומראיך יידי נאווה : אחזו לנו שועלים שועלים קמנים
 מחבלים כרמים וכרמינו סמדר : דודי לי ואני לו הרועה
 בשושנים : עוד שיפוח היום ונסו הצללים סב רמה לך דודי
 לצבי או לעפר האילים על תרי כתר : ג עוד משכבי בלילות
 בקשתו את שאהבה נפשי בקשתו ולא מצאתו : אקומה
 נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחובות אבקשה את שאהבה
 נפשי בקשתו ולא מצאתו : מצאתי השמרים הסבבים בעיר
 את שאהבה נפשי ראיתם : כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי
 את שאהבה נפשי אחותו ולא ארפנו עד שהביאתו אל בית
 אמי ואל חדר הורתי : השבעתי אתכם בנות ירושלם
 בצבאות או באילות השרה אם תעירו ואם תעוררו את
 האהבה עד שתחפץ : מי זאת עדה מן המדבר בתימרות עשן
 מקטרת מר ולבנה מבל אבקת רובד : הנה מטתו שלשלמה
 ששים גברים סביב לה מגברי ישראל : כלם אחזי הרב
 מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפתח בלילות : אפריון
 עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון : עמידיו עשה כסף
 רפידתו זהב מרבבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם :
 צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו
 אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו : ד הנך יפה רעיתי הנך
 יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שערך בעדר העזים שגלשו
 מדר גלעד : שניך בעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם
 מתאימות ושכלה אין ברם : בחוט השני שפתותיך ומדברך
 נאווה כפלה הרמון רקתך מבעד לצמתך : כמגדל דוד
 צוארך בנני לתלפיות אלף המנן הלוי עליו כל שלמי הגבורים :
 שני שריך כשני עפרים תאמי צביה הרעים בשושנים :
 עוד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל הר המור ואל גבעת
 הלבונה : כרך יפה רעיתי ומום אין בך : אחי מלבנון בלה
 אחי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר וחרמון
 ממעונות אריות מדררי נמרים : לבבתני אחותי בלה לבבתני
 באחד יי מעיניך באחד ענק מצורניך : מה יפו דודיך
 אחתי בלה מה טובו דודיך מיין וריח שומניך מכל בשמים :
 נופת המזפנה שפתותיך בלה רבש וחלב תחת לשונך וריח
 שלומיתך בריח לבנון : גן נעול אחתי בלה גן נעול מעין
 תתום : שלחך פרדם רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נדרים :
 נרד וכרפום קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מור ואהלות עם
 כל ראשי בשמים : מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון :
 עוזי צפון ובואי תימן דפיחי גני יקרי בשמי יבא דודי לגנו
 ויאכל פרי מגדיו : ה באתי לגני אחותי בלה אריתי מזרי עם
 בשמי אכלתי יערי עם רבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו
 רעים שתו ושכרו דודים : אני ישנה ודבי עד קול דודי דופק
 פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל קוצותי
 רסיסי לילה : פשטתי את כתנתי איכבה אלבשנה רחצתי את
 רגלי איכבה אטנפם : דודי שנת ידו מן התור ומעי המן עליו :

שִׁיר הַשִּׁירִים ח

הוּן פִּיתוּ בְּאַהֲבָה בּוֹן יְבוּיוֹ לֹא: אֲחוֹת קִנּוּ קִטְנָה וְשָׁדִים אֵין לָהּ
מִה נַעֲשֶׂה לְאַחֹתֵנוּ בְּיוֹם שְׂדִיבֶר בַּהּ : אִם חוּמָה הִיא נִכְנָה
עָלֶיהָ מִיֶּרֶת בֶּסֶף וְאֵם דָּלֶת הִיא נִצּוֹר עָלֶיהָ לֹחַ אֶרֶץ : אֲנִי
חוּמָה וְשָׂדֵי בְּמַגְדְּלוֹת אֲזִי הֵייתִי בְּעֵינָיו בְּמוֹצֵאת שְׁלוֹם : בָּרֶם
הָיָה לְשִׁלְמָה בְּכַעַל הַמֶּזֶן נָתַן אֶת הַבָּרֶם לְנוֹטְרִים אִישׁ יָבֵא
בְּפָרָיו אֶלֶף בֶּסֶף : בְּרַמִּי שָׁלִי לִפְנֵי הָאֶלֶף לֵךְ שְׁלֹמָה וּמֵאֲחִים
לְנוֹטְרִים אֶת פָּרָיו : הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגָנִים חֲבֵרִים מְקַשִּׁיבִים לְקוֹלֶךְ
הַשְּׂמִיעָנִי : בְּרַח דּוּדִי וְרַמָּה לֵךְ לְצִבִּי אוֹ לְעוֹפֵר הָאִידִים עַל
דְּרֵי בְשָׂמִים : חֹק

ק"י אחה הראת ומולאין ב' ס"ת בל' קורין ו' גברי בפ' כי תשא ראה אחה אחור אלי תמלא בשבח חול האוועד של כנסת ולמפעיר קורין בשנים ובקרבנות תמלא ביום שבעי של פסח :

הפמרה לשבת וחורמ' של פסח ביחזקאל סימן לו

אֶל־דְּרוֹת כְּהֹאֲמַר : אֲדֹנִי יְהוָה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאִי רוּחַ וּפְחִי
בְּדִרוֹגִים הָאֵלֶּה וַיְחִי : וְהִנֵּבֹאִי כְּאַשְׁךְ צוּנִי וְתִבְּוֹא בְּהֵם דְּרוֹת
וַיְחִי וַיַּעֲמֵדִי עַל־גְּלִילָהֶם חֵיל גִּדּוֹל מְאֹד מְאֹד : וַיֹּאמֶר אֵלֵי בֶן־
אָדָם הַעֲצֻמוֹת הָאֵלֶּה בְּלִי־בֵית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה תֵּנָה אֲמָרִים יָבֹשׁוּ
עֲצֻמוֹתֵינוּ וְאִבְרָהָתְקוּתֵנוּ נִגְזַרְנוּ לָנוּ : לָכֵן הִנֵּבֹא וְאִמְרַת אֱלֹהִים
כְּהֹאֲמַר אֲדֹנִי יְהוָה תֵּנָה אֲנִי פֶתַח אֶת־קְבְּרוֹתֵיכֶם וְהַעֲלִיתִי
אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עִמָּי וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל־אֶדְנֵת יִשְׂרָאֵל :
וַיִּדְעֵתֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה בִּפְתָתִי אֶת־קְבְּרוֹתֵיכֶם וּבִהְעִלּוֹתִי אֶתְכֶם
מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עִמָּי : וְנָתַתִּי רוּחִי בְכֶם וַחַיִּיתֶם וְהִנֵּתִי אֶתְכֶם
עַל־אֲדָמְתְּכֶם וַיִּדְעֵתֶם כִּן אֲנִי יְהוָה דִּבְרַתִּי וַעֲשִׂיתִי נֹאם־יְהוָה :
וְאֹמַר הַמַּפְטִיר הַכְּרוֹת וְאִין חוֹתְמִין מִקְדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהוֹמָעִים כְּמוֹף
כְּרוֹת הַמַּפְטֵרָה וְאֹמְרִים יָקוּם פּוֹרְקָן מִי שֶׁכֹּךְ אֲשֵׁרִי יִהְיֶה הַצִּי קְרִישׁ
וּמִתְפַּלְלִין תַּחֲלַת מוֹסָף :

אֲמִיאָד בְּחַיִּי אֲשַׁקֶּה נָם לֹא יָבוֹז לִי : אֲנִיגְדָּה אֲבִיאָד אֶל
בֵּית אֲמִי תִלְמַדְנִי אֲשַׁקֶּה מִיַּיִן הַרְבֵּה מַעֲסִים רַמּוֹנִי : שְׂמֹאלוֹ
תַּחַת רֹאשִׁי יִימִינוֹ תַּחֲבֻקֵּנִי : הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם
מִה תַּעֲרִיר וּמִה תַּעֲזֹרְרוּ אֶת הָאֹרֶכָה עַד שְׁתַּחֲפִין : מִי זֹאת
עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל דּוֹרָה תַּחַת הַחֲפּוֹת עוֹזְרֹתֶיהָ
שֹׁמֵה חֲבֻלָתָךְ אִמָּךְ שֹׁמֵה חֲבֻלָּה יְלִדְתָּךְ : שִׁימְנִי כְתוּתָם עַל
לֶבָיךְ כְּחוֹתֶם עַל זִרְעֶךָ כִּי עֲזָה כְמוֹת אֹהֲבָה קָשָׁה כְּשֹׂאוֹל
קִנְיָה רְשָׁפִיה רְשָׁפִי אֵשׁ שִׁלְחֵת יָהּ : מִיָּם רַבִּים לֹא יִכְּלוּ
לְכַבּוֹת אֶת הָאֹרֶכָה וְנִגְרָוֹת לֹא יִשְׁטָפוּהָ אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל

הִיטָה עַל יְדִידוֹה וּיְצִיאֵי בְרוּחַ יְהוָה וַיִּנְחֵנִי בְּתוֹךְ הַבִּקְעָה
וְהִיא מְלֵאָה עֲצָמוֹת : וְהָעִבְרִי עֲלִידָם סָבִיב : סָבִיב
וְהָנָה רַבּוֹת מֵאֵד עֲדֵפְנִי הַבִּקְעָה וְהָנָה יִבְשׁוֹת מֵאֵד : וַיֹּאמֶר
אֵלֵי בֶן־אָדָם הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֲתָה
יָדַעְתָּ : וַיֹּאמֶר אֵלֵי הַנְּבִא עֲלֵה עֲצָמוֹת הָאֵלֶּה (אֲמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
הָעֲצָמוֹת הַיְּבֵשׁוֹת שִׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה : כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
לְעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא בְכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם : וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם
גִּידִים וְהָעֲלִיתִי עֲלֵיכֶם בָּשָׂר וְקִרְמָתִי עֲלֵיכֶם עוֹר וְנָתַתִּי בְכֶם
רוּחַ וְחַיִּיתֶם וַיִּדְעֻם כִּי־אֲנִי יְהוָה : וְנִבְּאֵתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי וַיְהִי
כֹּל כַּדְּבָרֵי וְהַנְּבִיא עָלָה וְהִקְרִיב עֲצָמוֹת עֵצִים אֶל־עַצְמוֹ : וְרָאִיתִי
וְהָנָה עֲלֵיהֶם גִּידִים וּבָשָׂר עֲלֵהּ וְקִרְמָת עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְּמַעְלָה
וְרוּחַ אִין בָּרָם : וַיֹּאמֶר אֵלֵי הַנְּבִא אֲדֹרֵית הַנְּבִא בֶן־אָדָם וְאֲמַרְתָּ

מעריב ליל שביעי של פסח

בשעה שהחזן אומר ברכו אומרים הקהל יחד

קהל יתברך וישמחת ויתפאר ויתגשש שמו של מלך מלבי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון (הוא אחרון) ומבלעדיו אין אלהים סולו לרוב בערבות ביה שמו ועליו למנוי ושמו כרום על כל ברכה ותהלה: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם:

בְּחִיקָהּ : וְנִשְׁמַת הַלְמוֹד הַזֶּה
 רֵם חֵינוּ וְאֵדָה יְמֵינוּ וְכֵן נִתְּנָה יוֹמָם וְלַיְלָה : וְאַחֲרָהּ אֵל הַסִּיד
 מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים :

יִי הַכִּין בְּלִי מִלְחָמָה • מִרְכָּבוֹת פָּרְעָה וְשִׁלְשׁוֹ
נִהַג בְּמַהוּמָה • תְּהוֹמוֹת זִמְנָם בְּאָף וּבְחֵמָה •
יִמְיֶנְךָ חָבֵל נִחְלַתְךָ רַחֲמֶיךָ • בְּרוּךְ אַתָּה יִי אוֹתָהּ
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל • שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וּבִי

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא יהיה אלהינו ואין זולתו
ואנחנו ישראל עמו : הפורנו מיד מלכים מלכנו הנאלנו מבפ כל
העריצים : האל הנפרע לנו מצרינו והמשולם גמול לכל איבי נפשנו :
העושה גדולות עד אין חקר : נסים ונפלאות עד אין מספר : השם
נפשונו בחיים ולא נתן למט רגלינו : המדריכנו על במות איבינו :
יורם קרנו על כל שונאיו : העושה לנו נסים ונקמה בפרעה אוחות
ומפיתים

ברכו את "המבורך" :
ברוך "המבורך" לעולם ועד

ברוך אתה יהוה אלֵהינו מלך העולם אשר בִּדְרָבוֹ מַעֲרִיב עֶרְבִים :
בְּחֶכְמָה פָּתַח שַׁעֲרִים וּבְתִכּוּנָה מִשְׁנֶה עֵתִים : וּמַחֲלִיף אֶת הַיּוֹמִים
וּמַסְדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמֹרֶתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ בְּרָצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וּלֵילָה :
גּוֹלֵל אֹזֶר מִפְּנֵי הַזֶּשֶׁף וְרוֹשֵׁף מִפְּנֵי אוֹר וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לֵילָה :
וּמַבְרִיל בֵּין יוֹם וּבֵין לֵילָה יְהוֵה צְבָאוֹת שְׁמוֹ : אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלֹךְ
עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד :

וַיֹּשַׁע יי אִם לְמוֹשְׁעוֹת • וַיֵּדָא יִשְׂרָאֵל בְּפָרוּעַ
פָּרְעוֹת • אִזּוּ יִשִּׁיר גִּלְהָ חוֹסֵן יִשׁוּעוֹת •
עֲזִי דַגּוּל גִּיבָה וְאַיִשׁוֹן דְּהַשְׁעוֹת : בְּרוּךְ אַתָּה
יי הַמַּעֲרִיב עַרְבִים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת: תורה ומצוות תעקים ומשפטים
אותנו למדת: על בן ידות אלהינו בשבחנו ובקרבנו נשית

היה אור • פסח מצרים : פסח רצוי במאמר
צורך • קומי אורי כי בא אורך • פסח לעתיד :
פסח שבתוהו בעוז תעצומו • כי גאל יי את
עמו פסח מצרים : פסח תוקף תהלות רשומי •

גאלנו יי צבאות שמו • פסח לעתיד :
פסח יוסף על ישועות ישועה • בריתו זכור
להושעה • עם קרובו באהב להושעה •
באשר שמע למצרים לצור גשמעה • בגידה
ברנה בשמחה רבה ואמרו כלם :

מי כמזכה באלים יהוה מי כמזכה נאדר בקודש נורא תהלות עושה
פלא : מלכותו ראו בניך בנקע ים לפני משה :

וברוב גאונך נחית ידידים • וברוח ים עברו
גדודים • אמר כושל להציל גדודים •
נשפת להיות בסאסאה נמרדים • זה צור
ישענו פצו פה ואמרו :

יי ימלוך לעולם ועד : ונאמר כי פרה יי את יעקב וגאלו מיד חוק מכנו :

מי כמזכה משגב לעתות בצרה • נמית
נואציק בזעם ועברה • נחית סגולתך
בזרוע גבורה שמעו עמים גבורתך להגבירה :
ברוך אתה יי מלך צור ישראל וגואלו : (גא) גאל

ישראל :

השכיבנו יהוה אלהינו לשלום והעמידנו מלפניו לחיים טובים ולשלום
ופרום עלינו סוכת שלומך ותקננו בעצה טובה מלפניך
והושענו סדרה למען שמך • והנן בעדנו והסר מעלינו איוב דבר
והרב ורעב ויגון והסר שזן מלפנינו ומאחרינו • ובצל כנפיק
תסתירנו • כי אר שומרנו ומצילנו אתה כי אל מלך חנון ורחם אתה
ושמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם • ופרס עלינו
סוכת רחמים ושלום :

אז נבחרו פוחזי דינים • תפול עליהם צנחות
ומדרנים תביאמו קדושך ברגש מעונים • יי
ימלוך שומר השועת אמונים :

ברוך אתה יהוה הפורס סוכת שלום עלינו ועד כל עמי ישראל
ועד ירושלים :

ויברך משה את מועדי יי אר בני ישראל :

ח"ק שמיני חמלא כלל אי על סוכת • ק"ש טליט ק"י ארון עולם :

ומופתים באדמת בני חם • המכה בעברתו כל בכורי מצרים • ויוצא
את עמו ישראל מתוכם לתרות עולם • המעביר בניו בין גזרי ים
סוף • את הרפיהם ואת שונאיהם בתרוצות טבע • וראו בניו גבורתו
טבתו וחזרו לשמו : ומלכותו ברצון קבלו עליהם משה ובני ישראל
לך ענו שירה :

פסח אמונים שיר שוררוהו • וישע יי ביום
ההוא • פסח מצרים : פסח בת קול
ישמע ממרומים • ישראל נושע ביי תשועת
עולמים • פסח לעתיד : פסח גאולים עברו
במשאת יד • וראו ישראל את היר • פסח
מצרים : פסח דגול בעוז כבודו • יוסף ארני
שנית ידו • פסח לעתיד : פסח המון חילוי בטוב
רים • הלכו ביבשה בתוך הים • פסח מצרים •
פסח והניף ידו ברוח בעים • והחרים יי את
לשון ים • פסח לעתיד : פסח זלעף במכתב
שנן • מתנה מצרים בעמוד אש וענן • פסח
מצרים : פסח חרוש מופת עלי ישן • דם ואש
ותמרות עשן • פסח לעתיד : פסח טבס בצריו
לחרימה • ובני ישראל יוצאים ביד רמה פסח
מצרים : פסח ישועות כוס שלום • בשמחה
תצאו ובשלום • פסח לעתיד : פסח כלל ענמים
להצמת • כי אין בית אשר אין שם מת • פסח
מצרים : פסח לאמים והגוריק לנגפה וזאת תהיה
המגפה • פסח לעתיד : פסח מלוי שערים פתח
ופסח יי על הפתח • פסח מצרים : פסח נתן
לאות רב ושלטי גנון והציל פסח והמליט פסח
לעתיד : פסח סגולים למטע שירים • כי יי נלחם
להם במצרים • פסח מצרים : פסח עתיד לפדיון
שבויים • ויצא יי ונלחם בגוים • פסח לעתיד :
פסח פתחת קול ענתה נביאה • שירו ליי כי
גאה גאה • פסח מצרים : פסח צבור באות
אשר עשה זמרו יי כי גאות עשה פסח לעתיד :
פסח קדר לצריו מאורי אור • ולכל בני ישראל

האל

בתעצומות עזך הגדול בכבוד שמך • הגבור לגצח והעורא בנוֹראותיך • המלך
היושב על כסא רם וגשא :

שוכן עד מרום וקדוש שמו וכתוב רננו צדיקים ביי • לישרים נאֹה תהלה :
בפי ישרים תתרוֹמם :
ובלשון ח סידים תתקדש :
ובשפתי צדיקים תתברך :
ובקרוב קדושים תתהלל :

ובמקדוֹת רבבות עמך בית ישראל ברנָה יתפאר שמך מלפניו בכל דור ודור שכן חובת כל הוציאים לפניו יי אֱלֹהֵינו ואֱלֹהֵי אבותינו
להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר ולנצח לברך לעלה ולקלם על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיח :
ובכן ישתבח שמך לעד מלפני האל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ : כי לך נאֹה יהוה אֱלֹהֵינו ואֱלֹהֵי אבותינו שיר ושבחה
הלל וזמרה עוז וממשלה נצח גדולה וגבורה תהלה ותפארת קדושה ומלכות : ברכות ודודאות לשמך הגדול והקדוש ומעולם
תעד עולם אֱתָהּ אֱלֹהֵינוּ ברוך אֱתָהּ יהוה אל מלך גדול ומרלל בתשבחות אל ההודאות אֲדוֹן הנפלאות בורא כל הנשמות רבון כל
המעשים הבוחר בשירי זמרה מלך יחיד אל חי העולמים :

יתגדל ויתקדש שמו רבא בעלמא די ברא כרעותיה ומליך מלכותיה בחייו וביומיו ובחיי רכל בית ישראל בענלא ובזמן קריב ואמרו
אמן : יהא שמוה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדד ויתעלה ויתהלל שמוה רקדשא
ברוך הוא לעילא מן כל ברכתא ושירתא השבחהא ונחמתיא ראמירן בעלמא ואמרו אמן :

חיו ברכו את יי המבורך : קהל וחיו ברוך יי המבורך לעולם ועד :
ברוך אתה יי אֱלֹהֵינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך • עושה שלום ובורא את הכר :
אור עולם באוצר חיים אורות מאִפֶּל אמר ויהי :

כסאל שביעי של פסח בשבת לזמרים קודם ש"ע הקרב"ן של שבת חסידים :

ויושע שושני פרח מזריח מאורים • שמרם באישון כרדפו אחורים • בצאת
ישראל ממצרים : וירא משיבת מכתולל בו להלעז • ממושך מפרך
בִּיד רמה להעז • בית יעקב מעם לוֹעֵז : אז ישיר עניו וסיעתו להקדישו • עזוז

ויושע וכו' ר"ל הקב"ה המזריח
מזה ולגנה בכל יום הושיע
את ישראל שנאמר בן אדם כטל לישראל
יפית כששנה : באישון • עינו :
כרדפו שנאמר וירדפו מלכים אתיה' :
וירא וכו' פירוש הקב"ה ראה המצרים
שנעשה בפרעה ובחיוו סתם מסתולל
וידוד על ישראל ולהלעז עליהם או
חשך אותם מפני מלכים : להעז

ימינו
ישראל

לחסוף : מעם לוֹעֵז הם מלכים על שמים מדברים בלשון הקודש וכן נאמר כל נשמת קדוש לנו : עניו משה ובני

האט גיטראכט און גישפעט אוף אים צוא משפטן פרעה און די מצרים
ממושך מפרך ביד רמה להעז דיא ישראל ועניו ווארן אוש גיצוגין פון שוועדי
ארביט און האבין זיך איין גיוואמילט מיט דאך שטארקייט בית יעקב מעם
לוֹעֵז ראש דוד גיוונר פון יעקב פון דיא מצרים אז ישיר עניו וסיעתו להקדישו
דענשט מאל האט משה מיט דיא ישראל גואנט שירה צו גאט און
האבין אים גיהילגט עזוז ימינו ודוד קדשו ראש שטארקייט פון זיין רעכטי
האנט

נאט האט גיהאלפן צוא דיא ישראל וואש
זענן גיגליכן צוא רוזן און ער מאכט שיינן דיא זון און דיא
לבנה שמרם באישון כרדפו אחורים ער האט זיך גיהיט וויא ראש שווארץ
אפיל פון און אז פרעה האט זיך נאך גיאנט פון דענמיין בצאת ישראל
ממצרים אז דיא ישראל זענן ארוש גינאנגן פון מצרים וירא משיבת מסתולל
בו להלעז נאט האט גיווערן ראש רובונן פון דיא מצרים און פרעה וואש

ימינו וזרוע קרשו • היתה יהודה לקרשו : שמך עד כל יתגדל ויתקדש •
 מושבך ברום והנוכך בקודש • ערותיך נאמנו מאד לביתך נאווה קודש •
 קדוש : עזי וזמרת יה • שוררו לו מקהלותיו • ושוו הוד והדר בתהלותיו •
 ישראל ממשלותיו : נגלה לעמו היות מנום • נזלים צנו כמו נד לכנום הים
 ראה וינום : מרכבות בוגר בולעו בסוף ושיחור • בנהרים חרה אפו ונהפכו
 סחרחור הירדן יסוב לאחר תהומות רגזו ויהמו גלים • ראוך מים מאימתך
 חלים ההרים רקרו כאילים : ימנך ישע החישה בעת רצון • ירעשו ההרים
 ועמודיה יתפלצון • גבעות כבני צאן : ובחוב צדקתך מפלתם תקנום • צולה
 חרבה ונהרותיה תאנום • מה לך הים כי תנום : וברות חזקה סערתם
 סחרחור חומה ומסלה לעמך תבחר • הירדן תסוב לאחר : אמר קבץ
 בעמיר שרי אוילים • קלע נפשותם חפצו להשלים ההרים תרקרו כאילים :
 נשפת חמתך תבער פנימי וחיצוני חלד התפוררה תוך וקיצוני גבעות כבני
 צאן : מי כמוכה זמיר עריצים יענה במרץ • זרועך חשפת והתמוטטה
 הארץ • מלפני ארון חולי ארץ : נטית קשתך ראש פרזיו לנקוב קריות

ומבצרים

ישראל : היתה • שקץ חמלה לים על
 קדוש הסם : ברום • נשמים •
 ממשלותיו כחמלתו עליוס לטפון •
 עמרים שחוסרים ביד שרי חמלה :
 מנום פירוש לטות לסם לחנום : צנו •
 עמודי האיום כחומה מחוסס : ראה
 פירוש כשרהס הים כצנו של הקב"ה
 הסם ללדון וקרט : בוגר • זה פרעה
 שספר נהקב"ה : בסוף גום סף :
 ושיחור : זה נלוס : בנהרים פי כל
 נהרות כשכלו ישראל חללו הים הפסית
 ומסננין ללכת לתהרים ונבקעו :
 תהומות רגזו שרלו לחנום חת ישראל
 עד שנגלו עוליס הקב"ה וכשרלו חוחו
 הו חוס חלס וחוסדים חלחלו :
 החישה חרה : יתפלצון • לי רעד :
 תקנום לשון קום • צולה • הים שס
 לחדנה : תאנום דחק וזלס כל החלס
 ומנע חליד בים עד שצבו ישראל :
 סערתם : ברות סערת לכצו מי הים
 לחור : אמר • הקב"ה לקצן סערתם
 סכנה כל שרי לעון סקראו אוילים :
 קלע ורקס בקץ הקלע : חפצו • של
 הקב"ה : פנימי • נכחת בטרות :
 וחיצוני בים : חלד חסולס : התפורר •
 נכרה לי פחדון : וקיצון • לשון
 בקלא : זמיר כו' • פירוש קרט הקב"ה
 לסכרת רשע • נכרה כחולס חשפת
 לי גלי : נטית יך לחוך קשת לחוך

נמאן קסינין וייער מפלה צולה חרבה ונהרותיה תאנום דער טיפרים איז שריקן
 גיווארן און איר טייכן האשמו נמאן נישט און מושט זיין מאכין
 אנמלופן וויא עש שטייט סה לך הים כי תנום וואש איז דיר דואים וואש
 דוא אנמלופשש וברות חזקה סערתם סחרחור און מיט דעם שטארקן ווינט
 האשמו נישטורמט אז זיין זאלין מאכן ארום ליידיג חומה ומסלה לעמך תבחר
 וויא איין מאוויר און איין וועג אין ים צוא דיין פאלק מושטו איש דער
 וויילן הירדן תסוב לאחר אוף דער ירדן האט ויך גקערט ארוינטר אמר קבץ
 בעמיר שרי אוילים ער האט גיואנט פרעה און האט איין גיואמלט ווי גרין
 דא נארישי העקן פון מצרים קלע נפשותם חפצו להשלים האט גשלידירט
 וייערי לייפר צוא אוש לאון אוף דא מצרים נאר זיין גנער ההרים תרקרו
 כאילים דען האבן דא בערג גישפרונגן וויא דא ווידר נשפת חמתך תבער
 פנימי חיצון דוא האשט גיווייט מיט דיין אטום דיין גרום צארין טוט פאר
 ברענן דא מצרים וואש זענן גיווען אינווייניג אין מצרים און דא
 וואש זענן גיווען אוש ווייניג אוף דעם ים חלד התפורר תוך וקיצון דא
 וועלט איז ווארן צו ברעקלט אין מיטן און אוף אין עק וועלט גבעה
 כבני צאן אוף דא הוכי בערג זענן גישפרונגן וויא דא יונגי שאף מי
 כמוכה זמיר עריצים יענה במרץ ווער איז אזו וויא דא דאש דא האשט
 פאר שניטן און גפייניגט די שטארק רשעים מיט גשוויריקייט ייער
 חשפת והתמוטטה הארץ דיין ארום דאש איז דיין שטארקייט האשטו
 אנפלעקט און עש איז ווארן גניינט אוף דער ערד מלפני ארון חולי ארץ
 פון פאר דעם האר נאט וואש האט כשאפן דא ערד נטית קשתך ראש
 סריו לנקוב דא האשט גניינט דיין בוגן צו דא העכסטי גבורים דא
 מצרים וואש ויצן אין אופני שטעט ווייל זיין האבן ויך פאר זיכרט
 אוף זייער גבורה צוא לעכירן זיין קריות ומבצרים נחשבו לחיוב די שטעט
 און די פעסטי שטעט זאנן גיאכט גיווען וויא פאר פולט מלפני אלות יקב

האנט דאש מיינט מען דא חסדים וואש ער טוט מיט דא ישראל
 היתה יהודה לקדשו שבט יהודה האט גידייליגט נאט און איז ארץ גשפרונגן
 אין ים ארץ צום ערשטן שפך על כל יתגדל ויתקדש דיין נאמן זאל דער
 גרושט און גידייליגט ווערן איבר אלץ מושבך ברום וחלובך בקודש דיין רואונג
 איז אין הוכן הימל און דיין גאנג איז אין הייליקייט עדותך נאמנו מאד
 לביתך נאווה קודש דא תורה און דא ישראל זענן וייער בגלייבטי עדות
 אז דא בישט איין נאט צוא דיין בית המקדש איז שייך הייליקייט עזי
 וזמרת יה שוררו לו סקולותיו די ווערטיר האבן דא ישראל צוא אים גיוונגן
 ישו הוד והדר בתהלותיו און זיין טואן מיט שיינקייט זיין לוב ישראל ממשלותיו
 דא ישראל וואש זאנן אין זיין גיוועלטונג נגלה לעמו היות מנום נאט האט
 ויך אנפלעקט צוא זיין פאלק ער זאל דא בשיצן נזלים צנו כמו נד לכנום
 דא ריניגירג וואשר זענן גיבליפן שטיין אזו וויא אמאוויר און האבן
 ויך איין גיואמרט הים ראה וינום דער ים הט דער זעקן דעם נאמן פון נאט
 איז ער אנמלאפן אינטר ויך מרכבות בוגר בולעו בסוף ושיחור דא רייט וועקן
 פון דעם פעלשר זענן ווארן איין גיוונקן אין ים און אין דעם נילוס בנהרים
 חרה אפו סחרחור דא טייכן האט ער גיטריקנט מיט צארין און זענן
 פאר קערט גיווארן ארום און ארום הירדן יסוב לאחר און דער ירדן האט
 ויך גרינגלט ארוינטר תהומות רגזו וירמו גלים די אפ גרונטן זענן ווארן דער
 ציטרט און טואן ברומן די איגן ראוך מים מאימתך חלים עש טואין דיק
 זעהן דא וואשירן און פאר דיין פארקט טואן זיין צימרון ההרים רקרו כאילים
 אוף די בערג האבן גישפרונגן וויא ווידר ייער ישע החישה בעת רצון דיין
 רעכטי האנט טוט אילן צוא הילף אין דער באוויליגט צייט ירעשו ההרים
 ועמודיה יתפלצון עש האט גיטאן שטורימן דא בערג און איר זיילן האבן
 ויך דער שראקן גבעות כבני צאן דא הוכי בערג האבן גישפרונגן אז דא
 יונגי שאף ובחוב צדקתך מפלתם חקטס און מיט דיין פיל גירעכמקייט האשטו

עיס) כף א (ח"ב)

יוצר ריום שביעי של פסח

ומבצרים נחשבו לרקוב • מלפני אלוה יעקב: נחית ונחלת עם עמוסי מעים
 ורא מנעת מפיהם רגן שמים • ההופכי הצור אגם מים: שמעו אמצה כל
 אפכי תחומים • אדר הודך על ארץ ושמים בתתך חלמיש למעינו מים:
 אז מצאו אבות חן ובצלך לנו • אנא הבט נא עמך כולנו • לא לנו יי לא לנו:
 תפול צרה בעדינה מאנוש לאבור • צוה ישועות יעקב ביראה אותך
 לעבוד כי לשמך תן כבוד: תביאמו אנודים יחד למכון שבתך • ותמעמו
 הר צבי קודש נחלתך • על חסדך על אמתך: יי מקניך מקבלים עול מלכותך עדיהם • נא
 היה סתר לנו מפני שורדיהם • למה יאמרו חגים איה נא אלהיהם: כי בא נוגש וכד חילו
 במים • נא שית אויבך למורש קפור ואגמי מים • וידעו כי אנתנו עמו • ואלהינו בשמים:
 חיו כהפלאות לדור ראשון רוב נסך • הפלא עם אחרונים מתכיד וחוסיד • וכל פה יהללה מה
 רבו מעשיך • קדוש:

חן נקוב בהם רשעים ונחשו לפני
 הקב"ה כען רקוב: עמוסי • העמוסים
 חנו נטן: שמעו כל שרי תחומי
 חיי: חלמיש זה אגם: אז כשלימים
 לעשות משכן כדי שליו כללך: מאנוש
 כדלצד וסרם: שורדיהם גוולוס:
 כי בא ב' ר"ל כמו שטענת פירע
 במים ק השת ארץ עולק שחם
 וירשו לקפור זה עוף: כהפלאות •
 גוולוס ראשון קן הכלל עם אחרונים
 מתכסס לך לחולה:

וכשתל יום טוב כשנת לוחמים כמן הכל יודך אל חנו לאל אשר שבת ואח"כ תחולין תפסך ללגה לורט

המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים ובטובו מחדש בכל יום
 המיד מעשה בראשית: מה רבו מעשיך • כלם
 בתכמה עשית מלאה הארץ קנינה • המלך המרום לבדו
 מאז הושבח והמפואר והמתנשא מימות עולם: אלהי עולם
 ברחמיה הרבים רחם עלינו אדון עזנו צור משגבנו מגן
 ישענו משגב בעדנו: אל ברוך גדול דעה • הכין ופעל ודרי
 חמה טוב יצר כבוד לשמו • מאורות נתן סביבות עזו • פנות
 צבאיו קרושים רומכי שרי המיד מספרים כבוד אל וקדושתו:
 תתברך • אלהינו בשמים ממעל ועל הארץ מתחת על כל שבת
 מעשה ידיך ועל מאורי אור שעשית (שיצרת) חמה יפארוך סלה:
 התברך לנצח צורנו מלכנו ונואלנו בורא קדושים ישתבח שמך

לעד מלכנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כולם עומדים
 ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול (בדברי אלהים חיים
 ומלך עולם: כולם אהיבים כולם ברוכים כולם גבורים כולם
 קדושים וכולם עשויים פאימה וביראה רצון קונם • וכולם פותחים
 את פיהם בקדושה ובמדרה בשירה ובזמרה ומברכין ומשבחין
 ומצאצאין ומעריצין ומקדישין וממליכין: את שם האל המלך
 הגדול הגבור והנורא קדוש הוא וכולם מקבלים עליהם עול
 מלכות שמים זה מזה ונותנים באהבה רשות זה לזה להקדיש
 ליוצרים בנתת רוח בשפה ברורה ובנעימה קדשה כולם כאחד
 עונים באימה ואומרים ביראה: קדוש קדוש קדוש • צבאות
 מלא כל הארץ כבודו:

וישע

בבור תביאמו אנודים יחד למכון שבתך דוא זאלשט זייא בריינגן אלי אין איינס
 צום אן ברייטונג פון ריין רואונג ראש אז דער בית המקדש ותמעמו
 כר צבי קודש נחלתך און זאלשט זייא פלאנצן און דעם גלוסטיגן בארג
 ריין הייליג ארץ על חסדך על אמתך פון וועגין דעם גגאר פון אבררם און
 דיא ווארדייט פון יעקב • מקור מקבלים עול מלכותך עליהם נאט דיא וואש
 האפן און דיר און נעמן אן דעם יאך פון ריין קינגרייך און זייא נא
 היה סתר לנו מפני שורדיהם בימן מיד דך זאלשט זיין גו זייא איין פאר
 בארגיש פאר זייערי רופרש • כי בא נוגש וכל חילו במים און וויא ער איז
 נקומן דער בצווינגר פרעה און נאר זיין חיל אין וואשר נא שית אויבך
 למורש קפור ואגמי מים בימן מיר מוא רייני פיינט צוא איין ארץ פון
 גימזויכץ וואשר וידעו כי אנתנו עמו ואלהינו בשמים און זייא זאלן ווישן אז
 מיר זענין זיין פאלק און אונד נאט איז אין המל וכהפלאות לדור ראשון
 רוב נסך אזוי וויא דוא האשט גימזויכר צום ערשטן דור דייני פיל
 ניכום הפלא עם אחרונים מתכיד וחוסיד מאך און וויגדר מוט דיא אונטערשטי
 דורות וואש האפן און דיר און בשיצן זיך אין דיר וכל פה יהלוק מה
 רבו מעשיך קדוש און אימליכש מול וועט דך לובן און וועט זאגן וויא
 פיל און גרוש איז רייני מעשים דוא הייליגער נאט:

פון פאר דעם נאט פון יעקב נחית ונחלת עם עמוסי מעים דוא האשט גפירט
 אפאלק וואש זענין גלייך וויא אקנר וואש מען טראגט אין בויה
 ולא מנעת מפיהם רגן שמים און האשט גיט פאר מיטן פין זייער מול קארן
 פון דעם הימיל ההופכי הצור אגם מים דוא נאט וואש דוא האשט פאר
 קערט דעם שטיין צוא זיין גימזויכץ פון וואשר שמעו אמצה כל אפכי תחומים
 זייא האבין גיהערט ריין שטארקייט אלי דיא עקין פון גימזויכץ פון
 דר וועלט אדר הדר הודך על ארץ ושמים ריין שוניהיט איז און דער ערר
 און היכל בתוך אין ריין מואן גיבן חלמיש למעינו מים דעם שטארקן ערלן
 צוא קוואלין וואשר אז מצאו אבות חן ובצלך לנו רענשט מאל אז דוא האשט
 גיהיטן מאבין איין משכן האבין גיפונגן אונזרי עלטרן חן און אין ריין
 שאמין האבין זייא איבר גינעכטיגט אנה הבט נא עמך כולנו מיר ביטין קוק
 נון מיר זענין אלי ריין פאלק און דיר דאך קיין כבוד גיט מיר זאלן אז
 שפל זיין לא לנו • לא לנו דרום מוא ראש פון ריין כבוד וועגין און גיט
 פון אונזרט וועגין תפול צרה בעדינה מאנוש לאבור עש זאל פאלן איין איינקסן
 אין דיא פיינט זייא זאלן פאר לארן ווערן פון לייט צוה ישועות יעקב
 בדאה און לעבוד שאך דיא הילף פון יעקב כר זייא זאלן דך ריין
 מיט פארבט כי לשמך חן כבוד דען ראש וועט זיין צוא ריין גאמן איין

חישע

וַיֵּשַׁע אֶל אֱמוּנָה אִמָּה אַתָּה יִרְאָה בְּצִרְתָּהּ וּמִפְּרִיקָהּ יַחַת אִזְּ אֵלֶּה מִפְּרָךְ וְרוּחָהּ נַחַת וְצַח
נוֹצַח נִצְחִים וְצִחְצִחַ צִחְצִחַ מִצִּחְצִחִים אִצְוֹ פּוֹצְחִים וּמִנִּצְחִים לְמִרוֹם וְקִדְוֶשׁ עֲזִי רָאָה
בְּבַחֲרוֹר עַל יָמָה יִי הַמְּפֹאָר בְּפִי כָּל נִשְׁמָה מְרַכְּבוֹת פְּרָעָה וְחִיּוּלוֹתָיו שֶׁקַּע בְּתַהוֹמָה תַּהוֹמוֹת
וְחָלוֹ וְחָדָו מֵאִמְתָּךְ יִמְנֶךָ חֲוִילָה בְּכַח הַדְּרָתְךָ וּבְרֹב טוֹבְךָ נִהְיֶת רַעֲיָתְךָ וּבְרוּחַ יְהוָה זְעֻזְעַת
יָם סוּף אָמַר כְּבִיד לְהִמָּס בְּשִׁחוּף נִשְׁפָּת לְמַעַנִי בִּימִין חֲשׂוּף מִי כְּמוֹכָה מְלִלּוֹ בְּמִלֵּל נְטִית
נִגְדָם פִּגְרָם לְחַלֵּל נַחֲת סְגוּלִים עוֹזֵךְ לְמַלְלִי שְׁמַעוּ עַמִּים וּבְרַחֲתָ רֹפְפוֹ אִזְּ פְּלִיטָמוֹ בְּרַעַד
וּלְעַפּוֹ תִּפּוֹל צִוְחָה עֲלֵיהֶם וַיַּחֲדוּ יִסּוּפוּ תִּבְיָאֻמוֹ קִרְיַת חֲנָה דוֹד אֶל רֵם וְנִשְׂא תִּרְבִּיד יִי

ימלוד שם תפארתך ושם עדינה תאביד:

וְנִשְׁמָתָה בִּישׁוּעָתְךָ וְרַחֲמֶיךָ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ וְתִסְדִּיף תְּרַבִּים אֶל יַעֲזוּבוֹנוּ
נִצַּח סֵלָה וְעַד מֵהָר וְרֵבָא עֲלֵינוּ בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם מְרִדָּה (וְהִבִּיאֵנוּ לְשְׁלוֹם)
מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת כָּל הָאָרֶץ וְשִׁבּוֹר עֲלֵינוּ מֵעַל צִוְרָנוּ וְחִלּוּכֵנוּ מִדָּה
קוֹמֵמוֹת לֹאֲרַצְנוּ כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אַתָּה וְכֵן בְּרַחֲתָ מִכָּל עִם וְלִשׁוֹן
וְקִרְבָּתֵנוּ מִלִּפְנֵי לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה בְּאַהֲבָה לְדוֹרוֹת לָךְ וּלְיִתְרְךָ
(בְּאַהֲבָה) וְלֹאֲהֲבָהּ שְׁמֶךָ בְּרִידָתְךָ יִהְיֶה הַבּוֹדֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

ק"ש חפצא לעיל

אַתָּה וַיֵּצִיב וְנָכוֹן וְקִים וַיִּשָּׂר וַנֶּאֱמַן וְאֶהוֹיב וְחִכִּיב וְנַחֲמֵד וְנַעִים
וְנִרְאָה וְאֶדִיר וְיִתְיָקֵן וְיִמְקִיבֵל וְטוֹב וְיִפָּה הַדְּבָר הַזֶּה
עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד: אַתָּה אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם מִלִּפְנֵי צוֹר יַעֲקֹב מִן יִשְׁעֵנוּ
לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִים וְשָׂמוּ קִים וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וְאַמּוֹנָתוֹ
לְעַד בְּקִמָּת: וְרַבְּרִי חַיִּים וְנִימִים נִאֲמָנִים וְנִחְמָדִים לְעַד
וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעַלְנוּ עַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ
וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ:

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרֹנִים לְעוֹלָם וְעַד חֵק וְלֹא יַעֲבֹר אַתָּה שְׂאֵתָה
הוּא יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֶדְרִי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד אַתָּה הוּא מִלְכֵנוּ מִלֶּךְ
אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה לְפָנֶיךָ שְׁמֶךָ מֵהָר לְגִלְגָּלוֹ בְּנִלְאָת אֶת אֲבוֹתֵינוּ: אַתָּה
מְעוֹלָם שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל עֲלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים וְלִתְךָ:

א

הַאֲפִרְדִּינִי גִמִּיט הַאֲעִיטֵנוּ גִּמְמַכְט צִיטְרֵן רַעַם יָם סוּף אִמֵּר כְּבִיד לְהַמֵּס
בְּשִׁחוּף דְּעַר שְׂמֵאֲרִקְרִי גִמִּיט הַאֲט גִּימְמַכְט צוֹא פֶּאָר מִימְלָן וַיֵּא מִיט פֶּר
שְׁנִידִיגֵנִג נִשְׁפָּת לְמַעַנִי בִּימִין חֲשׂוּף דוֹא הַאֲשֵׁט גִּימִיט רַעַם יָם מֵאֲכֹן טְרוֹקֵן
פֶּאָן מִימֵט וְעַנִּין מִיט דְּעַר רַעֲכֵטִי הַאֲט אֲנִפְלֵעֲקֵט מִי כְּמוֹכָה גּוֹלָלוֹ בְּמִלֵּל
וְעַד אִזְּ אִזְּ וַיֵּא דוֹא הַאֲבֵן וַיֵּא גִירַעַט נְטִית נִגְדָם פִּגְרָם לְחַלֵּל דוֹא הַאֲשֵׁט
גִּימִיט דִּיין רַעֲכֵטִי הַאֲט אֲקִינֵן וַיֵּא וַיֵּעֲרִי טוֹטִי לִיבֵר צוֹ פֶּר שְׁוֹעֲכִין
נַחֲת סְגוּלִים עוֹזֵךְ לְמַלְלִי דוֹא הַאֲשֵׁט גִּפִּירֵט דִּיֵּא גִלְבֵּטִי יִשְׂרָאֵל וַיֵּא טוֹאֵן
דִּיין שְׂמֵאֲרִקִיט צוֹא דִּיין שְׁמַעוּ עַמִּים וּבְרַחֲתָ רֹפְפוֹ וַיֵּא הַאֲבֵן גִּיֶּהֶרֶט דִּיֵּא
פֶּעֲלִקִיר אִזְּ מִיט צִיטְרִנִּישׁ וְעַנִּין וַיֵּא שְׁלֵאָף גִּיִּוְאָרֵן אִזְּ פְּלִיטָמוֹ בְּרַעַד
וְלִעַמּוֹ רַעֲנִשׁ מֵאֵל וְאִזְּ דִּי רִיכְטֵר פֶּאָן מִצְרִים מִיט צִיטְרִנִּישׁ פֶּר בְּרַעַט
גִּיִּוְאָרֵן תִּפּוֹל צִוְחָה עֲלֵיהֶם וַיַּחֲדוּ יִסּוּפוּ עֵשׂ וְאֵל פֶּאָלֵן אִיין גִּיִּשְׂרִיִּיא אִזְּ וַיֵּא
אִזְּ וַיֵּא וְאֵלֵן אִין אִיִּיִּים פֶּאָר גִּיין תִּבְיָאֻמוֹ קִרְיַת חֲנָה דוֹד דוֹא וְאֵלִישׁט
בְּרִיִּיגֵן דִּי יִשְׂרָאֵל אִין דְּעַר שְׂמֵאֵט וַיֵּא דוֹד הַאֲט גִּרוֹט אֶל רֵם וְנִשְׂא
תִּרְבִּיד גִּמִּיט וַיֵּא אִזְּ דוֹד אִזְּ גִּיִּוְאָרֵן וְאֵל עַר וַיֵּא מֵאֲכֹן חֲשׂוֹב יִי
יִמְלֹךְ שֵׁם שְׂמֵאֲרִקְרִי גִמִּיט עֵשׂ וְאֵל קִינִיגֵן דִּיין גִּיִּאֲכַפְרִטִיר נִאֲמֵן יִשׁ עֲרִיטָה

תאביד און רעם נאמן פון דא רשעים ואלשטו מאכן פאלדן:

א

וְחִיּוּת יִשְׁוֹרְדוּ וְכּוֹרִים יִפְאָרוּ וְשִׁרְפִים יִרְוֶנוּ וְאַרְאִלִּים יִכְרִכוּ פִּנֵי כָּל חַיָּה וְאִפֻּן
וְכִרְוֹב לְעוֹמֵת שִׁרְפִים לְעוֹמֵתָם מִשְׁבָּחִים וְאִמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד יִי מִמְּקוֹמוֹ:
לֹאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִהְיֶה לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקִים זְמִירוֹת יִאֲמְרוּ
וְהַשְׁבָּחֹת יִשְׁמִיעוּ כִּי הוּא לְבָדוּ מִרוֹם וְקִדְוֶשׁ פּוֹעֵל
גְּבוּרוֹת עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בְּעַל מַלְחָמוֹת זֹרַע צִדְקוֹת מִצְמִיט יִשׁוּעוֹת
בּוֹרָא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְּהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת: הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ
בְּכָל יוֹם תַּמִּיד מַעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית כְּאִמּוֹר לְעוֹשֶׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים
כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: (וְהִתְקִין מְאוּרוֹת כִּשְׁמַח עוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בְּרָא):
אוֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן תֵּאִיר וְנִזְכֶּה כִּילָנוּ בְּמִדָּה לְאוֹרוֹ: בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה יוֹצֵר הַמְּאוּרוֹת:

אַתָּה עוֹלָם (אַהֲבָה רַבָּה) אֶהְבֵּתֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְּדוֹלָה וַיַּתְרָה
חֲמֵלָה עֲלֵינוּ אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי כְּעִבּוֹר שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וּכְעִבּוֹר אֲבוֹתֵינוּ
שְׁבַטֵנוּ בָּךְ וְחִלְמָרְס חֲתִין חַיִּים לְעִשְׂוֹת רִצְוֶךָ בְּלִבְךָ שְׁלֵם כֵּן חֲתַנֵּנוּ
וְחִלְאָרְנוּ: אֲבִינוּ אֲבִי הַרְחֵם הַמְרוֹם רַחֵם עֲלֵינוּ וְתֵן בְּלִבְנוּ בִּינָה לְרִבִּין
וְלִהְשִׁיבִיל לְשִׁמּוֹעַ לְלִמּוֹד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי
תִּלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה וְהֵאֵר טֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וְרִבְּק לִפְנֵי בְּמִצְוֹתֶיךָ
וַיַּחֲדָ לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ לְמַעַן לֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם וְלֹא
נִכְשַׁל לְעוֹלָם וְעַד כִּי בִּשְׁם קִדְשְׁךָ הַגָּדוֹל (הַגְּבוּר) וְהַנּוֹרָא בְּטַחֲנוּ נִגִּילָה

וַיֵּשַׁע אֶל אֱמוּנָה אִמָּה אַתָּה אִזְּ עַר הַאֲט גִּיִּהֲלָפֵן דְּעַר וּוְאֶהֲאֲפִטִּיר גִּמִּיט
דִּיֵּא יִשְׂרָאֵל וַיֵּאשׁ וְעַנִּין גִּמִּיט אִיין אֱמוּנָה וַיֵּא בְּצִרְתָּהּ וּמִפְּרִיקָהּ
יַחַת אִזְּ אֵלֶּה מִפְּרָךְ וְרוּחָהּ נַחַת וְצַח נִצְחִים אִין אִיר אִיִּינִשְׂאֲפֵט אִזְּ אִירִי בְּרֹבֶרֶשׁ הַאֲט
עַר גִּמִּיט צוֹ בְּרַעַבֵן אִזְּ נֵאֵלָה מִפְּרָךְ וְרוּחָהּ נַחַת רַעֲנִשׁט מֵאֵל הַאֲט עַר וַיֵּא
אוֹשׁ גִּלִּיִּיט פֶּאָן שְׁוֹעֲרִי אֲרִבִּיט אִזְּ אִיר וַיִּלִּין הַאֲט עַר גִּמְמַכְט רִוְאֵן
וְצַח נִצְחִים אִזְּ גִּמִּיט וַיֵּאשׁ וְעַרְט אִין גִּרּוֹפֵן צַח הַאֲט עַר וַיֵּךְ גִּשְׂמֵאֲרִקֵט
אוֹף דִּיֵּא שְׂמֵאֲרִקֵי וְצִחְצִחַ צִחְצִחַ מִצִּחְצִחִים אִזְּ הַאֲט גִּלִּיִּיטֵרֵט דִּיֵּא יִשְׂרָאֵל
מִיט לִזְטְרִקִיט וַיֵּא דִיֵּא מִלְאֲכִים אִזְּ מִצְוֹת וּמִנִּצְחִים לְמִרוֹם וְקִדְוֶשׁ דְּעַן
הַאֲבֵן וַיֵּא גִיִּיִּילֵט צוֹא עֲפִינֵן וַיֵּעֲרִי כִיִּילֵר אִזְּ שְׂמֵאֲרִקֵן צוֹא גִמִּיט
וַיֵּאשׁ אִזְּ דוֹד אִזְּ הִיִּקְרִיג עַי דִּיֵּא כְּבִיד עַל יָמָה מִיין שְׂמֵאֲרִקֵר הַט גִּשְׁוֹעֲכֵט
וַיֵּא אִזְּגֵר מֵאֵן אוֹף דְּעַם יָם יִי הַמְּשַׁאֵר בְּפִי כָּל נִשְׁמָה גִמִּיט וַיֵּאשׁ אִזְּ בְּשִׁינֵט
אִין אִיטְלִיכֵשׁ מוֹר וַיֵּאשׁ הַאֲט אֲנִשְׁמָה בִּכְבוֹת פְּרִיעָה וְחִיּוּלוֹתָיו שֶׁקַּע בְּתַהוֹמָה
דִּיֵּא רִיט וְעַנִּין פֶּאָן פְּרָעָה אִזְּ וַיִּין חֵיל הַאֲט עַר אִיין גִּיִּוְאָרֵן אִין אִפֻּ
גִּרְוִנֵט תַּהוֹמֹת וְחָלוֹ וְחָדָו מֵאִמְתָּךְ דִּיֵּא תַּהוֹמֹת הַאֲבֵן גִּיִּצִיטֵרֵט פֶּאָן דִּיין
פֶּאֲרִקֵט יִמְנֶךָ חֲוִילָה בְּכַח הַדְּרָתְךָ דִּיין רַעֲכֵטִי הַאֲט אִזְּ וַיֵּאֲרֵן גִּשְׂמֵאֲרִקֵר
מִיט כָּת פֶּאָן דִּיין שְׁוֹעֲרִיט וּבְרֹב טוֹבֵךְ נִהְיֶת רַעֲיָתְךָ אִזְּ מִיט דִּיין פִּיל
נִטְמִיטֵט קִאֲשֵׁטִי גִפִּירֵט דִּיִּי גִיִּיִּילֵן

וכרח יידי זענען ים סוף און מיט דין

ב

יצר ליום שביעי של פכח

זוהי תפילת היום שביעי של פכח. ומה על ככה ומה בענין אלוהים ומהו לשיר העשירי שבחולות לגלגל ששיר שיר חדש ואין זכרון לראשונים : ומיוסד ע"פ ח"צ בראשי המדורות ובסוף מחוס שם המזכיר שמעון בר יצחק חזק :

אי פתרום בעברך ראש תנין להדש • במלאת ספקו שאונו מוד בגודש • באוכלי פסחים נתקדשת בשיר להדש • השיר יהיה לכם כליל תג התקדש : גזו בעזים צבאות ישרי אל • הפלאת למו צדקה כהררי אל • חלקימו נשפמת תהום רבה להתאר • אז ישיר משה ובני ישראל : הן על הבאר שוררו בעליזות • בהשקת הרים את והב לחזות • ובספר מלחמות רשומה בשמי תרזות • אז ישיר ישראל את השירה הזאת : זוהר שמש הרמים דודי ומאמירי • וירח העמיד ביום תמים תמורי • תקוקה בכפר הישר שירת מזמורי • אז ידבר יהושע ל" ביום תת " את האמורי : טפשו חנף מלכו ממוקשי עם • ושבנו ושחרו אל וצוה להושיעם • יבין ונגיד חרושת למפלה הכניעם • ותשר רבורה וברק בן אבינועם : כולל והוקם על במדכים להתאשרה • זמירות הנעים והלך אורח ישרה • לעת זקנתו הוסיף שבת לשוררה • וידבר דוד ל" את דברי השירה : מסר האב לבנו צרכי בגין להוביר • למצוא מקום נפשו בגדר העביר נקרא על שמו כי במשאו

אי כמו ח"י חללים : בעברך במה בורות : תנין זה פרעה : להדש לדרך וליונים : במלאת פירוש גמולת לים כרונם נמדד להם במה גדוהם : באוכלי פ"י כשאלו פסחים בתלמים חלש ויחל לזרר להקדים ולעמוד יסיה להם שר כליל פ"י : גזו טברו : בעזים : בים : דולקמו חודש : להתאר : לזון : שר : בהשקת : שנקו והנקו הסרים יסר והרנו הסודיים שרנו שם על ישראל : והב בתרונם נס להחזק לזון לרעה : ובספר במדבר שנקב מלחמות סיון ועגו כצרות סלימות לא בריות כשר צרות : הרמים יבוסה סחף חוכי ומפדרי : תמורי כמו כשלי : בספר הישר יבוסה : טפשו פירוש ישראל משמשפלי ועברו ע"י גרמו חלק עליהם יבין חלק כענין : שבו בתשובה ודעו אל : כולל נשטור דוד כתר תלום והיה חקיים טול של חורס : להתאשרה לזון חזק : להוביר שנתן לשלמה חלק וס סחף יבנה בסוף : מקום להחזיק סעוד ח

הכביר

בשייגר וואש לובב מיק וירח העמיד ביום תמים תמורי • און ריא לבנה האט ער גימאכט שמיין אופ איין אורט אנאנצן טאג פון מיינט ווענין תקוקה בכפר הישר שירה מזמורי • עש איז אן גישריבן אין ספר יהושע ריא פסוקים פון דער שירה אז ידבר יהושע ל" ביום תת " את האמורי • רענשט מאר האט יהושע נירעט שירה צוא גאט אז גאט האט גיעעבן דעם אמורי אין זיין האנט טפשו חנף מלכו ממוקשי עם • זיין זאנן ווארין פאר נארישט מיט שמוכלין צוא רינן • ריא עבודה ורה דרום האבן זיין גימאכט קניגן פון דעם פאלק וואש זענין גיבליבן פאר שטרוכלט אין ארץ ישראל ושבנו ושחרו אל וצוה להושיעם • אז זיין האבן זיך אום גיקערט און האבן נפארשט גאט האט גאט גישאפט דבורה הנביאה צוא העלפין זיי יבין ונגיד חרושת למפלה הכניעם יבין דר האר פון חרושת האט ער גימאכט אונטיר טעניג צוא מאכן זיין פאלין אין דער האנט פון ישראל ותשר רבורה וברק בן אבינועם האט רבורה און ברק בן אבינועם גיוונגן שירה כולל והוקם על במדכים להתאשרה דוד איז גיקריינט און אופ נשטעלט גיווארן איבר אלי מלכים צוא שטארקן • זמירות הנעים והלך אורח ישרה לוב האט ער גימאכט יסן און איז גינאנגן אין רעכט פארטיגן וועג ליה וקנה הוסיף שבת לשוררה אין דער צייט פון זיין עלטיר האט ער גימערט אלוו צוא זינגן וידבר דוד ל" את דברי השירה • און דוד האט נירעט צוא גאט ריא דוד פון דער שירה שר האב לבנו צרכי • כנן להוביר דער פאטר דוד האט איבר גיענפירט צוא זיין זון שלמה ריא בדרעפניש פון דעם בנין בית המקדש צוא בהעפטיגן למצוא מקום נפשו בגדר העביר צוא גיפונן איין אורט דארטן צוא באוויין ראש בית המקדש האט ער זיין לייב מיט איין גדר בשווארין נקרא על שמו כי במשאו הכביר עש איז ווארן גירופן אופ זיין נאמן ווארום מיט זיין פיל גאב וואש ער האט געעבן

אי פתרום בעברך ראש תנין להדש ראש אינול פון מצרים אז רוא האשט איבר נפארן דעם קאפ פון פרעה צוא דרעשין במלאת ספקו שאונו מוד בגודש • אז עש איז ווארן פאר פולט זיין מאם איז זיין ברומיגן ווארן גימאכטן מיט אווערך • באוכלי פסחים נתקדשת בשיר להדש מיט ריא וואש האבן גיעעבן פסחים בישטן ווארן גיהיליגט צוא בנייאן מיט נייא לוב דרוף זאגט דער נביא השיר יהיה לכם כליל תג ההקדש אז סתהרב וועט איין מפלה האבן וועט איר זינגן שירה אזו ויין איר • האט גיוונגן אז ריא נאכט פון פסח איז גיהיליגט גיווארן • גזו בעזים צבאות ישרי אל אז זיין זענין איבר נפארן אין שטארק וואשיר רי חילות וואש זענין רעכט פארטיג צוא גאט הפלאת למו צדקה כהררי אל • האשטן גיוונדרט צוא טאן מיט זיין צדקה אזו ויין ריא שטארק גרושי • בערג דולקמו נשפמת תהום רבה להתאר • אז ידבר יהושע ל" ביום תת " את האמורי • רענשט מאר האט יהושע נירעט שירה צוא גאט אז גאט האט גיעעבן דעם אמורי אין זיין האנט טפשו חנף מלכו ממוקשי עם • זיין זאנן ווארין פאר נארישט מיט שמוכלין צוא רינן • ריא עבודה ורה דרום האבן זיין גימאכט קניגן פון דעם פאלק וואש זענין גיבליבן פאר שטרוכלט אין ארץ ישראל ושבנו ושחרו אל וצוה להושיעם • אז זיין האבן זיך אום גיקערט און האבן נפארשט גאט האט גאט גישאפט דבורה הנביאה צוא העלפין זיי יבין ונגיד חרושת למפלה הכניעם יבין דר האר פון חרושת האט ער גימאכט אונטיר טעניג צוא מאכן זיין פאלין אין דער האנט פון ישראל ותשר רבורה וברק בן אבינועם האט רבורה און ברק בן אבינועם גיוונגן שירה כולל והוקם על במדכים להתאשרה דוד איז גיקריינט און אופ נשטעלט גיווארן איבר אלי מלכים צוא שטארקן • זמירות הנעים והלך אורח ישרה לוב האט ער גימאכט יסן און איז גינאנגן אין רעכט פארטיגן וועג ליה וקנה הוסיף שבת לשוררה אין דער צייט פון זיין עלטיר האט ער גימערט אלוו צוא זינגן וידבר דוד ל" את דברי השירה • און דוד האט נירעט צוא גאט ריא דוד פון דער שירה שר האב לבנו צרכי • כנן להוביר דער פאטר דוד האט איבר גיענפירט צוא זיין זון שלמה ריא בדרעפניש פון דעם בנין בית המקדש צוא בהעפטיגן למצוא מקום נפשו בגדר העביר צוא גיפונן איין אורט דארטן צוא באוויין ראש בית המקדש האט ער זיין לייב מיט איין גדר בשווארין נקרא על שמו כי במשאו הכביר עש איז ווארן גירופן אופ זיין נאמן ווארום מיט זיין פיל גאב וואש ער האט געעבן

הכביד • מזמור שיר תנפת הבית לדור : שמחות רבו והונה כל מאפל
ביסוד הבית נבצר בוחן ועופל • עולות וזבחים לרוב ושלמים להטפל :
אז אמר שלמה " אמר לשכון בערפל : פגרו שעיר ועמון ומואב חיל מדני .
במעלה הציץ ראות ישועת " • צורבו למשחית איש ברעהו לעיני • נקהלו
לעמק ברכה כי שם ברכו את " : קול שירות תשע שמענו במרץ •
והעשירית עוד נשמע מבנף הארץ • רנו שמים והרעו תחתיות ארץ • שירו
ל" שיר חדש תהלתו מקצה הארץ : שירות אלה לשון שירה מסידים • כי
תשועתם ביולדה לבא צרות ומספרים • תוקף שיר אחרון בזכרים לא
יולדים • שירו ל" שיר חדש תהלתו בקהל חסידים : חן שעבוד גלות
עיקר ונסים מרבים • בראות מפלתם ישמחו איים רבים יציאת חנם קרוא
במפל נאהבים • חוק קדושתך בעל זאת שבתו אהובים :

אח נפשו נדד : שמחות כח פרוש
ביסוד הכסמ"ק שהיו לישלל לנעמן
חוק לו נחצו שמחות ונחוסף חור של
כוכבים : להטפל לחנני : מדני מדני :
במעלה שם חקם שילו שם ישועת
נ" : צורבו כמו לרבת השחין :
במרץ בחוק ובחוללה לעתיד :
שירות אלה שגבר חוסר בלשון
נקבה שרה לפי שארע להם לרה אחר
השועת שהיו להם כמו הנקבה אחר
שנסק לער לידה ראשונה יבא לה לער
בלידה שנייה אבל שיר שגאולה אחרונה
לא יהיה אחריו לרה ושעבוד לכן הוא
לשון זכר שירו להם שיר כוכבים שכן
להם לער לידה : שעבוד כח פרוש
כשחלק השעבוד חסיה בגאולה אחרונה
עיקר וילאלת וילדים עמל שבתו
לחזור גאולה חללים עם גאולה זו :
חוק קדושתך עליו לנאלק ונשחק
כח שגמורך להצוים בלילת חללים :
יום

רם ונשא גדול ונורא משפיל גאים עדי ארץ ומגביה שפלים
עדי קרוב מוציא אסירים ופודה עניים ועויר דלים (העוניה)
ועונה לעמו ישראל בעת שועם אליו • תהלות לאל עליון גואלם
ברוך הוא ומבורך משה ובני ישראל לה ענו שירה בשמחה
רבה ואמרו כלם :
מי כמוכה באלים " מי כמוכה נאדר בקודש נורא תהלות
עושה פלא :
שירה חדשה שבתו נאולים לשמך הגדול על שפת הים יחד
כלם הודו והמליכו ואמרו : " ימלוך לעולם ועד :
צור ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה כנאמך יהודה וישראל
ונאמר גואלנו " צבאות שמו קדוש ישראל :

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מן ומושיע להם ולבניהם
אחריהם בכל דור ודור ברום עולם מושבך ומשפטך
וצדקתך עד אפסי ארץ : אמת אשרי איש שישמע למצותיך
ותורתך ודברך ישים על לבו : אמת אתה הוא אדון לעמך ומלך
גבור לריב ריבם לאבות ובנים • אמת אתה הוא ראשון ואתה
הוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע • אמת ממצרים
גאלתנו " אלהינו ומבית (מבית) עבדים פדיתנו • כל
בכוריהם הרגת ובבורך ישראל גאלת וים סוף להם בקעת וזרים
טבעת וידידים העברת (עברו ים) ויכסי מים צריהם אחד מהם
לא נותר • על זאת שבתו אהובים ורוממו לאל ונתנו ידידים
זמירות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך אל חי ונקים •

ינגעין אף דעם בנין בית המקדש האט ער גימאכט כבוד צוא נאט
דרום שטייט גשריבן מזמור שיר תנפת הבית לדור איין לוב גיזאנג פון דעם
תנפת הבית צוא דור שמחות רבו והונה כל מאפל פריד איז ווארן גימערט
און עש איז ווארין ליכטיג אלי פינצטאגיש ביסוד הבית נבצר בוחן ועופל
אז מען האט גירופורט דעם בית המקדש איז עש גיוועזן אפעקטאנג
און פאר זיכרונג צוא דיא ישראל עולות וזבחים לרוב ושלמים להטפל זיין
האבן גבראכט קדבנות צוא פיל און קרבן שלמים צו בהעפטן אז אמר
שלמה ה' אמר לשכון בערפל דענשט מאל רט 'שלמה גיזאנג נאט האט גיזאנג
צו רואן איין נעפיל וואש איז גיזאנג איין בית המקדש פגרו שעיר ועמון ומואב
חיל מדני זיין זאגן ווארין גימייט די אומות מייני קריגער במעלה הציץ ראות
ישועת " אין דעם אורט וואש היישט מעלה הציץ איז ווארין אן גיזעהן
דיא היל' פון נאט צורבו למשחית איש ברעהו לעיני זיין זעגן ווארין וויא איין
בראנד צו פאר דארבין זיך איינר מיט זיין גיזעלן פאר מייני אונג נקהלו
לעמק ברכה כי שם ברכו את " קענשט מאל האבן זיך די ישראל איין גואמלט
צום טאל עמק ברכה ווארין דארט האבן זיין גלובט נאט קול שירות תשע
שמענו במרץ איין קול פון גיין שירות האבין מיר גיהערט מיט זיסקייט
והעשירית עוד נשמע מבנף הארץ און דיא צערגטי שירה אז משיח וועט קומן
וועלן מיר נאך הערן פון די עק עקד רט שמים ותייעו תחתיות ארץ זיין טאגן

יצר ליום שביעי של פסח

שם הספר יצירה חדשה

יום ליבשה נהפכו מצורים • שירה חדשה שבתו גאולים : המבעת
בתרמית רגלי בת ענמית ופעמי שולמית יפו בנעלים : שירה וכל רואי
ישרון • בבית חודי ישורון • אין באל ישרון • ואויבינו פרילים : שירה רגלי
בן תרים • על הנשאים ותלקט נפזרים • כמלקט שבלים : שירה הבאים
עמך בברית חותמך • ומבטן לשמך • המה נמולים : שירה הראה אותותם
לכד רואי אותם • ועל כנפי כסותם יעשו גרילים : שירה למי זאת נרשמת
הכר נא דבר אמת • למי החיתמת • ולמי הפתילים : שירה ושוב שנית
לקרשה • ואר תוסיף להעלה אור שמשו ינסו הצללים : שירה ירדים רוממוך • בשירה
קדמוך • מי כמוכה • באלים • שירה חדשה שבתו גאולים :

יום פירוש בואו היום שאלות ים
נפכו ליבשה או שבתו גאולים :
בתרמית כיום בטל תרמית לשום
טענות אורח : ענמית חללים נקרא
ענמית : ופעמי ישראל הפלחים עם
הסי : יפו בנעלים שהרבים ביבשה :
וכל פירוש כל מי שרואה את ישראל
שקראו ישרון ישרו אין באל כו :
הראה שגאוי ורואו כל עמי הארץ כי
שם כי קרא עליך : למי זאת ישראל
שקראו מי זאת עולה : נרשמת :
במלות : הדרתמת אלו הפלח שוא
כמות על ורשק : הפתילים וז לילית :
שמשו חסל לנאום :

בגלל אבות תושבי בנינים • ותביא נאולה לבני בנינים : ברוך אתה יי גאל ישראל : ומחללין הקהל שמו"ע המצא כליל ראשון של מכות

הש"ץ חור אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהינו אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב • האל הגדול הנבור והנורא אל עליון גמל חסדים
מוקים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא נואל לבני בנינים למען שמו באהבה : מלך עוזר ומושיע ומגן :
מסוד חכמים ונבונים • ומלמד דעת מבינים • אפתחה פי בשיר ורגנים • להודות וקהלל פני שוכן מעונים :

כשחל אחרון של פסח בשבת מתליפין הסדר ואומרים אמת נראותיך כשביעי של פסח ובאחרון של פסח אומרים אותותיך :

מיוסר ע"פ א"ב

אותותיך ראינו אז בעין • בעטותיך כמעיל תלבושת זין •

אותותיך וי : בעטותיך לשון
ענין : הנאום אלו ישראל :
תנין זה ספר : מנאץ ומנבל :
שאר זה כי : חפז חסד לדון את
ישראל : מסו פתח חילתיו בחסידות :
לדבר

גוים נגדך היו כאין • רוחו ונפלו בשבורי יין •

הנאום הוצאת מאסור ככל • ושכמה חוסר מענוי סבל •

זר תנין מנאץ ומנבל • חפז אחריה להשחית ולחבל : מסו אנפיו כגשר

למדר

ושוב שנית לקדשה ואל חוסף לנרשה און קער זיך אום נאך איין מאל צוא
הייליגן די פנסת ישראל און זאלשט ניש מערין צוא פאר טרייבן זיא
והעלה אור שמשו ונסו הצללים און מאך אויף בריינגן דיא ליכט פון איר
זון און עש וועט ווערין אוועק גראקט דיא שאמינש פון דעם גלות יירוש
רוממוך בשירה קדמוך די גליבטי ישראל האבן דיק גלובט מיט רוכי שירות
מיט לוב האבן זיא דיק נפערקט מי כמוכה יי באלים ווער און אז ווי די
גאט אין אלי גוועלטקייט שירה חדשה שבתו גאולים :

יום ליבשה נהפכו מצורים דער מאג וואש צוא טריקניש זענין פאר קערט
גיווארין דיא טיפ וואשיר שירה חדשה שבתו גאולים האבן דיא אוש
גילייטי ישראל גילובטי איין גיאים לויב הטבעת בתרמית רגלי בת ענמית די
ראשט דער טריינגקט מיט זיער פאלשקייט פון מצרים דיא פים פון
מצרים ופעמי שולמית יפו בנעלים און די טרעט פון ישראל וואש ווערט אן
גירופן שולמית וייל זיא זענין נאנץ מיט גאט זענין שייין זיער טריט
וכל רואי ישרון בבית חודי ישורון און ווער עש וועט זעהן דיא ישראל מיט
זיער כבוד אין מין שייין רואי אין בית המקדש ויילין זיי וונגן און
לובן אין כאל שירות ואויביו פלילים עש איז נישט דא און ווי דר גאט פון ישראל
און אויגרי פינגט וועלן גימשפט ווערן דגלי כן חרים על הנשאים מין פאן
זאלשטו און און רובין און די איברני ותלקט נפזרים כמלקט שבלים און זאלשט
צום און קלובן די פד שפרייטי און ווא מען קלובט צו שפרייטי ואנן
הבאים עמך בברית חותמך דיא וואש קימן צו דיר מיט חותם ברית וסבטן לשמך
המה נמולים און פון דעם בודה אז זיי ווערן גיבארין צו דיין נאמן ווערן זיי
בשנימן הראה אותותם לכל רואי אותם ועל כנפי כסותם יעשו גרילים מאך וויין זיער
אות צו אלי וואש וועלן זיא זעהן און און זיער עק קלייד וועלן זיא
מאכן ציצית וזאת נרשמת דבר נא דבר אמת צוא וועמן איז דאש גצייכנט
גווארן דער קען דיא רייד וואש זענין אמת למי הדרתמת ולמי הפתילים צוא
וועמן נהער דר חותם ברית און צו וועמן נהער דיא פאדס פון ציצית

אותותיך ראיתו אז בעין רייני צייבין האבן מיר גיזעהן דענשט מאל מיט
דעם און בעטותך כמעיל תלבושת זין און די האשט דיק איין גיהולט
און ווי און איין העמדיל און אן נקליירט דיין וואפונג גוים נגדך חיו כאין די
עברים אקין דיר ואנן זיא גיווארין ווא גישט רוחו ופלו כשבורי יין זיא
זענין וואריי פאר שמוכן און זיא זענין גישאלין ווא דיא שבורים פון
וויין הנאור הוצאת מאסור ככל דיא ישראל וואש זענין שייין האשטו אוש
גיצונגן פון דיא בונד פון גייטין ושכמה חוסר מענוי סבל און איר
אקסיל איז ווארין אפ גטאן פון ארביט זי רען מנאץ ומנבל דר פרעה וואש
האט גימאן במזיד ער ווערט גירופן תנין ער האט דער צארנט חשו
אחריה להשחית ולחבל ער האט גיאילט נאך צוא רופין דיא ישראל ער זאל
זיא פאר דארבין מסו אנפיו כגשר למחר זייני חילות זענין גילאפין און ווא
איין אדליר צו איילין יעצו אכיריו בחיל לחדד זיי בקאפן זיך זייני שטארק

לדור : דורח סוקסס השוועים :
לרתיור לסתנחוז צפעס שניס ריל
לחר שלקס בתשיס דור לחסיס :
בהשאת כלור סססית חוס עיי
ע"ו בעל אפון שחור קסס ירחסן :
פתוז פירוש מוסר ללח : ולהבתיר
פירוש ולסבב חוס : קרוש סקס"ס
סבב חוס לחור לסס דור חחר :
רחפתס לשון סוכר : יפסי אלו ישראל
שחחר חס יסו פעמך בעלס :
צפונך אלו ישראל : לפסוח לשון
ללח :

למהר • יעצו אביריו בחיל לדהר • כסיל באולת שנה
להתיהר • לא ידע להבין ולהזהר : מתנהו קבין וכל
יועציו • נכבדיו ושריו וגם מליציו • סעו כאחת בהשאת
מפלציו • ערוכי מלחמה נוספו נקבציו : פתוז כמים בלי
להותיר • צבאות קודש לרדוף ולהכתיר • קדוש סבבתם
דרך להתאיר • רחפתם בצלך ובמנגף להסתיר : שלח
בצרים חרי נועם • שמרת באברתך יפפי פעם : חיו תוקף פלאות הפלאות
בנועם • חנין בעת שלח את העם :

אזני שמעו מופתי ענינך • ונצח ברכתך יזכירו צפוניך : חיו חפצת לפסוח
ולהנן המוניך • קדוש בן חפין לגונני במנגף : ברוך אלה יי כמן אברהם :

אחה גבור לעולם אדני מחיה מתים אלה ורכ להשיע : מוריד המל :
מכלכל חים בחדס מחיה מיזים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומחיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר : מי כמוה
בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה : ונאמן אלה להחיות מתים :

הפיוט הזה עשאו המחבר בסיומן תשר"ק לפי שישורו על גאולת מצרים על שם הפסוק בזכריה י' פ' ה' אערכה להם ואקבעם
הרגלת עמוסים ממצרים בצאתם • שרים כחוללים
ומברכים במקהלותם • רודפיהם במצולות ים
האברתם קנייך קחת על זרועותם : צוענים אשר נאספו
למחמה

וואש זענין גילופט מיט שייני טריט חוק פלאות הפלאות בטעם שטארקי
ווינדר האשטו גיוונדירט מיט זיסקייט חנין בעת שלח את העם אין דער
צייט אז פרעה האט גישקט ראש פאלק אזוי עמעו מופתי ענינך
מייני אערין האבן גרערט דיא גרושי ווינדר ונצח ברכתך יזכירו צפונך
אז אייביג מואן דער מאנן ישראל דיין לוב וואש דוא האשט זיין
גראלטן אין עניי הקבור חפצת לפסוח ולהנן המוניך דוא האשט גיוואלט
צו איבר רופן און בשיצין דיין ישראל קדוש בן חפין לגונני במנגף הייליך
נאט אזו בנער צוא בשיצין מיד מיט דיין בשיצונג :

הרגלת עמוסים ממצרים בצאתם דוא האשט גיוויינט דיא ישראל וואש
זענין בלארין מיט מצות אז זיין ענין פון מצרים ארויש
גיואננין שרים כחוללים ומברכים במקהלותם זיין זינגן אזו ויין רי פיפלן און
זיין לובן אין זייער איין זאמלונג רודפיהם במצולות ים האברתם קנייך קחת על
זרועותם זייערי נאך יאגרש אין דער טיפגש פון דעם ים האשטו גמאכט
זיין פאלירין דיין קנין וואש דוא האשט זיין גלייך ווי איינר קיפט
אז דוא האשט זיין פון מצרים ארויש גיטמן האשטו גיטמן זיין אויף
זייערי ארום צוענים אשר נאספו למלחמה דיא מצרים וואש האבין זיך איין
גואמלט צוא צמלחמה פגריהם הממה גיטמן הימה זייערי גופים האשטו פאר
טומלט און זיין זענין גשארט גיווארן איין גיטמן עשר מנות רבו בצרימה

שרים מיט שטארקייט צוא שפרוננין מיט דיא פערד נאך ישראל כסיל
באולת שנה להחיר דער נאר פרעה מיט דעם גארישקייט האט ער נאך
איין מאל גיטמן צוא זיין אבעל נאוו אקנין נאט לא ידע להבין ולהזהר ער
זאט נאך גיט גווישט צו פאר שטיין און צו ווערן גווארנט מתנהו קבין וכל
יעציו זיין מחנה האט ער איין גיוואמלט און אלי זיין ראט הארין
נכבדיו ושריו וגם מליציו זיין חשוכים און זיין הארן און זיין פיר שערעכר
סעו כאחת בהשאת מפלציו זיין זענין פאר רוקט גיווארין מיט דעם אן
זייענע פון זיין אפ נאט וואש ער האט גימיינט דיא אפ נאט בעל
צפוז לאט זיין גיט אנטלופן ערוכי מלחמה נוספו נקבציו ראש אן גרעכט
צוא דער מלחמה האבן זיך צום הוף נקליבן איטלכש מאל מין
סחו כמים בלי לחור זיין האבין גיאילט צוא לופין ויין וואשיר לופט
גיך זיין זאלין גיט איבר לאזין צבאות קדוש לדרוף ולהבתיר דיא הייליג
שארין צוא נאך יאנן און ארום רינגלין ויין אקרון דעם קאפ
קדוש סבבתם דרך להתאיר נאט האט זיין ארום גרינגילט דעם וועג צוא
מאכן זיין דער לייכטין רחפתם בצלך ובמנגף להסתיר דוא האשט זיין
ברעקט מיט דיין צל און מיט דיין בשיצונג צוא פאר בארנן כללה
בצרים חרי נועם דוא האשט גישקט אין דיא בליידנר איין גרים צארין
שמרת באברתך יפפי פעם דוא האשט גידוט מיט דיין פלגיל דיא ישראל

יוצר ליום שביעי של פסח

למלחמה • פגריהם הממת ונגרפו הימה • עשר מכות הכו
במצרימה • ספו באחת עשר ביד הרמה : נבקה רוחם
ונבלעה עצתם • מסך עוועים נמסכו להתעוותם • לבם נמס
ונמקו גיותם • כלו בבהלות המון שאריתם : יזמו לדרוף
ולהסיר בתר • מורח עבודה ונצול תתר • חזקה להוסיף
שבועת בתר • זהבי תורים ונקודת יתר : וטרם תנעת עתותי
דודים הפכו בקרב אפרתים ידיים • דגלם כחפו גאולתם
להקדים גרעום אנשי נת הנולדים בעבור זאת הסבו מדרך •
במפלאתם מראות ליראם במורך : אמצת וחזקת כושלי
ברך • אשרינו כוננת בהסבת דרך :

אשורי שמרת עקב צדקותיך ונוגה כאור פארתנו באהבתך : בעבור אוהביך
שומרי בריתך תשמרנו ותחיינו בטל תחיתך : פרק אתה יי משה הממים :

קחל כוננת המחבר להודיע אופן הגאולה במצרים ומתפלל על העתידה וחתום שמעון בר יצחק
שבמי יה הוצאת לפדיום שלמים כצהרים בעצם היום שדי כמו כן החיש בצביון שנת שדומים
לריב ציון מגרת ונארת שבט הרשע מכבד אנו ונעניו השע מהלומות ופחת לגיו נפשע

מחצת

דיא לייט וואש זענין גיבארן גיווארן אין נת בעבור זאת הסבו מדרך איבר
דעם האט מען דיא ישראל ארום גירינגילט פון דעם וועג כפלתם מראות
ליראם במוך כדי זיין זאלן ניש זעהן דיא מפלה וואש שבט אפרים האט
גיהאט זיין זאלן זיך ניש פארבטן אצט וחזק כושלי ביר דוא האשט
נפעסט אונ גשטארקט דיא שטרוכלונג פון די ישראל אשרינו כוננת בהבנה
ויר אונורי טרעט האשט אן גיברייט מיט דעם ארום רינגלין דעם וועג
אשורי שמרת עקב צדקותיך מייני טרעט האשט גיהוט פון ווענין דיין
גירעכטיקייט וועג כאור פארנו בהבנה אונ מיט איין גרוש ליכט האשט
בשיינט אונז מיט דיין ליבשאפט בעבור אוהביך שומרי בריתך פון ווענין דיין
ליב האביר וואש היטן דיין זוכרהייט תשמרנו ותחיינו בטל תחיתך דוא
זאלשט אונז היטן אונ זאלשט אונז לעבירדיג מאכין מיט דעם טל פון
תחית הממים :

שבמי יה הוצאת לפדיום דיא שבטים וואש ביי איטליכן שטייט דאש ווארט
יה האשט אונ גיצונג צוא איש לייזן שלמים כצהרים בעצם היום זיין
זענין גיווען גאנץ אונ קלאר וויא דיא זון אין מיטן טאג שרי כמו כן החיש
בצביון גאט אז ואלשטו איילין מיט דיין ווילן שנת שלמים לריב ציון אינאר
צוא בצאלן דיא וואש קריגן אונ ציון מגרת ונארת שבט הרשע דוא האשט
צו בראכן אונ פאר שטערט דעם רשע פרעה מכביר אונז וועניו השע ער
האט גימאכט שווער זיינ אוערין אונ זיינ אונגין האט ער אונעק גקערט
מהלומות ופחת לגיו נפשע מיט קלעפ האשטו בווערט צום ווידר שפעניג

מחצת

צעהן מכות זענין זיין גישלאגן גיווארן אין מצרים ספו באחת עשר ביד
הרסה זיין זענין פאר גאנץ גיווארן מיט דער עליפטר מכה אונ דעם
יס אז דיא ישראל זענין איש גינאגין אופין בארליך נבקה רוחם ובלעה
עצתם עש איז ווארין איש גילערט זייער אטום אונ עש איז ווארין פאר
דארבין זייער דאט מסך עוועים נמסכו להתעוותם אין פר מישונג פון שניען
זענין זיין ווארין פאר מישט צוא פר ערין זיין לבם נמס ונסקו ניהם זייערי
הערצור איז צוא גאנץ עש איז ווארין לער זייערי לייבר כלו בבהלות המון
שאריתם זיין זענין ווארין פאר לענט מיט דער שרעקינש דיא היימעקי
קענטשין וואש זענין איבר גיבליבין אין מצרים יוסו לדרוף ולהסיר בתר זיין
האבן גיראכט גאך זאגן אונ אפ צוא טאן דיא קרן פון ישראל מורח
עבודה ונצול תתר דיא שווערי ארביט זאלן זיין ווידר ארבעטן אונ זאלן
מציל זיין זייער האב וואש זיין האבן גיראט בייא זיך פאר גראבין
חזקה להוסיף שבועת בתר עש האט זיך גישטארקט אונ ישראל דיא שבועה
וואש איז גיווען בין הבתרים מיט אברהם אבינו צוא מערין זיין גומץ
זהבי תורים ונקודת יתר וויא גילרני ציילן אקענין שטיקליך וילבר אזוי איז
גיווען אונ דעם ים האבן דיא ישראל מיינ גינומן איידר אין מצרים וטרם
הנעת עתותי דודים איידר עש איז גיקובן דיא צייט פון פריינט שאפט פון
גאט צוא ישראל ער זאל זיין איש לייזן הפכו בקרב אפרתים ידיים האבן
זיך גיקערט פון מצרים איש גיין מלחמה האלטין דיא גליבטי פון שבט
אפרים דגלם כחפו גאולתם להקדים גרעום אנשי נת הנולדים בעבור זאת הסבו מדרך
איש לייזונג צוא קעריגין גרעום אנשי נת הנולדים עש האבן זיין פאר שניטן

נתל קסון גרס : ספו גשן כליו •
נבקה ר"ל נחזק • נבלעה גשן
השמה : מסך בקרס רוח עוועים
להתעוות : בתר של ישראל : מורח
ר"ל שחרס לבם על שגלחוס מעבודתם
ועל שחרו והפשו כל אשר נבחרים ויגלו
לוחם : חזקה ר"ל לבל חזקה שנועת
ברח זין הכתרים להוסף לבם עוד
זינא סיס שם : זהבי כו' ושרם
וכו' ר"ל קודם זמן הקץ הסכו במלחמה
גי אפרים שמיארו דגלם ללחם קודם
המון והרעם אכס גת : בעבור פי'
לכן הסבחת דרך מלחמה שלא יד
לבם כשרואו את בני אפרים מושלך
לרס ויחט לב לשון : כושל ישראל
שם טפלי צריים כחור ובלגנים :
צדקותיך ולא כוכותיו :
שבמי וס' : שלמים שם שלום
כעבודת הקב"ה : בצביון •
צביון : מגרת לשון הפלת : נארת
לשון השמה : מכביר שגנדי אונז
לשום בקל י' : מהלומות ופחת :
לגיו

לגיו לנזק : עדות פירוש להסב
 יסוד : בעדי פי' בקטנו טי' נזר
 ל' כתר : ועונים חללים שטחם
 ישראל כמו ויהי שול עין חז' דוד :
 עוזר זה ער על חללים : נאור זה
 הקב"ה : מתבוסם בדם פסח ודם
 מילה וצות אלה הזאת : נגפת
 חללים התענד' יסר'ל בעבודת פד' :
 לקופם כמו לרזק : ובשר על חללים
 הוא כדבר היתם וכל : להתנוסם
 לסתגל : בימה פירוש הצע : בגד
 בעט' הסוגרם נ' : ודלק לשון
 עבר : בן יקיר חל' יסר'ל : שוקק
 פירוש החללים לקר' דעת : עריצ'ה
 רשעים : בזרם פירוש כמו שחכם פרום
 מי גשמים בקר' : יד לשון כח : צמת
 פירוש סכרם כלפינו לעשותו שמה :
 ציצת פירוש סכרם טבל וכל : חפשו
 לשון חתום : בחוסף כלי : יסר'ל
 לעתיד יקראו בדם סחפר : לו
 ללז פירוש זה לז ילחם הם חללים
 זה קיט ט :
 אחר

מחצת ראש מבית רשע : עורי עורי ורוע יד הגדולה : עדינה תמחן ושיתה
 בלה : עדיה תעור מאנוש לחללה : עדות יסוד עד צואר סקה : ובצאתך
 לרשע בעוז אזור : וצאן ירך בעדי נזר : ועונים נפרדו באפר פזר :
 וכשל עזר ונפל עזר : נאור בראותך בדם מתבוסם : נגפת פורכים
 פרים לקוסם : נפש ובשר במסוס נוסם : נתתה ליראך גם להתנוסם :
 בימה ומחר שנת גאולים : בגד בוגדים וחלף אדלים : בטופלי
 שקר הפל חללים : ביום הרג רב בנפול מגדלים : רחם וחמול בן יקיר :
 רוח נפש שוקק להקיר : ראה כי גברה יד המרקר : רוח עריצים בורם
 קיר : יום יום נצפה גאלתנו : יגענו בקראנו נחר גרוננו : יד אולה ותש כחנו :
 " חננו קד קנינו : צאנך פקוד והשב תפוצתו : צפה כי שדרה מרעיתו :
 צמת עיני בתה להשיתו : ציצת נזב צבי תפארתו : חפשו עם מפרך
 בכוסף : חשוקי חמד זהב וכסף : חרות המציא והשמיענו בחוסף : חנם
 נמכרתם תגאלו ולא בכסף : תהלות יעקב בשם יקראוך : קנינו לו לו לז יראוך : חיו קדושתך
 עריצו וברזן ינשאוך : קרית גוים עריצים יראוך :
 ימלך " לעולם אלהיך ציון לדור ודור חללו יה :
 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא :

בעל

גישמאקט דיא האנט פון דעם שטעכר רוח עריצים בורם קד דער שטערם
 פון רשעים איז וויא איין רענין נוסט אראפ פון דער וואנט יום יום נאפת
 גאלתנו אלי טואן מיר האפין צוא אונזר אויש ליוונג יענו בקראנו
 נחר גרוננו מיר נענין מיר מיט אונזר רופן עש איז אונז ווארין פאר
 טרעקנט אין האלו יד אולה ותש כחנו אונזר שטארקייט איז אונקע גינאנגן
 אונ עש איז ווארין שראפ אונזר כח " חנו לך קיט נאט לייט ועלין אונז
 דען צוא דיר טואן מיר האפין צאנך פקוד והשב תפוצתו דיין שאף גדיינק
 אונ קער אום זיין פאר שפרייטונג צפה כי שדרה מרעיתו קק או עש איז
 ווארין גרובט זיין אירש וויא ער פלעגט זיך פאקין צמה עיני בתה לחשיתו
 פאר דארב דעם פיינט צו מאכן אים וויסן ציצת נזב צבי תפארתו זיין
 שפראצונג ואל ווערן פאווילקעט זיין שיין הערשענאט חפשו עם מיר
 בכוסף זיין ווענין ווארין פרייא ראש פאלק ישראל פון שווערי ארביט
 מיט גלוסטקייט חשוקי חמד זהב וכסף זיין ווענין ווארין אן גיטמיר מיט
 גלוסעני זאכן אונ גאלד אונ זילבר חרות המציא והשמיענו בחוסף פרייאונג
 מאך אונז גרייכן אונ מאך אונז אנטפלעקן או אלי ואלין הערין רי היד
 וואש רוא וועשט זאנן חנם נמכרתם תגאלו ולא בכסף אים וועשט יענט איר
 פאר קופט גיווארן אונ נישט פאר זילבר וועט איר אויש גילייט ווערן
 קהלות יעקב בשם יקראוך ראש איין ואמלונג פון יעקב מיט דיין גאפין
 וועלין זיין צוא דיר רופן קיטו לו לו לז יראוך איינר צום אנדערן
 וועלין זאנן ראש איז נאט וואש מיר האפין צוא אים
 גיהאפט קדושתך יעריצו וברזן ינשאוך דיין הייליקייט טואן זיין
 שטארקן אונ מיט גיוונג טאנן זיין דער הייבין ריך קרית טים

טחנה ראש מבית רשע דוא האשט גימאכט ווירדן אין דעם קאפ פון דיא
 חיו גיוונד פון דעם רשע דעם כבוד פון זיין רוח עורי עורי ורוע יד הגדולה
 דיין גרושי האנט דער וועק עדינה תמחן ושיתה כלה דיא מדינה מצרים ובכל
 האשטו גיוונדרט אונ אויש גיטובט עדיה תעור מאנוש לחללה עדות יסוד ער
 צאר סלה אויש גיווארצילט ביז אין גרונד אונ אייביג ובצאתך לישע בעוז אזור
 אונ אז דוא בישט ארויש גינאנגן צו העלפן אן גיטמיר מיט שטארקייט
 וצאן ירך בעדי נזר אונ דיא ישראל האשטו אן גיקריינט מיט צירונג
 ועונים נפרדו באפר מזור אונ דיא מצרים האשטו פאר שפרייט וויא אש
 וכשל עזר ונפל עזר אונ עש איז גישטרוכילט גיווארין זייער שר וואש
 העלפט זיין זאנן זיין אונ גיפאלין נאור בראותך בדם התבוסם דו פארבטמיר
 נאט אז דוא האשט גיזעהן אז דיא ישראל האפן זיך בשמירט מיט
 דם פסח אונ דם מילה נגפת פורכים שרים לקוסם האשטו גימאכר די מצרים
 וואש האבין מיט זיין שווער גיארביט זייער פרוכט צוא פאר שניידן
 נפש וכשר במסוס נוסם נתתה ליראך גם להתנוסם דער מיט וואש רוא האשט
 גישאן צוא זיין זייערי לייבר האשטו דיין פארבטיג ישראל גיטון דער
 הייבין בימה ומחר שנת גאולים קק אונ אונזר גלות אונ אייל אונז ראש יאר
 פון גאולה בגדה בוגדים רוא האשט גיפעלשט אין דיא פעלשער בטופלי
 שקר הפל חללים אונ אין דיא פאלשי האשטו גימאכט פאלין דער
 שלאנגי ביום הרג רב בנפול מגדלים אין דעם טאט וואש עש וועט זיין איין
 גרושי הריגה אונ עש וועט איין פאלין טורמים רחם וחמול בן יקיר דער
 בארום דעם ווערדיגן וון רוח נפש שוקק להקיר ראה כי גברה יד המרקר ועה עש האט זיך
 גלושטיג לייב צוא קילין ראה כי גברה יד המרקר ועה עש האט זיך
 כא א

שריצים

(ח"ב)

יצד ליום שביעי של פסח

חן וקהל בעל גמולות בעל ישרם • לחיק זרים לא ידעו הכלם • לאיים גמול ישרם • קדוש :

בזנות הפיטון לחזק כל המכשירים את ה' מרור אנוש עד המן והתום שם המחבר בראשי ההרורות אני שמעון בר יצחק בר אבין חזק ואמץ בתורה :

אמרו לאלהים אדירים • מאור מעשיו נאים והרורים • בתתו אות ומופת בצרים • נהרגים הורגים את הורגיהם • ונצלבים צולבים את צולביהם • ונשקעים שוקעים את שוקעיהם • יהרים אשר זרו בזון נמרדו בסאסאה כפעלם לזון • והורד גאונם שאול ואכדון • שטופי זעם נשכחי רגל • והפך עליהם בדהות לגדגל • כהחל לקרא בשם ולרגל • מרום קרא למי הים • וארפות השמים פתח בעים • וימח יקומם בשטף רבים • עליהם סדרי בראשית נשתנו • בשחתם את דרכם נתגנו • ברותחין קלקלו וברותחין נרוננו •

ובנסוע מקדם יושבי שנער • בכנין המגדל לבם נבער • ויזמו להגביהו דאין משער • נועצו לב ונוסדו מזמות • אם נצטרך לטפי מימות געלה לרקיע • ונכנו בקרדמות • כלל לשונם וחלשם והתישם • ובנינם השחית עבוד לבישם • ויפץ אותם משם :

רעים בגופם וחמאים במאדם • גאון שבעת דתם היה יסודם • ועני ואביון לא החזיקה ידם • יה בראות כנתמלא ספקם • פחים ורוח זלעפות השיקם • תחת רשעים ספקם • צרקה אורה

אמרו שבו : נהרגים ישראל שחטו
במלחם כהרונים הורגים את
מלכים שרלו לרונם לוחם : יהורים :
נאים : בסאסאה חלם כנגד חזק :
שטופי ב' החל הפיטון לכפר חזון
החבול עד פרעם דור החבול נצטפו
בזעם ונשכח חזק דריסה הרגל :
בהחל כ' זה דור חזק שחט לקרית
בשם עטרה ורס ולרגל חזק וסוכר
הפיט דור חזק ודור החבול כחזק חזק
דור חזק עלם יס חזק חזק חזק חזק
עולם ולא חזק דור החבול : בעים
בזוק : נשתנו חזק חזק חזק חזק
והחלט כל ימי החבול : ברותחין
קלקלו שבת דרס : יושבי שנער
דור הפלגה : לאין משער לאין שער
ונכנו כניסו : רעים חזק חזק חזק
במאדם במוזם : גאון פי חזק
לחם חזק ו חזק חזק חזק חזק חזק
לחם חזק : ספקם חזק חזק חזק
סלחם : תחת חזק חזק חזק חזק
לחם : ספקם חזק חזק חזק חזק
אורה חזק חזק חזק חזק חזק
כ' :

שטארקייט וימח יקומם בשטף רבים • און האט אויך נישטקט זייער בשטאנד
מיט פאר פליינצונג זייער אונדן עליהם סדרי בראשית נשתנו און זיין איז דר
סדר וויא דיא וועלט איז צום ערשטן בשאפן געווארן ווארן פאר ענדערט
בשחתם את דרכם נתגנו אז זיין האבן פאר דארבן זייער וועג וענין זיין
מבנות געווארן ברותחין קלקלו וברותחין נרוננו מיט היסקייט האבן זיין קאלי
גמאכט און מיט הייסי וואשר פון מבול וענין זיין נישטשט געווארן
ונכנסת מקדם יושבי שנער און אז זיין האבן נצונגן פון מורה זיין דיא יצד
פון שנער נכנין המגדל לבם נבער מיט דעם באוויין פון דעם מגדל איז זייער
הארין ווארן אויך גלערט ויזמו להגביהו לאין משער און זיין האבן גמאכט
צוא און הייבן אים אן שיעור נועצו לב ונוסדו מזמות אין הארצין האבן
זיין גמאכט שלעכטי גירינגקן אס נצטרך לטפי מימות אוב מיר וועלן
דארפן צו דיא טראפן פון וואשר געלה לרקיע ונכנו בקרדמות וועלן מיר
ארוף גיין און דעם הימל און מיר וועלן אים שלאגן מיט העקבלל
לשונם וחלשם והתישם עד האט צו מושט זייער לשון און האט זיין גמאכט
שלאף און האט גמאכט וויסט זייער גיבייא ונכנסת השחית עבוד לבישם
אין זייער גיבייא האט עד פאר דארבין כדי עד זאל זיין מבייש ויין
ויפץ יי אותם משם און גאט האט זיין פאר שפרייט פון דארטן רעים בגופם
וחמאים במאדם דיא וואש וענין שלעכט גווען מיט זייער גוף און זינג
מיט זייער האב גאון שבעת דתם היה יסודם הערשאפט און זאט פון ברוט
ראש איז זייער יסוד וואש וענין שלעכט גווארן ועני ואביון לא החזיקה
ידם און איין ארימם האבן זייער הענט נישט גישטארקט יי בראות כנתמלא
ספקם גאט אז עד האט גווערן אז עש איז פאר פול גווארן זייער מאס
פחים ורוח זלעפות השיקם קללן און ווינט פון פאר ברענגט האט עד זיין
גמאכט אן טרונקן תחת רשעים ספקם ווייל זיין זאגן גווען רשעים האט

עריצים יוראד דיא שטאט פון דיא שטארק עכרים וועלן ויך פארקטין
פאר דיר בעל גמולות בעל ישרם און וויא עד האט בצאלט דיא מצרים און
זאל עד ווייט צאלן לחיק זרים לא ידעו הכלם צוא דעם שום דיא מיט
וועלני רשעים וואש וויישן נישט צוא פאר שיעור ווערין פאר גאט לאיים
גמול ישרם קדוש צוא דיא פעלקר וואש דינן עבודה זרה זאל עד
צאלן זייער גמול :

אמרו לאלהים אדירים זאגט צום שטארקן גאט מאור מעשיו נאים והרורים
זייני מעשים וענין זייער שייך בתתו אות ומופת בצרים אין זיין גאון
געבין אצייבן און ווינדר און דיא בליידיג נהרגים הורגים את הורגיהם דיא
ישראל וואש וענין גווען אין מצרים וויא גיריגיי האבן גיריגיי דיא
וואש האבן זיין גואלט הרגן ונצלבים צולבים את צולביהם אין שטאט וואש
מען האט זיין גואלט היינגן היינגט מען זייער היינגרש ונשקעים שוקעים
את שוקעיהם און דיא וואש מהאט זיין איין גוונקן אין טייך מצרים האבן
גמאכט איין וונקן זייער איין וונקערש יהרים אשר זרו בזון דיא האפרדני
וואש זיין האבן גטאן כמזיר נמרדו בסאסאה כפעלם לזון וענין ווארן
גמאכטן מיט דער פולד מאס און וויא זייער ווערק צוא משפטן זיין
והורד גאונם שאול ואבדון אונעש איז ווארן אראפ גינדרט אין גיהנם זייער
רעקשאפט שטופי זעם נשכחי רגל דיא וואש וענין פאר פלייצט געווארן
מיט גאטש צארין און עש איז פאר געבן געווארן פון וויא דיא טריט פון
אין מענטשן ויפך עליה ברות לגלגל האט גאט אין זיין גיקערט דער
שרעקניש צו קאקלן כהחל לקרא בשם ולרגל אז עש איז ווארן אן גיהובין
צוא רופן אין נאמן פון די אפ נעטיר און צו גווייגן ויך מרום קרא למי הים
דער אייבירשטיר האט גירופן צו דעם וואשר פון דעם ים וארבות השמים
פחה בעים און דיא פעקטיר פון דעם הימל האט עד געפינט מיט

אדון זכר • וכן אחיו נמלט מלהתמכר • בשחת אלהים את ערי הכפר :
חרפו וגרפו מקלבי תלגת • בצווי אדוניהם לגדל לעגת • ומלאך יצא ובקעטם
בגת : קנא גלתו בתער השכירה • בעברי נהר מקד אשורה • ולא
נותר בם כי אם עשרה : בהשתחוותו לנסרוך דרכו ירמי ובניו הכוהו בין
ממורט • והמה נמלטו ארץ אררט :

רם ונתגדל משור על מניפו • ואמר לעלות על מרומי גפו • כי פקד עזיו
חרון אפו • אדון הסירו ממלך במלוכה • ומבני אדם טרדו לשלכה
עם בהמות שבע להלכה בבא פקודתו נסחב פגרו • וכנצר נתעב הושלך
מקברו • כפגר מוכס הובאש בשור :

ובעזות פנים העיו בלשאצרי • וצוה והוציאו מן האוצר כלים אשר
הגלה נבוכדנצר : נתגאה לשתות בם תירושו • הוא ושכניו
ועבריו ונשיו ופילגשיו • ופסת יד כתבה פרושיו • חמורות באר לו האותיות • כי קצף
עליו רב העלילות • וכו' בליקה נהרג בשאיות :

וד אנני להרוג ולאבר • בנים אשר בם אב מתכבד • פתאום היה ככלי אובר • קצץ עץ
משנה לתלות • ולעצמו הבינו עליו להתלות • ויהודי עש מלחמה בתחבולות • ובגומץ
אשר חפר נשרד • ובסאה אשר מרד הומרד • וענו עליו הירד הירד :

אמנם

הושלך מקברו און וויא איין אום ווערדיג צווייג איז ער ווארן אדוש
נווארפן פון זיין קבר כפג מוכס הובאש בשור וויא איין צו טרטר פגז איז
ווארן פאר שטונקן זיין פלייש ובעזות פנים העיו בלשאצרי און מיט עזות
פנים האט מען גווען בלשאצרי וצוה והוציאו מן האוצר און האט גהיישן
איש צירן פון דעם אוצר כלים אשר הגלה נבוכדנצר די כלים פון דעם בית
המקדש וואש ער האט גבראכט בשעת גלות נבוכדנצר נתגאה לשתות
בם תירושו ער האט זיך גגרושט צו גרוינקן אין דיא כלים זיין וויין הוא
ושכניו ועבריו ונשיו ופילגשיו ופסת יד כתבה פרושיו ער און זייני הארץ און זייני
קעכט און זייני ווייבר און קעפיש ווייבר און אהאנט האט גישריבן
זיין אפ שיידינג פון דר מלוכה חמורות באר לו האותיות רגאל האט בשייד
צווא אים די אותיות ווש עש איז גישריבן און דער וואנט כי קצץ עליו רב
העלילות אז ער האט גצארינט און אים דער הכשטר פון אלי ווערק
ובו בלילה נהרג כשאיות און אין דער נאכט איז ער גהרגט גווארן מיט
פר ווישטונג זיך אנני להרוג ולאבר דמן דער זון פון און דעם מיט זיין שלעכטי
מחשבות גוואלט צווא דרגין און פאלירן בנים אשר בם אב מתכבד דיא
קונדר וואש דער פאטר איז מיט זיין געווער פתאום היה ככלי אובר
פלוצונג איז ער גווארן וויא איין פאר לארני פלי קצץ עץ משנה לתלות
ער האט אפ גיהאקט איין בוס צווא הייגן מרדכי ווש ער איז דער
נאך גווארן איין משנה למלך ולעצמו הבינו עליו להתלות און צו זיך אליין האט
ער אז גרייט צו גרייגן ווארן דרוף ויהודי עש מלחמה בתחבולות ובגומץ
אשר חפר נשרד מרדכי האט גטאן מיט אים מלחמות און אין דער גריב
וואש דמן האט גבראכט איז ער ווארן גרובט ובסאה אשר מרד הומרד
און מיט דער מאס וואש ער האט גמאסטן איז ער ווארן גמאסטן
וענו עליו הירד הירד און מען האט און גישריגן הירד :

אמנם

ער זיין גקלאפט צדקה אורח אדון זכר ראש גירעכטיקייט פון אברהם האט
דער האר נאט גריינקט וכן אחיו נמלט מלהתמכר און זיין ברורש זון איז
אנטרויגן גווארן פון ווערין איבר גענפערט צו די משתתים פון סרום
בשחת אלהים את ערי הכפר אז נאט האט פאר דארפן די שטעט פון סרום
ועמורת חרפו וגרפו מלאכי תלגת ריא שלוחים פון סתריב האבן מביה
גיווען בצווי אדוניהם לגדל לעגת מיט דעם גיבאט פון זייער הארין צווא
מאכן גרוש גשפעט ומלאך יצא ובקעט כנא און איין מלאך איז אדוש
גנאגנין און האט זיין גערעטן וויא איין קעלטר קנא גלתו בתער השכירה
נאט האט אים אפ גשוירן מיט דעם גאל מעסיר בעברי נהר מלך אשורה
מיט דעם חיל פון סתריב דער מלך פון אשור וואש איז גיקומן פון
עבר הנהר ולא נותר בם כי אם עשרה און עש איז פון וויא נט איבר
גיפליבן נאר צעהן לייט בהשתחוותו לנסרוך דרכו ירמי אז ער האט זיך
גבוקט צו דער ברעט פון דער היבה זיין וועג האט ער גאיילט און
אים אז ער ואל קומן אדון גהרגיט ווערין ובניו הכוהו בין ממורט און זייני
קונדר האבן אים גהרגיט מיט איין שארפי שווערד והמה נמלטו ארץ
אררט און זיין זאגן ווארן אנטרויגן אין לאנד אררט רם ונתגדל משור על
מניפו ער האט זיך דער רוכט און איז ווארן גרוש די זען ראש מיט
מען נבוכדנצר און זיין און דובר הקב"ה ואמר לעלות על מרומי גפו און
ער האט גמראכט צווא און גיין און דיא דוכי הימלן כי פקד עליו חרון
אפו דרום האט נאט גישאפט און אים זיין גרום צאקן אדון הסירו ממלך
במלוכה דער האר נאט האט אים אפ גטאן פון צו קונגן ומבני אדם טרדו
לשלכה און פון מענטשן האט ער אים פאר טרעבן עס בהמות שבע להלכה
מיט בהמות זיבן יאר צווא אדום גיין בבא פקודתו נסחב פגרו אז עש איז
גיסקמן זיין באפעל צווא שטארבן איז ווארן גשלעפט זיין נקף ובצר נתעב
מקברו

כא כ

יצר ליום שביעי של פסח

אמנם כל אלו המכעים • היה להם ער לב להשים • להערים ולהוכר ממלך חננים • מאן לשלח עם המוני • ושאו ואמר מי • לא ידעתי את • צור נגפו בעשר להבו • ובעבור זאת העמידו והאריכו • להודיע לכל מה הגיעו בבה :

להערים להחזיק מחלף חללים :
בבה פירוש שלל שמו למטה שאל
סה חמר כי : אלה השמים : ובירית
לשון יורש חן : פלח פירוש נבקע :
רסן גליל לים : ענמים חללים :
אילי ישראל שנקראו בני חללים :
ירועים לשון חכמים : גזע פי'
שורשם אלו אבות סם תפלת חטאים :
רבוקים דהקב"ה ומשוקם לו : רעים
לשון חכמה : החוננים בחורים : ותיקים
לשון חסידים : נבחרים מעי אומות :
טובם שגל יורשם הטובה נלה בכל
סעולם : יורעים הצטיר ועמים
יורעים : ומיודעים לשון אהבה :
כחותם ו מפלג על יד : קצרי יד
פירוש

בתבורות ופצעים אותו אלה • ובירית חציו כברו פדת • ואחרי כן חזקה ידו לשלח : תחום מצרים עד לא הרחיקו • הוא ועבריו עצה העמיקו • לרחוף אחריהם מגן החזיקו • וצור גערין בסוד קדושים רבה • שת את הים לתרכה • בים נתן דרך וכמים עזים נתיבה :

רסן מתעה הרסין ענמים • ונהגם בכברות לגלי הים • וצללו בעופרת בעמקי ימים • חולכי נתיבות במעמקי מים • שבחו והודו לאל השמים • אשר נלחם להם במצרים : מאו והגאה חקבע דורות לספר • לעד כח וגבורות • להזכיר יציאת מצרים בשירות :

כוונת הפיוט להזכיר שבת ואהבת השם יתברך לעמו ישראל • ועשה הפיוט פעם באלפא ביתא ופעם בתשרי"ק ושם המחבר התום מסוף אלף בית ראשון שמעון בר יצחק • ועוד כמה פעמים תתום בראשי החרוזות :
ובכן וישע • ביום ההוא :

אלי הצדק ירועים • בנים מגדלים כנטיעים • גזע תפארת מטעים • רבוקים וחשוקים דור רעים • החוננים הגונים ונשמעים • ותיקים נבחרים משבעים • זרעם בגוים נודעים • חמודים ומעשיהם געים • טובם בארצות מודעים • יודעים יודעים ומיודעים • כחותם בזרוע נקבעים • למודי נסים ונושעים :

נושעים מבין קצרי יד • תתה למו שם ויד : וירא ישראל את היר :

אמנם כל אלו המכעים פאר וואר דיא אלי דער צארנר • היה להם על לב להשים וואלטן זיך ניקערט אפ לערנן להערים ולהוסר ממלך חננים צוא קליין אינ זיך צו נעמן איין מוסר פון דעם מלך מצרים מאן לשלח עם המוני • ער האט ניט גוואלט שיקן דיא ישראל • ושאו ואמר מי • אונ האט נשרינן אינ האט גזאנט ווער איז נאט לא ידעתי את ה' איך קען גאר ניט נאט צור נגפו בעשר להבו ובעבור זאת העמידו והאריכו דער בשעפר האט אים גשלאגן מיט צעהן מכות גאר פון דעשט וועגן האט ער אים גלאזט שטיין אינעש האט לאנג גווערט להודיע לכל סה הגיעו בבה כדי אלי זאלין וויסן גאר וואש איז אים אזוי גקומן • בחבורות ופצעים אותו אלה ובירית חציו כברו פלח מיט ביילן אונ ווינדן האט ער אים גפלאגט אונ מיט ווארפונג פון וייני פילן הט ער גלעכרט זיין לעבר ווארי כן חזקה ידו לשלח אונ דער גאך הט ער גשטארקט זיין האנט ער זאל זיי אוועק שיקן • האים מצרים ער לא הרחיקו די ישראל זעגן גאך פון מצרים ניט ווייט גווען הוא ועבריו עצה העמיקו הט ער מיט זייני קנעכט איין טיפי עצה גהאלטן • לרחוף אחריהם מגן החזיקו צו נאך יאגן נאך זיי האבן די מצרים גהאלטן איין פאנצור צור גערין בסוד קדושים רבה שת את הים לתרכה אונ דער בשעפר וואש איז גשטארקט אין ראש פון פיל היילי מלאכים האט גמאכט טרוקן דעם ים בים נח דיד ובמים עזים נתיבה אין ים אונ אין שטארק וואשרן האט ער גמאכט אונעג רסן מתעה הרסין ענמים ונהגם בכברות לגלי הים • מיט איין צום האט ער פאר צומט דיא מצרים אונ האט זייא גפירט מיט שווערקיט צוא דיא אונדן וואש טואן ברומן אין ים וצללו בעופרת בעמקי ימים אונ וועגן

איין גיוואקן וויא איין בלייא אין דיא טיפי וואשרין • חולכי נתיבות בעמקי מים שבחו והודו לאל השמים דיא ישראל • וואש זעגן גינאנגן אין די וועגן פון דעם ים האבן גילופט צו גאט פון דעם הימל • אשר נלחם להם במצרים וואש האט גהאלטן מלחמה פון זייערט וועגן אין מצרים מאו והגאה חקבע דורות לספר • לעד כח וגבורות להזכיר יציאת מצרים בשירות פון דעשט קאל אן האט מען קיבע גווען אף אייבג צו דער ציילן דיא גבורות וואש נאט האט גטאן אינ ציא גדיינקן יציאת מצרים מיט גיאנג : ובכן וישע • ביום ההוא אונ אזוי זאך איננו נאט העלפן וויא ער האט גהאלפן צו דיא ישראל אין דעם זעלבניג טאג אף דעם ים :

אלי דציק ירועים בנים מגדלים כנטיעים דיא ישראל וואש ווערן אן גרופן אלים די קינדר וואש זעגן גיוואקן וויא איין פלאנצונג גזע תפארת מטעים רבוקים וחשוקים דור רעים האט זעגן דיא קינדר פון די שייני אבות וואש זעגן בהעשט אונ גלומטיג צוא נאט אין זייא הייסן דור דעה החוננים הגונים ונשמעים ותיקים נבחרים משבעים זייא לערנן דיא תורה אונ זייא ווערן גרעט אף דער וועלט אונ זעגן אוש דר וויילט פון אלי זיבצג אומות ורעם בגוים נודעים ומעשיהם געים זייערי קינדר ווערן בקאנט צווישן אלי פעלקר זייא זעגן גלאזט אונ זייערי מעשים זעגן זיין טובם בארצות מודעים יורעים ירועים ומיודעים זייער גוטש איז גוים אין אלי לענדר זייא קאגן נאט אונ נאט קאן זייא אונ האט זייא לויב כחותם בזרוע נקבעים למודי נסים ונושעים אונ וויא איין חיתם זעגן וויא אין זיין ארומ אונ ער מיט זיי תמיד נסים אונ העלפט זייא נושעים מבין קצרי יד תתה למו שם ויד זייא זעגן ווארין גראלפן

מחוללת תנין בגערה • נותנת בים מעברה • סוערת גלים
בסערה עורכת מסלה ישרה פלאות ונוראות מאדירה •
צוללת קמים בגבורה קנאת מלחמת מעירה • רהב מחצבת
בעברה • שולפת חרב מתערה • תמתו להושיע מצרה •

מצרה נוצלו עם אל • והגידו צדקתו כדורי אל • אז ישיר משה יבני ישראל •

מיוסר ע"פ שם המחבר שמעון בר יצחק

שבח והודאה מעולה • מלכות שררה וממשלה • עוז
ותעצומות לאילה • ורוממות למעלה למעלה • נצח גבורה וגדולה •
ברכה ושירה מהוללה • רנה וזמרה וצהלה • יחוד קדושה ותהלה • צפירה
ותפארת לסלסלה • חסיד למאור נעלה • קול תודה לצלצלה • נזר
ועטרה לכללה •

לכללה ברוך והודיה • לצור העונה במרחב יה • עזי וזמרת יה •

מיוסר ע"פ חש"ק

תמך במעגלותיו אשוריי שחת בחמתו צוררי • ראתה עיני בשורי יקמי היכרעו
ושוררי • צור עולמים בעוזרי • פתח ממסנר אסירי • עזיני ומפריכי וצוררי •
סוגרו היותם בעוכרי • נצח ינצחיהו אדירי • מלמדי ומשכילי וסופרי •
לובש

וסופרי רוממו ימין רוממה • כי ליי המלחמה • יי איש מלחמה •

למאור נעלה איין רושיר שונקייט צוא לובן אים קול תודה לצלצלה נזר ועטרה
לכללה איין קול פון לויב אונ פון ראנק מיט שאונג אונ צוא קריינין
אים מיט אלי קרונן לכללה ברוך והודיה • לצור העונה במרחב יה צוא קרונן מיט
ניאנג אונ לובינג אונ ראנקן צום בשיפיר וואש מאכט גראס פון
אינגשאפט אונ צוא זאגן עזי וזמרת יה מיין שטארקייט אונ מיין רעד
לובניש איז גאט חסד במעגלותיו אשוריי שחת בחמתו צוררי • ער האט אן
גישפארט מיט זיין וועג מיני מריט ער האט פאר דארבין מיט זיין
גרים צארין מיני בליידניג ראתה עיני בשורי קמי הוברעו ושוררי מיני אויגן
האבין גיזעהן אונ מיני לונערש וואש האבין אוף מיר גיקוקט אויף
שלעכץ מיני פיינט זענן ווארין גיקניאט אונ אוף מיני לונירש צור
עולמים בעוזרי פתח ממסנר אסירי • רעד בשעפיר פון אלי וועלטין איז אין
מיין הילף ער האט געפוינט פון פאר שלוינגט מיין גיפיינקש עיני
ומפריכי וצוררי סוגרו היותם בעוכרי מיני פיינט אונ מיני ברעכיר וואש האבן
מיר צוא בראבין מיט שווערי ארביט אונ מיני בליידניג זענן איבר
גענפירט גיווארין צום ים ווייל זיין זענן גיווען מיני בטרירב נצח
ינצחיהו אדירי מלמדי ומשכילי וסופרי חסיד מואין אים שטארקן מיט לוב מיני
שטארקי ישראל וואש שטארקן זיך אוף דעם יצר דרע מיני
לענדיש אונ מיני קלוגי סופרים וסופרי רוממו ימין רוממה כי ליי המלחמה
אונ מיני סופרים מואין רעד הויכן גאט פאר דעם עולם אונ זאגן ריא
רעכטי האנט פון גאט דאש מינט מען זיני חסדים איז ווארין רעד
רובט ווארם צוא גאט איז ריא מלחמה ווא עש שטייט ה איש מלחמה
גאט

גראלפן פון ריא מצרים וואש האבן ניט קיין מאכט אונ ראשט זיין
נימאכט איין גרושין שם אוף רעד וועלט וירא ישראל את הויה אונ ריא
ישראל האבין גזעהן ריא מאכט פון גאט מחוללת תנין בגערה נותנת בים מעברה
וואש זיין האט גימאכט שלאף פרעה וואש ער ווערט אן גירופין
תנין מיט גשריין אונ האט גיגעבין אין ים איין וועג אונ ריא ישראל
זענן איבר גפארן מערה גלים במערה עורכת מסלה ישרה זיין מאכט שטורמן
ריא אונדן מיט איין שטורם ווינט אונ מאכט איין גלייכן וועג פלאה
ונוראות מאדירה צוללת קמים בגבורה גרושי ווינדן פון פארעכטיקייט טוט זיין
שטארקן אונ האט גימאכט איין זינקן ריא פיינט שטארקייט קאט
מלחמת מערה רהב מחצבת בעברה זיין רעד וועקט קנאה צוא רעד מלחמה
אונ ריא תאפירג מצרים טוט זיין אפ האקן מיט גרים צארין שולפת
חרב מתערה תמתו להושיע מצרה זיין האט ארוש גישלעפט ריא שווער
פון רעד שייך צוא העלפין זיני גאנצי ישראל פון איין איינג שאפט
מצרה נוצלו עם אל והגידו צדקתו כדורי אל פון צרות זענן ניצול גיווארין גאטש
פאלק אונ האבן גיזאנט זיין גרעכטיקייט וויא גרושי אונ הוכי בערג
אז ישיר משה וכני ישראל רענשט מאל האט גיזינגן משה אונ ריא בני
ישראל שבח והודאה מעולה מלכות שררה וממשלה איין לוב אונ קינגרייך אונ
גיוועלטיקייט עזי ותעצומות לאילה ורוממות למעלה למעלה איין שטארקייט צוא
שטארקן אים אונ גאנץ הוך צוא רעד רובין אים נצח גבורה וגדולה ברכה
ושירה מחוללת איין אייביג שטארקייט אונ גרושקייט איין בענטשונג אונ
איין שייני גיזאנג רנה וזמרה וצהלה יחוד קדושה ותהלה לוב אונ גיזאנג אונ
פרייד צוא איינציגן גאט מיט קדושה אונ לוב צפירה ותפארת לסלסלה חסיד

זֶעַד רִיזִים שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח

**לֹבֵשׁ צִדְקָה בִּשְׂרֵי יָכֶת וּגְבוּרָה מִזִּיץ • יִדְעוּ עַד וְדִין • מִכְסִּים
מַלְכוּת מִצִּיץ חֲצָה וְדָלַג מִנֵּץ זִמָּן שֶׁעֲבוֹד תִּנְיָן וּבִרְכוּשׁ
מִקְנֵה וְקִנְיָן • הוֹצִיא צְבָאוֹתָיו בְּמִנֵּץ • דָּרַךְ חוֹמוֹת בְּנֵץ •
גִּזְרִים הַסְלִיל בְּעֵנִין • בְּשׁוֹמוֹ מַעֲמָקֵי יָם • אֹרַח מַסְלִיל מַסִּים •
מַסִּים לְהַעֲבִיר כָּל חֵילוֹ • וַיַּעֲד בְּאוֹמֶץ גִּדְלוֹ • מִרְכָּבוֹת פָּרָעָה וְחֵילוֹ :**

**אֲבָר וְשֹׁבֵר וְכֹלֵם • בָּאֵשׁ וּבִמְהוֹמוֹת הַפִּילֵם • גִּלִּים כְּסֹו
קָהֶלֶם • רֹועֵכִי בַפֶּשֶׁתָּה כֹלֵם • הַסִּיר אֹופִנִי גִלְגֵּלֵם •
וְנִהְנֵם בְּכִבְרוֹת לְהַכְשִׁילֵם • זֹרְמוֹ עֲבוֹת לְמוֹלֵם • חֲצִצִּיךְ
הִלְכוּ לִשְׁכֵּלֵם • טָבְעוּ בְּבוֹץ רִגְלֵם • יֵשׁוּב בְּרֹאשֵׁם עֲמֵלֵם •
בָּרְעוּ קָרְסוֹ בְּנִפְלֵם • לְהַסִּיר מֵעֲלֵיהֶם צֵלֵם :**

צֵלֵם הַסִּיר וְנִפְלֵם • וּבִשְׁוֹ גִּם נִכְלָמוֹ • תְּחוֹמוֹת יִכְסִּימוֹ :

**מִשְׁבְּרִים נִתְחַטְּאוּ וְגִלִּים • נָגַד שְׂרֵי אֲוִילִים • סוֹעֲרִים חוֹמִים וּמִתְנַמְלִים • עוֹזְרֵי
רֶהֱב מִפִּילִים • פְּגִרֵיהֶם הוֹצִיעוּ חִלְלִים • צִלְלוּ בַעֲזוּפָרֶת מִסְתוֹלְלִים •
קִנְיִים עָבְרוּ גֹאֲוִילִים • רֹומְמוֹת יִמְנֶךְ מַגְדִּילִים • שְׂרִים מִתּוֹפְפִים כְּחוֹלְדִים •
תִּשְׁבַּחוֹת וְשִׁירִים וְהִלּוּלִים :**

וְהִלּוּלִים לְתוֹמְלָתִי וְסִבְרִי • וְעַל מִשְׁנְאֵי לְהַגְבִּירִי • יִמְנֶךְ יִי נֶאֱדָרִי • שְׁתַּתָּה

נֶאֱמַר אִיזִי אֵין בַּעַל מַלְחָמָה לֹבֵשׁ צִדְקָה כְּשֶׁרִין כַּח וּגְבוּרָה מִזִּיץ עַד רֹאשׁ זֶיךְ
אֵן נִיְקָלִידֵט מִיט צִדְקָה וְיִיא אֶפְאֶצִיר מִיט בַּח אֵין מִיט שְׁמֵאֲרִקִיט אִיז
עַד נִיוֹאפֹונֵט יוֹרֵעַ וְדִין וְדִין מִכְסִּים מַלְכוּת מִצִּיץ עַד וְיִישֵׁט פֹּון אֵלִים אֵין אִיז
אִיין עֲדוֹת אֵין אִיין דִּין עַד אִיז אֵן נִיצִירֵט מִיט צִירוֹנֵט פֹּון אִיין מַלְכוּת
חֲצָה וְלֵג מִן זֶמַן שֶׁעֲבוֹד תִּנְיָן עַד הָאֵט גִּיטִילֵט דִּיא פִיר הַוְנִידֵיט יֵאָר
וּוֹאשׁ עַד הָאֵט גִּיזֶאנֵט צוֹא אֲבָרֵם רֹאשׁ וְיִיני קִנְדִיר וְעֵלִין דִּין אֵין
הָאֵט אִיבֵר גִּיהֶפֶט דִּיא צֶאל אֵין עֵשׁ הָאֵט מַעַר גִּיט גִּיזֶעֲרֵט וְלֹת
מִצְרִים נֶאֱרַצְוִיִיא הַוְנִידֵיט אֵין צֶעֶה יֵאָר וּבִרְכוּשׁ מִקְנֵה וְקִנְיָן צְבָאוֹתָיו
בְּמִנֵּץ אֵין מִיט פִיל גִּיטִין אֵין פִיר אֵין אֲנֵר גִּיטִין הָאֵט עַד אִישׁ גִּיזֶוֹנֵט
וְיִיני חִילוֹת מִיט דֶּעַר צֶאל דָּרַךְ חוֹמוֹת בְּנֵין גִּזְרִים הַסְלִיל בְּעֵנִין עַד הָאֵט צוֹא
שְׁנִיטֵן דַּעַם יִם אֵין שְׁטִיקֵר אֵין הָאֵט גִּימֶאכֵט אִיין וְעַד וְיִיא צוֹוִישִׁין
צוֹוִיִיא מִאֲוִירִין בְּשׁוֹמוֹ מַעֲמָקֵי יָם אֹרַח מַסְלִיל מַסִּים אִיין וְיִין טֹאן אִיין דִּי טִיפִישִׁי
פֹּון דַּעַם יִם אִיין גִּצִּיבְנֵטֵן וְעַד מַסִּים לְהַעֲבִיר כָּל חֵילוֹ עֵשׁ אִיין וְוֹאֲרִין
גִּצִּיבְנֵטֵן דֶּעַר וְעַד אִיין יִם צוֹא מִאֲבִין אִיבֵר פֶּאֲרִין גֶּאָר וְיִין חֵיל דִּיא
יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲד בְּאוֹמֶץ גִּדְלוֹ מִרְכָּבוֹת פָּרָעָה וְחֵילוֹ אֵין עַד הָאֵט גִּשְׁמֶאֲרֵצֵט מִיט
וְיִין שְׁמֵאֲרֵק אֲכַפְרִקִיט דִּי רִיט וְוֹאֲגִין פֹּון פָּרָעָה אֵין וְיִין חֵיל אֲבָר וְשֹׁבֵר
וְכֹלֵם עַד הָאֵט וְיִיא גִימֶאכֵט פֶּאֲרִירִין אֵין הָאֵט וְיִיא צוֹא בְּרֶאכִין אֵין הָאֵט
וְיִיא פֶּאֲרֵ לַעֲנֵט בָּאשׁ וּבִמְהוֹמוֹת הַפִּילֵם אִיין פִּיִיאָר אֵין אִיין גִּרִיבֵר הָאֵט עַד
וְיִיא גִימֶאכֵט פֶּאֲלִין גִּלִּים כְּסֹו קָהֶלֶם דִּיא אִינֶרֶן פֹּון דַּעַם יִם הָאֵבֵן צוֹ גִּיזֶעֲרֵט
וְיִיעַר אִיין וְאֶמְלֹונֵג דֹּועֵכִי כַפֶּשֶׁתָּה בֵּלֵם וְיִיא וְעַד אֵלִי פֶּאֲרֵ לֶאשֵׁן גִּיזֶעֲרֵט
וְיִיא פֶּלֶאקֵם וּוֹאשׁ גִּיטִין גִּיךְ אִישׁ הַסִּיר אֹופִנִי גִלְגֵּלֵם בְּכִבְרוֹת לְהַכְשִׁילֵם עַד
הָאֵט אֵין טֹאן דִּיא רֶעִירֵר פֹּון וְיִיעַרִי וְעַד אֵין הָאֵט וְיִיא גִיזֶעֲרֵט מִיט

שְׁוועֶרֶקִיט צוֹ מִאֲבִין שְׁטֵרֹוכֶלֶן וְיִיא זֹרְמוֹ עֲבוֹת לְמוֹלֵם חֲצִצִּיךְ הִלְכוּ לִשְׁכֵּלֵם דִּיא
וְוֹאֲלִקִישׁ הָאֵבֵן גִּנֶאסֵן וּוֹאשֶׁר אֲקִינֵן דִּיא מִצְרִים אֵין דִּיא שְׁמִיִינֵר
פֹּון דַּעַם יִם וְעַד גִּנֶאנֵט צוֹ פֶּאֲרֵ לַעֲנֶרֶן וְיִיא טָבְעוּ בְּבוֹץ רִגְלֵם וְיִיעַרִי פִים
אִיין וְוֹאֲרִין אִיין גִּיזֶעֲרֵט אֵין גִּיזֶעֲרֵט יֵשׁוּב בְּרֹאשֵׁם עֲמֵלֵם גִּנֶאסֵן הָאֵט אֵין
גִּיזֶעֲרֵט וְיִיעַרִי מִיזִיקִיט אֵין וְיִיעַרִי קֶאפֶּ כֶּרֶעוֹ קֶרְסוֹ בְּנִפְלֵם לְהַסִּיר מֵעֲלֵיהֶם צֵלֵם
וְיִיא הָאֵבֵן גִּנֶאנֵט אֵין פֶּאֲרֵ כֶרֶיטֵט אֵין וְיִיעַרִי פֶּאֲלִין אֵין עַד הָאֵט אֵין גִּיזֶאנֵט
פֹּון וְיִיא וְיִיעַרִי שְׁאֵטֵן צֵלֵם חֶסֶד וְעוֹמֵם וְיִיעַרִי שְׁאֵטֵן אֵין וְוֹאֲרִין אֵין גִּיטִין
אֵין וְיִיא וְעַד וְוֹאֲרִין דֶּעַר צֶעֲרִיטֵט פֹּון גִּנֶאסֵן וְכֹלֵם אֵין וְעַד וְעַד פֶּאֲרֵ
שְׁעֵמֶט גִּיזֶעֲרֵט וְיִיא אֵין גִּיזֶעֲרֵט דִּיא אֵין גִּיזֶעֲרֵט הָאֵבֵן וְיִיא צוֹא גִּיזֶעֲרֵט מִשְׁבְּרִים
נִתְחַטְּאוּ וְגִלִּים נָגַד שְׂרֵי אֲוִילִים סוֹעֲרִים חוֹמִים וּמִתְנַמְלִים דִּיא אִינֶרֶן פֹּון דַּעַם יִם הָאֵבֵן
גִּשְׁמֶרֹומֵט אֵין גִּיזֶעֲרֵט אֵין הָאֵבֵן וְיִיא דֶּעַר רֹוֶבֶן אֲקִינֵן דִּיא גִיזֶעֲרֵט
הַעֲרִין פֹּון מִצְרִים עוֹזְרֵי רֶהֱב מִפִּילִים דִּיא הַעֲלֶפֶר פֹּון מִצְרִים דִּיא וְיִיעַרִי
שֶׁר הָאֵבֵן וְיִיא גִימֶאכֵט פֶּאֲלִין פְּגִרֵיהֶם הוֹצִיעוּ חִלְלִים וְיִיעַרִי טֹאטִי גִיזֶעֲרֵט וְעַד
וְוֹאֲרִין אֵין גִּיזֶעֲרֵט וְיִיא דֶּעַר שְׁלֶאנִי צִלְלוּ בַעֲזוּפָרֶת מִסְתוֹלְלִים וְיִיא וְעַד
וְוֹאֲרִין אִיין גִּיזֶעֲרֵט וְיִיא גִיזֶעֲרֵט דִּיא מִצְרִים וּוֹאשׁ הָאֵבֵן גִּיזֶעֲרֵט פֹּון
יִשְׂרָאֵל קִיֹּום עָבְדוֹ נֶאֱוִילִים אֵין יִשְׂרָאֵל וּוֹאשׁ גִּנֶאסֵן הָאֵט וְיִיא אִישׁ גִּיזֶעֲרֵט
אֵין גִּיזֶעֲרֵט צוֹ וְיִיא צוֹ אִיין פֶּאֲרֵ וְעַד אִיבֵר גִּיזֶעֲרֵט דַּעַם יִם רֹומְמוֹת יִמְנֶךְ
מַגְדִּילִים רֹאשׁ הַוְנִידֵיט פֹּון דִּין רֶעִכֵטִי הָאֵט טֹאן וְיִיא גִיזֶעֲרֵט שְׂרִים
מִחֻפְפִים כְּחוֹלְדִים חֲשִׁכוֹת וְשִׁירִים וְהִלּוּלִים דִּיא וְיִיעַרִי פֹּון יִשְׂרָאֵל הָאֵבֵן גִּיזֶעֲרֵט
אֵין גִּיזֶעֲרֵט אֵין הָאֵבֵן גִּיזֶעֲרֵט מִיט שִׁירֹות וְתִשְׁבַּחוֹת צוֹ גִּנֶאסֵן וְהִלּוּלִים
לְתוֹמְלָתִי וְסִבְרִי וְעַל מִשְׁנְאֵי לְהַגְבִּירִי אֵין לֹבֵשׁ הָאֵבֵן וְיִיא גִיזֶעֲרֵט צוֹא גִּנֶאסֵן וּוֹאשׁ
עַד אִיין מִיין הָאֵבֵן אֵין אֵין מִיין פִּינֶטֵט הָאֵט עַד מִיךְ גִּשְׁמֶאֲרֵקֵט

בְּכָל הַיּוֹם בְּנוֹכְרִי : לֹבֵשׁ צִדְקָה
מִשְׂרָאֵל טוֹשֵׁן כְּשֶׁרִין כַּח וּגְבוּרָה מִזִּיץ עַד רֹאשׁ זֶיךְ
לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּשׁוֹמְרֵי : מִצִּיץ לֶאֱוִן
סִימֹן : חֲצָה מִיֹּוֹם בְּחֵלֶם לֵילֵה הַכֶּסֶה
כָּל כְּסוֹר : וְדָלַג וְיִישֵׁט קֶץ תִּי שִׁטִּים :
תִּנְיָן לֶאֱוִן חֲלָי רִיל לִקִּים חֲלָי טֹו
וְחֲלָי קֶץ יִלְאֹו בִּרְטֵט גִּדְלוֹ : דָּרַךְ כֹּו
שְׁמֵאֲרֵק וְסִימֹן לֶאֱוִן חוֹמוֹת : גִּזְרִים כֹּו
שְׁמֵאֲרֵק כְּסוֹרִי הִים : בִּמְהוֹמוֹת
פִּירֵם בְּנוֹרוֹת עוֹמֵקִים : זֹרְמוֹ לֶאֱוִן
וְסִימֹן : עֲבוֹת טוֹשֵׁן : חֲצִצִּיךְ
פִּירֵם חֲבִנִי הִים הִיוּ מִסְלִילִים וְחֵלִים
כֶּסֶס : בְּבוֹץ טוֹשֵׁן : קֶרְסוֹ לֶאֱוִן
טוֹמֵק : מִשְׁבְּרִים : מִשְׂרֵי הִים :
נִתְחַטְּאוּ חֲסֵדוֹ כְּדֶרֶךְ גִּלִּים מִשְׁנֵי קֶטֶם
גִּזְרִים וְסִימֹן וְסִימֹן חֶסֶד בְּחֵלֶם :
מִתְנַמְלִים מִחֻפְפִים : עוֹזְרֵי פִירֵם
שֶׁר עַל מִלִּים וְסִימֹן : הוֹצִיעוּ
הוֹסֶטוּ : מִסְתוֹלְלִים פִּירֵם הַכּוֹפִרים
כֶּסֶס

זה"ל לשון עורך תפילין : שתתה
פירוש ביומן יסר העולם : יחילו
ייעדו : להרוס אויביו : לארסו
ארוסה שנאמר וירשדך לי בלחונם :
וישיש לשון זקן : ואבר עובד ארסו :
צמדו לי למד נקד : ומשחרו שרסו
וריו במלכא : ומשרתו נסר אלסו :
עבדו זק קין כספו : הפרעו זה פיעה
ונקדו כן לפי שפסע לו הקדוש ב"ה :
נתחבאו לשון נחשק : מפילות בו
שזו גבוהים ואלכו כמו תומה גבוה
של פלסין : ונתפלצו לשון פחד :
אדרתו פירוש חוקות בשורות :
ולערף ר"ל ולסרנות שגח וולרם :
לגורף לשון עלה נדף :
לכחות

שתתה עולם בבניך • מלאה הארץ קניך • עליון שמת
מעונך • והוד והדר לפניך • נעימות נצח בימיך •
בצאתך לישע בך • רעשו הרים מפניך • יחילו מים
מחרונך • צדק מלאה ימיך • חיל וישע להמוניך • קנא
ונוקם לשונותיך • כי תמכה ימיך :

ימיך הנגברה שונאך להרוס • ואותי באמונה לארסו : וברוב גאונה פהרוס :

מוסר ע"פ תשרי

תלמיד לומד ומלמדו • שומר ומושל ופקידו • רכב סוסו
ופרדו • קרוב וגואלו ודודו • צעיר וישיש ומכבדו • פועל ואבר וצמדו •
עשיר ורעו וירידו ושכיר ושוכר ומשחרו נדיב ונינו ונכדו • משרת ארסו ועבדו •
לאברון הורד כבודו • הפרע וכל הבא בידו :

בידו כל חיל מצרים • באו באש ובמים : וברוח אפיך נערמו מים :

לכדו פני תחומות • באבן נתחבאו מימות • ישרו מסילות רמות • טירות
גבוהות כחומות • חזו מלכי אדמות • זעו ונתפלצו באימות • ונתנו לאל
חומות • הנותן עזו ותעצימות • דקדק בצרים נקמות נבר והשביט מלחמות •
בארץ שם שמות • אדרתו שירות נעימות :

נעימות לשבח ולערף • בהפילו צר לגדוף : אמר אויב אדרתו :

אויבים

אין זיין פאר אוקסין עשיר ורעו וירידו דער רייכר און זיין גועלן און זיין
גליבטר שכיר ושוכר ומשחרו דער גרינגיער און דר וואש דינגט אים און
ניט אים שוחד ער זאל גיך ארבעטן נדיב נינו ונכדו דער האר און זייני
קנדר און אייניקלך משרת ארסו ועבדו דיא דינר און זייערי האבן לאברון
הורד כבודו הפרע וכל הבא בידו צו פאר לירונג און ווארן גנידרט דר כבוד פון
פרעה און אלי וואש זענן נקימן מיט אים בידו כל חיל מצרים באו באש ובמים
מיט זיין מאכט האט ער גיבראכט גאר דאש חיל פון מצרים אין פיאר
און אין וואשיר וברות אפיך נערט מים און מיט דעם ווינט פון זיין נאז
לעכיר זענין ווארן גרופנט דיא וואשער פון דעם ים לכדו פני החומה זיין
זענן ווארן בצווינגן דיא אפ גרונטין כאבן נתחבאו מימות און וויא אשטיין
זענין הארט גווארין דיא וואשער ישרו מסילות רמות טירות גבוהות כחומות זיין
האבין גירעכט פארטיגט הוכי שטענין ווארס דיא וואשער זענן גווארין
וויא איין הוכר מאוויר און און זיין איין גווארין איין וועג חזו מלכי
אדמות דען האבין ראש גזען אלי מלכים פון דר ערד זעו ונתפלצו באימות
זענן זיין פאר וואגילט און דער ציטרט גווארין מיט פארבט ונתנו לאל
רוממות גזען עזו ונעימות און האבן גניבן צוא גאט דער הייבונג ויש ער
גיבט כח און שטארקייט דקדק בצרים נקמות ער הט מלך דקדק גווען אין דיא
בליידער צוא טאן אין זיין נקמות נבר והשביט מלחמות ער האט זיך
גשטארקט און האט פאר שטערט וייערי מלחמות כארץ שם שמות און
אין זייער לאנד האט ער גיטאן פאר ווישטונג אדרתו שירות נעימות דאבן
די ישראל גישטארקט גאט מיט זימי גיגאנג נעימות לשבח ולערף בהפילו צר

יטיג " טארי גאט דיין רעכטי האנט איז בשיינט מיט קראפט שתתה עולם
בבניך זיא הט גגורנד פקט די וועלט מיט דיין טון באווין זיא מלאה הארץ
קניד עש איז דער פולט גווארין די ערד דיני בשעפיש עליון שמת מענד
אין אייברשטין הימיל האשטו גיטאן דיין וואונג וחד והדר לפניך און
שונדרייט און לוב איז צו פאר דיר נעימות נצח בטיג איין ויס אייביג לעבן
אין און דיין רעכטי האנט בצאך לישע בנך רעשו הרים מפניך אין דיין טאן
ארוש גיין צוא העלפן דיני קנדר האבן די בערג גשטורמט פאר דיר
יחילו מים מתורגן דיא וואשער האבן גיצטרט פון דיין גרים צארן צדק מלאה
יטיג דיין רעכטי האנט איז פול מיט צדקה חיל וישע להמוניך צוא העלפין
מיט קראפט צו דיין פאלק קנא ונקם לשונותיך דיא בישט איין מקנא און
טושט איין נקמה צו דיני קניג כי המכה ימיך און אין מיד טוט דיין
רעכטי האנט אונטר לעדנין יטיג חונכה שונאך להרוס דיין רעכטי האנט
איז ווארן גשטארקט דיני שונאים צו פירן ואותי באמונה לארסו און מיק
צו פקדש זיין מיט דיין הייליג אמונה וברוב גאונר תהרוס און מיט דיין פיל
הערשאפט האשטו צו בראבן דיני פיינט תלמיד לומד ומלמדו דעם תלמיד
וואש לערנט און זיין לערנר ראש מיינט מען פון דעם גרעשטן חשוב
בזו אין קלענשטין און און רעכנט דר פיימן ווייטר שוטר ומושל ופקידו
דעם שוטר און דעם גוועלטנר און זיין פקדו רכב סוסו ופרדו דעם רייטר
און דאש פערד און דעם מול אייזיל קרוב וגואלו ודודו דער קרוב און זיין
איש לייזר און זיין פעטר צעיר וישיש ומכבדו דר יונגער און דער אלטר און
זיין גערליכער טעל ואבר וצמדו דער ווערקש מאן און דער עובר ארמה

יוצר ליום שביעי של פסח

מיוסד ע"פ א"ב

אויבים נחלקו לכתות • בהשאת פתן לפתות • גבור
המפליא אותות • דרכם ובעטם כנאות • הכם
בתחלואי מיתות • וכלם בנגף לכתות • זדים עורכי חניתות •
חגורי חרבות וקשתות • טורפו במכמורי רשתות • יין החמה
לשתות • בזכרן שביעת בריתות • לצרה נשגבת לעתות :

לעתות בצרה נמצאת למו • ובעזים הושלכו צרימו • נשפת ברוחה פסמו :

מי ים סוף הוצפו • נבכייהם לראשם צפו • סלית צרים ונשטפו

עברה ונעם נאפפו פחים לרגלם הוקפו • צירים אחזום ונהרפו • קדעו נפשם וננפו •
ראו ופניהם חפו • שברו עצמותם ושפו • תנופת שוא הונפו :

הונפו והומכו חללים • וקול השמיעו גאולים • מי כמוכה באלים :

שליט חסין ונורא • מאוד סביבו נשערה • עליות במים קרה • ושומע ומאזין
עתירה • נערץ בקדושי טהרה בקודש נאדר לפארה רופף עמודים בנערה •
ירון דברו מהרה • צבאותיו איז לשערה • חשים במשלחתו למהרה • קנא
ונוקם בעברה • ומחיש עזרה בצרה :

בצרה גננתם ותפלטמו • ובפורכיהם ראו עינינו • נשית ימנה תכלעמו :

תחום

ווייטיג האט זיך געפונען און זיין זענען ווארען פאר שטוסן קלע נפש
ונוגו זייער לייב זענען געמאכט און פאר ווארען געווארן ראו ופניהם
הטו ראש האבן זיין געזעהן אין זייער פנים איז פאר שעמט געווארן שברו
עצמותם ושפו זייער ביינר זענען צוא בראכין און צוא מאלין געווארן
תנופת שוא הונפו איין פאלש אויף הייבונג זענען זיין אויף גיהובן געווארן
הונפו והומכו חללים דא מצרים זענען אויף גיהובן געווארן און אראפ געדרש
דער שלאגער הייד וקול השמיעו גאולים מי כמוכה באלים און דא איז
גלייט וישראל האבן געמאכט הערין איין קול און האבן געזאגט ווער
איז אזוי וויא דא נאט אין דא שטארק מלאכים שלט חסין ונורא איין
געוועלטיגער איין שטארקער און איין פארשטיגער מאוד סביבו נשערה עש
שורמט זייער ארום אים עליות במים קרה אין דער וואשיר האט ער
געבעלקעט דא ער וויא אבדום ושומע ומאזין עתירה און ער הערט און
פאר נעמט דא תפלות נערץ בקדושי טהרה ער איז געשטארקט צווישן
דא הייליג און רייני מלאכים בקודש נאדר לפארה מיט הייליקייט ווערט
ער געשטארקט און ברימט רופף עמודים בנערה ער מאכט שלאף די זיילן
פון דעם הימל מיט זיין געשריין ירון דברו מהרה זיין הייד לופין גיף און
ווערין תיכף מקום צבאותו אין לשערה זייני מלאכים קען מען ניט מערער
זיין וויא פיל זיין זענען חשים במשלחתו למהרה זיין אילין גיף אין זיין
שלמות קנא ונוקם בעברה ער איז זיך מקנא און טוט אין נקמה אין רשעים
מיט גרים צארין ומחיש עזרה בצרה און ער איילט הילף צוא דא ישראל
אין זייער אייגענשאפט בצרה גננתם ותפלטמו אין זייער אייגענשאפט ראשטו
זיין בשיעט און ראשטו געמאכט אנטווערן זיין ובפורכיהם ראו עינינו און
אין די מצרים האבן זייער אייגן געזעהן איין נקמה נשית ימנה תכלעמו דא

ראשטו

לכתות לרחוק את יסוראל : בהשאת
פירוש נהגהם סביב פרעה חסית לוחם
לרחוק : יין החמה כמו טוס
התועלה : נבכיהם פירוש משברי הס
טל ראשם לפו : סלית כמו דרכת :
נאפפו לשון סיכונ : הוקפו האנסו
כמו מן המוקף : צירים כמו לרי
לידה : חפו לשון משה : ושופו לזקי
מזככתא : תנופת פי' שהמים הניפו
לוחם וכדרך הנטבע טאה עולה ויורד
במים וראו האשט טאט שלין עולה
בסגפה זה מן המים : והומכו לשון
ירידה : עליות שנחמר המקרה
במים עלותו : ירדן פירוש
ומיד

מיוסד ע"פ שם המכבר שמעון בר יצחק

לנחך יסר לוב האבן זיין געטאן מערין אז נאט האט געמאכט פאלין
דעם בליידער צוא פאר שטוסן אים אמר אויב אדרבה פרעה האט געזאגט
אויף וועל נאך יאנן אויבם נחלקו לכתות בהשאת פתן לפתות דא פיינט זענען צוא
טיילט געווארן צוא כתות פון ווענען דעם אן הייבונג פון
דעם בייזן שלאנג ראש איז פרעה גבור המפליא אותות דער שטארקער
נאט וואש מאכט וויינרליכי צייכן דרכם ובעטם כנאות האט זיין צוא
טרעטן וויא קעלמיר פון וויין הכם בתחלואי מיתות ער האט זיין געשלאגן
מיט קראנקשאפט פון טוט וכלם בנגף לכתות און האט זיין פאר לענט
און צו שטוסן מיט מארד ודים עורכי מיתות חגורי חרבות וקשתות די מוטווייליג
מצרים וואש האבן אן גריכט שפיין און זענען געווען אן גענוג מיט
שווערין און בוגינש טורפו במכמורי רשתות זענען ווארען פאר צוקט אין
זייער נעץ יין החמה לשתות צוא טרינקן דעם צארינדיג וויין בזכרן שביעת
בריתות לצרה נשגבת לעתות אין דעם ווארען געדינקט דא שבעה פון דא
אבות האשטו זיך געשטארקט צו העלפן די ישראל אין זייער אייגענשאפט
לעתות בצרה נמצאת למו אין דער עת צרה בישטו ווארען געפונען צוא זיין
ובעזים הושלכו צרימו זענען געווארען וואשיר זענען געווארען געווארען
זייער בליידער נשפת ברוח נכסו דא האשט געוועט מיט דעם ווייניג
און האשט צוא געדעקט זיין מי ים סוף הונפו זיין זענען פאר פלייצט
געווארען מיט דעם וואשיר פון דעם ים סוף נבכיהם לראשם צפו זייער
קוואלין האבן געפלייצט אויף זייער קעפ סלית צרים ונשטפו דא האשט
געטרעטן דא בליידער און זיין זענען פאר פלייצט געווארן עברה ונעם
נאפפו מיט גרים צארין פון נאט זענען זיין ווארען ארום גערינגלט פחים
לרגלם הנקם נעצין איז ווארען געבענקט צוא זייער פים צרים ארום ונחרטו

ומיד נעשה כן : שור פי' הים פלגים
כדי שראו ישראל במלחם שנקראו
מסופי שח : רוערת כח האדמה
רעם ולא רתח לקבל פגרי חללים
לקבורה : בארשת בדבר האדמה
חלו תעש ותחם כלומה ביום דין :
נזכרת שקבלה האדמה את דם הכל
ונחללה : בראותה כח פי' שגט
יתוך בשבועה של חטא ואלו חטא
לבלוע פגרים : אצפו סבבו בפחד כל
שומעיהם : בקדוח פי' כדור האדמה
הפני

תהום זרקן ליבשת • שור זו בפגרי חשופי שח • רוערת תבל
ומרגשת • קברם אינה מבקשת • צוחה ופתחה בארשת •
פחדה מהכלם בבושת • עת לדין מתבקשת • שיח מה
רוחשת • נזכרת הכל ונרעשת • מקדם נאדרת ונחלשת •
בראותה ימנה מאיששת • אז ערבה רגשת :

רגשת לברוע אם הלז • וירידים עברו וגזו : נחית בחסדך עם זו :

לא כמעשה יריהם • כי אם בחסדך עליהם • ידעת לכל אויביהם • טובך
וחסדך עליהם • חוק שביעת אבותיהם • זכרת דפדוחם ממעניהם •
ובעמוד ענן לפנייהם • הולכת ונהלת שבטיהם • דתך הודעת להם • גבורות
פעלת למעניהם • בעשותך נוראות לעיניהם • אפפו חתת כל שומעיהם :

שומעיהם משמנם ירוז • ובעתה ופלצות יאחזון : שמעו עמים ירגזון :

מספר עשר ארבע אות

אותות ומופתים ונסים • בהוציאך מפרך אנוסים • גאלת בזרוע חוסים •
דרור קראת לעמוסים • הוצאתם ברכוש ששים • וינצרו את ארץ
חננים • זרונים ושרי מסים • חילם ברגלם רמוסים • טבעו וצללו פתרוסים • ימים
עליהם מכסים • בקדוח אש המסים • לבשו חרדות מכעיסים :

מבעיסים

גמקיש און גינאר איז און זיין גוק שבעה אבותיהם זכרה לפרוהם מפעניהם די
שבועה וואש די האשט גשווארין צו ויערי עלטרין האשטו גדייקט צו
איש דיין זיין פון ויערי פייגער ובעמור ען לפנייהם הולכת ונחלת שבטיהם און
מיט איין וואלקנריגער זייל האשטו גיפירט ויערי שבטים דתך הודעת להם
דיין חורב האשטו מודיע גיווען צוא זיין גבורות פעלת למעניהם
שטארקן נסים האשטו גמאן פון ויערי ווענין בעשותך נוראות לעיניהם אפפו
חתת כל שומעיהם אז רוא האשט גמאן פארקטיג מעשים פאר ויערי איגין
האט ארום גרינגילט איין פארקט אלי וואש האבן זיין גהערט שומעיהם
שמעם ירוז ובעתה ופלצות יאחזון ויערי הערר זענן פון ויערי פעטקייט מאג
גיווארן און ציטרנש האט זיין גרייפן שמעו עמים ירגזון די פעלקר האבן
גהערט זענן זיין דר ציטרט גווארין אותות ומופתים ונסים בהוציאך מפרך אנוסים
רוא האשט גמאן וויגדר און צייכן אז די האשט איש נצוגין דיא
ישראל פון שווערי ארביט גאלת בורוע חוסים רוא האשט דר לייזט מיט
דיין מאכט די וואש בשיגין זך אין דיר דרור קראת לעמוסים איין פרייאונג
האשטו גירופין צוא ישראל וואש רוא האשט זיין גטראגן און דיין
ארים הוצאתם ברכוש ששים ונצללו את ארץ חננים רוא האשט זיין איש גיצוגין
פרייליך מיט פול גטש וואש זיין האבן איש גילייגט פון דעם לאגד
מצרים זרונים ושרי מסים חילם ברגלם רמוסים זיין האבן גיטרעטן מיט ויערי
פיס ראש חיל פון מצרים וואש זענן גווען מטווייליג און ציגט הערין
טבעו וצללו פתרוסים ימים עליהם מכסים דיא מצרים זענן איין גוונקן גווארין און
די וואשיר פון דעם ים האבן און זיין צו גידעקט בקדוח אש המסים זיין

זעניו

(ח"ב)

האשט גינייגט דיין רעכטי האנט האט זיין ערר איין גישלונגן
תהום זרקן ליבשת דער אפ גרונט האט זיין ארוש גיווארפן און דער
מדיקניש שור זו בפגרי חשופי שח כח דיא ישראל זאלן זעהן דיא פגרים
פון דיא מצרים וואש קמן ארוש פון חם וואש ער האט אנפלעקט
דיא שאגד פון זיין פאטיר נח רוערת תבל ומרגשת קברם אינה מבקשת דיא ערר
האט גיצטרט און גישטרימט און האט גיט גיוואלט זיין זאלן בגראבן
ווערין און איר צותה ופתחה בארשת פתרה מהכלם בכבושת זיין האט גישריגין
און האט גירעט ראש זיין פארקט זיך זיין זאל גיט פאר שעמט ווערן
עת לדין מתבקשת שיח מה רוחשת און דער צייט אז גאט וועט בגערין פון איר
איין דיין וואש וועט זיין קענין הייזן נזכרת תבל ונרעשת מקדם נאדרת ונחלשת
דען זיין גדייקט פון פריער ראש זיין איז גישאלטין און שלאף
גיווארין ווייל זיין האט מקבל גיווען ראש בלוט פון הכל בראותה ימנה
מאיששת אז ערבה רגשת אפר אז זיין האט גיווערן ראש דיין רעכטי
האנט איז גישטארקט מיט איין שבועה אז די וועשט זיין גיט שטראפן
דר פרגעשט מאג האט זיין גיגלוקט צו גינעהנין לגשת לבלוע און הלז צו
גינעהנין און צוא איין שלונגן ראש ראויגן פאלק דיא מצרים
וירידים עברו וגזו און דיא גיליבטי ישראל זענן אפר גיפארן דעם ים
נחית בחסדך עם זו רוא האשט גיפירט מיט דיין גינאר דאש ראויגן
פאלק לא כמעשה יריהם רוא האשט עש גיט גמאן פון ווענין אירי גומי
מעשים כי אם בחסדך עליהם גיארט פון ווענין דיין גינאר ידעת לכל אויביהם
טובך וחכר עליהם רוא האשט גמאכט ווישן צו אלי ויערי פייגט דש דיין

כב א

יוצר ליום שביעי של פסח

מכעיסים ישבו בדר לדום • פי נכרתו צרים מדרום : אז נכחלו אלופי אדום :
אלופי ארומים ומואבים • ברעדה ובראנה פואבים • גרי
בנען היושבים • רומי במפולת להבים • הגוי העז
החשובים • וממלכות אשכרים משיבים • זעובים רמוסים
ונסחבים • חשוכים וכפשתה כבים • טבועים בגלי רהבים •
ימתקו למו רנבים • כמו כז גם הם נחרבים • ליום תוכחה קרובים :

חמי אש כגון שעה : מדרום מואב :
 דמו נשחקו : להבים חללים :
 וממלכות חסידים להם חנה :
 זעובים לשון כנים : נואלו נשחבו :
 בענבים כחלים : ממתקוממים :
 הם הולכים : קרואים ישראל :
 מושלמים פירוש בשלום : רבית :
 עולמים זה נחמ"ק : עולמים עול"ו :
 ועול"ב : ארבעה כדמשת וחול א"י :
 ונחמ"ק

קרובים ורחוקים אחו בעתה • וצור עתה למחנה : תפול עליהם אימרה :

מרוממותך נדרו עמים נואלו שרים וחכמים • שמו יד לפה ונאלמים • ענומים
בפנים נזעמים • פז יקראם בענמים • צירים אחוזם ממתקוממים :
קרואים ולקחים מעממים • רצו ונמשכו מושלמים • שרי הולכים שלמים •
תרנלם נשאל לבית עולמים :

עולמים הנחלת לסגולתך • וכנשר נשאתם באברהם : תבאמו ותטעמו בדר נחלתך :

מיועד ע"פ א"ב

ארבעה נקראו נחלה • בחפץ ובאהבה כלולה • גבול ארץ המעלה • דירת
בנין זבולה • הנתונה מימין הגדולה • ומקבליה ברתת וחילה • זה
היום נגילה • תרות המציא לסגולה • טרודים עתה בגולה • יוזמנו ליום גאולה •

כאשר

פון ווענין דיין אכפירקייט זענען פאר וואגילט גיווארין די פעלקיד
 נואלו שרים וחכמים זייא זענען פאר נארישט גיווארין דיא שרים און דיא
 חכמים שמו יד לפה ונאלמים זייא האבין גיטאן זייער האנט צוא זייער
 מיל און האבין געווינן ענוטים כפנים נעמים זייא זענען ווארין טראוורדיג
 מיט איין צאדינדיג פנים מן יקראם בענמים טאמיר וועט זיך זייא טרעפן
 אזו וויא דיא מצרים צירים אחוזם ממתקוממים ווייטאנא האט דיא פיינט
 בגריפט קרואים ולקחים מעממים אבר דיא ישראל וואש זענען גירופין און
 גינמיין גיווארין פון די פעלקיד רצו ונמשכו מושלמים זענען גילאפין און
 האבין זיך גיצונן נאך נאט מיט שלום שרי הולכים שלמים תרנלם נשאל לבית
 עולמים דער אדמעכטיגער נאט האט זייא אין גאנצן גפירט און גטראגן
 צום בית המקדש ווי מען טראגט איין קינד עולמים הנחלת לסגולתך וועלטן
 ראש איז עולם הזה און עולם הבא האשטו גיטאכט ארבין צוא דייני
 גליבטי ישראל ונשר נשאתם באברהם און אזוי וויא איין ארליר האשטו
 זייא גיטראגן אף דייני פליגיל תבאמו ותטעמו בדר נחלתך בין דוא האשט
 זייא גיטאן בריינגין און פלאנצין אין דעם בארג פון דיין ארב ראש
 איז דער בית המקדש ארבעה נקראו נחלה בחפץ ובאהבה כלולה פיר זאבין
 ווערין אן גירופין דיא נחלה פון נאט וואש ער בנערט זיי מיט נקרייגטי
 ליכשאפט נכול ארץ הפעלה דירת בנין זבולה הנתונה מימין הגדולה ומקבליה ברתת
 והילה ראש גילבטי לאנד ארץ ישראל און דער בית המקדש וואש
 ער איז ראש הארברדיג פון נאט און דיא תורה וואש איז גינעבן גיווארין
 פון דער רעכטיג האנט פון נאט און דיא ישראל וואש האבן מקבל
 גיווען די תורה מיט ציטריגיש זה היום נגילה תרות המציא לסגולה אין דעם טאג

זענן ווארין צוא גאנצן וויא וואקס צו גייט פאר פייאר לבשו חידות מכעיסים
 דיא דער צערינד פון נאט האבין זיך אן נקלייט מיט ציטריגיש מכעיסים
 ישבו בדר לדום כי נכרתו צרים מדרום : אז נכחלו אלופי אדום :
 האבן גישווינן ווארין דיא בליידגר פון ישראל זענען פאר שניטין
 גיווארין פון דער וועלט אז נכחלו אלופי אדום דעמאלט זענען דער שראקן
 גיווארין דיא הארן פון אדום אלופי ארומים ומואבים ברעדה ובראנה כואבים
 דיא הארין פון אדום און מואב האבין גיהאט ווייטאנא מיט ציטריגיש
 און זארגן ניי כנען היושבים דומם במפולת להבים דיא וואגיר פון פנען האבין
 גישווינן אז דיא מצרים האבין גיהאט זיין מפלה הגוי העז החשובים
 וממלכות חסידים משיבים דען ראש שטארק פאלק דיא מצרים דיא
 חשובי וואש אלי מלכים פלענין גיבין צוא זייא מתנות זעובים רמוסים
 ונחמ"ק זענען ווארין צו טריטין און פאר צוקט חשוכים וכפשתה כבים זייא
 זענען פאר פינצטירט גיווארין און אזו וויא איין פלאקס וואש גייט איז
 גיך זענען זייא פאר לאשין גיווארין טבועים בגלי רהבים זייא זענען פאר
 זונקן גיווארין אין דיא אינדיין פון דעם ים ימתקו למו רנבים עש איז
 זיס גיווארין צוא זייא דיא שטיקיד ערד וואש זייא זאגין באגראבן
 גיווארין אין זייא כמו כז גם הם נחרבים ליום תוכחה קרובים אזו אור זענען דיא
 רשעים פאר וויסט גיווארין אז זייא זענען גינעדיגט גיווארין צוא דעם
 טאג פון זייער שטראף קרובים ורחוקים אחו בעתה די גאהענטי און דיא
 ווייט האט זייא בגריפט דער שרעקיגיש וצור עתה למחנה און נאט
 דער בשעמיר האט זייא אן גיברייט צום ברעכניגיש תפול עליהם
 אשתה עש איז גיטאלין אף זייא דיין פארקט מרומותך נדרו עמים

כאשר שמע לעגלה • לאויביו יעשה כלה :

כלה ונתרצה להרעד • ביום כי אקח מועד : יימלך לעולם ועד :

מלוכה וגבורה שלו • נשתחווה להרום רגלו • שמחת עולם

בהגדילו • עלי באהב בהגדילו פנות אויב ולהשפילו

צאנו לרעות בצלו • קרנות רשעים בהפילו • רוממותיו

להניד וחילו • שכם אחד לעבוד לו • תבל ומלואה להללו :

להללו יחדו להעריץ • יימלך חנך הארץ : ויהי יימלך על כל הארץ :

שם המכתב שמעון בר יצחק חזק ואמץ

שם יקרא בכתיבתו • מחציו תתמלא תיבתו • עוד תתנשא מלכותו • וכסאו

יבון במלאתו • נכדי שעיר בהכותו • באויביו יתן נקמתו • רבות מופתי

גבורתו • יתקע בשופר בסערתו • ציון יקנא בקנאתו • חית קנה בנערותו

קרית מלך בבנותו • חביון עוזו ותפארתו • זרועים בקצו אדמתו • קבוצים

בבית תפארתו : יי • ושם נשורר תהלתו • אומץ חסדו וצדקתו • מורה צדק

לעדתו • בתוכם יציב שכינתו :

שכינתו עמנו להתאחד • נאותנו יעשה לנו אחד : ביום דהא יהיה יי אחד ושמו אחד :

ובכן ולך תעלה קדושה כי אתה קדוש ישראל ומשיע :

דוסדי

אלי פיר איתותי עוד התנשא מלכותו עש וועט זיך נאך דער תיכין זיין
קינגרייך וכפאו יבון במלאתו אף זיין כסא הכבוד וועט פול ווערין פון
וועט זיין כבוד נכדי שעיר בהכותו אז ער וועט שלאגן דא איינגעד
פון ארום באויביו יתן נקמתו אין זייני פיינט וועט ער זיך נאך זיין רבות
מופתי גבורתו צוא מערין זייני שטארק ווינדר יתקע בשופר בסערתו ער וועט
בלאזין מיט איין שופר מיט שמונים ציון יקנא בקנאתו און וועט זיך
מקנא זיין פון וועט זיין חית קנה בנערותו און וועט אן שרייבן אין דער
חיה וואש ליגט אין טשערט קרית מלך בבנותו חביון עוזו ותפארתו אז ער
וועט באוויין ירושלים און דעם בית המקדש וואש דא שכינה רואט
דארט זרועים בקצו ארפתו קבוצים בבית תפארתו און דא ישראל וואש זענן
פאר שפרייט אין עק וועלט וועלן איין גאמילט ווערין אין זיין שיי
הזיו דאש בית המקדש ושם נשורר תהלתו און דארט וועלן מיר זינגן זיין
לוב אומץ חסדו וצדקתו און זייני שטארק חסדים און צדקות מורה צדק לעדתו
בתוכם יציב שכינתו ער וועט ווייזן גירעכטקייט צוא זיין עדה און וועט
שמעלין זיין שכינה צווישן זייא שכינתו עמנו להתאחד וואונט יעשר לנו אחד זיין
שכינה וועט ער מיט אונז איינציג און אונז וועט ער מאכין צוא איין
פאלק ביום דהא יהיה יי אחד ושמו אחד אין דעם דאזיגן טאג וועט נאט זיין
אייניג און זיין נאמן וועט זיין אייניג :

ובכן ולך תעלה קדושה און דען וועט אף זיין צוא דיר אקדושה פון דא
ישראל כי אתה קדוש ישראל ומשיע דען דא בישט דער הייליקר און
דער העלפר פון דא ישראל :

דוסדי

טאגן מיר זיך פרייאן דען אין אים האשטו פריי גמאכט די ישראל טרורים
תת בגולה יושנו ליום גאולה דא ישראל וואש זענן היינט פד מיטן אין גלות
ואלן אן גרייט ווערין צו טאג פון דר גאולה כאשר שפע לעגלה לאויביו יעשה
כלה אזוי ווי דו האשט גמאכט הערן די מצרים וואש זענן גנליכן צו איין
שיין קאלב און ואל ער טון צו זייני פיינט כיום כי אקח מועד און ווי דער
טאג וואש איך האב גנומן אין אים דער ערשטן יום טוב אז איך בין
אריש גנאגן פון מצרים יימלך לעולם ועד דען נאט וועט קינגן אימר און
אייבג מלוכה ונבוכה שלו די מלוכה און די גבורה און צו אים נשתתה להרום
תגלו מיר וועלן זיך בוקן צום בית המקדש שמחת עולם בהגדילו איין אייבני
פרייד וועט ער גרייכן צו אונז עלי באהב בהגדילו און אף מיר וועט ער זיך
פרייאן מיט ליבשאפט פנות אויב ולהשפילו אז ער וועט איש ראמן דעם פיינט
פון ארץ ישראל און וועט אים משפיל זיין צאנו לרעות בצלו און די ישראל
וועט ער פאסן אין זיין שאטן קרנות רשעים בהפילו און די מאכט פון רשעים
וועט ער מאכן פאלן רוממותיו להניד וחילו פדי מען זאל זאגן זיין הוכקייט
און זיין קראפט שכם אחד לעבוד לו און דא גאנצי וועלט זאלן זינגן וייער
אקבל צו דינן אים תבל ומלואה להללו די וועלט און איר דער פילונג זאלן
איים לובן להללו יחדו להעריץ צו לובן אים און צו שטארקן זיין איינציקייט
יימלך חנך הארץ און נאט וועט קינגן וועט זיך פרייאן דא ערד ויהי יי
למלך על כל הארץ דען וועט נאט זיין איין קינג אף דער גאנצער וועלט
שם יקרא בכתיבתו דער נאמן פון נאט וועט לעתיד גיליאנאט ווערן מיט
דא איתות וואש ער איז גשריבן מחציו תתמלא תיבתו און אפילו דארט
וויא דער שם שמיים נאד ית וועט דער פילט ווערן דאש ווארט מיט

כב ב

יוצר ליום שביעי שר פסח

חסדי יי אכיר תהלות יי . בעל כל אשר גמלנו יי . ורב טוב לבית איתני .
אשר גמלנו ברחמי וברוב חסדיו לעיני . ויאמר אך עמי המה
ובני . בנים לא ישקרו נאמי . בני אמוני בני בחוני . ויהי להם
למושיע מינוני . בכל צרתם לו צר בעניני . ומלאך פניו הושיע

חסדי וכו' : לבית איתני בני
האבות : פושטין אלו חסדים :
ולתנכל לאון חסדו : ערוב
חסיל ותנכל הם ויני חרבה :
שקמתם חליטת של שקתם :
ולרשפים : נחלים שנאמר ואם תחלקת
נחור

המוני . באהבתו וכתמלתו גאלם ממעני . ויגמלם וינשאים עד הנה עזרונו יי : ולא הסיר חסדו
מהם בכל מקום גלותם . ולא מאסם ולא געלם לכרותם . גלו תחלה למצרים בשבעים
נפשותם . ויפרו וירבו ויעצמו במאד מאד להרבותם . ויתחבמו עליהם פושטין להשחיתם . הפך
לכם לשנאתם ולהתנכל בסבלותם . ויעבדום בפרך בכל עבודתם . וישימו עליהם שרי
מסים לענותם . ויצעקו אך יי בצר להם ממצוקותם . ולמען קרשו השמימה עלתה שועתם .
ויקם להם מושיעים להושיעם מצרתם . שלח משה ואהרן אשר בחר בהם ובשליחותם . ושם
במצרים אותותיו ומופתיו להראותם . ויהפוך להם יאוריהם וכל נהרותם . הפך את מימיהם
להם וימת את הגתם . אמר ויבא ערוב וכנים בכל עפרותם . ושלח בהם ערוב ויאכלם
וצפרדע ותשחיתם . ויתן לחסיל יבולם ולארבה תבואתם . ויאכל כל עשב בארצם ופרי
אדמתם . ויהרגו בברד גפנם ובחנמל שקמתם . ויסגר לברד בעירים ולרשפים חיתם . ושלח
בהם חרון אפו עברה וועם וצרה להבעיתם . ומלאכי רעים במשלחתם . ולא חשך ממות נפשם

והייתם

נמאכט און זייא הארין צוא פיינגן זייא פמיט מס ויעקו אל יי בצר להם
ממצוקותם און זייא האבן גשריגן צו נאט אין ויער איינשאפט פון זיער
לייד ולמען קרשו השמימה עלתה שועתם און ויער גישריית אין און גינאנגין
צום הייל זיין הייליג וואונג ויקם להם מושיעים להושיעם מצרתם און עד האט
צוא זייא אויף גישטעלט העלפרש צוא העלפין זייא שלח משה ואהרן אשר
בחר בהם ובשליחותם עד האט גשיקט משה-און אהרן וואש עד האט אויש
דער וויילט אין זייא פאר שלוחים ושם במצרים אורחיו ומופתיו להראותם און עד
האט גיטאן ווייזן אין מצרים זיינ וויגדר און זיינ צייכן ויהפוך להם
יאוריהם וכל נהרותם און אלי זיערי טייבין האט עד פאר קערט צו בלוט
הפך את מימיהם להם וימת את גתם ויערי וואשיר האט עד פאר קערט צוא
בלוט און האט גיטיט זיערי פיש אמר ויבא ערוב וכנים בכל עפרותם מיט זיין
זאג האט עד גבראכט אלייליא חיות און בנים אין גאר זיער ערד
ושלח בהם ערוב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם און האט און זייא גשיקט דעם ערוב
צו און עסין זייא און דיא פרעש צו פאר דארבן זייא ויתן לחסיל יבולם
ולארבה תבואתם און עד האט גינעבין צום היישריק זיער תבואה ויאכל
כל עשב בארצם ופרי אדמתם און עד האט און גינעסן גאר זיער גראוואן
דיא פירות פון זיער ערד ויהרג בברד גפנם ובחנמל שקמתם און מיט דעם
האגיל האט עד גיהרגט זיער ויין שטאקן און מיט-דעם היישריק
זיערי ביימר ויכר לברד בעירים ולרשפים חיתם און עד האט איבר גיענפרט
זיערי פוך צום האגיל און זיער לעבין צוא דיא שרים ושלח בהם חרון אפו
עברה וועם וצרה להבעיתם און זייא מלאכי רעים במשלחתם און די ביזוי מלאכים האבן גיטאן זיער
שליחות אין דיא מצרים ולא חשך ממות נפשם ויהרגו בברד גפנם ובחנמל שקמתם און עד האט זיט פאר
מיטן זיער לייב פון דעם מוט ויד כל בכור במצרים ואוני ראשיתם און עד האט

גשלאגן

חסדי יי אכיר תהלות יי . און וועל גידינקן דעם חסד און דיאז לוב פון
נאט בעל כל אשר גמלנו יי . און ווילן דיא טובות וואש עד האט און
גיטאן רוב טוב לבית איתני אשר גמלנו ברחמי וברוב חסדיו לעיני און דיא פיל
טובות וואש עד האט גיטאן פאר מיני אונין צוא מיין שטארקי אבות
און זיין דער בארימקייט און זיין חסד . ויאמר אך עמי המה ובני און נאט האט
גיטאנט זייא וענין גאר מיין פאלק און מיני קינדר בנים לא ישקרו נאמי בני
אמוני בני בחוני און וענין זייא מיני וואר האפטיג קינדר וואש לייקן
ניט אין מיר דיא קינדר פון מיני גפרוכטי ויהי להם למושיע מינוני און עד
האט גיהאלפן זייא פון מיין טראווידיקייט בכל צרתם לו צר בעניני דען אין
זיערי איינשאפט אין צוא אים און איינג . ומלאך פניו הושיע המוני און עד
מלאך האט גיטאן העלפין דיא ישראל מיט נאטש שליחות באהבתו
ובתמלתו גאלם ממעני וינשאים עד הנה עזרונו יי : ולא הסיר חסדו מהם בכל מקום גלותם .
בארמקייט האט עד זייא אוש גלייזט פון מצרים און האט זייא גטראגן
און עד רובן עד הנה עזרונו יי : ולא הסיר חסדו מהם בכל מקום גלותם .
און נאט גיהאלפן אין אלי ערטר האט עד ניט אפ גיטאן זיין חסד פון
זייא ולא מאסם ולא געלם לכרותם און עד האט זייא ניט פאר מיאוסט און ניט
פאר אום ווערריגט זייא צו פאר לענדן זייא גלו תחלה למצרים בשבעים נפשותם
צום ערשטן וענין זייא פאר מריבן גיטאן קיין מצרים מיט זיבציג
לייבר ויפרו וירבו ויעצמו במאד מאד להרבותם און זייא האבן זיך זיער
גשטארקט און גימערט עליהם פושטין להשחיתם און דיא מצרים
האבן זיך גקליגט און זייא צוא פאר דארבן זייא הפך להם לשנאתם ולהתנכל
בסבלותם ויעבדום בפרך בכל עבודתם און זייא האבן זיך זיער
צו מאכן ארבעט זייא ויעבדום בפרך בכל עבודתם און זייא גימאכט
ארבעטן מיט שווערי ארביט וישימו עליהם שרי מסים לענותם און האבן

בחדר הסדר : להשיאם כמו לפתוחם :
האוקטורין שלוחי פסח : והם ענו
פירוש השלוחין הספר : בידם לדבר כמו
שחם חושם אם חושם לחור אם לאו
אבל סופם לקיים כו' : ועמדו ישראל
עליהם : ועבדו שלל ידנו לילך אלה
ואלה

וחיתם : ויך כל בכור במצרים ואוני ראשיתם : ויוציאם בכסף ובזהב
ואין כושל במחנותם : נפל פתחם על מצרים ושמוחו בצאתם : פרש ענן
למסך ואש להאיר אפילתם : ויוציא עמו בששון בחיריו ברנתם :
ויסעו מרעמסס לסוכות ומסוכות לאיתם : ומאיתם לפני פי החירות

היתה חניתם : בין מגדול ובין הים באמצעיתם : לפני בעל צפון הנשאר מכל ארילי פחזותם :
ולמה נשאר הוא כרי להשיאם ולהטעותם : שיאמרו קשה יראתם : שלא לקחה במוותם : שם
חנו ביום השלישי לנסיעתם : וברביעי מתקנים כליות ומציעין בהמתם : ואמרו להם האוקטורין
במקתם : הגעתם תחום אשר קבעו לכם צוענים בטובתם : אשר אמרתם דרך שלשת ימים
נלך ונשוב לעברותם : וגאולים השיבו לא יצאנו ברשותם : כי אם ביד רמה בעל ברתם
שלא בטובתם : והם ענו רוצים ולא רוצים איש כפי שיתחם : סופכם לקיים דבר מלכות ולא
לעבור על דעתם : ועמדו עליהם והבום ופצעום : והרגו מקצתם : והם הלכו והגידו לפרעה
כד חזרוהם : ויהפך לבו ולבב עבריו לדרוף אותם : ויאמרו מה זאת עשינו וישמו על עקב
בשתם : ואמרו נבוכים הם ועבדו ארחותם : נדרפה אתריהם ונראה ברעתם : ויאסור את
רכבו בעצמו כרי לזרם ולפתותם : ואת עמו לקח עמו בדברים לרמותם : דרך מלכים
להתנהג אחרי חילותם : ואני אקדים ראשון להלחם במלחמתם : דרך מלכים ליטול חלק

ראשית

אליו גזאנט דריי טאג ווייט וועלן מיר גיין אונ דער נאך וועלן מיר
זיך אום קערן צו זייער דינשט : וגאולים השיבו לא יצאנו ברשותם כי אם ביד רמה
בעל ברתם שלא בטובתם : אונ דיא איש גילויישי ישראל האבן גענפירט מיר
וענין נישט ארוש גינאננין מיט זייער רשות : נאר אופן בארדיק אונ מיט
גזאנט : והם ענו רוצים ולא רוצים איש כפי שיתחם אונ רי שלוחים האבן זיי גענפירט
איר ווילט אורר ווילט נישט אונ רעט וואש איטלכר וויל : סופכם לקיים דבר
מלכות ולא לעבור על דעתם לסוף וועט איר מוזן מקיים זיין : ריא בפעל פון
דעם מלך אונ נישט איכר צוא פארין זיין ווילן : ועמדו עליהם והבום ופצעום : והרגו
מקצתם וענין דיא ישראל און גשטאנן און זיין אונ האבן זיין גשלאגן
אונ גבייט אונ אטייל האבן זיין גיהרנית : והם הלכו והגידו לפרעה כל קורותם
וענין זיין גינאננין צו פרעה אונ האבן אים גזאנט וויא עש איז גינאננין
זיין מיט די ישראל ויהפך לבו ולבב עבריו לדרוף אותם אונ : עש איז ווארן פון
קערט זיין הארץ אונ ראש הארץ פון זייני קנעכט צו נאך יאגן די
ישראל : ויאמרו מה זאת עשינו וישמו על עקב בשחם לסוף האבן זיין זיך
גישעמט אונ האבן גזאנט וואש האבן מיר ראש גיטאן צו אוועק
שיקן זיין : ואמרו נבוכים הם ועבדו ארחותם אונ האבן גזאנט דיא ישראל
בלאנזין אונ זייער וועג איז פאר קדימט נדרפה אתריהם ונראה ברעתם
לאמיר זיין נאך יאגן וועלן מיר זעהן זייער ביין ויאמיר את רכבו
בעצמו : כדי לזרם ולפתותם : אונ פרעה אליין האט איין גישפאנט זיין וואגין
כרי צוא מוזו זיין אונ איכר ריידן זיין פאלק ואת עמו לקח עמו בדברים
לרמותם : אונ מיט נומי רייד האט ער מרטה גיווען זיין פאלק דיר מלכים
להתנהג אחרי חילותם ואני אקדים ראשון להלחם במלחמתם : דער סדר פון אלי
מלכים איז צוא גיין אין דער מלחמה נאך זייער חיל אונ איך וועל
גיין פריער פאר אייך צו מלחמה האלטן דיר מלכים לשתל חלק ביותם

אך

גישלאגן דיא בכורים פון דיא מצרים ויוציאם בכסף ובזהב ואין כושל במחנותם
אונ דיא ישראל האט ער איש גיצוגן מיט וילבר אונ גאלר אונ עש
איז נישט גיווען קיין שטרוכלונג אין זייער מחנה נפל פתחם על מצרים ושמוחו
בצאתם : וזייער פתח איז גיפאלן און דיא מצרים דרום האבן זיין זיך
גיפרייט אין זייער ארוש גיין פרש ענן למסך ואש להאיר אפילתם ער האט פאר
שפרייט און דיא ישראל אוואלקן פאר איין רעק אונ מיט אפיאדאגער
זייל האט ער זיין גליכטן אין דער פינצטרייט ויוציא עמו בששון : בחיריו
ברנתם אונ זיין אויש דער ווילט פאלק האט ער אויש גיצוגן מיט פרייד
אונ מיט גינאננין : ויסעו מרעמסס לסוכות ומסוכות לאיתם : ומאיתם לפני פי החירות
היתה חניתם אונ פון איתם האבן זיין גיצוגן פאר דעם פי החירות
אונ דארטין האבן זיין גירואט בין מגדול ובין הים באמצעיתם אין דער
מיט צווישין מגדול אונ דעם ים לפני בעל צפון : הנשאר מכל ארילי פחזותם
פון אלי : ולמה נשאר הוא כרי להשיאם ולהטעותם : דרום האט אים נאט
איכר גלאזט צו אונטר נארין די מצרים : שיאמרו קשה יראתם : שלא לקחה במוותם
זיין זאקן זאגן ער איז איין שטארק דאש הקב"ה האט אים גיטאנקענט
טאן שם חנו ביום השלישי לנסיעתם : והא ראייה דיא ישראל האבן דארט גמחט
רואן רעם דריטן טאג פון זייער צירן וברביעי מתקנים כליות ומציעין בהמתם אונ
רעם פערדין טאג האבן דיא ישראל גינרייט וזייער פליס מיט זייער
פערר צוא צירן ווייטער : ואמרו להם האוקטורין כמלחם הגעתם תחום אשר קבעו לכם
צוענים בטובתם : האבן דיא שלוחים פון פרעה גזאנט צוא דיא ישראל עש
האט גינרייכט דיא צייט וואש דיא מצרים האבן אייך גיעצט צוא
אום קערן זיך אשר אמרתם דרך שלשה ימים נלך ונשוב לעברותם : וואש איר האט

יוצר ליום שביעי של פסח

ראשית ביזתם • ואני אשוה עמכם • בשלל צבעי רקמתם •
ועוד אפתח אוצרותי וקחו כל שכיות חמדתם • מיד יצאו
כלם בלב שלם וערכו מערכותם • ויקח שש מאות רכב בחור עם
כל כלי משחיתם • וכל רכב מצרים עמהם בעזרתם וישיגו אותם חונים במקדלותם • ונשאו
עיניהם וראו צריהם בקרבתם • חיל ורתת שם אחותם • וועקו בתפלה ותפשו אמנות אבותם •
וגואלם חזק ונוקם נקמתם • וירא בצר להם בשמעו את רנתם • וישעם למען שמו ויגאלם
מצרתם • מנוגה נגדו עביו עברו וראש נחלתם • וישלח חציו ויפיצם וברקים רב להמותם •
ויגער בים סוף ויחרב ויוליכם בתהומות במסילתם • ושכטי יה עמדו על הים לירד בירידתם •
ושם בנימין צעיר רודם ושרי יהודה רגמתם • וכלם עברו ביבשה במים עזים נתיבתם •
והמים להם תומה מימינם ומשמאלם בהליכתם • ורסן מתעה על לחיי ענמים להביאם במים
לכחותם • ונהגם בכבדות ויסר את אופני מרכבותם • וישובו המים ויכסו את הרכב ואת
הפרשים בשטיפתם • ונער פרעה וחילו בים סוף וכל צבאותם • ויכסו מים צריהם אחד
מדם לא נותר בשאריתם • וירידים עברו וגזו וראו פגרי שונאיהם במפלתם • ויאמינו בדברו
וישירו תהלתו בישועתם • ואלו כל הימים היו ואנמים קולמוסים • ובני אדם לבלרין

ואלה : צעיר בנימין הצעיר שבשנים
ירד ראשונה לים ושרי יהודה קפלו
אחריהם קרוב אליהם בהפלת אבן :
ורסן בליל ליום : על לחיי כוס
תלוי

ויריעות

דיא וועגן פון דיא אש גרונטין ושכטי יה עמדו על הים לירד בירידתם און דיא
שכטים פון נאט זענן גישטאנן ביא דעם ים צו אריין נידרן אין אים
ושם בנימין צעיר רודם ושרי יהודה רגמתם און דער שבט בנימין וואס ער איז
דער יונגסטער פון אלי שבטים הטרארמין גינדיקט אין ים און דיא
ווארן פון שבט יהודה האבן גיווארפן אויף זיין מיט שטיינער דען
זיין האבין גיוואלט פריער נידרין אין ים וכלם עברו ביבשה במים עזים
נתיבתם און אזי זענן איבר גיפארין אין דיא שטארק וואשיר מיט
אטרוקנים ווען והמים להם תומה מימינם ומשמאלם בהליכתם און דיא וואשר
איז גיווען צוא זיין ווא איין מאויר פון דער רעכטער זייט און
פון דער לינקער זייט ורסן מתעה על לחיי ענמים להביאם במים לכלותם און
אין צום האט נאט נטאן אוף דיא באקן פון דיא מצרים צו פאר אירן
זיין אין דר וואשר צו פאר לענדן זיין ונהגם בכבדות ויסר את אופני מרכבותם
און ער האט אפ גיטאן דיא רעדיר פון זייערי וועגן זענן זיין ווארין
גפירט מיט שווערקייט וישובו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים בשטיפתם און
דיא וואשרין האבן זיך אום גינקערט און האבן פאר פלייצט און ברעקט
די רייטער און די וועגן ונער פרעה וחילו בים סוף וכל צבאותם און ער האט אום
גשטערקט פרעה מיט ניין חיל און אלי הערין אין ים ויכסו מים צריהם אחד
מדם לא נותר בשאריתם און די וואשר האבן ברעקט די בליידער פון דיא
ישראל עש איז נישט איבר גבליבן איינער פון זיין וירידים עברו וגזו וראו פגרי
שונאיהם במפלתם און דיא גליבטי ישראל זענן איבר גיפארין און האבן
גוערן דיא מפלה פון די פגרים פון זייערי שונאים ויאמינו בדברו וישירו תהלתו
בישועתם האבן זיין גילייבט אין גאטש רייד און האבן גיוועגן זיין לויב
און זייער הילף ואלו כל הימים היו ואנמים קולמוסים און אפילו אלי מייכן וואלטן
גיווען מינט און אלי שטעקליך פענים זוכי אדם לבלרין ויריעות ארצות פרושים
און אלי לייט זאלן זיין שרייבירש און די ערד זאל זיין ברעקט מיט

פאפיר

און איז דער סדר פון אלי מלכים או זיין קומין פון דער מלחמה
צו געמין דעם בעסטן חלק פון דעם זאק רוב צום ערשטן ואני אשוה
עמכם בשלל צבעי רקמתם און איך וועל זיך מיט אייך גלייך טיילן דיא
גפארבטי וייערי קליידר ועוד אפתח אוצרות וקחו כל שכיות חמדתם און נאך וועל
אייך עפנין מיני אוצרות און נעמט אייך אלי גרוסטיג פכשימים
מיד יצאו כלם בלב שלם וערכו מערכותם זענן זיין אלי תיכף ארויש גינאנגן
מיט גאנצן הארצן און האבן אן גירעכט דיא כלי מלחמה ויקח שש
מאות רכב בחור עז כל כלי משחיתם און האט אן גיטאן זעקס הונדערט הייבט
לייט מיט וייערי כלי משחיתים וכל רכב מצרים עמהם בעזרתם און אלי רייטער
פון מצרים איז גווען מיט זיין צו הילף וישגו אותם תועים על הים במקדלותם און
זיין האבן גינדיקט דיא איין ואמלונג ישראל וואן ביא דעם ים נשאו
עיניהם וראו צריהם בקרבתם און דיא ישראל האבן אף גיהובן זייערי אונגן
און האבן גזען זייערי בליידער גנעה חיל ורתת שם אחותם ווייטאג און
ציטריגיש האט זיין דארטן גנריפט וועקו בתפלה ותפשו אמנות אבותם און זיין
האבן אן גנומן ראש אומנות פון זייערי עלמרן צו שרייאן מיט תפלה
וגואלם חזק ונוקם נקמתם און דער שטארקער גאט האט זיין אוש גילייזט און
האט זיך נוקם גיווען זייער נקמה וירא בצר להם בשמעו את רנתם וישעם למען
שמו ויגאלם מצרתם און ער האט גיזעדין זייער איינגישאפט און הט גזעקט
זייער תפלה און האט זיין גיהאלפן פון וועגן זיין הייליגן גאמן און
האט זיין אוש גלייזט פון זייער לייך מנוגה נגדו עביו עברו וראש נחלתם
פון דער ליכט וואש איז אקין אים איז איבר גיפארן האגל און פייעריג
קולין וישלח חציו ויפיצם וברקים רב להמותם און ער האט גשקט זיין פיידן
און האט פאר שפרייט די מצרים און מיט פיל בליצן האט ער זיין
פאר מומילט ונער בים סוף ויחרב און ער האט אן גשריגן אין דעם ים איז
ער ווארין מרוקן ויוליכם בתהומות במסילתם און ער האט זיין גיפירט אין

חלום : מתנוססים ונתעלים
או כו' כלומר הם גלגלים ששם
נשים ולבא וכו' כמו הקד' : יעמם
ל' חסד ר'ל ברוב יסועות : שובנו
לשון שנים ר'ל סבבים אחת :
מאוינו זה בזה ח' : גרנו פי' כשנתנו
בין עם הנקרא חסד : יערה יעורר :
צופינו פי' הנבואים כשראו שחלקם
נכבדו ידעו כמו קול לופיד טו' :
עוזה

ויריעות ארצות פרוסים • וכד שערות אדם פיות ולשונות מקלסים
אינם מספיקין לחקור פלאות וגסים • אחת מאלה אלפי אלפים ורבי
רבבות הנעשים • אשר פעל ארון לעם מבטן עמוסים • כי מי גוי גדול
אשר בנסים מתנוססים או הנסה אלהים לבא לקחת לו גוי מקרב שושים
במסות באותות ובמופתים ובמלחמה נחרסים • ככל אשר עשה
לנו ארון כל המעשים :

חסדיי כי לא תמנו • ולא כרו רחמיו ממנו • יום יום יעמם לנו האר ישועתנו • במצרים נגלה
עבור לגאלנו • ובכל צרה עמנו להושיענו • לא מאסנו ולא געדנו לכחותנו • ולא עשה
עמנו כדה כחמאתינו • ובכל עת ידו נמויה עלינו • בגלות שנער שלח למעננו • ובעילם שם
כסאו לרחמנו • ובעברותנו לא עזבנו אלהינו ויש עלינו חסד לפני שובנו • לתת לנו מחיה
ולרומם בית מאינו • גרנו משך עם קדר לשכנינו • ולא עשה כדה עם שאריתנו • ובארץ
נבריה כמעט שכנה דומה נפשנו • לולי יי שהיה בעזרתנו • כי בכל פה אכלנו להרדיקנו
ועלם הכבר הכבירו עלינו • עד יערה ממרום רוח לנחמנו • כי יי שופטנו יי מחוקקנו יי מלכנו
הוא יושיענו • קוד גאולה ישמע בארצנו • יי חננו לך קוינו • היה זרועם לבקרים אף ישועתנו •
ולא נסוג אחור ממך ותחינו • תמחר לשכון כבוד בארצנו • ויבא מבשר שלום לבשרנו •

וישאו

וועגן ובעולם שם כסא לרחמנו און אין גלות מדי ראש ער גיטאן זיין שטול
צוא רער בארומין אונן ובעברותנו לא עזבנו אלהינו און אין אונזר דינן דעם
מלך כורש האט אונזר גאט אונן נישט פאר לאזן ויש עלינו חסד לפני שובנו און
האט גניינט אונן אונן גינאר פאר אונזר פייניגן לתת לנו מחיה ולרומם בית
מאינו צו געבין אונן אין דער נערונג און צוא רער דוכין אונזר גלויבט
הייז ראש בית המקדש דען כורש האט גנייבן רשות צוא אונן גיין
קין ארץ ישראל און צו באוין דעם בית המקדש גרנו משך עם קדר לשכנינו
און אז מיר האבין גיוואנט בייד דער אימה וואש היישט משך און
קדר אונזר שכנים ולא עשה כלה עם שאריתנו האט ער נישט גיטאן קין פאר
לענדיגש מיט אונזר איבר בלייבונג ובארץ נבריה כמעט שכנה דומה נפשנו און
אין פרעמדי לענדיר האט ווייניג וואש גיפלט ראש אונזר לייבר זאלן
הואין אין קבר לולי ה' שהיה בעזרתנו ווען גאט וואלט נישט גיווען אין אונזר
הילף כי בכל פה אכלנו להרדיקנו ווארומ אין אלי ווינקלין האבן זייד גיוואלט
צוא מאלין אונן ועולם הכבר הכבירו עלינו און זייער יאך האבן זייד גמאכט
שווער אונן אונן עד יערה ממרום רוח לנחמנו גאט וועט דענשט כאל דר וועט
פון דעם הימל איין גימט צוא טרייסטין אונן אז משיח וועט קומן כי ה'
שופטנו ה' מחוקקנו ה' מלכנו הוא יושיענו דען גאט איז אונזר ריכטר און אונזר
האר און אונזר קניג ער וועט אונן העלפין קל גאולה ישמע בארצנו איין קול
פון גאולה וועט גרערט ווערין אין אונזר לאנד ה' חננו לך קוינו היה זרועם
לבקרים אף ישועתנו גאט לייט זעליג אונן דען צו דיר האפין מיר זיי אונזר
שטארקייט אלי פריא מארגן אונן אונזר הילף ולא נסוג אחור ממך ותחינו
און מיר זאלן נישט פאר רוקט ווערין אונזר פון דיר און זאלשט
אונן דער נערין תמחר לשכון כבוד בארצנו דוא זאלשט איילן צוא מאכין
הואין דעם כבוד השכינה אין אונזר לאנד ויבא מבשר שלום לבשרנו און

עש

פאפיר וכל שערות אדם פיות ולשונות מקלסים און ארי האר פון דיא מענטשין
זאלן זיין מייקר און צונגן צוא לובין גאט אינם מספיקין לחקור פלאות וגסים
וואלט נישט גיווען גינג צו בשרייבין דיא וואונדיר און דיא נסים אחת
מאלף אלפי אלפים ורבי רבבות הנעשים אפילו איין חלק פון פיר מאל צעהין
טויזנט מאל צעהין טויזנט וואש איז ווארין גיטאן אשר פעל ארון לעם מבטן
עמוסים וואש גאט האט גיטאן צו די ישראל וואש זייד זענן צוא אים
גינגן פון זייער מוטרש בויק פאר איין פאלק כי מי גוי גדול אשר בנסים
התנוססים דען וויא איז נאך אזו איין גרוש פאלק וואש זאל דער הייבט
ווערין מיט נסים או הנסה אלהים לבא לקחת לו גוי מקרב שושים אונדיר האט דען
אייר גיפדוכט צוא ארוש נעמין איין פאלק פון צווישן זייני רובידש
במסות באותות ובמופתים ובמלחמה נחרסים און מיט וואונדיר און מיט
מלחמה זאלן זייד ווערין צוא פירט ככל אשר עשה לנו ארון כל המעשים און
וויא גאט דער האר פון אלי מעשים האט גיטאן צוא דיא מצרים פון
וועגן דיא ישראל :

חסדיי כי לא תמנו ולא כרו רחמיו ממנו דיא גינאר פון גאט זענן נאך נישט
איש גילאט און עש האט זיך נישט פאר לענד פון רחמנות פון
אונן יום יום יעמם לנו האל ישועתנו דען אלי טעג טוט גאט אונן אונן לארין
מיט זיין הילף במצרים נגלה עבוד לגאלנו אין מצרים האט ער זיך אנפלעקט
צוא אוש לייזן אונן ובכל צרה עמנו להושיענו און אין אלי צרות איז ער
אונן צוא העלפן אונן לא מאסנו ולא געדנו לכחותנו ער האט אונן נישט פר מיאכט
און נישט פר אים ווערדיקט צו פאר דארבין אונן ולא עשה עמנו כדה כחמאתינו
און ער האט נישט גיטאן מיט אונן איין פאר לענדיגש נאך אונזר זינד
ובכל עת ידו נמויה עלינו און אלי צייט איז זיין האנט גניינט אונן אונן
גלות שנער מלח למעננו אין גלות ככל איז ער גישיקט גיווארין פון אונדיר

יצר ליום שביעי של פסח

וישאו קול לרגל כל צופינו . בבוקר חסדך שבענו . ונרגנה ונשמחה
 כל ימינו . וכימות עניתנו שמחנו . ומעשה ידנו פוננה עלינו .
 הושיעה ימנך ועננו . ומתהומות הארץ תשוב תעלנו . ישועתך
 אלהים תשובנו . ונהללה שמך בשיר ונגדנו . כי אלהים יושע ציון בימינו .
 ויבנה ערי יהודה ובהם ישיבנו . וזרע עבדיו ואוהבי שמו בהם ישכנו . ומבשר וממצולות ים
 עת תעלנו . עזה אלהים זו פעלת לנו . השם בחיים נפשנו . ודא נתן למוט רגלנו : כי
 בתחנו כפסך לצרפנו . הבאתנו במצודה שמת מועקה במתנינו . הרבבת אנוש לראשנו .
 באנו באש ובמים לרויה תוציאנו . תחנו ותברכנו ותאיר פניך אדנו . תאיר נרגנו ותגיה
 חשכנו . חזה ציון קרית מועדנו . כי אם שם אדיר יי אדונינו . חרבות ירושלים יפצחו רנונו .
 כי נחם יי ציון בית מקדשנו . חשף זרוע קדשו לנקום נקמתנו . וראו כל אפסי ארץ את
 ישועת אלהינו . בשוכו עמנו מגרותנו . ויצמח צמח צדיק לעדתנו . וזה שמו אשר יקראו יי
 צדקנו : ואז תתגדל ותתקדש . אלי מלכי בקודש . נורא אלהים ממקדש קודש . אלהים
 דרכך בקודש . מי כמותך נאדר בקודש . הנערץ בארצו קודש . ויהללוך בהדרת קודש .
 וישתחוו בחר הקודש . אראלים וחשמלי קודש . יקדישו ויעריצו בקודש . וקול כנפי חיות
 הקודש . כקול מים רבים בקודש . וקול אופני הקודש . לעמתם מנשאים בקודש . קול רעש

עזת פי ואל יאמר עוזם אלהים ו
 פטלה לו : מועקה לי חסד : ותגיה
 ותאיר : חשף : לשון גילה :
 ונשים

וואשר האשמו אונו איש גיצונ צו ועטיקייט תחנו ותברכנו ותאיר פניך אלינו
 דוא פלענשט אונו לייט זעליגן און אונו בענטשין און דער לייכטמין
 דיין פנים צוא און האיר נרגו ותגיה וחשכנו דוא זאלשט דער לייכטמין אונז
 ליכט און זאלשט מאכן ליכטיג אונז פונעם אונז פונעם אונז פונעם אונז פונעם
 זעה דא שטאט ציון וואס מיר פלענן זיך דארטין איין זאמלן כי
 אם שם אדיר ה' אדונינו דען נאר דארט איז גישטארקט גאט אונז האר
 חרבות ירושלים יפצחו רנונו דא חרבות פון ירושלים וועלן לובין אים כי
 נחם ה' ציון בית מקדשנו או גאט וועט טרייטמין ציון דא שטאט פון אונז
 בית המקדש חשף זרוע קדשו לנקום נקמתנו ראש ער האט אנפלקט זיין
 הייליגן ארום צוא נקם זיין אונז נקמה נדאו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו
 דען וועלן זעהן אלי הארץ פון דער וועלט דא הייליג פון אונז גאט
 בשוכו עמנו מגרותנו או ער וועט זיך אוםקערן מיט אונז פון גלות ויצמח
 צמח צדיק לעדתנו און וועט שיקן משיח צוא אונז עדה וזה שמו אשר יקראו
 און דעם נאמין וועלן אים רופן דא ישראל ה' צדקנו וייל גאט וועט
 אונז גירעכט מאכן אין יוני טעני ואז תתגדל ותתקדש אלי כלכי בקודש און
 דענשט מאל וועשטו גאט גאטפירט און גיהיליגט ווערן אין הייליקייט
 נורא אלהים ממקדש קודש גאט איז פארבטיג פון זיין הייליג דינר אלהים דרכך
 בקודש גאט דיין וועג איז אין הייליג הימל מי כמותך נאדר בקודש הנערץ בארצו
 קודש ויער איז אזו וויא דוא כשינט מיט הייליקייט און גישטארקט
 צווישן דא הייליג מלאכים ויהללוך בהדרת קודש און זיין טואן דך
 לובין מיט הייליג שונקייט וישתחוו בחר הקודש און דא ישראל וועלן
 זיך בוקן אין בית המקדש אראלים וחשמלי קודש יקדישו ויעריצו בקודש און
 וויא דא הייליג מלאכים טואן הייליג און שטארקן גאט מיט הייליקייט
 וקול כנפי חיות הקודש כקול מים רבים בקודש און דאש קול פון דא פליגל פון
 דא חיות הקודש איז אזו וויא דאש קול פון פיל וואשר וקול אופני הקודש

עש זאל קומן אליהו הנביא צוא מבשר זיין אונז דא גאולה וישאו קול
 לרגל כל צופינו דען וועלן אונזרי און ווערדש און הייבן איין קול צוא
 לובין דך בבוקר חסדך שבענו ונרגנה ונשמחה כל ימינו מיט דעם מארגן פון
 דער גאולה ועטיג אונז וועלן מיר דך לובין מיט פריד אלי אונזרי
 טענ וכימות עניתנו שמתנו און אזו לאנג וויא דא האשט אונז גיפייגט דר
 פרייא אונז ומעשה ידנו כוננה עלינו און דא ווערן פון אונזרי הענט
 ברייט און הושיעה ימנך ועננו ומתהומות הארץ תשוב תעלנו העלף אונז מיט דיין
 רעכטי האט אונז ענפיר אונז און פון דא אפ גרונטן פון דער ערד
 זאלשטו אונז ווידר און בריינגן ישועתך אלהים השכנו ונהללה שמך בשיר ונגדנו
 גאט מיט דיין הייליג ואלשטו אונז שטארקן וועלן מיר לובין און
 אכפירן דיין נאמין מיט גאט כי אלהים יושע ציון בימינו דען גאט וועט
 העלפן דער שטאט ציון אין אונזרי צייטן ויבנה ערי יהודה ובהם ישיבנו
 און וועט באוויזן דא שטעט פון יהודה און וועט אונז אריין זעצן אין
 זיין וזרע עבדיו ואוהבי שמו בהם ישכנו און דא קינדר פון זיין
 קנעכט און דא וואס האבן ליב זיין נאמין וועלן רואן אין זיין
 ובכשו וממצולות ים עת תעלנו אין דער צייט או ער וועט אונז און בריינגן
 פון רעסלאנד בשן און דא טיפניש פון דעם ים עת אלהים ופעלת לנו
 דען וועלן מיר זאגן דאש האט אונז גיטאן דאש שטארקט פון גאט
 השם בחיים נפשנו ולא נתן למוט רגלנו וואס ער האט גימאכט לעבן אונזרי
 לייביר און האט ניש גיגעבן אונזרי פיס צוא אוש גליטשן זיך כי
 בתחנו ככפף לצרפנו דען דא האשט אונז גיפירבט און גלייטיגט וויא
 וילבר הבאתנו במצודה שמת מועקה במתנינו דא האשט אונז גיפירבט אין
 גלות און האשט גיטאן איין בשליסונג אין אונזרי לענדן הדכבת אנוש
 לראשנו דא האשט גימאכט רייטן און אונזרי קעפ שלעכטי מענטשן
 באט באש ובמים לרויה תוציאנו און אז מיר זענן גיטאן אין פיאר און אין

גִּרְוֹל בִּקְוֹדֵשׁ • וְקוֹל דְּמָמָה רַבָּה בִּקְוֹדֵשׁ : קוֹרְאִים זֶה לַזֶּה • וְשׂוֹאֲלִים זֶה לַזֶּה •

וְנִקְדִּישׁ וְנַעֲרִיצַךְ כְּנוּעַם שִׁית סֹד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ הַמְשֻׁלָּשִׁים לֶךְ קְדוּשָׁה בְּכָתוּב עַל יָד נְבִיאָךְ וּקְרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר : קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כֹל הָאָדָם כְּבוֹדוֹ : אוּ בְקוֹל רֹעַשׁ הָדוֹר אֲדִיר וְחֹק מְשֻׁמְעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לַעֲיֶמֶת שְׂרָפִים : לְעוֹמֵתָם מִזֵּבְחִים וְאֹמָרִים : בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמָךְ מַלְכֵנוּ תוֹפִיעַ וְהַמְלֹךְ עֲלֵינוּ בִּי מַחֲכִים אֲנַחְנוּ לָךְ מִתִּי הַמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקִרְבִּי בִימֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד תִּשְׁפּוֹן הַתַּעֲדֵל וְהַתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירָךְ הָדוֹר וְהָדוֹר וְנִצַּחַת נִצְחִים וְעֵינֵינוּ תְּרַאנָה מַלְכוּתָךְ בְּרַבֵּךְ הָאֲמֹר בְּשִׁירֵי עֲזָרָה עַל יְדֵי הָדוֹר מִשִּׁיר צִדְקָה : יְמִלֹךְ יי לְעוֹלָם אֲדִירָךְ צִיּוֹן הָדוֹר וְהָדוֹר הַלְלוּ יָהּ :

אתה קדוש ושםך קדוש וקדושים בכל יום והלילה, סלה כי אתה מקדש גדול וקדוש אתה : ברוך אתה יי האל הקדוש : אתה בחרתנו הלא קדוש ששמי איה

לעומתם מנשאים בקדוש **און דאש קול פון דא הייליג מלאכים וואש הייטן**
אונ פרעגן איינר דעם אנדערן און נעמן רשות איינר פון דעם אנדערן
וזה לעומת זה וזה כנגד זה וזה מול זה מזה ומה **און איינר אקען דעם אנדערן**
משלישם בשלוש קדוש ואין דרייא מאל קדוש :

מולאין שני ספרי תורה וקורן בראשונה צפראסא בשלח מאסא גברי עד בי אני ה' רופאך . ואס חל בשבת מחמלק לוי גברי :

ויהי בשלח פרעה אתהעם ואתנחם אלהים דרך ארץ
 פלשתים כי קרוב הוא כי ו אמר אלהים פנינחם העם
 בראתם מלחמה ושבו מצרימה ו יסב אלהים ו אתהעם דרך
 המדבר יססוף ותמשים עלו בגי' ישראל מארץ מצרים
 ו יקח משה את עצמות יוסף עכו כי השבע השביע את בני
 ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם ותעליתם את עצמתי
 מזה אתכם כ בשבת ב ויסעו מספת ויחנו באתם בקצה המדבר
 ויהיה הלך לפנים יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה
 בעמוד אש להאיר להם וללכת יומם ולילה לאימיש עמוד
 הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם ו בשבת ג פ וירפור
 יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני
 פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכתו תחנו על
 הים ו אמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם
 המדבר ו חזקתי את לב פדעה ודרך אתריהם ואבברה
 בפרעה ובכל חילו וירעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן
 כ בשבת ד ויגר למלך מצרים כי ברת העם והפך לכב פרעה
 ו עבדיו אלהים ויאמרו מהו את עשיו כי שלחנו את ישראל
 מעברנו ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו ו יקח שש
 מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו ו יחזק
 יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני
 ישראל יצאים ביד רמה ו בשבת ה וירדפו מצרים אתריהם
 וישינו אותם חנים על הים כלסים רכב פרעה ופרשיו וחילו
 על פי החירת לפני בעל צפן ופרעה הקריב וישאו בגי' ישראל
 את יענייהם והנה מצרים נסע אתריהם ויראו מאד ויצעקו
 בגי' ישראל אל יהוה ויאמרו אל משה המבלי איך קברים
 במצרים לקחתנו למות במדבר מהו זאת עשית לנו להוציאנו
 ממצרים הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר
 חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עכר את מצרים

531

(נ"ם) בן ז (ח"ב)

קריאה ליום שביעי של פסח

הפסח ליום שביעי של פסח בשמאל ב' בסמן כב

וירא ישראל את ידו הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויירא
העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו : פ אז ישיר
משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר
אשירה ליהוה כי יגאה גאה סוס ורכבו רמה בים : עזי וזמרת
יה ויהלילי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנו : יהוה
איש מלחמה יהוה שמו : מרכבת פרעה וחילו ידה בים
ומבחר שליו טבעו בים יסוף : תהמת יכסימו ידו במצולת
כמוראבן : ימינה יהוה נאדרי בפח ימינה יהוה תרעץ אויב :
וברב גאונה תדרס קמיו תשלח חרנוך יאכלמו בקש : וברית
אפיק נערמו מים נצבו כמונר גולים קפאו תהמת בלכיים :
אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי
הורישמו ידי : נשפת ברוחך כסמו ים צללו בעופרת במים
אדירים : מיכמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא
תהלת עשהפלא : נטית ימינה תבלעמו ארץ : נחית בחסדך
עמיזו גאלת נהלת בעזך אל גוה קדשך : שמעו עמים ירגון
חיל אחז ישובי פלשת : אז נבהלו אדופי אדום אלי מואב יאחזמו
רעד נמנו כל ישובי כנען : תפל עליהם אימתה ופחד בגדל
ורועך ידמו באבן עדיעבר עמך יהוה עדיעבר עמיזו קנית :
תבאמו ותטעמו ברר נחלתך מקון לשבתך פעלת יהוה
מקדש אדני פוננו ידיך : יהוה ימלוך לעלם ועד : כי בא סוס
פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עלהם את מי הים ובני
ישראל הלכו ביבשה בתוך הים : פ ותקח מרים הנביאה
אותה אהרן את הדתף בידה ותצאן כל ידגשים אחריה בתפים
ובמחלות : ותען להם מרים שירו ליהוה כי יגאה גאה סוס
ורכבו רמה בים : ס ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל
כדבר שור וילכו שלשה ימים במדבר ולא מצאו מים : ויבאו
מרתה ולא יכו לשות מים ממרה כי מרים הם עלבון קרא
שמה מרה : וילנו העם עלימשה לאמר מהנשתה : ויצעק
אל יהוה ויורדו יהוה עץ נישקף אליהם ויכתקי המים שם
שם לו חק ומשפט ושם נסחו : ויאמר אם שמוע תשמע לקול
יהוה אלהיך והישיר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושכרת
כל ימיו כל יד המלה אשר שבתו במצרים לא אשים עליך
כי אני יהוה רפאך :

בס"ת שניה למפסיד בפרשת פנחס

והקרבתם אשה עולה ליהוה פרים בני ייכר שנים ואיל
אחר ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו
לכם : וכנזיהם סלת בלולד בשמן שלשה עשרונים לפר ושני
עשרונים זאיל העשו : עשרון עשרון העשה לכבש האחד
לשבעת הכבשים : ושעיר תמאת אחד לכפר עליכם : מלכד
עלת הבקר אשר לעלת התמיד העשו את אלה : באלה
תעשו ליום שבעת ימים להם אשה רחמיחח ליהוה על
עולת התמיד ועשה ונכבו : וכיום השביעי מדראקדש יהוה
לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו :

ואומר המפסיד הברכות בשבת אומרים יקום פורקן ואומרים אשרי יחללו
וכתללן תפלת מוסף תמצא ביום א' דמוכות :

בשם שצמד תחנן ברכו לעולם הקהל יתברך

וישקפת ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
שהוא ראשון והוא אחרון ופולגניו אין אלהים סולו לרובם בערבות ביה שמו נעלה
קרובם על כל קרבת וקדושת ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : יהי שם יי מבורך
מצדו ועד עולם :

קהל תתברך : **חן ברכו את יי המבורך :**

לפניו ופניו : **ברוך יי המבורך לעולם ועד :**

ותקבל עניו

לעתיד : פסח הומדרו בקושי ונלאו : ממחרת
הפסח יצאו : פסח מצרים : פסח ויום נקם תראו :
כי בשמחה תצאו : פסח לעתיד : פסח זבים
אימו לעצמה : והמים להם חומה : פסח מצרים :
פסח חזקיו טובו להנחילם : ועד מבועי מים
ינהגם : פסח לעתיד : פסח מהור ענותו הרבה
עליהם : ויי הולך לפניו פסח מצרים : פסח
יעיר גאם חיוני : כי הולך לפניו יי : פסח
לעתיד : פסח בראוי ענתה נביאה : שירו ליי כי
גאה גאה : פסח מצרים : פסח לוחצנו יהיו
למשיכה : זמרו יי כי גאות עשה : פסח
לעתיד : פסח מנעם שיר הודיה : עזי וזמרת
יה : פסח מצרים : פסח נגן שיר המוני
כי עזי וזמרת יה יי : פסח לעתיד : פסח
סגולים לשוב למאנים : הדכו ביבשה בתוך
הים : פסח מצרים : פסח עתיד להשיב
שבים : מחמת ומאיי הים : פסח לעתיד :
פסח פורכים נסו לפניו : כי יי : נלחם להם :
פסח מצרים : פסח צרות עמו יסיר ונחם :
ויצא יי ונלחם : פסח לעתיד : פסח קרץ גאור
הרעם : ותחזק מצרים עד העם : פסח מצרים :
פסח רוח עריצים להנשים : והחזיקו עשרה
אנשים : פסח לעתיד : פסח שארם נמק ונכתור
לא נשאר בהם עד אחד : פסח מצרים : פסח
תתן ישועות תוסיו : ולא יהיה שריד לבית עשו :
פסח לעתיד : פסח תופפיו ונקים ליחידו זה אלי
ואנדרו : פסח מצרים : פסח יקרים יאמרו כזה :
הנה לאהינו זה : פסח לעתיד : פסח קדושה נקבה
בעצמות : את השירה הזאת : פסח מצרים : פסח
ונבר יסובב ויקרש : שירו ליי שיר חדש : פסח

לעתיד

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בדרו מעריב ערבים :
בתקנה פותח שערים ובתבונה משנה עתים : ומחליף את הימים
ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברכני כרצוני בורא יום ודילה :
גולל אור מפני חושך וחושך מפני אור : ונעביר יום ומביא לילה :
ומבדיל בין יום ובין לילה יהוה צבאות שמו : אל חי ונקם תמיד ימלוך
עלינו לעולם ועד :

יושע אומן אשכולות פרח קודש תהלה : וירא
בעני וקושי נורא עליה : אז גרדתו
הפליא והאיר אפלה : אלוה עושי נותן זמירות
בלילה : ברוך אתה יי המעריב ערבים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת : תורה ומצוות חוקים ומשפטים
אוהבו למדת : על בן יהוה אלהינו בשכבנו ובקומנו נשית
בתוקף : ונשמח בברכי תלמוד תורתך ובמצותיך לעולם ועד כי
הם חינו וארך ימינו : ובהם נהנה יומם ולילה : וארבתך אל תסיר
מפני לעולמים :

עזי הרים דלג בזכר ברית אבות וחסד : ונבעות
קפץ מהור כל יסד : זרע אהבת חולת שמע
להוסד : ואהבת עולם אהבתך : עד בן משכתיך
חסד : ברוך אתה יי אוהב עמו ישרא : שמע ישראל וכו'

אמת ואמנה כל זאת וקום עלינו כי הוא יהוה אלהינו ואין זולתו
ואנחנו ישראל עמו : הזורע מיד מלנים מלכנו הגאלנו מקד כל
העריצים : האל הנפרע לנו מצרנו והמשלם נשור קבל איבי נפשנו :
העושה נדודות עד אין תקר : נסים ונפלאות עד אין מספר : השם
נפשו בחיים : ולא נתן למוט רגלינו : המדריכנו על כמית איבינו :
ורם קרננו על כל שונאנו : העושה לנו נסים ונקמה בפרצה אותנו
ומפחים בצדמת בני חם : המפת בעברתו כל כסדי מצרים : ויוצא
את עמו ישראל מתוכם לתורת עולם : המעביר בניו בין גורי ים
סוף : את רודפיהם ואת שונאיהם בתרועות טבע : וראו בניו גבורתו
עבדו ודורו לשמו : ומלכותו ברצון קבלו עליהם משה ובני ישראל
לך ענו שירה :

מיוסר ע"פ א"ב ולבסוף תתום שם החסד יקותיאל בר יוסף חזק

פסח אשרו באור החיים לאור : ולכל בני
ישראל היה אור : פסח מצרים : פסח
באות זה עוד להתברך : קומי אורי כי בא
אורך : פסח לעתיד : פסח גאולים אוהללוהו :
וישע יי ביום ההוא : פסח מצרים : פסח רגול
יחיש : ישענו יי מלכנו הוא ישענו : פסח

מעריב ליל אחרון של פסח

לעתיד : פסח תביעת ענוי קפצת : ומבית כדא
 עם זו קנית : פסח מצרים : פסח יחשוף זרועו
 ותעצמו : לקנות את שאר עמו : פסח לעתיד :
 פסח אוהביו הוציא צדקים : ויהם את מחנה
 מצרים : פסח מצרים : פסח להשיב להם
 גמוליהם : מהומת " רבה בהם : פסח לעתיד :
 פסח בראותם נמו לסלסלה את היר הגדולה
 פסח מצרים : פסח רוות בזיו כבודו : יוסף
 ארני שנית ירו : פסח לעתיד : פסח חזיון שירה
 קדמו לנעלים : " ימלוך לעולם : פסח מצרים :
 פסח בציון ישוררו לגאלם : ימלוך " לעולם :
 פסח לעתיד :

השביבנו יהוה אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים טובים ולשלום
 ופרוס עלינו סוכת שלומך ותקננו בעצה טובה מלפניך
 ותשיענו מהרה למען שמך : והנן בעדנו והסר מעלינו אייב דבר
 וחרב ורעב ויגון והסר שטן מלפנינו ומאחרינו : ובצל כנפיה
 תסתירנו : כי אל שומרנו ומצילנו אתה כי אל מלך תגון ורחם אתה
 ושמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם : ופרוס עלינו
 סוכת רחמים ושלום :

בחסדך רוממת קרן עמך יצאו מרוחים :
 שבח ודגנות לשמך מסלדים
 ומשבחים : תביאמו ותטעמו עיר מנוחים :
 בניה שלום ובמשכנות מבטחים :

ברוך אתה יהוה הפורס סוכת שלום עלינו ועד כל עמי ישראל
 ועד ירושלים :

ויברך משה את מועדי " אל בני ישראל :
 ח"ק ש"ע חולל כל ח' של סוכות : ק"ש טלו ק"י חזון עולם :

פסח מכסים הוד מאשרת להגאל : ידידיך
 הושעת שעשעת ישרי : בוישר לקוחיך
 חזו מפעלות אל : אז ישיר משה ובני ישראל :
 בגדה ברנה בשמחה רבה ואמרו כולם :
 מי כמזכה באלים יהוה מי כמזכה נאדר בקדש נורא תהלות עושה
 פלא : מלכותך ראו בגיך בנקע ים לפני משה :
 מי מלל נוי כח ספור מלאכתו : סלסול
 תפארתו : בעזים הדרוך הליכתו : עוללים

יוצר ליום אחרון של פסח

האל

בתעצומות עזך הגדול בכבוד שמך : הגבור לגצח והנורא בנוראותיך : המדה
 היושב על כסא רם ונשא :

שוכן עד מרום וקדוש שמו וכתוב רנני צדיקים ב"י : לישרים נאווה תהלה :
 בפי : ישרים תתרומם :
 ובשפתי צדיקים תתברך :
 ובלשון ח סידים תתקדש :
 ובקרב ק רשעים תתהלל :

יוצר ליום אחרון של פסח

ובמקדלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמה מלפנו בכל דור ודור שכן חובת כל היצורים לפניו יי אלהינו ואלי אבותינו להודות להלל לשבח לפאר לרומם להרד ולנצח לברך לעלה ולקלם על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיח : ובכן ישתבח שמה לעד מלפנו האל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ : כי לה נאה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה הלל וזמרה עוז וממשלה נצח גדולה וגבורה תהלה ותפארת קדושה ומלכות : ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש ומעולם ועד עולם אתה אלהינו ברוך אתה יהוה אל מלך גדול ומהולל בתשבחות אל הודאות אדון הנפלאות בורא כל הנשמות רבון כל המעשים רבותר בשירי זמרה מלך יחיד אל חי העולמים :

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די ברא ברעותיה ומליך מלכותיה בתיכון ובזמיון ובתי רכל בית ישראל בעלמא ובזמן גרבי ואמרו : אמן : ירא שמה רבא מברך לעד ולעלמי עלמאי יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתדרר ויתעלה ויתהלל שמה דקדושא בריך הוא לעילא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ותפארתא דאמין בעלמא ואמרו אמן :

חזן ברכו את יי המבורך : קהל וחזן ברוך יי המבורך לעולם ועד :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובזרא חשך : עושה שלום ובזרא את הכל : אור עולם באוצר חיים אורות מאופל אמר יהי :

מיוסר ע"פ א"ב מרובע בשחל אחרון של פסח בשבת אומרים כאן קודם השמונה עשרה יוצר לשבת חוה"מ אתה הארת יומם ולילה לפני מחני : אחרי רדפו מרכבות מעני : אכרת גופם על שפתים ראו עיני : אמונים שוררו ביום ההוא : וישע"י : ברית בתרים הוהיר דין וגואל : בנטותו זרועו וגדולת יד כאל : בכך עם יראו האמינו בו כי הוא אל : בלועים גיא ים סוף : וירא ישראל : בגאונים ביצאו מבור לחרות חפזשה : גשו לים סוף ולמות אנושה : גאים רדפו ואכרו בגלי ים חלושה : גאה גאה שיר ישועה : אז ישיר משה : דפק פתחי ישנה בנפש בזויה : דדור נחת מעבדות לחרות עטויה : דורה הוציאה בזרוע נטויה : דובכו יונקים זה ארץ עזי וזמרת יה : הלכו בתוך הים ותמים להם חומה : חולכם בתחומות כבבקעה אדם ובהמה : הבאים אחריהם זועמי

באף אתה הארת יומם ולילה לפני מחני רוא האשט גלייכט מאג און נאכט צוא פאר מיין מנה אררי רדפו מרכבות מעני אז ריא רייט ווענין פון פרעה וואש האט מיר גיפיינט האבן נאך מיר נאך גיאנט אכרת גופם על שפת ים ראו עיני מיני אונגן האבן גיזעהן נראש פאלירונג פון ויערי גופים אוף רעם בארמין פון רעם ים אמונים שוררו ביום ההוא ריא ישראל וואש גלייבין אין גאט האבן גיאונגן רעם ועלביגן טאג וישע"י גאט האט אונז גיהאקפין ברית בתרים הוהיר דין וגואל גאט וואש גמשפט ריא מצרים און האט אוש גילייט ריא ישראל און גיווארנט גיווען אין דער שבוועה פון חבתרים בנטותו זרועו וגדולת יד כאל אז ער האט גיניינט זיין ארום און ריא מאכט פון זיין גרושיר האנט וויא עש איז שייך צוא אים וואש ער איז איין גאט כון עם יראו האמינו בו כי הוא אל דרום גאט ראש פאלק וואש פארקטין זיך פאר אים גיגלייבט אין אים אז ער איז איין גאט בלועים גיא ים סוף וירא ישראל אז ריא ישראל האבן גיזעהן ריא מצרים ווענין איין גיזלונגן גיווארין אין טאל פון ים סוף גאליס ביצאו מבור לחרות חפזשה ריא אוש גילייטי ישראל וויא ווענין ארוש גיאונגן פרייא פון דער מעשט ראש איז מצרים גשו לים סוף ולמות אנושה

האבן וויא געהנט צום ים סוף און זענין ווארין גישוועכט צום טוט רען וויא זאנין גיווען אין אנרושיר סבנה גאים רדפו ואכרו בגלי ים חלושה ריא האפירדני מצרים האבן נאך גיאנט נאך ישראל און זענין פאר לארין גיווארין אין ריא אינגן פון רעם ים נאה גאה שיר וישועה אז ישיר משה רען האט גיאונגן משה און ישראל איין גיאונג פון הילף ראש גאט האט גיהערשט איבר אלי הערשאפטן דפק פתחי ישנה בנפש בזויה גאט האט גיקראפט אוף ריא טירן פון ישראל וואש זענין גיווען אין מצרים גלייך וויא איינר שלאפט און איז פאר שעמט דדור נחת מעבדות לחרות עטויה און האט וויא גפירט מיט נחת פון זייער דינשט צוא איין פרייאונג דורה הוציאה בזרוע נטויה איר פריינט רבקה האט זיא אוש גצונן מיט אוש גישטרעקטין ארום דובכו יונקים זה ארץ עזי וזמרת יה אפילו ריא ויינידני קוגרד האבין גיזעהן ריא שכינה און האבן גיאונגן ראש איז מיין גאט מיין שטארק און מיין דער לובניש איז גאט הלכו בתוך הים והמים להם תפארת וויא זענין גיאונגן אין ים און ריא וואשרן איז גיווען צוא וויא וויא איין מאויד חוליסם בתחומות כבבקעה אדם ובהמה ער האט וויא גפירט די מענטשין און ריא בהמות און ריא אפ גרונטן אזו וויא אין איין טאל הכאים

אתה הארת נעמוד הענן : מעני מ' העננים ומענדים חוה"מ : ברית כו' פירוש הקב"ה שאל דין אמת וגואל היה טוב לקיים ברית בין הבתרים : בלועים פירוש תלמים שנבלעו בגיא ים סוף ראו ישראל : מבור הכדור ר"ל תעלות תלמים : חפזשה ל' חירות : ולמות אנושה ר"ל נחישו לחות שלא היה להם מקום לנוח : גאים פירוש תלמים דשו אחר ישראל ונחלטו בגלי ים : דפק פתחי הקב"ה דפק על פתחי ישראל סמנים בנלות בנפש בזויה לנאל אותם נחת : דובכו דברו : הדורים אלט ס"ל

יוצר דיום אחרון של פסח

באף ובתמה: הדרורים שבתו לשמך ונמו: יי איש מרחמה: ויחזק לבו לדרוף עם קר צבא קהלו: ושש מאות רכב בתור לקח לו: ויורם בתצי אש והמם והבהילו: וטבעו בים סוף: מרכבות פרעה וחילו: זממו פן ירבה יועצי תולליו: וזרו בפרך והכבירו עלימו: וזרן מחשבותם נהפך עלימו: וזרקו ילוד במים: תהומות יבסימו: חתם על הרי בתר נקמת דיני: חבל נוגשי וקן דיני: חלקו בגרי ים פגרי מרני: חוקתני בכח נאדריימניך: טמנו כנגף בכורי שומניך: מורדו פעמי הודפי המוניך: טבעו בלבותי ים צוררי אמוניך: טאטאו קמך בחרוניך: וברוב גאונך: ירית באש וענן חצי רשפיך: ירדו על מתנות צבא מחרפיך: יען כי רדפו אחר עם מצפיק: יקפת תהום בקרחת: וברוח אפיך: כנס כל עמו יהוד חסר לב: כעסו העיר לדרוף ברוב אורב: כחפר בור לנפול בו חויב: כלה להוריש שור ושה: אמר אויב: לשפוט זדים: למבול ישבת: לאדירי מים כרגים לרשת אספת: ללוחצי עמך מכות חוספת: לכסותם מי ים סוף ברוחך נשפת: משיעי ים סוף בשירה קרמוך: מספרים מעשיך ורגן הנעימוך: מנשאים בבורך בהלול רוממוך: משבחים לשמך ונמו: יי מי כמוכה: נאנתו

ישראל: נמו אנתו: ויורם פי סקל: דם נסח חל אשומפז כר: פי חשבו יועלי פרעה והתנשאים על ישראל מן ירם על זר לעבוד אותם כפר: וזרקו פרום לחלום סקו וזרקס את לדי ישראל בתים: הותם פרום נתחם נברית בין הכתרים לעשות: נקמת דיני שנאמר וגם את סני אשר יעבורו דן חבו: מרני מרני: טמנו כנגדו: מורדו פי נעירו דרכי חלום סקו וזרקס את ישראל: בלבבותי פי בחלום: טאטאו פרום נספנו במבול לי וטאטאו נמנעל חסר: רשפך לי רשפי אש: מצפיק פרום סתומס לך: יקפת פרום סקדת את הס כקת גליל חיו: בחפר פי סקו חפר את הבור וקא עליו נחזיו לנפול בו: כלה: רל הכל: למבול: פרום סקו עלוס חוס כחו נחבול: לאדירי: פרום כחו שטוסס בחסרת ורש כן חספת סתומס לם: נאנתו פרום לישראל

מעבדות

וענין פאר זונקן גיווארן אין מיטן ים די בליידער פון דייני בגלייבטי ישראל טאטאו קמך בתועד וברוב נאונד און מיט דייין פיל הערשאפט וענין אוש גיקערט גיווארן דייני פיינט מיט דייין גרים צארין ירית באש וענן חצי רשפך דו האשט גיווארפין מיט פייאר: און וואלקן דייני פייארדני פילן ירדו על מתנות צבא מחרפיך וענן: זייא נגידרט אף די מתנות וואש האבין דיק גילעקט מיט כי רדפו אחר עם מצפיק דרום ווייל זייא האבן נאך גיאנט נאך דעם פאלק וואש האפין צו דיר יקפת תהום בקרה וברוח אפיך און מיט דעם ווינט פון דייני נאז לעכר האשטו פר גליוורט דעם ים וויא איין כנס כל עמי יהוד חסר לב דער האפדריגער פרעה האט איין גיוואלט נאך זיין פאלק כעסו העיר לדרוף ברוב אורב זיין בעס האט ער דער וועקט צוא נאך יאנין דיא ישראל וויא איין בער וואש דאקרט אף איין כחמה נחזי בור לנפול בו חויב אז ער האט גיגראבין איין גרוב איז ער שולדג גיווארן ער זעלבשט זאל אריין פאלין אין איר כלה להוריש שור ושה אמר אויב פרעה האט גיוואלט צוא ירשין נאך דאש גומץ פון ישראל: און אקסין און לעמילך לשפוט זדים למבול ישבת דוא ביסט גיועסין צו משפטן די מצרים גלייך וויא דעם דור המבול לאדירי מים כרגים לרשת אספת און האשט זייא איין גיוואלט צו דיא שטארקי וואשיר אזו וויא דיא פיש צו דר נעץ ללוחצי עמך מכות על מכות חוספת צו דיא בצוויגער פון דייין: פאלק האשטו גמערט איין מכה אף דר אנדריגער לכסותם מי ים סוף ברוחך נשפת דו האשט גיווייט מיט דייין ווינט צוא פרעקן זייא מיט דעם וואשיר פון דעם ים משיעי ים סוף בשירה קרמוך דיא ישראל וואש וענין גיהאלפין גיווארן אף דעם ים האבן דיק גינעפדירט מיט גיוואנג ססאריס מעשיר ורגן הנעימוך וויא האבין דער ציילט דייני מעשים מיט יסי לוב מנשאים בבורך בחלול חוסמר זייא טואן דער הייבן און דער הייבין דייין קבור מיט לוב משבחים לשמך

הבאים אתיהם וועט באך ובתמה און דיא וואש האבן נאך גיאנט נאך זייא וענין גיערדיגט גיווארן פון נאט מיט גרום צארין הדרורים שבתו לשמך ונמו דען האבן דיא בשיינטי ישראל גילובט צוא דייין נאמן און האבן גיוואנט יי איש סלחמה נאט איז איין בעל מלחמה ויחזק לבו לדרוף עם כל צבא קהלו פרעה האט גישטארקט זיך דאש הארץ צוא נאך יאנין די ישראל מיט נאך זיין חיל ושש מאות רכב בתור לקח לו און וועקס הונדרט אוש דר וויילטי רייט ווענין האט ער מיט זיך גיגומן ויורם בתצי אש והמם והבהילו און נאט האט זייא גיווארפין פייארדני פילין און האט זייא פאר טיילט און דער שראקן וטבעו בים סוף מרכבות פרעה וחילו און זייא וענין פאר זונקן גיווארן אין ים סוף דיא רייט ווענין פון פרעה און זיין חיל ונמו פן ירבה יועצי תולליו וזרקו ילוד במים פרעה און זיין חיל וועלן דיא ישראל גימערט ווערין זרו בפרך והכבירו עלימו דרום האבן זייא גימאכט שווער וייער יאך וזן מחשבותם נהפך עלימו אירי מוטוויילי גיגאנקן איז פאר קערט גיווארן אף זייא וורקי ילוד במים תהומות יבסימו דען זייא האבן גיווארפן דיא קונדר פון ישראל אין וואשיר דרום האבן דיא אפ גרונטן פון ים זייא צו גידעקט חתם על הרי בתר נקמת דיני עש איז ווארן גייתחמית בקרית בין הבתרים צוא טאן איין נקמה אין די מצרים חבל נוגשי וקן דיני נאט האט פאר דארקן מייני בצוויגער און האט גימאכט מין משפט חלקו בגרי ים פגרי מרני זייא וענין ווארין צוא טיילט אין דיא איגדן פון דעם ים דיא פגרים פון מייני קריגער חוקתני בכח נאדריימניך נאט דייין רעכטי האנט ווש איז בשיינט מיט קראפט האט מיד גישטארקט טמנו כנגף בכורי שומניך זיי וענין ווארן פאר דאקטן מיט מארר די קבורים פון דייני קריגער מורדו פעמי הודפי המוניך זייא וענין פאר מושט גיווארן די קרעט פון דיא נאך יאנרש פון ישראל סכמו בלבותי ים צוררי אמוניך זייא

הנאמרים ומבדול המית און לשמע
לעקם : עמית : לי לבנה : נבלתם
כו' : פי נטית יונק ליסבע לארץ של
לשעמיהם בדין אם חבלו וחקבל
הרני מליים ואלים חללנו חך
סבורי : לי סבורי : כור הברזל : רל
במליים : נערת : לי ונער : עדין
סר : עלילות פשלות : פאתי סר
פחתי ג'כ לון שים חזו הפחית
הסגנים : ציר : זה חסה החגל לפי
הקב"ה לתנוע וישראל עמלק וסיוון
ושון וסיוון דחומים בני תחנות
עד ששברו ישראל גבוליהם : צוקת
לון זוקה : קהלות : פירוש לקצת
יעקב חסבי צברנות אל אברהם חבי
ע"ה : רחבת ידים : אל מליים :
רבות אל ישראל : רן מלון כי חס
ה' חל כל אליו הארץ (לפיה ח)
וכמו ספרים הרד"ק רוי לי ענין אבן
והסגנים וסגנון דמיין אבן חלוקה
חללים חס טוח לסרל כי ה' ימלך
לפול ועד : חשף : גילה : שפעת
לון רדיו : שדפו : לון שדפו :
חוקה כו' : פירוש הקב"ה סבא חוקה
כל בית יעקב והוא הספר חלוקה
וכחם

מעבדות ואיון המית : נקמה לבשת והנאה עמית : נוגשימו נערת וכלם
טאמאח : נבלתם לבלוע גיא : ימינה נמית : סובלי עול כבד לוחצם
ראית : סבורי כור ברזל מתוכם הוצאת : שומנימו נערת ולתהום
רחית : סמוכים על שם קדשך : בחסדך נחית : עזר סערה בשאנת
רעמים : עובר זדים במשברי ימים : ערץ גאים והשפיר רמים : עלילות
נסי נוראותיך : שמעו עמים : פרוים כיצאו לחרות לגואלם הללו
פזורי כנען רגזו וחלו : פאתי מואב רעדו וחוללו : פחתי אלופי ארום
אז נבהלו : ציר חנן להניא עובדי גלוליהם : צוחות פימו לדום כאבני
אליליהם : צאנך להעביר עד גבוליהם : צוקת אימתה נפחד תפול עליהם :
קהלות איש חם : ברכת אב תשביעמו : קמיהם תפיד ומידם תושיעמו
קבץ פזורים ובמרה מוב תרעימו : קרית הר נחלתך תבאמו ותטעמו :
רחבת ידים גער והרעיד : רפות ידים להעביר בה צור ועד : רז המלוכה
ישרון להעד : רנן ושירה שוררו : יי ימלך לעולם ועד : שאג אל באריה
וחשף זרועו : שפעת ים סוף חרב והבקיעו : שרפו ברוח קדים והבריעו
שב ויבם רכבו וחילו : כי בא סוס פרעה : היו תוקף בית יעקב אדרת עמים : תפארת בראשם

ועמרת

מאל וענין ווארין דער שראקין די הארין פון ארום ציר תן להניא עובדי
גלוליהם דער שלית משה רבינו האט גבעטן צו פאר וואלן דיא ווש ריין
אז געמיר צוחות פימו לדום כאבני אליליהם ראש נשרייא פון זייער מול צו
מאבין שווייגן אזו וויא דיא שטיינדיג אז געמיר צאנך להעביר עד גבוליהם
בין דיני שאף וועלן איבר פארן זייער גבול צוקת אפיה נפחד תפול עליהם
דיא האשט אף וויא נמאכט פאלן איינגשאפט און פארקט קהלות איש
חם ברכת אב חשיבטו ראש איין זאמלונג פון יעקב זאלשטו זאט מאבין
מיט דער ברכת פון אברהם קמיהם תפיל ומידם תושיעמו זייערי שונאים
מאך פאלן און פון זייערי הענט זאלשטו זי העלפן קבו פזורים וכסמיה
טוב תרענו זאמיל איין דיא פאר שפרייט און אף אנוסר פאשי זאלשטו
זייא פאסין קרית הר נחלתך תבאמו ותטעמו דיא זאלשט זייא ברייניגן און
פלאנצין אין דער שמאט פון דיין בארג רחבת ידים גער והרעיד דיא וואש
האבין נדוש נתח מאך אן שרייאן און ציטדין רפות ידים להעביר בה צור ועד
נאט האט צוא גיזאנט צוא איבר פירן קיין ארץ ישראל דיא ישראל
וואש האבין שלאפי הענט ח המלוכה ישרון להעד דעם סוד פון דער מלוכה
זאנין עדות דיא ישראל רנן ושירה שוררו אין זייא האבין גיוונגן און האבן
גיוונגן יי ימלך לעולם ועד נאט וועט קנען צו אייבג שאג אל באריה וחשף ורוע
נאט האט גשריעין אזו וויא אלייב און ער האט אנפלעקט זיין
שמאקטיט שפעת ים סוף חרב והבקיעו דעם ים האט ער גמאכט טרוקן און
האט אים גישאפטן שדפו ברוח קדים והבריעו ער האט אים צוא קלאפט
מיט אמירת וויינט שב ויבם רכבו וחילו ער האט זיך אים גיקערט און האט צו
גידעקט פרעה מיט זיין חל וויא עש שטייט כי בא סוס פרעה דען דיא פערד
פון פרעה זענין גיקומן אין ים חוקף בית יעקב אדרת עמים דר שמואקער נאט
טוט איין דילון מיט שיינקייט ראש ריון ניונד פון יעקב תפארת בראשם

תענית

לעמך נעמי יי מי כסוכה זייא האבן גילובט צו דיין נאמן און האבן גזאנט
נאט וועד איין נאך אזו וויא דוא נאטו מעבדות ואיון המית אז זייא האבין
גופצט פון דער שוועריר דינט האשטו גניינט דיני אוערין נקמה לבשת
וקנאה עמית האשטו זיך אן גיקלייט מיט נקמה און מיט רעכונג האשטו
זיך איין גיהולט נוגשימו נערת וכלם טאמאח זייערי צווינגר האשטו אום
גישמארצט אין ים און האשט זייא אלי אש גיקערט נבלתם לבלוע גיא ימינה
נמית דוא האשט גניינט דיין רעכמי האנט מיט איין שבועה צוא דער
ערד אז זיא וועט גיט גישמארפט ווערין אז זיא וועט זי צו נעמן האט
זיא איין גשולונגן איירי נבלות סובלי עול כבד לוחצם האת דיא ישראל
וואש האבין גלטיין איין שווערי עול האשטו גייעהן זייער בצווינגט
סבורי כור ברזל מוונם הוצאת דוא האשט זייא אש גצונן אזו וויא פון ציין
אייזירני מעסט שטנימו נערת ולתהום רחית זייערי קריגר האשטו אום
גישמארצט און האשט זייא אין ים אריין גשעצן סמוכים על שם קדשך בחסדך
נחית און דיא ישראל וואש זענין זיך סומן אף דיין הייליגן נאמן
האשטו זייא גפירט מיט דיין גנאד עזר סערה בשאנת רעמים נאט וואש ער
דער וועקט איין שטורים ווינט מיט דעם שטורם פון דיגערין עובר זדים
במשברי ימים האט כמריבט די מוכיויליג מצרים אין ברעכניש פון דעם
ים ערין נאט והשפל רמים ער האט צוא בראכין די האפרני און האט נידרג
גיר אכט דיא חוכי עלילות נסי נוראותיך שמועו עמים דיא ווערק פון דיני
פארקמני נסים האבן דיא פעלקר גהערט פרוים כיצאו לחרות לגואלם הללו אז
דיא אש גלויטי ישראל זענין ארוש גיזאנען פרייא האבן זייא גלובט
צוא נאט זייער אש לייזר פזיר כנען רגזו וחלו דיא וואש זאנין גיווען פאר
שפרייט אין כנען האבין גיזימערט פאתי מואב רעדו וחוללו דיא הארין
פון מואב האבין זיך גישראקן פחתי אלופי ארום אז נבהלו רענקיש

יוצר ליום אחרון של פסח

ועטרת עדים • תופפו במחולות ביצאו מן הים • תעודה שירה גמה • ותקח מרים :

בחול אומרים המאיר לארץ וכשבת אומרים הכל יודוך אל ארון לאל אשר שבת תתברך צורנו עד מלא כל הארץ כבודו
לבעל התפארת • מתקן רום בורת • מעצימים אדרת • מלאכי השרת :
נוחים לו לתשחורת • כהלכה ומסורת • ואני שתחורת • תהלה
בפי סודרת : לנקרא ראשון ואחרון • מלך אדירירון • מביעים סלוד ורון •
ביושר וכשרון • ואתם מטמון • פסקון אטמון סגרון • ואני חכצלת
השרון • משתחוה פני ארון : ליה חוצב להבה • גערץ בסוד קדושים
רבה • ועודי מרכבה • וקרישי שלהבה • מתגברים להקשיבה • קדושה
באחת חטיבה • ואני חולת אהבה • בבקשה ערבה : למפליא גדולות •
ארון כל הנפלאות • כמים וחילות • בחדרי היכלות • רועשים בקולות •
נועדים במקהלות : ואני חומה ושרי כמגדלות • תשבחות ותהלות :
לנאמן בבריתו • וקים בשבועתו • חשמי שרותו • מתבהלים משאתו • מתנמלים מאימתו •
ומגידים אלהותו • ואני לדודי ועלי תשוקתו • ברוך שם כבוד מלכותו :

והחיות לאל ברוך נעימות אהבה רבה ק"ש אמת וציב על הראשונים • אי פתרום עזרת עד נאל ישראל תמצא כשביעי של פסח :
ומתפלל ש"ע חנה בתינו יעלה ויבא ויפלו תפלה ביום א' של סוכות ואח"כ מתפלל בתוך כחן

והש"ן תור אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהינו אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב • האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל וסרים
שובים ומונה הכל וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בגידם למען שמו פארהבה : מלה עוזר ומושיע וסגן :
מסוד חכמים ונבונים ומלמד דעת מכינים • אפתחה פי בשיר ורגנים • להודות ולהלל פני שוכן מעונים :

אימת

וואש עד האוויט פלאם עד איז שטארק גלובט מיט דער עצה
פון פיל מלאכים ויעודי מרכבה וקרישי שלהבה דיא הייליג און פלאמענדיג
מלאכים וואש זענן בייא דער מרכבה מתגברים להקשיבה קדושה כאות
חטיבה שטארקן זיך צוא פאר נעמן אין איינס דיא הייליג לזב ואני
חולת אהבה בבקשה ערבה און איך ישראל וואש איך בין קראנק פון
ליבשאפט פון גאט מיט אויס גיבעט בעט איך למפליא גדולות ארון כל
הנפלאות צו דעם האר פון אלי וואש מאכט גרושי ויונדר כמים וחילות בתדרי
היכלות פיל ביהות מלאכים אין חדרים און אין היכלות רועשים בקולות נעדים
במקהלות זיין זאמלן זיך איין מיט אקול און רעש ואני חומה ושרי כמגדלות
און איך ישראל וואש איך בין שטארק ויין מאויר און דער
אמונה פון הקב"ה און מיני תלמידי חכמים וואש זענן שטארק ויין
אין טורם השבחות ותהלות לנאמן בבריתו געבן לזב צוא הקב"ה וואש עד איז
בגלייבט מיט זיין זיכרהייט וקים בשבועתו און האלט זיין שבועה חשמלי
שרותו דיא מלאכים וואש דיין אים מתבהלים משאתו מתנמלים מאימתו זיין
שרעקן זיך פון זיין פארקט און ווערן און גידובן פון זיין פארקט
ומגידים אלהותו און זאגן זיין שטארקייט ואני לדודי ועלי תשוקתו און איך בין
צו זיין פריינט און צוא מיר טוט עד גלוסטן דרום זאגן מיר אלי טאג
ברוך שם כבוד מלכותו :

אימת

וכתום של ישראל : תופפו במחולות
כשאלו מתלים וכן הם : תעודה •
לשן עדות : גמה אחרת :
לבעל בר פי שהיה בעל התפארת
וחזקו השמים ברת :
מעצימים מלאכים יחזקו שמו : גורמים
בר' פירוש ונקל להם להגיד שירתו
ושמו ששכלם זך להבין השבח אל
אני אין שמוי אלא בפה בלחן חבון :
לתשחורת : לשון שירה : מלך •
זה הקב"ה שגור ברוך : סלוד שנה :
מטמון • שר המים : פסקון כרי •
שמוח מלאכים על שם שטמק ולוטס
וסגר כח חנה הדין חלקהג על
ישראל : ואני ישראל שנקרא חבולה
השרון : חטיבה לשון אהבה : ואני •
ישראל שחלה אני חממה שמי תחילה
לחבה ש"י בלתי בבקשה עריבה :
ואני ישראל שחוק אני בחומות הש"י
כמותם : ושרי הם דים החוקים כנגד
לחבה להקב"ה בחשבות : חשמלי
שרותו כח מלאכי השרת : משאתו
כח חומה :

ועטרת עדים עד איז ראש שיינקייט פון זייער קאפ און אקרון וייער צירונג
תתמו במחולות ביצאו מן הים זיין האבין גיפוקט און גטאנצט אז זיין זענן
אדוש גינאנגין פון דעם ים תעודה שיר גמה ותקח מרים מרים האט עדות
גזאנט מיט גינאנג און האט גנומן דעם פריק אין אירי הענט :
לבעל התפארת מתקן רום בורת צוא גאט וואש עד איז אהאר פון שונהייט
און האט בעיאפן דיא וועלט מיט זיין פינגר מעצימים אדרת
מלאכי השרת טאגן אים שטארק לופין דיא מלאכים נוחים לו לתשחורת
בהלכה ומסורת זיין זענן בוועליגט צוא דער ציילין זיין הערשאפט
אז ויין מיר האבין בקבלה פון אונזרי עלטרין ואני שתחורת
תהלה בפי סודרת אבר איך בין שווארץ פון געבירות זיין לזב איז אין
מיין מול מסודר • לנקרא ראשון ואחרון מלך אדירירון צוא גאט וואש עד איז
גישטארקט מיט לזב און עד איז דער ערשטיג און דר אונטערשטיג
מביעים סלוד ורון ביושר וכשרון ריידן זיין מיט פרייד איין גזאנג צוא
רעכט פארמיני צייט ואתם מטמון פסקון אטמון סגרון און מיט זיין דער
מלאך מטיט און דיא מלאכים וואש מאכן פאר שלוסן דעם צארן
פון ישראל עש זאל און זיין גיט קימן ואני חכצלת השרון משתחוה פני ארון
און איך ישראל וואש מיר זענן גינלעכנט צוא איין רזו טוא איך
זיך בוקן קיין ארון סדש ליה חוצב להבה נערץ בסוד קדושים רבה צוא גאט

אימת וכי בשדה צוען זה
מל"ס : בער לסן קלף
כמו וחתו בעיה זו : בסילן זה פיעה
שקדא בסיל ר"ל קלף פיעה : בציר
זה חסד רבנו ע"ה : לאב זה אברהם :
יהוד זה פיעה : שהחיות חתום כמו
חן תחזיק את הסמן : אום זה
ישראל : נאור כחות האם : חכה :
נחף לבו לדוף : ספוני טווי :
לבזור לסור כדי שיעור לו בכל לב :
פרשת בו : פירוש שגשגו ישראל
לפרשת דרכים שדרך אחד פונה
לפלגים וא' לים סוף וא' לים הקד'ס
שקדא טוב וסלח כדי לשבד דרך
פלגים : קלגסים בו : פירוש הסבבים
שלא יחלו פלגים שם קלס ברגלים
ובריות כסוס ר"ל גדולים וכדי שלא
יחלו טלחות בני אפרים ועמם היו שני
תהגים שם ובר וסלח וסרגוס אנשי
נה על שחצו ללוח חמורים קודם
היון ט"כ חקם הקד'ס מדרך פלגים
כסלח אחס : צר זה פיעה :
שורדיתם בו : פירוש ועשה בחלום
שלא לשדד את ישראל חתם חסון :
תמים זה הקד'ס : מנוסה זה אברהם
שבתן בו : מסיונות : ונמצא ר"ל
ועמד בזה בחוק : נחלת ר"ל זכותו
יעמוד להם כדי לירש נחלת יעקב
שואל בני מל"ס :
תחבולות

בשחל אחרון של פסח בשבת מחליפין הסדר ואומרים בשבועי של פסח אימת גוראותיך ובאחרון של פסח אומרים אותותיך
מיוסר ע"פ א"ב
קחל
אימת גוראותיך בשדה צוען בהשלחת . בער בסילן
בציר אשר שלחת . גוי מקרב גוי במסות לקחת .
דברך להקים כמו לאב הבטחת : העז יהוד ונאין מול
שלוחך . וגם מי י אשר שלחך . ועם ועברה בו באף
בשלחך . חזר בעל כרחו עשות משלחך : טפש לבו ונבער
אתרי זאת . יעין רדוף אחרימו לבו בוזת . כלי קרב נשא
וחרבות שחיות . להשיב לעברות אום נאור בחרוזות :
מועד שלשת ימים חכה לחזור . נהפך לבו בלא אבו חזור .
ספוני גנזיו פנה לחילותיו לבזור . עבור בכל לב אותו
לעזור : פרשת דרכים כנע עם משלח . צדדס מאורח
פלשת טוב וסלח : קלגסים מראות עצמות זכר ושותלח .
רחקם מדרך אותם צר בשלח :

עברו שלח להוציא עמו בששון . שודדיתם שות כם מבת אסון : חון תמים
זכר מנוסה ונמצא חסון . תולדותיו להגן נחלת אב לחסון : ברוח אתה יי מגן אברהם :
אתה גבור לעולם אדני מתיה מתים אתה רב לרשעים : מוריד המל :
מכלכל חיים בחסד מתיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקנים אמינות לישגי עפר : מי כמוה
בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומתיה ומצמית ישועה : ונאמן אתה לחיות מתים :

תחבולות

אימת גוראותיך בשדה צוען בהשלחת דייני פארבטני נסים או דוא האשט
גשיקט אף די מצרים בער כסילן בציר אשר שלחת דער נאר פיעה
האט גיצערנט אף דיינ שלוח משה וואש דוא האשט אים גשיקט
גוי מקרב גוי במסות לקחת ראש פאלק ישראל האשט אירש גינמן פון
דעם פאלק מצרים מיט צייכן רטרד להקים כמו לאב הבטחת דוא זאלשט
מקים זיין דייני רייד וואש דוא האשט צוא גיזאנט צוא אברהם אבינו
העז יהוד ונאין מול שלחך דער האפיריידר פיעה האט מעז גיווען אקניין
דייני שלוחים משה און אהרן וגם מי י אשר שלחך און האט גיזאנט ווער
אין נאט וואש האט דך גשיקט ועם ועברה בו באף בשלחך און אז דוא
האשט אף אים גשיקט גרוש צארין חזר בעל כרחו עשות משלחך האט ער
גימונט חרטה האבן און טון דיינ שלחות טפש לבו ונבער אתרי וא' נאך
דעם איז זיין הארץ פאר גארישט גיזאנרין יעין רדוף אחרימו לבו בוזת ער
האט גיטראכט נאך זיין נאך יאנן און צוא רובין זיין כלי קרב נשא
וחרבות שחיות ער האט מיט זיך גיטראנן כלי זין און שארפי שוועררן
להשיב לעבודת אום נאור בחרוזות צו אום קערין ראש פאלק וואש זענין שיין
וויא פעריל צוא זיין דינקסט טער שלשת ימים חכה לחזר ער האט גיזאנרט
דרייא טאג טאמיר וועלן זיין זיך אים קערין נהפך לבו בלא אבו חזור און

אז זיין האבין זיך גיט גיזאנט אום קערין איז זיין הארץ פאר קערט
גיזאנרן ספוני גנזיו פנה לחילותיו לבזור זייני פאר בארגני אצרות האט ער
איש גיראמט און האט צוא טיילט צו זיין חיל עבור בכל לב אותו לעזר כרי
זיין זאלין אים העלפין מיט גאנצן הארצן פרשת דרכים כנע עם משלח
אז דיא ישראל זענין גיקימן אף דעם וועג וואש צוא טיילט זיך צדדס
מאורח פלשת טוב וסלח האט זי גאט גיט גיפירט אין דער זייט פון פלשתים
קלגסים מראות עצמות זכר ושותלח זיין זאלן גיט זעהין דיא גרינגי און דיא
גרושי פלשתים און דיא ביינר פון זכר ושותלח רחקם מדרך אותם צר
בשלח דרום האט ער זיין דער גויטירט פון דעם וועג אז דער בליידיגער
האט זיין אוועק גשיקט עכור שלח להוציא עמו בששון ער האט גשיקט זיין
קנעכט משה רבינו ער זאל אוש ציהן זיין פאלק מיט פרייד שודדיתם שות
כם מבת אסון און זייערי רובירש האט ער גישלאגן מיט מכות תמים זכר
מנוסה ונמצא חסון דער גאנציר נאט ראט גידייקט דעם זכות פון אברהם
וואש ער האט אים גפרובט און ער איז שטארק בשטאנן תולדותיו להגן נחלת
אב לחסון זיין קינד צו בשיצן און צוא מאכן זיין ירשין דיא ארץ
פון זייער פאטער אברהם :

תחבולות

בר (נ"ס) א (ח"ט)

יצוד ליום אחרון של פסח

ד"ר יוסף קאניאנסקי

תחבולות עש רב עצה ונבירה • שוכני חדר ללמד חכמה
מנבירה • רסן מתעה הרסין שר הבירה • קהליו
להקהיל לרדוף יפה וברה: צלול כתבו משליכי יאור זכרים •
פורע פלשם סוף היות סכורים • עצות מרחוק אמן לעם
נכרים • שיח אשר שח לשורש בכורים: נואלו שרי צוען
עצה נבערה • מצעדי זאת שגת להפיצה בסערה • לורי אל
שהוציא חרבו מתערה • ברתו יערה ובערו בה הבערה •
יושב בשמים שחק והלעיג למו • טכסים גיסיו בגויסו לצאת
עלימו • חז כי בא יום גמולמו • זאת תחת זאת נקמת
עוללימו: ודעשות בהם משפט הכתוב בחסוף • השב
גמולם כזרי בעם הכסוף: חן דרך היסב לנאולי בורע חשוף •
גלגלם המדברה דרך ים סוף:

תחבולות כ"י פירוש הקצ"ס עשה
הרבה תחבולות על פרעה
ומלכים: שובני פירוש ומה למדו
בני אדם שמונים על הארץ שנובה
חכמה מנבירה: רסן כ"י פ"י הקצ"ס
שואל שר העולם ברסן מהענה רסן חס
מלכים: יפה וברה: אלו ישראל:
צלול פירוש נחמיוצו להטביע בחטאות
ים נשפיל סהבליט חסרים ליאור ופרע
לסם מדה כעד מדה: פלשם לשון
פלס ומשקל ר"ל שפרע לסם במשקל
לסות לסם סוף מסורים: עצות כ"י
פירוש ענה טעון עם חברה קיים
לחשול הנכרים בין העס"ס: לשורש
לחברה שואל עיקר האבות שנקראו
בטרים: נואלו טפסו: מי זאת:
אלו ישראל שנקראו מי זאת: שגת
פירוש להשיג את ישראל ולהפילם:
בגויסו פירוש שגמולמו: עוללימו
שהטביעו ציור: בחסוף ל"י בגליו:
הכסוף המחזיר: גלגלים ל"י סיבוב:
ברתלונן ר"ל בערב: אורות ר"ל
גשמים של תמים מומט בקשתי:
אטומים הטומנים בקבר: מתלונן
לשון לנה:
איום כ"י בחורי און ופיבסת
מלכים

קהל מעלליו בקהל עם תמיד ארנן • בבוקר להגיד חסדו ואמונתו בתלונן: חן אורות מללי תח
מנו אתחונן • אטומים לתחיות עם בצלו מתלונן: ברוך אתה יי משה במתים:
איום ונורא מי לא יראך • תועי לב לא הכירו מוראך • בחורי און ופיבסת דין בהראך

מיוסר ע"פ א"ת ב"ש

שומעי
פון זיי שפעטן טכסים גיסיו בגויסו לצאת עלימו או ער האט אן נציירט דאש
חיל נאך צו גיין נאך זיין חז כי בא יום גמולמו ער האט גועה או עש או
נקמן דא צייט ער זאל זיין צאלן פר זייער מעשים זאת תחת זאת נקמת
עוללימו דש אזי גוען פאר דעם ויש זיין האבן גיטאן אנקמה אין דא
קינדר פון ישראל ולעשות בהם משפט הכתוב בחסוף טען זאל אין זיין טון
אין משפט וואש אין דר תורה אין אנפלעקט השב גמולם כזרי בעם הכסוף
צו טון און זיין וואש זיין האבן גיטאן טאן דעם גלשטג פאלק
ישראל דרך היסב לנאולי בורע חשוף ער האט ארום גרינגט דא ישראל
וואש ער האט זיין אוש גלייט מיט שטארקייט גלגלם המדברה דרך ים סוף
און דש זיי גפירט דרוך דר מדבר צום ים סוף מעלליו בקהל עם המור ארנן
זייני ווערק טוא איך תמיד זינגן צווישן פיל פאלק בבוקר להגיד חסדו
ואמונתו בתלונן אלי אין דר פריא צו זאגן זיין חסד און זיין אמת או די
לייט נעכטיגן איבר אורות מללי תויו מנו אתחונן איך טוא פון אים בעמין
דעם ליכטיגן מל פון תחיות המתים אטומים לתחיות עם בצלו מתלונן צוא מאבן
לעבן דא וואש זינגן בהאלטן אין קבר דא ישראל וואש נעכטיגן
אין זיין שאמין:
איום תורא מי לא יראך דוא פארקמט גאט ווער זאל פר דיר ניש מורא
ראבן תועי לב לא הכירו מוראך דא מצרים וואש האבן פאר ערטי
הערציר האבן ניש דער קאנט דין פארקמט בחורי און ופיבסת דין בהראך אן
דוא

תחבולות עש רב עצה ונבירה נאט האט גיטאן פיל עצות און שטארקייט
שובני חדר ללמד חכמה מנבירה צוא לערנן דא וואש רואן אף דר
וועלט או חכמה אזי בעסר פון נבירה רסן מתעה הרסין שר הבירה מיט אין
פאר ערשטן צום האט גאט פאר צומט דא מצרים קהליו להקהיל
לרדוף יפה וברה צוא אין זאמלן זיין חיל און נאך יאגן דא ישראל
וואש זענין שייך און לומיד צלול כתבו משליכי יאור זכרים ווייל זיין האבן
אריין גיווארפן אין טייך דא זכרים זענין זיי אין גיוונקן גיווארפן אין ים
פורע פלשם סוף היות סכורים ער האט זיין גיצאלט זייער וואג זיין זאלין
זיין פר שטאפט אין ים סוף עצות מרחוק אמן לעם נכרים דא עצות וואש
גאט האט לאנג גיהאלטן מיט אבררם האט ער אן גברייט צום פאלק
ווש אזי פאר פרעמד גווארפן אין מצרים שיח אשר שח לשורש בכורים דא
רייד ויש גאט האט גרעט צוא אבררם וואש ער אזי דער שורש פון
אלי אבות נואלו שרי צוען עצה נבערה זיין זענין פאר נארשט גווארפן דא
הארן פון מצרים מיט אין אוש גלערטר עצה מצעדי זאת שגת להפיצה
בסערה זיין האבן גמיינט צו גרייבן די מריט פון די ישראל און צו פאר
שפרייטן זיין מיט אין שטורם חלי אל שהוציא חרבו מתערה וואלט נאט
גיש גוען אש נצונן זיין שווערד פון דר שייך ברתו יערה ובערו בה הבערה
און דש נואנט צו די מלאכים פאר שנייט אידי חילות און ציקר אן
אין זיי פייאר יעב בשמים שחק והלעיג למו נאט וואש זינט אין הימל טוט

יִצְחָק לִיּוֹם אַחֲרֵן שֶׁל פֶּסַח

שׁוֹמְעֵי שְׁמִיעָה רָבוּ וַחֲלוּ מִמּוֹרָאָךְ : גּוֹרֵל נִזְרָאוֹתֶיךָ מִי יוֹכֵל
לִסְפֹּר : רַבּוֹ עַד לְמֵאוֹר וְעֲצָמוֹ מִסֶּפֶר : רִיז הֵיט וְכָל יִצְחָק סוֹפֵר : קֶצֶת
נִזְרָאוֹתֶיךָ לֹא יוֹכֵלוּ לַחֲזֹק בְּסֶפֶר : הַלֹּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת קִפְצָה מִמְעוֹנֶךָ :
צוֹרְרֶיךָ הַצִּמָּה כְּהִרְעוּ בְּמֵלֵאֵי עֵינֶךָ : וּבְמַחְמְרֵי כְּטָנָם לֹא חָסָה עֵינֶךָ :
פִּמְרֵי רַחֵם וְרֹאשִׁי אֲנִי בְּעֵינֶךָ : וְעַכְשָׁם בְּעֵשֶׂר בְּחִימָשׁ יָד הַגְדוּלָה :
עוֹלֹת אַחַת לְחֵמֶשׁ בְּעֵבוֹת גְּדֻלָּה : חֲסָפוֹ זֶרַע אֲשֶׁר מֵאוֹר גְּדֻלָּה :
סַעֲפָם עַל אַחַת חֲמֵשׁ בְּגִדּוֹקָה : טְבוּעִים בֵּין מְצוֹל בְּתַלְוֵל הַנְּשִׁיר :
נִגְף אֲבֵן הַסֵּר וְעֵקֹב הַיִּשִּׁיר : חֵין יֵשַׁע מְצִיּוֹן שֶׁלַח וַחֲדָשׁ נִשִּׁיר : כֶּתֶר לְךָ
לִיתֵן כְּאוֹ יִשִּׁיר :

חֲרָשׁוֹ יוֹשְׁבֵי תְרוּשֶׁת קֶאֱבֵר יָפָה וְכִבְרָה : נְתוּשׁ וְאֶבֶד שֵׁם וְשִׁאֵר בְּגִבּוֹרָה :
חֵין נַחֵל קִישׁוֹן גִּרְפָּם וְזִרְעָם נִשְׁכְּרָה : אִזּוּ לְבִשָּׁה רוּחַ וְשִׁרָה דְּבִוְרָה :
קָם עַד רַבּוֹ קִמּוֹ דְּלִזּוֹת : לַחֲמַת לִוְחָמָיו וְהַכְנַעַת אוֹתָם דְּהַבּוֹת : חֵין נִוְעָם
זְמִירָת בִּיטָה לְךָ לַחֲזוֹת : פֶּתַח וְשִׁרָת הַשִּׁירָה הַזֹּאת :
מִכְלָל יוֹפִי עַל מִשְׁפָּטוֹ יַחֲדָשׁ : וְעוֹד נִיךְ בּוֹ כִּקְדָּם יַחֲדָשׁ : חֵין שִׁיאֵר
לְמַעַלְה לְמַעַלְה יְרוּם וְיוֹגֵדֶשׁ : סִלָּה בְּחֻכּוֹ נִשִּׁיר שִׁיר חֲדָשׁ :
יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן קְדוֹר וְדוֹר הַקָּלוֹ יֵה :
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא :

אֲדִנִּי

פֶּאֶר גְּלִיבֵן יֵשַׁע מְצִיּוֹן שֶׁלַח וַחֲדָשׁ נִשִּׁיר : וְאַלְשֵׁט אֲנִי שִׁיקָן אֲהִלָּף פִּין צִיּוֹן
וְעֵלֶין מִיר דִּיר זִיגֵין אֲנִיִּיא גִזְאֵנָה כֶּתֶר לֵךְ לִיתֵן כְּאוֹ יִשִּׁיר : אֲנִי וְעֵלֶין רִיךְ
קִרְיִינָן אֲנִי וְיִיא מִשָּׁה מִיט דִּיא יִשְׂרָאֵל רֵאבֵן גִּזְאֵנָה בִּיא דַּעַם יִם
חֲרָשׁוֹ יוֹשְׁבֵי תְרוּשֶׁת לֶאֱבֵר יָפָה וְכִבְרָה יִיא רֵאבֵן גִּזְאֵנָה בִּיא דַּעַם יִם
צוֹ פֶּאֶלִירֵן רִיא יִשְׂרָאֵל וְאֵשׁ וְעֵינִי קֶלֶאֶר אֲנִי לִוְחָר נְתוּשׁ וְאֶבֶד שֵׁם וְשִׁאֵר
בְּגִבּוֹרָה יִיא רֵאבֵן גִּזְאֵנָה מִיט זִיגֵין שְׁמֵאֲרִיקִיט צוֹ שְׁמוֹקֵן אֲנִי צוֹ פֶּאֶר
לִיךְ דִּיא יִשְׂרָאֵל עֵשׂ זֶאֶר נִיט בְּלִיבֵן פִּין זִיגֵין קִין אִיבֵר כְּלִיבּוֹנָה סֵל
קִישׁוֹן גִּרְפָּם וְזִרְעָם נִשְׁכְּרָה דִּיר מִיךְ קִישׁוֹן רֵט זִיגֵין אִישׁ גִּזְאֵנָה אֲנִי רֵט
צוֹ בְּרֵאבֵן זִיגֵין שְׁמֵאֲרִיקִיט אִזּוּ לְבִשָּׁה רוּחַ וְשִׁרָה דְּבִוְרָה דַּעַנְמֶאֱלֵט רֵט זִיךְ
אִן גְּלִיבֵיט דְּבִוְרָה מִיט גִּבּוֹאָה אֲנִי רֵט גִּזְאֵנָה שִׁירָה קָם עַל רַבּוֹ קִמּוֹ
לִזּוֹת עַד אִזּוּ אִישׁ גִּזְאֵנָה דִּיר רֵטֶלֶךְ אִישׁ אֱלִי יִשְׂרָאֵל עֵשׂ רֵטֶלֶךְ זִיךְ
נִמְעַרְט זִיגֵין פִּיגֵיט צוֹ רִיךְ אִישׁ אִישׁ לַחֲמַת לִוְחָמָיו וְהַכְנַעַת אוֹתָם לְהַבּוֹת דִּיא
הַאֲשֵׁט פֶּאֶר אִישׁ מִלְחָמָה גִּזְאֵנָה אֲנִי הַאֲשֵׁט זִיגֵין גִּזְאֵנָה אֲנִי
טַעֲנִיג אִישׁ הַאֲשֵׁט זִיגֵין מִבּוֹה גִּזְאֵנָה נִוְעָם זְמִירָת בִּיטָה לֵךְ לִחֲזוֹת זְמִירָת גִּזְאֵנָה
הַאֲשֵׁט עַד גִּזְאֵנָה צוֹ דִּיר רִיךְ צוֹ פֶּאֶר וְאִרְפִּין זִיגֵין שְׁמוֹקֵן פֶּתַח וְשִׁאֵר
חֲשִׁירָה הַזֹּאת עַד הַאֲשֵׁט אִן גִּזְאֵנָה אֲנִי גִזְאֵנָה שִׁירָה צוֹ גִּזְאֵנָה מִכְלָל יוֹפִי
עַל מִשְׁפָּטוֹ יַחֲדָשׁ רִיא שִׁיגֵין שְׁמֵאֵט יְרוּשָׁלַם : זֶאֶל בְּנִיאֵט וְעֵרֵן אֲנִי וְיִיא
זֶאֶל אִישׁ פִּרְיָר גִּזְאֵנָה עַד בּוֹ כִּקְדָּם יַחֲדָשׁ דִּיא אִישׁ זֶאֶל גִּזְאֵנָה פִּין דִּיא
וְאִישׁ דִּישׁ אִישׁ דִּישׁ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ זֶאֶל בְּנִיאֵט וְעֵרֵן אֲנִי וְיִיא פִּרְיָר
שִׁיא לְמַעַלְה לְמַעַלְה יְרוּם וְיוֹגֵדֶשׁ זִיגֵין אִישׁ רֵטֶלֶךְ זֶאֶל גִּזְאֵנָה רֵטֶלֶךְ דִּישׁ
רֵטֶלֶךְ סִלָּה בְּחֻכּוֹ נִשִּׁיר שִׁיר חֲדָשׁ וְעֵלֶין מִיר דִּירָט אִישׁ גִּזְאֵנָה :

אֲדִנִּי

רִיא הַאֲשֵׁט גִּזְאֵנָה דִּיא אִישׁ רֵטֶלֶךְ מִצְרִים שׁוֹמְעֵי שְׁמִיעָה
רָבוּ וַחֲלוּ מִמּוֹרָאָךְ דִּיא וְאֵשׁ רֵטֶלֶךְ גִּזְאֵנָה גִּזְאֵנָה פִּין שֵׁם הַאֲבֵן גִּזְאֵנָה פִּין
פֶּאֶרְכָּמָה גִּזְאֵנָה נִזְרָאוֹתֶיךָ מִי יוֹכֵל לִסְפֹּר : רַבּוֹ עַד לְמֵאוֹר וְעֲצָמוֹ מִסֶּפֶר : רִיז הֵיט וְכָל יִצְחָק סוֹפֵר : קֶצֶת
נִזְרָאוֹתֶיךָ לֹא יוֹכֵלוּ לַחֲזֹק בְּסֶפֶר : הַלֹּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת קִפְצָה מִמְעוֹנֶךָ :
צוֹרְרֶיךָ הַצִּמָּה כְּהִרְעוּ בְּמֵלֵאֵי עֵינֶךָ : וּבְמַחְמְרֵי כְּטָנָם לֹא חָסָה עֵינֶךָ :
פִּמְרֵי רַחֵם וְרֹאשִׁי אֲנִי בְּעֵינֶךָ : וְעַכְשָׁם בְּעֵשֶׂר בְּחִימָשׁ יָד הַגְדוּלָה :
עוֹלֹת אַחַת לְחֵמֶשׁ בְּעֵבוֹת גְּדֻלָּה : חֲסָפוֹ זֶרַע אֲשֶׁר מֵאוֹר גְּדֻלָּה :
סַעֲפָם עַל אַחַת חֲמֵשׁ בְּגִדּוֹקָה : טְבוּעִים בֵּין מְצוֹל בְּתַלְוֵל הַנְּשִׁיר :
נִגְף אֲבֵן הַסֵּר וְעֵקֹב הַיִּשִּׁיר : חֵין יֵשַׁע מְצִיּוֹן שֶׁלַח וַחֲדָשׁ נִשִּׁיר : כֶּתֶר לְךָ
לִיתֵן כְּאוֹ יִשִּׁיר :

יוצר ליום אחרון של פסח

אדני חדר עד לא טבועים • וטרם תלולי רום לאהל
קבועים • מאז העלה במחשבת דגלי רבועים •
היות לו מכל אום טבועים • ובהמלך לבראת יציר ראש
טבועים • בעדם חלו מלך ומשרתיו מצביעים • ומאז בחלקו
עלו מחלשים שבועים • וסגלם לו לחבל נחדה מקבעים •
וכחבו גרות וענוי וקבעים קובעים • נתגלגלו רחמיו לסוף
שלשים שבועים • ויט חסד על בני רבועים • והטה אוזן וסכת
שיח משועים • ויקץ כישן ויד צריו בגוועים • הבה ופצוץ בכל
מכה ואכעבועים • ואחרי כן שלחם ברכוש גדול שבועים •
בפז ובכסף ובזהב וכל מיני צבועים • ועוד מסך בקרבם
רוח עוועים • ויסיתם רדוף אחרימו בשריונות וכובעים • ואז עלתה חמתו
וישב עדיהם אונם וישקעם בטבועים • ונפרו ונשברו כשבר נבל למבועים •
בגזרת חי וקים נורא ומרום וקדוש :

אדני כח ר"ל קודם שנבראו יסוד
סאדז ונצחיות שמים טלה
נמשכחו לברוא ישראל נסמנו ותנו
בר' דגלים : ובהמלך הקב"ה עם
פחלאל על חשלה : יציר זה אלהי
שחמנו חנכנו כל האורות : בעדם
בו פירוש צעד ע' אונות טבועים
וישראל החמל הקב"ה עם ע' חלכ"י
לספיל גורלות ונפל לכל חללך אומה
וישראל נפלו לחלק הקדוש ברוך הוא :
וכחבו פירוש וכשנחמנו : וקבעים
לשון נול • שבועים שחמנו טיט
רד"ז טס : רבועים דור רבועי
והינו לוי קצת עתים וזכה : וסכת
פירוש וקבל חשלה : בגוועים לשון
גויס ומה : עוועים פירוש רוח
החשמה אומה : וכובעים כל נחש
אונם לשון און ר"ל רשעים : למבועים
לשון ותשבר כד על חשבות : לנכות
ל' ויכח ר"ל מי יוכל להחזיק עמו :
מה וכו' בעליו כמו לעליו :
חומר זה אדם :

חון וקהל חכם לבב ואמין כח • מי יוכל אליו לנכות • אשר בידו הנבירה ודבת • קדוש :

שם המעבר חתום בקאשי התרונות משה ברבי קלונימוס

מה מועיל רשע בעדיו • ומה יעזו זר במעלליו • פני משלם לאיש במפעליו
מרד היוכל לערוך יציר חומר • נוכח יוצר כל באומר • רוחו ונשמתו

בידו

אונ בלאטריין ואחרי כן שלחם ברכוש גדול שבועים און דער נאך האט ער זיין
אונעק נישקט זאט מיט גרוש גומש בפז ובכסף וזהב וכל מיני צבועים מיט
נאלד און זילבר און אלידליי אפארבטי קליידר ועוד פער בקרבם רוח
עוים און נאך האט ער פאר מישט צווישן זיין איין קרום גימט ויסתם
רדוף אחריבו בשריונות וכובעים און האט זיין אן גירעט זיין זאל נאך זיין
לופין מיט פאנצריין און דוטליין ואז עלתה חמתו וישב עליהם אונם וישקעם
בטבועים און דעמאלט איז גאט אף זיין ברונו גיווארן און האט זיין
דער טריינקט מיט שטארקייט ונפלו ונשברו כשבר נבל למבועים און זענן צו
בראכן גיווארן ויין אקרוג לעדין קוואר ברונן בגזרת חי וקים נורא ומרום וקדוש
מיט דעם בפעל פון גאט וואש ער לעבט אייבג און איז פארבטיג און
דער רוכן און איז היילג חכם לבב ואמין כח גאט וואש ער איז קלוג און
שטארק מיט קראפט מי יוכל אליו לנכות ווער קאן ראבן מיט אים אויפוח
אשר בידו הנבירה והבה וואש אין זיין ראנט איז דיא נבירה און כח קדוש
רוא היילגר גאט :

מה מועיל רשע בעליו וואש קאן העלפין ראש רשעת צוא זיין הארץ ומה
יעזו זר במעלליו און וואש איז מעין דער מוטוויגער מיט זייני שלעכטי
מעשים פני משלם לאיש במפעליו אקעגן גאט וואש צאלט איטליכין נאך זייני
מעשים נאך מרד היוכל לערוך יציר חומר ויין קאן אמענטש וואש איז
בשאפין פון ליים מורד זיין נוכח יוצר כל באומר אקעגן גאט וואש האט
בשאפן

אדני חדר עד לא טבועים איידר דיא שוועלן פון דער וועלט זענן ווארין
בשאפן וטרם תלולי רום לאהל קבועים און איידר דר הוכר הימל איז
גווארן פראיין גצעלט מאז העלה במחשבת דגלי רבועים אין אף גינאננין
אף דר מחשבה פון גאט צו בשאפן דיא ישראל וואש רואן אין פיר
דגלים היות לו מכל אום טבועים ווייל זיין ווענן צו אים גפארשט גווען מער
פון אלי פעלקך ובהמלך לבראת יציר ראש טבועים און אז גאט האט איין עצה
גהאלטן מיט דיא מלאכים אז ער זאל בשאפן אדם הראשון בעדם חלו
מלך ומשרתיו מצביעים האט גאט אן גרובן גורל ווארפין מיט די מלאכים
וועלכי אומה זאד זיין אין זיין גורל ומאז בחלקו עלו פחלשים שבועים איין פון
אלי זיבציג אומות גיפאלין דיא ישראל אין זיין חלק וסגלם לו לחבל נחלה
טבועים און ער האט זיין גליבט זיין זאלין זיין זיין ארץ טייל וכחבו גרות
וענוי וקבעים קובעים און אז זיין ראבן גיוונדגט און זענן נחייב גווארן
גלות און מען זאל זיין רוכן נתגלגלו רחמיו לסוף שלשים שבועים האט גאט
אף זיין רחמנות גיהאט נאך דרייסיג שמיטות ראש איז צווייט הנגדרט
און צערוין יאר ויט חסד על בני רבועים און האט גינייגט חסד אף דעם
פערדיין דור והבה און וסכת שיח משועים און האט פאר נומין דיא רייד פון
זייער גישרייא ויקץ כישן ויד צריו בגוועים און האט זיך אף גיחאפט ויין פון
דעם שלאף און האט גישלאגן דיא פליידגר מיט שלעק פון טויט
הבה ופצוץ בכל מכה ואכעבועים ער האט זיין גישלאגן מיט מכוח און וויגירן

מי הקשה רוח נגדו ואלו שלש-שלשים
 וס דור שלישי חסד שח אטום : אצו
 מהו: לעקל לעוט : העל פיוס על
 שפלו נדר עולם על כן פרץ וי חס
 נבולו והלף שלם עולם : פלות
 לעבוד : בעלי זרוע זה דור המבול
 שגלו צרוע : בעטו חסמו במטר
 לפי שלא היו רחוקי לו : רמה בו
 זה דור הפלגה : בר בכר פי מזה
 במה פרע לחילום : ונפץ פיוס
 כסבל שרלו סנה שוט עיב דם
 ומס הפלס : צרי עין חלו סדומים
 סהו ליי עין בחמון : והאריבו בו
 כסבל מרח חס היה ארץ היו חלעין
 לו חלע קלס וקלעין חגלי העוור
 ואם היה חס חלעין לו חס
 ארובס והיו חותמין חוט עד סילס
 נסמחו : חלף סספך להס לחסור
 עליסם חס וגפריח : לאלף לי ללמד
 חס

בירו שומר : שכנו שת ברום עולם וממשלתו על כל העולם מי הקשה
 אריו ושלם : שלישים פתחו ראשון להלך : אצו סלול אורח לעקל
 שם אל באליר להקל : העל אלה פרצו נדר עולם ופרץ מי חס
 בגבולם : ושטפם ואברם מן העולם : הראה בם דין לדורות : לבלתי
 פלות לכל יצירות : כי אם לקורא הדורות : בעלי זרוע החלו לדוב
 ויאמרו לאל סוד מקרוב : כמלא בתייהם טובות רוב : בעטו באר עורה
 מן הארץ : ונאצו לממטיר על הארץ : מה לנו למטרות ערץ : חס מתח
 דין בהם : ומטרות עוז שפך עליהם : וימח את כל יקומיהם : רמה רוח
 יושבי שגער : ולעלות לשחק לבם נבער : והפיצם ברות סועה וסער :
 בר בכר פרע שאונם : ונפץ מול נפץ רנם : ובטלה עצתם כפלג לשונם :
 באשר הם בשפה זרו : ובאגודה אחת כולם נוערו : בלל לשונם ומשם נפרדו : יקשו צרי
 עין בבצע : ומאנו פרוסה לרעב לבצע : והאריכו וקצרו את המצע : יד קפצו מעני ודר : ועובר
 אורח מעדיהם חרל : וכבר חטא ועון גדל : חלקיו צעדי יושר לסלף : ואוצרו הטוב עליהם
 חלף : והפכם משורש דורות לאלף : קחת מוסר מאנו צוענים : ודא למרו דעת
 מקדמונים : הרעו מבל אשר לפנים : לחצו במרר זרע חסידיו : וגזרו גזירות לבני

דעס הימל ארוף גיין והפיצם ברות סועה וסער אונ נאט האט זיין פאר
 שפרייט מיט אשטורים וינאט בר בכר פרע שאונם ער האט זיין גינאלט
 מרה בגנר מרה ונפץ מול נפץ רנם ובטלה עצתם וייל ויין האבן גינאלט
 טאמיר וועלן מיר פאר שפרייט ווערין איבר דעס זענין זיין פאר
 שפרייט גינאלט אונ זייער עצה איז בשל גינאלט כפלג לשונם באשר חס
 בשפה זרו מיט רייד האבין זיין גינאלט האט מען זיין צוא טיילט דיא
 רייד ובאגודה אחת כולם נוערו זיין האבין זיך אלי און איינים איין גינאלט
 בלל לשונם ומשם נפרדו און ער האט זיין צוא טיילט זייערי לשונות האבין
 זיין זיך פון דאריין צוא טיילט יקשו צרי עין בבצע זיין זענין גשטרוכט
 גינאלט דיא לייט פון סרום מיט זייער נעלט ומאנו פרוסה לרעב לבצע
 איין הינעריג האבן זיין נט גינאלט נעבין קיין ברוט והאריכו וקצרו
 את המצע אונ האבן גימאכט איין לאנגי בעט און דעס וואש איין גינאלט
 קורץ און איין קורץ בעט און דעס וואש איין גינאלט לאנג יד קפצו מעני
 ויל זייערי הענט האבן זיין פאר שלאחן פון איין ארום מאן ועיבר אורח
 מעליהם חיל אונ זיין האבן פאר מיטן עש ואל קינר ביא זיין נט
 דורך פארין וכבר חטא ועון גדל זענין זייערי עבירות זייער גרוש גינאלט
 קלקל צעדי יושר לסלף דעס גלייבין ווען האבין זיין פאר קרומט וואצרו הטוב
 עליהם חלף אונ זיין גיטין אוצד דעס רענין האט ער און זיין פאר ביטין
 אונ האט און זיין גימאכט רענין פייאר און שוועביל והפכם משורש
 דורות לאלף אונ האט זיין איבר נקערט פין דעס ווארציל אלי דורות
 זאלו זיך אפ לערנין פון זיין חסר מאנו צוענים דיא מצרים האבין
 זיך נט גינאלט נעמין איין שטראף פון זיין ווא למרו דעת מקדמונים אונ
 האבין זיך נט אפ גילערינט פון דיא ערשטי הרע מבל אשר לפנים זיין
 האבן נאך מיין גינאלט פון דיא ערשטי לחצו במרר זרע חסידיו זיין
 האבין בצוונגן מיט ביטרכייט דיא קינר פון זיני חסידים וגזרו

בשאפן נאר דיא וועלט נאר מיט רייד רוחו ונשמתו בירו שומר דיא נשמה
 ווערט גרמט אין זיני הענט שכנו שח ברום עולם זיין רואונג האט ער גמון
 און דעס היכן הימל וממשלתו על כל העולם און זיין גינאלט איז און
 נאר דער וועלט מי הקשה אלו וישראל ווער האט אקין אים מעני גינאלט
 און איין בשלום נוען שלישים פתחו ראשון לקלקל דר דרייט דור פון בריאות
 העולם האבין אן גרובין מורד צוא זיין אצו סלול אורח לקלקל זיין האבן
 גינאלט דעס גלייבין ווען קרום צוא מאכין שם אל באליל להקל זיין
 האבן גיטאן דער מאנין דעס נאמן פון נאט און דער אפ נאט העל
 אלה פרצו נדר עולם וייל זיין האבן צוא בראכן דעס צום פון דער וועלט
 ופרץ מי חס בגבולם איבר דעס האט און זיין דער ים צוא בראכן זיין
 נבול ושטפם ואברם מן העולם אונ האט זיין פאר טרינקט אונ האט זיין
 גימאכט פאלירן פון דער וועלט הראה בם דין לדורות מיט זיין האט ער
 גינאלט און דער וועלט לבלתי פלות לכל יצירות און מען זאל נט
 דין צוא קיין אפ נאט כי אם לקורא הדורות נאר צו נאט וואש רופט אלי
 הדורות בעלי זרוע החלו לדוב לרוב דיא שטאקיי לייט האבן זיך אן גרובן צוא
 מערין ויאמרו לאל סוד מקרוב זיין האבן גינאלט צוא נאט קער אפ פון
 אונג כמלא בתייהם טובות רוב זייערי הייזר איין גינאלט פול מיט גוטש בעטו
 באר עולה מן הארץ זיין האבן פאר מיאוסת אין דעס וואלקין וואש גיט
 און פון דער ערד ונאצו לממטיר על הארץ אונ האבין דער צארינט נאט
 וואש מאכט רענין און דער וועלט מה לנו למטרות ערץ און וואש טויג
 אונג דיא שטארקי רענין דם מרת דין בהם דער הוכיר נאט האט און זיין
 איש גינאלט איין דין ומטרות עוז שפך עליהם אונ האט און זיין גימאכט
 רענין שטארקי רענין וימח את כל יקומיהם אונ האט אלי זייער בשטאנד
 אפ גימאכט פון דער וועלט רמה רוח יושבי שגער דיא לייט פון כבל האבן
 זיך מיט נאח גינאלטן וולעלות לשחק לבם נבער אונ האבין גינאלט און

יצר ליום אחרון של פסח

לבני ירדיו • וירא • ייעזר חסדיו • למלאות דברו ולהחיש עזרה • אחר
 השיב חשבון גזירה • ועל חנין שפך עברה • ולא בכח לפי הגדלה • החל
 בבעלי זרוע תחלה • כי אם בעונה גדולה • ואות וטופת שלח להראות •
 והקשה עורף והכביד תלאות • אז הכהו מכות גדולות וגזירות • נאור
 אף לפי חמתו • לא עבר רין אמתו • כי אם ביושר מדתו • נגע אשר בסוף
 הבעיות • בו הקדים תחילה להתרותו • ומקץ לקץ האריך עברתו • יה
 מכה לא הכהו • עד שלא קדם והתירו • ואחרי כן שלח והלקחו • ירח
 הוקצב לכל מכה • ושלושת חלקים העיר וחכה • ורביעית החודש שמשו
 המכה • מחץ בו מחצות השע • ולא נבע ולא שע • ובעשירית נשבר
 מטה הרשע • מערש יצועו קם לילה • ובארץ פתרום צותה גדולה • כי
 אין בית בלא ידלה • ופה שאמר לא אשלח • הוא הפה חנן לשגח • קומו
 צאו כדברכם לפלח • ולמה זה לחשובי כאין • לקנות חכמה ולב אין • מותרים כנוגע בבבת
 עין • שכל זאת לא יבינו • פוטם אשר בתחל התקינו • כעקרו בסוף כך גרוננו • חן שעיר
 ומפורז אשר לתרבה • נתכוננו מראש ועד קצבה • מה יעשו בלחט היום הבא •

מהם חסדיו : למלאות דברו אשר
 דבר לאכרס : אחרון ר"ל חסדן
 של די מוחל ענה השיב לאחר ומשכ
 חסד שגור יחזק כדי להחיש עזרה :
 חנין זה פיעה : לא עבר פירוש לא
 ענה יותר חסד חסיד : נגע זה
 מכה בטורח : מקץ לקץ חסד
 לשם סתמן עם מכה בטורח אחר
 הסתרה : לפלח לעבוד להם :
 מותרים סתרים להם כל חסדן בהם
 כנוגע בבבת עינו : בתחל פירוש
 בחמלם החקטו חסדן שהשיבו חס
 ישראל בחיובם האין ואח"כ עמדו בהם
 בפך חמלם רק וסוף קשה סתמלם
 נטל חסדן ואח"כ גופם כל הכן
 הילוך וחי וכו' שנקל ונקלן כך
 נדון בחמלם חסדן ואח"כ חסד :
 שעיר כ"י פירוש ומה יעשו שגור
 וסבורה של סבורה חסדן ועד סוף
 לתרום חסד ישראל כשנאל לעמוד יום
 הלחט לרשעים :
 אצלם

חן וקל בעטותיו קנאה בלובשו נקם • להרע ולהצריך מקמו להתנקם • שבעתים ישיב אל חסדן קדוש :

חן וקל ביום יושע • חן וקל ביום יושע :

אצולים

מכה אין צוא בראשן גיווארן זין רשעות מערש יצועו קם לילה פון זין אף
 גישפרייט בעט אין ער אף גישמאנן ביא דער נאכט ובארץ פתרום צוהה
 גדולה און אין לאנד מצרים און אנדער גישפרייט כי אין בית בלא ידלה
 ווארום עש איז נישט גיווען אין חן אן אקלאג ופה שאמר לא אשלח אין
 ראש מול וואש האט גיווארן אף ועל נישט שיקן דיא ישראל הוא הפה
 חן לשלח ראש איינע מיל האט גביטין צוא אונעק שיקן קומ צאו כדבר
 לפלח שמיים אף און גייט ארוש וויא איר האט גרעט צו דיין גאט ולמה
 זה לחשובי כאין אין וואש מוג ראש צו דיא מענטשן וואש זענין גרעכנט
 ווי גישמ לקנות חכמה ולב אין זיין זאלין קונה זין פאר שטאנד און האב
 נישט קיין הארץ צו פאר שמיין מותרים כנוגע בבבת עין זיין זענן אן גיווארן
 גיווארן און וויא מען רירט אן אין שווארץ אפיל פון דעם און אזו
 אין אז מען רירט אן דיא ישראל שכל ווא לא יבינו וויא אזו זאל מען נישט
 פאר שמיין דעם שכל פוטם אשר בתחל התקינו כעקלו בסוף כך גרוננו דיא מצרים
 וואש צום אן רוב האבן זיין דיא ישראל גושט גימאן אבר אזו וויא
 זיין האבן דער נאך פאר קרוינט אזו זענין זיין ווארין גימשפט
 שעיר ומפוליו אשר לתרבה שעיר און זיין חבורות וואש האבן חרוב
 גימאכט דעם בית המקדש נחבנו מראש ועד קצבה זיין האבן זיך מתכווין
 גיווען פון אן רוב ב"ו אין סוף שלעכטש טאן מה יעשו בלחט היום הבא
 וואש וועלן זיין טאן אין דעם פלאם פון דעם טאג וואש וועט קומן :
 בעטותיו קנאה בלובשו נקם אן ער טוט זיך ארום וויקלין מיט קנאה און אין
 זיין טון אן קליידן נקמה להרע ולהצריך מקמו להתנקם צוא זשאלן און צוא
 שרייאן פון זיין פיינט זיך נקם זיין שבעתים ישיב אל חסדן ויבן מאל זיבן
 וועט ער ווידר קערין צוא זייער שום קדוש דוילגלר גאט וכבן ויושע יי ביום
 ההוא און גאט האט נהאלפן דיא ישראל אין דעם טאג וואש זיין זענין
 אירש גימאנן פון מצרים :

אצולים

גזירות לבני ירדיו און האבין גזיר גיווען גזירות אף זיין גליבטי קינד
 וירא יי ויעזר חסדיו האט גאט גיווערן און האט דער וועקט זיין
 חסדים למלאות דברו ולהחיש עזרה צו דער פולין זיין רייד און צו איילן הולף
 אחר השיב חשבון גזירה אונדער האט ער אונעק נקערט דעם חשבון וואש
 אין גזיר גיווארן צוא זין אין מצרים ועל חנין שפך עברה און אף פרעה הט
 ער פאר גאסין גרים צארין ולא בכח לפי הגדלה און נאך זיין גרושין
 פת פון גאט החל בבעלי זרוע תחלה האט ער פריאר אן גירובין אין דיא
 שטארקי כי אם בעונה גדולה נאר מיט גרושי עונה ואות וטופת שלח להראות ער
 האט גשיקט וויין זיין מופתים והקשה עורף והכביד תלאות און האט גמאכט
 הארט זיין אקין און גאט האט גימאכט אויף אים שווערי מירקייט או
 הכהו מכות גדולות וגזירות דענשט מאר האט ער אים גישקאן מיט גרושי
 פארבטני מכות נאור אף לפי חמתו לא עבר רין אמתו כי אם ביושר מדתו דער
 פארבטני גאט האט נאך זיין רוגזה נאך האט ער פארט גיט עובר
 גיווען זיין אמתן רין גיארט מיט זיין רעכט פארבטנייט נגע אשר בסוף הבעיות
 דיא מארד וואש ער האט אים צום סוף דער שראקן בו הקדים תחילה
 להתרותו מיט דעם האט ער אים מתרה גיווען צום ערשטן ומקץ לקץ האריך
 עברתו און פון איין עק יאר ב"ו זום אנדרן עק יאר האט ער דער
 לייגנרט דעם צארין פון מכת בטורות יה מכה לא הכהו עד שלא קדם והתירו
 גאט האט נישט גישלאגן אים קיין מכה סידן או ער האט אים פריער
 מתרה גיווען ואחרי כן שלח והלקחו און דער נאך האט ער גישקט און
 האט אים גישלאגן ירח הוקצב לכל מכה ושלושת חלקים העיר וחכה ואח"כ
 ווארן גיוועט צוא איטלכר מכה דרייא וואכן האט ער אים התראה
 גימאן און דער נאך האט ער אים גישלאגן ורביעית חודש שמשו המכה
 און אפערד חלק חרש האט די מכה גווערט פחץ בו מחצות השע ער האט
 אים גיווירט גיין וויקלין ולא נבע ולא שע און אין גיט אונדער טענין גיווארן
 און קאמ זיך גיט נקערט ובעשירית נשבר מטה הרשע און מיט דער צעקל

יוצר חיים אחרון של פסח

על עב קל להנפיש • חמל עלי ושע רחשי • זכר חסדו
ואמונתו להחפיש • ויעלני מטיט רפשי • המוציא ממסגר
לחפשי • דעך וצמת מבאישי • גלה כבודו עלי לדרשי •
בצר לי קראתיו ולא נמשי • אילי וחילי ולא בזה לחשי •
לחשי בן יוצא בחימה כול צור להחמה • יי איש מלחמה :

ושע ופנה לחפשי • רפשי חפשי
חלוקת גוים ונלבים • דעך פי
כזה נרס וקריח המביאים לחי
ולא נפשי ולא טושי • אילי וחילי
טושי לי חוק • בן הבן חפשי •
ברק השגון ר"ל המרב בלא חסד •
חשואה לשון האויה • זלעף לבן
לעטפה שוא לי פחד • במשואה לי
חמון • וקרקור ופאה שריס
ובחמון • שוע וקוע עשיריס
ובלטיק • בכלאה לי טוין • אום
אל ישראל • הנהלאה ונלגות • רחף
כסון על גוליו ירחף • שאונו חילו •
פלך כזו שר לבא • ולגיונו חלב
החל • מצומדת חרס על חמס •
חכום

אזר עזי ועט קנאה • בשריון וכובע נראה • גאות לבש
ונתנאה • דרך קשתו וברק חנית הראה • הרעים רעש
וקול תשוואה • ותתגעש ותרעש ארץ ומלואה • זלעף פוט ולוד במשואה •
חרוב והחריב בלי רפואה • טרף זרוע וקרקור ופאה • יחד שוע וקוע ושר
מאה • כלם נער בכלאה • לבעבור אום הנהלאה :

הנהלאה רחף בצלו • בתוך ים הצלילו • מרכבות פרעה וחילו •

מתנה צר וכל שאונו • נגיד ונושא כלי זינו • שר כל פלך ופלך ולגיונו •
עטור כובע ולבוש שריונו • פרש ורכב מצמדת על מתנו • צועד
ברגל וקולע באבנו • הצין ונקלה ועבד וארנו • רובה קשת ואטר יד ימינו •
שם פרעה וכל המונו • חמו נכרתו וחורר שאול גאונו •

גאונו בלע ושאונו נחרכו • ויחד כלם נחרכו • תהומות יכסימו • תהום

גימאכט אז עש ואל ויא קין רפואה גיט העלפין טרף זרוע וקרקור ופאה
ער פאר צוקט דיא ארום און דעם קאפ פון זייער שטארקן שר יחד
שוע וקוע ושר פאה אלי • אין איינים ריא חשוכים און דער וואש האט צוא
שאפין איבר הונדרט כלם נער בכלאה לכעבור אום הנהלאה ער האט אלי פאר
לענט פון וועגין דיא ישראל וואש זעגין מיר פון דנישט הנהלאה רחף
כצלו וצר בתוך ים הצלילו דיא מידי ישראל האט ער בשיצט מיט זיין שאטן
און דעם בליידער דיא מצרים האט ער גימאכט פאר זונקן אין ים
מרכבות פרעה וחילו דיא רייט וועגין פון פרעה און זיין חיל האט ער גווארפן
אין ים מתנה צר וכל שאונו דיא מתנה פון דעם בליידער מיט גאר זיין
ברומונג נגיד ונושא כלי זינו דיא הארין מיט זייערי בדינר וואש טראגן
ויא נאך דאש כלי זיין שר כל פלך ופלך ולגיונו דיא הארין פון איטלכר
שטאט און פון זיין חיל עטור כובע ולבוש שריונו זעגין גווען אן גיזירט
אין איין הוט און אן גקלייט אין איין פאנציר פרש ורכב מצמדת על מתנו דיא
רייטיר זעגין גווען בהעפט מיט שווערדין אין זייערי לענדירן צועד ברגל
וקולע באבנו דיא פיס גייער און דיא וואש ווארפן מיט שטייגן קצין ונקלה
ועבד וארנו דיא הארין און פראכטי מענטשין און קנעכט מיט זייערי
הארין רובה קשת ואטר יד ימינו דער וואש שיקט מיט דעם בוגין און דער
וואש איז גלינקט זיין רעכטי האנט שם פרעה וכל המונו דארט איז גווען
פרעה מיט גאר זיין חיל חמו נכרתו וחורר שאול גאונו זעגין אלי צוא גאנגין
און פר שניטן גווארן און האבן גינדרט אין גיהנם גאונו כלע ושאנו נדמו
זיין הערשאפט מיט זיין ברומונג זעגין ווארין פאר וויסט ויחד כלם נחרכו
און זעגין אלי פאר טוימלט גווארן תהומות יכסימו דיא אפ גרונטין האבן
זיין

ער איז מיין כבוד און טוט אף הייבן מיין קאפ זרוע בצר נפשי טס על עב
קל להנפיש ער וויסט אז מיר איז איינג און שוועכט אף איין גרונט
וואלקן צוא מאבין וואן מיר חמל עלי ושע רחשי זכר חסדו ואמונתו להחפיש
ער האט זיך דער בארימט איבר מיר און קערט זיך צוא מיין תפלה
און גידינקט זיין חסד ואמת צוא מאבין מיר פרייא ויעלני מטיט רפשי
המוציא ממסגר לחפשי ער האט מיר אף גיבראכט פון ליים ער האט מיר
איש גיצונג פון פאר שליכונג צוא מאבין מיר פרייא דער וצמת מבאישי
גלה כבודו עלי לדרשי ער האט פאר שטוכן און פאר שניטן דיא וואש פו
שעמין מיר און האט אנפלעקט זיין כבוד מיר צוא פארשטין בצר לי
קראתיו ולא נמשי אז עש איז מיר גווען איינג האב איך אים גירופן און
ער האט מיר גיט פאר לאוט אילי וחילי ולא בזה לחשי ער האט מיר
גיטמארקט און האט גיט מבור גווען מיין תפלה לחשי בן יוצא בחימה מול
צר להחמה מיין תפלה האט ער פאר שטאגין וואו האט מלחמה גהאלטן
מיט מיין פיינט מיט צאדין יי איש מלחמה נאט איז איין בעל מלחמות אור עו
ועט קטא ושריון וכובע נראה ער איז גווען אן גינדרט מיט שטארקייט און
קנאה און האט זיך גוויין אף דעם ים וויא אין איין פאנציר מיט איין
רעט גאות לבש ונתנאה דרך קשתו וברק חנית הראה ער האט זיך אן גקליידט
מיט גאון און איז ווארן גיערשט ער האט גיטריטן זיין בוגין און האט
גוויין דעם קלינג פון זיין שפי הרעים רעש וקול תשוואה ער האט גבראכט
און גישטורמט מיט אקל פון דוגרין ותתגעש ותרעש ארץ ומלואה די גאנצ
וועלט האט גישטורמט זלעף פוט ולוד במשואה ער האט דער שראקן
דיא מצרים מיט פרעכיש חרוב והחריב בלי רפואה ער האט ציא חרוב

יזכר ליום אחדון של פסח

נתגדלה ונתקדשה לשבור ראשי תנינים בתקופה : והסערת לב ים בועפת : וברות אפיק :
מפה ומפה ערימות • נוזלים צנו בתומות • סוערו וקפאו
תהומות • עמדו צרורים כחמות • פנו כאן וכאן
שליש רום מימות • צעו הנותרים למדרס פעמות • קורעו
את שבגהרים ואנמות • רבה בור ושיח ונקרת אדמות :
שאיבים אף שהיו בכל מקומות • תוכו יחד בגזרת
לובש נקמות :

נקמות וקנאה יעט שונאיו להרוף • כמו לשעבר עט להרוף : אמר איוב ארדוף :
תעלוני צר ורוע מעלתי • שקט ושלח לא הניחוהו • רוח
עריצים התעו • קיאו לשוב ולבלעהו • צור עבור
לגבות שטר נשיהו • פלג לבו והשנהו • עם הנתק ממתלעות
פיהו שח ארדוף אשיג ואכלהו • נפרע סאה בסאה פרשעהו
מדד לו כנגד מדותיהו :

מדותיהו נאץ מי יי מול שלוה • נרתו במי ים להוריעו כחך : נשפך בריחה :
להשיב ים לאיתנו • כפנות בוקר לענינו • ים הגדול פריץ מאוננו • טרף זה
בזה להגביר שאונו • חי כל אחד ואחד בעוד ישנו • זלעף רוחו
בתוך גרנו ויעלם עד רום מעוניהורידם למטה ברכיות עשונו דבק סיס ברכב

והשימט

הניחורו דא שאפיל מעשים מיט שלעבטי ווערן האבין אים ניט גלאזט
 רואן רוח עריצים התעור קאו לשוב ולבלעהו ראש שטארק גימנט האט אים
 גימאכט פאר ערט דא ישראל וואש ער האט פריער ארוש גימריבן
 האט ער גיוואלט קעריק זיין איין שלוגנין צור עבור לגבות שטר נשיהו האט
 האט גוואלט אפ נעמן זיין חיב פלג לבו והשנהו האט ער אים צו טיילט זיין
 הארץ אונ האט אים גימאכט מיט גרייפן עס חנק ממתלעות פיהו ראש
 פאלק וואש איז ווארין אוועק גירוקט פון זייני באק ציינר פון מול שח
 ארדוף אשיג ואכלהו האט ער גאנט איך וועל זיין נאך יאנין אונ וועל זיין
 גרייבן אונ וועל זיין פאר לענדן נערע סאה בסאה ברשעהו מדד לו כנגד מדותיהו
 ער איז גלאזט גווארן מרה כנגד מרה נאך זייני מעשים נאך מדותיהו
 נאץ מי יי מול שלוה זיין מרה איז גווען צו דער צערנין אונ זאנין ווער איז
 נאט וואש האט דיק גישקט גרדו בסי ים להוריעו כחך דא האט האשט אים
 גיווייהט מיט ריין ווינט להשיב ים לאיתנו כפנות בוקר לענינו נאנין פריא אים צו
 קערין דעם ים צו זיין ערשט שטארקייט ים הגדול פריץ מאוננו דער ים הגדול
 האט ארוש גבראבן פון זיין ראגר טרף זה בזה להגביר שאונו עש הז גקלאפט
 איניש אין אנדריין זיין ברומונג מיט שטארקייט חי כל אחד ואחד בעוד ישנו
 אז זיין האבן נאך גלעבט זלעף רוחו כחך דא נשמה איז נאך גווען
 אין נאף וועלם עד רום מעוניהורידם למטה ברכיות עשונו ראש ער זיין אף
 נבראכט

תנינים הם פתעו וחלו : וברוח
 אפיק : נעשה מפה ומפה : ערימות
 לזון נעורו חוס : קפאו : נקרו :
 בחמות : פי כאנו להרים ביהו כחך
 נוד לי חמת חוס : שלישי בוי : ריל
 שני חלקים פנו לכאן ולכאן והחלק
 השלישי שחתיו וקרע ונעשה כגד
 והלכו עליו וחי : צעו הנותרים ריל
 היו וולעין להריסת הרגל מאדס שחור
 נול גשר : קורעו : כשקדעו הים נקדעו
 כל מימות כבעולם : רבה בוי פי ולא
 זלעף רוחו אפי מה סבבורות וסחין
 ומעורות וכל מימות כבעולם : רובו
 לשון כחך ריל שחלקו : כבו : סכר
 עשה : עמ : נקס : לנרוף לפרעם :
 תעלוני : פרוץ מנכנו ומנשו הרעז
 לא הניחוהו : להיות שקט קיאו לשוב
 ריל שחור קונו לאו וחס כ אחד מה
 וחס טעמו גוי : שטר נשיהו : סמו
 שער : ותשנהו : לזון שגגה :
 כמתלעות : ריל חבין הסעים :
 מדותיהו ריל נחמלא מדה : נאץ מי
 בלחורו נוד משה וי סי : מאוננו
 מנכנו : בעוד ישנו ריל כעורו חי :
 נדנו גופו שחור נחנק לנפש : עשונו
 בעטן

צו בראבן די קעפ פון דא סצרים בישני גרוש איז גיהילנט גיווארין
 והסערת לב ים כעפד אין מיטין ים האטמו גימנט שטארקין מיט ריין
 שטורם ווינט וברוח איד אונ מיט דעם ווינט פון ריני נאז לעכיר וענין
 ווארין גרופט די וואשיר משה וספה ערימות נוזלים צנו כחמות פון בידי וייטן
 זענן גיבליבן שטיין די רעננדיג וואש וויא אמאוויר סוערו וקפאו תהומות
 עמדו צרורים כחמות זיין האבן גישטורמט אונ פאר גליווערט גיווארן דא
 אפ גרונדן אונ זענן גיבליבן שטיין וויא אפאר בגדנר לאגיל פנו כאן וכאן
 שלישי רום מימות זיין האבן זיך צוא שפרייט אף בידי וייטן דא וואש
 אונ ארדוף חלק פון די הוכי וואש צעו הנותרים למדרס פעמות עש איז אונטר
 גיבעט אונ פאר גליווערט גיווארין אינטר ויערי פיס קורעו את שבגהרים
 ואנמות אז דער ים איז צו שפאלטן גיווארן זענן אלי טייכן צו שפאלטן
 גיווארין רבה בור ושיח ונקרת אדמות נאך מיין אפילו דא וואש וואש
 זענן גיווען אין גריבר אונ אין ברונין פון דער ערד שאובים אף שהי
 בכל מקומות אונ דא וואש וואש מען האט אין אלי ערטר אן
 גישעפט הוב יחד בגזרת לובש נקמות זענן אף דעו העלפט צו שפאלטן
 גיווארין מיט דער גיזרה פון נאט וואש האט זיך אן גיקליידט מיט
 נקמה נקמות וקנאה יעט שונאיו להרוף ער האט זיך אן גיקליידט נקמות אונ
 קנאה צוא פאר שטוסן דא פיינט כמו לשעבר עט להרוף אונ ווי ער האט
 זיך פריער ציין גיהילט צוא פאר שטוסן פריער אפ אפ ארדוף דער פיינט
 ראש גימאכט איך וועל אים נאך יאנין וועל מעלח שטר וועל לא

והשמיט אופנו • גרם בכבוד במתג רסנו • בלב ים הביאם
בעצם אנו • אכלו בקש יבש בחרונו :

בתרנו ירה בים אילים • ושוררו לו בני אדם : מי כמזכה באלים :

אלוה עד כל אלהים • בורא עומק ורום גבוהים • נזיר ים
גליו לבל יהו זהו זהים • דוק וחלד מאימתו גרהים •

האומר לחרם וזהריו בהים • וחזותם בעד הלים ולא מגיהים •
זיקים וברקנים ממנו נשלחים • חשים בשליחותו ולא שוהים •

טבם גלגל קבוע ומזרות צומחים • יחד בסיל וכימה עמם
זרחים • כון עש בצפון ועקרב בדרום מונחים • ליחור שמו

כלם מוכיחים :

מוכיחים מעשיך אהבת אמונה • לבלוע לוחצי המונה : נמית ימנה :

מומתים ודא מתים בעודם • נפשותם עדין צרורות בחלדם •
סער סוף ליבשת לידם • עיפתה אף היא קלעתם

לבית מצודם • פצועים ונפצעים ומפלה בידם • צנופים כדור עם מרכבות
בבורם • קרוע ורקוע נחרים בעדם • ריב ומצה נתגרו על ידם • שרי המשלם
לשנאיו להאבדים שית ימינו לארץ לגמול להם חסדם תפתה פעה פיה ובלעה

הודם

מול בסיל וכימה טואן אין איינם שיינן כון עש בצפון ועקרב בדרום מונחים
אקעגין מל עש ויש עש אין צפון איז דש מול עקרב אין דרום לוחי
שמו כלם מוכיחים זיין טואן אלי ויזין אז ער איז איין נאט מוכיחים מעשיך
אהבת אמונה רייני מעשים טואן ויזין ראש ליבשאפט פון רייני בגלייבטי
ישראל לבלוע לוחצי המונה נמית ימנה דוא האשט גניינט דיין רעכטי האנט
צוא מאכן איין שלונגן דיא בצווינגר פון ריין ברומונג מוכיחים ודא מתם
בעודם זיין זענען גיווען טוט און נישט אין גאנצן מוזט נפשותם עדין צרורות בחלם
זייער נשמה איז נאך גיווען אן גיבונגן אין גוף סער סוף ליבשת לידם האט
דער ים גישטוריט און האט זיין גיווארפן אף דער יבשת עפתה אף
היא קלעתם לבית מצודם און די ערד האט זיין אף קערק גיווארפן צוא
זייער ערשט גיפיינקיש מצוים ונפצעים ומפלה כבדם זיין זענען גיבילט
און גילעכטיט זייערי לעביר צנופים כדור עם מרכבות כבדם זיין האבן זיך
ניקוקלט מיט דיא רייט וועגן קרוע ורקוע נחרים בעדם דער גישפאלמער ים
מיט דער ערד זענן ברויג גווען צווישן זיך אפיר זיין ריב ומצה נתגרו על
ידם און האבן זיך גיקרונג דער ים האט גזאנט נעם דיר צוא ריר צוא רייני
בשעפינש און דיא ערד האט גזאנט נעם דיר צוא די וואש דיא האשט
זיין דער מריינקט שרי חשש לשנאיו להאבדים נאט וואש ער צאלט זייני
שונאים און מאכט זיין פאלירן שח ימינו לארץ לגמול להם חסדם האט ער גטאן
זיין רעכטי האנט צוא דער ערד אז זיין זאל זיין גיווארפן און זאל
זיין גומל חסד זיין תפתה פעה פיה ובלעה חסדם דער נירנם האט געשיקט

גיבראכט ביז אין הימל און האט זיין גימאכט נירדן ביז אין וואקן
פון רעם ים ריב טום כרבב והשמיט אופנו ער האט בהעפט ראש פערר צום
רייטור און האט גישלעפט זייערי וועגן אן רעדיר גרם בכבוד כפתג רטו
ער האט זיין גישלעפט מיט שווערקיט און האט זיין פר צומט מיט
אייין צום בלב ים הביאם בעצם אנו מוט זיין גרוש שטארקיט האט ער זיין
גבראכט אין מיטן ים אכלו בקש יבש בתרנו ער האט זיין פאר ברענט וויא
דארי שטורא מיט זיין גרום צארין בתרנו ירה בים אילים מיט זיין גרום
צארין האט ער גיווארפן אין ים דיא נארישי מצרים ושוררו לו בני אלים
און דיא קינד פון דיא שטארקי אבות האבן צו אים גוונגן און האבן
גיווארפן מי כמזכה באלים ווער איז נאך און וויא דוא צווישן די שטארקי
אלוה על כל אלוהים בורא עמק ורום נכוחים דער נאט וואש איבר אלי מלאכים
און האט בשאפן טאלן און רוכי בערג נזיר ים גליו לבל יהו זהו זהים ער איז
נזיר אף רעם ים זייני איגדן זאלן זיך נישט מיט נאווה האלטן דוק וחלד
מאשטו נרהים הימל און ערד טואן פר זייני פארבט ציטקן האומר לחרם וזהריו
בהים ער זאנט צו דר זון און צו דר לבנה זיין זאלן זיין מונקל וחזותם
הלים ולא מניהם און מוט פאר חתמן די שטערן זיין זאלן נישט שיינען
זיקים וברקנים ממנו נשלחים פון אים ווערין גישקט דווערין און בליצין חשים
כשליחותו ולא שוהים זיין איילין און טואן זיין שליחות און זאמן נישט טבם
לגל קבוע ומזרות צומחים ער האט מתקן גיווען אין האט גימאכט שפראצין
דעם גלגל פון דער זון און דיא פולות יחד בסיל וכימה עמם וזרחים ראש

נפג לבסוף : רבי כמו שר : מתמוגגים
לשון נמוג : ערקי וסיני : הס לחמה
עבר'ס : חוגים כמו יחוגו ויטעו בשטור:
סועה : רוח חזקה האצבר וחסיט
חלוח : שונים : שטים : נגים לי
חוגה ודלגס : למוג : כמו לחוגג :
מהם ובהם : כמו חס ברעוק : דיה
שבר על שבר : דומס : פי חלל יסנו
חמקום : פצת : דירת : מאימו
זה כה' : ארץ'פי עש' חלוח ק
והלוח הקב'ס חש'ר חק זה ח' :
מעש'ר מן העש'ר : ר'ל יושלים
שקד'סח'ס ותר' חש'ר ח'ל'ס אפרס
חלק הקב'ס : דירת : זה חקס
כח'ל'ק שקס' דוד מן היטוי :
הועלה : בחש'ס להבר'לוח קודס
שכ'ר'ס חסולס : חנות : לס'ר'ס
שכ'ר'ס חס'ס : סבות : פיר'ס ולקבל
ח'ס

רבי מואב מתמוגגים • קנים ונהי בפייהם הוגים • צעיר חם
וכל אליו זוגים • פתרו ורעדו וכדונג נמוגים • ערקי וסיני
בשבור חוגים • סועה וסער במ מנהיגים • נבערו כלם ונעשו
שונים • מידממים לארץ ישבו נוגים :

נוגים קטנים וגדולים כאחד • ובאו בן עתה כל צורריהם יחד : תפול עליהם אימתה ופחד :
למען למוג לבביהם • כוס חמתו מסוך ביניהם • יראה ורעד
יבא בהם • מרוף דעת בלבביהם • חלחלה ומער
על מתניהם • זיע ורתת בכל אבריהם • וכשלו מהם ובהם •
הזה על הזה תבא עליהם • דומס ישבו תחתיהם • גער
מלאים ואין מרפא להם • בניה עד יעברו לגבוליהם • אל הארץ אשר
נשבעת לאבותיהם :

לאבותיהם טוב פצת מלא לבנימו • ואד דר מרום מאימו : תביאמו ותמעמו :

ארץ מכל ארצות עשור מפורשה בעשר קדושות מקודשה ממנה מעשר מן
המעשר מנת גבוהה הופרשה • דירת יבוס היא העיר הקדושה • הועלה
מאז במחשבת עד לא קראת יבשה • ותמיד עיני אלהים בה לדרשה •
זמנה לו לכם שבת ולישראל ירושה • חנות בתוכה סבות מהם
לחיה

ואל זי'א קין רפואה ניש העלפין • ביד עד יעברו לגבוליהם בין
וואנן דיני קינר וועלן קימן צוא זי'ער גבול אל הארץ אשר נשבעת
לאבותיהם צוא דעם לאנר וואש דוא האשט נשוארין צוא זי'ער
עלטרין לאבותיהם טוב פצת מלא לבנימו דאש נטוש וואש דוא האשט
צוא גי'אנט צוא גי'בן דוא אבות זאלשטו דאש דער פילן צוא
זי'ער קינר ואל דר מרום מאימו תבאמו ותמעמו און זאלשט זי'א בריינגן
און פלאנצן צום רוכן בארג וואש זי'א טואן גרושמן ארץ מכל ארצות
עשור מפורשה דאש לאנר ארץ ישראל איז אפ גישיט מעשר פון
דער גאנצער וועלט בעשר קדושות מקודשה זי'א איז גי'ילנט מיט צעהן
ארליי'א קדושות גם מסנה מעשר מן חסעשר מנת גבוהה הופרשה און זי'א
די'א לויס פון זי'ער מעשר האבן זי'א און גי'עבין די'א ברי'נס מעשר
און האבין די'א ישראל פון ארץ ישראל אפ גישיט די'א שטאט
ירושלים צוא נאט דירת יבוס היא העיר הקדושה די'א היילי' שטאט
ירושלים איז גיוען דארט ווי'א יבוס האט גוואנט חולתה מאז בחשבת
עד לא קראת יבשה איידר די'א וועלט איז בשאפן גיווארין איז און
גאנצן און דער מחשבת פון נאט בא דארט זי'א זין דער בית
המקדש ותמיד עיני אלהים בה לדרשה און נאט מיט זי'א חסיר פארשטין
זמנה לו לכם שבת ולישראל ירושה זי'א איז אן גי'רייט גווארן פאר אשטול
צוא נאט און אירוש'ה צוא די'א ישראל חנות בתוכה סבות מהם לחיה
מיט דארט וואן קי' ער זאל פאר נעמן די'א תפלות פון ישראל
מללם

צו בראכני הערציד און שלאפי הענט רבי מואב מתמוגגים קנים ונהי בפייהם
חוגים די'א הארץ פון מואב זענן צוא גאנצן און האבן גיקלאגט מיט
זי'ער מויל צעיר חם וכל אליו זוגים פתרו ורעדו וכדונג נמוגים דער יונגסטער חם
און אלי וואש זענן מיט אים האבן גיצטרט און זענן צו גאנצן ווי'א
וואקס ערקי וסיני בשבור חוגים סועה וסער במ מנהיגים די'א אבות זענן ווארן פו
טומלט ווי'א אשבור זי'א זענן ווארן גיפירט מיט אשטורים ווי'א
נבערו כלם ונעשו שונים מידממים לארץ ישבו נוגים זי'א זענן אלי גווארין משוגע
און זענן נעסין און דער ערד און האבן גישוויגן און זענן גיוען
קראווידיג נוגים קטנים וגדולים כאחד די'א קלייני מיט די'א גרושי' זענן
גיוען מראווידיג ובאו בן עתה כל צורריהם יחד און זי'א דוא האשט
גי'בראכט אמפלה אויף די'ני בליידער און זאלשטו היקט אויף
בריינגן תפול עליהם אימתה ופחד מאך פאלן אויף די'ני פיינט פארבט און
אנשט' למען למוג לבביהם כוס חמתו מסוך ביניהם מאך זי'א אן טרונקן איין
כוס מיט דיין גרום צארין פרי עש ואל זי'א צוא גיין זי'ער הארץ
יראה ורעד יבא בהם מרוף דעת בלבביהם אציטרנט ואל איה זי'א קומין און
איין פאר צוקונג אין זי'ער הארצין וחלחלה ומער על מתניהם זיע ורתת בכל
אבריהם איין דער שרעקניש און איין ציטרנט ואל קימן און זי'ער
לעגן און אין אלי זי'ער אברים וכשלו מהם ובהם הזה על הזה תבא
עליהם זי'א זאלין גשטרובלט ווערן איין ברעכניש ואל און זי'א
קימן דומס ישבו תחתיהם און זי'ער ערטר זאלן זי'א זען און שווייגן
נער מלאים אין מרפא להם זי'א זאלין זין פול מיט גשרייא און עש

יצד ליום אחרון של פסח

**לחישה • טללם בצל מחורב מצוא נפישה • יחד לחשבם
מזרם ורוח קשה • כל נגע וכל מכה אנישה • להסיר
מאום משולשה :**

חכם המלה הממלל סם : נפישה •
מנוחה : אנושה לי חולי : משולשה
הכנים וליוס וישראלים : נבטה • פי
דבר ברוח הקודש וע"כ פתחה הסירה
גלגון עתיד גמולת או יסיר : מלכות •
פרום מלכותו של הקב"ה היה קודם
בריאת עולמו : פוטים : פי כשהחריב
הקב"ה את מלכים : דגלי איומה •
אלו ישראל : קומו • פי לעיר שיקם
הקב"ה לנקום חטואיו : רומה : הוא
שר כל הדומ : יתנו יספרו : בבחר
שיכחד ויאלד זכרם מן העולם :
אומץ לפי שטח"ך סרנס
בכחוח של הקב"ה יסד
זה כלומר ולא סימתי שמו :
לדחולל : כמו לעבד : מתחולל
חלפה לטעוק : תחולל לי בריאה :
לכל

משולשה נבטה ברוח להעד • ולשון עתיד פתחה וסימה להעד : יימלוך לעולם ועד :
**מלכות עד לא קדם קרוימה • נצח נצחים מקוימה • סוף
וקדם ותוף עצומה • עד עולמי עד מסוימה • פוטים
בכלה במהומה • צניף מלוכה המליכוהו דגלי איומה • קומו
לעד רומה להוממה • רום ותחת ימליכוהו באימה • שמים
יפצחו רגן געימה • תהלתו יתנו כל מלכי אדמה : או יהפוך אל עמים
שפה ברורה יחד • לקרא כולם בשם המיוחד • וימאסון איש אלילי כספו
ואיש אלילי זהבו בכחד • ויטו שכם אחד לעברו בפחד :**

בפחד ובברעד ימליכוהו גוי אחד ואתנו יעשה לגוי אחד : ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד :
סוטה הפיטון להודיע אנ"פ שסרנס בשנת רבון עלמא וכד שלא ליתן ס"פ לבט"ד לחלוק ולומר סימתינה שבו דמ"א לכן החליל ליתן הסירא ולותר סתן מלך גדולות הנותן
ושפט רב שמשפט וכן מלך אישח התקבל וקבלו שפט ויתר מן הראוי לו כי אפשר להספיק שנה וזה שלא לבא לחלילת סיפור הגעסה :

ובכן ולך תעלה קרושה כי אתה קדוש ישראל ומושיע :
**אומץ גבורותיך מי ימלל ומי יעצור כח שבחך למלל • אלו פינו מלאכים שירה וחלל • וכל
שערות ראשנו לשונות להתפלל • ובם אנו עסוקים יומם וליד • לא נוכל להספיק מלל
על אחת מרבי רבבות שמך לחלל אשר הפלאת וחשבת להתעולל • על עם אשר לך מתחולל
בטרים הרים יולדו וארץ תחולל • חשקתם לשמך באהב לכלל • היות לך לבנים
ואתה**

טללם בצל מחורב מצוא נפישה צוא בדעקן ויט מיט איין שאטין פאר
דער היץ פרי ויט זאלן רואן יחד לחשבם מורם ורוח קשה צו פאר מיין
זיט פון אשטאיקן שטורם ווינט כל נגע וכל מכה אנושה להסיר מאום
משולשה אפ צוא טאן אלי מכות פון דא ישראל וואש זענין גטיילט
אוף דרייא חלקים כרגים ליום און ישראלים משולשה נבטה ברוח להעד
דיא ישראל האבין גירעט מיט נבואה צוא עדות זאגן דיא אייבקיט
פון גאט ולשון עתיד פתחה וסימה להעד און מיט אלשון עתיד האבן זיט
אן גרובן דיא שירה דען או יסיר איז פייטש זיט וועלן זינגן
לעתיד או משיח וועט קומן און האבן אוש גלאזט אוף מיט
אלשון עתיד יי ימלוך לעולם ועד איז פייטש גאט וועט קינגן צוא
אייבן מלכות עד לא קדם קרוימה • נצח נצחים מקוימה סוף וקדם • ורוך עוצמה עד איז גווען
אין בשאפן גווארן נצח נצחים מקוימה סוף וקדם • ורוך עוצמה עד איז גווען
אין איז היינט ארץ און וועט זיין ארץ אייבן עד עולמי עד מסוימה זיני
צייכן זאגן ארץ אייבן שמים בכלה במהומה צניף מלוכה המליכוהו דגלי איומה
אז עד האט פאר קענט דיא מצרים מיט פאר טומלינג האבן אים
דיא ישראל וואש גרויט מיט פיר דגלים גמאן קרייגן מיט איין
שייך קרין קומו לעד רומה להוממה או משיח וועט קומן וועט עד פאר טומלן
דעם שר של אדום אויף אייבן רום ותחת ימליכוהו באימה מיט פארקט וועט מען
אום מאבן קינגן און דעם הימל און און דער שמים יפצחו רגן געימה דיא
היידל וועלן עמינן אום גמאן חללו יתנו כל מלכי אדמה ארץ מלכים

פון דר וועלט וועלן זאגן זיין לוב או יהפוך אל עמים שפה ברורה יחד דעמאלט
וועט פאר קענט ווערן צו ארץ פעלקר לויטרי רייד לקרא כולם בשם המיוחד
און אלי ווערן אין רופין גאט מיט דעם רעכטן נאמן וימאסון איש אלילי
כספו ואיש אלילי זהבו בכחד און אלי ווערן פאר מיאוסן און וועלן לייקן
אין זייער אפ נעשיר וואש פון נאלד און זילבר ויטו שכם אחד לעברו
בפחד ובברעד ימליכוהו גוי אחד מיט גרוש ציטירניש און פארקט וועלן אים
מאבן קינגן דיא ישראל וואש זענין איין פאלק ביום ההוא יהיה יי אחד
ושמו אחד אין דעם טאג וועט גאט און זיין נאמן זיין אייניג :

אומץ גבורותיך מי ימלל ומי יעצור כח שבחך למלל ווער קאן זאגן ראש
שטארקייט פון דיין כח און ווער קאן דיין שבת דער ציילן
אלו פינו מלאכים שירה וחלל אפילו אונזר מול זאל זיין וויא דר ים פול מיט
גזאנג און לוב וכל שערות ראשנו לשונות להתפלל און אלי האר פון דעם קאפ
זאלן זיין צינגן צוא תפלה טאן ובם עסוקים יומם וליד און מיר זאלן אין
זיט עשק זיין טאג און נאכט לא נוכל להספיק מלל וועלן מיר ניש קאגן
אוש דר ציילן על אחת מרבי רבבות שמך לחלל אשר הפלאת וחשבת להתעולל וואש דוא האשט גמאן וויינר על עס
אז לך מתחולל צו די ישראל וואש האפן צו דיר בטרים הרים יולדו וארץ תחולל
אידר דיא בערג זענן ווארן גווינן און אידר די וועלט איז בשאפן
טווארן

לכלל פ"י לעשר בשחך : מחולל פ"י
לחיות אב שלום : להחלל לסכך :
להחלל להנכים : להחלל להרבים :
לחלל ל' חולין : ממענים וחמלים :
מטת שחמך וירב על כרוב ושוף
וכי : בדביונים לשון דלטון נש :
נאמנים ט"ו שהיו נאמנים בנאמנות :
מונים חמלים שטנים וחמלים
אום : בעובר וכל הטלר נחמ
שחלזו לו חמלי : נשענים
שחמך וחמל חמל טל כנפי נשים :
נענים הנן ענים : באישונים
נחמך

ואתה למו מחולל בצל ירך אותם להחלל על כל עם ולשון ראשם להחלל
באורח חיים אותם להחלל : בלי להחללם באומה אחרת אותם לחלל
להתפאר בם והם בך להתחלל : כי מי אלוה וולתך בעליונים ומי בעמך
ישראל גוי אחד בתחתונים : אשר הלכו אלים לפרותם ממענים : במכות
באותות ובמופתים משונים : כאשר עשית אדוני הארונים : לבני שלשת
איתנים : אשר בשבילם מטת ממעונים : ברכוב ברוח ועננים :
ונגלית בכבודך בארמת צוענים : ונעו מדפניך אשרים וחמנים :
ולבב מצרים המסת בדביונים : במכות גדולות וחללים רעים
ונאמנים : נחוצא את עמך ישראל מתחת מונים : כעבר הנשמש מרחם בתוך זמנים : בלי
פגם ונזק וצער בנים : ושרא לתן פתחון פה למינים : לומר כעבר שפרח מאדוניו : כן ברחו
אמונים : ולא הוצאתם בשעה שבני אדם ישנים : כי אם לאור הבוקר לעין כל המונים :
כתועפות ראם רמים ועליונים : ועל כנפי נשר נטענים : שיר ושבח והלל רוננים : בתוף וכנור
ועוגב ומנים : ולקיים דבריך אשר עצת לראש מאמינים לא הוצאתם בפחי נפש ריקנים : כי אם
מלאים כד טוב ברמונים : כלי כסף וכדי זהב וטובות אבנים : ובגדי חופש ורקמת צבעונים :
כדי לשלם שכר שעבוד חומר ולבנים : חופפתם בטלול שבעת עננים : מעלה ומטה
ומארבע רוחות גנונים : לחשכם מזרם וחורב וצנים : ומפני החיות ונשיכת צפעונים :
ועין בעין כבודך מהדך לפנים : בענן יומם לנחותם נתיבות מתוקנים : ובאש לילה בלי
להכשל באישונים : מנוה טוב לנוה טוב נוסעים וחונים :
לא

דיא מצרים האשטו דיין פאלק ארש גיצונין כעבר הנשמש מרחם בתוך זמנים
אזו ויזא אקידר וואש ווערט גיבורן אין דער צייט כלי פגם ונזק וצער בנים
אזו האט נישט קיין מום ושלל לחן פתחון פה למינים און כדוי דיא מינים זאקן
ניט האכין אצו מרעט לומר כעבר שפרח מאדוניו כן ברחו אמונים צוא זאקן אזו
וויא אקעקט אנטלופט פון זיין הארץ אזו זענן דיא ישראל אנטלאפן
גינאדירן ולא הוצאתם בשעה שבני אדם ישנים און דיא האשט ויזא נישט אוש
נצונן אין דער צייט אז משלאפן ביאם לאור הבוקר לעין כל המונים נאד אין
דער דיא אלי זאלין זען כתועפות ראם רמים ועליונים מיט שטארקייט פון
אויזל טיר אפן בארליך ועל כנפי נשר נטענים און ער האט ויזא גיטראנין
וויא איין אדליר אף זייני פליגל שיר ושבח והלל רוננים בתוף וכנור ועוגב ומנים
ויא האבן דרך גלובט מיט כלי זמר ולקיים דבריך אשר עצת לראש מאמינים
אזו כדוי צוא מקיים זיין דיא רייד וואש דיא האשט צו נאנט צוא אכררם
לא הוצאתם בפחי נפש ריקנים דרום האשטו ויזא נישט אוש גיצונין ליידיג מיט
טראוורקייט כי אם מלאים כל טוב כרענים נייארט פול מיט אלים נטין
כלי כסף וכדי זהב וטובות אבנים מיט גילדני און זילברני פלים און אבנים
טובות ובגדי חופש ורקמת צבעונים און ארלייא זיידני קליידר כדי לשלם שכר
שעבוד חומר ולבנים כדי מואל ויזא צאלין דעם שכר וואש ויזא האבין
נארביט מיט ליים און מיט ציגל חופפתם בטלול שבעת עננים מעלה ומטה וסאריבע
רוחה נננים דיא האשט ויזא צוא גרעקט מיט זיבן וואלקנט איינר פון
אויבן און איינר פון אונטן און פיר פון אלי פיר זייטן און איינר
פרייך לחשכם מזרם וחורב וצנים צו פיר מיידן ויזא פון דענן און פון ריין את

גינאדירן חשקתם לשכך כהנא לכלל האשטו גילובט ויזא זאלין קריינן דיין
נאמין מיט ליכשאפט היותם לך לבנים נחמה למו מחולל אז זיי זאקן זיין רייני
קידר און דיא זייער גוירר בצל ירך אותם להחלל זאלשט זיי צו דעקן מיט
דעם שאטין פון דיין האנט על כל עם ולשון ראשם להחלל איבר אלי אומות
זאלשטו ויזא דר חייבן באורח חיים אותם להחלל זאלשט זיי פירן מיט דעם
וועג פון לעבן כלי להחללם באומה אחרת אותם לחלל זיי נישט צוא פאר שוועבן
אז פאר בייטן אף איין אנדר אומה להתפאר בם והם בך להתחלל דר וואלקנט
יך בארימן מיט זיי און ויזא מיט דיר און זאקן דיר לובן כי מי אלוה וולתך
בעליונים ווער איז דען אאט חזן דיר אין די חסל ומי כעבר ישראל גוי אחד
בתחתונים און ווער איז נאך אזוי איין פאלק וויא דיא ישראל צווישן
אלי אומות וואש אונטן אשר הלכו אלים לפרותם ממענים וואש נאט איז
נאגנין ויזא אוש ליינן פון מצרים במכות באותות ובמופתים משונים מיט אלי
ארלייא נסים כאשר עשית אדוני הארונים לבני שלשת איתנים און ויזא נאט
האשט נאמן צוא דיא ישראל וואש ווען דיא קידר פון דרייא אבות אשר
בשכילם טת ממענים וואש פון זייערט וועג האשטו גישוועבט פון דיא חמל
ברכוב כרוב ורוח ועננים מיט איין כרוב און ווינט און וואלקן ונגלית בכבודך
בארמת צוענים און האשט זיך אנפלעקט מיט דיין כבוד אין מצרים ונעו
שליחך אשרים וחמנים און זייערי אף נעטר זענן פאר וואלקנט גינאדירן פיר דיר
ולבב מצרים המסת בדביונים און מיט טראוורקייט האשטו גימאכט צו גיין
דאש הארץ פון דיא מצרים כמכות גדולות וחללים רעים ונאמנים מיט גרושי
טבות און ארלייא קריינק ונחוצא את עמך ישראל מתחת מונים און פון צווישן

יצר ליום אחרון של פסח

לא צמאים ולא מוכפנים • כי מרחמם ינהגם על מבועי עינים • והוא ינהלם על מבועי שמנים • וישר נוא יושב על מפתן ארמונים • מצפה יד רך לים הנתנים • והנה כתב אליו מארץ תימנים • ושוברים שהפקיד עליהם ממונים • התחילו כזאת אליו מתנים • והראוהו פצעים שפצעים פרחי געמנים • וצוח נ' ו' וכל עבדיו אחריו עונים • ונמו מה זאת עשינו בסבלונים • כי שלחנו עבדים שתחת ידינו מכרנים • מירמוס לנו חומר ומי יחזיק לנו מלבנים • מי בנה לנו חומות ובתנים • העת יגרילו עלינו שכנים • וגם המלכים שמם לנו נותנים • שוב לא יהו אלינו פונים • כי יאמרו הנה עבדים שתחת ידיהם נתונים • הם פשעו כם וכתם לא סופנים • אף כי אנתנו חורי הארץ וקצינים • ובכן שלח וקבץ את כל חרממי מצרים ואצטגננים • וגם את האובות ואת הירעונים ונועץ בם ובזקנים • ויצאו כלם בעצה אחת מכונים • לדרוף אחריהם ולבלעם כתנים • ויצו ויעבירו קול בארץ סונים • כל שולף חרב היות מוכנים • ויאספו כלם כאיש אחד מוזמנים • והאחשדרפנים והפחות והסגנים • ואנשי הצבא ואיש בידו כלי זינים • אז פתח אוצרות גנזי מטמונים • אשר גנז הוא וכל מלכים קדמונים • והוציא כלי יקר ואדרכמונים • וחלק לכל אחד ואחד איש כפי הגונים • ושללם ברכרים והסביר למו פנים • וכה אמר להם בשיח מענים • משפט המלך עבדיו בוזים ולפניו נותנים • ואני כאחד מכם אמור מנים • משפט

אישן לילה : מוכפנים רענים : ינהלם ינהגם : וישר נוא הוא שר של מלכים וזו פירוש : מפתן פירוש על אסקופת ההיכל וזה מלפני מתי יחזרו ישראל אחר אותן שנתן להם ג' ימים : תימנים מדרום שאלו ישראל לא הם שהיו לז' דרום : מתנים חססנים : פרחי ר'ל בני האבות : בסבלונים כעמסים : מכרנים תועבדים : סופנים פירוש אין שנים להם : חורי לשון שדים : סונים חלשים : כפי הגונים כראוי לו : כוונת

המלך

רי מלכים וואש פלעגן אונז געבן מס שוב לא יהו אלינו פנים וועלן זיך שון צוא אונז גיט קערן כי יאמרו הנה עבדים שתחת ידיהם נתונים רען זיין וועלן זאגן נון דיא קעכט וואש זענן ביא זיין אין דיא הענט נוען הם פשעו כם ובהם לא סונים האבן אין זיי מורד גיווען אונ זענן ביא זיין גיט חשוב אף כי אנתנו חורי הארץ וקצינים אין שון פשטא מיר זאגן דאך דיא הארץ פון דר וועלט ובכן שלח וקבץ את כל חרממי מצרים ואצטגננים וגם את האובות ואת הירעונים והאחשדרפנים ופחות וסגנים ואנשי הצבא ואיש בידו כלי זינים אז פתח אוצרות גנזי מטמונים וחלק לכל אחד ואחד איש כפי הגונים ושללם ברכרים והסביר למו פנים וכה אמר להם בשיח מענים משפט המלך עבדיו בוזים ולפניו נותנים ואני כאחד מכם אמור מנים משפט

קעלט ומפני היות תשובת צעקונים אונ עש זאל זיין גיט ביים קיין שלאג אונ היות רעות ועין בעין כבוד מהלך למים אונ ריין שכינה אין גנאנגין פריאר פאר זיין בענן יומם לנחתם נתיבות מתוקים צו פירן זיין מיט אוואלקן ביא זאגן וואש לילה בלי ולהבשל באישונים אונ מיט פריאר ביא רער נאכט כדי זיין זאלן גיט נכשל ווערן אין רער פינצער מנה טוב לעור טוב נספים הועים אונ ציהן פון איין גיט ארמט און איין געשרן צו רואן לאצמאס וזא שטעגים זיין זאגן גיט גיווען דאשטיג אונ גיט הינגר גיט מרחמם ינהגם על מבועי עינים רען דער בארמער גאט האט זיין גיפירט ביא קוואלקן וואש וואה תהלם על מבועי שמנים אונ ער טוט זיי פירן גלייך ווא לעבן קוואלקן פון איד ושר נוא יושב על מפתן ארמונים אונ פירעה רער ישר פון מצרים אין גוען און דר שווער פון זיין פלאצן מצפה יד רך לים הנתנים אונ האט גיווארט אונ גלוגט און דעם וועג און דער צייט פון דרייא פועג וואש ער האט גיגעבן צו ישראל זיי זאלן ויך דער נאך אים קערן דעה כתב אליו מארץ תימנים אין צו אים אן גקומן איין כתב פון דער מדבר ושומרים שהפקיד עליהם ממונים אונ די שומרים וואש ער האט און זיי גמאכט התחילו כזאת אליו מתנים והראוהו פצעים שפצעים פרחי נאמנים האבן זיי אים דער צייט אונ האבן אים גיוויזן דיא שלעק וואש די ישראל האבן זיין גישלאגן וזת ו' ו' הכל עבדיו אחריו עונים האט ער מיט זיין קעכט גישריגן וויי ונמו מה זאת עשינו בסבלונים אונ האבן גואנט וואש האבן מיר גטאן ווא דיא שומרים כי שלחנו עבדים שתחת ידינו מכרנים אז מיר האבן אוועק גישקיט דיא קעכט וואש זענן ביא אינו גוען אין קייטן מי ירמוס לנו חומר ופי יחזיק לנו מלבנים ווער וועט אונ קעמטן ליים אונ מאכן ציגל מי יבנה לנו חומות ובתנים ווער וועט אונ באוון אונ מאוירן העת יגרילו עלינו שכנים היינט וועלן זיך און און דער סיבן אל שנים וגם המלכים שמם לנו נותנים אונ

ברונים רחוקים : מננים לשון חן
ולנה : ובצביונים פי' בלשון טוב :
ופתנים נחשים : וימצא להם
הקב"ה שטות ולוי בכל עת : זרונים
מים הודונוס : מופנים חלפן ועוט :
בנים אלו ישראל : ברסן פי' טעם
נחשים בע"כ : ברסן כל"ל לוי' :
הסדרים אחר העולם : שאותים גלי
סם : לגיונים חילות אחר ראה
זכריה

המקד עבדיו יוצאים ראשונים ואני אצא ראשון ואתם צאו אחרונים משפט
המקד עבדיו אוסרים מרפבתו ומתקנים : ואני בעצמי אוסר רכבי
ואשים רסנים : ונתרצו יחד גדולים וקטנים : וישימו כובע על ראשיהם
ולבשו שריונים : ויחגרו איש חרבו ונטלו כרונים : ויקחו איש רומח בידו
והחזיקו מגנים : וישאו קשת ומלאו שלטיהם חצים שונים : והקלעים איש
הלעז בידו לקדע באבנים : ויצאו יחד בדב שלם ובצביונים : ולא נכשל אחד מהם ולא ארעוהו
סמנים לבלתי לנחש לשוב למלונים כי חוקות העמים מנחשים ומעונונים : ואיש ישראל עד שפת
ים חונים : וישאו עיניהם והנה מצרים נוסע פעננים : ואין מקום לנוס לאחור ולא לפנים : ואף לא
מרפנות מפני חיות ופתנים : ויצעקו אל " והפילו לפניו תחנונים : וימצא להם המצוי בכל
עדנים : ויגער בים סוף וחרבו זרונים : וילכו בתחומות בעל דרכים מופנים : מזה ומזה העלה
אילנות טעונים : ובתוך תחומות המתיק למו מעינים ועשן לפניהם קמורת סמנים : ויגחם אל
מחוז הפצם שאננים : ובעלות לצד זה על שפת ים בנים : באו מצד זה בתוך ים סונים : תחילה
ברצון וסוף ברסן מרוסנים : כי סדרי בראשית עליהם משתנים : דרך ארץ סוסים מושכים
אופנים : ונהפך בהם ונמשכו סוסים אחר הסרנים : דרך ארץ מקום שרכב מנהיג שם
מושכים ופונים : וכאן מנהיג מושך ובעל כרחם נפנים ויבאו לתוך ים באמצע שאונים : והנה
בבור " אלהי ישראל בא כרוב לגיונים : וירכב על כרוב וידא מול בעלי מרנים : ועמו שרפי

הקודש

זיית גיט גיקאנט אנטלופן פון וועגן שלאנגן און תות רעות יעקב אל ה'
והפילו לפניו תחנונים האבין זיית גיטלין און גיטעטן צוא גאט וימצא להם
המצוי בכל עדנים האט זיית גיהאלפין גאט וואש עד העלפט זיית אלי צייט
ויער בים סוף וחרבו זרונים און האט אן גשרין אין ים און האט אים גמאכט
טרוקן וילכו בתחומות בעל דרכים משונים און זיית וועגן גיטאנגן אין ים וזיית
אף איין ריינס וועג מזה ומזה העלה אילנות טעונים פון בידי וייטן איז גיטעטן
בומר מיט פירות ובתוך תחומות המתיק למו מעינים און אין דיא אפ גיטעטן
האט עד זיית גמאכט ויסי קוואלן ועשן לשניהם קמורת סמנים און האט פאר
זיית גיטעטן אלי גומי בשמים ויגחם אל מחוז תפסם שאננים און עד פירט
זיית מיט שלום אין דעם וועג פון ויער ברעפניש ובעלות לצד זה על שפת
ים בנים און אז דיא גירעכטי ישראל וועגן ארש גיטאנגן אף דר אגדרר
זיית ים באו מצד זה בתוך ים סונים וועגן דיא מצרים אריין גיטאנגן פון
דער זיית אין ים תחלה ברצון וסוף ברסן מרוסנים פריער האבן זיית גיטאנט
גיין אין ים דר נאך האט מען זיית מיט גיטאנט וזיית מיט אצום גשעפט
כי סדרי בראשית עליהם משתנים דען די סדרי בראשית וועגן אף זיית נשמה
גווארן דרך ארץ סוסים מושכים אופנים דער סדר פון דער וועקט איז דיא
פערר שלעפין דעם וואנגן ונהפך בהם ונמשכו סוסים אחר הסרנים און דיא
פאר קערט גיטעטן עש האבין ויף גישלעפט דיא פערר נאך דיוועגן
דרך ארץ מקום שרכב מנהיג שם מושכים זרונים דער סדר איז וואי ארץ דער
רייטיר פירט ראש פערר ארץ גיט עד : וכאן מנהיג מושך ובעל כרחם נפנים
און דיא איז פאר קערט גיטעטן ראש פערר האט מיט גיטאנט גשעפט
דעם רייטיר ויבאו לתוך ים באמצע שאננים און זיית ואגן גיקסן אין מיטן
ים אריין וזנה בבור ה' אלהי ישראל בא כרוב לגיונים און דער בבור פון גאט

זיית קעכט פריאר אין דער מלחמה ואני אצא ראשון ואתם צאו אחרונים און
אף וועל גיין פריאר און איר גיט צום הימלשטיין משפט המקד עבדיו
ווסרים מרכבתו ומחוקים אלי מלכים מאבין דיא קעכט צוא רעכט זיין רייט
וואנגן ואני בעצמי אוסר רכבי ואשים רסנים און אף וועל אליין בוגדן מיין
רייט וואנגן און צומין ונתרצו יחד גדולים וקטנים וועגן דיא קלייני מיט
גרושי מרצות גיטאנגן וישימו כובע על ראשיהם און האבן אן גיטאן היטלען
אף זייערי קעפ ולבשו שריונים ויחגרו איש חרבו ונטלו כרונים און האבין ויף
אן גיטאן אין פאנצריין און שווערדיין און שפיין האבן זי ויף גיטעטן ויף
איש רומח בידו והחזיקו מגנים און איטליכר מאן האט גיטעטן שפיין און
פאנצריין אין זיין האנט וישאו קשת ומלאו שלטיהם חצים שונים והקלעים איש קלעו
בידו לקדע באבנים און האבן גיטאנגן בוגינש און דער פילט זייערי
שיירליך מיט שארפי פיילן און דיא שליידר שטיינר האט איטליכר
גיטעטן זיין שליידר אין דער האנט צוא ווארפן מיט שטיינר ויצאו יחד
בלב שלם ובצביונים און אלי וועגן גיטאנגן מיט נאנגן הארצין ולא נכשל אחד
מהם ולא ארעוהו סמנים און איינר פון זיית איז גיטעטן גיטאנט גיטאנט
אל זיין אסימן אף שלעכטש לבלתי לנחש לשוב למלונים ברי זיית זאלן ויף
גיט אום קערן צו זייער נאכט דענער כי חוקות העמים מנחשים ומעונונים ווארסם
דער סדר פון דיא עכומי איז פישוף צוא מאן ואיש ישראל על שפת ים תנים
און דיא ישראל האבן גיטאנט בייא דעם בארטן פון ים וישאו עיניהם והנה
מצרים נוסע כענינים האבן זיית אף גירובין וייערי אגין און האבן גיטעטן
וויא דיא מצרים קומן אז וויא אוואלקן ואין מקום לנוס לאחור ולא לפנים און
וויא האבן גיט גיהאט קיין ארץ וויא דיא צוא אנטלופן גיט ארונטיר
אין גיט פארטיט ואף לא מרגעת מפני חיות ומתנים אף אין דיא זייתן האבן

יצר ריזם אחרון של פסח

הקודש וחיות ואופנים • ואף אלפין ורבו רבבן גהודי שנאנים • רכב
אש וסוסי אש וכל רמיונים • במראה אשר ראה ציר בתיוונים • סוסים
אדומים וסוסים שחורים שרוקים ולבנים • ויחזו אלה נוכח אלה אפונים •
מחנה אש מול מחנה קש פנים בפנים • ולפי שעה הרגישו כל צבא
מעונים • בורוע עזו נדחם רב אונים • לא בעוצם יד חיל שוטמים • הדא
הנפלים ואנשי שם מכונים • מרות אפו כלו והנם טמונים • ואף כי
משולים למשענת קנים • אשר הכל וריק לעזרה מתקנים • כי אם להודיע
חבת אב לבנים • וידעם בקול גאווה על גיאונים • וירץ לקראתם
במנו וצינים • וידרכם באפו וידמם בחמתו בחומר טינים • והדישם
בהרוש מתכן במו מרמנים • ואז שרים עם שר חם יחד גרונים • זה לעומת
זה נאבקו במעונים • ויחזק רהב על שר אונים • וישליכוהו ארצה בעזרת דר
אופנים • ועם זו בשורם באלה רינים • עוזר ועוזר בקו גידונים פתחו פיהם בשיר וברגנים
עזי וזמרת יה פצחו רגנים לרם על רמים ומתגאה על גותנים • לשומע אנקת אביונים •
למשפיל רמים ומרים מסבנים • וקדמו שרים אחר נוגנים • ובתוך עדמות תופפו נגונים •
ואחר כך הורשו שנאנים • נקדישך וכו'

זכרים הנביא : אפונים טנים :
הרגישו נאספו : רב אונים זה
הקבים : לא בעצם פי' לא תחמת
טולס חללים הולך הקבים להחזק
גדס בעסק גדול שרר הגפלים כלו
תרוח אפו כ"ש החללים הנחשלים
למשענת קנה רלון וכחזק בן הכל
וריק עוזרו רק עשה זאת להודיע
פנתן : מרמנים כמו כדון על פי
הפדה : גרונים לפני הקבים :
נאבקו כמו ויאבק אש עמו רל
לחמו יחד זה רסה לעזור ישראל
ולחטובו החללים וזה רסה להליל את
החללים : רהב זה שר של ים :
אונים חללים : ועם זו אלו ישראל :
בשורם בראשם : עוזר זה שר
חללים : נותנים שחזר כי גאה
גאה : מסבנים עניים : וקדמו בו
פי' ישראל קדמו לשר וחללי הנשים
וזה בחזק עלמות פי' נערות וחללי
ניחן רשות לחללים שחזרו שרים :

לחר ודור אלה גהודי • יעלה ויבא • וקפילו רסה וחודים • הלל • תחלה ב"ס אל דמוסות : ק"ס שר של יום • אלה בראת : ונעליהן ב' ס'ס וקורין בל' בפרשת כל הכבוד תחלה בשמיני
שפחה נאח מל יום אחרון בשבת תחילתן עשר תעשר :

בבית שנייה למפגיד בפרשת מנחם

והקרבנות אשר עולה ליהוה פרים בגיבבקר שנים ואיל
אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו

לכם : ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפי ושני
עשרנים לאיל תעשו : עשרון עשרון תעשה לפי האחד
לשבעת הכבשים : ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם : מלכד
עלת
ער מאבט רוגרין מיט ויין שטארקייט אף ריא האפירדיני מצרים
וירץ לקראתם במנן וצנים אונ איז גילאפין קענין ויין מיט פאנצערין ויררכם באפו
וירכבם בחמתו כחומר טנים אונ האט זיין צוא מרעמין מיט ויין גרים
צארין און ויין ליים והדישם כהדוש מתכן במו מרמנים אונ האט זיין גקניטן
וויא שטרוי אין ליים ואז שר ים עם שר חם יחד נדונים דענשט מאל האט דר
שר פון דעם ים מיט דעם שר פון מצרים ויך נמשט זה לעומת זה נאבקו
במעונים איינר מיט דעם אנדרן האבו ויך גיראנגלט אין הימל ויחזק רהב
על שר אונים וישליכוהו ארצה בעזרת דר אופנים האט ויך גיטאדקט דער שר
פון דעם ים וואש היישט רהב אף דעם שר פון מצרים אונ האט אים
גיווארפן צו דער ערד מיט דער הילף פון נאט ועם זו בשורם באלה רינים
עוזר ועוזר בקו גידונים אונ ריא ישראל אז זיין האבן ראש גיוועהין וואש
ריא מצרים מיט זייער שר האבין איין משלה פתחו פיהם בשיר וברגנים
האבו זיין גיעפניגט זייער מול מיט לוב אונ גיוואנג עזי וזמרת יה פצחו
רגנים אונ האבן גיוואנגט מיט גיוואנג אונגור שטארקייט איין נאט לרם על רמים
ומתגאה על גרונים ער איז העביר פון אלי האפירדיני לשומע אנקת אביונים
למשפיל רמים ומרים מסבנים ער טוט הערין ראש גשריין פון אביונים אונ
מאבט נידריג ריא רוכי אונ הייבט אף ריא אדומי וקדמו שרים אחר נוגנים
אונ האבן גיוואנגט שירה אונ גיוואנגן ובחזק עלמות תעשו נגונים אונ ארי וינגי
בחולות האבן גיפוקט אונ גיוואנגן ואחר כך תורשו שנאנים אונ דער נאך
ראש סען גיניבן רשות ריא מלאכים זאלין זאן עזירה :

פון ריא ישראל איז גיקומן מיט פיל מלאכים וירכב על כרוב וידא מול
בעלי מרנים אונ האט גריטן אף איין ברוב אונ האט גישוועבט אקנין רי
קריגיש ועמו שרשי הקודש וחיות ואופנים אונ מיט אים איז גיווען ריא ריזליג
שרפים ואופנים וחיות ואף אלפין ורבו רבבן גהודי שנאנים אונ פיל צערוון
טיווינט חילות פון מלאכים רכב אש וכוסי אש וכל דמונים אף פיארדיני
פערד אונ פיארדיני רייט ווענין אונ אלירלייא גישטאלטין כמראה אשר
ראה ציר בתיוונים און ויין זכריה הנביא האט גיוועהין אין זיין נבואה
סוסים ודמונים וכוסי שחורים שרוקים ולבנים אף רוכי פערד אינ שווארצי
אונ גראווי אונ וויישי ויחזו אלה נוכח אלה אפונים אונ האבן גרואט איינש
אקנין אנדרן מחנה אש מול מחנה קש פנים בפנים אונ האבן גרואט איין
פיארדיני מחנה קענין דער מחנה פון שטראו פנים אקנין פנים ולפי שעה
הרגישו כל צבא מעונים אונ אין איין שעה האבן ויך איין גיוואלט אלי
מלאכים פון הימל בורוע עזו נדחם רב אונים מיט ויין גרוש שטארקייט האט
נאט מלחמה גיראלטין לא בעצם יד חיל שוטמים גיט בחמת זייער שטארקייט
האט ער ויך אף ויין און גישטארקט הלא הגפלים ואנשי שם מכונים ווארום
ריא ריווען וואש מהאט זיין גירופן אנשי השם מרות אפו כלו ורגם טמונים
ועניי פאר לענט גיווארן מרמת ויין רונגה אונ וענין כהאלטן אונגור
דער ערד וואף כי משולים למשענת קנים איז שון אפשטא ריא מצרים
וואש וענין גינליכן ויין אצובראכניר שטעקן אשר הכל וריק לעזרה מתקנים
וואש זייער הילף איז הבד כי אם להודיע חבת אב לבנים נאך ער האט גיוויין
זיין ליבשאפט ויין אפאמיר צוא זיין קערר וידעם בקל נאט על גיאונים און

הריאה רזם אחרת של פסח

ועתה הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את-אלה : פאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשר ריתניחת ליהוה על-עולת התמיד יעשה וגם-כו : וביום השביעי מקראקדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו :

המורה לאחרון של פסח בישיעה בסיון :

עוד היום בנוב לעמד ינפף ידו הר בת-יית כ' ציון גבעת ירושלים : הנה הארון יהיה צבאות מסעך פארה במעציה ורמי הקומה גרזים והגבהים ישפלו : ונקף סבכי היער בברזל והלבנון באדיר יפול : ויצא חמר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה : ונתה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה יגבירה רוח דעת ויראת יהוה : וריתו ביראת יהוה ולא למראה עיניו ישפט ולא למשמע אוניו יוכיח : ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לעניי-ארץ והבד-ארץ בשכט פיו וברוח שפתיו ימית רשע : והיה צדק אזור מתניו והאמינה אזור תצויו : וגר ואב עסיכבש וגמר עסגדי ירפץ ועגל וכפיר ימריא יחדו ונער קמן נרג בס : ופרה ורב תרעינה יחדו ירפצו ילדיהן ואריה בפקר יאבלי-בן : ושעשע יונק עד-חור-פחן ועל מאורת צפעוני נמוד ידו הרה : לא ירעו ולא ישחיתו בכל-הר קדשי כי-מלאה הארץ רעה את-ידיה כמים לים מכמים :

בשבת לוחרים יקום פורקן : ומוכרין נשמות וסחון לזנות : ויהלל ויחזקין ספי' לתקנות ומתפללן חוכף :

מעריב ליד ראשון של שבועות

באעה שמואל הקטן סדר לוחרים הקהל יחברך קהל יתקבר וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי מלכים הקדוש ברוך הוא שיהא ראשון והוא אחרון ומפלעיו אין אליהם סולי לרובק בערכות בית שמו ועליו לפניו ושמו מרומם על כל ברקה ויהלה ברוך שם בבור מלכותו לעולם ועד : יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם :

ידידות משפטי נועם וסלסולם : חנון זכור לנו אהבת עולם : ברוך אתה יי אוהב עמו ישראל :

וקורין קיש חסדא ביום א' דסוכות אמת ואמונה כל זאת וקום עלינו כי הוא יי אלהינו ואין וולתו ואנחנו ישראל עמו : הפודנו מיד מלכים מלכנו הנאלנו מכף כל הערצנים האל הנפרע לנו מצרנו והמשלם נמול לכל אויבי נפשנו : העושה נדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלינו המדריכנו על במות אויבינו ורם קרנו על כל שונאיו : העושה לנו נסים ונכמה בפרעה אותות ומופתים באדמת בני חם : המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא את עמו ישראל מתוכם לתרות עולם המעביר בנו בין גורי ים סוף את רורפיהם ואת שונאיהם בתחומות טבע : וראו בנו גבורתו שבתו וזרזו לשמו ומלכותו ברצון קבדו עליהם : משה ובני ישראל לה ענו שירה :

טוביה למרום עלה : וחוריד רת כלולה : בתג השבועות : יחד צור בעצמו ונתן עוז

לעמו : ברעמים וזועות : כל עצי היער אחוזים חיד וסער וחרים וקבעות : למד לעם קדושים

מד

חן ברכו את יי המבורך : ברוך יי המבורך לעולם ועד :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בדרבו מעריב ערבים : בחכמה פותח שערים ובחכמה משנה עתים : ומחליף את הימנים ומסדר את המזכבים במשמרותיהם ברכיע ברצונו בורא יום ורילה : נולד אור מפני חושך ודושה מפני אור וטעביר יום ומביא לילה : ומקביל בין יום ובין לילה יהוה צבאות שמו : אל חי וקום תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד :

מיוסר ע"פ א"כ ושם המחבר יוסף הקטן בר שמואל

וירד אביר יעקב נורא עלילה : וידבר במזי עשרת הדברות בהמולה : אנכי גלה והאיר לעמו תחלה : רוד מעביר יום ומביא לילה : ברוך אתה יי המעריב ערבים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת : תורה ומצות תקים ומשפטים אורנו לנחת : על כן יהוה אלהינו בשכבנו ובקומנו נשח כחוקך : ונשמח בדברי תלמוד תורתך ובמצותיך לעולם ועד כי הם חיינו וארץ ימינו : ובהם נהנה יומם ולילה : ואבךךך אל תסור ממנו לעולמים :

לא יהיה קד הבד תבנית אריל : נכלם : לא תשוא ותמיד קדשת שם געלם : זכור

טו ב

מעריב ליל ראשון של שבועות

סדר תקופות וחדשים • וחשבון השעות : מכל
אום חבבם • ולחר סיני קרבם אל למושעות : המליכו ברב עם • זה צור ישענו פצו פה
נשאים בכנפי נשרים • שוכן ברום אורים •
ומתחת זרועות סוררים בעת שמעם • צבי
תפארת עם ירגזון יריעות • עלובים תפוז ראשם •
ולחרינה צור הקרישם • בפרוע פרעות פרישת
הזר שלמה • ורקנעת גובה ארמה • שתיהן
נוגעות צדיק הר כפה • עלי נאווה ויפה • כגיית
וכירעות : קשבו עם בחורים • חקים ומשפטים
ישרים • לאוזן השמעות • רם בחסדו שמרם •
מכף כל צוררם • ומגזרות רעות : שלח אותות
ומופתים והנחילם רתות חרותים • בחכמה
וברעות • תפארתם הגדיל למעלה • לתתם
לשם ולתהלה • כברכת בום ישועות :

י"מ לוח לעולם ועד : ונאמר כי פדה י" את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו :
לא תגנוב במסתרים לישב במארכ חצרים •
לא תענה רע חמס היות עד שקרים • לא
תחמוד שפעת רע וחפצים יקרים • מלך צור
ישראל וגאלו קים לדור דורים : ברוך אתה יי
מלך צור ישראל וגאלו : (נ"א גאל ישראל) :
השכיבנו יהוה אלהינו לשלום ותעמידנו מלכנו לחיים טובים ולשלום
ופרום עלינו סוכת שזומך ותקננו בעצה טובה מלפניך
והשיענו מהרה למען שמך • והנן בערנו והסר מעלינו איוב דבר
וחרב ודעב ויגזן והסר שטן מלפנינו ומאחרינו • וכצל כנפיק
תסתירו • כי אר שומרנו ומצילנו אתה כי אל מלך חנון ורחום אתה
ושמורי צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם • ופרום עלינו
סוכת רחמים ושלום :

וכל העם רואים ושומעים את הקולות •
אגורים יחד לקבל חמורות וקלות לבטח
הישיבם עושה גדולות • כן יפרום שדומי על
בד מקהלות :

ברוך אתה יהוה תפודם סוכת שלום עלינו ועד כל עמו ישראל
ועד ירושלים :

וידבר משה את מועדי יי אל בני ישראל :

ישועות רבות הראם פודה וגואל • ועטרם והגום ברת יקותיאל •
שוחחים רנן והודיה לאל • פארו ושבתו משה ובני
ישראל • בגילה ברנה בשמחה רבה ואמרו כולם :
מי כמזכה באלים יהוה מי כמזכה נאדר בקודש נורא תהלות עושה
פלא : מלכותך ראו בניך בוקע ים לפני משה :

כבוד הוריק ברכור חמישי השמיים • לא
תרצה קרוצי חומר להכרית בזעם • לא

ח"ק שח"ע חזקת כלל אי של סוכות • ק"ס עליו ק"י ארון עולם :

יוצר ליום ראשון של שבועות

האל

בתעצומות עזך הגדול בכבוד שמך • הגבור לנצח והנורא בנוראותיך • המלך
היושב על כסא רם ונשא :

שוכן עד מרום וקדוש שמו וכתוב רננו צדיקים ביי • לישרים נאווה תהלה :
בפי י ישרים תתרומם :
ובלשון ח סידים תתקדש :
ובשפת צדיקים תתברך :
ובקרב ק רשעים תתהלל :

ובמקדוה רבבות עמך בית ישראל ברנה ותפאר שמך מלפנו בכל דור ודור שכן חובת כל היצורים לפניך יי אלהינו ואחי אבותינו
להודות להלל לשבח לפאר לרומם להרר ולנצח לברך לעלה ולקלם על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך :
ובכן

יוצר ליום ראשון שר שבועות

ובכן ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ : כי לך נאה יהיה אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה הלל וזמרה עוז וממשלה נצח גדולה וגבורה תהלה ותפארת קדושה ומלכות : ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש ומעולם ועד עולם אתה אלהינו ברוך אתה יהיה אל מלך גדול ומחילל בתשבות אל תודאות ארון הנפלאות בורא כל הנשמות רבון כל המעשים הפותח בשירי זמרה מלך יחיד אל חי העולמים :

יתגדל ויתקדש שמיך רבא בעלמא רי ברא כרעותיה וימליך מלכותיה בתיכון וביומיוכו ובתי רכל בית ישראל בעלמא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמיך רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתרדר ויתעלה ויתהלל שמיך דקדשא בריך הוא לעילא מן כל ברכתא ושירתא תשבתתא ונחמתא דאמרינן בעלמא ואמרו אמן :

חזן ברכו את יי המבורך : קהל וחזן ברוך יי המבורך לעולם ועד :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך : עושה שלום ובורא את הכל : אור עולם באוצר חיים אורות מאופל אמר יהי :

כונת הפיוט : אך שהורה ראיה לשבח * על שמחה יסוד וחמדה פת כל הצרחים * ובזה יסוד הפיוט כאלו החורה משבחה עליה ומביא ראיה מפסוקה קנינו וגו' ובכל בית ג' חזרות חזרות מן האלף ביתא * ומסיים בבית בפסוקה קנינו מענין לענין בלחוד ענין * ובסוף הג' האלף ביתא חזרו שם המחבר שמעון בן יצחק :

אדון אמנני • אצלו שכנני • אדם הקנני • יי קנני : בנן בערכו • בי עין צרכו • בשעשוע ברכו • ראשית דרכו • גשתי דרגליו • גרתי בצליו • גענועי עליו קדם מפעליו : דתותי עלם • דודי להועילם • דעת הנעלם • מאז מעולם : הגני לארש • המזקק דפרוש • הנפלא דרוש • נסכתי מראש : ואהיה בערץ • ושעשועי ירץ • וקדמני במרץ • מקדמי ארץ : זוהר נכללתי זכיות נכללתי • זאת נתהללתי • באין תהומות חוללתי : תקד עונות • חלל ומעונות • חק בי ענינות באין מעינות : טפוחי שמים • טפסרי אש ומים • טרמני ימים • נבברי מים : יקרותי נבעו • יתרותי נקבעו • יריעותי רבעו • במרם הרים הטבעו : כללות נכללתי • כן פרט נתללתי

מראש לשון נסכות וצדק : ואהיה פירוש וסימני בחזק הסמים ודברי סוד מרומם לפני הקב"ה וקדמני לברכות במחולק קדם שגברא בעולם : זוהר פירוש בורא של אור סימני ומעוטר וכל מלות ומעורבין בזכות לכות את הבריות וזכרון נהגלתי שנקראים כמה פעמים וזאת המורה וקדם שגברא החסומות נבראחי : חקר פירוש לידע כמה טענות ושעות ביום וזאת שנים חופס חלל של עולם וזאת ענין של רקיעין כל ארון עניינים כח בי וקדם שגברא שמים ומלאכי אש וזאת קדמני הקב"ה ב' אלפים קדם : טרמני לי טרם ועדיין לא נברא כבוד סמים : יקרתי פירוש ד' סוקרים : נבעו לשון נבעו מלפניו : יתרותי נקבעו כלום הקבע יהדות בבנין כדי להחזיק : יריעותי רובעו כדרך היריעות לסונג כן הבית בדי' רוממות וזאת היא ערס הרים הטבעו על החסומות : כללות פירוש כללות שבתורה נחשטת וזאת

אדון אמנני אצלו שכנני ריא תורה זאנא דער האר פון דער וועלט האט מ'ך דער צונוין און האט מ'ך גימאכט ביא ייך רואן אדם הקני ה' קני איידר ער האט מ'ך אפ גיבן צוא ריא מענטשן בין איה פריער ביא נאט גווען בנן בערכו בי ד' צרכו אז ער האט גיוואלט ריא וועלט בשאפין האט ער מיט מיר איין עצה גיהאלטין בשעשוע ברכו ראשית דרכו ער האט ייך מיט דער תורה וואש זיא ווערט אן גירופן ראשית דרכו משתעשע גווען ויא אפאטר מיט זיין קינר וואש ער האלט ראש איה זייני קניא נשתי לרגליו נרהי בצליו איה האב צוא אים גינערנט און האב גיוואנט אין זיין שאמין גענועי עליו קדם מפעליו ווייל איה בין ביא אים ראש ערשט בשעפניש דרום בין איה גיליכט ביא אים וויא איין בן יחיד רותיו עלם דודי להועילם מיני מנהגים האט ער גלובט מיין פריינט ריא ישראל צוא העקפין דעה העולם טאו מעולם מיט דער תורה וואש זיא איז גווען פאר הולין פון ליינג אן הגני לארש המזקק לפרוש מיני רייר צוא ריידן אין דער לוטמר תורה און צו בשירין זיא הגפלא לדרוש נסכתי מראש ריא תורה וואש זיא איז גווען פאר הולין צוא דרשינן בין איה פון

איוב ווארן גהערשט ואהיה בערונשעשועי ירץ און איה בין גווען אין הימל און נאט האט ייך מיט מיר משתעשע גווען וקדמני במרץ מקדמי ארץ ער רט מ'ך פריד בשאפן פון דר וועלט זוהר נכללתי זכיות נכללתי מיט שיין בין איה גווען גיקריינט אין אש גימישט מיט זכיות : זאת נתהללתי באין תהומות חוללתי איה ווער אן גירופן זאת און אז איה בין בשאפין גיווארן איז נאך ניש גווען בין אפ גרונטין איה דער וועלט חקר עונות חלל ומעונות ראש פארשטונג פון די צייטן ראש איז תקופות ומולדות און צו וויסן וויא לאנג און ברייט איז דער חלל פון דער וועלט און די הייך פון דעם הימל חק בי ענינות באין מעינות אין מיר איז אש גיקריצט גיווארן ריא אלי ענינים אז עש נאך ניש גווען קוואלין איה דער וועלט טפוחי שמים טפסרי אש ומים איידר ער האט גימאכטן דעם הימל און האט בשאפן מלאכים פון פיאר און וואשר טרמני ימים נבברי מים האט ער מ'ך גיפערט צווייא מווינט יאר איידר ריא וועלט איז בשאפין גיווארין מיט ריא שווערי וואשרין יקרתי נבעו יתרותי נקבעו מיני ווערדני רייד זענן ווארן אנפלעקט און מיני פעלקיד זענן ווארן געעצט צוא האלטן ריא וועלט יריעותי רבעו במרם

יוצד ליום ראשון של שבועות

נִתְּלַלְתִּי • כִּמְדַתִּי נִגְלַלְתִּי • לִפְנֵי גִבְעוֹת חוֹלְלָתִי : לִי שֵׁשׁ מוֹעֲצוֹת • דְּרוֹץ
בְּרִיצוֹת • עַד לֹא עָשָׂה קְצוֹת אֶרֶץ וְחוֹצוֹת : מִצּוֹתֵי דִקְבָּר • מִנֶּה וְחִבְלֵי
מִדְּבָקִים לֹא גָבַל • וְרֹאשׁ עֲפָרוֹת תִּבְרָר : נוֹי שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם • נוֹעַם
נְתִיבוֹתַי • נֶהַר בִּי שִׁפְתַּי • בִּהְיֵינוּ שָׁמַיִם : סִפּוֹנוֹת הִרְאֵנִי • סוֹדוֹ קִרְאֵנִי •
סִמְךָ לִגְאוּנִי • שֵׁם אֲנִי : עֲצַתִּי תִהְיוּ • עוֹלָם נִהְיוּ • עֶנְדַּר בְּמַחוּגֵי בְּחוּקוֹ
חוּג : פְּצוּמָה דְּרוֹם • פֶּקֶד קוֹר וְחוּם • פֶּדֶם לְתֵרוֹם • עַד פָּנֵי תֵרוֹם : צוֹפִיָּה
לְמִרְתָּקִים • צִפְצוֹפֵי מִשְׁתָּקִים • צַעֲדֵי לֹא רוֹתְקִים • בְּאַמְצוֹ שְׁתָּקִים :
קְבוּעָם מוֹזוֹ • קִרְדָּתָם לְחוּזוֹ • קִרְיֵשֶׁתָם דְּפוּזוֹ • מִמַּעַל בְּעוֹזוֹ : רוֹגְעִים
בְּנֵהוֹם • רִגְבִים יִגְיָחוֹם • רִתֵּק חוֹל לְתֵרוֹם : עֵינֹת תֵרוֹם : שׁוּה אֶרְקוֹ • שִׁפְר
אַתָּקוֹ • שֵׁב בְּהִנְתָּקוֹ • בְּשׁוּמוֹ לִים חוּקוֹ : תִּבֵּל בְּשִׁכְלָלוֹ • תּוֹשִׁיָּה שֵׁת
שִׁכְלוֹ • תְּכוּנִים קָדֶם מָלֵא • וּמִים לֹא : שְׁתוֹת חִבְרוֹ • מְלֹאֵם הוֹגְבְרוֹ •
עֲבוֹדָתוֹ יוֹגְבְרוֹ • וּפְיוֹ לֹא יַעֲבוֹדוּ : חֵן וְעַל נֶאֱמַנִי אֶרֶץ • בְּרִיתוֹ הִתְרַץ •

צדקם

פירוש רואה אני למרחוק מה שמעידים ח"ל למצוא א"ע בדברי : צערי : פירוש כמו אמר דוד ואחלהם ביהם כל' שכן ד"ת דחוקים לפי
עו בנזק על ידו מנחם : קרייתם חסותם לפני וליחות : קרישתם כו' : פי' געבד כסח ממעל בחזק קרישתם לחזק שבזו אי
ע : רונקים פי' הים או רגזים בנהיה וברחו לו ים אוקיינוס כפאר הק"ה יקו הים : רנבים וגיהנם לכן נוחי מנען ר"ל נחשו
רחק הקף חול לים שלא יפשו מעינות של חסא אה העולם : שער פירוש כל דג ודג פסוק יס לו טעם חזק בנני ענין : שער פירוש
כפירוש חול : תבל פירוש כסיהם משלל ומטה העולם הים הים ענין וגם עד שלא היו מתקנים ביות העולם פלומה ועדיין לא
ביאות הכל : שנות שנות ענין ואין מוכרי : מלואם הם הכינים : ויגברו בעבורה גברו שנים ואין ופי' לא יעבורו כפאר : דשא הארץ
מ ועל זאת אבות עס

על פני הרום אוואן און דיא בערג האט גאט גימאכט דארט ווא איין גרושר תרום איז איין גרושר בארג וויא קלענר איז איין קלענער בארג כדי עש זאל ניט פאר פלייצן דיא וועלט צופיה למרחקים צפוני מרחקים דיא תורה זעהט פון ווייטן די פלמירי חכמים וועלן זיך דער מייןן אין דיא רייד פון דר תורה צערי לא רחוקים נאמטו שחקים מיניו טרעט וענן ניט גיווען איינג מפורש זיין דיא תורה נאך איידר ער האט גשטארקט דיא הימלן קבועס ^{פון} קדימה לחוץ ער האט דעם הימל קובע גיווען ער זאל זיך ניט רידן אין זייער פינצטריניש צוא לייכטן קדישחם לחוץ ממעל בעוון זייער פרגליוערט צו שטארקן בין איה שון אויבן גיווען מיט שטארקייט חננים בניהם רבנים יעיתוס דיא וואשר האבן גשמורמט מיט אפרומינג דיא שיפניש פון דער ערך וואש גאט האט גימאכט טוט ציהן דיא וואשר אין ים רחק חול למרחק עינות הרום ער האט ארום גירונגלט דעם ים מיט זאמר כדי ער זאל ניט פאר פלייצן דיא וועלט שוה ארוק שפר מתקן ער האט גלייך גמאכט זיין ערך ער רט רעכט פארטיג גמאכט זיין זיסקייט כלומר אימליכיר פיש האט איין בונדר טעם שם ברתקו בשומו לים חוקו אז דער ים הרבמ זיך אויף ארוש צוא גיין און דער זערת דעם גבול קערט ער זיך אום חבל בשכלול תשיה שם שכלו אז ער האט גירונר פקעט דיא וועלט האט ער איין עצה גיהאלטן מיט דר תורה חנונים קדם מלא ומים לא איידר דיא וועלט איז פול גיווען מיט בשעפניש אינ קיין וואשר וענין נאך ניט גיוועזין שונות חברו מלאם הנכדו עבודתו ינבדו ופי לאיעבדו דיא וועלט איז בהעפט גיווארן און דש דער פילונג האט זיך גישטארקט און טואן ניט איבר פארן זיינ רייד און אין זיין דינשט טואן זיין זיך שטארקן יעל נאשט אים ביהו דחיו אין דעם זכות פון דיא בגלייבמי

אבות

בשרם היום תכבדו מיני יריעות וענן ארום אל פד זיימן פון דער וועלט
איידר די בערג זענן ווארן געזעט כלהו נכללתו כן פוט נחלתו מיט כללים
ופרטים בין איך גיקרייט און גיהריבט כסדתי נכללתי לעזי נבעות חוללתי און
וויא היינט איז מיין מאם גרוש און האט ניש קיין סוף און בין איך
גיווען גיעולגרט איידר דיא וועלט איז ווארן בשאפן לי שח מועצות לרוץ
ברעות מיט מיר האט ער גהאלטן איין עצה צוא פרייאן זיך מיט פרייד
ער לא עשה קצות ארץ וחצות נאך איידר ער האט גמאכט די עקן פון דער
וועלט מצותי לכלל מנה ותכל הקב"ה האט גיזאנט איך האב דיא וועלט
בשאפן אוף דעם תנאי ראש מיני מצות זאלן מקבל זיין דיא וואש
זיא זענן אין מיין גורל מרבקם לא נכל ראש עשרת תבל און ווען ניש האט
ער ניש גוואלט קייטן ראש בהעפמונג פון דער וועלט און אדם הראשון
ני שלשים ושתים נועם נתיבונים ראש שונקייט פון דער תורה וואש זיא
הייבט זיך אן מיט איין ביה"א און לאזט זיך אויש מיט אלמ"ד מרעפט
ראש אן צווייא און דרייסיג דש זענן אידי ויסי שטענן נור כי ששתם בדינו
שמים מיט מיר האט ער דר לייכט צוא דיא תלמידו תבמים וואש ריידן
אין דר תורה איידר ער האט אן גברייט די הוימל סענות הראני סודו קראני
פאר באדניי וואן האט ער מיר גיוויין און זיין סוד האט ער מיך גירופן
סוד לגאנוי שם אני איך בין גיווען איין אונטער לעהנונג צו מיין הערשאפט
אז צדיקים וועלן מקיים זיין די תורה ענין תורה עולם גרונ מיט מיין עצה
האט ער גיטראכט וויא און דיא וועלט זאל זיך פארן ענר כחונן בחוקי תנ
אז ער האט אן גיבינג מיט אצורקעל דעם ים ער זאל ניש ארוש זיין
הויז לנבול בין איך שון ווארן בשאפן מצותה לחום מקד קוד וואס די ערד
איז גישפאלטן צוא מאכן שטורמן ויא מיט קעלט אין היץ מלס לתתום

עם המחבר שמעון בר יצחק חזק

חזון ואהיה שכונה

חזון אצלו מיוחדת

חזון אמוץ עמוסה

חזון ואהיה ועודה

קדל וחזון בחביון עוז ארמון :

קדל וחזון בתוך גנוזי לממון :

קדל וחזון מלוי מצות ברמון :

קדל וחזון לניני פצל לחולו וערמון :

שעשועים נחליאל מתנה ממדבר לזמן יום באו קסיני נוחלי דת אמוץ יום ררו מלאכי צבאות ברמון משחקת ידירות על נשמעת

בפעמון לפני צנו מלכים בפרש בה תשלג בצלמון בכר עת חשכו

מישר מואב ועמון משחקת קלקלון פארן וכוז וארמון בתבל

חמדוני קבלוני חוככי ידל ישימון ארצו זרח אורי ונרף ריחי באפרסמון

ושעשועי קדשו חורב וגרו תבור וחרמון חזון את אלוה קדושה וכבוד

בר ישימון בני מעלה מוראו יעריצון ויעצימון אדם נצח תהלתו

יקדישו וירוממון :

נחמתי חרץ נחלה לבראית העולם :
צדקם בחינת מוסרי ארץ :
בחינת מוסרי ארץ :
טולעו בלחור חמה הולכים וגו' :
ובצותם חזק ומנע משרל : קרץ
הוא לשון היגע :
ואהיה פירוש החורש אחרת שיהיה
שטונה בחיל כבודו של
הקב"ה שנאמר וסם חזון עונו ואני
הייתי יחידה אללו וטמונה בלחוריו :
אמון החורש שנקראת אמון היחס
עליונה בלחור עד שקבלה ישראל
העיוסות מני בטן והם מלחמה חלח
כחזון : ועודה לשון אם לבט ייעדה
רעה לומר מלחמה לבני יעקב שפיל
לח לזו וערמון :
שעשועים פירוש החורש היסוד
חומות לישראל ונחמה
במתנה במדבר שחור חזק הפקר של
היורה וחזק בה : יום שכלו לכל
ישראל שחל החורש אותו יום ירו
חלחל לנחמה : משחקת פי ישראל
שנקראים ידירות נפשו היו משחקים
ומשחקים קול חלחל כעמון על נחמה
החורש : לפניו וכו' לפני הקב"ה
עמדו כל מלכי מרח וממרב כשפרש
הקב"ה החורש שבושה חלחל לישראל
בניהם שנקרא ללחמה : חשכו בר
פירוש עומן וחומות מנעו עולם חומות

ימים וחומות שחורש שלא רלו לקבל החורש חשום לא חלחל וסם בלו מטיפה של זוט וסחור משחקת ומלענת עליה ועל קלקול של יחמחל שכן בחזקת פלח של רל לקבל חשום
לא תמוז והוא פירא חסד יד בכל לגול ולגוז ועל חומות של עש חלחל רל לקבל חשום ברכו שנירס חלחל על חרץ תחיה וכו' לא תחל : בתבל כו' פירוש שכל העולם כל
ישראל שכלל במדבר חומות וקבלתי : ארצו בלחור זרח אורי בת"ת כשאר הקב"ה חלחל העולם בחזקת ורח חור של שח ימי בראשית שיהי נחמ נחמול של חסם חלחל :
ושעשועי ישראל שמשחקת בחורשו : קדשו ה' סיני שנאמר חלחל חסם וקדשו : נרו : פירוש שכלו ה' חסר וחרמון הוא ה' חסר חסר ואמר כל חסר עלי יתן החורש ונשרל
שקדו ה' סיני מיד נרו וחזי כל אחד לחקונו ואל עשו חסרים לבדו חלחל ולקדשו : בני מעלה מלחמה משחקת שירות וחשכו בלחמה : אדם חלחל חלחל חסם חסם :

בחבמה עשית מלאה הארץ קנינך המלך המרום לבדו
כאז המשבח והמפואר והמתנשא מימות עולם : אלחי עולם
ברחמיך

וויא אנלאק לפני צנו מלכים בפרש בה תשלג בצלמון פר אים ועני גישמאנן דיא
מלכים אז ער האט בשיד דיא תורה וואש ויא מאכט קל דעם גינים
בכל עת השבו מישר מאב ועסא אלי צייט האבן זיך פאר מיטין עמן ומואב
אז האבן ניט גיוואלט מקבל זיין די תורה משחקת קלקלון פארן וכוז וארמון
דיא תורה האט גילאכט אוף דעם וואיש ישלעאל און בה און ארום
האבין ויא ניט גיוואלט מקבל זיין בחבל חסרני קבלני חלחל ילל ישימון דיא
ישראל וואיש ועני גינאנן אין דער פינכטער מרבר האבן זיין מיד
מקבל גיווען ארצו זרח אורי ונרף ריחי באפרסמון מין לאנר ארץ ישראל האט
גשיינט מיט דער ליכט פון ששית ימי בראשית און האט גישמעקט מיט
אלירלייא בשמים שעשועי קדשו חורב וגרו תבור וחרמון און אז דיא ישראל
וואש פרייאן זיך מיט דער תורה האבן מקדש גיווען דעם בארג סיני
זענן תבור וחרמון פאר וואילט גיווארן און האבן גיוואלט לאז אוף
אונז געבען ווערן די תורה את אלוה קדושה וכבוד כל ישימון ראש האבן זיין
גימאן לבדו דעם הייליגן נאש ויש אלי טואין אים אן כבוד בני מעלה
מיראו יעריצון ויעצימון דיא אייברשמי מלאכים טואין פאר אים שטארק
מורא האבן אדם נצח החללו יקדישו וירוממו דיא ישראל וואש ווערן אן
נירופן אדם טואין אים אייביג הייליגן און דער חוכין :
עתה

אבות האט ער בויליגט די בשעפנש פון דער וועלט צדקם חשוד קרץ בחינת
מוסרי ארץ מיט זייער זכות ואלשטו פאר מידן די ישראל פון פר שניידונג
ווארם אין זייער זכות אין וואלט בשאפן גיווארן :
ואהיה שכונה בחביון עוז ארמון און אוף האב גיוואלט אין זיין פאר בארננס
און ששארקן פאליש אצלו מיוחדת בתוך גנוזי לממון בייא אים בין
אין גיווען גיאניצט צוא בהאלטן אין זיין פאר בארנני אוצרות אים
עמוסה מלוי מצות כרמון דיא תורה און בייא אים ניראלטו גיווארן בין דיא
ישראל וואש וענין פול מיט מצות האבן ויא מקבל גיווען ואהיה וערה
לניני פצל לח ולו וערמון אוף בין מקדש גיווארן צוא די קונר פון יעקב
וואש ער האט גישילט פייכטי ששעקן פון בערען און קעמטן האלץ :
שעשועיים נחליאל מתנה ממדבר לזמן יום באו קסיני נוחלי דת אמוץ יום ררו מלאכי צבאות ברמון משחקת ידירות על נשמעת
איר משתעשע האט ער ויא נמאכט ירשן צו דיא ישראל
פון דר מרבר האט ער ויא אן גיפרייט ראש היישט און וויא דיא מרבר
אין הפקר און אין דיא תורה הפקר ווער עש וויל קאן ויא לערנן יום
באו לפני נחלי דת צחק און דיא ישראל זענן נוקמן צום בארנ
סיני צוא ירשנן דיא תורה דרו מלאכי צבאות בהמן דעם טאג האבן דיא
מלאכים גיפרייט מיט ברוטונג משחקת ידירות על נשמעת כעמון דיא גיליבטי
ישראל האבן זיך גיפרייט מיט דער תורה וואש ויא אין נקערט גיווארן

יצר ליום ראשון שד שבועות

ומלך עולם : כולם אחיכם כולם כרורים כולם גבורים כולם קדושים וכולם עשירים באימה ובקראת רצון קונם : וכולם פותחים את פיהם בקדושה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכין ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדישין וממליכין : את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא וכולם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה ונותנים באהבה רשות זה לזה להקדיש ליוצרים בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה קדשה כולם כאחד עונים באימה ואומרים ביראה : קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו :

ברחמיך רבים רחם עלינו אדון עזנו צור משגבנו מנן ישענו משגב בעדנו : אל ברוך גדול דעה : רבין ופעל זהרי חמה טוב יצר כבוד לשמו : מאורות נתן סביבות עזו : פנות צבאו קדושים רוממי שדי תמיד מספרים כבוד אל וקדושתו : התברך יי אלהינו בשמים ממעל ועל הארץ מתחת על כל שבח מעשה ידיו ועל מאורי אור שעשית (שיצרת) המה יפארוך סלה : התברך לנצח צורנו מלכנו וגואלנו בורא קדושים ישתבח שמה לעד מלכנו יצר משרתים ואשר משרתיו כולם עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול (בדברי אלהים חיים

שם המזכיר חתום בראשי הדפוסות שמעון בר יצחק

ועתה בנים שירו למלך בתפארת מפואר : ברקמי שיר מעוטף ומעוטמר ומתואר : בחד וחד ושבת מבואר : בעטרת גאות וכתר נורא יתפאר :

שמעו לי מללו : עזו נורא פלאי גדלו ששמו ערב לו : וזכרו נעים להקדו : והיכלו נחמד לו : וכבודו נהדר לו : והודו נאה לו : ומשרתיו מנעמים לו :

ואשרי עבדיו המשמיעים : בקור שבחו : כי עריכים לפניו ומקבלים נכחו : שמעאל השר משמיעם בכחו : לשתק המון מעלה ברוך בני אורחו :

רבי וחובי תת קדושה למקרה אורים : המשגב ומוכתר בכתרי כתרים : פאר מלכים תהלה לברורים : מפתחו יחילו איתנים וצורים : ישמורו נכספים בחצרות מעט מקדשו : בפחד ויראה להעריצו ולהקדישו : אחר שתי תיבות מזכירים שם קדשו : להודיע לכל כי הם זרע קדשו :

והחיות

בכחוד רער מלאך אין אקמנה צוא מאכין הערין מיט זיין פה דיא תפלות ישראל לשתק המון מעלה ברוך בני אורחו און מאכט שווייגן ראש ברומנג פון דיא מלאכים אז עש זינגן דיא קינדר פון אברהם רבי וחובי תת קדושה למקרה אורים מיין סדר ניהער צוא זיין און איין חוב איז און מיר מוטל איך זאל גיבן הייליקייט צוא גאט וואש ער האט גיבאלקט ריא וועלט אין דער לופטן המושגב ומוכתר בכתרי כתרים ער איז גישטארקט און גיקרנט מיט דיא תפילות ישראל וואש זיין קרונץ אים פאר מלכים תהלה לברורים און ראש איז אקרון צוא ישראל וואש ווערן אן גירופן בני מלכים אין איין לוב צוא זיין וואש זיין און אויף גיקליבן גווארין פון שבעים אומות מפתחו יחילו איתנים וצורים פון זיין פארקט טואן ציטון אלי שטארק ישמורו נכספים בחצרות מעט מקדשו דיא ישראל טואן ווארטן און גלוסטן צו גיין אין שול וואש ווערט אן גרופן מקדש מעט כפחד ויראה להעריצו ולהקדישו צו לובן און צו היילקן אים מיט פארקט אחר שתי תיבות מזכירים שם קדשו נאך דיא צווייא ווערט שמע ישראל טואן זיין דער מאנן גאטש נאמן להודיע לכל כי הם זרע קדשו אז אלי זאלן ווישן אז זיין זענן זיינע הייליג קינדר :

אנכי

ועתה כו' ברקמי פירם כליות של שרים הוא מעוטף ומעוטמר בחזקת של כתר שטוסה סנדלמן בראש מתפללן של ישראל : שמעו ישראל : מללו : דברו : משרתיו חללים : עבדיו ישראל האומרים שמו ישראל וזה עריצים ותקבלים הם לפניו שמעאל סנדלמן החמוסה בכוה להשמיע תפלתן של ישראל ולשתק חללי מעלה כשירונו וישירו בני אברהם שנקרא אחרי : דרכי פירוש דרך חוב על ישראל להקדש להקדש החקים השמים על חל העולם : כתרים מתפללם של ישראל וחס פאר לישראל שם בני חללים וצורים וכתרים חוב אומות שהקדים מתפלל ומהקדש בתפלתם : ישמורו ישראל נכספים ללכת בכל יום לבסוף שנקרא מקדש מעט : אחר פירוש אחר שתי תיבות שמו ישראל :

חזן

ועתה בנים שירו למלך בתפארת מפואר און אצונד איר קינדר זינגט צוא גאט וואש ער איז אמלכות און איז בשיינט מיט שונקייט ברקמי שיר מעוטף ומעוטמר ומתואר מיט דעם וואש דיא ישראל זאגן שירה ווערט צו אים גיוועבט אמלבוש פון איטלכש ווארט און מיט שונקייט ווערט ער גיקרנט בחד וחד ושבת מבואר מיט דעם שונקייט פון יודשי שבחים וואש זיין לובן אים אזו ווא עש שטייט אין תהלים קד הוד והדר לבשת בעטרת גאות וכתר נורא יתפאר מיט אקרון פון הערשטאפט און פארקטיג מיט ער זיך בארומין שמע לי מללו עזו נורא פלאי גדלו הארבת צו זיינע רייד און טוט זיך פארקטן פאר זיין שרעקליך גרושקייט ששמו ערב לו וזכרו נעים לחלו דען זיין נאמן און זיין גירעכניש איז זים צוא לובן אים : והיכלו נחמד לו ובכבודו נהדר לו והודו נאה לו און זיין היכל איז צוא אים גלושטיג און זיין כבוד און זיין לוב איז צו אים שייך ומשרתיו מנעמים לו און די משרתים זיינע מלאכים טואן צו אים זאגן אויס שירה ואשרי עבדיו המשמיעים בקול שבחו און וואל איז צוא זיין קעכט דיא ישראל וואש מאכין הערן מיט אקול זיין שבת ראש איז שמע ישראל כי עריכים לפניו ומקבלים נכחו ווארומ זיין זענן לוב פאר אים און איז מקבל זייער תפלה שמעאל חשר משמיעם

היום לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת הנהגה ותירושך ויצהרך : ונתתי עשב בשדה לבהמה ואכלת ושבעת : השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם : וחרה אף יי בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה : ואבדתם מהרה מעל הארץ המזכה אשר יי נתן לכם : ושמחתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם : וקשרתם אותם לאות על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם : ולמדתם אותם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וכתבתם על מוֹזוֹת ביתך ובשעריך :

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ :

ויאמר יי אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על בנפי בגדיהם להורותם ונתנו על ציצת הבגד פתיל תכלת : והיה לכם לציצת וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אותם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם : אני יי אלהיכם הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם : אמת ויציב ונכון ונקים וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונורא ואדיר ומתקן ומקיבל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד : אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו לדור ודור הוא קים ושמו קים וקסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד קימת : ודבריו חיים ונקמים נאמנים ונחמדים לעד ולעודמי עוקמים על אבותינו ועלינו על בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך :

על הראשונים ועל האחרונים לעולם ועד חק ולא יעבור אמת שאמרת הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד אמת הוא מלכנו מלך אבותינו אמת : למען שמך מרר לגאלנו בנאלת את אבותינו : אמת מעולם שמך הגדול עלינו נקרא באהבה אין אלהים ואתה :

והחיות ישוררו וברוכים יפארו וישרים ירדו ואראלים יברכו פני כל חיה ואופן וברוכ לעומת שרפים לעומת משפחים ואומרים : ברוך כבוד יי ממקומו : לאל ברוך נעצמות יתנו למלה אל חי ונקים ומירות יאמרו ותשבתות ישמיעו כי הוא לבדו מרום וקדוש : פועל גבירות עושה חדשות בעל מלחמות זרע צדקות מצמיח ישועות פורא רפואות נורא תהלות ארון הנפלאות : המחדש בטיבו בכל יום תמיד מעשה בראשית : באמור לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו : והתקין מאורות כשמת עולמו אשר פראו : אור חדש על ציון תאיר ונזכה כילנו במהרה לאורו : ברוך אמת יהוה יוצר המאורות :

אהבת עולם (אהבה רבה) אהבתנו יהוה אלהינו חמלה גדולה ויחיה חמלת עלינו : אבינו מלכנו בעבור שמך הגדול ובעבור אבותינו שבטנו כף ותלמדנו חקי חיים לעשות רצונך בלבב שלם פן תחננו ותלמדנו : אבינו אב הרחמן המרום רחם עלינו ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל לשמוע וללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה : והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך : למען לא נבוש ולא נכלם ולא נכשל לעולם ועד : כי בשם קדשך הגדול (הגבור) והנורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך : ירחמך יהוה אלהינו וחסדיך רבים אל יעזובנו נצח סלה ועד : מרר והבא עלינו ברכה ושלום מהרה (והביאנו לשלום) מארבע כנפות כל הארץ : ושבור עלינו מעל צוארנו : ותוליכנו מהרה קוממיות לארצנו : כי אל פועל ישועות אמת וכו' בתרת מפל עם ולשון וקדבתנו מלכנו לשמך הגדול סלה באמת באהבה להורות לך וליתרך (באהבה) לאהבה את שמך : ברוך אמת יהוה הנורא בעמו ישרא באהבה : יחד אומר אל מלה נאמן :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאריך : והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך : ושננתם לבנה ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על ידך והיו לטוטפות בין עיניך : וכתבתם על מוֹזוֹת ביתך ובשעריך :

והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם

כוונת הפייטן להוכיח דברות ואחר כל דבור תתום ברת שם המהבר שבעין בר יצחק חזק

אנכי שמעת ונתאימו : קבלו מלכותי ולא תאשמו : שמעו מוסר ורחמו : לא יהיה : מקייכם זר ותירעו : ומעבודתי כל תגרעו : ותכמו ואל תפרעו : לא תשא עונש לחללי : ותנצל ממבאוב ומחלי : אשרי אדם

שומע

ותכמו ואל תפרעו אנו פון מיין דינשט זאלט איר ניט מינירן אונקלינג אונ זאלט ניט פאר שטערן דיא תורה לא תשא עונש לחללי ותנצל ממבאוב ומחלי זאלשט ניט שווערין פאלש צו פאר שוועבן מיד וועשטו ניציל ווערין פון קריינק אונ ווייטאג אשרי אדם שבע לי וואל דעם מענטשין וואש הארבת מיד צוא זכור ושמו את יום ותמצא בומר ופדום זאלשט גריינק אונ דיין

(ג'ס) כז א (ת"כ)

אנכי שמעת ונתאימו קבלו מלכותי ולא תאשמו אז דיא ישראל האבן דר הערט דש ווארט אנכי וענין זייא דר שראקן גווארן דט זייא גאט גזאנט זייט מקבל מיין קונגרייך וועט איר ניט זינגן שמעו מוסר ותכמו לא יהיה מקייכם זר ותירעו הערט צו שטראף וועט איר זיין קלוג אונ האפט ניט צו אפרעמדן ווארעם איר וועט זיך שלעכט מאכן ומעבודתי כל תגרעו

אנכי בו' הקב"ה השמים לישראל חכמי ס' לאלף ולחזקת אמת ויראה : לא יהיה פירוש ואחר לא יהיה תולדותם לע"ז ותירעו לטעויות צדק : לא תשא שם הקב"ה לשבע לאלף ולחזקת ס' תקבל עונש כי לא ינק

יצר דיום ראשון של שבועות

שומע לי: זכור ושמור את יום . ותמצא כופר ופדיוס . לשקוד על דלתות יום יום: כבוד נא הוריד במבטחי ותאריך ימים ותהיה חי . לשמור מזוזות פתחי: לא תרצה בנפש מתים . ויהי חלקך בחיים . כי מוצאי מצא חיים: לא תנאף רשף כיוני . מרחיקה ישבע עדני . ויפקרצון מי: לא תגנוב יגיע איש לאישו . כי עמלו לדיק יחישו . וחוטאי חומס נפשו: לא תענה צדק לעות . מלשני יירש צלמות . וכר משנאי אהבו מות: לא תחמוד חפצים הרביתה . תעודה קשר אהבתה . חכמות בנתה ביתה . וכל קנייך שבעה . יקר מאוד טבעה . חצבה עמודיה שבעה: חן חן ואמץ בנורה . ביראת צורך להתאזרה . והוא יהיה קד לעזרה:

יסק: יום השבת תחלה ספר לנפש כמו שאמר ד"ר השומר שבת כהלכתו אפילו טון טובים נחל לו: הוריד אב ואם כבוד וחסד מי בשטר שהצטיף למען יאריכון ימך ותוכל לשמור מזוזות פתחי של ב"ה ללמוד תורה שנאמר ולמען יבן לך שאין אתה לרץ לבטל תורה ונשוי: לא תרצה בנפש: להטות ולהפדיון מתים: רשף כ"י חסדך באם של גיהס אשר הכנינו ומי שרמיק את עליו חולת ישבע כ"י לאישו לצדו: לדיק להכל דיק יומך למעול ולחוסר מזון של חסדים: וחוטאי תורה לא יפקד רק הוא חומס את נפשו להצדים: לא תענה צדק עד שקר כדי לשון דין אלק: מלשני הולך רכיל וירש גיהס: לא תחמוד להרבות לך מפניך רק תורה שנקראת: תעודה קשר אהבתה:

לפי שבתתה ברא העולם: וכל קנייך פירוש הוא חסדך אורך חלל קנייך: טבעה מוטנו של תורה יקר ומתנים: שבעה פירוש שבעה ספרים בחומש ויהי נסנוס הארון הוא ספר נפס עליו: בנורה של תורה: ביראת כ"י: להתאזרה ולדבק כחזור על מחטו:

עדי מרום מוציא אסירים ופודה עניים ועוזר דלים (העונה) ועונה לעמו ישראל בעת שועם אליו תהלות לאל עליון גואלם ברוך הוא ומבורך משה ובני ישראל לה ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם: מי כמוכה באלים יי מי כמוכה נאדר בקודש נורא תהלות עושה פלא שירה חדשה שפרו נאילים לשמה הגדול על שפת הים יחד כלם חודו והמליכו ואמרו: יי ימלוך לעולם ועד: צור ישראל קומה בעזרת ישראל ופרה כנאומך יהודה וישראל ונאמר גואלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל: ברוך אתה יי נאל ישראל: מתפללין הקהל שמע תמצא בליל א' של סוכות

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מנן ומושיע להם ולבניהם אחריהם בכל דור ודור ברום עולם מושכך ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ: אמת אשרי איש שישמע למצותיה ותורתה ודברך ישים עד לבו: אמת אתה הוא אדון לעמך ומלך גבור דריב ריכם לאבות ובנים: אמת אתה היא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע: אמת ממצרים גאלתנו יי אלהינו ומבית (מבית) עבדים פדיתנו: כל בכוריהם הרגה ובבורך ישראל גאלת וים סוף להם בקעת וזדים טבעת וידידים תעברת (עברו ים) ויכסי מים צדיהם אחד מהם לא נותר: על זאת שפתי אהובים וחוממו לאל ונתנו ידדים זמירות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך אל חי וקים: רם ונשא גדול ונורא משפיל גאים עדי ארץ ומבפיה שפלים

והשיח חזר ארני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל ווסדים טובים ומנה רב וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו בארבה: מלך עוזר ומושיע ומנן:

מסור

מירין אם ווסט אונ איילט צו גולנץ אונ דער זינדיג טוט רופן זיין אייגנים נפש לא תענה צדק לעות זאלשט נים זאגין קיין פאלש עדות צוא פאר קרומן דעם משפט מלשני יירש צלמת וכל משנאי אהבו מות דר ווש זאגט רבולות וועט ירשינין דעם גיהנם אונ הוא וואש האבין פיינט די תורה ראבין ליב דעם טויט לא תחמוד תצנים הרביות מען מאר נים גלוסטין אליקליי כלים האט די תורה מרבה גיווען תורה קשר אהבתה חכמות בנתה כיתה אכר די תורה זאלשט אן בונדן איר ליבשאפט אין דיר דען מיט דר חכמה פון דער תורה איז גבאוויט גווארן דיא וועלט וכל קנייך שבעה די תורה וועט נאט מאכן אלי דיני קנינים יקר מאוד טבעה חצבה עמודיה שבעה דיא טבע פון דער תורה איז זייער טייער זיא איז גיהאוויט מיט זיבין ספרים חוק ואמץ במרה שטארק ויך מיט דער קרין פון דר תורה ביראת צורך להתאזרה והוא יהיה קד לעזרה דר זאלשט ויך שטארקן אין נאמש פארקט וועט עד דיר העלפן:

א"י

היטין שבת וועט פאר געבין ווערין דיני זינד אונ וועשט איש גלייט ווען לשקוד על דלתות יום יום אונ וועשט זוכה זיין צו זיין אין בית המקדש כבוד נא הוריד במבטחי האלט ערלך דיין פאטור אונ מוטט מיט דעם ווש איר האב דיר מבטיח גיווען למען יאריכון ימך ותאריך ימים ותהיה חי לשמור מזוזות פתחי וועשטו לייג לעבן צו היטין דיא מזוזות פון די מירן פון די בתי מדרשים לא תרצה בנפש מתים הוא זאלשט נים הרגן קיין לעבדין מענטשן ויהי חלקך בחיים כי מוצאי מצא חיים וועשטו האבן איין חלק לעולם הבא איר דיא ווש נפויין דיא תורה די גפונן דש אייבג לעבן לא תנאף רשף כיוני דיא זאלשט נים מאנא זיין פרי דיא זאלשט נים פאר ברענט ווערין אין גיהנם מרחיקה ישבע עדני ויפקרצון מי דער וואש טוט זיך דער נייטערין פון גיאף וועט זיין זאט לעולם הבא אונ וועט איש ציהין נאר זיין ווילן פין נאט לא תגנוב יגיע איש לאישו איינר ביא דעם אנדרן זאל נים געבן כי קטלו לדיק חישו חושני חומס נפשו ווארום עד טוט זיך

מסוד חכמים ונבונים ומלמד דעת מבינים אפתחה פי בשיר ורננים לתודות ולחלל פני שוכן מעונים:

ספר ד"ר א"ב ע"י יסוד

ארץ מטה ורעשה • בסתר שלישי התגעשה • גריה חיתם נרעשה • דוד בשורה ותתרעשה • הוד אפרנו נטה • ועד נבנון אותו מטה • זה סיני גאות עטה • חדתו על אברה הועטה • מזהר צוף שלישי • ישרים הרגיל לפלשי • חיו כתב שרישים שלישי • לעת געה בחודש השלישי • קהל גורלי תמוך לגונני • פינ באתי לגני • חיו עזרי ומנני • במננו לגונני • ברוך אתה יי מנן אברהם •

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה ורב להושיע • מזיד קהל •

מכלל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נפלים ורפא חולים ומחיר אסורים ומקיף אמונתו לישגי עפר: מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממת ומחיה ומצמיח ישועה • ונאמן אתה לחיות מתים • קהל

מן החר למעוני • מיהר וקרא לעני • נקדש שבעה בענני • נהנו לפענה לו עניני • שר ונאמן בהישת לבית • שש ודין שלול נות בית • עורו צג בפרוזדור הבית • עליונים געלו בעדו בית • פצו מה אנוש להזכר במעלה • פאר מבטחה להוריר ממעלה • חיו צעד ונבר עלה ונתעלה • צוה צור לציר עלה וגש ועלה • קהל אלהים הזיל משחקים • חיו בטל אמרי חוקים • ממרחקים נקוקים יקים •

ברוך אתה יי מחיה המתים •

קדוש

ארץ מטה ורעשה שרש שמה לא יקבלו את החורש וחזור העולם לחורש וזה: בסתר ביום שלישי הוא חודש סיוון התגעשה ורעשה חסדו מ"ח: גריה דרי סלרן: דוד בן כשתחזה סלרן לח הקב"ה שנקרא דוד שגל ליון החורש נרעשה: הוד פאר של סכלו נטה הקב"ה על הר סיני שנקרא גבנון ע"ש שנפסלו כנגדו כל הכריש ונעשו כבעלי חיות ל' גבן: זה בן שררה עליו שבעה: חדתו החורש שמתחבר במשל וחדה על אברתו וחדתו של הקב"ה היתה מעוטפת: מזהר בן משה שהיה לופה כנגדו והיה שלם וחסדו בין הקב"ה וישראל והיה גוף טהור: ישרים בן הרגיל לישראל שנקראו ישרים וגילה להם החורש: כתב שלישים חורש נבואים וכחוננים: שלישי השליט אותו ל' ושלשם על כולו: געה כשנאמר: גורלי בן שצדק לאצלי ממלאכי חבלה שידרו לכלות ישראל ח"ו: פין דבר: באחרי לגני אחותי כלה ובראה או אהבתו נגדי שאף: עזרי ומנני בן י"ד שגן עלי ענה בגלות ולחלואי: מן החר בן הקב"ה קרא לחסה שחם עומד בחר שיעלה לשמים: נקדש בן שנקרא בהלכות חור' ענינים כד' לתקן ככלה ונחום וניגה הקב"ה לחסה בגלות לו סתרי חורש: שר מרע"ה שחם שר ומלך בישראל וסחיב בכל ביתו נאמן הוא: שש שמה לשלול החורש שנקראת נות ציח: עורו בן עדין היה חסה עומד בטון לא כנסם לשמים ומלאכי השרה מצרו לפניו שגרי שמים ולא רצו להצילו שם: פצו: דברו המלאכים אחרי ששמעו שחם הקב"ה לחסה עליהם אלי השרה: וגש שאלתר וגש חסה לבדו: תעלה שגל ומשה עלה אל האלהים: הזיל הטוף מהשמים אחרי החורש ומחוס ובחורו על מנקה סלרן שיקם ויחיה האדוקים קדוש

נרעש אף בין ניקומן אין מיין נארמן עזרי ומנני לגונני ער איז מיין חילף און מיין בשיצד און ער זאל מיד בשיצן פון גלות מן החר לשעבודי מיהר וקרא לעני פון דעם בארג סיני האט ער גיאיילט און האט גרופן צו משה רבינו ער זאל גיין אוף דעם הימל נקדש שבעה בענני נהנו לפענה לו עניני ויבין מאז האט ער זיך גידיילגט אין דיא וואלקן און האט האט אים גיפירט צוא אנטפלעקן אים וייני עניינים שר ונאמן בהישת לבית איז ער איז גמאכט גיווארן פאר איין שר ונאמן צוא ויין שש ודין שלול נות בית האט ער זיך גיפרייט מיט דער תורה וואש ער האט זיך גירובט שדו צו בפרוזדור הכיה עליונים נעלו בעדו בית ער איז נאך גיווען אין פור ריף האבין דיא אייפרשטי פאר שלאסין דיא שטוב כלומר זיין האבן נישט גיוואלט ער זאל מקבד ויין דיא תורה פצו מה אנוש להזכר במעלה זיין האבן גיוואנט וואש איז איין טעניש אז ער זאל גיראכט ווערן צוא קומין אובין אין הימל פאר מבטחה להוריר ממעלה צוא אראפ גירדן פון איבין דיא תורה וואש ווערט אן גירופן פאר און איז אפאר ויכירונג צוא די צדיקים צעד ונבר עלה ונתעלה און ער האט פארט זיך גישטארקט

אנ

כו

ארץ מטה ורעשה דיא ערד האט זיך גניינט און גשטורמט זיא האט גניינט זיין ישראל וועלן נישט מקבל זיין דיא חנה נועט זיא תרוב ויערן בסתר שלישי התגעשה איז דריטן חודש סיוון בשעת מנח הורה האט זיא גשטורמט גריה חיתם נרעשה דוד בשורה ותתרעשה אלי וואש וואאן אוף דער וועלט האבן מיט ציער לעבין גישטורמט אז זיין האבן דער נעקן דוא שכינה הוד אפרנו נטה ועל גבנון אותו דפח ראש שיינקייט פון זיין פאקיש ראש איז דיא הימל האט ער גניינט אוף דעם בארג סיני זה סיני גאות עטה חדה על אברה הועטה דעם בארג סיני האט ער ארום גוויקלט מיט הערשאפט און דיא תורה ווש זיא איז זיין רעמנש האט ער מיט וייני פליגיל איין גרוקלט מזהר צוף שלישי ישרים הרגיל לפלשי דר ריינר גביא משה וואש ער איז גווען דער ריישר בייא זיין מוטר האט ער גוויינט דיא תורה צוא די ישראל כתב שלישים שלישי לעת געה בחודש השלישי ער האט מיד גיטיילט אוף דרייא תלקים תורה נביאים כתובים און אז עש איז נקומן דר ריישר חודש גורלי המוך לגונני פין באחי לגני האט ער מיד אונטר גישפארט מיט מיין טרל ניש איז די תורה צו בשיצן מיד און האט

יוצר ליום ראשון שר שבועות

קדוש הופיע הארץ ומשפאל ואל
 רע להביל הארץ : רד
 מלאכים ירדו עמו אל הר סיני :
 שאנן : שהיה כמנהגו עליו בשאננות
 ונשטם : שגן : למד לבן ונשטם :
 להבית : חת שנט לוי שפוקדוהם היה
 גי' כ' חלף : שגן כ' : שער הקב"ה
 התורה לישפאל ולעמוז ומאב וכשאל
 רע לקבלה הסערים והפיל בד' פיות
 העגום : ואהרן : הקב"ה ברבנות
 מלאכי השחר והקב"ה בניהם על סיני
 הר הקודש : חנני : שמעך אהרן חננים :
 תושיה : זו התורה חלילה לשראל כלבן
 טוב שנקרא ארץ : חבלית : פי' בסוף
 דבר ה' עם האבות כלבן חנני כמו
 וגם את בני ישראל יעבדו ק' חנני ואל
 יעקב אהרן חנני חנני : לכן
 פתח באנכי : להודיע שקיים את
 הבטחתו ולכן ראו לעבדו :
 אנכי בשם אל שדי : נעלתי לאבות
 ובשם זה אהרתי בנבואות
 טולס לעולמי די : ובבשן : זה הר
 סיני פרשתי התורה לשראל שהם
 עבדי : עדי : פירוש היום נקי להחזקת
 אלי : עדי : שבראחי טולמי לשם ימים
 ובבשן נחדי : כבודי : כל המכבד
 אותם כאלו כבדו אותי לפי שהם
 שוחקין עמי בלילה הולד : לא תרצו :
 בני אדם העשויים בחומר וצלקל חללים :
 בספק בשאפן ואשת חצור בניה אל
 תשכב עם אשכך עד שחזיר בה במופת
 שיהא אשכך פן תטעם על זאת כאלו
 עשית בזה : בעדי : שבראחי שחזר
 בשם ואלת עדי : מחמדי ר'ח :
 אלה קולות המופתים שבחזרה הם
 עדי המעידים על אלהותי ועל ידי
 סמלתי אני תורה דרך לשראל שנקראים
 עדי שחזר לשראלי אשר ה' קורא ונא :

קדוש הופיע הארץ ומשפאל ואל
 רע להביל הארץ : רד
 מלאכים ירדו עמו אל הר סיני :
 שאנן : שהיה כמנהגו עליו בשאננות
 ונשטם : שגן : למד לבן ונשטם :
 להבית : חת שנט לוי שפוקדוהם היה
 גי' כ' חלף : שגן כ' : שער הקב"ה
 התורה לישפאל ולעמוז ומאב וכשאל
 רע לקבלה הסערים והפיל בד' פיות
 העגום : ואהרן : הקב"ה ברבנות
 מלאכי השחר והקב"ה בניהם על סיני
 הר הקודש : חנני : שמעך אהרן חננים :
 תושיה : זו התורה חלילה לשראל כלבן
 טוב שנקרא ארץ : חבלית : פי' בסוף
 דבר ה' עם האבות כלבן חנני כמו
 וגם את בני ישראל יעבדו ק' חנני ואל
 יעקב אהרן חנני חנני : לכן
 פתח באנכי : להודיע שקיים את
 הבטחתו ולכן ראו לעבדו :
 אנכי בשם אל שדי : נעלתי לאבות
 ובשם זה אהרתי בנבואות
 טולס לעולמי די : ובבשן : זה הר
 סיני פרשתי התורה לשראל שהם
 עבדי : עדי : פירוש היום נקי להחזקת
 אלי : עדי : שבראחי טולמי לשם ימים
 ובבשן נחדי : כבודי : כל המכבד
 אותם כאלו כבדו אותי לפי שהם
 שוחקין עמי בלילה הולד : לא תרצו :
 בני אדם העשויים בחומר וצלקל חללים :
 בספק בשאפן ואשת חצור בניה אל
 תשכב עם אשכך עד שחזיר בה במופת
 שיהא אשכך פן תטעם על זאת כאלו
 עשית בזה : בעדי : שבראחי שחזר
 בשם ואלת עדי : מחמדי ר'ח :
 אלה קולות המופתים שבחזרה הם
 עדי המעידים על אלהותי ועל ידי
 סמלתי אני תורה דרך לשראל שנקראים
 עדי שחזר לשראלי אשר ה' קורא ונא :

קדוש הופיע הארץ ומשפאל ואל
 רע להביל הארץ : רד
 מלאכים ירדו עמו אל הר סיני :
 שאנן : שהיה כמנהגו עליו בשאננות
 ונשטם : שגן : למד לבן ונשטם :
 להבית : חת שנט לוי שפוקדוהם היה
 גי' כ' חלף : שגן כ' : שער הקב"ה
 התורה לישפאל ולעמוז ומאב וכשאל
 רע לקבלה הסערים והפיל בד' פיות
 העגום : ואהרן : הקב"ה ברבנות
 מלאכי השחר והקב"ה בניהם על סיני
 הר הקודש : חנני : שמעך אהרן חננים :
 תושיה : זו התורה חלילה לשראל כלבן
 טוב שנקרא ארץ : חבלית : פי' בסוף
 דבר ה' עם האבות כלבן חנני כמו
 וגם את בני ישראל יעבדו ק' חנני ואל
 יעקב אהרן חנני חנני : לכן
 פתח באנכי : להודיע שקיים את
 הבטחתו ולכן ראו לעבדו :
 אנכי בשם אל שדי : נעלתי לאבות
 ובשם זה אהרתי בנבואות
 טולס לעולמי די : ובבשן : זה הר
 סיני פרשתי התורה לשראל שהם
 עבדי : עדי : פירוש היום נקי להחזקת
 אלי : עדי : שבראחי טולמי לשם ימים
 ובבשן נחדי : כבודי : כל המכבד
 אותם כאלו כבדו אותי לפי שהם
 שוחקין עמי בלילה הולד : לא תרצו :
 בני אדם העשויים בחומר וצלקל חללים :
 בספק בשאפן ואשת חצור בניה אל
 תשכב עם אשכך עד שחזיר בה במופת
 שיהא אשכך פן תטעם על זאת כאלו
 עשית בזה : בעדי : שבראחי שחזר
 בשם ואלת עדי : מחמדי ר'ח :
 אלה קולות המופתים שבחזרה הם
 עדי המעידים על אלהותי ועל ידי
 סמלתי אני תורה דרך לשראל שנקראים
 עדי שחזר לשראלי אשר ה' קורא ונא :

ח

ווארט אנכי :

אנכי בשם אל שדי שחתי מאז לעולמי די
 צוא מיין וועלט מיט דעם שם אל שדי זיא זאל זיין גינגיט
 גרעשיג ובבשן בארתי בפרש לידדי און און דעם בארג סיני האב איך אים
 מפורש גיזען צו מיין גליבטי ישראל וכשקבלו עול מלכותי עבדי אז זיין
 האבן און זיך מקבל גיזען דעם עול פון מיין מלכות השמר לא יהיה לך
 אל אחר מבלעדי זאלשט דיה דיטן צוא דיין אפ געטיר לא השא את שם לעזא
 וחנק עדי זאלשט נישט שווערין בייא מיין נאמין פאלש וועשטו צוא מיר
 דיין זיין זכור ושמו כי הם שני עדי זכור ושמו מיין גיזען צווייא עדות אז
 איך האב דיא וועלט בשאפין בכד הוריד כי כבודם כבודי האלט ערליך
 פאטיר און מוטיר ווארום אז דוא האלשט זיין ערליך איז גלייך ויין
 דוא האלשט מיר ערליך לא תרצו מתואר ששטת די זאלשט נישט ררגנין
 ראש גישטאלט פון איין מענטש וואש ער איז בשאפין גיזען מיין
 נאשט ווערד לא האף אף בספק פן תענש בורא זאלשט נישט מנאף זיין בספק
 ווארום טאמיר וועשטו גישטראפט ווערין בורא זאלשט נישט מנאף זיין
 בלי די זאלשט נישט גינגיט וועשטו גיבענטש ווערין מיט אלס גוטין
 לא תענה עד שקר בעדי זאלשטו נישט פאלש ערליך זענן לא תחמיר כי אם
 זאלשט מיין נישט גלוקטין נאר מיין גלוקטין זיך און אלס ר'ח
 דיא מקות און ניםים וואש שטייט און דער תורה זענן מיר ערליך
 מורי שרידי ראו כי אין בלעדי זאני אל שדי זיין לערנן צוא מיין איקר בלי

און איז ארום גינגיט און איז דער רובט גיזען צו
 נאשט האט גיזען צוא משה ער זאל ארום גיין איז ער ארום גינגיט
 אלהים הויל משחקים בשל אמרי חוקים נאשט האט גימאכט רעגנין פון הימל אז
 ויין זאל דיא רייד פון דער תורה משרקים נקוקים יקים ריא וואש זענן
 לאנג גישטארבן און זענן איין דיא שפאלטין פון דער ערד וועט ער
 מיט דעם טל לעבדיג מאכין קדוש הופיע שאפן רד באלש שגן דער הייליג
 נאשט האט גימאכט זיין פון בארג פארן און האט גינדרט מיט פיל
 מווינט מלאכים סין השית שאנן ודתו כי שגן דעם בארג סיני האט ער גמאן
 שטיין און האט ראט דיא תורה גילערינט רם רד במרכבות בעשרים ושנים
 אלפי רבבות דער רובט נאשט האט אראפ גינדרט מיט צווייא און צוואנציג
 מאל צעקן מווינט מלאכים להבית משה כבוד בעשרים ושנים אלף צוא קרונין
 דעם שבת לוי וואש זיין צאל איז גיזען צווייא און צוואנציג מווינט
 שגן כמאן ומאב ואהרן אל דעסער ער האט גילערינט דיא תורה אין פארן
 ומאב און זיין האט נאשט גימאכט זעמורמין ווייל זיין האבין נישט
 גיזען דיא תורה מקבל זיין ואחת מרכבות קודש אדני כם סיני כקודש נאשט
 איז גיקומן מיט פיל צעקן מווינט מלאכים צו גיבן דיא הייליג תורה
 און דעם הייליג בארג סיני תורה חנני הושיה אונז ער האט מיר מנהג גיזען
 מיט דער תורה וואש זיא איז ויין איין און טוב וואש היישט און
 חבלית פון אנכי לכן פתח באנכי ווייל נאשט האט גיזען צוא יעקב צום סוף
 ראש ווארט אנכי אמר דרום האט ער דיא תורה אן גיזען מיט דעם

זְכוֹר כִּי יִזְעַק דָּם לְמַרְוֹ
בְּנַפֶּשׁ מִזֶּשׁ לָמִים יִדְיוּ
לָהּ

מיוסר ע"פ א"ב

אֶל תִּתְּעוֹר

מִטְנָפִי

וּמִחֲנִיפִי

מִחֲלִיפִי

נִיאוּפִי

לְחֲדָרִי

לְשֹׁחַר

פֹּרִיד

רָנָה

מיוסר

עִים לִקְחָם מֵרַעֲבִים ·
יָם · לַגְּזוֹל קָכָל עוֹבְרֵי
יָרִים · מַעֲוֹנֹוּ וּבִגְדוֹ
יֵק חוֹשְׁבִים ·
יְבִרֵי אֱלֹת
יְסוֹבְבִים ·
יְזַעֲרְבִים ·

יְלֵשִׁים
יְזוֹנִים
יְזַנְפִים
יְזַעֲוִי
יְזַיִם
יְזַי

שקיצים וזנות : ליושר עם השמים

תחמורות בתים ואור

קנין איי

בצע כלוריר

וכל אשר

בסות אל

עולים'חו

הלא ק?

אותם :

הרב'רי

תצ'ר

אלד

ת זקוקים • מאתים
ם וחמש בלא תעשה
לא גזוקים • ולוית חן
ים מבהיקים •
: וכעדתה
זעיר למו •
זול תורה
בגניבות
ת קודש
• טרם
ה אימו •
צאותם
• נירד
בעה
ים •

בִּרְדָּתוֹ לְדַבֵּר לְעַם עֹיִ
חַיִּל בְּיוֹדָה הַבְּהִילִם
בְּקִסְמִי קִלְקוּלִם וְשִׂא
יִּדְמָבּוּל יֵשֶׁב
לְהַנְחִילִם · וְ
לְהַשְׁכִּידֵם :
לְעַמּוּד אַחֵר
וְדַעַת לְהַע
עֲלִיהֶם · בְּ
פָנִים בָּאִי
פָנִים מִסָּנ
לְפָנֵיהֶם ·
הֵם לְמוֹ
דְּקָהֻלּוֹ
כְּבוֹד

וְקָנִין פָּעֵלוּ • פֶּן נִמּוּת

וְגַם עָרַב לוֹ • וַיִּקְרָא

יָדוֹ וְנָגַשׁ אֶל עֶרְפָּלוֹ •

צוּר וְאָמְרוּ לוֹ •

בָּם אֵל הַנִּיחוּ

וַיִּמְנַת חֶלְקוֹ

אֶמְפִּי שְׁלִיחַ

חִירוֹ הוֹרָה •

הַ בְּמִקְרָא

הַ סְדוּרָה •

תַּח בְּאִנְכִּי

רֹאשׁוֹ •

יָד אֶלֶף

תִּשְׁעַ

צוּר •

לְאַלֶּף דּוֹר מֵרֵאשִׁיטָה
לְהַשְׁתַּחֲוֹת וּלְכַרוֹעַ וּלְקַוֹּ
וּבְשׁוֹרֵם צְבָאוֹת אֵלֶיךָ
נִתְּנֵנוּ שִׁבְחָה וְתִדְרֵךְ
מִפְּאֻרִים וּמִהֲוֵה
כֶּסֶף רֶם וְנֶלֶם
גִּלְגָּלִים יְבֻכִּים
וְזֶה אֵל זֶה רֶם

נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִי
צְבָאוֹ
בְּרוּךְ בְּבוֹד יְדֵי
וְתַתְּקֶרֶשׁ בְּתוֹךְ

אֶתְּךָ קְרוֹמֵה
אֶתְּךָ בְּחֵרֶתְנוּ

בְּנוֹת הַכִּי
עוֹבֵד הַלֵּל
אֶתְּךָ

ב. בקל מן קדם שד

ב. רובין קבל גלג

ל. מחזי באנפי

ל. כל אר

מ. ברכין

מ. אתר

נ. הים ו

נ. היר

ס. דיך

ס. יום

ע. די

ע. נ

פ. ש

♫

תא
תא
תא
תא
תא
תא
תא
תא
תא
תא
תא

ח דו שלימא במיר
ק ריתא דירושלם
י קריה מטול
ג נוניה ל
ד זידור י
ל פומיז
ב תכר
ה חימ
ו רויד
ז קי
ח קר
י י

[illegible]

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ אֶרֶץ
שְׂמִלְתָם : וְהָיוּ נֹכְחִים לְיוֹם הַזֶּה
יְהוָה לְעֵינֶיךָ בְּלֹהֶם עַל־הָרָה
לֵאמֹר הִשְׁמַרְנוּ לָכֶם יְיָ
מוֹת יוֹמָת : לֹא־

בְּהִמָּה אִם־אִיִּי

שְׁלִישִׁי וַיֵּרֶד מִן־

שְׂמִלְתָם : וַיֹּא

אֶל־אִשָּׁה : וַיֹּ

וְעַנָּן פָּבַד עַל

בְּמַחְנֶה : וַיִּ

וַיִּתְּצֻבוּ בְּתוֹ

עָלָיו יְהוָה

מְאֹד : וַיִּהְיֶה

יְעֲנִנִי בְּקוֹל

יְהוָה לְמִשְׁנֵי

רֹד הָעֵד

הַכֹּהֲנִים

מֹשֶׁה

הָעֵד

לְדָ

ידי בלבתם קול המלה בקול
ויהי קול מעל לר קיע אשר
הן : וממעל לרקיע אשר
הוא ועל דמות הבסא
י חשמל במראה
מראה מתניו
ה הקשת אשר
מראה דמות
ר : ותשאני
ה ממקומי :

הות נוריה
ורפרון רירי
זה ירע מה
ה יהב רשו
ררי משה
דקרב
סיה
יה
שרי

בית השואבה לשמות
להפריש נדה להרחיק
עגלה ערופה · חתירה
ועדה · ופקוד
בראש הש
שנה · ומו
ונדבות ר

מיוסר ע"פ חז"ל
תורה וכ

האוכל
חפשי
אמה
הדי
מי

שאין לו גואל : קמאים
 חוצה ושבירת העצם :
 י לכהן תחת אביו : כל
 אחת בשנה :
 שלא לעמוד
 בנזק וצער
 מה ונמירה
 שוכתובת
 ליה בגדר
 קודש :
 את בוצר
 ע במת
 שביעי :
 חזקן :
 ירוף

את שם המיוחד שרז

ברזן כי תזנה מיו

גרישת ממאים

וחומש ומעי

גפן מחרצ

ממעשר נ

ומחוסר כ

לו : תקיור

ארבע כ

כחלק ו

משפט

דור שי

וגונב

בעיני

הל

את הבדים במכעות
זים : דקה וקרה קנה
גם ביום השבת
בגדי הקודש
יחשן ומעיל
מכעות :

במרחשת
דהקריב
ז בשוגג
לא יגיד
יוקר בן
ונוצה
יתרת
בגד
יע

בִּאֲבָנִים שְׁלֵמוֹת וְלֹחֹזִי
בְּאַרְצָן כִּי בִישְׂרָאֵל
יִפְדֶּהוּ בִּכְסֶּפֶךָ וְיִי
וּבִצְאָן וּבִי
וְלִהְיִיתָ בִּי
עֵץ הַדָּרֵה
בְּכַפּוֹת
וּבְגוֹלָה
וְהוֹדָאָד
וְהִצַּנֵּעַ
רָאִשִׁי
וּבַחֲמִי
וְהִנֵּנוּ
פָּסִי

ל יתכרך

י' מלך מלבי המלכים הקדוש ברוך הוא
י' סלוי לרובב בערבות ביה שמו ועליו
חלותו לעולם ועד : יהי שם ה' מבורך

י' ירה : חללים

י' מקטרה :

י' ונודעוזה

י' ברקים :

י' שרים :

י' ל לבנה

י' ביום

י' שנה

י' חסל

י' ירה :

י' חום

י' :

לא תנאף פעמות תצור

נפשות בשחות עמו

זהב חשוקות רי

אתה יי מקד

השכיבנו יהוה א

ופרום

ודושיעט מהרה

וחרב ורעב וי

הסתירנו פי

ושמור צאתנו

בתי

יְלֹוֹת וּבִרְקִים מִן הַדֶּרֶךְ .

יֵחֵר . קְדוֹשׁ :

יִתְקַן יוֹם יוֹם

תַּתִּית סִינִי .

עֲרִי נְהוֹרָא

זֶה סִינִי .

וְרָדָה יִרְאֶה

עוֹל סִינִי .

שְׁרֵי־שִׁים

יְךָ הָאֵשׁ

חֲמָדִים

לְעַנְיוֹ

אֲנֹכִי

שֶׁר

שְׁמִי בְּמִלּוּלֶיךָ : בְּקֶדֶשׁ זֶר
לְמַצּוֹת כְּבוֹד וְאוֹר נְתִיר
תִּשְׁמֹר : שֵׁם רַע לִי
תָּמִיד לֹא תַעֲוֶה
הַשְׁמָרוֹ עִם

שֶׁ

בְּחֹל אֲוֵתִים הַתָּאִיר

בְּרוּךְ אַתָּה

חֶסֶד

מִסֹּד הַכֹּ

מִיֶּסֶד עִ"פ א"ב

אוֹרַח

הַמִּי

זֶר

משפט לדת חקור :

מישרים : קולות

יש וישרים :

יש משבט

שרישי :

יש בקול

מי קצוד

ידה :

ולד

ית

ליום התקדשם בו
תלמיד להמתין
מים סוף אגוד
נסעו מרפי
בגשם

בזכות השיימן להו
שלמים ב

ע

משם למ

דין : עד

נפרצו נ

קרובו

נקבו

עזו :

אֲבֵהוּרִים · רֹעֲדִים
נִצָּה הָאָרֶץ · יִזְמָה
יִדְוֹק יִי כָּל מַלְכֵי
פֶּת · צְרוּפָה
שְׂכִינָתוֹ ·
מִדְּאֱלֹהִים
כְּמֹהִים :

:

לֵא :

עֲמִים

עֲפִטִי

עֵת

מִסּוּיָמִים • וַיִּצְדָּקוּ
שׁוֹמְרֵי־מִצְוָה וְאֲשֵׁיב
לֹא בּוֹשִׁים וְלֹא
לְאֹרֶךְ יָמִים

וַיִּ

קהל שם
שְׁבוּיָת

דְּבָרוֹר

וְהִמְר

נוֹעַ

יִצְ

יִירָה לְהַתִּיקָר • הַגָּנוּב
• כְּנִגְדּוֹ לֹא תַעֲנֶה
• לֹא לֵלֹךְ דָּרוֹן •
יִשְׁמֹר יִצִּיר
וְאֵנִי אֵל •
מַעַל רָעָה
כְּבוֹדוֹ •
יֵי • וְאֵל
הַזֹּת •
וְכֵשֶׁר

חֲקֹרָה וְהִבִּינָה • בִּימֵינוּ
בְּרֹאשׁ מְרוֹמִים קוֹל־
אֲדָבָר לְהִבִּינָה •
תּוֹאנָה •

מִקְדָּמִי קָדֵם
נִתְּר

אֲנִי חֲכָמָה

נִבְחָרָה

וּפָתִי •

עֲצָתוֹ מִ

וְ

וּרְפָאוֹר

וּבָעֵי

יְפוֹ רֹאשׁ לְכָל נְצִיבִים ·
בְּאַהֲבִים · וְכָבוֹד
יְהִרְבִּים :

· וּמִקְצֵה עֵד
לְשׁוֹן הַפֶּלֶא
זָתוֹ · וּבִעֲדָן
זֶשׁ עֲפֻרוֹת
לְחֻזּוֹתוֹ :

הַמּוֹת גְּדֻמָּה
אֲמִרִי לִפְנֵי
יָמוֹת בְּלִי

· חֻזּוֹת
· עֻזּוֹת
· יֵת
· יֵת :

יום נשתכר נפרדה תאותו • ממ
ואררו בקללתו • עבד עבד
יצא מדער

צדק לעשרים
ושבר א

וברח • והצי

ובקצוי אר

הברח • ולי

חבב וגחשק ו

במצוה

אני נרצה ב

קם בנו

צדי

להורות

יום

ים • וְהִצְלִיחַ וְהִשְׁכִּיד
י • אֶהְבֵּתִיו וְחִמְדֵּתִיו
יְהוֹכְדוּ מְאוּרִים •

ד' אִישׁ תָּם
יֵשׁ וְלִגְבִיר
לְהַצְמִיד •
זֶה נָעִים

זִיו מִתְנַחֵם
בְּאַנִּינָה •

מִצְרֵי
שְׁמִי
עוֹר

וּבִירַח הַשְּׁדִישִׁי לַחֹפֶעַי

הִזְתָּה חֲנִיתָר

כַּחֲתָם י' וְנֶצֶטוֹר

אַחַר הוֹסִיף י

בְּרִיתָם יוֹהֵר

אִזִּי בִשְׁלִי

שֶׁנֶּאֱזַן

בְּהֶדְרוֹ י

הָרִים בִּי

מִתְפָּאוֹ

חֲכָמָר

צִיר

וּקְבַלְם מִיָּמִין יוֹצֵר
יִזְמְרִים וְשִׁמְעֵנִי
יִתְחַי וְעֵנִי כָּל
יָמַי בְּשִׁמְחַת
עֵינַי :

שֶׁה וּפְסוּק וְיִדְבַר
בְּחֵץ חֵסֶד

גִּרְזֵן
דִּים
כָּלִים
פִּאֲוֹת
יָנִים

יָנִים
יָנִים

לחסידים שומרי

מל

מיוסד ע"פ חשד"ק

תחתיות

ברקים

יראים

שוקיו

גזיקים

מתמו

מיוסד ע

א

יום וארץ משטרם

קעה לשונם

לילה

שבֹּעֲתִי •

הֲרַתִּי •

היום

עֲיִנֵּיכֶם

קודש

חתי :

קצף

ובי

...

וְחֶלֶק יַעֲקֹב יִצְרֵה הַבֵּלִי
גֹזֵר בֵּית

מיוסר ע"פ א"ב

אִמְתִּי שֶׁ

רָקוּ

הַיּוֹת נָקוּ

הַכְּבוֹד

וּמִפּוֹצִי

עֵתִים

מִפִּירִי

וּמִיֶּסֶר

וְרַב

מִזֵּי

יְשִׁישִׁי לַעֲרֹכָה • סְעוּדוֹת
מִמֶּרָה נָתַן כֶּדֶת •
יִרְכָּה • יִצִּיאוֹתָיו
מִזֵּיד לִסְקִילָה
זָקוֹ לַחֲנֻכָּה •
לְמִשְׁכֹּרֶתוֹ
מִמְלָכָה :

יְבָקִים •
חַיֹּת בֵּן
יְנוּלָדָת
יִרְפִּים
יִזְשָׁר
יִאֲדָ

עָנִידִם בְּכִסּוֹת נְקִיּוֹת
מְצוּקִים • צִפּוֹרִי
וּמִזְרָאם כְּתוּב
וּלְמִזְרָא

מִזְסֵר עֵינַי תִּשְׁרִיק

תּוֹכָחוֹת אֵל
וְלֹא

שְׁאֵל קִר

שִׁפְתוֹתַי

תִּהְיֶינָם

יְהִי־וְ

מִמֶּנִּי

הָעֵינַי

רִי

עֲכָם אֶל מוֹסֵר אֲוִיל
יֵת גֵּבֶר וְשִׁנְאָה
יִיתָה כָּל־עֲנָה
לְפִי קָרָתִי
יֵא עֲלֶיךָ
תִּתְרַפֵּק
תִּרְבֶּה
לַעֲשׂוֹת
תִּתֵּן

שֵׁשׁ

זֶם

ז

תֹּאשֶׁר נִלְוִי מֵעֲגֻלֹתָם ·
הַשְׁדַּמְתָּם · גִּבְיָהּ

מיוסד ע"פ א"ב

אֲמַרִי כִזְרִי

חֲרָשִׁים ·

וּמַחֲשִׁיכִי

קָשִׁים

מִלְחָשׁ

מִרְפָּא

נִמְרִי

חילו • עבדו ואמתו

ישר לו • נטעו

יבבו ופרשיו

זנו ואלפיו

קרין ^{חין}

זה שיש

וישכיל

יא מפי

ילפיד

תרי

דו

מִכַּח הָאֵשׁ וְרוּחָם עָבְרוּ
שָׁמַיִם נִטְפוּ לַחֲשֵׁרֵי
וְנִקְאָה אֶתָּה כִּי
וְנַעֲשֶׂה וְנִשְׁרַע
עֲשֶׂה
לְשִׁמּוֹעַ נִ
זָכוּ לְהַעֲנֵה
הַמּוֹת וְיִ
אִמְרָתִי
וּמִפִּי
וְאִמְרָה
וּבְעֵבֶר
מִי
רִי

יִזְדְּרוּ שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ
 יבְמוֹעֲצוֹת וְלֹכֵן
 יִדְּרִי אֲשֶׁר עָמַד
 עוֹת תִּקְוָה
 עוֹ קוֹלֹ זְכוּ
 בְנוֹ וְאֶהְיֶה
 וְנִגְדְּרוּ
 אֲשֶׁר יִהְיֶה
 אֹמֵר
 יִשְׁבִּי
 אֹפָנִים
 יִשְׁאִים
 חֲבֵל
 עֵם

הפטרה ליום שני של שבועות

ג. קבת במטיו ראש פרזיו מרזו כתיב יסערו להפיצני עליצתם לא יתפרת ואין יכול
 כמור לאכל עני במסתר : דרכת בים סוסיק חקר מים רבים : עשה אכל יי
 שמעתי ו ותרנו בטני לקור צללו שפתי יבא רמב בעצמי אי
 ותחתי ארגו אשר אנוח ליום צרה לעלות לעם יגורנו : כיתח
 ואומר הנדכות של אשר הפטרה : ואם חל בשבת אומר

הפטרה

הפ"ח

מזכיר ע"פ אי"ב בראשי החנויות

אזהרת ראשית לעמ

במפקד

מצות עשה

הערת בו

הדבריו

עולמו

מקרא

הל

ש

די

ו

יצד ליום שני שר שבועות

שם קדשו ובשם ישראל יכונה : נקרא שמות שבועים ועמו

ישמו מעולה למעלה משבועים : סדרה בסימנין

ח : בדיני ממונות : ודיני נפשות : עטיפת

הגיון ומליצה תפארת ושמחה : פרקי

זרועי סופרים : צור כתבם בסוד

בלה בשי בחורש

חקוק בתוכה והעיד

ה : ופיץ ואמר

גיסם בגן

אותכם :

דברי

זרות

168.41

